Othmar R. Waltz O.S.B.
St. Vincent Archabbey
Latrobe, Pa.
6/21/48

CTVS BENEDICTVS
» O · CAELESTIS · NORMA · VITAE
DOCTOR · ET · DUX : BENEDICTE «
· MONACHORUM · PATRIARCHA ·

BREVIARIUM MONASTICUM

PAULI V JUSSU EDITUM
URBANI VIII ET LEONIS XIII CURA RECOGNITUM
PII X ET BENEDICTI XV AUCTORITATE
REFORMATUM

PRO OMNIBUS SUB REGULA
S. PATRIS BENEDICTI
MILITANTIBUS

PARS ALTERA

EDITIO ALTERA

Othmar R. Wertz O.S.B.
St. Vincent Archabbey
Latrobe Pa.
6/21/48

BRUGIS, SUMPTIBUS ET TYPIS SOCIETATIS S. AUGUSTINI,
DESCLÉE DE BROUWER ET SOC. ¶ ANNO MDCCCCXXX.

Made in Belgium

Concordat cum originalibus approbatis.
Brugis, die 9ª Octobris 1929
† Gustavus-Josephus,
Episc. Brugensis.

Visuris omnibus Salutem in Domino.

Novam hanc Breviarii Monastici editionem, quam cum probatissimis exemplaribus necnon cum Decretis S. R. C. legitime convenire novimus, probamus et ex corde omnibus S. Benedicti filiis commendamus.

Datum ex ædibus S. Anselmi de Urbe,
die 21 Aprilis 1930.

L. S.

† Fidelis de Stotzingen,
Abbas Primas O. S. B.

PAULUS PAPA V

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ex injuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio ad ea libenter intendimus, per quæ piis Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, qui in Ecclesia Dei singulari quodam splendore refulgent, votis consulitur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii Procuratores generales Monachorum militantium sub Regula Sancti Benedicti ad Reformationem sui Ordinis Breviarii et aliorum librorum ecclesiasticorum choralium deputati, post diuturnos et multos labores Breviarium et libros hujusmodi reformaverint ; eaque reformatione præstiterint, ut Ordinis prædicti Religiosi in posterum uniformi ritu Horas canonicas recitaturi, et sacrificium laudis cum consensu Altissimo immolaturi sint ; cum antehac diversa Officia peragerent : Nos laudabile consilium hujusmodi plurimum commendantes, et omnes ejusdem Ordinis Religiosos ad Breviarium et libros chorales,ut præfertur, reformatos unanimiter recipiendos in Domino hortantes, et opus hujusmodi, quantum in Domino possumus, promovere cupientes. *Et infra :* Et ut prædicti Religiosi ad Breviarium et libros chorales, ut præfertur, reformatos unanimiter recipiendos eo alacrius inducantur, quo spiritualibus etiam donis se magis refectos esse compererint, etiam providere volentes : Omnibus et singulis prædictis Religiosis, ut Breviarium hujusmodi sic reformatum recitando, eadem Privilegia, gratias et Indulgentias, ac peccatorum remissiones consequantur, quæ fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster recitantibus Breviarium Romanum concessit, auctoritate et tenore prædictis indulgemus. Non obstante nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac aliis Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis statutis et consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque : Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam in ipsis libris impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub anulo Piscatoris, die prima Octobris 1612 Pontificatus nostri anno octavo.

S. Cobellutius.

EX BULLA PII PAPAE V DE BREVIARIO ROMANO

Atque ut fidelium voluntas ac studium magis etiam ad salutarem hanc consuetudinem incitetur, de omnipotentis Dei misericordia, beatorumque Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, qui B. Mariæ vel Defunctorum Officium dixerint, toties centum dies ; qui vero Septem Psalmos Pænitentiales vel Graduales, quinquaginta de injuncta ipsis pænitentia relaxamus. Hoc autem concedimus sine præjudicio sanctæ consuetudinis illarum Ecclesiarum, in quibus Officium parvum B. Mariæ semper Virginis in Choro dici consueverat, ita ut in prædictis Ecclesiis servetur ipsa laudabilis et sancta consuetudo celebrandi more solito prædictum Officium.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Domini MDLXVIII septimo Idus Julii.

DECRETUM SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

Sacra Rituum Congregatio censuit et declaravit, omnes Monachos et Moniales, qui et quæ militant sub Regula S. Benedicti, posse et debere uti Breviario Benedictino, nuper de mandato SS. D. N. Pauli V Papæ edito pro omnibus Religiosis, qui militant sub Regula S. P. Benedicti: non obstante, quod aliqui exempti in præteritum usi fuerint Romano vel alio Breviario. Et ita declaravit die 24 Januarii 1615.

A. Maria Episc. Port. Card. Gallus
L. P. Mucantius, *Secret.*

DECRETA NOVA

O. 62/915. **Ordinis S. Benedicti.**

R. P. D. Fidelis de Stotzingen, Abbas Primas Ordinis S.Benedicti, maximopere cupiens, ut Kalendarium proprium Benedictinorum Confœderatorum, Breviario Monastico jussu Pauli Papæ V edito utentium, apte responderet Bullæ Pii Papæ X *Divino afflatu* ac subsequentibus Rubricis ac Decretis, præsertim iis, quæ juxta mentem et rescriptum Sacræ Rituum Congregationis diei 29 Martii 1912,non ad Psalterium proprium,sed ad Officium et Missam pertinent, novum Kalendarium cum normis, adhibito selectorum Patrum Benedictinæ Confœderationis consilio et opera, concinnatum curavit, illudque absolutum Sacræ ipsius Congregationis examini ac judicio pro opportuna approbatione et concessione subjecit. Quum vero Sacra eadem Congregatio ejusmodi Kalendarium cum normis accurate expenderit, et sub modo ac forma a speciali Commissione Eñorum Patrum sacris tuendis Ritibus præpositorum revisum atque ordinatum, prout huic præjacet Decreto, probari posse censuerit, Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XV, referente infrascripto Cardinali Sacræ Rituum Congregationi Pro-Præfecto, sententiam ejusdem sacri Consilii ratam habens, ipsum Kalendarium cum normis approbavit, atque ab universo Ordine Benedictinorum Confœderatorum, tam in Horis Canonicis persolvendis, quam in Missis celebrandis servari benigne concessit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 28 Aprilis 1915.

A. Card. Vico, Pro-Præfectus.
† Petrus La Fontaine,
Patr. Venet. *Secret.*

O. 62/915. **Ordinis S. Benedicti.**

Kalendario ad usum Benedictinorum Confœderatorum approbato per Decretum diei 28 Aprilis 1915, Sacra Rituum Congregatio eadem die rescripsit : « Ad mentem ».

Mens est : « In prædicto Kalendario Sacra Rituum Congregatio nihil innovandum censuit circa Festum Ss. Placidi et Sociorum Mm. (die 5 Octobris), de quo quæstio historico-liturgica serius erit agenda et unienda cum Breviarii Romani reformatione ».

A. Card. Vico, Pro-Præfectus.
† Petrus La Fontaine,
Patr. Venet. *Secret.*

O. 92/915. **Ordinis S. Benedicti Monachorum Confœderatorum.**

Approbato per Decretum Sacræ Rituum Congregationis, diei 28 Aprilis, vertentis anni 1915, Kalendario cum Normis pro omnibus et singulis Monachis Benedictinis confœderatis, R. P. D. Fidelis de Stotzingen, Abbas Primas Ordinis S. Benedicti, Additiones et Variationes in Rubricis Breviarii, ad normam Bullæ sa. me. Pii Papæ X *Divino afflatu,* ac subsequentium Decretorum generalium necnon particularium instructionum ipsius Sacræ Congregationis d. d. 29 Martii et 12 Junii 1912, ordinate dispositas et ritui Romano-Monastico accommodatas, Sanctissimi Domini Nostri Benedicti Papæ XV supremæ sanctioni humillime subjecit. Sacra porro Rituum Congregatio, de mandato ejusdem Sanctissimi Domini Nostri, ejusmodi Additiones et Variationes a speciali Patrum sacris recognoscendis Ritibus præpositorum Commissione di-

ligenter revisas, prouti huic præjacent Decreto, probari posse censuit.

Quibus omnibus eidem Sanctissimo Domino Nostro per infrascriptum Cardinalem Sacræ Rituum Congregationi Pro-Præfectum relatis, Sanctitas Sua rescriptum ipsius Sacri Consilii ratum habens, prædictas Additiones et Variationes suprema auctoritate sua approbavit, easque ab omnibus Monachis confœderatis omnino servari mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque, etiam speciali mentione dignis. Die 9 Junii 1915.

A. Card. Vico, Pro-Præfectus.
† Petrus La Fontaine,
Patr. el. Venet. *Secret.*

O. 93/915. **Ordinis S. Benedicti Monachorum Confœderatorum.**

A Rm̃o P. D. Fideli de Stotzingen, Abbate Primate Ordinis S. Benedicti, Sacræ Rituum Congregationi pro opportuna declaratione sequens dubium propositum fuit ; nimirum : « An Cantica juxta Breviarium « Monastico-Benedictinum vel juxta « Breviarium typicum Vaticanum, uti « in Decreto 12 Junii 1912, a Mona- « chis Benedictinis sint adhibenda ? ». Et sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, propositæ quæstioni ita respondendum censuit : « Alterutra Cantica ad libitum « cujusvis Congregationis Benedictinæ « Confœderatæ semel pro semper accipienda et servanda, donec aliter pro- « visum fuerit ». Atque ita rescripsit. Die 9 Junii 1915.

A. Card. Vico, Pro-Præfectus.
† Petrus La Fontaine,
Patr. el. Venet. *Secret.*

O. 120/x. **Ordinis S. Benedicti.**

Quum Kalendarium juxta normam Bullæ *Divino afflatu* et recentiora Decreta reformatum, in usum Monachorum Ord. S. Benedicti Breviario Monastico, edito jussu Pauli V, utentium, approbatum fuerit die 28 Aprilis anno superiore, ac die 9 Junii eodem anno Additiones et Variationes Rubricarum hujusce Breviarii rite concessæ sint, Rm̃s D. Fidelis de Stotzingen, Abbas Primas Ord. S. Benedicti, Ssm̃o Dño Nostro Benedicto Papæ XV humillime subjecit pro legitima sanctione consequentes Variationes, præsertim Lectionum atque Additiones in Officiis, itemque earum Missarum schema diligenti studio exharatum, quæ in Missali Monastico desiderantur. Postquam vero Sacra Rituum Congregatio, propositarum Variationum et Additionum revisione atque emendationibus peractis, exhibita Officia ita reformata et Missas probari posse censuit, servato tamen Decreto Generali diei 28 Novembris 1914 quoad historicas Lectiones ex antecedentibus hucusque adhibitis desumptas ; Sanctitas Sua, referente infrascripto Cardinali S. R. C. Pro-Præfecto, rescriptum Sacri ipsius Consilii ratum habens, enuntiatas Variationes et Additiones Breviario et Missali inserendas, approbavit, atque omnia Monachis Congregationum Fœderatarum Ord. S. Benedicti in posterum adhibenda concessit, servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 24 Maii 1916.

† A.Card. Ep. Portuen. Pro-Præfectus.
Alexander Verde S. R. C. *Secret.*

133/1916. **Ordinis S. Benedicti.**

R. P. D. Fidelis de Stotzingen, Abbas Primas Ord. S. Benedicti, Sacræ Rituum Congregationi, pro opportuna declaratione sequens dubium humiliter proposuit; nimirum :

« Utrum Moniales Ord. S. Benedicti, quæ Breviarium Monasticum in recitatione Divini Officii adhibent, pariter adhibere teneantur Kalendarium die 28 Aprilis 1915, necnon Lectionarium (una cum Missis) die 24 Maji 1916 a Sacra Rituum Congregatione approbatum et concessum Ordini S. Benedicti. »

Et sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis voto, re accurate perpensa respondendum censuit : « Affirmative. »

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 20 Julii 1916.

† A.Card. Ep. Portuen. Pro-Præfectus.
Alexander Verde, S. R. C. *Secret.*

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta et diem unum : dies vero trecentos sexaginta quinque et fere sex horas ; tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt ; hinc annus ille intercalaris, Bissextus vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE, EJUSQUE NECESSITATE, AC KALENDARIO GREGORIANO

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas : et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem ; qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv Lunam Paschalem suo in loco reposuit ; sed viam quoque tradidit et rationem, qua caveretur, ut in posterum et Æquinoctium vernum et xiv Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij Kalendas Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobri ipsius anni 1582 eximerentur ; ut post quartam diem Octobris S. Francisco sacram, sequens dies non esset v, sed xv Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xii Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis : qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen qui deinceps consequentur centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur ; quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut anni 1700, 1800, 1900 Bissextiles non sint, anno vero 2000 more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente ; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA

Quatuor Tempora celebrantur iv et vi Feria ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis sanctæ Crucis.

DE NUPTIARUM CELEBRATIONE

Matrimonium quolibet anni tempore contrahi potest. — Solemnis tantum Nuptiarum benedictio vetatur a Dominica I Adventus usque ad diem Nativitatis Domini inclusive, et a Feria IV Cinerum usque ad Dominicam Paschatis inclusive. — Ordinarii tamem locorum possunt, salvis legibus liturgicis, etiam prædictis temporibus, eam permittere ex justa causa, monitis Sponsis, ut a nimia pompa abstineant.

DE CYCLO DECENNOVENNALI AUREI NUMERI

Cyclus decennovennalis Aurei numeri est revolutio numeri 19 annorum ab 1 usque ad 19, qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia : Anno 1577 numerus cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1 ; anno sequenti 1578 est 2 ; et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius, usque ad 19, qui Aureus numerus cadet in annum 1595, post quem iterum ad unitatem redeun-

dum est, ita ut anno 1596 Aureus numerus sit rursus 1, et anno 1597 sit 2, etc.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno correctionis 1582 inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582 reperietur hoc modo.

6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	1	2	3	4	5	

Anno 1582 tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6, secundus autem, qui est 7, sequenti anno 1583, et ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum numerum quæris, perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam numerus, in quem annus propositus cadit, dabit Aureum numerum quæsitum.

Modus Brevis cognoscendi Aureum numerum cujusque anni

Numero anni, de quo quæris, adde unicam unitatem 1. Exempli gratia : 1833 adde 1 : summam inde conflatam divide per 19 ; quod superest, erit Aureus numerus ipsius anni ; si nihil superest, erit Aureus numerus 19.

DE EPACTIS ET NOVILUNIIS

Epacta nihil aliud est, quam numerus dierum, quibus annus solaris communis dierum 365 annum communem lunarem dierum 354 superat : ita ut Epacta primi anni sit 11, cum hoc numero annus solaris communis lunarem annum communem excedat; atque adeo sequenti anno Novilunia contingant 11 diebus prius, quam anno primo. Ex quo fit, Epactam secundi anni esse 22, cum eo anno rursum annus solaris lunarem annum superet 11 diebus, qui additi ad 11 dies primi anni efficiunt 22 : ac proinde, finito hoc anno, Novilunia contingere 22 diebus prius, quam primo anno : Epactam autem tertii anni esse 3, quia si rursus 11 dies ad 22 adjiciantur, efficietur numerus 33 ; a quo si rejiciantur 30 dies, qui unam lunationem embolismalem constituunt, relinquentur 3, atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactæ omnes per continuum augmentum 11 dierum, abjectis tamen 30, quando rejici possunt. Solum quando perventum erit ad ultimam Epactam Aureo numero 19 respondentem, quæ est 29, adduntur 12, ut abjectis 30, ex composito numero 41, habeatur rursus Epacta 11, ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima lunatio embolismica, currente Aureo numero 19, sit tantum 29 dierum. Si enim 30 dies contineret, ut aliæ sex lunationes embolismicæ, non redirent Novilunia post 19 annos solares ad eosdem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur, contingerentque uno die tardius, quam ante 19 annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi Kalendarii Romani. Sunt autem novemdecim Epactæ, quot et Aurei numeri ; respondebantque ipsis Aureis numeris ante Kalendarii correctionem eo modo, quo in hac tabella dispositæ sunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ante Kalendarii correctionem.

Aurei num.	1	2	3	4	5	
Epactæ	xi	xxii	iii	xiv	xxv	
6	7	8	9	10	11	12
vi	xvii	xxviii	ix	xx	i	xii
13	14	15	16	17	18	19
xxiii	iv	xv	xxvi	vii	xviii	xxix

Quia vero cyclus decennovennalis Aurei numeri imperfectus est, cum Novilunia post 19 annos solares non præcise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19 Epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco Aurei numeri, et dictarum 19 Epactarum, utamur 30 numeris Epactalibus ab 1 usque ad 30 ordine progredientibus, quamvis ultima Epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *, propterea quod nulla Epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30 Epactis respondent decem et novem Aureis numeris variæ decem et novem Epactæ, prout solaris anni ac lunaris æquatio exposcit ; quæ quidem decem et novem Epactæ progrediuntur, ut olim, per eumdem numerum 11, adduntur que semper 12 illi Epactæ, quæ respondet Aureo numero 19, ut habeatur se-

quens Epacta, respondens Aureo numero 1, ob rationem paulo ante dictam. Id quod sequens tabella perspicuum faciet, quæ continet Aureos numeros, et Epactas inter se respondentes ab anno correctionis 1582, post detractionem decem dierum, usque ad annum 1700 exclusive. Quamvis autem vulgares Epactæ mutentur in Martio, re ipsa tamen in principio anni mutandæ sunt, una cum Aureo numero, in cujus locum hæ nostræ Epactæ succedunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab Idibus Octobris anni correctionis 1582, (*detractis prius* 10 *diebus*) *inclusive usque ad annum* 1700 *exclusive.*

Aurei num.	6	7	8	9	10	
Epactæ	xxvi	vii	xviii	xxix	x	
11	12	13	14	15	16	17
xxi	ii	xiii	xxiv	v	xvi	xxvii
18	19	1	2	3	4	5
viii	xix	i	xii	xxiii	iv	xv

Itaque si Epacta quocumque anno proposito invenienda sit, quærendus est Aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellæ, quæ illi tempori, in quo propositus annus continetur, congruit. Mox enim sub Aureo numero in inferiori ordine tabellæ reperietur Epacta anni propositi, vel certe hoc signum *. Ubi ergo illa Epacta vel signum* in Kalendario inventum fuerit, eo die Novilunium fiet. Invenietur autem Aureus numerus vel ex antecedente canone, vel ex tabella Epactarum proposito tempori congruente, tribuendo primum Aureum numerum illius tabellæ illi anno, a quo usus tabellæ incipit, et secundum Aureum numerum sequenti anno, etc. Eodem modo reperietur Epacta sine Aureo numero, si prima Epacta tabellæ tribuitur illi anno, a quo ejus usus incipit, et secunda Epacta sequenti anno, etc.

Exemplum: Anno correctionis 1582 Aureus numerus est 6, nempe primus primæ tabellæ, cujus usus incipit ab Idibus Octobris dicti anni 1582, detractis prius decem diebus. Erit ergo tunc Epacta xxvi, quæ sub Aureo numero 6 collocatur, fietque Novilunium die 27 Octobris, et 26 Novembris, et 25 Decembris. Item anno 1583 jam correcto Aureus numerus est 7, cui in eadem tabella supposita est Epacta vii, quæ toto eo anno in Kalendario Novilunia indicabit : ut in Januario die 24, in Februario die 22, in Martio die 24, etc.

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1700 *inclusive, usque ad annum* 1900 *exclusive.*

Aurei num.	10	11	12	13	14	15
Epactæ	ix	xx	i	xii	xxiii	iv
16	17	18	19	1	2	3
xv	xxvi	vii	xviii	*	xi	xxii
4	5	6	7	8	9	
iii	xiv	xxv	vi	xvii	xxviii	

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1900 *inclusive, usque ad annum* 2200 *exclusive.*

Aurei num.	1	2	3	4	5	6
Epactæ	xxix	x	xxi	ii	xiii	xxiv
7	8	9	10	11	12	13
v	xvi	xxvii	viii	xix	*	xi
14	15	16	17	18	19	
xxii	iii	xiv	25	vi	xvii	

Ad tollendam dubitationem de usu hujus novæ tabellæ Epactarum, ostendemus rem exemplis. Anno 1901 tribuatur Epacta x, quæ sub Aureo numero 2 collocatur : fietque Novilunium 21 Januarii, 19 Februarii, 21 Martii. Item anno 1902 tribuatur Epacta xxi sub Aureo numero 3 collocata, quæ toto eo anno in Kalendario Novilunia monstrabit : ut in Januario die 10, in Februario die 8, in Martio die 10. Et sic deinceps per ordinem annis progredientibus, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Rursus anno 1911 Epacta non signatur numero, sed hoc signo *, quod collocatur sub Aureo numero 12, et in Kalendario toto eo anno Novilunia indicabit,nimirum in Januario die 1 et 31, in Martio (nam in Februario nullum tunc Novilunium, cum in eo signum hoc * non reperiatur) die 1 et 31, in Aprili die 29, etc.Postremo anno 1916 Aureus numerus est 17, sub quo in ordine Epactarum quartæ tabellæ, quæ proposito anno congruit, reperitur Epacta 25 non antiquo numero, ut

aliæ Epactæ, sed vulgari numero scripta. Ubicumque ergo anno 1916 in Kalendario Epacta 25 vulgari numero scripta reperitur, ibi Novilunium fit, ut in Januario die 6, in Februario die 4, in Martio die 6, in Aprili die 4 etc. Quotiescumque enim Epacta 25 respondet Aureis numeris majoribus quam 11, qualis sunt posteriores octo a 12 usque ad 19, sumenda est in Kalendario Epacta 25 vulgari numero scripta ; quando vero eadem Epacta respondet minoribus numeris quam 12, quales sunt priores undecim ab 1 ad 11 inclusive, accipienda est in Kalendario Epacta XXV antiquo numero scripta : atque hoc solum contingit in Epacta 25, in aliis numquam ; quod ideo fit, ut anni lunares solaribus annis perfectius respondeant. Ob quam etiam causam in sex locis Kalendarii duæ Epactæ, scilicet XXV et XXIV sunt adscriptæ.

TABELLA LITTERARUM DOMINICALIUM *ab Idibus Octobris anni correctionis 1582 (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700 exclusive.*

c	b	A g	f	e	d	b	A	g	f	e d	c	b	A
g f	c	d	c	b A	g	f	e	d c	b	A	g	f e	d

Usus hujus tabellæ hic est : Anno correctionis 1582 post Idus Octobris (detractis prius decem diebus) tribuatur littera c primæ cellulæ, et sequenti anno 1583 littera b secundæ, et anno 1584 dentur litteræ A g tertiæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit quam annus 1700, dabit litteram Dominicalem propositi anni. Quæ si unica occurrerit, annus erit communis ; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario a principio anni, usque ad Festum sancti Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni.

Exempli gratia : Sit invenienda littera Dominicalis anni 1587. Numera ab anno 1582, quem tribue primæ litteræ c, usque ad annum 1587, tribuendo singulis cellulis singulos annos, (computando geminas litteras quascumque, superiorem et inferiorem, pro una cellula), cadetque annus 1587 in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno littera Dominicalis d, annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda littera Dominicalis anni 1616. Numera ab anno 1582, ut dictum est, usque ad annum 1616, redeundo ad principium tabellæ, postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c Dominicam diem indicabit a principio anni illius usque ad Festum sancti Matthiæ, inferior autem b in reliqua parte anni.

Tabella Litterarum Dominicalium ab anno 1700 inclusive usque ad annum 1800 exclusive.

d c	b	A	g	f e	d	c	b	A g	f	e	d	c b	A
g	f	e d	c	b	A	g f	e	d	c	b A	g	f	e

Usus hujus tabellæ talis est : Anno 1700 tribuatur unica littera c primæ cellulæ, relicta littera d superiori, quia annus ille 1700 non est Bissextilis, sed communis et littera d fuit Dominicalis præcedenti anno 1699. Anno sequenti 1701 tribuatur littera b secundæ cellulæ etc. Item anno 1704 tribuantur litteræ f e quintæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis per ordinem aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum pervenias ; redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris ; nam cellula in quam annus propositus cadit, dabit litteram Dominicalem propositi anni : quæ si unica occurrerit, annus erit communis ; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad Festum S. Matthiæ Ap., inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni.

Eadem regula valet etiam pro sequenti tabella, quæ litteram Dominicalem, ab anno 1800 inclus. usque ad annum 1900 inclus. ostendit. Anno

1800 tribuitur unica littera e primæ cellulæ, relicta littera f superiori, quia etiam annus 1800 non est Bissextilis, sed communis et littera f fuit Dominicalis anno 1799. Anno 1899 occurrit littera Dominicalis A secundæ cellulæ in serie inferiori, et anno 1900, qui iterum non est Bissextilis, sed communis, tribuatur littera g superiori tertiæ cellulæ in eadem serie inferiori.

Tabella Litterarum Dominicalium ab anno 1800 inclusive usque ad annum 1900 inclusive.

f e	d	c	b	A g	f	e	d	c b	A	g	f	e d	c
b	A	g f	e	d	c	b A	g	f	e	d c	b	A	g

Alia Tabella Litterarum Dominicalium ab anno 1901 inclusive usque ad annum 2100 exclusive.

f	e	d	c b	A	g	f	e d	c	b	A	g f	e	d
c	b A	g	f	e	d c	b	A	g	f e	d	c	b	A g

Usus autem hujus tabellæ hic est : Anno 1901 tribuatur littera f primæ cellulæ, et sequenti anno 1902 littera e, et sic deinceps ceteris annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris ; nam cellula, in quam annus propositus cadit, dabit litteram Dominicalem propositi anni : quæ si unica occurrerit, annus erit communis ; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad Festum S. Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni.

DE INDICTIONE

Indictio est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15, qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a Januario in Bullis Pontificiis. Et quoniam Indictionum frequens usus est in Diplomatibus et Scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est : initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis ab anno correctionis 1582.

10	11	12	13	14	15	1	
2	3	4	5	6	7	8	9

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10, et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quæ quæritur.

DE FESTIS MOBILIBUS

Quoniam ex decreto sacri Concilii Nicæni Pascha, ex quo reliqua Festa mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proxime succedit xiv Lunæ primi mensis, (is vero apud Hebræos vocatur primus mensis, cujus xiv Luna vel cadit in diem verni Æquinoctii, quod die 21 mensis Martii contingit vel propius ipsum sequitur), efficitur, ut si Epacta cujusvis anni inveniatur, et ab ea in Kalendario notata inter diem octavum Martii inclusive, et quintum Aprilis inclusive (hujus enim Epactæ xiv Luna cadit vel in diem Æquinoctii verni, id est, in diem 21 Martii, vel eum propius sequitur), numerentur inclusive deorsum versus dies quatuordecim ; proximus dies Dominicus diem hunc xiv sequens (ne cum Judæis conveniamus, si forte dies xiv Lunæ caderet in diem Dominicum) sit dies Paschæ.

Exemplum : Anno 1605 Epacta est x et littera Dominicalis b. Et quoniam invenimus Epactam x inter diem 8 Martii et 5 Aprilis inclusive positam esse e regione diei 21 Martii, a quo inclusive, si deorsum versus numerentur 14 dies, inveniemus xiv Lunam die 3 Aprilis, quæ est Dominica, cum e regione illius sit littera Dominicalis b. Ne igitur cum Judæis conveniamus, qui Pascha celebrant die xiv Lunæ, sumenda est littera Dominicalis b, quæ sequitur xiv Lunam, nempe ea quæ e regione diei 10 Aprilis collocatur : atque eo anno Pascha celebrandum erit die 10 Aprilis. Item anno 1604 Epacta est xxix, et duplex littera Dominicalis d c, cum annus ille sit Bissextilis. Si igitur ab Epacta xxix, quæ e

regione diei 1 Aprilis ponitur inter diem 8 Martii et 5 Aprilis inclusive, numerentur dies 14, cadet xiv Luna in diem 14 Aprilis. Et quia tunc currit posterior littera Dominicalis, nempe c, quæ post diem 14 Aprilis, id est, post xiv Lunam collocata est e regione diei 18 Aprilis, celebrabitur eo anno Pascha die 18 Aprilis.

Ceterum ut facilius omnia Festa mobilia inveniantur, compositæ sunt duæ sequentes tabulæ Paschales, una antiqua, et nova altera. Ex antiqua ita festa mobilia reperientur : In latere sinistro tabulæ accipiatur Epacta currens, et in linea litterarum Dominicalium sumatur littera Dominicalis currens, infra tamen Epactam currentem, ita ut si littera Dominicalis currens reperiatur e regione Epactæ currentis, assumenda sit eadem littera Dominicalis proxime inferior. Nam e regione hujus litteræ Dominicalis omnia Festa mobilia continentur.

Exemplum : Anno 1606 Epacta est xxi, et littera Dominicalis A. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera Dominicalis A, quæ primo infra Epactam xxi occurrit, reperietur e regione hujus litteræ Dominica Septuagesimæ die 22 Januarii, dies Cinerum 8 Februarii, Pascha 26 Martii, Ascensio Domini 4 Maji, Pentecostes 14 Maji, et Festum Corporis Christi 25 Maji. Dominicæ autem inter Pentecosten et Adventum eo anno erunt 28, et Adventus celebrabitur die 3 Decembris ; et sic de ceteris. Item anno 1605 Epacta est x, et littera Dominicalis b, quæ in tabula reperitur e regione Epactæ x. Quare sumenda est alia littera b, quæ proxime infra Epactam invenitur, e regione cujus invenies Septuagesimam die 6 Februarii, diem Cinerum 23 Februarii, Pascha 10 Aprilis, etc.

Notandum autem est, quod quemadmodum in anno communi, cadente littera Dominicali e regione Epactæ in tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra Epactam, ut diximus : ita quoque in anno Bissextili, si alterutra duarum litterarum Dominicalium tunc currentium e regione Epactæ reperiatur, assumendæ sunt aliæ duæ similes litteræ proxime inferiores, ut Festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita eadem Festa mobilia reperientur : In cellula litteræ Dominicalis currentis quæratur Epacta currens. Nam e directo omnia Festa mobilia deprehendentur. Ut anno 1609, in cellula litteræ Dominicalis d, tunc currentis, e regione Epactæ xxiv, quæ eodem anno currit, habetur Septuagesima die 15 Februarii, dies Cinerum 4 Martii, Pascha 19 Aprilis, etc.

Sed sive antiqua, sive nova tabula Paschali utamur, invenienda sunt omnia Festa mobilia in annis Bissextilibus per litteram Dominicalem posteriorem, quæ nimirum currit post Festum sancti Matthiæ Apostoli, ne scilicet ambigamus, utra duarum litterarum pro hoc, aut illo Festo indagando accipienda sit ; ita tamen, ut Septuagesimæ et diei Cinerum inventæ in Januario aut Februario addatur unus dies. Quod ideo fit, quia ante diem sancti Matthiæ currit prior littera Dominicalis, quæ in Kalendario posteriorem semper sequitur ; post Festum autem sancti Matthiæ, in Februario, licet posterior littera curret, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24 Februarii dicatur 25, et dies 25 dicatur 26, etc. Quod si dies Cinerum cadat in Martium, nihil addendum est, quia tunc et littera posterior currit, et dies mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris Februario sit additus. Immo nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur recte Septuagesima in anno Bissextili, currente Epacta xxiv vel xxv et littera Dominicali d c, ut in secundo ac tertio exemplo perspicuum fiet pro annis 4088 et 3784. Exempli gratia : Anno 2096 Bissextili Epacta erit v et litteræ Dominicales A g. Si igitur per posteriorem litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuagesima die 11 Februarii et dies Cinerum 28 Februarii. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12 Februarii, quæ est Dominica, et dies Cinerum in diem 29 Februarii, quæ est Feria quarta ; Pascha autem et reliqua Festa in eos dies cadent, qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088 Bissextili Epacta erit xxiv, et litteræ Dominicales d c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur Festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21 Februarii, et si addatur unus dies, cadet in diem 22 Februarii, quæ est

Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10 Martii : quare nihil additur etc. Rursus anno 3784 Bissextili Epacta erit xxv et litteræ Dominicales d c. Ergo iterum per posteriorem c reperietur Septuagesima die 21 Februarii, hoc est, addita una die, 22. Quod si per priorem litteram d in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum infra Epactas xxiv et xxv littera d indicet Septuagesimam die 15 Februarii, quod falsum esset, cum eo anno posterior littera c Pascha offerat die 25 Aprilis, ac proinde Septuagesima die 22 Februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschæ Dominicæ retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata, Epactis ad sinistram præposuimus Aureos numeros eodem ordine, quo ante emendationem Kalendarii collocari solebant, ut ex iis Festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est, ut Pascha ceteraque Festa mobilia a Concilio Nicæno usque ad annum 1582 quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex Aureis numeris ita distributis Festa mobilia eruuntur, quo ex Epactis.Sit enim explorandum, exempli causa, quando Festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7, et littera Dominicalis d, si Aureus numerus 7 in sinistro latere accipiatur, et prima littera d infra eum occurrens, reperietur e regione hujus litteræ d, Septuagesima die 1 Februarii, dies Cinerum 18 Februarii, Pascha die 5 Aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est Festo sancti Andreæ Apostoli, nempe a die 27 Novembris inclusive, usque ad diem 3 Decembris inclusive ; ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in Kalendario a die 27 Novembris usque ad diem 3 Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2 Decembris ; quia ibi est littera g in Kalendario, etc.

Ad finem tandem tabellarum Paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobilia inveniuntur ; quæ quidem tabula ex tabulis Paschalibus excerpta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

TABULA PASCHALIS ANTIQUA REFORMATA

Aureus num.	Cyclus Epactarum		Litteræ Dom.	Septuagesima	Dies Cinerum	Pascha	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Dom. post.Pent.	Dom. I Advent.
16		xxiii		Jan.	Feb.	Mart.	Apr.	Maji.	Maji.		
5		xxii	d	18	4	22	30	10	21	28	29 Nov.
		xxi	e	19	5	23	1 Maji	11	22	28	30
13		xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 Dec.
2		xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
		xviii	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10		xvii	b	23	9	27	5	15	26	27	27 Nov.
		xvi	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18		xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7		xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
		xiii	f	27	13	31	9	19	30	27	1 Dec.
15		xii	g	28	14	1 Apr.	10	20	31	27	2
4		xi	A	29	15	2	11	21	1 Jun.	27	3
		x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 Nov.
12		ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1		viii	d	1 Feb.	18	5	14	24	4	26	29
		vii	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9		vi	f	3	20	7	16	26	6	26	1 Dec.
		v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17		iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6		iii	b	6	23	10	19	29	9	25	27 Nov.
		ii	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14		i	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3		*	e	9	26	13	22	1 Jun.	12	25	30
		xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 Dec.
11		xxviii	g	11	28	15	24	3	14	25	2
		xxvii	A	12	1 Mart	16	25	4	15	25	3
19	25	xxvi	b	13	2	17	26	5	16	24	27 Nov.
8	xxv	xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
			d	15	4	19	28	7	18	24	29
			e	16	5	20	29	8	19	24	30
			f	17	6	21	30	9	20	24	1 Dec.
			g	18	7	22	31	10	21	24	2
			A	19	8	23	1 Jun.	11	22	24	3
			b	20	9	24	2	12	23	23	27 Nov.
			c	21	10	25	3	13	24	23	28

TABULA PASCHALIS

Litteræ Domin.	Cyclus Epactarum.	Septuages.	Dies Cinerum
D	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 25 25 24	18 Jan. 25 Jan. 1 Febr. 8 Febr. 15 Febr.	4 Febr. 11 Febr. 18 Febr. 25 Febr. 4 Mart.
E	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 25 25 24	19 Jan. 26 Jan. 2 Febr. 9 Febr. 16 Febr.	5 Febr. 12 Febr. 19 Febr. 26 Febr. 5 Mart.
F	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 25 25 24	20 Jan. 27 Jan. 3 Febr. 10 Febr. 17 Febr.	6 Febr. 13 Febr. 20 Febr. 27 Febr. 6 Mart.
G	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 25 25 24	21 Jan. 28 Jan. 4 Febr. 11 Febr. 18 Febr.	7 Febr. 14 Febr. 21 Febr. 28 Febr. 7 Mart.
A	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 25 25 24	22 Jan. 29 Jan. 5 Febr. 12 Febr. 19 Febr.	8 Febr. 15 Febr. 22 Febr. 1 Mart. 8 Mart.
B	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 25 25 24	23 Jan. 30 Jan. 6 Febr. 13 Febr. 20 Febr.	9 Febr. 16 Febr. 23 Febr. 2 Mart. 9 Mart.
C	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 25 25 24	24 Jan. 31 Jan. 7 Febr. 14 Febr. 21 Febr.	10 Febr. 17 Febr. 24 Febr. 3 Mart. 10 Mart.

NOVA REFORMATA

Pascha	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Dominicæ post Pentecost.	Dominica prima Advent.
22 Mart.	30 Apr.	10 Maji	21 Maji	28	29 Nov.
29 Mart.	7 Maji	17 Maji	28 Maji	27	29
5 Apr.	14 Maji	24 Maji	4 Junii	26	29
12 Apr.	21 Maji	31 Maji	11 Junii	25	29
19 Apr.	28 Maji	7 Junii	18 Junii	24	29
23 Mart.	1 Maji	11 Maji	22 Maji	28	30 Nov.
30 Mart.	8 Maji	18 Maji	29 Maji	27	30
6 Apr.	15 Maji	25 Maji	5 Junii	26	30
13 Apr.	22 Maji	1 Junii	12 Junii	25	30
20 Apr.	29 Maji	8 Junii	19 Junii	24	30
24 Mart.	2 Maji	12 Maji	23 Maji	28	1 Dec.
31 Mart.	9 Maji	19 Maji	30 Maji	27	1
7 Apr.	16 Maji	26 Maji	6 Junii	26	1
14 Apr.	23 Maji	2 Junii	13 Junii	25	1
21 Apr.	30 Maji	9 Junii	20 Junii	24	1
25 Mart.	3 Maji	13 Maji	24 Maji	28	2 Dec.
1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	27	2
8 Apr.	17 Maji	27 Maji	7 Junii	26	2
15 Apr.	24 Maji	3 Junii	14 Junii	25	2
22 Apr.	31 Maji	10 Junii	21 Junii	24	2
26 Mart.	4 Maji	14 Maji	25 Maji	28	3 Dec.
2 Apr.	11 Maji	21 Maji	1 Junii	27	3
9 Apr.	18 Maji	28 Maji	8 Junii	26	3
16 Apr.	25 Maji	4 Junii	15 Junii	25	3
23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
27 Mart.	5 Maji	15 Maji	26 Maji	27	27 Nov.
3 Apr.	12 Maji	22 Maji	2 Junii	26	27
10 Apr.	19 Maji	29 Maji	9 Junii	25	27
17 Apr.	26 Maji	5 Junii	16 Junii	24	27
24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
28 Mart.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	27	28 Nov.
4 Apr.	13 Maji	23 Maji	3 Junii	26	28
11 Apr.	20 Maji	30 Maji	10 Junii	25	28
18 Apr.	27 Maji	6 Junii	17 Junii	24	28
25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

TABELLA TEMPORARIA

Anno Domini.	Litt. Dom.	Aur. num.	Epacta	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.
1929	f	11	xix	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1930	e	12	*	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1931	d	13	xi	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1932	c b	14	xxii	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1933	A	15	iii	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1934	g	16	xiv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1935	f	17	25	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1936	e d	18	vi	9 Febr.	26 Febr.	12 Apr.
1937	c	19	xvii	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart
1938	b	1	xxix	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1939	A	2	x	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1940	g f	3	xxi	21 Jan.	7 Febr.	24 Mart.
1941	e	4	ii	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.
1942	d	5	xiii	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1943	c	6	xxiv	21 Febr	10 Mart.	25 Apr.
1944	b A	7	v	6 Febr.	23 Febr.	9 Apr.
1945	g	8	xvi	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1946	f	9	xxvii	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1947	e	10	viii	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.
1948	d c	11	xix	25 Jan.	11 Febr.	28 Mart
1949	b	12	*	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1950	A	13	xi	5 Febr	22 Febr.	9 Apr.
1951	g	14	xxii	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.
1952	f e	15	iii	10 Febr.	27 Febr.	13 Apr.
1953	d	16	xiv	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1954	c	17	25	14 Febr.	3 Mart.	18 Apr.
1955	b	18	vi	6 Febr.	23 Febr.	10 Apr.
1956	A g	19	xvii	29 Jan.	15 Febr.	1 Apr.
1957	f	1	xxix	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1958	e	2	x	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.
1959	d	3	xxi	25 Jan.	11 Febr.	29 Mart.
1960	c	4	ii	14 Febr.	2 Mart.	17 Apr.

FESTORUM MOBILIUM

Anno Domini	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Indictiones	Dom. post Pentec.	Dominica prima Adventus	Litt. Mart.
1929	9 Maji	19 Maji	30 Maji	12	27	1 Dec.	u
1930	29 Maji	8 Junii	19 Junii	13	24	30 Nov.	P
1931	14 Maji	24 Maji	4 Junii	14	26	29 Nov.	l
1932	5 Maji	15 Maji	26 Maji	15	27	27 Nov.	C
1933	25 Maji	4 Junii	15 Junii	1	25	3 Dec.	c
1934	10 Maji	20 Maji	31 Maji	2	27	2 Dec.	p
1935	30 Maji	9 Junii	20 Junii	3	24	1 Dec.	F
1936	21 Maji	31 Maji	11 Junii	4	25	29 Nov.	f
1937	6 Maji	16 Maji	27 Maji	5	27	28 Nov.	s
1938	26 Maji	5 Junii	16 Junii	6	24	27 Nov.	N
1939	18 Maji	28 Maji	8 Junii	7	26	3 Dec.	k
1940	2 Maji	12 Maji	23 Maji	8	28	1 Dec.	B
1941	22 Maji	1 Junii	12 Junii	9	25	30 Nov.	b
1942	14 Maji	24 Maji	4 Junii	10	26	29 Nov	n
1943	3 Junii	13 Junii	24 Junii	11	23	28 Nov	E
1944	18 Maji	28 Maji	8 Junii	12	26	3 Dec.	e
1945	10 Maji	20 Maji	31 Maji	13	27	2 Dec.	r
1946	30 Maji	9 Junii	20 Junii	14	24	1 Dec.	H
1947	15 Maji	25 Maji	5 Junii	15	26	30 Nov.	h
1948	6 Maji	16 Maji	27 Maji	1	27	28 Nov.	u
1949	26 Maji	5 Junii	16 Junii	2	24	27 Nov.	P
1950	18 Maji	28 Maji	8 Junii	3	26	3 Dec.	l
1951	3 Maji	13 Maji	24 Maji	4	28	2 Dec.	C
1952	22 Maji	1 Junii	12 Junii	5	25	30 Nov.	c
1953	14 Maji	24 Maji	4 Junii	6	26	29 Nov.	p
1954	27 Maji	6 Junii	17 Junii	7	24	28 Nov.	F
1955	19 Maji	29 Maji	9 Junii	8	25	27 Nov.	f
1956	10 Maji	20 Maji	31 Maji	9	27	2 Dec.	s
1957	30 Maji	9 Junii	20 Junii	10	24	1 Dec.	N
1958	15 Maji	25 Maji	5 Junii	11	26	30 Nov	k
1959	7 Maji	17 Maji	28 Maji	12	27	29 Nov.	B
1960	26 Maji	5 Junii	16 Junii	13	24	27 Nov.	b

KALENDARIUM

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
				JANUARIUS
*	A	Kal.	1	Circumcisio Domini et Octava Nativitatis, Duplex II classis. Dominica inter Circumcisionem et Epiphaniam : Ssmi Nominis Jesu, Duplex II classis
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani Protomart., Simplex.
xxviii	c	iii	3	Octava S. Joannis Ap. et Ev., Simplex.
xxvii	d	Prid.	4	Octava Ss. Innocentium Mm., Simplex. S. Titi Ep. et Conf., Memoria.
xxvi	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, Semiduplex. S. Telesphori Papæ et Mart., Memoria.
25. xxv	f	viii	6	Epiphania Domini, Duplex I classis cum Octava privilegiata II Ordinis.
xxiv	g	vii	7	De Octava Epiphaniæ, Semiduplex.
xxiii	A	vi	8	De Octava, Semiduplex.
xxii	b	v	9	De Octava, Semiduplex.
xxi	c	iv	10	De Octava, Semiduplex. S. Pauli I Eremitæ Conf., Memoria.
xx	d	iii	11	De Octava, Semiduplex.
xix	e	Prid.	12	De Octava, Semiduplex.
xviii	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, Duplex majus.
xvii	g	xix	14	S. Hilarii Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex. S. Felicis Presb. et Mart., Memoria.
xvi	A	xviii	15	S. Mauri Abb. O. N., Duplex II classis.
xv	b	xvii	16	S. Marcelli I Papæ et Mart., Memoria.
xiv	c	xvi	17	S. Antonii Abb., Duplex.
xiii	d	xv	18	S. Priscæ Virg. et Mart., Memoria.
xii	e	xiv	19	Ss. Marii, Marthæ, Audifacis et Abachum Mm., Memoria.
xi	f	xiii	20	Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Mm., Duplex.
x	g	xii	21	S. Agnetis Virg. et Mart. Duplex majus.
ix	A	xi	22	S. Vincentii Mart., Memoria.
viii	b	x	23	S. Emerentianæ Virg. et Mart., Memoria.
vii	c	ix	24	S. Timothei Ep. et Mart., Memoria.
vi	d	viii	25	Conversio S. Pauli Ap., Duplex majus. S. Petri Ap., Commemoratio.
v	e	vii	26	S. Polycarpi Ep. et Mart., Memoria.
iv	f	vi	27	S. Joannis Chrysostomi Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
iii	g	v	28	S. Cyrilli Ep. Alexandrini Conf. et Eccl. Doct., Duplex. S. Agnetis Virg. et Mart., secundo, Memoria.

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
ii	A	iv	29	S. Francisci Salesii Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
i	b	iii	30	
*	c	Prid.	31	Ss. Petri Nolasci et Raymundi de Peñafort Cc., Memoria.
				FEBRUARIUS
xxix	d	Kal.	1	S. Ignatii Ep. et Mart., Duplex.
xxviii	e	iv	2	Purificatio B. Mariæ Virg., Duplex II classis.
xxvii	f	iii	3	S. Blasii Ep. et Mart., Memoria.
25. xxvi	g	Prid.	4	
xxv xxiv	A	Non.	5	S. Agathæ Virg. et Mart., Duplex majus. — In Quadragesima Commemoratio.
xxiii	b	viii	6	
xxii	c	vii	7	S. Romualdi Abb. O. N., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio.
xxi	d	vi	8	Ss. Joannis de Matha et Felicis de Valois Cc., Memoria.
xx	e	v	9	
xix	f	iv	10	S. Scholasticæ Virg., Sororis S. P. N. Benedicti, Duplex II classis.
xviii	g	iii	11	S. Gregorii II Papæ et Conf., Memoria.
xvii	A	Prid.	12	Ss. Septem Fundatorum Ord. Servorum B. M. V., Cc., Memoria.
xvi	b	Idib.	13	
xv	c	xvi	14	S. Valentini Presb. et Mart., Memoria.
xiv	d	xv	15	
xiii	e	xiv	16	
xii	f	xiii	17	
xi	g	xii	18	
x	A	xi	19	
ix	b	x	20	
viii	c	ix	21	
vii	d	viii	22	Cathedra S. Petri, Duplex majus. — In Quadrag. Commemoratio. S. Pauli Ap., Commemoratio.
vi	e	vii	23	S. Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct. O. N., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio. Vigilia in Missa.
				In anno Bissextili : 23 S. Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct., O. N., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio. 24 Vigilia, in Missa. 25 S. Matthiæ Ap., Duplex II classis.

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
v	f	vi	24	S. Matthiæ Ap., Duplex II classis.
iv	g	v	25	
iii	A	iv	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	
				MARTIUS
*	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	S. Lucii I Papæ et Mart., Memoria.
xxvi	A	iii	5	
25. xxv	b	Prid.	6	Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm., Duplex.— In Quadrag. Commemoratio.
xxiv	c	Non.	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct. Duplex.— In Quadrag. Commemoratio.
xxiii	d	viii	8	Ss. Joannis de Deo et Camilli de Lellis Cc., Memoria.
xxii	e	vii	9	S. Franciscæ Romanæ Viduæ, O. N., Memoria.
xxi	f	vi	10	Ss. Quadraginta Mm., Memoria.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	S. Gregorii I Papæ, Conf. et Eccl. Doct. O. N., Duplex II classis.
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	
xv	e	xvii	16	
xiv	f	xvi	17	
xiii	g	xv	18	S. Cyrilli Ep. Hierosolymitani Conf. et Eccl. Doct., Duplex.--In Quadrag. Commemoratio.
xii	A	xiv	19	S. Joseph Sponsi B. M. V. Conf., Duplex I classis.
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	Transitus S. P. N. Benedicti Abb., Duplex I classis.
ix	d	xi	22	
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	Annuntiatio Beatæ Mariæ Virg., Duplex I classis.
v	A	vii	26	
iv	b	vi	27	S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct., Duplex, sed ob occurr. Quadrag. vel Hebdom. Pasch. Commemoratio.
iii	c	v	28	
ii	d	iv	29	
i	e	iii	30	

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
*	f	Prid.	31	Feria VI post Dom. Passionis : Septem Dolorum B. Mariæ Virg., Memoria.
				APRILIS
xxix	g	Kal.	1	
xxviii	A	iv	2	S. Francisci de Paula Conf., Memoria.
xxvii	b	iii	3	
25. xxvi	c	Prid.	4	S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio.
xxv. xxiv	d	Non.	5	
xxiii	e	viii	6	
xxii	f	vii	7	
xxi	g	vi	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviii	c	iii	11	S. Leonis I. Papæ, Conf. et Eccl. Doct., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio.
xvii	d	Prid.	12	
xvi	e	Idib.	13	S. Justini Mart., Memoria.
xv	f	xviii	14	Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm., Memoria.
xiv	g	xvii	15	
xiii	A	xvi	16	
xii	b	xv	17	
xi	c	xiv	18	
x	d	xiii	19	
ix	e	xii	20	
viii	f	xi	21	S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct., O. N., Duplex majus.
vii	g	x	22	
vi	A	ix	23	S. Georgii Mart., Memoria.
v	b	viii	24	
iv	c	vii	25	S. Marci Evangelistæ, Duplex II classis.
iii	d	vi	26	S. Cleti Papæ et Mart., Memoria.
ii	e	v	27	S. Petri Canisii Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
i	f	iv	28	S. Vitalis Mart., Memoria.
*	g	iii	29	Ss. Odonis, Majoli, Odilonis et Hugonis Abb. O. N. Duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio. S. Roberti Abb., O. N., Memoria.
xxix	A	Prid.	30	S. Catharinæ Senensis Virg., Memoria. Feria IV infra Hebdomadam II post Octavam Paschæ : Solemnitas S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf. et Ecclesiæ universalis Patroni, Duplex I classis cum Octava communi. Feria IV infra Hebdomadam III post Octavam Paschæ: Octava S. Joseph, Duplex maj.

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
				MAJUS
xxviii	b	Kal.	1	Ss. Philippi et Jacobi App., Duplex II classis.
xxvii	c	vi	2	S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio.
xxvi	d	v	3	Inventio S. Crucis, Duplex II classis. Ss. Alexandri I Papæ, Eventii et Theoduli Mm. ac Juvenalis Ep. et Conf., Memoria.
25. xxv	e	iv	4	S. Monicæ Vid., Memoria.
xxiv	f	iii	5	S. Pii V Papæ et Conf., Duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio.
xxiii	g	Prid.	6	S. Joannis Ap. et Evang. ante Portam Latinam, Duplex majus. — In Feria II Rogationum Commemoratio.
xxii	A	Non.	7	
xxi	b	viii	8	
xx	c	vii	9	S. Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio.
xix	d	vi	10	Ss. Gordiani et Epimachi Mm., Memoria.
xviii	e	v	11	
xvii	f	iv	12	Ss. Nerei, Achillei et Pancratii Mm., Memoria.
xvi	g	iii	13	Commemoratio Ss. Martyrum et aliorum Sanctorum, quorum Reliquiæ in Ecclesiis Nostri Ord. asservantur, Duplex majus. — In Feria II Rogationum Commemoratio.
xv	A	Prid.	14	
xiv	b	Idib.	15	
xiii	c	xvii	16	
xii	d	xvi	17	S Paschalis Baylon Conf., Memoria.
xi	e	xv	18	
x	f	xiv	19	S. Petri Cælestini Papæ et Conf., O. N., Duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio. S. Pudentianæ Virg., Memoria.
ix	g	xiii	20	
viii	A	xii	21	
vii	b	xi	22	
vi	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viii	25	S. Gregorii VII Papæ et Conf., O. N., Duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio. S. Urbani I Papæ et Mart., Memoria.
iii	f	vii	26	S. Augustini Ep. et Conf., O. N. Duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio.
ii	g	vi	27	S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct., O. N., Duplex. — In Feria II Rogationum Commemoratio.

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
i	A	v	28	
*	b	iv	29	
xxix	c	iii	30	
xxviii	d	Prid.	31	S. Petronillæ Virg., Memoria.
				JUNIUS
xxvii	e	Kal.	1	
25. xxvi	f	iv	2	Ss. Marcellini et Petri Mm., Memoria.
xxv. xxiv	g	iii	3	
xxiii	A	Prid.	4	
xxii	b	Non.	5	S. Bonifatii Ep. et Mart., O. N., Duplex.
xxi	c	viii	6	S. Norberti Ep. et Conf., Duplex.
xx	d	vii	7	
xix	e	vi	8	
xviii	f	v	9	Ss. Primi et Feliciani Mm., Memoria.
xvii	g	iv	10	
xvi	A	iii	11	S. Barnabæ Ap., Duplex majus.
xv	b	Prid.	12	Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mm., Memoria.
xiv	c	Idib.	13	S. Antonii de Padua Conf., Memoria.
xiii	d	xviii	14	S. Basilii Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex majus.
xii	e	xvii	15	Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Mm., Memoria.
xi	f	xvi	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	S. Ephræm Syri Diaconi, Conf., et Eccl. Doct., Duplex. Ss. Marci et Marcelliani Mm. Memoria.
viii	b	xiii	19	Ss. Gervasii et Protasii Mm., Memoria.
vii	c	xii	20	
vi	d	xi	21	S. Aloysii Gonzagæ Conf., Memoria.
v	e	x	22	S. Paulini Ep. et Conf., Memoria.
iv	f	ix	23	Vigilia.
iii	g	viii	24	Nativitas S. Joannis Baptistæ, Duplex I classis cum Octava communi.
ii	A	vii	25	De Octava, Semiduplex.
i	b	vi	26	De Octava, Semiduplex. Ss. Joannis et Pauli Mm., Memoria.
*	c	v	27	De Octava, Semiduplex.
xxix	d	iv	28	De Octava, Semiduplex. Vigilia, Commemoratio.
xxviii	e	iii	29	Ss. Petri et Pauli App., Duplex I classis cum Octava communi.
xxvii	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Ap., Duplex majus. S. Petri Ap., Commemoratio. De Octava S. Joannis, Commemoratio.

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
				JULIUS
xxvi	g	Kal.	1	Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C., Duplex II classis. Octava S. Joannis Bapt., Commemoratio.
25. xxv	A	vi	2	Visitatio Beatæ Mariæ Virg., Duplex II classis. Ss. Processi et Martiniani Mm., Memoria.
xxiv	b	v	3	De Octava Ss. Petri et Pauli App., Semiduplex.
xxiii	c	iv	4	De Octava Ss. Petri et Pauli App., Semiduplex.
xxii	d	iii	5	De Octava Ss. Petri et Pauli App., Semiduplex.
xxi	e	Prid.	6	Octava Ss. Petri et Pauli App., Duplex majus.
xx	f	Non.	7	
xix	g	viii	8	
xviii	A	vii	9	
xvii	b	vi	10	Ss. Septem Fratrum Mm. et Ss. Rufinæ et Secundæ Vv. ac Mm., Memoria.
xvi	c	v	11	Solemnitas S. P. N. Benedicti Abb., Duplex I classis cum Octava communi.
xv	d	iv	12	S. Joannis Gualberti Abb., O. N., Duplex. De Octava, Commemoratio.
xiv	e	iii	13	De Octava, Semiduplex.
xiii	f	Prid.	14	S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct. Duplex. De Octava, Commemoratio.
xii	g	Idib.	15	De Octava, Semiduplex.
xi	A	xvii	16	Commemoratio B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo, Duplex majus. De Octava, Commemoratio.
x	b	xvi	17	De Octava, Semiduplex. S. Leonis IV Papæ et Conf., O. N., Memoria.
ix	c	xv	18	Octava S. P. N. Benedicti Abb., Duplex majus. Ss. Symphorosæ et Septem Filiorum ejus Mm., Memoria.
viii	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf., Memoria.
vii	e	xiii	20	Ss. Hieronymi Æmiliani, Josephi Calasanctii et Joannis Baptistæ de la Salle Cc., Memoria.
vi	f	xii	21	S. Praxedis Virg., Memoria.
v	g	xi	22	S. Mariæ Magdalenæ, Duplex majus.
iv	A	x	23	S. Apollinaris Ep. et Mart., Memoria.
iii	b	ix	24	Vigilia.
ii	c	viii	25	S. Jacobi Ap., Duplex II classis.
i	d	vii	26	Ss. Joachim et Annæ Parentum B. M. V., Duplex II classis.
*	e	vi	27	
xxix	f	v	28	
xxviii	g	iv	29	Ss. Felicis, Simplicii, Faustini et Beatricis Mm., Memoria.
xxvii	A	iii	30	Ss. Abdon et Sennen Mm., Memoria.
25. xxvi	b	Prid.	31	S. Ignatii Conf., Duplex.

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
				AUGUSTUS
xxv. xxiv	c	Kal.	1	S. Petri ad Vincula, Duplex majus. S. Pauli Ap., Commemoratio. Ss. Machabæorum Mm., Memoria.
xxiii	d	iv	2	S. Alphonsi Mariae de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex. S. Stephani I Papæ et Mart., Memoria.
xxii	e	iii	3	
xxi	f	Prid.	4	S. Dominici Conf., Duplex majus.
xx	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariæ, Duplex majus.
xix	A	viii	6	Transfiguratio D. N. J. C., Duplex II classis. Ss. Xysti II Papæ, Felicissimi et Agapiti Mm., Memoria.
xviii	b	vii	7	S. Cajetani Conf., Duplex. S Donati Ep. et Mart., Memoria.
xvii	c	vi	8	S. Cyriaci Mart., Memoria.
xvi	d	v	9	Vigilia.
xv	e	iv	10	S. Laurentii Mart., Duplex II classis cum Octava Simplici.
xiv	f	iii	11	Ss. Tiburtii et Susannæ Virg., Mm., Memoria.
xiii	g	Prid.	12	S. Claræ Virg., Memoria
xii	A	Idib.	13	Ss. Hippolyti et Cassiani Mm., Memoria.
xi	b	xix	14	Vigilia. S. Eusebii Conf., Memoria.
x	c	xviii	15	Assumptio B. Mariæ Virginis, Duplex I classis cum Octava communi.
ix	d	xvii	16	De II die infra Octavam Assumptionis, Semiduplex.
viii	e	xvi	17	De III die infra Octavam Assumptionis, Semiduplex. Octava S. Laurentii Mart., Commemoratio.
vii	f	xv	18	De IV die infra Octavam Assumptionis, Semiduplex. S. Agapiti Mart., Memoria.
vi	g	xiv	19	De V die infra Octavam Assumptionis, Semiduplex.
v	A	xiii	20	S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct., O. N., Duplex majus. De Octava Assumptionis, Commemoratio.
iv	b	xii	21	De VII die infra Octavam Assumptionis, Semiduplex. B. Bernardi Ptolomæi Abb., O.N., Memoria.
iii	c	xi	22	Octava Assumptionis B. M. V., Duplex majus. Ss. Timothei et Symphoriani Mm., Memoria.
ii	d	x	23	Vigilia.
i	e	ix	24	S. Bartholomæi Ap., Duplex II classis.
*	f	viii	25	
xxix	g	vii	26	

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
xxviii	A	vi	27	
xxvii	b	v	28	S. Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex majus. S. Hermetis Mart., Memoria.
xxvi	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ, Duplex majus. S. Sabinæ Mart., Memoria.
25. xxv	d	iii	30	Ss. Felicis et Adaucti Mm., Memoria.
xxiv	e	Prid.	31	
				SEPTEMBER
xxiii	f	Kal.	1	
xxii	g	iv	2	
xxi	A	iii	3	
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	
xviii	d	viii	6	
xvii	e	vii	7	
xvi	f	vi	8	Nativitas B. Mariæ Virg., Duplex II classis. cum Octava Simplici. S. Hadriani Mart., Memoria.
xv	g	v	9	S. Gorgonii Mart., Memoria.
xiv	A	iv	10	
xiii	b	iii	11	Ss. Proti et Hyacinthi Mm., Memoria.
xii	c	Prid.	12	Ssmi Nominis Mariæ, Duplex majus.
xi	d	Idib.	13	
x	e	xviii	14	Exaltatio S. Crucis, Duplex majus. Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Ep., Mm., Memoria.
ix	f	xvii	15	Septem Dolorum B. Mariæ Virg., Duplex II classis. S. Nicomedis Mart., Memoria
viii	g	xvi	16	Ss. Euphemiæ Virg., Luciæ et Geminiani Mm., Memoria.
vii	A	xv	17	S. Hildegardis Virg., O. N., Memoria.
vi	b	xiv	18	
v	c	xiii	19	
iv	d	xii	20	Vigilia.
iii	e	xi	21	S. Matthæi Ap. et Evang., Duplex II classis.
ii	f	x	22	Ss. Mauritii et Sociorum Mm., Memoria.
i	g	ix	23	S. Lini Papæ et Mart., Memoria. S. Theclæ Virg. et Mart., Memoria.
*	A	viii	24	
xxix	b	vii	25	
xxviii	c	vi	26	Ss. Cypriani et Justinæ Virg., Mm., Memoria.
xxvii	d	v	27	Ss. Cosmæ et Damiani Mm., Memoria.
25. xxvi	e	iv	28	
xxv. xxiv	f	iii	29	Dedicatio S. Michaelis Archangeli, Duplex I classis.
xxiii	g	Prid.	30	S. Hieronymi Presb., Conf. et Eccl. Doct., Duplex majus.

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
				OCTOBER
xxii	A	Kal	1	
xxi	b	vi	2	Ss. Angelorum Custodum, Duplex majus.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	S. Francisci Conf., Duplex majus.
xviii	e	iii	5	Ss. Placidi et Sociorum Mm., O. N., Duplex II classis.
xvii	f	Prid.	6	S. Brunonis Conf., Duplex.
xvi	g	Non.	7	Sacratissimi Rosarii B. Mariæ V., Duplex II classis. Ss. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleji Mm., Memoria. S. Marci Papæ et Conf., Memoria.
xv	A	viii	8	
xiv	b	vii	9	
xiii	c	vi	10	
xii	d	v	11	
xi	e	iv	12	
x	f	iii	13	
ix	g	Prid.	14	S. Callisti I Papæ et Mart., Duplex.
viii	A	Idib.	15	S. Teresiæ Virg., Duplex.
vii	b	xvii	16	
vi	c	xvi	17	
v	d	xv	18	S. Lucæ Evangelistæ, Duplex II classis.
iv	e	xiv	19	
iii	f	xiii	20	
ii	g	xii	21	S. Hilarionis Abb., Memoria.
i	A	xi	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
				Dominica ultima Octobris: D. N. Jesu Christi Regis, Duplex I classis.
xxviii	d	viii	25	Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm., Memoria.
xxvii	e	vii	26	
xxvi	f	vi	27	Vigilia.
25. xxv	g	v	28	Ss. Simonis et Judæ App., Duplex II classis.
xxiv	A	iv	29	
xxiii	b	iii	30	
xxii	c	Prid.	31	Vigilia.
				NOVEMBER
xxi	d	Kal.	1	Omnium Sanctorum, Duplex I classis cum Octava communi.
xx	e	iv	2	De Octava, Semiduplex. Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum, Duplex.
xix	f	iii	3	De Octava, Semiduplex,

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
xviii		Prid.		Semiduplex.
	g		4	De Octava, S. Caroli Ep. et Conf., Memoria.
xvii	A	Non.	5	De Octava, Semiduplex.
xvi	b	viii	6	De Octava, Semiduplex.
xv	c	vii	7	De Octava, Semiduplex.
xiv	d	vi	8	Octava Omnium Sanctorum, Duplex majus. Ss. Quatuor Coronatorum Mm., Memoria.
xiii	e	v	9	Dedicatio Archibasilicæ Sanctissimi Salvatoris, Duplex II classis. S. Theodori Mart., Memoria.
xii	f	iv	10	
xi	g	iii	11	S. Martini Ep. et Conf., Duplex majus. S. Mennæ Mart., Memoria.
x	A	Prid.	12	
ix	b	Idib.	13	Omnium Sanctorum Ordinis nostri Duplex II classis.
viii	c	xviii	14	(Commemoratio omnium Defunctorum Ordinis nostri, Duplex).
vii	d	xvii	15	
vi	e	xvi	16	
v	f	xv	17	S. Gertrudis Magnæ Virg., O. N., Duplex II classis.
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App., Duplex majus.
iii	A	xiii	19	S. Pontiani Papæ et Mart., Memoria.
ii	b	xii	20	
i	c	xi	21	Præsentatio B. M. V., Duplex majus. S. Columbani Abb., Memoria.
*	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. et Mart., Duplex majus.
xxix	e	ix	23	S. Clementis I Papæ et Mart., Duplex. S. Felicitatis Mart., Memoria.
xxviii	f	viii	24	S. Joannis a Cruce, Conf. et Eccl. Doct., Duplex S. Chrysogoni Mart., Memoria.
xxvii	g	vii	25	S. Catharinæ Virg. et Mart., Memoria.
25. xxvi	A	vi	26	S. Silvestri Abb., O. N., Duplex.
xxv. xxiv	b	v	27	
xxiii	c	iv	28	
xxii	d	iii	29	Vigilia. S. Saturnini Mart., Memoria.
xxi	e	Prid.	30	S. Andreæ Ap., Duplex II classis.
				DECEMBER
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	S. Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
xviii	A	iii	3	S. Francisci Xaverii Conf., Memoria.
xvii	b	Prid.	4	
xvi	c	Non.	5	

Cyclus Epactarum	L. D.	Kal.	D. M.	MENSIS
xv	d	viii	6	S. Nicolai Ep. et Conf., Memoria.
xiv	e	vii	7	S. Ambrosii Ep., Conf. et Eccl. Doct., Dupl. maj. Vigilia, in Missa.
xiii	f	vi	8	Conceptio Immaculata B. M. V., Duplex I classis cum Octava communi.
xii	g	v	9	De Octava, Semiduplex.
xi	A	iv	10	De Octava, Semiduplex. S. Melchiadis Papæ et Mart., Memoria.
x	b	iii	11	De Octava, Semiduplex. S. Damasi I Papæ et Conf., Memoria.
ix	c	Prid.	12	De Octava, Semiduplex.
viii	d	Idib.	13	S. Luciæ Virg. et Mart. Duplex majus. De Octava, Commemoratio.
vii	e	xix	14	De Octava, Semiduplex. — In Feria Quatuor Temporum Commemoratio.
vi	f	xviii	15	Octava Conceptionis Immac. B. M. V., Duplex majus. — In Feria Quatuor Temporum Commemoratio.
v	g	xvii	16	
iv	A	xvi	17	
iii	b	xv	18	
ii	c	xiv	19	
i	d	xiii	20	Vigilia, in Missa.
*	e	xii	21	S. Thomæ Ap., Duplex II classis.
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	
xxvii	A	ix	24	Vigilia.
xxvi	b	viii	25	Nativitas D. N. J. C., Duplex I classis cum Octava privilegiata III Ordinis. S. Anastasiæ Mart., Memoria in secunda Missa.
25. xxv	c	vii	26	S. Stephani Protomart., Duplex II classis cum Octava Simplici. De Octava Nativitatis, Commemoratio.
xxiv	d	vi	27	S. Joannis Ap. et Evang., Duplex II classis cum Octava Simplici. De Octava Nativitatis, Commemoratio.
xxiii	e	v	28	Ss. Innocentium Mm., Duplex II classis cum Octava Simplici. De Octava Nativitatis, Commemoratio.
xxii	f	iv	29	De Dominica infra Octavam Nativitatis, Semiduplex. De Octava Nativitatis, Commemoratio. S. Thomæ Ep. et Mart., Memoria.
xxi	g	iii	30	De Octava Nativitatis, Semiduplex.
19. xx	A	Prid.	31	S. Silvestri I Papæ et Conf., Duplex. De Octava Nativitatis, Commemoratio.

Hæc Epacta 19 nigra numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

RUBRICÆ GENERALES
BREVIARII MONASTICI

JUSSU PAULI PP. V EDITI
JUXTA ADDITIONES ET VARIATIONES IN RUBRICIS BREVIARII

AD NORMAM BULLÆ « DIVINO AFFLATU »

RITUI MONASTICO ACCOMMODATAE.

Officium quotidie fit aut Duplex aut Semiduplex aut Simplex.

I De Officio Duplici

1 Officium fit Duplex in diebus a Feria V in Cœna Domini usque ad Feriam III Paschæ inclusive, in Dominica in Albis, in Ascensione Domini, in Dominica Pentecostes et duobus diebus sequentibus: in Festo Trinitatis, Corporis Christi, Cordis Jesu, Dedicationis propriæ Ecclesiæ et Ecclesiæ Cathedralis: in Festis, quibus in Kalendario apponitur hæc vox, Duplex : in die Octava Festi I classis habentis Octavam : in Festo Titularis Congregationis et unius vel plurium Patronorum principalium Oppidi vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis, et Titularis Ecclesiæ propriæ et Ecclesiæ Cathedralis : et in Festis Sanctorum, qui apud quasdam Ecclesias vel Congregationes cum approbatione Sedis Apostolicæ consueverunt solemniter celebrari. Præterea Officium fit Duplex pro Defunctis in Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum et Omnium Defunctorum Ordinis, et in die obitus seu depositionis Defuncti, ut in eodem Officio dicitur circa finem Breviarii.

2 Festum Duplex celebratur aut de eodem fit Commemoratio eo die, quo cadit, nisi illud contingat transferri aut penitus omitti, ut dicetur in Rubrica de Translatione vel Repositione Festorum.

3 Habet I et II Vesperas integras, nisi cum alio simili concurrat, ut dicetur in Rubrica de Concurrentia Officii, et totum Officium fit de Duplici, incipiendo a I Vesperis, usque ad Completorium sequentis diei : nisi aliter in propriis locis assignetur. Officium autem Defunctorum habet tantum I Vesperas, Matutinum et Laudes, ut circa finem Breviarii ponitur [1].

4 In utrisque Vesperis, Matutino et Laudibus tantum, non autem in aliis Horis, duplicantur Antiphonæ, id est, integræ dicuntur in principio et in fine Psalmorum et Canticorum.

5 Ad Matutinum Officii Duplicis, exceptis Festis Duplicibus minoribus, dicuntur tres Nocturni : primi duo singuli cum sex Psalmis, tertius cum tribus Canticis. Post singulos Nocturnos dicuntur quatuor Lectiones cum totidem Responsoriis. In Festo Duplici minore dicuntur duo tantum Nocturni, et post I Nocturnum in hieme dicuntur tres Lectiones cum totidem Responsoriis, in æstate vero una tantum Lectio cum suo Responsorio.

6 Preces ad Primam et Completorium, et Suffragium de omnibus Sanctis ad Vesperas et Laudes non dicuntur in Officio Duplici, ut étiam in propriis eorum Rubricis dicetur.

7 Quomodo sit ordinandum Officium Duplex tam duodecim quam trium Lectionum in Vesperis, Matutino et ceteris Horis, similiter et de Antiphonis, Responsoriis, Versibus, Capitulis et aliis in eo dicendis, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

II De Officio Semiduplici

1 Officium fit Semiduplex diebus Dominicis (excepta Dominica in Albis, in qua fit Duplex) : et diebus infra Octavas.

2 Quomodo sit ordinandum Officium Semiduplex tam in Dominicis quam infra Octavas, item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis et hujusmodi aliis, et quando in Semiduplici dican-

1. Officium Defunctorum, quod ex indulto Sedis Apostolicæ in Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum recitari potest, habet integrum Officium, incipiendo a I Vesperis usque ad Nonam diei sequentis inclusive. Vesperæ autem, nisi agendum sit de sequenti Dominica vel Festo, dicuntur de Octava.

tur Preces ad Primam et Completorium, et Suffragium de omnibus Sanctis ad Vesperas et Laudes, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

III De Officio Simplici

1 Officium fit Simplex in diebus ferialibus, quando occurrit fieri de Feria, sive tres sive una tantum legatur Lectio : item in die Octava Festi II classis habentis Octavam : item quando fit de S. Maria in Sabbato, ut in ejus Rubrica dicetur.

2 Quomodo sit ordinandum Officium Simplex ad Vesperas, Matutinum et alias Horas, item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis et aliis, ac quando Preces et Suffragium de omnibus Sanctis dicenda sint, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

IV De Dominicis

1 De Dominica semper fit Officium in Dominicis majoribus I classis, quocumque Festo Duplici adveniente: quia tunc Festum transfertur aut de eo fit Commemoratio, (ut in Rubrica de Translatione Festorum dicetur) ; Dominicæ vero II classis cedunt tantummodo Festis Duplicibus I classis, quo in casu de Dominica fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cum XII Lectione ad Matutinum. In aliis Dominicis per annum fit de Dominica, quando in eis non occurrit Festum Duplex I vel II classis, aut quodvis Festum XII Lectionum Domini, non autem eorum dies Octava, quia tunc fit de prædicto Duplici cum Commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus et ad Matutinum legitur XII Lectio de Homilia Dominicæ cum Responsorio suo, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. Excipiuntur tamen Dominicæ infra Octavas quaslibet privilegiatas, in quibus Officium fieri nequit de Festis, quæ infra ipsas Octavas prohibentur.Si vero eodem die occurrat Duplex (quod non sit Domini), sive majus sive minus, vel dies Octava sive Duplex majus sive Simplex, de eis fit Commemoratio, ut pariter dicetur in Rubrica de Commemorationibus.

2 De Dominica infra Octavas Nativitatis et Epiphaniæ occurrente fit Officium, ut in propriis locis ponitur. In Dominicis vero infra Octavas Ascensionis, Corporis Christi et Cordis Jesu fit, sicut in die Festi, (præterquam quod non duplicantur Antiphonæ,) ut in Proprio de Tempore, cum Commemoratione Octavæ, et sine Precibus et Suffragio Sanctorum. In Dominicis vero, quæ occurrunt infra alias Octavas, aut in ipsa die Octava, totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio et in Proprio de Tempore, cum Commemoratione Octavæ, omissis etiam dictis Precibus et Suffragio ut supra. De Dominica vero occurrente in die Octava Epiphaniæ nihil fit, quia ejus Officium ponitur in Sabbato præcedenti ; item in Dominica occurrente a die 1 ad 6 Januarii vel impedita die 7 a superveniente Dominica infra Octavam Epiphaniæ nihil fit de Dominica, cujus Officium fit in Vigilia Epiphaniæ.

3 Positum est autem Officium 6 Dominicarum post Epiphaniam et 24 post Pentecosten, ut compleatur numerus 30 Dominicarum, quæ esse possunt ab Epiphania usque ad Septuagesimam, et a Pentecoste usque ad Adventum ; ne ulla ex his Dominicis vacet, quin saltem de ea fiat Commemoratio. Nam quæ aliquando supersunt post Epiphaniam ante Septuagesimam, ponuntur post XXIII a Pentecoste, hoc ordine :

4 Si Dominicæ post Pentecosten fuerint 25, Dominica XXIV post Pentecosten erit, quæ est VI post Epiphaniam. Si fuerint 26, Dominica XXIV erit quæ est V, et XXV quæ est VI. Si fuerint 27, Dominica XXIV erit quæ est IV, et XXV quæ est V, et XXVI erit VI. Si fuerint 28, Dominica XXIV erit III, et XXV erit IV, et XXVI erit V, et XXVII erit VI, et ultimo loco semper ponitur,quæ in ordine est XXIV post Pentecosten, etiam si post Pentecosten aliquando non sint nisi 23 Dominicæ. Tunc enim XXIV ponitur loco XXIII, et Officium XXIII ponitur in præcedenti Sabbato, quod non sit impeditum Festo Duplici I vel II classis vel quovis Festo duodecim Lectionum Domini, et in eo legantur tres Lectiones de Homilia Dominicæ, omissis Lectionibus Scripturæ illius Sabbati ; et in Vesperis Feriæ VI et in II Nocturno dicatur Oratio de Dominica XXIII; similiter et in Laudibus dicatur Antiphona ad Benedictus et Oratio ejusdem Dominicæ, prout in Breviario disponitur. Quod si in Sabbato occurrat Festum Duplex I vel II classis vel quodvis Festum duode-

cim Lectionum Domini, tunc in Festo occurrente legatur XII Lectio de Homilia Dominicæ XXIII cum Responsorio suo, et de ea fit Commemoratio in I Vesperis cum Antiphona de Feria VI ut in Psalterio, in Laudibus vero cum Antiphona propria et Oratione ejusdem Dominicæ.

5 Cum vero interdum contingat, ut Dominica II vel III vel IV vel V vel VI post Epiphaniam supersit, nec possit poni etiam post XXIII a Pentecoste, tunc de ea fit Officium in Sabbato ante Dominicam Septuagesimæ, ut dictum est supra, numero præcedenti.

6 Cum autem in Proprio de Tempore dicitur aliqua Dominica esse prima mensis, in qua primo ponitur Initium libri de Scriptura cum sua historia, id est, cum Responsoriis, animadvertendum est, eam dici primam Dominicam mensis, quæ venit in Kalendis illius mensis, vel est proximior Kalendis, hoc modo : Si Kalendæ venerint in II et III et IV Feria, Dominica prima erit, quæ præcedit Kalendas, licet veniat in præcedenti mense : si autem Kalendæ venerint in V et VI Feria et in Sabbato, prima Dominica erit, quæ sequitur post ipsas Kalendas. Dominica autem prima Adventus non sumitur ea, quæ est proximior Kalendis Decembris, sed Festo S. Andreæ, vel quæ venerit in ipso Festo.

7 Officium Dominicæ fit Semiduplex, et incipit a I Vesperis in Sabbato : et habet totum Officium integrum usque ad Completorium Dominicæ inclusive, nisi cum aliquo concurrat, ut dicetur in Rubrica de Concurrentia.

8 Ad Matutinum dicuntur tres Nocturni cum Psalmis et Canticis,ut in Psalterio vel Proprio, et duodecim Lectiones leguntur, ut in Proprio de Tempore. Officium vero Dominicæ infra Octavam Nativitatis, repositum infra Hebdomadam juxta particularem Rubricam, et Dominicæ occurrentis in die Octava Epiphaniæ, vel impeditæ ante Septuagesimam vel post Pentecosten, fit cum duobus tantum Nocturnis et tribus Lectionibus, ut suis locis disponitur.

9 Quomodo autem sit ordinandum ejus Officium, insuper et de Lectionibus, Responsoriis et aliis, et quomodo Initia librorum Scripturæ cum sua historia sint ponenda, habentur de singulis inferius propriæ Rubricæ.

V De Feriis

1 Officium feriale, hoc est, Simplex de Tempore occurrenti, prout in Psalterio et Proprio de Tempore habetur, fit semper in Feriis Quadragesimæ, Quatuor Temporum et in Feria II Rogationum, quando non occurrit Festum Duplex I aut II classis : quia tunc fit de Festo cum Commemoratione Feriæ, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. De Feriis vero Adventus et Temporis a Septuagesima ad Feriam IV Cinerum, et Vigiliarum communium fit semper Officium, quando infra Hebdomadam non occurrit quodcumque Festum Duplex vel de Octava : quia tunc de hujusmodi Feriis fit Commemoratio, ut pariter dicetur in Rubrica de Commemorationibus. Si vero in eis occurrat dies Octava Simplex, de ea fit tantum Commemoratio. Item per annum fit Officium de Feria illis diebus, quibus infra Hebdomadam in Kalendario non ponitur aliquod Festum Duplex, et non occurrit aliqua Octava etiam Simplex vel Officium S. Mariæ in Sabbato,vel aliquod Festum solemne aut consuetum in aliqua Ecclesia celebrari, quamvis in Kalendario Breviarii non sit descriptum.

2 Officium Feriæ in Adventu, post Septuagesimam, in Quadragesima, Quatuor Temporibus, Vigiliis et prima die Rogationum incipit a Matutino : in aliis vero Feriis per annum, inde fit de Feria, ubi desinit Officium præcedentis diei, ita ut, si præcedenti die fuerit Duplex, Officium Feriæ incipiat sequenti die a Matutino : si præcedenti die fuerit Officium Simplex, de Feria fiat a Vesperis illius præcedentis diei inclusive. Similiter et quando in Feria IV et VI Quatuor Temporum Septembris vel Adventus, et in Feria IV Cinerum occurrit aliquod Festum Duplex majus vel minus, vel dies Octava, de quibus fieri debet Commemoratio, tunc præcedenti die (nisi fuerit Festum Duplex vel de Octava) in Vesperis fit de Feria ut in Psalterio, (in Adventu ut in Proprio de Tempore), cum Oratione Dominicæ præcedentis et cum Commemoratione Festi vel Octavæ in sequenti Feria occurrentis, ut dicetur infra in Rubrica de Concurrentia. Idem servatur, quando in Sabbato Quatuor Temporum infra aliquam Octavam communem vel occurrente Festo Duplici, ut

supra, Officium faciendum sit de ipso Sabbato, ita ut tunc in præcedenti Feria VI Vesperæ, si non occurrat Duplex I vel II classis, dicantur de Feria per annum, ut supra dictum est, cum Commemoratione Octavæ vel Festi Duplicis occurrentis. Terminatur autem Officium de Feria, subsequente Duplici, ad Nonam: subsequente vero Simplici, de quo fieri debeat Officium, ad Capitulum Vesperarum, quia inde fit de Officio Simplici absque ulla deinceps Commemoratione Feriæ.

3 Ad Matutinum dicuntur duo Nocturni cum suis Psalmis, secundum ordinem Feriarum in Psalterio, et tribus Lectionibus vel una ut in Psalterio et in Proprio de Tempore.

4 Excipiuntur ab hoc ordinario Officii Ferialis tres Feriæ majores Hebdomadæ sanctæ, et Feriæ II et III Octavarum Paschæ et Pentecostes, in quibus fit Officium, ut in propriis locis ponitur.

5 Quomodo ordinandum sit Officium de Feria ad Matutinum et alias Horas, item de Lectionibus et Responsoriis, et quando dicendæ sint Preces, ac de aliis, quæ ad Officium Feriæ pertinent, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

VI De Vigiliis

1 De Vigilia fit Officium in omnibus Vigiliis per annum quæ jejunantur, ubi in Kalendario adnotatur hæc vox Vigilia: nisi in die Vigiliæ occurrat Festum Duplex vel Octava: tunc enim in Officio duodecim Lectionum legitur XII Lectio, in die infra Octavam III Lectio de Homilia Vigiliæ cum Responsorio suo, illo scilicet, quod in Officio Dominicæ præcedentis primum est omnium, nisi aliud in propriis locis notetur, ut infra de Responsoriis prolixis numero 7 adnotatur, in Festo vero Duplici trium Lectionum, I et II Lectio legitur de Homilia Vigiliæ cum Responsoriis de Feria occurrenti, in æstate de Dominica præcedenti, ut dicetur in Rubrica de Responsoriis; et fit Commemoratio de ea ad Laudes tantum, cum Antiphona ad Benedictus et Versu Feriæ occurrentis de Psalterio, et Oratione Vigiliæ: præterquam in illis Festis majoribus, quæ inferius excipiuntur.

2 Si Vigilia occurrat in Dominica, de ea fit Officium in Sabbato, quod non sit impeditum Officio Duplici vel die infra Octavam: quia tunc de Vigilia fit tantum Commemoratio, ut dictum est. Excipitur ab hac regula Vigilia Nativitatis et Epiphaniæ Domini: quæ si venerint in Dominica, fit de illis, ut in propriis Rubricis dicitur. Si autem in Vigilia occurrat Festum solemne alicujus loci, vel ex solemnioribus infra annum, quæ inferius in Rubrica de Commemorationibus numerantur (veluti si in Vigilia S. Joannis Baptistæ venerit Festum Corporis Christi), nihil tunc prorsus, nec Commemoratio fit de Vigilia, excepta Vigilia Epiphaniæ. Idem servetur, quando aliqua Vigilia venerit in Adventu, post Septuagesimam, in Quadragesima et Quatuor Temporibus, nulla enim in his Feriis de Vigilia fit Commemoratio.

3 Officium Vigiliæ incipit ad Matutinum, sicut dictum est in superiori Rubrica de Feriis: terminatur autem ad Nonam, quia Vesperæ sunt de sequenti Festo.

4 Officium Vigiliæ totum fit de Feria occurrenti, ut in Psalterio: et tres Lectiones leguntur de Homilia in Evangelium Vigiliæ, ut in propriis locis assignatur, cum tribus Responsoriis de Feria occurrenti, atque in æstate de præcedenti Dominica, ordine in Rubrica de Responsoriis descripto. Capitulum et Versus II Nocturni sumuntur de Feria, Oratio de Vigilia. Et dicitur Suffragium de Sanctis, de quo et de aliis circa ordinandum ejus Officium habentur inferius propriæ Rubricæ.

5 Excipitur ab hoc ordinario Vigiliarum quæ jejunantur, Vigilia Pentecostes, quæ celebratur ut ibi; et Vigilia Nativitatis Domini, quæ duobus Nocturnis Feriæ exceptis, in Laudibus et Horis habet reliquum Officium Duplex. In Vigiliis vero Epiphaniæ et Ascensionis, quæ non jejunantur, fit Officium, ut in propriis locis notatur.

VII De Octavis

1 De Octava fit Officium vel saltem Commemoratio (quando aliquo Festo vel Dominica impeditur) per octo dies continuos in Octavis Festorum I classis. Octavæ vero Festorum II classis, quæ sunt Octavæ Simplices, celebrantur tantum in ipsa die Octava ritu Simplici, nisi a nobiliore Officio impediantur; nihil autem fit de eis infra Octavam. Fit de Octava in Paschate

Resurrectionis, in Ascensione Domini, in Pentecoste, in Festo Corporis Christi et Cordis Jesu, in Festis I classis, quibus in Kalendario apponitur Octava. Item in Festo Dedicationis et Titularis propriæ Ecclesiæ et Titularis seu Patroni Congregationis, et in Festis Sanctorum, quæ apud quasdam Ecclesias et Congregationes consueverunt solemniter cum Octavis celebrari, nisi illa Festa venerint in Quadragesima, quo tempore omittitur Officium cujuscumque Octavæ. Quod si aliquod Festum, quod celebrari solet cum Octava, paulo ante Quadragesimam venerit, et jam per aliquot dies factum sit Officium de ejus Octava, adveniente Quadragesima, nihil amplius fit de ea, nec Commemoratio. Et idem servetur de Octavis nondum absolutis, quando supervenit Vigilia Pentecostes et dies 17 Decembris. Octava vero Festi habentis Octavam, quod occurrit post diem 17 Decembris, cessat usque ad Vigiliam Nativitatis Domini inclusive.

2 In Pascha Resurrectionis et Pentecostes Officium Octavæ terminatur in Sabbato sequenti ad Nonam.

3 Infra Octavas Paschæ et Pentecostes non fit de Festo aliquo, sed transfertur post Octavam, si transferri valeat, secus de eo fit Commemoratio, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum. Infra Octavas Epiphaniæ et Corporis Christi fit tantum de Duplicibus I classis, cum Commemoratione Octavæ, non tamen in die Octava, nisi de Festo Duplici I classis primario universalis Ecclesiæ in die Octava Corporis Christi occurrente. Infra Octavas Nativitatis, Ascensionis et Cordis Jesu fit de Festis Duplicibus tam trium quam duodecim Lectionum, cum Commemoratione Octavæ ; in die Octava Ascensionis et Cordis Jesu fit de occurrente Festo I vel II classis,cum Commemoratione Octavæ. Infra alias Octavas, quæ vocantur communes, fit de Festis Duplicibus occurrentibus, ac etiam translatis seu repositis, de quibus dicetur infra in Rubrica de Translatione et Repositione Festorum, cum Commemoratione Octavæ: nisi illa Festa sint de solemnioribus, enumeratis in Rubrica de Commemorationibus, in quibus nulla fit Commemoratio de Octava communi. De die Octava simplici infra quascumque Octavas occurrenti fit tantum Commemoratio, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. De Dominicis infra Octavas occurrentibus fit Officium, ut dictum est supra in Rubrica de Dominicis. Si duæ Octavæ simul occurrant, (ut Octava sancti Joannis Baptistæ et Octava Corporis Christi, vel Octava Patroni vel Titularis Ecclesiæ cum alia Octava), quando non erunt celebranda Festa Duplicia, vel dies Dominicus, fiet Officium de digniori, cum Commemoratione alterius. De die autem Octava cujuscumque Festi I classis fit totum Officium Duplex majus, cum Commemoratione diei infra aliam Octavam, exceptis diebus infra Octavas Epiphaniæ et Corporis Christi, quæ cedunt tantum Festis I classis, ut dictum est supra. De Festis occurrentibus in die Octava servetur, quod dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

4 Officium de die infra Octavam fit cum duobus Nocturnis et tribus Lectionibus, ac totidem Responsoriis de Festo, ordine, qui infra in Rubrica de Responsoriis notatur, exceptis Feria II et III Octavarum Paschæ et Pentecostes, in quibus fit cum tribus Nocturnis more aliarum Solemnitatum, ut suis locis ponitur. Invitatorium et Hymnus dicuntur, sicut in die Festi. Ad Psalmos feriales dicuntur Antiphonæ, ut in Festo, sed singulæ pro singulis Nocturnis, incipiendo a prima Antiphona I Nocturni, ita ut II die infra Octavam in I Nocturno dicatur prima Antiphona, in II Nocturno secunda Antiphona, et sic deinceps singulis diebus, per ordinem sine interruptione etiam Festi occurrentis, exceptis diebus infra Octavas Paschæ et Pentecostes. Versiculus primi Nocturni et Responsoria sumantur de illo Nocturno Festi, cujus est Absolutio. Lectiones infra Octavas privilegiatas Domini, exceptis Feria II et III Paschæ et Pentecostes, tres leguntur de Homilia in Evangelium ipsius diei, quæ singulis suis diebus propriæ habentur. Infra Octavam vero Dedicationis propriæ Ecclesiæ et infra alias Octavas dicuntur de Sermone vel Tractatu aliquo, ut in propriis etiam locis positæ sunt; quæ generatim in omnibus Octavis observantur. Quodsi in aliquibus Ecclesiis infra Octavam Patroni, vel Titularis Ecclesiæ, aut alterius Festi, quod apud illas Ecclesias

consuevit cum Octava celebrari, non habentur propriæ et approbatæ Lectiones, infra Octavam repetantur Lectiones II Nocturni, positæ in Communi Sanctorum, si de Sanctis fiat Octava : alioquin Lectiones diei Festi.

5 In II Nocturno post Antiphonam et Psalmos dicitur Capitulum et Versus, ut suis locis ponuntur : si vero propria non habentur, sumuntur, ut in die ad Sextam, præterquam III et VI Feria, in quibus dicitur Versus III Nocturni. Laudes et Horæ diei dicuntur ut in ipso Festo.

6 Infra Octavam Officium fit Semiduplex, licet tres tantum legantur Lectiones; in die autem Octava Officium fit Duplex majus. In Vesperis infra Octavam omnia dicuntur, sicut in II Vesperis Festi, nisi Dominica vel Festum Duplex cum die infra Octavam concurrat, ut in Rubrica de Concurrentia dicetur.

7 Infra Octavas non fit Suffragium consuetum de Sanctis, nec dicuntur Preces ad Primam et Completorium, etiamsi fiat Officium de Dominica vel Feria majore. In die Octava fit totum Officium sicut in die Festi, nisi aliter in propriis locis notetur ; in die vero Octava Simplici fit Officium Simplex, prout in propriis locis ordinatur, omissis Precibus et Suffragio, ut supra. In aliis, quomodo sit ordinandum Officium de Octava, habentur inferius propriæ Rubricæ.

VIII De Officio S. Mariæ in Sabbato

1 In omnibus Sabbatis per annum extra Adventum, Septuagesimam et Quadragesimam, ac nisi Quatuor Tempora aut Vigiliæ occurrant, vel nisi fieri debeat de Dominica impedita in Sabbato anticipanda, ut in Rubrica de Dominicis dictum est, et nisi fiat Officium Duplex vel de aliqua Octava, etiam Simplici, semper fit Officium de S. Maria, eo modo, quo circa finem Breviarii disponitur.

2 Cum vero supradictis diebus fieri non potest Officium de sancta Maria, nulla etiam fit Commemoratio de ea propter Sabbatum ; sed tantum in Feriis vel Vigiliis fit consueta ejus Commemoratio per annum in Suffragio de omnibus Sanctis.

3 Eius Officium in Sabbato incipit Feria VI ad Vesperas a Capitulo, et terminatur ad Nonam Sabbati. Si autem Feria VI occurrat Officium Duplex, in Vesperis fit tantum Commemoratio de S. Maria, cum Antiphona, Versu et Oratione, quæ habentur in Officio ejus in Sabbato, nisi illud Officium sit de eadem S. Maria, quia tunc nulla alia Commemoratio de ea facienda est.

4 Ad Matutinum post Invitatorium et Hymnum de S. Maria, dicuntur duo Nocturni cum Psalmis, Antiphonis et Versu I Nocturni ferialibus, ut in Psalterio. Si in Officio feriali de Tempore legantur tres Lectiones de Scriptura, tunc I et II Lectio accipitur ex eadem Scriptura de Tempore occurrente cum Responsoriis de Sabbato occurrenti, III Lectio de S. Maria cum suo Responsorio. Tempore vero æstivo legitur unica Lectio de S. Maria cum suo Responsorio. In II Nocturno dictis Psalmis cum Antiphona de Feria occurrenti, ut in Psalterio, Capitulum, Versus et Oratio dicuntur de eodem Officio. Ad Laudes, quæ dicta Oratione absolute inchoantur, dicuntur Psalmi et Antiphonæ de Feria occurrenti, ut in Psalterio; Capitulum, Responsorium breve, Hymnus, Versus, Antiphona ad Benedictus et Oratio dicuntur de eodem Officio. Ad Horas minores omnia dicuntur, ut in eodem Officio habetur.

5 Dicuntur Preces ad Primam et Completorium et fit Suffragium consuetum de omnibus Sanctis, omissa Commemoratione S. Mariæ in Antiphona et Oratione, ut suo loco indicatur, et Tempore Paschali sola Commemoratio de Cruce, ut in secunda Feria post Octavam Paschæ. Post Nonam nihil fit de ea, nisi consueta ejus Commemoratio in Suffragio, quando dicendum est in Officio Dominicæ.

IX De Memoriis

1 De Festis, quæ vocantur Memoriæ, nullum faciendum est Officium, sed eo die, quo notantur in Kalendario, fit de eis Commemoratio tantum.

2 Fit autem Commemoratio in Festis Duplicibus, Dominicis, Feriis majoribus et infra Octavas, etiam in die Octava Simplici et in Officio S. Mariæ in Sabbato in I Vesperis et Laudibus, exceptis Festis II classis, in quibus Commemoratio Memoriæ omittenda est in Vesperis, et Festis I classis, in quibus nulla Commemoratio de Memoriis facienda est.

3 In Feriis per annum, quando nullum occurrit Festum vel Officium ex

prædictis, Officium faciendum est de Feria, ut in Psalterio et Proprio de Tempore, cum Commemoratione Memoriæ, ut dictum est supra. Preces ad Completorium et Primam, et Suffragium in Vesperis et Laudibus, si in Officio feriali dicenda sunt, non omittuntur ob Commemorationem Memoriæ.

X De Festorum præstantia

1 Ut recte dignoscatur, quale ex pluribus Officiis sit nobilius et proinde sive in Occurrentia, sive in Concurrentia, sive in ordine repositionis aut Translationis aut Commemorationum præferendum, cauto semper, quod Festa Duplicia I classis primaria universalis Ecclesiæ præferuntur cuilibet Festo particulari, et quod Festa Dedicationis et Tituli Ecclesiæ propriæ et Patroni principalis loci, necnon Tituli et Sancti Fundatoris Ordinis seu Congregationis cedunt tantummodo prædictis Duplicibus I classis universalis Ecclesiæ, sequentes præstantiæ characteres considerandi sunt :

a) Ritus altior, nisi occurrat Dominica vel aliqua ex Feriis Quadragesimæ, Quatuor Temporum, II Rogationum, Vigiliis aut Octavis privilegiatis, juxta Rubricas.

b) Major solemnitas, scilicet si Festum celebretur cum feriatione,etiam in foro reducta vel sublata, aut cum Octava. Ratio tamen majoris solemnitatis per Octavam inductæ consideranda tantum est in die Festo atque in die Octava, non vero in diebus infra Octavam.

c) Ratio Primarii aut Secundarii.

d) Dignitas personalis, hoc ordine servato : Festa Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum.

2 In Occurrentia et in ordine Repositionis aut Translationis, aut Commemorationum de Officiis eadem die occurrentibus, alius quoque character considerandus est, nempe :

e) Proprietas Festorum. Dicitur Festum alicujus loci proprium, si agatur, præterquam de Dedicatione et Titulo Ecclesiæ propriæ, de Patrono principali loci, de Titulo et sancto Fundatore Ordinis seu Congregationis, ut supra, etiam de loci Patrono secundario, de Sancto in Martyrologio vel in ejus Appendice approbata descripto, cujus habetur corpus vel aliqua insignis Reliquia, vel de Sancto, qui ad Ecclesiam, vel locum, vel personarum cœtum speciales habeat relationes, qui Ordinis Regulam professus est vel cum Ordine relatione speciali conjunctus est. Igitur Festum quodvis istiusmodi proprium, ceteris paribus, præfertur Festo universalis Ecclesiæ. Excipiuntur tamen Dominicæ, Feriæ Quadragesimæ, Quatuor Temporum, II Rogationum, Vigiliæ et Octavæ privilegiatæ, quæ, sicut etiam Festa primaria Duplicia I classis universalis Ecclesiæ, de quibus supra, uniuscujusque loci propria considerantur et sunt. Festum autem universalis Ecclesiæ cujusvis ritus, quia est præceptivum, ceteris paribus, præferri debet Festis, quæ aliquibus locis ex mero indulto Sanctæ Sedis sunt concessa, quin tamen propria, sensu quo supra, dici queant.

3 Octavæ inter se præferuntur eadem lege, qua Festa ipsa, ad quæ pertinent.

XI De Festorum Occurrentia accidentali eorumque Translatione

1 Si aliquod Festum Duplex occurrat in Dominica I Adventus, et in Dominicis a Dominica I Quadragesimæ usque ad Dominicam in Albis inclusive, in Vigilia et Festo Nativitatis Domini, in die Circumcisionis, in Festo et die Octava Epiphaniæ, in Feria IV Cinerum, in tota majore Hebdomada et infra Octavam Paschæ, in Ascensione Domini, in diebus a Vigilia Pentecostes usque ad Festum Ss. Trinitatis inclusive, in Festo Corporis Christi et ejus die Octava, in Festo Ss. Cordis Jesu, in Festis Conceptionis Immaculatæ, Annuntiationis et Assumptionis beatæ Mariæ Virginis, in Festo S. Michaelis Archangeli, in Nativitate sancti Joannis Baptistæ, in Festo et Solemnitate sancti Joseph, Sponsi beatæ Mariæ Virginis, in Festo sanctorum Apostolorum Petri et Pauli ac Omnium Sanctorum, si transferri valeat, transfertur, alioquin fit de eo Commemoratio vel penitus omittitur, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus : exceptis tamen Festis Nativitatis S. Joannis Baptistæ et Ss. Apostolorum Petri et Pauli, quæ in die Octava Corporis Christi celebrantur. In Dominicis vero II, III et IV Adventus, et in Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, item in diebus infra Octavam Epiphaniæ et Corporis Christi

fit tantum de Festo Duplici I classis, cum Commemoratione Dominicæ vel Octavæ ; Festum vero Duplex II classis transfertur ut supra. Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum excludit tum Festa occurrentia, tum Festa transferenda cujusvis ritus. Si tamen dies 2 Novembris in Dominicam inciderit, Officium fit de Dominica cum Commemoratione Octavæ Omnium Sanctorum ; et Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum, iisdem cum juribus, in diem 3, tamquam in sedem propriam transfertur.

2 Si vero Festum Duplex I vel II classis aut quodvis Festum duodecim Lectionum Domini, (non autem eorum dies Octava), occurrat in Dominicis minoribus seu per annum, Officium fit de Festo cum Commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus et XII Lectione ad Matutinum.

3 Quando duo Festa I classis eodem die occurrunt, quorum utrumque gaudet Octava, Festum minus nobile transfertur, ut dictum est supra, in proximiorem diem liberam, ut infra dicetur, et diebus sequentibus Officium fit de Octava nobiliore, cum Commemoratione alterius Octavæ. Dies autem Octava veniens in die Octava Festi nobilioris non transfertur, sed de illa eo anno fit tantum Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus diei Octavæ nobilioris. Quod si Festum post totam suam Octavam transferri contigerit, illo anno celebretur sine Octava. Item si in die Octava occurrat Festum Duplex I vel II classis, vel Feria privilegiata II ordinis, fiat de Festo vel Feria cum Commemoratione diei Octavæ, excepta die Octava Nativitatis et Epiphaniæ Domini, in quibus non fit de aliquo Festo, et die Octava Corporis Christi, in qua fit tantum de Festis Nativitatis sancti Joannis Baptistæ et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, ut dictum est supra. Dies enim Octava cujusvis Festi accidentaliter impediti numquam transfertur, sed sua die celebratur aut omittitur, juxta Rubricas ; excepta tamen Octava Ss. Nominis Jesu, sicubi fuerit celebranda, quæ per octo dies agitur ab ipso Festo computandos, etiam si hoc Festum extra Dominicam die 2 Januarii recolatur.

4 Si vero in die Octava alicujus Festi habentis Octavam occurrat aliquod Festum Duplex majus vel minus, fiat de Octava, de Festo autem fiat Commemoratio, ut supra.

5 Festa Duplicia majora et minora, si occursu Dominicæ, Feriæ privilegiatæ I vel II ordinis, Vigiliæ privilegiatæ vel nobilioris Festi seu Officii quomodocumque impediantur, non transferuntur, sed ipso die, quo cadunt, de eis fit in utrisque Vesperis et Laudibus Commemoratio, et legitur XII Lectio historica ad Matutinum, si tamen hæc ea die fieri possint, secus hujusmodi Festa Duplicia majora et minora eo anno penitus omittantur, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus.

6 Si duo vel plura Festa Duplicia simul eodem die veniant, fiat Officium de nobiliore juxta Rubricam de Festorum præstantia, et quæ minoris nobilitatis sunt, si transferri valeant, transferantur, aliter de eis fiat Commemoratio, ut supra dictum est.

7 Festum Duplex I et II classis, quod ab alio nobiliore Festo vel Officio impeditur, transfertur in proximiorem insequentem diem, quæ libera sit ab alio Festo Duplici I vel II classis, a Dominica occurrenti, a Vigilia privilegiata et ab aliis Officiis, quæ hujusmodi Festa respective excludunt.

8 Si plura Festa Duplicia ex iis, quæ transferri possunt, transferenda sint, quod est nobilius juxta Rubricam de Festorum præstantia, semper prius transferatur et prius celebretur ; alioquin, si sunt æqualia, unum ante aliud transferatur, eo ordine, quo erant celebranda in propriis diebus.

9 Si aliquod Festum e supra recensitis, quæ transferuntur, in quo notatum est fieri Commemorationem alicujus Sancti ritus Duplicis simplificati vel Memoriæ, transferatur propter advenientem Dominicam vel aliud Festum majus, non tamen transfertur cum illo Commemoratio illius Sancti in eo assignata ; sed dicta Commemoratio fit die suo in Dominica vel alio Festo, in quo fieri possit, cum XII Lectione ejusdem, si propriam de vita Sancti habuerit ; Festum vero Duplex transfertur sine ulla amplius Commemoratione Festi simplificati vel Memoriæ. Quod etiam servatur in Commemorationibus Memoriæ, occurrentibus in Vigiliis, cum de Vigilia veniente in Dominica fit in Sabbato præcedenti : tunc

enim Commemoratio Memoriæ non fit in Officio Vigiliæ, sed in Dominica.

10 Quando occurrunt accidentaliter duo Festa, quæ transferri non valeant juxta Rubricas, vel duæ Octavæ, in honorem ejusdem Personæ, fit Officium de Festo vel de Octava nobiliore, omissa, nisi agatur de mysteriis Domini diversis, Commemoratione alterius. Similiter, si infra aliquam Octavam communem, aut in die ipsa Octava, etiam simplici, occurrat Festum cujusvis ritus de eadem Persona, fit Officium de Festo, sub ritu tamen et cum privilegiis ipsi Octavæ convenientibus, nisi Festum sub altiore ritu sit celebrandum, et omissa vel addita Commemoratione Octavæ, ut supra. Si occurrat vero Festum aliquod infra Octavam privilegiatam de eadem Persona, aut in ipsa die Octava, fit Officium de nobiliore juxta Rubricas, et omittitur vel additur Commemoratio alterius, pariter ut supra.

XII De Festorum Occurrentia perpetua eorumque repositione

1 Festa ritus Duplicis sive majoris sive minoris universalis Ecclesiæ, sive fixa sive mobilia, sicubi perpetuo impediantur, non reponuntur, sed die sua commemorantur vel omittuntur, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus tit. XIV. Idem servetur de Festis alicujus Nationis, vel Diœcesis, vel Ordinis, vel Instituti, quæ pariter, si in aliqua particulari Ecclesia suo die impediantur, commemorantur vel omittuntur, ut supra. Festa vero propria alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis, Instituti vel particularis Ecclesiæ, quæ in tota Natione, Diœcesi, Ordine vel Instituto, aut in sua particulari Ecclesia respective impediantur, reponuntur in proximiori sequenti die libera, juxta Rubricas.

2 Festa fixa Duplicia I et II classis perpetuo impedita, reponuntur, tamquam in sede propria, in prima die libera ab alio Festo Duplici I vel II classis, a Vigilia privilegiata, et ab aliis Officiis, quæ hujusmodi Festa respective excludant. Duplicia vero I vel II classis certis Feriis assignata, si perpetuo impediantur, item tamquam in sede propria reponuntur in Feria proxime insequenti perpetuo libera, ut supra.

3 Dominicæ, sive majores sive minores, excludunt assignationem perpetuam cujusvis Festi, etiam Duplicis I classis, excepta Dominica inter Circumcisionem Domini et Epiphaniam, in qua fit Officium Ss. Nominis Jesu, Dominica I post Pentecosten, in qua celebratur Festum Ss.Trinitatis et Dominica ante Kalendas Novembris, in qua recolitur Festum D.N.Jesu Christi Regis.

4 Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum excludit tum Festa occurrentia, tum Festa transferenda cujusvis ritus.

5 Si infra Octavam aut in ipsa die Octava perpetuo occurrat Festum aliquod de eadem Persona, omnia observantur, quæ de Occurrentia accidentali dicta sunt in Rubrica superiore tit. XI, n. 10.

6 Quando Festa universalis Ecclesiæ, quæ cum Octava celebrantur, ob impedimentum perpetuum, in die proxime sequenti juxta Rubricas sint reponenda, non ideo reponitur eorum dies Octava, quæ in universa Ecclesia die suo recoli debet. Idem dicendum de die Octava Festi proprii alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis vel Instituti, quod in aliqua particulari Ecclesia alia die sit reponendum. E contra, si Festum proprium alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis, Instituti, vel particularis Ecclesiæ, quod cum Octava celebretur, in tota Natione, Diœcesi, Ordine vel Instituto aut in sua particulari Ecclesia respective impeditum fuerit, ideoque reponatur juxta Rubricas, reponitur etiam dies Octava, quæ celebrabitur octavo die post celebratum Festum, ac si ipsum in die propria recolatur.

7 Feriæ privilegiatæ II ordinis Quadragesimæ, Quatuor Temporum et Feria II Rogationum excludunt assignationem perpetuam cujusvis Festi etiam Duplicis I classis.

XIII De Concurrentia Officii

1 Concurrentia Officii attendenda est semper in II Vesperis, quomodo sit ordinandum Officium cum sequenti die. Itaque cum dicitur Officium aliquod cum alio concurrere, intelligitur de præcedenti in II Vesperis, cum sequenti in I Vesperis.

2 Duplici ergo, quod non sit I aut II classis, die Octava vel die infra Octavam in II Vesperis concurrente cum Dominica majori, omnia de Dominica (sumptis Psalmis de Sabbato cum Antiphonis de Psalterio, in Adventu vero

de propriis Laudibus), cum Commemoratione Duplicis vel Octavæ.

3 Duplici item, quod non sit I aut II classis, vel Festum Domini duodecim Lectionum, die Octava non privilegiata vel die infra Octavam concurrente cum Dominica minore, omnia pariter de Dominica, (sumptis Psalmis cum Antiphonis de Sabbato, aut infra Octavam privilegiatam de Octava occurrente,) cum Commemoratione Duplicis vel Octavæ.

4 Dominica majore concurrente cum Duplici, quod non sit I aut II classis, cum die Octava vel die infra Octavam, omnia de Dominica, cum Commemoratione Duplicis vel Octavæ.

5 Dominica item minore concurrente cum Duplici, quod non sit I aut II classis vel Festum Domini duodecim Lectionum, cum die Octava quæ in Ecclesia universali non sit privilegiata vel die infra Octavam,omnia de Dominica cum Commemoratione Duplicis vel Octavæ.

6 Duplici I vel II classis concurrente cum Dominica sive majore sive minore, vel Dominica tali concurrente cum Duplici I vel II classis, omnia de Festo cum Commemoratione Dominicæ.

7 Festo Domini duodecim Lectionum concurrente cum Dominica minori, vel Dominica minore concurrente cum Festo Domini duodecim Lectionum, omnia de Festo cum Commemoratione Dominicæ.

8 Duplici majore vel minore, quod non sit Domini, concurrente cum quovis Festo Domini (etiam secundario) in Dominica occurrente vel tali Festo occurrente in Dominica, concurrente cum Duplici majore vel minore, quod non sit Domini, omnia de Festo Domini cum Commemoratione Duplicis et Dominicæ.

9 Duplici concurrente cum alio Duplici, si utraque sint ejusdem nobilitatis, regulariter a Capitulo fit de sequenti, cum Commemoratione præcedentis, nisi aliter in propriis locis annotetur. Si vero non sint ejusdem nobilitatis, servetur differentia in Rubrica de Festorum præstantia assignata, ut scilicet Festa nobiliora habeant I et II Vesperas integras, cum Commemoratione minorum, quando de eis fieri debet, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus.

10 Die Octava concurrente cum Duplici, quod non sit I aut II classis vel Festum Domini occurrens in Dominica, vel tali Duplici concurrente cum die Octava, omnia de die Octava cum Commemoratione Duplicis.

11 Die Octava concurrente cum alia die Octava, omnia de Octava nobiliori, servata differentia in Rubrica de Festorum præstantia assignata, cum Commemoratione alterius Octavæ: in paritate vero a Capitulo de sequenti cum Commemoratione præcedentis.

12 Duplici vero concurrente cum die infra Octavam, vel die Octava simplici, vel Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato, omnia de Duplici cum Commemoratione diei infra Octavam ex I Vesperis Festi, vel diei Octavæ Simplicis, vel S. Mariæ in Sabbato, nisi illud Duplex fuerit ex iis, quæ excipiuntur in Rubrica de Commemorationibus, in quibus aliquæ Commemorationes omittuntur.

13 Die infra Octavam concurrente cum Duplici, omnia de Duplici cum Commemoratione diei infra Octavam, ex II Vesperis Festi, nisi ilud Duplex fuerit de majoribus, in quibus aliquæ Commemorationes omittuntur, ut dictum est supra.

14 Duplici, die Octava vel die infra Octavam concurrente cum Feria Adventus aut Feria post Septuagesimam, vel Feria Adventus aut Feria post Septuagesimam concurrente cum Duplici, die Octava vel die infra Octavam, omnia de Duplici, die Octava vel die infra Octavam, cum Commemoratione Feriæ. Similiter Duplici I vel II classis concurrente cum Feria Quadragesimæ, vel prædicta Feria concurrente cum Duplici I vel II classis, omnia de Festo cum Commemoratione Feriæ.

15 Leges peculiares concurrentiæ, quibus ordinantur Vesperæ infra Octavam Nativitatis Domini, habentur suo loco in propriis Rubricis.

16 Quando duo Officia ejusdem Personæ simul concurrant, si ea sint diversi ritus aut nobilitatis, fit totum de nobiliore, omissa, nisi agatur de mysteriis Domini diversis, Commemoratione alterius; in paritate autem ritus et nobilitatis,si agatur de Mysteriis Domini diversis, Vesperæ fiunt a Capitulo de sequenti cum Commemoratione præcedentis; secus autem, et quoties Officia non sint Domini, fit totum de præcedenti,omissa Commemoratione sequentis. Attamen in die Octava Cor-

poris Christi Vesperæ sunt de sequenti Festo Sacratissimi Cordis Jesu sine Commemoratione Octavæ Corporis Christi.

17 Officium Simplex cum alio non potest concurrere in II Vesperis, (licet cum ipso possit esse concursus in I Vesperis,) quia non habet II Vesperas, sed ejus Officium terminatur ad Nonam, et deinceps nihil fit de eo, nec Commemoratio.

18 Feria per annum non potest concurrere cum alio Officio in II Vesperis, neque cum ipsa potest esse concursus in I Vesperis : quia ejus Officium incipit et desinit, ubi desinit et incipit quodcumque aliud Officium. Quamvis proprie, (si ei dandum est principium) sequente Feria post aliam Feriam, ejus Officium incipiat a Matutino, et terminetur sequente alia Feria ad Completorium ; Feria tamen Quatuor Temporum, Vigiliarum et II Rogationum incipit a Matutino et terminatur ad Nonam. Et ideo si Feria per annum præcedit Feriam Quatuor Temporum vel Vigiliarum, in Vesperis Feriæ præcedentis dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, non autem ea, quæ est propria in sequenti Feria. Quod etiam fit, quando Feria per annum præcedit Feriam IV Cinerum. Similiter quando post Feriam IV vel VI Quatuor Temporum sequitur alia Feria, in Vesperis Feriæ IV vel VI dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, non vero, quæ est propria in Feria IV vel VI Quatuor Temporum.

19 Memoria non potest concurrere cum aliquo Officio, quia de ipsa nullum fit Officium, sed tantum Commemoratio, ut dictum est supra in Rubrica de Memoriis.

XIV De Commemorationibus

1 Commemorationes fiunt de Memoriis in Officio occurrente, sive sit de Feria vel Dominica, sive de Festo, nisi sit Duplex I classis. Item de die Octava Simplici fit Commemoratio, quando occurrit in Feriis Adventus et Feriis post Septuagesimam, in Feriis Quatuor Temporum, Vigiliarum et II Rogationum, diebus infra Octavam, Dominica, et Festo Duplici, nisi illud fuerit I classis.

2 De Feriis Adventus, Feriis post Septuagesimam et Vigiliis non privilegiatis fit Commemoratio, quando Festum Duplex vel aliqua Octava in illis Feriis occurrit. De Vigilia tamen non privilegiata non fit Commemoratio in Festo I classis.

3 De Feriis Quadragesimæ, Quatuor Temporum et II Rogationum fit Commemoratio in Festis I et II classis occurrentibus.

4 De die infra Octavam, quando Festo Duplici, Dominica, Feria Quatuor Temporum vel II Rogationum vel alia Octava digniore impeditur, fit Commemoratio, nisi illud Duplex fuerit I vel II classis, in quo nulla fit Commemoratio alicujus diei infra Octavam, exceptis Octavis privilegiatis, de quibus semper fit Commemoratio, quocumque Festo occurrente.

5 De Festo Duplici majore vel minore fit Commemoratio, quando occurrit in Feria Quadragesimæ, Quatuor Temporum vel II Rogationum, in Dominica, in die Octava alicujus Festi habentis Octavam, in die infra Octavam privilegiatam I vel II ordinis vel in Festo I vel II classis, nisi illud fuerit Festum primarium Domini universalis Ecclesiæ I classis, in quo nulla fit Commemoratio Duplicis occurrentis. De die vero Octava fit Commemoratio, quando occurrit Feria Quatuor Temporum vel II Rogationum, Dominica quævis, dies infra Octavam privilegiatam II ordinis vel Duplex I vel II classis, excepto tamen Duplici primario Domini universalis Ecclesiæ I classis, ut supra.

6 De Dominica minore fit Commemoratio, quando impeditur Festo Duplici I vel II classis aut Festo Domini duodecim Lectionum, exceptis tamen Dominicis infra Octavam Epiphaniæ et Corporis Christi, in quibus non fit, nisi de occurrente Duplici I classis. De Dominica majore II classis fit Commemoratio, si occurrit Festum Duplex I classis. De Dominica vero I classis non fit Commemoratio, quia Festum quodcumque occurrens transfertur, ut dictum est in Rubrica de Translatione Festorum.

7 In I Vesperis Duplicis I classis fit Commemoratio de Officio præcedentis diei tantum, si illud fuerit aut Dominica quævis, præterquam in I Vesperis Nativitatis Domini et Epiphaniæ, aut Octava privilegiata, aut Duplex I vel II classis, aut Feria Adventus, Temporis post Septuagesimam, et Quadrage-

simæ, etiamsi nobiliore Officio impeditum sua die solam habuerit Commemorationem. In Occurrentia fit Commemoratio de Dominica quacumque, etiam anticipata, de Octava privilegiata, de Vigilia Epiphaniæ et de Feria majore, necnon, extra Festa primaria Domini I classis Ecclesiæ universalis, de quolibet Duplici sive majore sive minore, de quibus tamen, nisi hæc fuerint Domini Festa in Dominica quavis aut in Vigilia Epiphaniæ occurrentia, fit tantum in Laudibus. In II Vesperis de sequenti Officio, etiam impedito ut supra, fit semper Commemoratio, præterquam de die infra Octavam non privilegiatam, de Officio Simplici et de Memoria.

8 In I Vesperis Duplicis II classis de Officio præcedentis diei, etiam a nobiliore impedito, ut supra dictum est, semper fit Commemoratio, præterquam de die infra Octavam non privilegiatam, de Feria, quæ non sit Adventus, Temporis post Septuagesimam et Quadragesimæ, et, in Festo Circumcisionis, etiam de Dominica et de Duplici majore aut minore. In occurrentia fit Commemoratio de Dominica minore, etiam anticipata, de Vigilia Epiphaniæ, de quolibet Duplici, de die infra Octavam privilegiatam, de Feria majori, de Vigilia communi, de Officio Simplici ac Memoria, de quibus tamen non fit in I Vesperis. In II Vesperis de Officio sequenti, etiam impedito, ut supra, fit semper Commemoratio, præterquam de die infra Octavam non privilegiatam, de Officio Simplici et Memoria.

9 De Dominicis, de Feriis Adventus, Feriis post Septuagesimam et Feriis Quadragesimæ, Commemoratio fit in utrisque Vesperis et Laudibus. De Feriis Quatuor Temporum, II Rogationum et Vigiliarum communium, quando de illis Commemoratio fieri debet, fit in Laudibus tantum. De Vigilia Epiphaniæ, de Dominica anticipata, de Octava Simplici et Memoriis, (nisi in diebus supra dictis num. 7 vel 8 occurrunt,) Commemoratio fit in I Vesperis et Laudibus tantum. De Octavis communibus vero Commemoratio fit in utrisque Vesperis et Laudibus, nisi occurrant vel concurrant cum supra enumeratis Festis. De Duplicibus majoribus et minoribus et de die Octava communi, quoties juxta Rubricam de Festorum Occurrentia reduci debent ad modum Simplicis, fit pariter Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus, præterquam in omnibus Duplicibus I classis, ut supra dictum est.

10 Commemorationes fiunt hoc modo: Post Orationem diei in I Vesperis dicitur Antiphona, quæ posita est ad **Magnificat**, et in Laudibus quæ posita est ad **Benedictus** in Communi, (si propriam non habuerit) conveniens ejus Officio, cujus fit Commemoratio. Post Antiphonam dicitur Versus, inde sumendus, unde sumpta est Antiphona, scilicet post Hymnum Vesperarum et Laudum: deinde dicitur Oratio. Si Antiphona et Versus Memoriæ, de qua fit Commemoratio, sumenda essent ex eodem Communi, unde sumpta sunt in Officio diei, pro Commemoratione Memoriæ variantur, ita ut in Vesperis sumantur ex Laudibus, et in Laudibus ex I Vesperis ejusdem Communis, nisi aliter signetur. Si vero ex eodem Communi, unde sumpta sunt in Officio diei, sumenda essent Antiphona et Versus Festi redacti ad instar Simplicis, tunc in I Vesperis Antiphona et Versus sumantur ex II, si Festum utrasque Vesperas habeat, in Laudibus e I Vesperis, et in II Vesperis Antiphona sumatur ex Laudibus, et Versus e I Vesperis, nisi aliter signetur; excepto casu, quo Commemoratio alicujus sanctæ Virginis facienda sit in Festo alterius sanctæ Virginis; tunc enim in I Vesperis pro sancta Virgine de qua agitur Commemoratio, Antiphona sumenda erit e Laudibus. Quando vero Festum ad instar Simplicis recolendum Commemorationem in II Vesperis ob Festum Duplex I classis immediate sequens non habeat, fit ut supra dictum est de Memoriis. Et similiter, si in II Vesperis sanctæ Agathæ, aut alterius Sanctæ duodecim vel trium Lectionum fieri debeat Commemoratio Sanctæ Mariæ, pro ejus Officio in sequenti Sabbato celebrando, ne repetatur Versus **Diffusa est gratia,** dicatur Versus **Benedicta tu** ex Laudibus. Si item occurrat, ut eadem sit Oratio Festi, de quo fit Officium, et ejus, de quo fit Commemoratio, mutetur Oratio pro Commemoratione in aliam de Communi. Si de Tempore fiat Commemoratio, de Dominica scilicet vel Feria, Antiphona et Versus ante Orationem eodem modo

sumatur ex Proprio de Tempore, si habuerit propriam, alioquin de Psalterio, Oratio vero ex Proprio de Tempore.

11 Pro Commemoratione sequentis diei infra Octavam, etiam privilegiatam, quando sit facienda, sumuntur Antiphona et Versus e I Vesperis Festi, nisi habeantur propria per singulos dies infra Octavam, aut specialiter per totam Octavam assignata, aut denique extra diem Festum sint incongrua.

12 Quando in Officio duodecim Lectionum fit Commemoratio de Dominica vel Feria, quæ habet propriam Homiliam, similiter in Officio diei infra Octavam, quando fit Commemoratio Vigiliæ, XII Lectio in Officio duodecim Lectionum, vel III in Officio infra Octavam, legitur de Homilia Dominicæ, Feriæ vel Vigiliæ, quæ erit I de Homilia, vel tres aut quatuor simul in una Lectione conjunctæ. Responsorium quoque post illam Lectionem dicitur de Dominica vel Feria, ut infra in Rubrica de Responsoriis dicetur.

13 Si in die, in quo fit Officium duodecim Lectionum, fiat Commemoratio de Festo Duplici trium Lectionum ad modum Simplicis redacto, XII Lectio legitur de Festo trium Lectionum, si propriam historiam habuerit, adjuncto Responsorio de eodem Festo, ut etiam infra de Responsoriis annotatur. Quæ Lectio de Sancto cum Responsorio suo non legitur, quando de eo fit Commemoratio in Dominica, nec quando XII Lectio legenda est de Homilia Dominicæ vel Feriæ, ut supra, nec in Feriis, et aliis diebus, quando in Officio diei leguntur tantum tres Lectiones; nec etiam XII Lectio legitur de die infra Octavam vel de die Octava, quando de eis fit Commemoratio in Officio nobiliore, licet habeat Evangelium proprium et Homiliam. Servata eadem regula, quando in Officio duodecim Lectionum fit Commemoratio de Festo Duplici duodecim Lectionum redacto ad instar Simplicis, de Sancto legenda est XII Lectio ad Matutinum, composita ex singulis ejus Lectionibus historicis II Nocturni per modum unius, nisi habeatur Lectio contracta a Sacra Rituum Congregatione approbata.

14 Quando plures fieri debeant Commemorationes, cauto quod in Vesperis semper fit prima Commemoratio de Officio concurrenti, cujusvis ritus et dignitatis, si ea facienda sit juxta Rubricas, et quod, exstante in pluribus simplificatis Officiis pari nobilitate, Commemoratio pro I Vesperis Commemorationi pro II Vesperis, etiam infra Octavam Nativitatis Domini, anteponitur; tam in Vesperis quam in Laudibus hic ordo servatur, præposita quidem Commemoratione Officii juxta Tit. X nobilioris, si plura Officia ad unum eumdemque e numeris mox ponendis referantur: 1) de Dominica qualibet vel de Vigilia Epiphaniæ, et, ante Dominicam minorem et ipsam Vigiliam, de quolibet Festo Domini, quod Officio Dominicæ hujusmodi ac Vigiliæ in occursu præfertur; 2) de die infra Octavam Epiphaniæ et Corporis Christi; 3) de Feria Quadragesimæ, Quatuor Temporum vel II Rogationum; 4) de die Octava Duplici majori; 5) de Duplici majori; 6) de Duplici minori; 7) de die infra Octavam Nativitatis Domini vel Ascensionis vel Cordis Jesu; 8) de Feria VI post Octavam Ascensionis; 9) de die infra Octavam communem; 10) de Feria Adventus et post Septuagesimam; 11) de Vigilia communi; 12) de die Octava Simplici; 13) de Officio Simplici; 14) de Memoria.

XV De ordinando Officio ex prædictis Rubricis

1 Si quis velit ex supradictis Rubricis ordinare Officium occurrentis diei, videat in Kalendario et in Tabula Festorum mobilium, de quo fiat Officium sequenti die: et, ut invenerit esse faciendum, sic ordinabit illud in Vesperis et aliis Horis nocturnis et diurnis.

2 Si ordinandum sit Officium de Tempore, id est, de Dominica vel Feria, recurrendum est semper ad Psalterium, ubi ordinate ponitur, quod est commune Officii de Tempore, cum distributione Psalmorum, et ad Proprium de Tempore, ubi Lectiones et Responsoria, quædam Antiphonæ et Orationes ponuntur, quæ desunt in Psalterio. Invitatorium, Hymni, Capitula, Versus, Responsoria brevia et Antiphonæ, quæ diversis temporibus ponuntur in Proprio, dicuntur loco eorum, quæ sunt in Psalterio: cum vero propria non fuerint, dicuntur ut in Psalterio.

3 Si Officium sit ordinandum de Sancto, recurrendum est semper ad Commune Sanctorum (nisi proprium habeat in Proprio Sanctorum), ubi pro

Festo duodecim Lectionum omnia ordinate ponuntur, illis exceptis, quæ propria suis locis habentur. Quatuor Lectiones I Nocturni sumuntur in hieme de Scriptura in Officio de Tempore cum Responsoriis de Feria, in æstate vero de Scriptura, quæ reperitur in I Nocturno in Communi Sanctorum, nisi aliæ in propriis locis ponantur. Si Festum fuerit trium Lectionum, Psalmis cum Antiphonis ad Vesperas, Matutinum et Laudes, Versibus I Nocturni et Lectionibus aliquando exceptis, omnia sumuntur de eodem Communi. Lectiones I et II sumuntur in hieme de Scriptura in Officio de Tempore cum Responsoriis de Tempore, ultima in hieme vel unica in æstate (si propria aliqua non habeatur) de Communi Sanctorum in II Nocturno, nisi aliæ in propriis locis ponantur.

4 In majoribus Solemnitatibus et Festis per annum totum Officium ordinatur, ut in propriis locis ponitur.

5 In Festis beatæ Mariæ (exceptis iis, quæ propria in illis habentur) Hymni, Psalmi et alia quædam requirenda sunt ex communi ejus Officio, circa finem Breviarii, quod inscribitur: Commune Festorum beatæ Mariæ Virginis.

6 Modus inchoandi Officium, dicendi Invitatorium, Hymnos, Antiphonas et Versus habetur in principio Psalterii. Cum vero Antiphonæ duplicandæ sunt, dicuntur integræ ante Psalmos et Cantica, sicut in fine Psalmorum et Canticorum.

7 Modus dicendi Absolutiones et Benedictiones ante Lectiones, legendi et terminandi Lectiones, dicendi Responsoria post Lectiones, ac Responsoria brevia post Capitula, habetur in Psalterio.

8 Quomodo sit inchoandum et terminandum Officium per Horas, habetur in Psalterio: quomodo terminandum per Antiphonas beatæ Mariæ, habetur in fine Completorii.

9 Sed ut hæc omnia facilius habeantur, positæ sunt sequentes Rubricæ de singulis Horis, earumque partibus distincte cognoscendis.

XVI De Matutino

1 Ad Matutinum hæc per ordinem regulariter dicuntur, secundum diversitatem Officii, nisi aliter in quibusdam diebus annotetur: Pater noster, Ave Maria, Credo, omnia secreto: deinde clara voce Hebdomadarius dicit, Deus, in adjutorium etc., manu extensa signando se signo Crucis a fronte ad pectus, et a sinistro humero usque ad dexterum, (quod servatur in principio omnium Horarum, cum dicitur Deus, in adjutorium) cum Gloria Patri, et aliis, ut in principio Psalterii. Deinde dicitur ter Domine, labia mea etc., pollice signando sibi os signo Crucis. Sequitur Psalmus: Domine, quid multiplicati etc. : postea dicitur Invitatorium conveniens Officio de Tempore vel de Sancto, quod dicitur cum Psalmo Venite, exsultemus, eo modo, quo in Dominica ad Matutinum describitur. Dicto Psalmo et repetito Invitatorio, dicitur Hymnus, qui Officio de Tempore vel de Sancto convenit.

2 Postea in Officio XII Lectionum dicuntur duodecim Psalmi et tria Cantica cum suis Antiphonis et Versibus, quæ Tempori vel Festo conveniunt, cum duodecim Lectionibus ac totidem Responsoriis per tres Nocturnos distinctos, hoc modo:

3 In I Nocturno dicuntur sex Psalmi, cum sex Antiphonis, post singulos Psalmos una Antiphona: sed in Dominicis per annum extra Tempus Paschale, cum tribus Antiphonis, ut in Psalterio: Tempore vero Paschali, id est, a Dominica in Albis usque ad Pentecosten, præterquam in Officio Ascensionis, sex Psalmi I et II Nocturni dicuntur sub una Antiphona, et in fine Psalmorum post ultimam Antiphonam I et II Nocturni, et post Antiphonam III Nocturni dicitur Versus; postea Pater noster, Et ne nos, Absolutio Exaudi, Benedictio Benedictione perpetua, et aliæ ad singulas Lectiones. Deinde leguntur quatuor Lectiones de Scriptura, vel de Proprio Temporis vel de Communi Sanctorum (nisi aliæ assignentur,) et ad singulas Lectiones dicitur unum Responsorium, conveniens Lectioni: si de Tempore, ut in Proprio Temporis: si de Sancto, ut in Proprio Sanctorum; alioquin ut in Communi Sanctorum, ut infra in Rubrica de Responsoriis dicetur.

4 In fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni dicitur Gloria Patri, cum repetitione partis Responsorii, eo modo, quo notatur in IV Responsorio

I Dominicæ de Adventu, nisi aliter in propriis locis signetur.

5 In II Nocturno dicuntur alii sex Psalmi, Antiphonæ, Versus, Pater noster, Absolutio Ipsius pietas, et ei consequentes Benedictiones, ut in Psalterio. Quatuor Lectiones de aliquo Sermone, aut de vita illius Sancti, de quo fit Officium, et ad quamlibet Lectionem unum Responsorium.

6 In III Nocturno sub una Antiphona dicuntur tria Cantica, quæ habentur suis quæque locis propria vel communia; post Antiphonam Versus, Pater noster, Absolutio A vinculis, et Benedictiones consequentes ad singulas Lectiones, quæ erunt de Homilia Evangelii, de Tempore vel de Festo, secundum qualitatem Officii, ut in Psalterio ponuntur. Ad singulas Lectiones dicitur unum Responsorium : post ultimum Responsorium dicitur Hymnus Te Deum. Deinde dicto Versu Dominus vobiscum, sequitur Evangelium Officio conveniens. In fine respondetur Amen. Hymnus Te decet laus etc. Oratio conveniens, cum sua Conclusione, ut in Officio diei.Et sic finiuntur Vigiliæ, sive Nocturni duodecim Lectionum, quando immediate sequuntur Laudes, alias enim Vigiliæ seu Nocturni terminantur sicut Tertia, Sexta, Nona et Vesperæ.

7 In Festo trium Lectionum et in Officio feriali ad Matutinum Pater noster, Ave Maria, Credo, Deus, in adjutorium etc. Invitatorium et Hymnus in Festis de Festo, ut in Proprio vel Communi Sanctorum ; infra Octavas ut in die ; in feriali Officio de Feria (si non sint in Proprio de Tempore) dicuntur, ut in Psalterio. Deinde duo Nocturni Feriæ, ut in Psalterio, id est : In I Nocturno sex Psalmi cum suis Antiphonis, et Tempore Paschali cum una Antiphona Alleluja. In II Nocturno itidem sex Psalmi cum una Antiphona Alleluja ; tempore vero Septuagesimæ cum tribus Antiphonis, ut in Psalterio. Sed infra Octavas singuli Nocturni cum singulis Antiphonis dicuntur, ut in Rubrica de Octavis dictum est.

8 Post Psalmos et Antiphonas I Nocturni dicitur Versus, in Festis et Feriis ut in Psalterio, infra Octavas ut in Proprio vel in Communi Sanctorum secundum Ferias ex Nocturno Proprii vel Communis, unde sumuntur Responsoria, ut dicetur infra in Rubricis de Versibus et Responsoriis. Post Versum dicitur Pater noster, Absolutio et Benedictiones, ut habetur infra in Rubricis de Absolutionibus et Benedictionibus. Tres Lectiones tempore hiemali (si non adsit Homilia,) singulæ in Officio feriali dicuntur de Scriptura, quæ eo die occurrit in Proprio de Tempore; si adsit Homilia, singulæ tres de Homilia. In Festis(dicto tempore hiemali) I et II Lectio de eadem Scriptura cum Responsoriis de Feria, III de Sancto cum suo Responsorio : in æstate vero unica Lectio de Sancto cum Responsorio suo. Infra Octavas omnes tres Lectiones, ut in Rubrica de Octavis dictum est.

9 Responsoria tria in Officio feriali, et I ac II in Officio de Sanctis sumuntur ex Dominicis, quando propria per Ferias non distribuuntur, infra Octavas ex Officio diei, ordine descripto in Rubrica de Responsoriis, tertium vero Responsorium vel unicum in Officio de Sanctis ex Proprio vel Communi Sanctorum, ut dicetur in Rubrica de Responsoriis. In fine ultimi vel unici Responsorii dicitur Gloria Patri cum repetitione partis Responsorii, (excepto Tempore Passionis in Officio feriali.)

10 In feriali Officio a Paschate usque ad Kalendas Novembris, dicitur una tantum Lectio brevis, cum suo Responsorio, et Gloria Patri, ut per singulas Ferias in Psalterio, et pro Tempore Paschali in Proprio de Tempore assignatur : nisi Homilia aliqua ponenda sit, vel legendum sit initium Scripturæ Dominicæ præcedentis impeditum : tunc enim tres Lectiones Homiliæ vel Scripturæ dicuntur cum tribus Responsoriis de Officio Dominicæ, nisi propria assignantur.

11 In II Nocturno dicuntur alii sex Psalmi per annum cum una Antiphona, Alleluja ; in Septuagesima vero cum Antiphonis in Psalterio positis, infra Octavas ut supra in Rubrica de Octavis dicitur. Deinde dicitur Capitulum et Versus. In Festo Duplici trium Lectionum et in Officio feriali, ut in Psalterio Feria II ponuntur : infra Octavas ex Officio diei, ordine supra dicto ; postea Oratio conveniens : deinde ℣. Dominus vobiscum. ℣. Benedicamus Domino. ℣. Fidelium animæ. Et sic terminantur Nocturni in Officio feriali

tam trium quam unius Lectionis. In Festo vero trium Lectionum, in die infra Octavam et in Officio Simplici, quando immediate subsequuntur Laudes, Nocturni finiuntur post Orationem convenientem, sicut supra de Officio duodecim Lectionum dictum est.

XVII De Laudibus

1 Ad Laudes in Dominicis, in Officio Duplici tam duodecim quam trium Lectionum, dierum infra Octavas occurrentium et in Officio Simplici, dicta Oratione conveniente et in Officio Feriæ præmisso Pater noster et Ave Maria secreto, Hebdomadarius absolute dicit: Deus, in adjutorium etc. ut supra. Sequitur Psalmus Deus misereatur nostri. Ac deinde Psalmi et Cantica dicantur tam in Dominicis, quam in Feriis, et in omnibus Festis, ut ponitur infra in Rubrica de Psalmis.

2 Antiphonæ in Dominicis, quando propriæ non assignantur, dicuntur ut in Psalterio; in Festis duodecim Lectionum, si non adsint propriæ, dicuntur de Communi; infra Octavas, ut in Festo; in Festis Duplicibus trium Lectionum, si non adsint propriæ, et in Officiis Simplicibus, de Psalterio. Post Psalmos dicitur Capitulum, Responsorium breve, Hymnus, Versus, Antiphona ad Canticum Benedictus cum eodem Cantico, Kyrie eleison etc. Pater noster, quod ad Laudes et Vesperas clara voce dicitur, in aliis vero Horis secreto, usque ad ℣. Et ne nos etc., ut ab omnibus respondeatur Sed libera, et Oratio: omnia pro qualitate Officii de Tempore vel de Festo.

3 Suffragium de omnibus Sanctis, quando dicendum est, dicitur post Orationem, nisi alia Commemoratio Festi ad instar Simplicis, vel Memoriæ occurrat, quæ semper dictum Suffragium præcedit, de quo in propria Rubrica dicitur.

4 Ante Orationem dicitur Dominus vobiscum, et Oremus; post ultimam Orationem repetitur Dominus vobiscum; deinde Benedicamus Domino, et Versus Fidelium animæ, Pater noster, Dominus det nobis suam pacem, et Antiphona beatæ Mariæ, ut habetur in fine Completorii, si tunc discedendum sit a Choro: alioquin in fine ultimæ Horæ, nisi sequatur Missa, vel Officium Defunctorum, vel Psalmi Pænitentiales, aut Litaniæ, ut in propria Rubrica dicetur.

XVIII De Prima

1 Ad Primam, Pater noster, Ave Maria, Credo, secreto: Deus, in adjutorium etc. Hymnus Jam lucis orto sidere, deinde inchoatur Antiphona, quæ convenit. Sumuntur autem Antiphonæ in Festis ad omnes Horas ex Laudibus per ordinem, quarta prætermissa, ut dicetur infra in Rubrica de Antiphonis. Postea dicuntur Psalmi in omni Officio ut in Psalterio.

2 Post Antiphonam dicitur Capitulum Regi sæculorum. In feriali Officio extra Tempus Paschale dicitur Capitulum Pacem; deinde Versus, Kyrie eleison, Pater noster etc., et in Officio Duplici et infra Octavas, post Pater noster, statim dicitur Oratio Domine, Deus omnipotens. In alio Officio dicitur Kyrie eleison, Pater noster, Credo et alia omnia ut in Psalterio. Ad Versum autem Adjutorium, Hebdomadarius signat se signo Crucis a fronte ad pectus. Quando aliquis recitat Officium solus, semel tantum dicit Confiteor, omissis illis verbis, tibi, pater vel vobis, fratres, et te, pater vel vos, fratres, et similiter dicit Misereatur nostri... peccatis nostris, perducat nos; quod etiam servatur ad Completorium.

3 Post Orationem Primæ dicto Benedicamus, in Choro legitur Martyrologium: deinde dicitur Pretiosa cum reliquis; quæ etiam dicuntur ab iis qui extra Chorum non legerint Martyrologium. In fine ad Absolutionem Capituli in Choro, omissa Lectione brevi, legitur caput sanctæ Regulæ juxta consuetudinem. Extra Chorum pro Lectione brevi in Festis et aliquibus diebus dicitur Capitulum Nonæ, si adsit proprium, alioquin de Communi: alio tempore tam in Dominicis quam Feriis Lectio brevis Officio illius temporis in Psalterio assignata. Postea itur ad Capitulum, et fit Commemoratio Defunctorum cum reliquis, ut in Psalterio habetur, nisi in his agendis alia sit consuetudo loci.

XIX De Horis Tertia, Sexta et Nona

1 Ad Tertiam, Sextam et Nonam ante singulas Horas dicitur Pater noster, Ave Maria, Deus, in adjutorium, Hymnus et Psalmi, ut in Psalterio: Antiphonæ secundum Officii qualitatem, ordine quo supra. Dictis Psalmis et

Antiphona dicitur Capitulum et Versus pro qualitate Officii: quæ in Dominicis et Feriis, quando non habentur propria in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalterio: in Festis, si in Proprio Sanctorum non sint propria, sumuntur de Communi. Post Versum dicitur Kyrie eleison, Pater noster secreto, Dominus vobiscum et Oratio, quæ habetur in Proprio de Tempore: si autem fit de Sancto, ut in Proprio Sanctorum: alioquin ut in Communi.

2 Post Orationem repetitur Dominus vobiscum, et dicitur Benedicamus Domino, Fidelium animæ, et Pater noster secreto, ut infra in Rubrica de Oratione Dominica explicatur.

XX De Vesperis

1 Ad Vesperas Pater noster, Ave Maria, Deus, in adjutorium etc. Deinde in Festis Duplicibus duodecim Lectionum et infra Octavas dicuntur quatuor Psalmi cum quatuor Antiphonis, ut in Proprio, aut Communi Sanctorum signantur. In Festis autem Duplicibus trium Lectionum, quando ad Vesperas Antiphonæ propriæ in Proprio Sanctorum non habentur, in Dominicis, Officiis Simplicibus et Feriis semper dicuntur ut in Psalterio, (ubi etiam Tempore Paschali Psalmi dicuntur sub una Antiphona Alleluja), nisi aliæ propriæ Antiphonæ vel Psalmi (ut in Dominicis Adventus et Triduo ante Pascha) assignentur.

2 Post Psalmos et Antiphonas dicitur Capitulum, Responsorium breve pro qualitate Officii, Hymnus, Versus, Antiphona ad Magnificat, cum eodem Cantico; Kyrie eleison, Pater noster clara voce; Dominus vobiscum et Oratio, omnia de Tempore vel de Sancto, pro qualitate Officii.

3 Suffragium de omnibus Sanctis, quando dicendum est, dicitur post Orationem, ut in propriis Rubricis habetur. Terminatur autem Officium Vesperarum, ut in aliis Horis.

XXI De Completorio

1 Ad Completorium absolute dicitur Lectio brevis, ut in Psalterio: deinde Pater noster, Confiteor, Misereatur, Indulgentiam, Converte, Deus, in adjutorium, Psalmi, Hymnus, Capitulum, Versus, Kyrie eleison et Pater noster; in Duplicibus et infra Octavas dicto Pater noster, immediate dicitur Oratio: in alio autem Officio ante Orationem dicitur Kyrie eleison, Pater noster, Credo et reliqua ut in Psalterio.

2 Post Versum Benedicat et custodiat nos etc. dicitur una ex Antiphonis beatæ Mariæ, cum Versiculo et Oratione, ut ibidem, et dicto ℣. Divinum auxilium dicitur secreto Pater noster, Ave Maria et Credo.

XXII De Invitatorio

1 Invitatorium semper dicitur in omni Officio ad Matutinum cum Psalmo Venite, exsultemus, ordine in Dominica ad Matutinum descripto: sed variatur pro Officii qualitate, ut in Psalterio et Proprio de Tempore, ac in Proprio et Communi Sanctorum.

2 Non dicitur in Triduo ante Pascha, ut suo loco notatur, nec in Officio Defunctorum per annum, excepto die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum et omnium Defunctorum Ordinis, ac in die obitus seu depositionis Defuncti, et quandocumque dicuntur tres Nocturni.

XXIII De Hymnis

1 Hymni semper dicuntur in qualibet Hora, præterquam a Triduo ante Pascha usque ad Completorium Sabbati Sancti inclusive et præterquam in Officio Defunctorum.

2 Ad Matutinum Hymnus dicitur post Psalmum Venite, repetito Invitatorio. Ad Laudes et Vesperas post Responsorium breve, ad Horas ante Psalmos, ad Completorium post Psalmos.

3 Dicuntur autem in Officio de Tempore ut in Psalterio, quando proprii Hymni in Proprio de Tempore non adsunt: qui Hymni de Psalterio in Dominicis et Feriis assignati dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum (Dominica infra Octavam Corporis Christi et Ss. Cordis Jesu excepta), et ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam I Quadragesimæ exclusive. In Officio de Sanctis dicuntur ut in Communi Sanctorum, nisi proprii in Proprio Sanctorum habeantur. Quando in aliquo Festo adsint tres Hymni proprii historici ejusdem metri, et Hymnus proprius in I Vesperis dici nequeat, tunc hic Hymnus dicitur ad Matutinum, Hymnus Matutini ad Laudes, ac Hymnus Laudum ad II Vesperas; si vero II Vesperæ non sint de hoc Festo, tunc Hymnus Vesperarum conjungitur cum Hymno Matutini sub unica conclusione.

4 In Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, in Festo Corporis Christi et per Octavam, et quandocumque fit Officium beatæ Mariæ tam duodecim quam trium Lectionum, etiam Tempore Paschali, in fine omnium Hymnorum (præterquam in fine Hymni Ave, maris stella, et Hymni ad Laudes in Festo Corporis Christi atque Hymnorum in Festo VII Dolorum beatæ Mariæ Virginis, qui habent ultimum Versum proprium), dicitur : Gloria tibi, Domine, qui natus es de Virgine, ut in Communi Festorum B. M. V. etiamsi dicantur Hymni de Sanctis, qui infra Octavas prædictas celebrantur, dummodo Hymni sint ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium, ut Hymnus sanctæ Crucis ad Vesperas, et Apostolorum ac plurimorum Martyrum ad Matutinum.

5 In Epiphania Domini et per Octavam ac in Festo Transfigurationis in fine omnium Hymnorum dicitur : Gloria tibi, Domine, qui apparuisti hodie.

6 A Dominica Paschæ usque ad Ascensionem in fine omnium Hymnorum dicitur Gloria tibi, Domine, qui surrexisti a mortuis, etiam in Festis Sanctorum, eodem Tempore Paschali occurrentium, dummodo Hymni sint ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium, qui non mutatur, ut supra.

7 In Ascensione autem usque ad Pentecosten, (præterquam in Hymno Jesu, nostra redemptio), dicitur Gloria tibi, Domine, qui scandis super sidera ; similiter etiam in Festis tunc occurrentibus.

8 In Pentecoste vero et per Octavam, dicitur Gloria Patri Domino, Natoque qui a mortuis, etc.

9 In Festo autem Ss. Cordis Jesu et per Octavam dicitur Gloria tibi, Domine, qui Corde fundis gratiam, ac in Festo D.N.J.C. Regis Gloria tibi, Domine, qui sceptra mundi temperas. Aliis temporibus terminantur Hymni, ut suis locis ponitur.

10 Quando eodem die plura occurrerint Officia, quæ propriam habeant conclusionem Hymnorum, conclusio dicitur, quæ propria est Officii, quod recitatur. Quod si Officium diei careat conclusione propria, sumitur conclusio, quæ sit propria Officii primo loco inter cetera conclusionem propriam habentia commemorati ; ita tamen, ut neque in I aut II Vesperis, neque ad Completorium eas respective sequens adhibeatur conclusio alicujus Festi, aut diei Octavæ Simplicis, si de eis ad ipsas Vesperas omittenda sit Commemoratio. Deficiente vero etiam Officii commemorati conclusione propria, dicitur conclusio de occurrenti Octava communi, vel secus de Tempore. In Officiis tamen de Tempore Adventus, quamvis conclusio Hymnorum propria non habeatur, numquam adhibetur conclusio Gloria tibi, Domine, qui natus es de Virgine.

XXIV De Antiphonis

1 Ad omnes Horas nocturnas et diurnas semper cum Psalmis et Canticis dicuntur Antiphonæ, vel una vel plures, pro diversitate Officii et Horarum, exceptis Psalmis Domine, quid multiplicati, Deus misereatur, et Psalmis Completorii, qui sine Antiphonis semper dicuntur.

2 Si de Tempore fiat Officium, id est, de Dominica aut Feria, dicuntur Antiphonæ ut in Psalterio, quæ cum Psalmis positæ in Vesperis Dominicæ et Feriarum, et in Nocturnis numquam mutantur, nisi in Tempore Paschali, in quo dicitur una tantum Antiphona Alleluja ; excepto etiam Tempore Adventus, in quo ad utrasque Vesperas et Nocturnos Dominicæ ponuntur Antiphonæ propriæ. In Laudibus et aliis Horis mutantur pro diversitate Temporum, ut in Proprio de Tempore habentur : cum vero non assignantur propriæ, semper dicuntur, quæ positæ sunt in Psalterio. Infra Octavas, quomodo dicendæ sint Antiphonæ in primo et secundo Nocturno, dictum est supra in Rubrica de Octavis.

3 Antiphonæ, quæ in Proprio de Tempore Sabbatis ponuntur ad Magnificat pro I Dominica alicujus mensis, sumendæ sunt ex ea Dominica, quæ est proximior Kalendis, vel est in Kalendis illius mensis, ut dictum est supra in Rubrica de Dominica, ac etiam in Rubrica mensis Augusti ; et semper in Sabbato ponitur Antiphona ad Magnificat, quæ contigua est libro Scripturæ in Dominica ponendo.

4 In Festis Duplicibus trium Lectionum, quando Antiphonæ propriæ in Proprio Sanctorum non habentur, et in Officiis Simplicibus, ad Vesperas, Matu-

tinum et Laudes dicuntur Antiphonæ, quæ cum Psalmis positæ sunt per singulas Ferias in Psalterio, quæ numquam mutantur, etiam si Festum occurrat infra Octavas. Tempore Paschali ad Laudes in prædictis Officiis trium Lectionum dicuntur Antiphonæ ut in Feriis ejusdem Temporis Paschalis, quæ in Feria II post Dominicam in Albis ponuntur.

5 In Festis Duplicibus duodecim Lectionum et infra Octavas ad Vesperas dicuntur Antiphonæ de Laudibus, quarta prætermissa, nisi propriæ in Vesperis assignentur. Ad Horas similiter, tam in Officio de Tempore quam de Sanctis, quando habentur propriæ in Laudibus, et aliæ propriæ non fuerint ad Horas, sumuntur ex Laudibus, quarta similiter prætermissa, hoc ordine : Ad Primam prima, ad Tertiam secunda, ad Sextam tertia, ad Nonam quinta.

6 In Feriis Adventus, quæ non habent in Laudibus Antiphonas proprias, sumuntur ad Horas ex Laudibus Dominicæ præcedentis. Ubi vero in Laudibus Feriarum fuerint propriæ, sumuntur ex ipsis Laudibus.

7 Tempore Paschali, in Officio tam duodecim quam trium Lectionum ac Feriæ, Psalmi cujuslibet Nocturni dicuntur sub unica Antiphona, quæ Officio convenit, ut suis locis ponitur ; et in fine omnium Antiphonarum additur Alleluja, quando in illis non habetur. A Septuagesima usque ad Pascha, ubi habetur Alleluja, tacetur, neque aliud ejus loco dicitur.

8 In Duplicibus ad Vesperas, Matutinum et Laudes tantum, Antiphonæ dicuntur ante Psalmos vel Cantica integræ, et post Psalmos vel Cantica integræ repetuntur : in aliis Horis, et in Officio non Duplici, in principio Psalmorum vel Canticorum inchoatur tantum Antiphona, deinde in fine integra dicitur. Et quando Antiphona sumitur ex principio Psalmi vel Cantici, et incipit sicut Psalmus vel Canticum, post Antiphonam non repetitur principium Psalmi vel Cantici, sed continuatur quod sequitur in Psalmo vel Cantico, ab eo loco, ubi secundum ritum diei desinit Antiphona, sive integra dicatur, sive tantum inchoetur, dummodo eadem sint verba, nisi discontinuetur per Alleluja.

9 Antiphonis propriis, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, semper cedunt, quæ habentur in Psalterio et in Communi Sanctorum.

10 Quando fit aliqua Commemoratio, semper dicitur Antiphona ante Orationem cum Versu, quæ sumitur ex Officio, quod convenit ei, de quo fit Commemoratio ; ita ut in Vesperis sumatur Antiphona, quæ assignatur ad Magnificat in Laudibus, quæ ad Benedictus, cum Versibus, qui habentur post Hymnum.

11 Antiphonæ sanctæ Mariæ positæ in fine Completorii, dicuntur ut inferius in propria Rubrica disponitur.

XXV De Psalmis

1 Psalmi in Officio de Tempore per omnes Horas in Dominicis et Feriis dicuntur eo modo, quo distributi sunt in Psalterio : nisi aliquando aliter in Proprio de Tempore signetur. In Festis Duplicibus minoribus, quando in Proprio Sanctorum non habentur Antiphonæ propriæ, et in Officiis Simplicibus ad Nocturnos dicuntur Psalmi cum Antiphonis de Psalterio, ut in Feriis. In Festis vero duodecim Lectionum et infra Octavas dicuntur, ut in propriis locis signantur : alioquin ut in Communi Sanctorum.

2 Ad Laudes in Dominicis extra Tempus Paschale dicuntur Psalmi Miserere, Confitemini cum reliquis : Tempore vero Paschali Psalmi Dominus regnavit, Jubilate cum reliquis ut in Psalterio. In Feriis autem, etiam Tempore Paschali, in Duplicibus minoribus, quæ ad Laudes non habent Antiphonas proprias, et in Officiis Simplicibus, dicitur Psalmus Miserere cum reliquis in Feriis per Hebdomadam in Psalterio distributis. In Dominicis infra Octavas Domini privilegiatas, in omnibus Festis duodecim Lectionum, et in Duplicibus minoribus, quæ habent Antiphonas proprias, dicitur Psalmus Dominus regnavit cum reliquis, ut in Dominica Tempore Paschali.

3 Psalmi Horarum, scilicet ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam et Completorium semper dicuntur, ut in Psalterio distributi vel positi sunt, sive de Sanctis, sive de Tempore fiat Officium, excepto Triduo ante Pascha.

4 Psalmi de Dominica ad Vesperas, ut plurimum dicuntur in Vesperis Festorum duodecim Lectionum : cum vero aliter fieri debet, suis locis notatur. In

Vesperis Duplicium trium Lectionum, quæ Antiphonas proprias non habent, et in Vesperis Officii Simplicis, dicuntur Psalmi de Feria occurrenti, ut in Psalterio. In Vesperis infra Octavam dicuntur Psalmi ut in II Vesperis Festi, nisi aliter in suis locis notetur: sed in I Vesperis diei Octavæ dicuntur ut in I Vesperis Festi, nisi aliter notetur.

5 In fine Psalmorum semper dicitur Gloria Patri, præterquam in Psalmo Credidi, cui (quando in Vesperis Psalmi dicuntur de Feria) conjungitur immediate Psalmus Laudate Dominum, omnes Gentes; et dicuntur sub uno Gloria. Similiter Psalmus Laudate Dominum de cælis, cum duobus sequentibus conjungitur, et in fine ultimi tantum dicitur Gloria, ut suis locis notatur. Præterea non dicitur in Triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha, nec in Officio Defunctorum, cujus loco pro Defunctis dicitur Requiem æternam dona eis, Domine, etiamsi fiat Officium pro uno tantum.

6 Psalmus Beati immaculati, cum aliis quibusdam Psalmis, dividitur, et ad quamlibet illorum divisionem dicitur Gloria Patri, ut omnia in Psalterio suis locis distribuuntur. In Nocturnis vero duodecim Lectionum et Vesperis, præterquam illis, in quibus dicuntur Psalmi feriales, tales divisiones non observantur.

7 Ut sacræ Vulgatæ editionis puritas inconfusa et illibata servetur, etiam quoad interpunctiones et distinctiones in sacris Bibliis appositas, additus est Asteriscus *, ut sit nota musicæ partitionis in medio versu.

XXVI De Canticis

1 In omni Officio duodecim Lectionum in III Nocturno dicuntur tria Cantica, quæ tam in Officio de Tempore quam de Sanctis suis locis habentur.

2 In Festis duodecim Lectionum et diebus infra Octavas ad Laudes semper dicitur Canticum Benedicite, ut in Dominica, et in fine ejus non dicitur Gloria Patri, sicut in aliis Canticis dicitur, nec respondetur Amen. Alia Cantica ferialia ut in Psalterio, ad Laudes dicuntur, quando fit Officium Duplex trium Lectionum vel Simplex de Sanctis, vel de Feria, etiam Tempore Paschali.

3 Canticum Benedictus et Magnificat, semper dicuntur suo loco, ut in Psalterio.

XXVII De Versibus

1 Versus semper dicuntur ad Matutinum post ultimum Psalmum et Antiphonam Nocturnorum: et si duo tantum fuerint Nocturni, dicuntur post ultimam Antiphonam I Nocturni, et in II Nocturno post Capitulum. Ad Laudes et Vesperas Versus dicitur post Hymnum: ad Horas dicitur post Capitulum.

2 Quando fit aliqua Commemoratio, semper post Antiphonam ejus, de quo fit Commemoratio, dicitur Versus, qui in ejus Officio ponitur post Hymnum Vesperarum et Laudum, nisi aliter notetur.

3 Versibus prædictis Tempore Paschali semper additur Alleluja: non autem Versibus Precum Primæ et Completorii, nec in Pretiosa ad Primam, neque etiam in Versibus Responsoriorum. Extra Tempus Paschale, quamvis in aliquibus Festis Versibus Horarum addatur Alleluja, non ideo tamen additur ad Primam et Completorium.

4 In Officio Duplici trium Lectionum et Simplici de Sanctis et de Feria, in I Nocturno post omnes Psalmos feriales cum Antiphonis dicitur Versus de Feria occurrenti ut in Psalterio, in Officio feriali pro diversitate Temporum, in Officio vero Duplici et Simplici extra Tempus Paschale, semper ut in Feria per annum, etiam infra Octavas, excepta Octava Ascensionis Domini, in qua in Festo Duplici Versus sumitur ut in die infra Octavam de Festo Ascensionis, quod etiam in Feria VI post Octavam servatur. Infra Octavas vero, nisi aliter in propriis locis notetur, dicitur Versus de Communi Sanctorum vel diei Festi hoc ordine: Feria II et V Versus I Nocturni, Feria III et VI Versus II Nocturni, Feria IV et Sabbato Versus III Nocturni. In II Nocturno post Capitulum dicitur Versus in Duplicibus trium Lectionum et Simplicibus ut Feria II in Psalterio ponitur; infra Octavas Versus regulariter ut in die ad Sextam; præterquam III et VI Feria, in quibus dicitur Versus III Nocturni, nisi suis locis proprii habeantur.

5 Versus positi in Psalterio ad Laudes et Vesperas semper dicuntur, quando alii proprii non assignantur in Proprio de Tempore.

XXVIII De Absolutionibus et Benedictionibus ante Lectiones

1 Absolutiones et Benedictiones dicuntur per ordinem in Officio duodecim Lectionum ante Lectiones, ut in Psalterio ponuntur, scilicet post Versum, dicto Pater noster, Et ne nos, dicitur Absolutio et Benedictiones, ut ibi : præterquam in Matutinis Tenebrarum majoris Hebdomadæ, et in Officio Defunctorum, in quibus Absolutio et Benedictiones non dicuntur.

2 In Officio trium Lectionum, si fit de Feria, in qua singulæ tres Lectiones sunt de Scriptura, Absolutio et Benedictiones sumuntur ex Psalterio, hoc ordine : Feria II et V dicuntur Absolutio et Benedictiones tres priores I Nocturni : Feria III et VI, II Nocturni, Feria IV et Sabbato tres posteriores III Nocturni.

3 Si autem singulæ tres Lectiones sint de Homilia super Evangelium, Absolutio dicitur secundum Ferias ut supra : Benedictiones vero semper dicuntur, ut in III Nocturno, scilicet : I Benedictio erit Evangelica lectio : II Divinum auxilium, III Ad societatem.

4 Si fit de Sancto trium Lectionum, Absolutio dicitur secundum Ferias ut supra : Benedictiones vero semper dicuntur ut in III Nocturno, hoc modo : I Ille nos benedicat ; II Cujus vel Quorum vel Quarum Festum colimus ; III Ad societatem ; si vero occurrat Vigilia, I Benedictio erit Evangelica lectio. Infra Octavas de Sanctis Absolutio et Benedictiones dicuntur ut supra. Si III Lectio erit de Homilia Vigiliæ, III Benedictio erit Evangelica lectio.

5 In Officiis Duplicibus et Feriis, in quibus una tantum dicitur Lectio, Absolutio dicitur secundum Ferias ut supra. Benedictiones vero dicuntur hoc ordine : Feria II et V dicitur Benedictio ultima I Nocturni, Feria III et VI ultima II Nocturni, Feria IV et Sabbato ultima III Nocturni.

6 Quando fit Officium sanctæ Mariæ in Sabbato, Absolutio et Benedictiones dicuntur, ut habentur in ejus Officio circa finem Breviarii ; in æstate, quando unica tantum Lectio dicitur, unica Benedictio erit, quæ est III in eodem Officio ante Lectionem III dicenda.

XXIX De Lectionibus

1 Lectiones leguntur ad Matutinum, dictis Psalmis Nocturnorum cum Antiphonis, Versibus, Absolutionibus quoque et Benedictionibus ut supra. In Duplicibus I et II classis, in Duplicibus majoribus et Dominicis dicuntur duodecim Lectiones, id est, in quolibet Nocturno quatuor. In Duplicibus minoribus, Vigiliis, Quatuor Temporibus, Feria II Rogationum, diebus infra Octavam et in omnibus Feriis per annum leguntur in I Nocturno tres tantum Lectiones ; exceptis Duplicibus minoribus, Simplicibus et Feriis a Dominica in Albis usque ad Octavam Ascensionis et a Dominica Ss. Trinitatis usque ad Kalendas Novembris ; in quibus una tantum Lectio recitatur, in Duplicibus et Simplicibus quidem de Sancto cum Responsorio suo prolixo, in Feriis vero de vetere Testamento cum brevi Responsorio, ut habetur in Proprio de Tempore Paschali, et in Psalterio in Feria.

2 In Officio duodecim Lectionum dicuntur hoc modo : In I Nocturno semper leguntur quatuor Lectiones de Scriptura, quæ (quando per hiemem suis locis propriæ aut de Communi non assignantur) semper leguntur ut in Officio de Tempore, quæ sua quaque die occurrunt legendæ : per æstatem vero, quando in Feria una tantum legitur Lectio brevis, accipiuntur de Communi Sanctorum, si propriæ non fuerint, aut assignentur. In Festis tamen Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, in omnibus Duplicibus I vel II classis, in aliis Festis, quæ propria habeant Responsoria, et in Officiis quibusvis, quæ Lectiones pariter habeant proprias, vel quæ occurrunt in Feriis Lectiones de Scriptura nullimode habentibus, Lectiones, quæ propriæ non sint, sumentur de Communi. In Dominicis, quando occurrit Duplex I vel II classis vel Festum Domini, in I Nocturno leguntur Lectiones Festo propriæ de Scriptura vel de Communi assignatæ. Quodsi Lectiones in Dominica omissæ erant Initium alicujus Epistolæ Catholicæ aut Libri sacræ Scripturæ, tunc legentur in I Nocturno primi cujusque Festi duodecim Lectionum, quod celebratur infra Hebdomadam, non habentis similiter Lectiones de Scriptura proprias ; vel in Festo trium Lectionum loco I et II Lectionis, et in hieme etiam in Officio

feriali, si prius occurrerit. In æstate vero, si Lectiones Dominicæ impeditæ infra Hebdomadam in Festo duodecim vel trium Lectionum poni non possunt, leguntur in Officio feriali, loco Lectionis brevis, (faciendo ex quatuor Lectionibus tres,) cum tribus prioribus Responsoriis I Nocturni Dominicæ. De Lectionibus positis in Feriis Adventus et in Feriis ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam itemque in Feriis a Dominica I Novembris usque ad Adventum, quando dicendæ sint in Festis Sanctorum, observandæ sunt Rubricæ, quæ ponuntur in Proprio de Tempore Feria II post Dominicam I Adventus. In II Nocturno, si fit de Sancto duodecim Lectionum, quatuor Lectiones leguntur de vita Sancti, vel de aliquo Sermone aut Tractatu, qui ei convenit: quæ si non adsint propriæ, leguntur ex Communi Sanctorum. Ex quo etiam Communi completur numerus quatuor Lectionum, quando Officium fit duodecim Lectionum de aliquo Sancto, qui habet tantum unam vel duas Lectiones proprias. Si fit de Dominica vel alio Officio duodecim Lectionum per annum, regulariter leguntur quatuor Lectiones de Sermone aut Tractatu, qui in illis ponitur. In III Nocturno semper leguntur quatuor Lectiones de Homilia in Evangelium, positæ in Proprio, aut ex Communi assignatæ, et primæ Lectioni de Homilia semper præponitur principium Evangelii, de quo est Homilia. Excipiuntur ab hoc ordinario Lectionum Matutina Tenebrarum ante Pascha, et Defunctorum, ut in suis Officiis ponitur.

3 Si in Officio duodecim Lectionum contingat fieri Commemorationem de Festo Duplici alicujus Sancti, qui propriam habet Lectionem, XII Lectio legitur de Sancto, una cum Responsorio de eodem Sancto, ut supra dictum est in Rubrica de Commemorationibus num. 13. Si autem non habuerit propriam, sed appropriatam de Communi, omittitur. In Duplicibus tamen I classis, in Dominicis et in die Octava Corporis Christi nulla Lectio de Sancto legitur. Quod si eodem die occurrat Feria vel Vigilia, quæ habeat Homiliam, XII Lectio Sancti omittitur, et ejus loco legitur Homilia Feriæ vel Vigiliæ (quando de Vigilia facienda est Commemoratio), scilicet vel I Lectio de Homilia, vel tres simul in unam Lectionem conjunctæ. Similiter quando infra Octavam occurrit Vigilia, tunc III Lectio cum suo Responsorio erit de eadem Homilia. In Festo vero Duplici trium Lectionum si occurrit Vigilia, I et II Lectio erunt de Homilia Vigiliæ cum duobus Responsoriis de Feria occurrenti vel Dominica præcedenti, ut dicetur in Rubrica de Responsoriis. Si plures occurrant duodecimæ Lectiones propriæ de Sanctis, legitur tantum illa dignioris.

4 In Officio trium Lectionum, si fit de Feria, tres Lectiones leguntur de Scriptura, nisi tres sint de Homilia, quia tunc omissis Lectionibus de Scriptura leguntur de Homilia. Si fit de Sancto, I et II Lectio erunt de Scriptura per hiemem, ut in Proprio Temporis, III de Sancto: per æstatem vero, (quando non est legendum de Scriptura Dominicæ omissa, aut de Homilia Vigiliæ) unica de Sancto: quod servatur etiam in Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato.

5 Lectiones autem de Scriptura in Officio de Tempore sic distributæ sunt per annum, a Dominica I Novembris usque ad Quadragesimam, ut quotidie aliquid ex ea legatur, etiam in Officio de Sanctis, quando aliæ (ut dictum est) non assignantur.

6 Initia Librorum sacræ Scripturæ, (qui fere semper in Dominicis inchoantur) eo die ponuntur, quo notata sunt. Quæ, si die suo impediantur, infra Hebdomadam reponuntur, etiam si fiat Officium de Sancto, nisi in Festo aliæ propriæ Lectiones de Scriptura assignentur; tunc enim Initium libri de Scriptura transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, et Lectiones illi diei de eadem Scriptura assignatæ, vel cum superioribus Lectionibus legantur vel omittantur: ita ut non oporteat eas amplius in alio sequenti die resumere, sed illæ legantur, quæ sua quaque die occurrunt, aut cum eisdem jungantur. Quod semper in hieme servetur, quando Lectiones occurrentes de Scriptura aliquo die omittuntur.

7 Quod si contingat, ut una vel plures Dominicæ propter Festa incidentia impediantur, nec possit poni Initium unius vel plurium Scripturarum, ponatur infra Hebdomadam in Officio sive duodecim sive trium Lectionum primum occurrente, quod non habuerit proprias Lectiones de Scriptura, vel Homiliam,

ut etiam supra dictum fuit. Si vero talia Festa non occurrant, vel Feriæ, in quibus ejusmodi Scriptura poni possit, tunc in una Dominica, vel Festo conjungantur in I Nocturno duo vel plura Initia Scripturarum, ut necessitas postulaverit.

8 Cum autem Initium alicujus Prophetæ minoris, mense Novembri, infra Hebdomadam impeditur aliquo Festo habente proprias Lectiones de Scriptura, dictum Initium Prophetæ, quoad commode fieri poterit, ponatur in sequenti Feria, alio simili Initio Scripturæ ponendo vel Festo non impedita; alioquin in præcedenti similiter non impedita, ita ut aliquomodo ponatur, etiamsi plura Initia eodem die poni oporteat.

9 De Scriptura quoque tantum est positum, quantum satis videtur pro Dominicis, quæ numerantur a Dominica in Albis usque ad Dominicam I Novembris, et pro numero Hebdomadarum, quæ esse possunt inter Epiphaniam et Septuagesimam, et inter Dominicam I Novembris et Adventum. Ubi vero contingit minui numerum Dominicarum et Hebdomadarum post Epiphaniam, adveniente Septuagesima, quod superest de Epistolis beati Pauli, quæ distributæ sunt pro numero dictarum Dominicarum et Hebdomadarum, eo anno omittitur, quamvis de aliquibus Epistolis nihil sit lectum. Quod etiam fit de Scriptura ex libris Regum, (de quibus in Dominicis legitur a Dominica II post Pentecosten usque ad Dominicam I Augusti), cum non expletur numerus Dominicarum post Pentecosten de eis Libris annotatus usque ad mensem Augusti, quia tunc, Lectionibus de his Libris omissis, legitur de Scriptura, quæ ponitur mense Augusti. Quid autem observandum sit, cum mensis, cui quinque Dominicæ assignantur, non habeat, nisi quatuor, in propriis locis notatur.

10 Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum leguntur in Festis, ubi assignantur in Proprio Sanctorum per annum. Rursus, quando aliquod Festum in propria Ecclesia solemniter celebratur: item, quando aliquod Festum duodecim Lectionum in Feriis per æstatem occurrit, in quibus in Officio de Tempore non assignantur Lectiones de Scriptura, tunc enim in Festis recurrendum est ad Lectiones de Scriptura positas in Communi Sanctorum, nisi recitandæ essent Lectiones Dominicæ præcedentis, quæ impeditæ fuerunt Festo proprias Lectiones habente. Aliæ Lectiones II et III Nocturni positæ in Communi Sanctorum similiter leguntur, quando in Proprio Sanctorum assignantur, et quando in aliqua Ecclesia aliquod Festum celebratur cum duodecim Lectionibus, (quia in ea est solemne, aut consuetum in ea celebrari,) quod proprias et approbatas de Festo Lectiones non habuerit.

11 Lectiones I Nocturni leguntur cum titulo libri, ex quo sumuntur, nisi aliter in propriis locis notetur. Lectiones etiam II Nocturni, quando sunt ex aliquo Sermone vel Tractatu, leguntur cum titulo et nomine Auctoris, alias minime. Et similiter in III Nocturno præponitur titulus Auctoris, cujus est Homilia.

12 In fine cujusque Lectionis dicitur Tu autem, Domine, miserere nobis; et respondetur Deo gratias. Quod etiam fit in Lectionibus brevibus Nocturnorum et in principio Completorii; item in fine Primæ post Pretiosa tam in fine Lectionis brevis extra Chorum, quam in fine Lectionis sanctæ Regulæ in Choro; præterquam in Triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha, et in Officio Defunctorum, ut suis locis ponitur.

XXX De Responsoriis prolixis

1 Responsoria prolixa dicuntur ad Matutinum post Lectiones in Officio duodecim et trium Lectionum, id est, post quamlibet Lectionem dicitur unum Responsorium, ut infra.

2 In omni Officio duodecim Lectionum dicuntur etiam duodecim Responsoria, et in fine IV, VIII et XII dicitur Gloria Patri, cum repetitione partis Responsorii, quod regulare est in fine ultimi Responsorii cujuslibet Nocturni, tam in Officio duodecim quam trium Lectionum, excepto tempore Passionis, quo tempore loco Gloria Patri, repetitur Responsorium a principio; excepto etiam Officio Defunctorum, cujus loco dicitur Requiem æternam etc. Qui Versus Gloria Patri, quibusdam diebus dicitur in I Responsorio, ut in propriis locis annotatur.

3 Quando in Officio duodecim Lectionum in I Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente in Proprio de

Tempore, Responsoria quoque sumuntur de Feria occurrente in Proprio de Tempore, dummodo resumendæ vel anticipandæ non sint Lectiones cujusvis Dominicæ impeditæ, quæ semper dicuntur cum suis Responsoriis, aut non occurrant Octavæ Domini, quæ in universa Ecclesia recoluntur, in quibus semper adhibenda sunt Responsoria de Octava. Quodsi in Festis vel Officiis, quæ Lectiones non stricto sensu proprias habent, reponendæ sint juxta Rubricas Lectiones de aliquo Initio Scripturæ occurrentis, eæ leguntur cum Responsoriis de Festo propriis, si hæc habentur, secus de Tempore, ut supra, numquam vero cum Responsoriis de Communi vel de Octava, quæ non sit de Tempore. Quando ad Lectiones de Scriptura occurrente Responsoria de Feria occurrente in Proprio de Tempore sumenda sunt, ut supra dictum est, quoad IV Responsorium de Tempore servetur Rubrica propria in Proprio de Tempore.

4 In Festis et Officiis trium Lectionum de Sanctis et infra Octavas in I Nocturno dicuntur tria Responsoria, scilicet in Duplicibus et Simplicibus I et II Responsorium ad I et II Lectionem de Scriptura occurrente vel de Homilia Vigiliæ, si occurrat, sumuntur de Feria occurrente, ut supra dictum est, III vero proprium de Proprio vel Communi Sanctorum, alioquin I primi Nocturni de Communi ; infra Octavas vero tria Responsoria, nisi propria assignentur, de Festo hoc ordine : Feria II et V, — I, II et III Responsorium I Nocturni ; Feria III et VI, — I, II et III Responsorium II Nocturni ; Feria IV et Sabbato — I, II et III Responsorium III Nocturni ; in Feriis autem, nisi propria assignentur, de Dominica, in qua primo sunt posita, eodem ordine, quo supra infra Octavas. In æstate, quando in Officio Duplici vel Simplici de Sancto unica Lectio legitur, Responsorium dicitur proprium de Proprio vel Communi Sanctorum, alioquin I Responsorium I Nocturni de Communi.

5 Sumuntur autem Responsoria ex eo loco, ubi primo sunt posita in principio mensis vel libri, et repetuntur in aliis sequentibus Dominicis illius mensis, in quibus alia non assignantur, vel donec de illo Libro legitur, unde sumpta sunt Responsoria, donec nova Historia ponatur. Quæ autem in prima Hebdomada mensis posita sunt per Ferias,repetuntur eodem ordine in eisdem Feriis per sequentes Hebdomadas, donec alia ponantur. Ubi vero non adsunt propria, semper ex Nocturnis Dominicæ sumuntur dicto ordine.

6 Ad ponendam Historiam novam, (id est nova Responsoria,) in Dominicis, in quibus celebrari contingit Festum ex solemnioribus, sufficit ponere Responsorium primum ejus Historiæ, scilicet post Homiliam, quæ in ipsa Dominica loco XII Lectionis legi consuevit, sed prima die infra Hebdomadam, qua de Scriptura ejus Dominicæ legitur, dicantur Responsoria I Nocturni ejusdem Dominicæ, ut supra dictum est. Responsoria vero, quæ in aliquibus Feriis per Hebdomadam habentur, si eo die quo posita sunt, non possunt dici propter Festum occurrens, non sunt transferenda in aliam diem, sed omittuntur.

7 Si contingat, in Officio duodecim Lectionum, duodecimam Lectionem de aliquo Sancto, vel Homiliam, vel tertiam in Officio infra Octavam poni de Homilia, tunc ultimum Responsorium dicitur de eo, cujus est Lectio, scilicet, si est de Tempore, primum I Nocturni Dominicæ præcedentis, nisi aliud proprium in propriis locis notetur ; si est de Sancto, proprium de Proprio vel Communi Sanctorum, alioquin primum I Nocturni de Communi Sanctorum, nisi forte primum sit unum ex dictis, aut non supersit, nisi unum; tunc enim secundum vel quod unicum superest, sumitur. Quod si Festum Omnium Sanctorum in Dominica venerit, tunc post XII Lectionem, quæ erit de Homilia Dominicæ, sumendum erit Responsorium Duo Seraphim, ut in Dominicis post Pentecosten usque ad Adventum ponitur.

8 Tempore Paschali, in fine Responsorii, ante Versum additur Alleluja.

9 In I Vesperis Festorum solemnium relinquitur arbitrio cujuscumque Congregationis recitare seu canere in Choro post Capitulum, Responsoria prolixa consueta et approbata.

XXXI De Responsoriis brevibus

1 Responsoria brevia in Feriis dicuntur in I Nocturno post brevem Lectionem, et in Laudibus ac Vesperis

post Capitulum: præterquam in Triduo ante Pascha. Item dicuntur in Dominica et in omnibus Festis Duplicibus, infra Octavas, et in Simplicibus ad Vesperas et Laudes.

2 In Officio de Dominica vel Feria per annum, dicuntur ut in Psalterio. In Adventu autem, in tota Quadragesima, Tempore Passionis et Paschali, ut suis locis habentur propria. In Festis similiter, quando non habentur propria, dicuntur ut in Communi Sanctorum.

3 In fine Responsorii brevis dicitur Gloria Patri cum repetitione Responsorii eo modo, quo ordinatur ad Vesperas et Laudes in Dominica I Adventus, præterquam Tempore Passionis: tunc enim non dicitur Gloria Patri, sed solum repetitur Responsorium breve a principio.

4 Responsoria brevia,quando ratione temporis mutentur, dicitur suis locis.

5 Tempore Paschali usque ad Sabbatum post Pentecosten inclusive, in fine Responsorii brevis ante Versum dicuntur duo Alleluja, quæ etiam post dictum Versum repetuntur pro parte Responsorii.

XXXII De Capitulis

1 Capitula semper dicuntur (præterquam in Triduo ante Pascha atque in Officio Defunctorum) ad Vesperas, Laudes et alias Horas dictis Psalmis et Antiphonis; ad Completorium vero dicto etiam Hymno. Dicuntur etiam Capitula post Psalmos et Antiphonam vel Antiphonas II Nocturni diebus infra Octavas, in Officiis Duplicibus trium Lectionum et Simplicibus, et in Officio feriali. Et quidem infra Octavas dicuntur, quæ suis locis in Festis ipsis sunt assignata; ubi vero nihil assignatur, accipiuntur Capitula Sextæ. In Duplicibus trium Lectionum et in Officio feriali, ut reperiuntur in Psalterio secundæ Feriæ, in Officiis Simplicibus, ut suis locis assignatur.

2 Capitula Dominicalia posita in Psalterio in I et II Vesperis, in Laudibus et Horis dicuntur a IV Dominica post Pentecosten usque ad Adventum, et a II post Epiphaniam usque ad Septuagesimam. Capitula autem ferialia dicuntur post Octavam Pentecostes usque ad Adventum, et ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam I Quadragesimæ. Aliis temporibus dicuntur ut in Proprio de Tempore: si fit de Sanctis, ut in Proprio de Sanctis, cum propria adsunt: alioquin de Communi Sanctorum.

3 In Dominicis, Festis (etiam trium Lectionum), diebus infra Octavas totoque Tempore Paschali ad Primam dicitur Capitulum Regi sæculorum: in aliis vero Feriis Pacem et veritatem. Capitulum autem Completorii (quando Capitula dicuntur) numquam mutatur, ut in Psalterio.

4 In Dominicis ab Adventu usque ad Octavam Epiphaniæ, et a Septuagesima usque ad tertiam post Pentecosten, et in Feriis Temporis Paschalis, et in omnibus Festis regulariter Capitulum positum in I Vesperis dicitur in Laudibus, ad Tertiam et in II Vesperis, quibusdam exceptis, quæ suis locis assignantur. Post Capitulum semper respondetur Deo gratias.

XXXIII De Oratione

1 Oratio in omnibus Horis semper dicitur post Kyrie eleison et Pater noster, ad Primam tamen et Completorium dictis Precibus, si dicendæ sint; in Matutinis duodecim Lectionum post Hymnum Te decet laus, in aliis post Kyrie eleison et Pater noster II Nocturni.

2 Ad Primam et Completorium numquam mutantur Orationes, quæ habentur in Psalterio, præterquam in Triduo ante Pascha, in quo Triduo ad omnes Horas usque ad Nonam Sabbati Sancti inclusive post Psalmum Miserere dicitur Oratio diei, ut suo loco ponitur. In Nocturnis et in aliis Horis regulariter dicitur Oratio,quæ dicta est in I Vesperis. In Quadragesima autem, Quatuor Temporibus, Vigiliis et Feria II Rogationum, Oratio, quæ ponitur in II Nocturno, dicitur etiam ad Laudes, Tertiam, Sextam et Nonam tantum. In Vesperis autem sequentibus, si fit de Feria, dicitur vel alia propria, ut in Quadragesima, vel Dominicæ præcedentis, ut in aliis Feriis. Quæ Oratio præcedentis Dominicæ semper dicitur in feriali Officio per Hebdomadam, quando propria non assignatur. Infra Octavas dicitur Oratio ut in die Festi, similiter et in die Octava, nisi alia propria assignetur. Diebus quoque ferialibus in II Nocturno dicitur Oratio diei. Et similiter in Officiis Simplicibus, Duplicibus trium Lectionum et infra Octavas.

3 Ante Orationem, etiam quando aliquis solus recitat Officium, semper dicitur Versus Dominus vobiscum, et respondetur Et cum spiritu tuo. Qui Versus non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine Diaconatus, nec a Diacono, præsente Sacerdote, nisi de illius licentia. Si quis autem ad Diaconatus ordinem non pervenerit, ejus loco dicat Domine, exaudi orationem meam, et respondetur Et clamor meus ad te veniat. Deinde dicitur Oremus, postea Oratio: quæ si unica tantum dicatur, Versus Dominus vobiscum, vel Domine, exaudi, repetitur finita Oratione, postquam fuerit responsum Amen. Sin autem plures Orationes dicendæ sint, ante quamlibet Orationem dicitur Antiphona et Versus, deinde Oremus: et post ultimam Orationem repetitur Dominus vobiscum, postea dicitur Benedicamus Domino, respondetur Deo gratias. Deinde dicitur Versus Fidelium animæ: qui Versus non dicitur post Benedicamus Domino ad Primam ante Pretiosa etc., neque ad Completorium ante Versum Benedicat etc., nec quando post aliquam Horam immediate sequitur Officium parvum beatæ Mariæ, vel Officium Defunctorum aut Septem Psalmi Pænitentiales vel solæ Litaniæ.

4 Si Oratio dirigatur ad Patrem, concluditur Per Dominum, si ad Filium, Qui vivis et regnas. Si in principio Orationis fiat mentio Filii, dicatur Per eumdem; si in fine Orationis, dicatur Qui tecum vivit et regnat. Si fiat mentio Spiritus Sancti, dicatur In unitate ejusdem Spiritus Sancti etc.

5 Quando plures Orationes dicuntur, prima tantum dicitur sub sua conclusione Per Dominum vel aliter, ut supra: aliæ non concluduntur, nisi in ultima Oratione; sed unicuique Orationi semper præponitur Oremus, præterquam in Officio Defunctorum, in quo alio modo, quam ut supra, Orationes dicuntur: item in Litaniis, Orationes omnes dicuntur conjunctim sub uno Oremus, ut suis locis habetur.

XXXIV De Hymno Te Deum et Te decet laus

1 Hymnus Te Deum dicitur immediate post XII Responsorium in omni Officio duodecim Lectionum: mox sequitur Evangelium, et responso post illud, Amen, dicitur Hymnus Te decet laus etc.

XXXV De Oratione Dominica et Salutatione Angelica

1 Oratio Dominica Pater noster et Salutatio Angelica Ave Maria semper dicuntur secreto ante Matutinum, et ad Laudes, quando duo tantum Nocturni dicti sunt in Feriis, et etiam quando in Officiis duodecim Lectionum, Duplicibus trium Lectionum et Simplicibus dicuntur Laudes separatæ a Nocturnis: itemque ante omnes Horas, præterquam ad Completorium, in cujus principio post Lectionem brevem Fratres, sobrii, dicto Versu Adjutorium nostrum, dicitur tantum Pater noster, secreto; et in fine Completorii statim post Orationem beatæ Mariæ, dicitur Pater noster, Ave Maria et Credo, totum similiter secreto. Dicitur etiam Pater noster in omnibus Horis ante primam Orationem vel ante Preces, præterquam in Matutino duodecim Lectionum, et Completorio Sabbati Sancti; itemque ante Lectiones in Nocturno. Finitis Horis et dicto Versu Fidelium animæ, dicitur similiter secreto Pater noster tantum, nisi sequatur Officium beatæ Mariæ, quia tunc post illud dicitur Pater noster, ut supra, et nisi alia Hora subsequatur: tunc enim dicitur semel tantum Pater noster cum Ave Maria pro principio sequentis Horæ, qua finita, dicitur Pater noster, ita ut semper dicatur in fine ultimæ Horæ. Si autem post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Fidelium animæ, incipitur Versus Jube, domne, benedicere.

2 Quando in fine Orationis Dominicæ proferendum est clara voce Et ne nos inducas, semper in principio eadem voce proferuntur hæc duo verba Pater noster, ut in Precibus et similibus: alias numquam proferuntur, sed dicitur totum secreto. Ad Laudes vero et Vesperas totum dicitur clara voce a Priore.

3 Salutatio Angelica semper dicitur ante Officium beatæ Mariæ, quando non conjungitur cum Officio Domini; quia tunc sufficit dixisse eam in principio cum Oratione Dominica.

XXXVI De Symbolo Apostolorum et Symbolo sancti Athanasii

1 Symbolum Apostolorum semper dicitur ante Matutinum et Primam, et finito Completorio post Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam,

totum secreto: etiamsi ad Primam et Completorium iterum dicendum sit cum Precibus. Quando vero dicitur cum Precibus, ad Primam et Completorium, clara voce profertur, Credo in Deum, et in fine Carnis resurrectionem, reliquum dicitur secreto: alias totum secreto dicitur, ut supra.

2 Symbolum S. Athanasii dicitur ad Primam post Psalmum Adhæsit pavimento, in Dominica Trinitatis tantum. Et in fine illius dicitur Gloria Patri.

XXXVII De Precibus et Genuflexione

1. Preces, id est, Credo, Adjutorium, Confiteor, Dignare, Domine exaudi, dicuntur aliquando ad Primam et Completorium, ut suis locis in Psalterio ponuntur: et quando dicendæ sunt, dicuntur ante Orationem.

2 Non dicuntur autem in Duplicibus, nec infra Octavas, nec in Vigilia Epiphaniæ et Feria VI et Sabbato post Octavam Ascensionis; etiamsi infra Octavam fiat Officium de Dominica vel Feria privilegiata; vel Duplex occurrente Dominica vel Feria, ut supra, impediatur, quia tunc ratione Duplicis simplificati, vel ratione Octavæ, etiam diei Octavæ simplicis, non dicuntur; alias semper dicuntur.

3 In Vigiliis Preces dicuntur tantum ad Primam: ad Completorium vero sequens non dicuntur, quia a Vesperis fit de Festo.

4 Preces jam dictæ, una cum præcedente Pater noster, ad Primam et Completorium, sicut et Pater noster, quod dicitur ad omnes Horas ante Orationem, in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum et Vigiliarum, quæ jejunantur (exceptis Vigilia Nativitatis Domini, ac Vigilia et Quatuor Temporibus Pentecostes) dicuntur flexis genibus, ab Hebdomadario quidem usque ad Versum Dominus vobiscum ante I Orationem, ab aliis autem usque ad Versum Benedicamus Domino, post ultimam Orationem. In Triduo tamen ante Pascha, quod est a Matutinis Feriæ V., non surgit Hebdomadarius ad Orationem Respice. In aliis diebus et Feriis per annum non flectuntur genua.

5 Quando ad Antiphonas beatæ Mariæ in fine Officii flectuntur genua, dicitur in propria Rubrica.

XXXVIII De Suffragio omnium Sanctorum

1 Commemoratio communis seu Suffragium de omnibus Sanctis, quod habetur in Psalterio post Vesperas Sabbati, dicitur in fine Vesperarum et Laudum ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis exclusive, et ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive, in Dominicis, Feriis, Vigiliis (excepta Vigilia omnium Sanctorum), et Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato, nisi fiat Commemoratio Duplicis simplificati vel cujusvis Octavæ.

2 Tempore Paschali fit Commemoratio de Cruce, ut ibi ponitur in Laudibus Feriæ II post Dominicam in Albis, et ea solum tunc dicitur, non tamen in Duplicibus neque infra Octavas, etiam nobiliore Officio impeditis.

3 Si facienda sit Commemoratio alicujus Memoriæ occurrentis, semper fit ante ipsum Suffragium consuetum, etiam ante Commemorationem de Cruce.

4 Commemoratio de sancta Maria in Antiphona et Oratione Suffragii non fit, quando dicitur ejus Officium parvum, nec quandocumque Officium fit de ea.

XXXIX De Antiphonis B. Mariæ in fine Officii

1 Antiphonæ beatæ Mariæ positæ in fine Psalterii post Completorium, singulæ dicuntur pro temporis diversitate, ut ibi annotatur, præterquam in Triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha.

2 Dicuntur autem extra Chorum tantum in fine Completorii, et in fine Matutini, dictis Laudibus, si tunc terminandum sit Officium; alioquin, si alia subsequatur Hora, in fine ultimæ Horæ. In Choro autem semper dicuntur, quandocumque terminata aliqua Hora discedendum est a Choro.

3 Post Primam, quando disceditur a Choro, dicuntur, post Pretiosa et alia, quæ in Feria II ad Primam assignantur in Psalterio, nisi sit alia consuetudo loci. Extra Chorum Prima clauditur post Pretiosa et Commemorationem Defunctorum sicut aliæ Horæ diurnæ, ita scilicet, ut post Versum Requiescant etc. sequatur Pater noster etc. ut ibidem dicitur. Nec etiam dicuntur post aliquam Horam, quando subsequitur cum Officio diei Officium Defunctorum,

vel Septem Psalmi Pænitentiales, aut Litaniæ, præterquam post Completorium, in quo semper dicuntur, etiamsi prædicta subsequantur: neque etiam dicuntur, quando post aliquam Horam immediate subsequitur Missa. Dicuntur autem flexis genibus (præterquam in diebus Dominicis, a I Vesperis Sabbati, et toto Tempore Paschali) Hebdomadario tamen ad Orationem surgente.

XL De Officio parvo B. Mariæ et aliis

1 De Officio parvo B. Mariæ, de Officio Defunctorum, de Septem Psalmis Pænitentialibus et Litaniis, et de Psalmis Gradualibus, quando et quomodo, tam in Choro quam extra Chorum, dicenda sint, habentur suis locis propriæ Rubricæ circa finem Breviarii.

2 Tempore Paschali in Officio parvo beatæ Mariæ, quod dicitur in Choro, non additur Alleluja Antiphonis, neque Versibus, neque Responsoriis.

XLI De Festis Dedicationis aliisque particularibus Ecclesiis propriis

1 Festum Dedicationis cujuslibet Ecclesiæ est semper primarium et Festum Domini.

2 Anniversarium Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis et Festum Titulare ejusdem celebranda sunt a Monachis et Monialibus in Diœcesi commorantibus ac proprium Kalendarium habentibus sub ritu Duplici I classis, absque Octava, nisi hæc alio titulo sit celebranda.

3 Festa Patronorum principalium Oppidi seu Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis Monachi et Moniales ibi degentes et Kalendarium proprium habentes, quamvis feriata in foro numquam fuerint, sub ritu Duplici I classis absque Octava celebrabunt, nisi pariter eis alio titulo debeatur.

4 Si Patronus loci præcipuus, aut Titulus Ecclesiæ, aut alius Sanctus sub ritu Duplici I vel II classis alicubi celebrandus, cujus Festum ad normam Rubricæ de Festorum præstantia num. 2 proprium censeri debeat, descriptus sit in Kalendario cum aliis Sanctis, quibus est ex natura sua conjunctus, scilicet quando inter eos necessaria consanguinitatis aut affinitatis ratio intercedit, non est a Sociis separandus. Si vero illis conjunctus sit ex occasione tantum, quia scilicet eadem die obierit, tunc a Sociis separatur, et de eo agitur Festum sub ritu competenti. Quod si Socii sint cum eo descripti in Kalendario sub ritu pariter Duplici I vel II classis, in proxima die reponuntur, juxta Rubricas, sub ritu, quo in Kalendario inscribuntur: si vero inscripti fuerint sub alio quovis ritu, de eis fit aut omittitur Commemoratio juxta Rubricas, in Officio ipso de Patrono aut alio Sancto proprio, ut supra.

5 Si Patronus secundarius, vel alius Sanctus proprius, ut supra, qui sub ritu Duplici majore vel minore celebrari debeat, pariter cum Sociis descriptus sit in Kalendario sub ritu Memoriæ, de eo fit Festum sub ritu competenti, et de Sociis fit tantum Memoria, juxta Rubricas. Si tamen inter eos necessaria consanguinitatis aut affinitatis ratio intercedat, vel etiam si eodem loco, eodem tempore, eadem de causa mortem obierint, Patronus aut alius Sanctus proprius a Sociis non separetur, sed de omnibus simul celebratur Festum sub ritu, qui Patrono aut Sancto proprio competat. Quod item fit, si omnes qualibet de causa simul in Kalendario descripti sint sub ritu Duplici majori vel minori. In his tamen casibus Sancti proprii nomen et gesta, quæ sejuncta sint, in Oratione et Lectionibus II Nocturni nomini et gestis Sociorum præferuntur.

XLII De Hymno Gloria in excelsis, in Missa

1 Gloria in excelsis dicitur in Missa, quandocumque ad Laudes dicti sunt Psalmi Dominus regnavit cum reliquis, præterquam in Festo Ss. Innocentium, nisi in Dominica venerit: excepta quoque Vigilia Nativitatis Domini. Dicitur etiam in Dominicis ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam, et Dominicis a Pentecoste usque ad Adventum, etiam anticipatis, in Feriis a Dominica in Albis usque ad Ascensionem Domini, exceptis Feriis II et III Rogationum; itemque in Cœna Domini et Sabbato Sancto; in Festis Duplicibus III Lectionum et in die Octava Simplici, denique in Feriis per annum, quando Missa dicitur de aliqua Memoria.

O 130/922. Ordinis S. Benedicti

Rm̃us Dñus Fidelis de Stotzingen, Abbas Primas totius Ordinis S. Benedicti, plurimorum Abbatum Confœdera-

torum votis ipsiusmet Ordinis libenter obsecundans, Rubricas Generales Breviarii Monastici editi jussu Pauli V, cum variationibus juxta Bullam « Divino afflatu » exaratis atque a S. Rituum Congregatione die 28 Aprilis 1915 approbatis pro eodem Ordine in unum redegit, easdemque Ssmi Domini Nostri Pii Papæ XI supremæ sanctioni humillime subjecit.

Sanctitas porro Sua, referente infrascripto Cardinali Sacræ Rituum Congregationi Præfecto, propositas Rubricas Generales in unum redactas in usum et commodum Monachorum totius Ordinis S. Benedicti Confœderatorum, ab eodem Sacro Consilio revisas, novæ editioni Breviarii Monastici inserendas concessit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 13 Decembris 1922.

✠ † A. Card. Vico, Ep. Portuen.
L. S. *Præfectus.*
Alexander Verde. S. R. C. *Secretarius.*

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS BREVIARII JUXTA CONSTITUTIONEM « DIVINO AFFLATU » REFORMATIS EXCERPTÆ

in quarum prima statim videri poterit, de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa vel Officia sive perpetuo sive accidentaliter occurrant; in altera vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

In alterutra Tabella hoc ordine reperietur, quod quæritur :

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Officia, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt; deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur, quid sit agendum.

Exempli gratia : Quadrangulum, in quo sibi invicem occurrunt, in prima Tabella, Duplex I classis et Dominica I classis, erit quod invenitur ultimo loco in eadem linea, in qua inscribitur Duplex I classis, in quo signatus est numerus 6, quia, si ad ipsum quadrangulum tam Duplex I classis quam Dominica I classis ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum 6, apposita sic habet :

6. Officium de secundo, Translatio de primo. Id est Officium fiat de Dominica I classis et Duplex I classis transferatur juxta Rubricas; quia, cum in his regulis dicitur de primo, seu præcedenti, intelligitur de Festo vel Officio in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum : cum de secundo, vel sequenti, de Officio in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis positus est O, quia nullus occursus aut concursus esse potest inter Officia simul ad idem quadrangulum occurrentia.

Scire tamen oportet, quæ sint Dominicæ et Feriæ majores, quæ Vigiliæ privilegiatæ et quæ Duplicia I et II classis et majora, tam Primaria quam Secundaria; sicut et quæ Officia, ad effectum tit. X n. 1 superiorum Rubricarum, cum Feriatione vel cum Octava celebrentur.

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas classes :

DOMINICÆ I CLASSIS

quæ in Occurrentia, etiam accidentali, Festis quibuslibet præferuntur :

Prima Adventus
Prima Quadragesimæ
Secunda Quadragesimæ
Tertia Quadragesimæ
Quarta Quadragesimæ
Passionis
Palmarum
Paschatis
In Albis
Pentecostes.

DOMINICÆ II CLASSIS

quæ in Occurrentia accidentali Festis quibuslibet præferuntur, præterquam Duplicibus I classis :

Secunda Adventus
Tertia Adventus
Quarta Adventus
Septuagesimæ
Sexagesimæ
Quinquagesimæ.

FERIÆ MAJORES
dividuntur in tres classes :

FERIÆ PRIVILEGIATÆ I ORDINIS
quæ in Occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Quarta Cinerum
Secunda Majoris Hebdomadæ
Tertia Majoris Hebdomadæ
Quarta Majoris Hebdomadæ.

FERIÆ PRIVILEGIATÆ II ORDINIS
quæ in Occurrentia diei Octavæ communi ac Duplicibus majoribus et minoribus præferuntur :

Quatuor Temporum Adventus
Quadragesimæ post diem Cinerum
Passionis ante Dominicam Palmarum
Quatuor Temporum Septembris
Secunda Rogationum.

FERIÆ PRIVILEGIATÆ III ORDINIS
quæ in Occurrentia Officiis tantum Simplicibus præferuntur :

Adventus
Temporis post Septuagesimam.

VIGILIÆ PRIVILEGIATÆ
dividuntur in duas classes :

VIGILIÆ I CLASSIS
quæ in Occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Vigilia Nativitatis Domini
Vigilia Pentecostes.

VIGILIA II CLASSIS
quæ in Occurrentia præfertur Festis quibuslibet, præterquam Duplicibus I vel II classis et Festis Domini :

Vigilia Epiphaniæ.

DUPLICIA I CLASSIS PRIMARIA

Nativitas Domini
Epiphania Domini
Pascha Resurrectionis cum tribus antecedentibus et duobus seq. diebus
Ascensio Domini
Pentecostes cum duobus seq. diebus
Festum Ssmæ Trinitatis
» Ssmi Corporis Christi
» Ss. Cordis Jesu
» D. N. Jesu Christi Regis
Conceptio Immaculata B. Mariæ Virg.
Annuntiatio B. Mariæ Virg.
Assumptio B. Mariæ Virg.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli
Nativitas S. Joannis Baptistæ
Festum S.Joseph, Sponsi B.M.V. Conf.
Solemnitas S. Joseph, Sponsi B.M.V., Conf. et Ecclesiæ universalis Patroni
Festum Ss. Petri et Pauli Apostolorum.
Festum Omnium Sanctorum
Dedicatio Eccl. propriæ,ejusque Anniv.
Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis, ejusque Anniversarium
Titulus propriæ Ecclesiæ
» Ecclesiæ Cathedralis
Patroni principales Oppidi, vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis
Transitus S. P. Benedicti Abb.
Solemnitas S. P. Benedicti Abb.
Titularis Congregationis.

DUPLICIA II CLASSIS PRIMARIA

Circumcisio Domini
Transfiguratio Domini
Dedicatio Archibasilicæ Ss. Salvatoris
Purificatio B. Mariæ Virg.
Visitatio B. Mariæ Virg.
Nativitas B. Mariæ Virg.
Festum S. Andreæ Ap.
» S. Thomæ Ap.
» S. Joannis Ap. et Ev.
» S. Matthiæ Ap.
» Ss. Philippi et Jacobi App.
» S. Jacobi Ap.
» S. Bartholomæi Ap.
» S. Matthæi Ap. et Ev.
» Ss. Simonis et Judæ App.
» S. Marci Ev.
» S. Lucæ Ev.
» S. Stephani Protomartyris
» Ss. Innocentium Mm.
» Ss. Joachim et Annæ Parentum B. Mariæ Virg.
» S. Laurentii Mart.
» Ss. Placidi et Sociorum Mm.
» S. Gregorii I Papæ, Conf. et Eccl. Doct.
» S. Mauri Abb.
» S. Scholasticæ Virg., sororis S. P. Benedicti
» S. Gertrudis Magnæ Virg.
» Omnium Sanctorum Ordinis S. P. Benedicti.

DUPLICIA II CLASSIS SECUNDAR.

Festum Ssmi Nominis Jesu
» Inventionis S. Crucis
» Pretiosiss. Sanguinis D. N. J. C.
» Septem Dolorum beatæ Mariæ Virg., mense Septembri
» sacratissimi Rosarii B. M. V.

DUPLICIA MAJORA PRIMARIA

Dies Octava cujuslibet Duplicis I classis Primarii
Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App.
Dedicatio S. Mariæ
Præsentatio B. Mariæ Virg.
Festum Ss. Angelorum Custodum
Decollatio S. Joannis Baptistæ

Festum S. Petri Ap. ad Vincula
» S. Barnabæ Ap.
» S.Ambrosii Ep.,Cf.et Eccl.Doct.
» S. Augustini Ep., Cf. et Eccl. Doct.
» S.Hieronymi Cf. et Eccl. Doct.
» S.Basilii Ep., Cf. et Eccl.Doct.
» S.Anselmi Ep.,Cf.et Eccl.Doct.
» S. Bernardi Abb. et Eccl.Doct.
» S. Martini Ep. et Conf.
» S. Dominici Conf.
» S. Francisci Assisiensis Conf.
» S. Mariæ Magdalenæ
» S. Agnetis Virg. et Mart.
» S. Agathæ Virg. et Mart.
» S. Cæciliæ Virg. et Mart.
» S. Luciæ Virg. et Mart.
» Patronorum minus principalium.

DUPLICIA MAJORA SECUNDARIA

Dies Octava cujuslibet Duplicis I classis Secundarii
Exaltatio S. Crucis
Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo
Festum Ssmi Nominis Mariæ
Cathedra S. Petri Apostoli
Conversio S. Pauli Ap.
Commemoratio S. Pauli Ap.
Festum S. Joannis Ap. ante Portam Latinam
Festum Sanctorum, quorum Reliquiæ in Ecclesiis O. N. asservantur.

ALIA FESTA PRIMARIA

Dies Natalitia, vel quasi-Natalitia, cujuscumque Sancti.

ALIA FESTA SECUNDARIA

Festa sive Domini sive B. Mariæ Virg. sub aliquo particulari titulo, sive Sanctorum præter eorum Natalem diem, uti Inventionis, Translationis, Patrocinii et hisce similia.

FESTA FERIATA

Dominicæ omnes
Nativitas Domini
Circumcisio
Epiphania
Feria II et III Paschatis
Ascensio Domini
Feria II et III Pentecostes
Festum Ssmi Corporis Christi
Festum Ss. Cordis Jesu
Inventio S. Crucis
Conceptio Immaculata B. Mariæ V.
Purificatio B. Mariæ Virg.
Annuntiatio B. Mariæ Virg.
Assumptio B. Mariæ Virg.
Nativitas B. Mariæ Virg.
Dedicatio S. Michaëlis Archangeli
Nativitas S. Joannis Baptistæ
Festum S. Joseph, Sponsi B. M. V.
Solemnitas S. Joseph, Sponsi B. M. V., Conf. et Ecclesiæ universalis Patroni.
Festum S. Andreæ Ap.
» S. Thomæ Ap.
» S. Joannis Ap. et Ev.
» S. Matthiæ Ap.
» Ss. Philippi et Jacobi App.
» Ss. Petri et Pauli App.
» S. Jacobi Ap.
» S. Bartholomæi Ap.
» S. Matthæi Ap. et Ev.
» Ss. Simonis et Judæ App.
» S. Stephani Protomartyris
» Ss. Innocentium Mm.
» Ss. Joachim et Annæ, Parentum B. Mariæ Virg.
» S. Laurentii Mart.
» Omnium Sanctorum.
» Patronorum principalium Oppidi vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis.

FESTA QUÆ CUM OCTAVA CELEBRANTUR

alia gaudent Octava privilegiata, de qua semper fit aut Officium aut saltem Commemoratio; alia Octava communi, de qua etiam Commemoratio quandoque omitti potest juxta Rubricas; alia Octava Simplici, de qua fit tantum in die Octava.

OCTAVÆ PRIVILEGIATÆ

de quibus semper fit aut Officium aut Commem., dividuntur in tres ordines:

OCTAVÆ I ORDINIS

quæ in occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :
Octava Paschatis
» Pentecostes.

OCTAVÆ II ORDINIS

quæ in diebus infra Octavam Festis quibuslibet præferuntur, præterquam Duplicibus I classis, in die autem Octava etiam Duplicibus I classis, quæ non sint Ecclesiæ universalis :
Octava Epiphaniæ Domini
» Ssmi Corporis Christi.

OCTAVÆ III ORDINIS

quæ in occurrentia iisdem tantum Festis præferuntur atque Octavæ communes :
Octava Nativitatis Domini
» Ascensionis Domini
» Ss. Cordis Jesu.

OCTAVÆ COMMUNES

quæ infra Octavam præferuntur tantum Officiis Simplicibus de Sanctis, et in die Octava omnibus Duplicibus exceptis Duplicibus I et II classis, exceptis quoque Feriis Quatuor Temporum et II Rogationum :

Octava Conceptionis Immacul. B. M. V.
» Assumptionis ejusdem
» Nativitatis S. Joannis Baptistæ
» Solemnitatis S. Joseph
» Ss. Petri et Pauli App.
» Solemnitatis S. P. Benedicti
» Omnium Sanctorum
» Dedicationis et Tituli propriæ Ecclesiæ
Octava Tituli Congregationis
» aliorum Festorum Duplicium I classis, quæ alicubi cum Octava celebrentur.

OCTAVÆ SIMPLICES

quæ in die Octava præferuntur Officiis S. Mariæ in Sabbato :

Octava Nativitatis B. Mariæ Virg.
» S. Joannis Ap. et Ev.
» S. Stephani Protomartyris
» Ss. Innocentium Mm.
» S. Laurentii Mart.
» aliorum Festorum Duplicium II classis, quæ alicubi cum Octava celebrentur.

TABULA OCCURRENTIÆ

Si occurrat eodem die

	» S. Maria in Sabbato.	» Dies Octava Simplex.	» Feria Adventus et Temporis post Septuag.	» Dies infra Octavam communem.	» Dies infra Oct. II ord. et Fer. VI post Oct. Asc.	» Dies infra Octavam II ordinis.	» Duplex minus.	» Feria Quadrag., Quatuor Temp. vel II Rogat.	» Duplex majus.	» Dies Octava communis vel III ordinis.	» Dies Octava II ordinis.	» Duplex II classis.	» Duplex I classis.	» Fer. priv. I ord., Vig. I cl. vel dies infra Oct. I ord.	» Dominica minor vel Vigilia Epiphaniæ.	» Dominica II classis.	et Dominica I classis.
Duplex I Classis . . .	0	1	3	1	3	3	3	3	3	3	6	5	8	6	3	3	6
Duplex II Classis. . .	0	3	3	1	3	6	3	3	3	3	6	8	6	6	3	6	6
Dies Octava communis.	0	3	3	3	3	4	3	4	3	7	4	4	4	0	4	4	4
Duplex majus	0	3	3	3	3	4	3	4	7	4	4	4	4	4	4	4	4
Duplex minus	0	3	3	3	3	4	7	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
Dies infra Octavam comm.	0	3	3	7	4	4	4	4	4	4	4	2	2	0	4	4	4
Vigilia communis . . .	0	3	2	4	4	4	4	2	4	4	4	4	2	2	0	0	0
Dies Octava Simplex . .	0	7	4	4	4	4	4	4	4	4	0	4	2	0	4	4	4
Memoria	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	2	4	4	4	4

1. Officium de 1, nihil de 2.
2. Officium de 2, nihil de 1.
3. Officium de 1, Commemoratio de 2.
4. Officium de 2, Commemoratio de 1.
5. Officium de 1, Translatio de 2.
6. Officium de 2, Translatio de 1.
7. Officium de nobiliori, Commemoratio de alio.
8. Officium de nobiliori, Translatio de alio.

TABULA CONCURRENTIÆ

Quando concurrit	» Memoria.	» Die Octava Simplici.	» Sancta Maria in Sabbato.	» Die infra Oct. comm.	» Die infra Octav. privileg.	» Duplici minori.	» Duplici majori.	» Die Octava Duplici majori.	» Duplici II classis.	» Duplici I classis.	cum Dominica vel Vigil. Epiph.
Dominica	4	4	0	4	4	4	4	4	3	3	0
Duplex I classis	2	2	2	2	4	4	4	4	4	5	4
Duplex II classis	2	2	2	2	4	4	4	4	5	3	4
Dies Octava privilegiata . . .	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	4
Dies Octava communis . . .	4	4	4	4	4	4	4	5	3	1	3
Duplex majus	4	4	4	4	4	4	5	3	3	1	3
Duplex minus	4	4	4	4	4	5	3	3	3	1	3
Dies infra Octav. privilegiatam	4	4	0	0	0	3	3	3	3	3	3
Dies infra Octavam communem	4	4	0	0	0	3	3	3	1	1	3

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, Commemoratio de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, Commemoratio de sequenti.
5. Totum de nobiliori, Commemoratio de alio ; in paritate, a Capitulo de sequenti, Commemoratio de præcedenti.

NOTANDA

IN PRÆCEDENTIBUS TABELLIS

1 Quando in regulis alterutrius Tabellæ invenitur Officium de Nobiliori vel Totum de Nobiliori, intelligi debet de illo ex duobus occurrentibus aut concurrentibus Festis vel Officiis, quod, ad normam tit. X præcedentium Rubricarum De Festorum Præstantia, alteri præferri debeat.

2 Dominicæ quævis assignationem perpetuam excludunt cujusvis Festi, excepta Dominica inter Circumcisionem et Epiphaniam, in qua fit Officium SSmi Nominis Jesu, et Dominica I post Pentecosten, in qua celebratur Festum SSmæ Trinitatis et Dominica ante Kalendas Novembris, in qua recolitur Festum D. N. Jesu Christi Regis.

3 Vigiliæ communes, si in aliquam Dominicam inciderint, anticipantur Sabbato, juxta Rubricas, etiam sicubi a Duplici I classis occurrenti sua die perpetuo impeditæ fuerint ; Vigiliæ vero privilegiatæ ipsa die Dominica celebrantur, ut propriis locis habetur.

4 De Octavis, quæ non sunt in Breviario Monastico, nihil fit a die 17 ad 24 Decembris, a Feria IV Cinerum ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes ad Festum SSmæ Trinitatis, semper inclusive.

5 De quolibet Duplici majori vel minori, quod a Festo Duplici I classis primario Domini Ecclesiæ universalis impediatur, nihil fit; de Festo hujusmodi, a ceteris Duplicibus I classis impedito, nisi hoc fuerit Domini Festum in Dñica quavis aut Vigilia Epiphaniæ occurrens, fit tantum Commemoratio ad Laudes.

6 Item de die Octava Simplici vel Memoria ab occurrenti Duplici II classis impeditis, fit tantum ad Laudes.

7 Festa tamen alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis, Instituti vel particularis Ecclesiæ propria, quæ in tota Natione, Diœcesi, Ordine vel Instituto aut in sua particulari Ecclesia perpetuo impediantur, si celebrentur sub ritu Duplici majori vel minori, reponuntur in proxima sequenti die, quæ libera sit a quolibet Officio Duplici, a Vigiliis privilegiatis et ab Octavis II ordinis; si vero decorentur Octava, eam integram servent, ac si die sua celebrarentur.

8 Si duo Officia ejusdem Personæ eodem die occurrant, fit de nobiliori juxta Rubricas, et omittitur, nisi agatur de mysteriis Domini diversis, Commemoratio alterius. Idem servatur in Concurrentia, et in paritate nobilitatis Vesperæ non dimidiantur, nisi pariter agatur de diversis Domini mysteriis, sed integræ dicuntur de præcedenti sine Commemoratione sequentis. Si tamen aliquod Festum Duplex majus aut minus occurrat infra aliquam Octavam communem ejusdem Personæ, vel in ipsa die Octava, etiam Simplici, Officium fit de Festo sub ritu et cum privilegiis ipsi Octavæ convenientibus, nisi illud sub altiori ritu sit celebrandum; et additur vel omittitur Commemoratio Octavæ, ut supra.

9 Feria VI post Octavam Ascensionis in Occurrentia et Concurrentia, et Vigilia Pentecostes in Concurrentia tantum, iisdem gaudent privilegiis ac dies infra Octavam Ascensionis.

10 Festa Domini et dies Octavæ item Domini, quæ in universali Ecclesia sint privilegiatæ, in Occurrentia accidentali et in Concurrentia, Dominicæ minori præferuntur.

11 De VII die infra aliquam Octavam nihil fit in II Vesperis, si die sequenti persolvendum sit Officium de die Octava; dicuntur autem integræ Vesperæ vel fit Commemoratio juxta Rubricas, si die sequenti nihil faciendum sit de die Octava, vel etiam si concurrens dies VII infra Octavam juxta ordinem tit. XIV n. 14 De Commemorationibus præscriptum, præferri debeat diei Octavæ, in Officio nobiliori commemorandæ.

12 Item nihil fit ad II Vesperas de Dominicis post Octavam Epiphaniæ vel Pentecostes, quæ Sabbato anticipari debuerint juxta Rubricas, quamvis Dominica sequens commemoranda tantum sit; eis tamen integra manent privilegia Dominicæ tam in Occursu, quam in Concursu ad I Vesperas.

13 In Nativitate Domini et tribus sequentibus diebus, in Circumcisione, in Officio SSmi Nominis Jesu, et in Epiphania ejusque die Octava, nulla fit Commemoratio de Dominica occurrenti, nec etiam, præterquam in II Vesperis Ss. Innocentium et Epiphaniæ et utrisque Vesperis diei Octavæ ejusdem, de Dominica concurrenti. Officium tamen SSmi Nominis Jesu tam in Occursu quam in Concursu admittit Commemorationem de Vigilia Epiphaniæ. Circumcisio autem Domini præfertur in Occurrentia cuilibet Festo, etiam Duplici I classis, et in Concurrentia non admittit Commemorationem Officii præcedentis, quod non fuerit Duplex II classis. Dies vero Octava Corporis Christi cedit in Occurrentia Festis Duplicibus I classis primariis Ecclesiæ universalis; et in II Vesperis amittit Commemorationem, ob Concursum sequentis Festi Sacratissimi Cordis Jesu, quod ei præfertur.

14 Infra Octavam Nativitatis Domini, præterquam in Officio Circumcisionis, Vesperæ usque ad Capitulum dicuntur semper de Octava, sub ritu Officii in Concurrentia nobilioris; a Capitulo autem ipsæ Vesperæ juxta normam consuetam fiunt de Officio ex concurrentibus nobiliori, exceptis II Vesperis S. Stephani Protomartyris, cum Commemoratione alterius, si hæc agenda sit juxta Rubricas, sed in paritate nobilitatis fiunt semper de Officio præcedenti cum Commemoratione sequentis.

15 De Feriis Adventus, Temporis post Septuagesimam et Quadragesimæ, quando a nobiliori officio impeditæ fuerint, semper fit Commemoratio ad Laudes et in Vesperis; de Feriis vero

Quatuor Temporum et II Rogationum fit ad Laudes tantum. Itemque ad Laudes tantum fit Commemoratio de Vigiliis communibus, quando agenda est, juxta superiorem tabellam. Et tam de Feria quam de Vigilia commemoratis, dummodo in eis idem atque in Officio currenti non habeatur Evangelium, dicitur XII Lectio de Homilia, præterquam de Feriis Adventus extra Quatuor Tempora et de Feriis Temporis post Septuagesimam. De Vigilia vero in Festo Duplici minori commemorata, ut supra, dicitur I et II Lectio de Homilia, ut tit. VI, n. 1 dictum est; in Officio autem de die infra Octavam III Lectio dicitur de Homilia juxta Rubricas, tit. XXIX De Lectionibus, n. 3.

16 Quando Festum Duplex majus vel minus, vel dies Octava Duplex majus occurrit in Feriis Quatuor Temporum Adventus vel Septembris, I Vesperæ, nisi dicendæ sint de Officio concurrenti, erunt de Feria per annum, ut in Psalterio, in Adventu ut in Proprio de Tempore, juxta Rubricas; de Festo vero Duplici vel die Octava fit tantum Commemoratio. Item II Vesperæ, si non concurrat aliud Officium habens I Vesperas, dicuntur de Feria, ut in Psalterio et Proprio de Tempore, ut supra, cum Commemoratione Festi Duplicis vel diei Octavæ. Occurrente in Feria II Rogationum Festo Duplici majori vel minori, aut die Octava, II Vesperæ, nisi concurrat aliud Officium de quo fieri debent I Vesperæ, dicuntur de Feria, ut in Psalterio et Proprio de Tempore, cum Commemoratione Festi Duplicis vel diei Octavæ. Quando infra aliquam Octavam communem contingat fieri Officium de Feria VI et sequenti die de Sabbato Quatuor Temporum, die Octava veniente post Sabbatum, Vesperæ in Feria VI dicuntur de Feria, ut supra, cum Commemoratione diei infra Octavam ex II Vesperis. Si vero dies Octava venerit in Sabbato, in Vesperis, ut supra, fit Commemoratio diei Octavæ ex I Vesperis juxta Rubricas.

17 Commemoratio Omnium Defunctorum Ordinis die 14 Novembris vel, ea impedita Dominica vel Festo Duplici I aut II classis, prima die sequenti libera ab hujusmodi Officiis peragitur, prout in Breviario prædicta die notatur. In eadem Commemoratione Omnium Defunctorum Ordinis Nostri Officium Defunctorum, quod in Choro recitatur ritu Duplici juxta Rubricas, extra Chorum non obligat.

DE LECTIONE REGULÆ S. P. N. BENEDICTI IN PRIMA.

Juxta Rubricas generales Breviarii Monastici tit. XVIII n. 3 ad Absolutionem Capituli in Choro legitur caput S. Regulæ loco Lectionis brevis. Dicta Benedictione: Dies et actus nostros et responso a Choro Amen, Lector prosequitur:

Incipit Prólogus S. P. N. Benedícti in Régulam suam, vel si continuatur Prologus: Ex Prólogo S. P. N. Benedícti in Régulam suam. Die, qua incipitur caput I S. Regulæ, dicitur: Incipit Régula S. P. N. Benedícti, Caput primum; De genéribus Monachórum, altera die dicitur . Ex cápite primo (vel secúndo vel tértio) Régulæ S.P.N.Benedícti: De genéribus (vel Qualis débeat Abbas esse etc.) Si novum caput incipit, dicitur: Ex Régula S. P. N. Benedícti caput secúndum (vel tértium) Qualis débeat Abbas esse. In ultimo capite legitur: Ex Régula S. P. N. Benedícti caput septuagésimum tértium: De hoc, quod non omnis, etc.

In fine Lector dicit Tu autem, Dómine, miserére nobis, et responso a Choro Deo grátias dicitur ℣. Adjutórium nostrum etc., ut dicitur in Psalterio Feria II ad Primam.

Crux † et Asteriscus * in Psalmorum versibus et in aliis Officii partibus inserta, denotant pausam cantus et recitationis in Choro; præterquam in Antiphonis, in quibus nempe Crux † significat tum præintonationem Antiphonæ, tum Antiphonam ipsam ante Psalmum seu Canticum eousque producendam esse ad omnes et singulas Horas in Officiis ritus Semiduplicis et Simplicis, atque ad Horas tantum minores in Officio ritus Duplicis; ac præterquam in Responsoriis prolixis, in quibus Crux † intonationem Responsorii indicat. Ad Capitula, Absolutiones et Benedictiones Crux † significat flexam, ut dicunt, Asteriscus * vero mediationem.

ANTE DIVINUM OFFICIUM

Ante quam inchoetur Officium, laudabiliter dicitur, sub singulari semper numero, sequens Oratio; pro qua Summus Pontifex Pius X Indulgentiam centum dierum concessit.

Oratio

Aperi, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis et aliénis cogitatiónibus; intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas (vel hanc tibi Horam) persólvo.

POST DIVINUM OFFICIUM

Cum expletum fuerit Officium, laudabiliter dicitur sequens Oratio; quam devote post Officium recitantibus Summus Pontifex Leo X defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulsit. Dicitur autem flexis semper genibus in privata etiam recitatione, præter quam ab iis, qui ob certam infirmitatis vel gravioris impedimenti causam nequeant genuflectere.

Oratio

Sacrosánctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. ℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Et dicitur secreto Pater noster et Ave María.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO DUODECIM ET TRIUM LECTIONUM AC UNIUS LECTIONIS.

IN I NOCTURNO

et pro II et V Feria

Absolutio

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis : * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones

1 Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

3 Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

4 In unitáte Sancti Spíritus * benedícat nos Pater et Fílius. ℟. Amen.

IN II NOCTURNO

et pro III et VI Feria

Absolutio

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones

5 Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

6 Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.
7 Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.
8 A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

IN III NOCTURNO
et pro Feria IV et Sabbato
Absolutio

A vínculis peccatórum nostrórum* absólvat nos omnípotens et mísericors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones

9 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.
10 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.
11 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.
12 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto duodecim Lectionum, 11 Bened. erit :

Cujus Festum cólimus, * ipse (vel ipsa) intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Quando sunt plures, dicitur :

Quorum (vel Quarum) Festum cólimus, * ipsi (vel ipsæ) intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de S. Maria, 11 Bened. vel 2 infra Octavam ejusdem erit :

Cujus Festum cólimus, * ipsa virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de S. P. N. Benedicto, 11 Bened. vel 2 infra Octavam ejusdem erit :

Cujus Festum cólimus, * ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, 12 Bened. erit :

Per evangélica dicta*deleántur nostra delícta.

Benedictiones III Nocturni in nocte Nativitatis Domini habentur ibidem.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ ordine in Rubricis generalibus tit. xxviii et in Psalterio descripto; nempe :

Quando Lectiones singulæ sunt de Scriptura, Feria II et V dicuntur Absolutio et Benedictiones tres priores I Nocturni ; Feria III et VI Absolutio et Benedictiones tres priores II Nocturni; Feria IV et Sabbato Absolutio et Benedictiones tres posteriores III Nocturni.

In Officio III Lectionum, quando legitur Homilia cum Evang.,sive Officium sit de Feria, sive de Vigilia sive de Octava Domini, Benedictiones erunt :
1 Evangélica léctio.
2 Divínum auxílium.
3 Ad societátem.

Sed si Lectio tertia erit de alia Homilia, tunc pro III Benedictione dicitur: Per evangélica dicta.

Infra Oct. Dedic. Eccl., quando Lect. dicuntur de Sermone, Benedict. erunt :
1 Ille nos benedícat.
2 Divínum auxílium.
3 Ad societátem.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum et infra Octavas de Sanctis, Bened. erunt :
1 Ille nos benedícat.
2 Cujus (vel Quorum) Festum
3 Ad societátem.

Si in Officio de Sancto trium Lect. occurrit Vigilia, loco Bened. Ille nos benedicat, dicatur Bened. Evangélica léctio.

Si Lectio III erit de Homilia, 3 Benedictio erit : Evangélica léctio.

In Officio unius Lectionis tam de Tempore, quam de Sancto, Absolutio et Benedictio dicitur, ut in Psalterio.

In Officio de S. Maria in Sabbato Absolutio et Benedictiones dicuntur, quæ ibidem notantur : et in Officio unius Lectionis, Benedictio erit : Per Vírginem Matrem.

LAUS TIBI DOMINE
REX ÆTERNÆ GLORIÆ

PSALTERIUM

DISPOSITUM PER HEBDOMADAM

SECUNDUM REGULAM

SS. PATRIS NOSTRI BENEDICTI

CUM ORDINARIO DIVINI OFFICII

Ante Matutinum, sicut et ante Laudes, quando a Matutino separatæ recitantur, et ante omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto :

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem : sed líbera nos a malo. Amen.

Ave, María, grátia plena ; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio autem Matutini et Primæ, ac in fine Completorii additur secreto Symbolum Apostolorum :

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos ; tértia die resurréxit a mórtuis ; ascéndit ad cælos ; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde, clara voce, dicitur Versus :

Deus, † in adjutórium meum † inténde. ℟. Dómine, † ad adjuvándum me † festína. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Sicut erat in prin-

cípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúja.

Sic dicitur Allelúia ad omnes Horas, per totum annum, præterquam a Completorio Sabbati ante Septuagesimam usque ad Completorium Feriæ IV Majoris Hebdomadæ inclusive; tunc enim dicitur:

Laus tibi, Dómine, † Rex ætérnæ glóriæ.

FERIA SECUNDA
AD PRIMAM

Pater noster, Ave María et Credo, secreto. Deinde, clara voce dicitur ℣. Deus, in adjutórium ut supra.

Hymnus

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas:

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Conclusio communis in Hymno præcedenti, et in aliis idem metrum habentibus, semper omittitur, quando specialis in omnibus Horis adhibenda præscribitur; et, si plures Conclusiones propriæ occurrant, sumitur Conclusio Officii currentis, aut secus Officii ipsa die et primo quidem loco inter cetera propriam Conclusionem habentia commemorandi, aut demum de occurrenti Octava communi vel de Tempore. Conclusio tamen Glória tibi, Dómine, Qui natus es de Vírgine in Officiis de Tempore Adventus numquam adhibetur.

Expleto Hymno, conveniens inchoatur Antiphona prouti occurrens Officium requirit.

In Officio feriali:

Per Annum Aña Servíte Dómino.

In omnibus Feriis extra Adventum, Quadrag., Tempus Pass. et Pasch., atque in Feriis a IV Cinerum usque ad Sabb. sequens inclus. et in Officio de Dominica anticipata dicitur Aña singulis Hebdomadæ Feriis assignata.

Tempore Adventus, Aña prima de Laudibus antecedentis Dominicæ et in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis Domini ex Laudibus Feriæ currentis ut in Proprio de Tempore.

Sequentes Añæ dicuntur per omnes Ferias ad Primam.

Temp. Quadrag., a Feria II post Dñicam I et deinceps: Aña Vivo ego.

Temp. Pass.infra Hebd.Pass.: Aña Líbera me.

In Feria vero II, III et IV Majoris Hebdomadæ, Antiphona prima de Laudibus Feriæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

Temp. Pasch., a Fer. II post Dñicam in Albis usque ad Vigil. Ascens.: Aña Allelúja.

In Officio festivo:

In omnibus Festis Duplicibus tam 12, quam 3 Lectionum, diebus infra Octavas, diebus Octavis simplicibus, in Vigiliis Nativitatis, Epiphaniæ et Pentecostes, Fer. VI post Octavam Ascensionis et in Officio S. Mariæ in Sabbato, ad Primam semper dicitur Aña I. ex Laudibus, ut in Proprio vel Communi, etiamsi in Laudibus dictæ sint Añæ cum Psalmis de Feria.

Quæ norma ad reliquas item Horas erit observanda pro illis Officii partibus, quæ juxta Rubricas ex Psalterio non fuerint in Festis desumenda.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Hic Versus Glória Patri, *semper dicitur in fine omnium Psalmorum et Canticorum, nisi aliter notetur.*

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus :

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos :

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus :

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde:* sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum

meum ; * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

In Officio feriali per Annum, Aña Servíte Dómino in timóre : et exsultáte ei cum tremóre.

Tempore Advent., Aña e Laud. Dñicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag. Aña Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, Aña Líbera me, Dómine, et pone me juxta te : et cujúsvis manus pugnet contra me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Repetita post ultimum Psalmum integre Aña, conveniens dicitur Capitulum ; nimirum :

In omnibus Dominicis, etiam repositis aut anticipatis, in Vigiliis privilegiatis, in Officio cujuslibet Festi vel Octavæ, etiam Simplicis,ac S. Mariæ in Sabb., necnon in Feriis Temp. Pasch.:

Capitulum *I Tim., 1, 17*

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus extra Tempus Paschale :

Capitulum *Zach. 8, 19*

Pacem et veritátem dilígite, * ait Dóminus omnípotens.
℟. Deo grátias.

Dicto Capitulo subjungitur

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. (T. P. Allelúja.) ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúja.)

Kýrie,eléison.Christe,eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

PRECES

Sequentes Preces non dicuntur in omnibus Duplicibus, nec infra omnes Octavas, nec diebus Octavis Simplicibus, nec in Vigiliis Epiphaniæ et Pentecostes, nec Fer. VI post Octavam Ascensionis, neque diebus, in quibus ad Laudes habita sit Commemoratio Duplicis aut cujusvis Octavæ. Aliis diebus semper dicuntur tam per Annum, quam Tempore Paschali.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Benedícto, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum

Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Benedíctum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur : vobis, fratres, et vos, fratres, dicat tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Benedícto, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Benedíctum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione, subjungitur

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Kýrie, eléison et Pater noster statim dicitur

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Hic Versus Dóminus vobíscum non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine Diaconatus; sed ejus loco substituitur, etiam in aliis Horis, quoties in antecedentibus Precibus dictus non fuerit,

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus. Oratio

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum.

Postea Hebdomadarius dicit

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter ; ultimo additur :

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus. Oratio.

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terrae, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Dies et actus nostros * in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Extra Chorum, quando ab uno tantum recitatur Officium, in Matutino ante singulas Lectiones et ante Lectionem unicam atque ante Lectionem brevem I Nocturni ac in Prima ad lectionem S. Regulæ vel Lectionem brevem, sicut et in Completorio, ad Lectionem brevem, dicitur : Jube, Dómine, benedícere ; et subjungitur congruens Benedictio.

In Choro Monialium dicitur, ut supra Jube, domne, benedícere.

Ad Absolutionem Capituli, in Choro legitur caput S. Regulæ juxta consuetudinem, in cujus fine Lector dicit : Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Extra Chorum etiam laudabiliter dicitur eadem lectio ex S. Regula ; secus dicitur Lectio brevis, ut infra :

In Officio Dominicali et Feriali :

A die 14 Jan. usque ad Sabb. ante Dom. I Quadrag., a Fer. II usque ad Fer. IV post Festum Ss. Trinitatis, et post Octavam Ss. Cordis Jesu usque ad Sabb. ante Adventum inclus.

Lectio brevis *2 Thes., 3, 5*

Dóminus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

A Dñica I Adventus usque ad ultimam diem ante Vigil. Nativ. Domini incl.

Lectio brevis *Isaiæ, 33, 2.*

Dómine, miserére nostri : te enim exspectávimus : esto

bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

A Dñica I Quadrag. usque ad Sabb. ante Dñicam Passionis inclusive.

Lectio brevis *Isaiæ, 55, 6*

Quærite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Tu autem.

A Dñica Passionis usque ad Feriam IV Maj. Hebdom. inclus.

Lectio brevis *Is., 50, 6-7*

Fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus. Tu autem.

A Dñica Resurrectionis usque ad Vigil. Ascensionis inclusive.

Lectio brevis *Col., 3, 1-2*

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem.

In Officio autem cujuslibet Festi vel Octavæ, atque S.Mariæ in Sabb.; itemque in Vigiliis Nativ. Dñi, Epiph. ac Pentec., in Dñicis, etiam translatis, infra Oct. Nativ., Epiph.,Ascens.,Ss.Corp. Christi ac Ss. Cordis Jesu, et in Fer. VI post Oct.Ascens.,si de eis fiat Officium: pro Lect. br. sumitur Capitulum, quod ad Nonam ponitur ipsius Officii currentis, et in fine dicitur Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Ita semper concluduntur Lectio S.Regulæ et Lectiones breves ad Primam et ita in earum fine respondetur.

Post Lectionem Sanctæ Regulæ vel Lectionem brevem dicitur

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio: Dóminus nos benedícat, † et ab omni malo deféndat, * et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicit Lector:

Commemorátio ómnium fratrum, familiárium Ordinis nostri,atque benefactórum nostrórum.

Deinde Superior:

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

FERIA TERTIA AD PRIMAM

In Officio feriali per Annum, Aña Deus judex justus.

Temp. Advent., Aña e Laudibus Dñicæ præced., vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag. Aña Vivo ego.

Temp. Pass., Aña Líbera me.

Fer. III Maj. Hebd. Aña propr.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus 7

Dómine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam,* et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua:* et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere. * Dóminus júdicat pópulos:

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam:* concépit dolórem,et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est no-

men tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, †oves et boves univérsas:* ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam: * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti:

Périit memória eórum cum sónitu. * Et Dóminus in ætérnum pérmanet;

Parávit in judício thronum suum: † et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, * judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt:

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

In Officio feriali per Annum, Aña Deus judex justus, fortis et longánimis : numquid irascétur per síngulos dies?

Temp. Advent., Aña e Laudibus Dñicæ præced., vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, Aña Líbera me, Dómine, et pone me juxta te : et cujúsvis manus pugnet contra me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

FERIA QUARTA
AD PRIMAM

In Officio feriali per Annum, Aña Exsúrge, Dómine.

Et non repetitur in Psalmo ; quod semper fit, quando Aña incipit a primis Psalmi vel Cantici verbis. Et Psalmus vel Canticum tunc incipitur ab eo verbo, ante quod vel inchoata vel integra desinit Antiphona ; si tamen eadem sint verba, et continuetur Antiphona cum Psalmo vel Cantico, neque addatur in fine ipsius Añæ Allelúja.

Temp. Adventus, Aña e Laudibus Dñicæ præced.,vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego.

Temp. Pass., Aña Líbera me.

Fer. IV Maj. Hebd. Aña propr.

Temp. Pasch. Aña Allelúja.

Divisio Psalmi 9

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo : * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos : * ut sciant Gentes, quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper : * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret!

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris

et malígni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi: * períbitis, Gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra,*ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 11

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam,

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, † lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus,

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

In Officio feriali per Annum, Aña Exsúrge, Dómine,non præváleat homo.

Temp. Advent. Aña e Laudibus Dñicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego, dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, Aña Líbera me, Dómine, et pone me juxta te: et cujúsvis manus pugnet contra me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

FERIA QUINTA
AD PRIMAM

In Officio feriali per Annum, Aña Cantábo Dómino.

Temp. Advent., Aña e Laudibus Dñicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego.
Temp. Pass., Aña Líbera me.
Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus 12

Usquequo, Dómine, obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me?* Réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero. * Ego autem in misericórdia tua sperávi;

Exsultábit cor meum in salutári tuo. † Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat, si est intélligens aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: † linguis suis dolóse agébant,*venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, † et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes, qui operántur iniquitátem,* qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt; * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor,

Quóniam Dóminus in generatióne justa est. † Consílium ínopis confudístis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? † Cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, * exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

In Officio feriali per Annum, Aña Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Temp. Adventus, Aña e Laudibus Dñicæ præc., vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, Aña Líbera me, Dómine, et pone me juxta te : et cujúsvis manus pugnet contra me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

FERIA SEXTA
AD PRIMAM

In Officio feriali per Annum, Aña Bonórum meórum.

Temp. Advent., Aña e Laudibus Dñicæ præc., vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego.

Temp. Pass., Aña Líbera me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus 15

Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino : Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt :

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Psalmus 16

Exáudi, Dómine, justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam;

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : † igne me examinásti, * et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi,et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt:

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, † ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum: † éripe ánimam meam ab ímpio, * frámeam tuam; ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Psalmus 17

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: † Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, * et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra: † fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, * quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus: † et ignis a fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descéndit: * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, † in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, † et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me: * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis

fortíssimis, † et ab his qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam,* et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi :

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo : * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

In Officio feriali per Annum, Aña Bonórum meórum non índiges,in te sperávi,consérva me, Dómine.

Temp. Advent., Aña e Laudibus Dñicæ præc., vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, Aña Líbera me, Dómine, et pone me juxta te: et cujúsvis manus pugnet contra me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

SABBATO
AD PRIMAM

In Officio feriali per Annum, Aña Vivit Dóminus.

Temp. Adventus, Aña e Laudibus Dñicæ præc., vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego.

Temp. Pass., Aña Líbera me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Divisio Psalmi 17

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris :

Et cum elécto eléctus eris : * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus, impollúta via ejus : † elóquia Dómini igne examináta : * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum ? * aut quis Deus præter Deum nostrum ?

Deus, qui præcínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prœlium : * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ : * et déxtera tua suscépit me :

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos : * et non convértar, donec defíciant.

Confríngam illos, nec pótерunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum : * nec exaudívit eos.

Et comminuam eos, ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, † *fílii* aliéni inveteráti sunt, * et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, † et fáciens misericórdiam Christo suo, David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa :

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? † ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Psalmus 19

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas. * Nunc cognóvi, quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum,

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri, invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

In Officio feriali per Annum, Aña Vivit Dóminus, et benedíctus Deus salútis meæ.

Temp. Advent., Aña e Laudibus Dñicæ præc., vel ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Vivo ego, dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, Aña Líbera me, Dómine, et pone me juxta te: et cujúsvis manus pugnet contra me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

DOMINICA AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

Deinde clara voce dicitur Versus:

Deus, † in adjutórium meum † inténde. ℟. Dómine, † ad adjuvándum me † festína. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, vel Laus tibi, Dómine, † Rex ætérnæ glóriæ.

Deinde ter dicitur

℣. Dómine, lábia mea apéries: † et os meum annuntiábit laudem tuam.

Mox sequitur Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine cau-

sa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Postea dicitur conveniens Invitatorium, quod ante Psalmum bis integrum recitatur, et ad singulos ejusdem Psalmi versus vel integrum vel dimidiatum ab Asterisco * alternis vicibus, ut infra, repetitur. In fine repetitur altera pars Invitatorii et postea integrum Invitatorium. In Psalmo 94 ad verba Veníte, adorémus, et procidámus ante Deum, genuflectitur.

Invit. sequens dicitur in Dominicis post Epiph. a die 14 Januarii et deinceps ante Septuag. atque in Dñicis post Pentecosten a Dom. IV post Pentec.

Invitat. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos. Repetitur Adorémus Dóminum, * qui fecit nos.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, † jubilémus Deo, salutári nostro: † præoccupémus fáciem ejus in confessióne, † et in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, * qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: † quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: † quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, † et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, † et áridam fundavérunt manus ejus: † veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: † plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; † nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Adorémus Dóminum,* qui fecit nos.

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, † sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: † ubi tentavérunt me patres vestri, † probavérunt et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, † et dixi: † Semper hi errant corde; † ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea: † Si introíbunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, * qui fecit nos.

Glória Patri, et Fílio, † et Spirítui Sancto. † Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, † et in sæcula sæculórum. Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum,* qui fecit nos.

Expleto Psalmo, dicitur Hymnus Invitatorio respondens.

Sequens Hymnus dicitur in Dominicis post Epiphaniam a die 14 Januarii usque ad Dominicam Quinquagesimæ inclusive, et a Dominica proximiori Kalendis Octobris scilicet a die 28 Septembris usque ad Dominicam ultimam post Pentecosten.

Hymnus

Primo diérum ómnium,
Quo mundus exstat cónditus,
Vel quo resúrgens Cónditor
Nos, morte victa, líberat:

Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócius,
Et nocte quærámus Pium,
Sicut prophétam nóvimus:

Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus:

Ut, quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.

Jam nunc, patérna cláritas,
Te postulámus áffatim:
Absit libído sórdidans
Et omnis actus nóxius.

Ne fœda sit, vel lúbrica
Compágo nostri córporis,
Per quam avérni ígnibus
Ipsi cremémur ácrius.

Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Ut probra nostra díluas;
Vitæ perénnis cómmoda
Nobis benígne cónferas.

Quo carnis actu éxsules
Effécti ipsi cælibes,
Ut præstolámur cérnui,
Melos canámus glóriæ.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Sequens Hymnus dicitur in Dominica IV et reliquis Dominicis post Pentecosten usque ad Dominicam proximiorem Kalendis Octobris id est ad diem 27 Septembr. incl. occurrentibus.

Hymnus

Nocte surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Víribus totis Dómino canámus
Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes,
Cum suis Sanctis mereámur aulam
Ingredi cæli, simul et beátam
Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

Aliis temporibus a supradictis, Invitatorium et Hymnus ut in Proprio de Tempore pro Officii varietate.

In Officio cujuslibet Festi XII Lectionum, vel diei Octavæ communis et privilegiatæ, item in ipsis Dominicis infra Octavas Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis, Corporis Christi et Ss. Cordis Jesu, si fiat de eis Officium, Invitatorium et Hymnus, ut in Proprio vel Communi.

Expleto Hymno, dicuntur Antiphonæ convenientes, quæ in Dñicis et Officiis ritus Semidupl. ac Simpl. initio Psalmi inchoantur tantum et usque ad Crucem † perducuntur, atque in fine integræ pronuntiantur; in Officiis vero ritus Duplicis ac Dominicis, si sub ritu Duplici majori celebrantur, ante et post Psalmos integræ recitantur; servata alterutra norma etiam in omnibus Antiphonis, quæ ad Laudes ac Vesperas adhibentur.

IN I NOCTURNO

Sub congruentibus Antiphonis dicuntur sex Psalmi, ac deinde subjungitur Versus, prouti Officium occurrens requirit; quod etiam servatur in II Nocturno.

In Adventu, Aña Véniet ecce Rex † excélsus cum potestáte magna ad salvándas Gentes, allelúja.

Per Annum, Aña Dómine, † in virtúte tua lætábitur rex.

Et non repetitur in Psalmo.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † lapis revolútus est, allelúja: ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.

Sub una tantum Antiphona dicuntur Psalmi Tempore Paschali in unoquoque Nocturno, etiam in Feriis.

Antiphonæ autem cum Psalmis et Versibus, in Adventu necnon per Annum ac Tempore Paschali assignatæ, adhibentur semper, extra Octavas Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis, Ss. Corporis Christi et Ss. Cordis Jesu, quando fit Officium de Dominica seu minori seu majori.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex:* et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Psalmus 21

Deus, Deus meus, réspice in me : † quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projéctus sum ex útero : † de ventre matris meæ Deus meus es tu,* ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : † divisérunt sibi vestiménta mea, * et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : † et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : † et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo, qui nascétur, * quem fecit Dóminus.

In Adventu, Aña Véniet ecce Rex excélsus cum potestáte magna ad salvándas Gentes, allelúja.

Aña Confortáte † manus dissolútas : confortámini, dícite : Ecce Deus noster véniet, et salvábit nos, allelúja.

Per Annum, Aña Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Aña Dóminus regit me, † et nihil mihi déerit: in loco páscuæ ibi me collocávit.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit;

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et universi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

In Adventu, Aña Confortáte manus dissolútas : confortámini, dícite : Ecce Deus noster véniet, et salvábit nos, allelúja.

Aña Gaudéte omnes, † et lætámini : ecce quia véniet Dóminus ultiónis, addúcet retributiónem: ipse véniet, et salvábit nos.

Per Annum, Aña Dóminus regit me, et nihil mihi déerit : in loco páscuæ ibi me collocávit.

Aña Oculi mei † semper ad Dóminum.

Psalmus 24

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi:* et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,* et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum ?* legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Psalmus 25

Júdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis : * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium:*et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas : * et circúmdabo altáre tuum, Dómine :

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ,* et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam :

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto : * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

In Adventu, Aña Gaudéte omnes, et lætámini : ecce quia véniet Dóminus ultiónis, addúcet retributiónem : ipse véniet, et salvábit nos.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifésto véniet.

Per Annum, Aña Oculi mei semper ad Dóminum.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine. ℟. Et custodívi legem tuam.

In Quadrag. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis. ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, lapis revolútus est, allelúja : ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Post ℣. cujuslibet Nocturni dicitur Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis : * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Pro I Lectione

Bened. Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde dicuntur in unoquoque Nocturno Lectiones, prouti Officium occurrens requirit et in fine cujuslibet Lectionis additur :

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Post quamlibet vero Lectionem, congruens dicitur Responsorium et in fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni additur Versus : Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, et Responsorium ab Asterisco *, et quidem a secundo, si duo fuerint, repetitur.

Pro II Lectione

Bened. Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

Pro III Lectione

Bened. Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

Pro IV Lectione

Bened. In unitáte Sancti Spíritus, * benedícat nos Pater et Fílius. ℟. Amen.

IN II NOCTURNO

In Adventu, Aña Gaude et lætáre, † fília Jerúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi: Sion, noli timére, quia cito véniet salus tua.

Per Annum, Aña Dóminus † defénsor vitæ meæ.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † quem quæris, múlier? allelúja : vivéntem cum mórtuis? allelúja, allelúja.

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei,* ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi,et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea:* fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne de-

relínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: † ne quando táceas a me, * et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, † et in ópera mánuum ejus; * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

In Adventu, Aña Gaude et lætáre, fília Jerúsalem : ecce Rex tuus véniet tibi: Sion, noli timére, quia cito véniet salus tua.

Aña Rex noster † advéniet Christus, quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

Per Annum, Aña Dóminus defénsor vitæ meæ.

Aña Adoráte † Dóminum in aula sancta ejus.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas. † Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis

flammam ignis: † vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

In Adventu, Aña Rex noster advéniet Christus, quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

Aña Ecce vénio † cito, et merces mea mecum est, dicit Dóminus: dare unicuíque secúndum ópera sua.

Per Annum, Aña Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Aña In tua justítia † líbera me, Dómine.

Psalmus 30

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera, ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo et lætábor in misericórdia tua:

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor : † conturbátus est in ira óculus meus, * ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum,tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine : † dixi : Deus meus es tu : * in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, † salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii,et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa,

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu méntis meæ : * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ,* dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus : † quóniam veritátem requíret Dóminus, * et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea,dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum ti-

bi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

In Adventu, Aña Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, dicit Dóminus: dare unicuíque secúndum ópera sua.

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Per Annum, Aña In tua justítia líbera me, Dómine.

℣. Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. ℟. Super judícia justificatiónis tuæ.

In Quadrag. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Temp. Pass. ℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, quem quæris, múlier? allelúja: vivéntem cum mórtuis? allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Post Versum dicitur:

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Pro V Lectione

Bened. Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Pro VI Lectione

Bened. Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro VII Lectione

Bened. Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

Pro VIII Lectione

Bened. A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

IN III NOCTURNO

Sub congruenti Antiphona dicuntur tria Cantica, ac deinde subjungitur Versus prouti Officium occurrens requirit.

Cantica in Adventu

Aña Gábriel Angelus † locútus est Maríæ dicens: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu inter mulíeres.

Canticum Isaiæ *Is. 40, 10-17*

Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, * et bráchium ejus dominábitur :

Ecce merces ejus cum eo, * et opus illíus coram illo.

Sicut pastor gregem suum pascet : † in bráchio suo congregábit agnos, et in sinu suo levábit ; * fetas ipse portábit.

Quis mensus est pugíllo aquas, * et cælos palmo ponderávit ?

Quis appéndit tribus dígitis molem terræ, * et librávit in póndere montes,et colles in statéra ?

Quis adjúvit spíritum Dómini ? * aut quis consiliárius ejus fuit, et osténdit illi ?

Cum quo íniit consílium, et instrúxit eum, † et dócuit eum sémitam justítiæ, * et erudívit eum sciéntiam, et viam prudéntiæ osténdit illi ?

Ecce Gentes quasi stilla sítulæ, * et quasi moméntum statéræ reputátæ sunt :

Ecce ínsulæ quasi pulvis exíguus. † Et Líbanus non sufficiet ad succendéndum, * et animália ejus non sufficient ad holocáustum.

Omnes Gentes quasi non sint, sic sunt coram eo, * et quasi níhilum et ináne reputátæ sunt ei.

Glória Patri.

Canticum ejusdem *Is. 42, 10-16*

Cantáte Dómino cánticum novum,* laus ejus ab extrémis terræ :

Qui descénditis in mare, et plenitúdo ejus, * ínsulæ, et habitatóres eárum.

Sublevétur desértum et civitátes ejus. * In dómibus habitábit Cedar :

Laudáte, habitatóres Petræ, * de vértice móntium clamábunt.

Ponent Dómino glóriam, * et laudem ejus in ínsulis nuntiábunt.

Dóminus sicut fortis egrediétur, * sicut vir prœliátor suscitábit zelum :

Vociferábitur, et clamábit : * super inimícos suos confortábitur.

Tácui semper, sílui, pátiens fui, * sicut partúriens loquar :

Dissipábo, et absorbébo simul. † Desértos fáciam montes et colles, * et omne gramen eórum exsiccábo :

Et ponam flúmina in ínsulas, * et stagna arefáciam.

Et ducam cæcos in viam, quam nésciunt, * et in sémitis, quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam :

Ponam ténebras coram eis in lucem, * et prava in recta.

Canticum ejusdem *Is. 49, 7-13*

Hæc dicit Dóminus, redémptor Israël, Sanctus ejus, † ad contemptíbilem ánimam, ad abominátam gentem, * ad servum dominórum :

Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, † et adorábunt propter Dóminum, quia fidélis est, * et Sanctum Israel, qui elégit te.

Hæc dicit Dóminus: † In témpore plácito exaudívi te, * et in die salútis auxiliátus sum tui :

Et servávi te, et dedi te in fœdus pópuli, * ut suscitáres terram, et possidéres hereditátes dissipátas :

Ut díceres his, qui vincti sunt: Exíte : * et his, qui in ténebris : Revelámini.

Super vias pascéntur, * et in ómnibus planis páscua eórum.

Non esúrient neque sítient, † et non percútiet eos æstus et sol : * quia miserátor eórum reget eos, et ad fontes aquárum potábit eos.

Et ponam omnes montes meos in viam, * et sémitæ meæ exaltabúntur.

Ecce isti de longe vénient, † et ecce illi ab Aquilóne et Mari, * et isti de terra austráli.

Laudáte, cæli, et exsúlta, terra, † jubiláte, montes, laudem: * quia consolátus est Dóminus pópulum suum, et páuperum suórum miserébitur.

Aña Gábriel Angelus locútus est Maríæ dicens : Ave, grátia plena ; Dóminus tecum : benedícta tu inter mulíeres.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Cantica per Annum

Dicuntur a Dñica II post Epiphaniam usque ad Dominicam Quinquagesimæ et a Dominica IV post Pentecosten usque ad ultimam Dominicam post Pentecosten inclusive.

Per Annum extra Septuag.,

Aña Allelúja,† allelúja, allelúja.

In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ Aña propria ut in Proprio de Tempore.

Canticum Isaiæ *Is., 33, 2-10*

Dómine, miserére nostri : te enim exspectávimus : † esto bráchium nostrum in mane, * et salus nostra in témpore tribulatiónis.

A voce Angeli fugérunt pópuli, * et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes.

Et congregabúntur spólia vestra, sicut collígitur bruchus, * velut cum fossæ plenæ fúerint de eo.

Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso : * implévit Sion judício et justítia.

Et erit fides in tempóribus tuis : † divítiæ salútis, sapiéntia et sciéntia : * timor Dómini ipse est thesáurus ejus.

Ecce vidéntes clamábunt foris,* ángeli pacis amáre flebunt.

Dissipátæ sunt viæ, cessávit tránsiens per sémitam; † irritum factum est pactum, * projécit civitátes, non reputávit hómines.

Luxit et elánguit terra : * confúsus est Líbanus, et obsórduit.

Et factus est Saron sicut desértum ; * et concússa est Basan et Carmélus.

Nunc consúrgam, dicit Dóminus : * nunc exaltábor,nunc sublevábor.

Glória Patri.

Canticum Ibidem *Is. 33, 13-18*

Audíte, qui longe estis, quæ fécerim, * et cognóscite, vicíni, fortitúdinem meam.

Contérriti sunt in Sion peccatóres, * possédit tremor hypócritas.

Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte ? * quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis ?

Qui ámbulat in justítiis, et lóquitur veritátem, † qui prójicit avarítiam ex calúmnia, * et éxcutit manus suas ab omni múnere,

Qui obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, * et claudit óculos suos ne vídeat malum.

Iste in excélsis habitábit, † muniménta saxórum sublímitas

ejus : * panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt.

Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, † cernent terram de longe. * Cor tuum meditábitur timórem.

Canticum *Eccli. 36, 14-19*

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum : * et Israël, quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ, Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * et glória tua pópulum tuum.

Da testimónium his, qui ab inítio creatúræ tuæ sunt, * et súscita prædicatiónes, quas locúti sunt in nómine tuo prophétæ prióres.

Da mercédem sustinéntibus te, * ut prophétæ tui fidéles inveniántur :

Et exáudi oratiónes servórum tuórum secúndum benedictiónem Aaron de pópulo tuo, * et dírige nos in viam justítiæ,

Et sciant omnes, qui hábitant terram, * quia tu es Deus conspéctor sæculórum.

Per Annum extra Septuag..

Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

In Septuag. Aña in Proprio de Temp.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Cantica in Quadragesima

Aña propria in Proprio de Tempore.

Canticum Jeremiæ *Jer. 14, 17-21*

Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem,* et non táceant :

Quóniam contritióne magna contríta est virgo fília pópuli mei,*plaga péssima veheménter.

Si egréssus fúero ad agros, ecce occísi gládio : * et si introíero in civitátem, ecce attenuáti fame.

Prophéta quoque et sacérdos abiérunt in terram,* quam ignorábant.

Numquid projíciens abjecísti Judam? * aut Sion abomináta est ánima tua?

Quare ergo percussísti nos, * ita ut nulla sit sánitas?

Exspectávimus pacem, et non est bonum : * et tempus curatiónis, et ecce turbátio.

Cognóvimus, Dómine, impietátes nostras, † iniquitátes patrum nostrórum, * quia peccávimus tibi.

Ne des nos in oppróbrium propter nomen tuum, * neque fácias nobis contuméliam sólii glóriæ tuæ :

Recordáre, * ne írritum fácias fœdus tuum nobíscum.

Cant. *Thren. 5, 1-7, 15-17, 19-21*

Recordáre, Dómine, quid accíderit nobis : * intuére et réspice oppróbrium nostrum.

Heréditas nostra versa est ad aliénos : * domus nostræ ad extráneos.

Pupílli facti sumus absque patre, * matres nostræ quasi víduæ.

Aquam nostram pecúnia bíbimus : * ligna nostra prétio comparávimus.

Cervícibus nostris minabámur, * lassis non dabátur réquies.

Ægýpto dédimus manum, et Assýriis, * ut saturarémur pane.

Patres nostri peccavérunt, et

non sunt : * et nos iniquitátes eórum portávimus.

Defécit gáudium cordis nostri : * versus est in luctum chorus noster.

Cécidit coróna cápitis nostri:* væ nobis, quia peccávimus.

Proptérea mæstum factum est cor nostrum, * ídeo contenebráti sunt óculi nostri.

Tu autem, Dómine, in ætérnum permanébis, * sólium tuum in generatiónem et generatiónem.

Quare in perpétuum obliviscéris nostri ? * derelínques nos in longitúdine diérum ?

Convérte nos, Dómine, ad te, et convertémur : * ínnova dies nostros, sicut a princípio.

Cant. Ezechiel. *Ezech. 36, 24-28*

Tollam quippe vos de Géntibus, † et congregábo vos de univérsis terris, * et addúcam vos in terram vestram.

Et effúndam super vos aquam mundam, † et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris,* et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, * et spíritum novum ponam in médio vestri :

Et áuferam cor lapídeum de carne vestra, * et dabo vobis cor cárneum.

Et spíritum meum ponam in médio vestri : † et fáciam, ut in præcéptis meis ambulétis, * et judícia mea custodiátis et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris : † et éritis mihi in pópulum, * et ego ero vobis in Deum.

Aña et ℣. ut in Proprio de Temp.

Cantica Paschalia

Aña ut in Proprio de Tempore.

Canticum Isaiæ *Is. 63, 1-5*

Quis est iste, qui venit de Edom, * tinctis véstibus de Bosra ?

Iste formósus in stola sua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego, qui loquor justítiam,* et propugnátor sum ad salvándum.

Quare ergo rubrum est induméntum tuum, * et vestiménta tua sicut calcántium in torculári ?

Tórcular calcávi solus, * et de Géntibus non est vir mecum :

Calcávi eos in furóre meo, * et conculcávi eos in ira mea :

Et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, * et ómnia induménta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumspéxi, et non erat auxiliátor : * quæsívi, et non fuit qui adjuváret :

Et salvávit mihi bráchium meum, * et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

Canticum Oseæ *Oseæ 6, 1-6*

Veníte, et revertámur ad Dóminum : † quia ipse cepit, et sanábit nos : * percútiet, et curábit nos.

Vivificábit nos post duos dies : † in die tértia suscitábit nos, * et vivémus in conspéctu ejus.

Sciémus, sequemúrque, * ut cognoscámus Dóminum.

Quasi dilúculum præparátus est egréssus ejus, * et véniet quasi imber nobis temporáneus et serótinus terræ.

Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Juda? † misericórdia vestra quasi nubes matutína, * et quasi ros mane pertránsiens.

Propter hoc dolávi in prophétis, † occídi eos in verbis oris mei: * et judícia tua quasi lux egrediéntur.

Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium, * et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

Canticum Sophoniæ *Soph. 3, 8-13*

Exspécta me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ in futúrum, * quia judícium meum, ut cóngregem Gentes, et cólligam regna,

Et effúndam super eos indignatiónem meam,* omnem iram furóris mei:

In igne enim zeli mei * devorábitur omnis terra.

Quia tunc reddam pópulis lábium eléctum, † ut ínvocent omnes in nómine Dómini, * et sérviant ei húmero uno.

Ultra flúmina Æthiópiæ, inde súpplices mei, * fílii dispersórum meórum déferent munus mihi.

In die illa non confundéris super cunctis adinventiónibus tuis, * quibus prævaricáta es in me:

Quia tunc áuferam de médio tui magnílоquos supérbiæ tuæ,* et non adjícies exaltári ámplius in monte sancto meo.

Et derelínquam in médio tui pópulum páuperem et egénum:* et sperábunt in nómine Dómini.

Relíquiæ Israël non fácient iniquitátem, † nec loquéntur mendácium, * et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa:

Quóniam ipsi pascéntur et accubábunt, * et non erit qui extérreat.

Aña et ℣. ut in Proprio de Temp.

Cantica in variis Festis.

Aña propria.

Canticum Habacuc *Hab. 3, 1-6*

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum,* in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies. * Cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et Sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus:

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus. * Ante fáciem ejus ibit mors:

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram;

Aspéxit et dissólvit Gentes: * et contríti sunt montes sæculi;

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Glória Patri.

Canticum *Ibidem v. 7-12*

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus furor tuus? * vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus quæ locútus es;

Flúvios scindes terræ. † Vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, † in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * in furóre obstupefácies Gentes.

Canticum *Ibidem v. 13-19*

Egréssus es in salútem pópuli tui : * in salútem cum Christo tuo :

Percussísti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, † cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum,* sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis,* et subter me scáteat ;

Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo :* et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor* in psalmis canéntem.

Aña et ℣. in Proprio.

Post Versum dicitur

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Pro IX Lectione

Bened. Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Pro X Lectione

Bened. Ille nos benedícat,* qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

Pro XI Lectione

Bened. Divínum auxílium*máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

In Festis Sanctorum XII Lectionum pro XI Lectione dicitur Benedictio : Cujus (vel Quorum aut Quarum) Festum cólimus, * ipse (vel ipsa, aut ipsi, aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

In Festis vero ac diebus Octavis B. Mariæ Virg. dicitur Bened. : Cujus Festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

In utroque autem Festo S. P. Benedicti et in ejus die Octava dicitur, Benedictio : Cujus Festum cólimus, * ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Sic dicitur etiam Benedictio ante Lectionem II diebus infra Octavas B. Mariæ Virg. et S. P. Benedicti.

Pro XII Lectione

Bened. Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Quando legitur aliud Evangelium cum Homilia dicitur ante XII Lectionem sequens Benedictio : Per Evangélica dicta * deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

Post ultimum Responsorium in omnibus Dominicis et Festis duodecim Lectionum dicitur

Hymnus Ambrosianus

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes :

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Sequens versus dicitur flexis genibus:

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : * non confúndar in ætérnum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Qui versus ante Evangelium omittitur, si is, qui illud legit, non est saltem in Ordine Diaconatus, nec aliud quid ejus loco dicitur.

Et pronuntiatur :

Sequéntia (sive Inítium) sancti Evangélii secúndum N.

℟. Glória tibi, Dómine.

Et dicitur Evangelium conveniens; eoque finito respondetur: Amen.

Deinde dicitur Hymnus :

Te decet laus,† te decet hymnus: tibi glória Deo Patri, et Fílio, cum Sancto Spíritu in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus

Et adjungitur Oratio diei, quin præmittatur ℣. Dóminus vobíscum.

Post Orat. respondetur Amen.

Sic finiuntur Vigiliæ Nocturnæ, et immediate inchoantur Laudes.

Si Matutinum a Laudibus separetur, post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur Pater noster, sicut in aliis Horis.

Et tunc ante Laudes dicitur secreto Pater noster et Ave María.

AD LAUDES

Deus, † in adjutórium meum † inténde. ℟. Dómine, † ad adjuvándum me † festína.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper,* et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúja vel Laus tibi, Dómine, † Rex ætérnæ glóriæ pro temporis diversitate.

Deinde dicitur sequens

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes : † quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli,Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes:* terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Finito Psalmo sub congruentibus Antiphonis dicuntur Psalmi et Canticum, prouti Officium occurrens requirit.

In Officio Dominicali :

Per Annum, a Dominica post Octavam Epiphaniæ usque ad Dom.ante Septuages. et a Dom. IV post Pentecosten usque ad ultimam Dom. post Pentecosten incl. dicitur Aña Allelúja, sub qua Aña dicuntur tres Psalmi Miserére mei, Deus, Confitémini Dómino, quóniam bonus et Deus, Deus meus.

Per Annum, Aña Allelúja, † allelúja.

In Dominicis Adventus et in Domicis a Septuagesima usque ad Dom. Palmarum Antiphonæ singulæ ad singulos Psalmos ut in Proprio de Tempore.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me ;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti:

* incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 117

Confitémini Dómino, quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël, quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc, qui timent Dóminum : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor : * non timébo, quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine :

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, † et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : † déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, † ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, † o Dómine, bene prosperáre: * bènedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Sequentes duo Psalmi dicuntur loco duorum prædictorum ad Laudes in Dominicis Tempore Paschali.

Iidem Psalmi dicuntur in Dominicis, etiam translatis, infra Octavam Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis, Ss. Corporis Christi et Ss. Cordis Jesu, insuper in Vigiliis Nativit., Epiph., et Pentec., in Feria VI post Octavam Ascens., in Duplicibus XII Lectionum, in Duplicibus III Lectionum, quæ ad Laudes habent Añas proprias et in Officio de die infra Octav. His diebus dicuntur ad singulos Psalmos singulæ Añæ, quæ in Proprio vel Communi assignantur.

In Dom. Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja; Allelúja, allelúja, allelúja; Allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus 92

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam,

Elevavérunt flúmina fluctus suos. * A vócibus aquárum multárum,

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99

Jubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia!

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne!

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. † Introíte portas ejus in confessióne, * átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea,

In terra desérta et ínvia et inaquósa : † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus,

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo. † Adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes, qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

In Dom. per Annum, Aña Allelúja, allelúja.

Aña Tres púeri † jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes : Benedíctus Deus.

In Dom. Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja ; Allelúja, allelúja, allelúja ; Allelúja, allelúja, allelúja.

Aña Surréxit Christus † de sepúlcro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúja.

Canticum trium Puerorum

Dan. 3, 57-88 et 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et

pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen.

In Dom. per Annum, Aña Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes : Benedíctus Deus.

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

In Dom. Temp. Pasch., Aña Surréxit Christus de sepúlcro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúja.

Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum:* et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra : * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes et omnes colles : * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora : * serpéntes et vólucres pennátæ :

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines : † senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória:* lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis :

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

In Dom. per Annum et Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Repetita post ultimum Psalmum Aña, dicuntur Capitulum, ℟. br., Hymnus et Versus ut infra vel in Proprio de Tempore.

Sequens Capitulum dicitur in Dominicis per Annum minoribus extra Tempus Pasch. et extra Octavas Nativitatis, Epiphaniæ, Ss. Corporis Christi ac Ss. Cordis Jesu.

Capitulum *Apoc. 7, 12*

Benedíctio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, † honor, et virtus, et fortitúdo Deo nostro * in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me. In testimónia tua. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua.

Ita dicuntur semper Responsoria brevia etiam ad Vesperas, excepto Tempore Passionis et Paschali, ut suis locis notatur.

Prædictum ℟. br. dicitur ad Laudes in Dñicis post Octavam Epiph. usque ad Dñicam Quinquagesimæ et a Dom. IV usque ad ultimam post Pentecosten.

Quando ad Matutinum dictus est Hymnus Primo diérum ómnium, ad Laudes dicitur sequens

Hymnus

Ætérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Præco diéi jam sonat,
Noctis profúndæ pérvigil,
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine :
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue :
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labéntes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum.Amen.

Per Annum ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ dicitur

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Quando ad Matutinum dictus est Hymnus Nocte surgéntes vigilémus omnes, ad Laudes dicitur sequens

Hymnus

Ecce jam noctis tenuátur umbra,
Lucis auróra rútilans coruscat:
Nísibus totis rogitémus omnes
Cunctipoténtem:

Ut Deus nostri miserátus, omnem
Pellat languórem, tríbuat salútem,
Donet et nobis pietáte Patris
Regna polórum.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris,ac Nati,paritérque Sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

Per Annum ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Aliis Temporibus, sicut et in Festis, Capitula, Responsoria brevia, Hymni et Versus, dicuntur, qui suis locis in Proprio de Tempore vel in Proprio aut Communi Sanctorum ponuntur.

Recitato Versu, dicitur cum Antiphona convenienti sequens

Canticum Zachariæ *Luc. 1, 68-79*

Benedíctus Dóminus,Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum,* qui a sæculo sunt,prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Hic Versus Glória Patri dicitur in fine omnium Canticorum,nisi aliter notetur.

Expleto Cantico ac repetita Aña statim dicitur:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, totum clara voce, et in fine respondetur: Sed líbera nos a malo.

Tum dicitur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Postea si occurrat eo die aliquod Festum ad modum Simplicis recolendum, vel dies infra Octavam, aut dies Octava Simplex, aut Memoria, fit de eis Commemoratio.

Deinde extra Tempus Paschale in Officio Dominicali Semiduplici, præterquam a Dominica I Adventus usque ad diem Octavam Epiphaniæ inclusive, et præter Dñicas Passionis ac Palmarum ac præter omnes Dñicas, in quibus habita sit Commemoratio Duplicis vel cujusvis Octavæ, etiam Simplicis, fit sequens

Suffragium de Omnibus Sanctis

Aña Beáta Dei Génitrix † Virgo María, Sanctíque omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio.

A cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis: et, intercédente beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, beáto N. atque beáto Patre nostro Benedícto et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

In hac Oratione ad litteram N. exprimitur nomen Titularis propriæ Ecclesiæ, ut infra post Vesperas Sabbati ad Suffragium de Omnibus Sanctis plenius exponitur.

Tempore autem Paschali a Dñica II usque ad Dñicam V post Pascha, quando in Officio Dñicali Semiduplici facta non fuerit Commemoratio Duplicis, vel cujusvis Octavæ, etiam Simplicis, loco Suffragii fit sequens

Commemoratio de Cruce

Aña Crucífixus † surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus. Oratio

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post ultimam Orationem additur

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde, in publica Officii recitatione, si discedendum sit a Choro, itemque in recitatione privata, si tunc terminetur Officium; alioquin, in fine ultimæ Horæ dicitur Pater noster, totum secreto: eoque recitato, subjungitur

℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Et immediate dicitur, cum suis Versu et Oratione, una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis, quæ inferius post Completorium pro diversitate Temporis assignantur.

Postea concluditur :

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Et cum frátribus nostris absséntibus. Amen.

FERIA SECUNDA AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

Deinde clara voce dicitur Versus :

Deus, † in adjutórium meum † inténde. ℟. Dómine, † ad adjuvándum me † festína. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, vel Laus tibi, Dómine, † Rex ætérnæ glóriæ.

Deinde ter dicitur

℣. Dómine, lábia mea apéries: † et os meum annuntiábit laudem tuam.

Mox sequitur Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua. Glória Patri.

Postea dicitur conveniens Invitatorium, quod modo in Dominica notato recitatur.

Feria ii Invitatorium Veníte * Exsultémus Dómino.

In primo Psalmi 94 sequentis versu non dicitur Veníte exsultémus Dómino, sed post repetitum Invitatorium, statim subjungitur : Jubilémus Deo, salutári nostro.

Fer. iii Invitat. Jubilémus Deo, * Salutári nostro.

Fer. iv Invitat. In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ.

Fer. v Invitat. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Fer. vi Invitat. Adorémus Dóminum, *Quóniam ipse fecit nos.

Sabb. Invitat. Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, † jubilémus Deo, salutári nostro : † præoccupémus fáciem ejus in confessióne, † et in psalmis jubilémus ei. **

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : † quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : † quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, † et altitúdines móntium ipse cónspicit. *

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, † et áridam fundavérunt manus ejus : † veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : † plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster ; † nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. **

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, † sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: † ubi tentavérunt me patres vestri, † probavérunt et vidérunt ópera mea. *

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, † et dixi: † Semper hi errant corde; † ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea: † Si introíbunt in réquiem meam. **

Glória Patri, et Fílio, † et Spirítui Sancto. † Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, † et in sæcula sæculórum. Amen. *

Et repetitur Invitat. Postea dicitur

Hymnus

Somno reféctis ártubus,
Spreto cubíli, súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.

Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium
Tu, Sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.

Precámur iídem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris in perpétuum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Invitatoria ferialia dicuntur in feriali Officio post Octavam Epiphaniæ usque ad Sabbatum ante Dñicam Passionis, et a Feria II post Festum Ss. Trinitatis usque ad Sabbatum ante Dñicam I Adventus. Hymni vero ad Matut., Laudes et Vesperas post Octavam Epiph. usque ad Vesp. Sabbati ante Dñicam I Quadr. exclus., et a Fer. II post Festum Ss. Trinitatis usque ad Vesp. Sabb. ante Dñicam I Adventus exclus.; Añæ autem Nocturnorum per totum Annum ut infra.

In Officiis vero festivis, id est in Festis Duplicibus, diebus infra Octavas, diebus Octavis Simplicibus ac S. Mariæ in Sabbato, item in Dominicis translatis Nativitatis et Epiphaniæ, in Vigiliis Epiphaniæ et Pentecostes ac Fer. VI post Octavam Ascensionis, si de eis fiat Officium, Invitatorium et Hymnus dicuntur, ut in Proprio vel Communi.

IN I NOCTURNO

Per Annum, Aña Rectos decet † collaudátio.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub una tantum Antiphona Allelúja in hac et aliis Feriis, dicuntur sex Psalmi in unoquoque Nocturno a Feria II post Dom. in Albis usque ad Fer. VI post Octavam Ascensionis.

Añæ, tam intra quam extra Tempus Paschale in hac et aliis Feriis appositæ dicuntur semper in Officio feriali, in Festis Sanctorum III vel unius Lect., quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria, ut in Psalterio. In Festis ritus Duplicis duplicantur Añæ.

In die infra Octavam, in Officiis de Dominica infra Octavam Nativitatis et Epiphaniæ, item in Vigiliis Epiphaniæ ac Pentecostes ac Fer. VI post Octavam Ascensionis dicitur Aña propria ut in Proprio vel Communi.

Psalmus 32

Exsultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus,quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus:

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum,omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-

num: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Aña Rectos decet collaudátio.

Aña Expúgna † impugnántes me.

Psalmus 34

Júdica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: *et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur,* quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus,quem ignórat: † et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui,* quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis:*sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, † tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? † Restítue ánimam meam a malignitáte eórum, * a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia ma-

gna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi, qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde judício meo: * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia, * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur, qui volunt justítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Aña Expúgna impugnántes me.

Aña Revéla † Dómino viam tuam.

Psalmus 86

Noli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fænum velóciter aréscent: * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam: † et judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit, quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem et ínopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur. * Quia peccatóres períbunt,

Inimíci vero Dómini, mox ut honorificáti fúerint et exaltáti, * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram : * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet,

Cum cecíderit, non collidétur : * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui : † et non vidi justum derelíctum, * nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Divisio

Declína a malo, et fac bonum : * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt terram : * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus: * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum, cum judicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus : † et exaltábit te, ut hereditáte cápias terram:* cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat:* et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem : * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino : * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos : † et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos : * quia speravérunt in eo.

Aña Revéla Dómino viam tuam.

Aña Ne in ira tua † árguas me, Dómine.

Psalmus 37

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam :

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus:*ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Aña Ne in ira tua árguas me, Dómine.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Repetita post ultimum Psalmum Antiphona, dicitur Versus conveniens Officio occurrenti.

In Officio Feriali

Per Annum ℣. Dómine, in cælo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.

In Adventu ℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifèste véniet.

In Quadrag. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Pass. ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Pasch. ℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

In Officio Festivo

In Festis Duplicibus trium vel unius Lect. et in Officiis Simplicibus dicitur ℣. de Feria:

In Adventu, Temp. post Nativ. Dñi et per Annum ℣. Dómine, in cælo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.

Temp. Pasch. usque ad Ascens. Domini ℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Infra Octavam Ascensionis Domini, ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

In die infra Oct. Aña et ℣. propria.

Post Versum dicitur

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis: * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde in Officio feriali a Feria II post Dominicam I Novembris usque ad Fer. III post Dominicam Quinquagesimæ (exceptis Feriis Quatuor Temporum), ac Fer. III et IV Majoris Hebdomadæ, et quando resumendæ sunt Lectiones de Initio alicujus Libri sacræ Scripturæ in Dominica omissæ, ac Fer. VI post Octavam Ascensionis, leguntur tres Lectiones de Scriptura cum suis ℟℟. in Proprio de Tempore assignatæ juxta Rubricas et ante has Lectiones dicuntur tres Benedictiones, ut habentur in Rubr. gen. Tit. XXVII, n. 2.

Fer. II ad Lectiones de Scriptura dicuntur sequentes Benedictiones:

1 Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

3 Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

In Feriis vero Quadragesimæ, Quatuor Temporum et II Rogationum, item in Vigiliis, et in diebus infra Octavas Festorum Domini privilegiatas leguntur tres Lectiones de Homilia cum suis ℟℟. et ante has Lectiones dicuntur sequentes Benedictiones:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Festis Duplicibus vero leguntur in hieme tres Lectiones, duæ de Scriptura occurrenti cum Responsoriis de Feria occurrenti; tertia de Festo cum suo Responsorio, ad quas dicuntur sequentes Benedictiones:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cujus (vel Quorum vel Quarum) Festum cólimus, * ipse (vel ipsa vel ipsi vel ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Æstate vero legitur in Festis Duplicibus sub una Benedictione pro Lectione brevi assignata, unica Lectio de Festo cum suo ℟. nisi legendum sit Initium Scripturæ Dominicæ impeditum, ut supra.

Si vero in æstate vel hieme occurrat Vigilia communis, de qua in Officio Festi facienda est Commemoratio, prætermissis Lectionibus de Scriptura, duæ Lectiones leguntur de Homilia Vigiliæ cum ℟℟. de Feria occurrenti vel Dom. præcedenti, tertia de Festo cum ℟. suo. Et tunc Benedictiones erunt:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Cujus (vel Quorum vel Quarum) Festum cólimus, * ipse (vel ipsa vel ipsi vel ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Infra Octavas dicuntur tres Lectiones cum suis Responsoriis, et tres Benedictiones, ut in Proprio vel Communi.

In Officio feriali per æstatem, sc. a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Dom. I Novembris excl. dicitur unica Lectio brevis cum ℟. brevi, ut habetur singulis diebus in Psalterio.

In Æstate tam pro unica Lectione Festi, quam pro Lect. br. dicitur Fer. II

Bened. In unitáte Sancti Spíritus * benedícat nos Pater et Fílius. ℟. Amen.

Lectio brevis *Thren. 2, 19*

Consúrge, lauda in nocte in princípio vigiliárum: † effúnde sicut aquam cor tuum ante conspéctum Dómini: * leva ad eum manus tuas. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Tempore Paschali dicitur Lectio brevis et Responsorium breve, ut in Proprio de Tempore post Dominicam in Albis, in Ordinario Temporis Paschalis, notatur.

IN II NOCTURNO

Per Annum et Temp. Pasch. super omnes Psalmos, Aña Allelúja † allelúja, allelúja.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Ut non delínquam † in lingua me.

Psalmus 38

Dixi: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea:* Notum fac mihi, Dómine, finem meum,

Et númerum diérum meórum, quis est: * ut sciam, quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat, cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti. * Amove a me plagas tuas:

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus. * Propter iniquitátem corripuísti hóminem;

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus. * Verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam * áuribus pércipe, lácrimas meas

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer, priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 89

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi;

Et exaudívit preces meas, * et edúxit me de lacu misériæ, et du luto fæcis;

Et státuit super petram pedes meos, * et deréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: † comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Ut non delínquam in lingua mea.

Aña Sana, Dómine, † ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40

Beátus, qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, † et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam,quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es;

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea,

* exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * Quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Aña Eructávit † cor meum verbum bonum.

Psalmus 43

Deus, áuribus nostris audívimus : * patres nostri annuntiavérunt nobis

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, et plantásti eos : * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos :

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu : * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris,* subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus : * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis et obloquéntis : * a fácie inimíci et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortifi-

cámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádjuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te; fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis; circumamícta varietátibus

Adducéntur Regi; vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Per Annum et Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Eructávit cor meum verbum bonum.

Repetita post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum et Versus, prouti Officium occurrens exigit.

Capitula in Feriis

Per Annum

Capitulum *1 Cor. 16, 13-14*

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant. ℟. Deo grátias.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capitulum *Tit. 2, 12-13*

Sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Jesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Prædictum Capit. et Versus dicuntur in Adventu usque ad Vigil. Nativitatis Domini exclusive.

Tempore Quadragesimæ

Capitulum *Isaiæ 1, 16-18*

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite judícium, subveníte opprésso, judicáte pupíllo, defféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Prædictum Capit. et ℣. dicuntur in Feriis a Fer. II post Dñicam I Quadrag. usque ad Sabb. ante Dñicam Passionis.

Tempore Passionis

Capitulum *Jerem. 11, 18-19*

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Prædictum Capit. et ℣. dicuntur a Fer. II post Dñicam Pass. usque ad Fer. IV Maj. Hebd. incl.

Tempore Paschali

Capitulum *Rom. 6, 4*

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúja. ℟. Sicut dixit vobis, allelúja.

Prædictum Capit. et ℣. dicuntur a Fer. II post Dñicam in Albis usque ad Vigil. Ascens. Dñi inclus.

Post ℣. dicitur

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et dicitur Oratio ut ad Laudes. Completa Oratione in Officio feriali dicitur

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Sic finiuntur Vigiliæ in Feriis; postea dicitur Pater noster, et Ave María pro initio Laudum.

Si Matutinum a Laudibus separatur, dicto Fidélium animæ, secreto dicitur Pater noster, etc. ut in fine Matutini Dominicæ dictum est. 36

Capitula in Festis Duplic. min. et Officiis Simplic.

Pro uno Martyre extra Tempus Paschale

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra Tempus Paschale

Capitulum *Sap. 10, 17*

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro uno vel pluribus Martyribus Tempore Paschali

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Pro Confessore Pontifice

Capitulum *Eccli. 44, 20*

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virginibus

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne.* Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro sancta Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 20-21*

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Quæ Capitula et ℣℣. in dictis Officiis semper dicuntur, nisi propria in Proprio Sanctorum assignantur. In Officio S. Mariæ in Sabbato Capitulum et ℣. notantur in ejus Officio post Comm. Sanctorum.

Post ℣. dicitur

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et dicitur Oratio ut ad Laudes.

Oratione completa, in Duplicibus minoribus, Semidupl. et Officiis Simplicibus ac in Officio S. Mariæ in Sabbato,

omissis Pater noster et Ave, María absolute incipiuntur Laudes a Versu Deus in adjutórium.

Si vero Matutinum a Laudibus separetur, completa Oratione dicuntur Dóminus vobíscum et reliqua, ut supra dictum est in Dominica. 36

AD LAUDES

Pater noster, Ave María.

Deus, † in adjutórium meum † inténde. ℟. Dómine, † ad adjuvándum me † festína.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúja vel Laus tibi, Dómine, † Rex ætérnæ glóriæ pro temporis diversitate.

Deinde dicitur sequens

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: *confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes : † quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes:* terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus, noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes finesterræ.

Glória Patri.

Finito Psalmo Deus misereátur nostri sub congruentibus Añis dicuntur Psalmi et Canticum, ut infra notantur.

Per Annum, Aña Miserére † mei, Deus.

Et non repetitur in Psalmo.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja in hac et aliis Feriis, dicuntur tres priores Psalmi a Feria II post Dominicam in Albis in Officio feriali et Simplici usque ad Vigiliam Ascensionis ; in Festis autem Duplicibus, quando juxta Rubricas sumendi sunt Psalmi de Feria, usque ad Fer. VI post Oct. Ascens. inclusive.

Añæ,tam per Annum quam Tempore Paschali, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio feriali, quando propriæ non assignantur, et in Festis trium vel unius Lectionis, quando juxta Rubricas sumendi sunt Psalmi de Feria ; atque Añæ per Annum assignatæ adhibentur etiam in Festis Duplic. et diebus Octav. simplic. quæ Tempore Adventus et post Nativitatem Dñi celebrantur.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam ;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me ;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo,et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus,Deus,Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña Miserére mei, Deus.

Aña Intéllige† clamórem meum, Dómine.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ,* Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. * Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum,† linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña Intéllige clamórem meum, Dómine.

Aña Dómine, † in cælo misericórdia tua.

Psalmus 35

Dixit injústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas et dolus : * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : † ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abýssus multa.

Hómines et juménta salvábis, Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum,*in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt, qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Per Annum, Aña Dómine, in cælo misericórdia tua.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Loco Canticorum Ferialium cum suis Antiphonis dicuntur in Festis Sanctorum Duplicibus minoribus, quæ proprias Antiphonas non habent, in Dominicis quoad Officium in Sabbato anticipatis, item diebus Octavis Simplicibus, ac in Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato, Cantica festiva cum suis Antiphonis, post ferialia posita, in iis Congregationibus, quæ ex Indulto Apostolico illa receperunt.

CANTICUM FERIALE

Aña Convérsus est † furor tuus, Dómine, et consolátus es me. (T. P. Allelúja.)

Canticum Isaiæ *Isaiæ, 12, 1-6*

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus,* fiduciáliter agam, et non timébo:

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris. † Et dicétis in die illa : * Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus :

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte, quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta et lauda, habitátio Sion : * quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

Aña Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me. (T. P. Allelúja.)

CANTICUM FESTIVUM

Aña Laudámus nomen tuum† ínclytum, Deus noster. (T. P. Allelúja.)

Canticum David *1 Par. 29, 10-13*

Benedíctus es, Dómine, Deus Israël, patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia, * et glória atque victória :

Et tibi laus: * cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt:

Tuum, Dómine, regnum, * et tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, et tua est glória: * tu domináris ómnium,

In manu tua virtus et poténtia: * in manu tua magnitúdo et impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * et laudámus nomen tuum ínclytum.

Aña Laudámus nomen tuum ínclytum, Deus noster. (T. P. Allelúja.)

Per Annum, Aña Laudáte † Dóminum de cælis.

Et non repetitur in Psalmo.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines: † senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis:

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per Annum, Aña Laudáte Dóminum de cælis.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

In Feriis per Annum Capitulum, ℟. br., Hymnus, Versus et Antiphona ad Benedíctus dicuntur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio apponuntur. Tempore vero Adventus, Quadragesimæ a Feria II post Dñicam I, Temp. Passionis usque ad Fer. IV Majoris Hebdomadæ inclusive, et Temp. Pasch. a Fer. II post Dñicam in Albis usque ad Vigil. Ascens., Capitulum, ℟. br., Hymnus, Versus et Antiphona ad Benedíctus dicuntur ut in Proprio de Tempore. In Feriis post Dom. Septuag. usque ad Sabb. post Cineres et in Officio de Dominica anticipata, Capitulum, ℟. br., Hymnus et Versus dicuntur ut in Feriis per Annum de Psalt. Aña vero ad Benedíctus a Fer. IV Cinerum usque ad Sabb. sequens propria in Proprio de Tempore; in Septuagesima autem usque ad Fer. III post Dom. Quinquag. de Psalterio. In Officio vero de Dominica anticipata dicitur Aña, quæ in ipsa Dominica ad Benedíctus ponitur in Proprio de Tempore.

In Festis Duplicibus, diebus Octavis Simplicibus et in Officio S. Mariæ in Sabbato, quando Añæ et Psalmi de Feria dictæ sunt, Capitulum ℟. br., Hymnus, Versus et Aña ad Benedíctus sumuntur de Festo, ut in Proprio vel Communi.

In Feriis per Annum:

Capitulum *Rom. 13, 12-13*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Splendor patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans:

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem perénnis glóriæ,
Patrem poténtis grátiæ:
Culpam reléget lúbricam.

Confírmet actus strénuos:
Dentes retúndat ínvidi:
Casus secúndet ásperos:
Donet geréndi grátiam.

Mentem gubérnet et regat,
Casto, fidéli córpore;
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides:
Læti bibámus sóbriam
Ebrietátem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat:
Pudor sit ut dilúculum:
Fides velut merídies:
Crepúsculum mens nésciat.

Auróra cursus próvehit,
Auróra totus pródeat,
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

Per Annum ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Recitato Versu dicitur cum Antiphona convenienti Canticum Zachariæ.

In Feriis per Annum ad Benedictus, Aña Benedíctus † Dóminus, Deus Israël.

Et non repetitur in Cantico.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Aña Benedíctus Dóminus, Deus Israël.

Expleto Cantico ac repetita Aña, statim dicitur :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, totum clara voce, et in fine respondetur :

Sed líbera nos a malo.

Tum dicitur Oratio conveniens.

In Feriis quæ non habent Orationem propriam, sumitur Oratio Dominicæ præcedentis ; aliis diebus sumitur Oratio, quæ habetur in Proprio vel Communi.

Postea fiant Commem., si occurrant, et si Officium requirat, Suffrag. de omnibus Sanctis ; vel Temp. Pasch. Com. de Cruce, ut habetur infra post Vesp. Sabb.

Post ultimam Orationem additur

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde in publica Officii recitatione, si discedendum sit a Choro, itemque in recitatione privata, si tunc terminetur Officium ; alioquin, in fine ultimæ Horæ dicitur Pater noster, totum secreto: eoque recitato, subjungitur

℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Et immediate dicitur, cum suis Versu et Oratione, una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis, quæ inferius post Completorium pro diversitate Temporis assignantur.

Postea concluditur :

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Et cum frátribus nostris absséntibus. Amen.

FERIA TERTIA
AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium. ℣. Dómine, lábia mea apéries. Ps. 3 Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me, ut supra Fer. II.

Invitat. Jubilémus Deo, * Salutári nostro. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 44

Hymnus

Consors patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpimus:
Assíste postulántibus.

Aufer tenébras méntium,
Fuga catérvas dæmonum,
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I NOCTURNO

Per Annum, Aña Adjútor † in tribulatiónibus.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña Adjútor in tribulatiónibus.

Aña Magnus Dóminus, † et laudábilis nimis.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam,*in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus:* et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48

Audíte hæc, omnes Gentes: * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem :

Quique terrígenæ, et fílii hóminum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam : * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala ? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me :

Qui confídunt in virtúte sua : * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ : * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem ;

Non vidébit intéritum. Cum víderit sapiéntes moriéntes : * simul insípiens, et stultus períbunt :

Et relínquent aliénis divítias suas : * et sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum :

Tabernácula eórum in progénie et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit : † comparátus est juméntis insipiéntibus, * et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno : * et auxílium eó-

rum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi, cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: † comparátus est juméntis insipiéntibus, * et símilis factus est illis.

Aña Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Aña Deus deórum, † Dóminus locútus est.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 49

Deus deórum, Dóminus locútus est:*et vocávit terram, A solis ortu usque ad occásum: * Ex Sion spécies decóris ejus.

Deus manifésté véniet: * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum:* et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus: * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cæli justítiam ejus: * quóniam Deus judex est.

Audi,pópulus meus,et loquar: † Israël, et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: † Quare tu enárras justítias meas, * et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et projecísti sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris,†et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, † evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo : * et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, † et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum :

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum : * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum : et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti: † et exspectábo nomen tuum, * quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Aña Deus deórum, Dóminus locútus est.

Per Annum ℣. Immola Deo sacrifícium laudis. ℟. Et redde Altíssimo vota tua.

In Adventu, in Off. fer. tantum ℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

In Officio Sanctorum trium Lect. ℣., ut supra per Annum.

In Quadrag. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Temp. Pass. ℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Infra Oct. Ascens. ℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet,* qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicuntur tres Lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica Lectio cum suo ℟., ut notatum est Fer. II.

Ad Lectiones de Scriptura dicuntur sequentes Benedictiones :

1 Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

2 Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

3 Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

Si vero tres Lectiones non sunt de Scriptura, vel Officium non est de Feria, Benedictiones dicuntur, ut Fer. II notantur.

In æstate ad Lect. unicam et brevem:

Bened. A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Lectio brevis *Prov. 3, 19-20*

Dóminus sapiéntia fundávit terram, stabilívit cælos prudéntia.† Sapiéntia illíus erupérunt abýssi, * et nubes rore concréscunt. Tu autem, Dómine.

℟. br. Deus, in nómine tuo * Salvum me fac, Dómine. Deus. ℣. Et in misericórdia tua líbera me. Salvum. Glória Patri. Deus.

IN II NOCTURNO

Per Annum, et Temp. Pasch. super omnes Psalmos, Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Avértit Dóminus † captivitátem plebis suæ.

Psalmus 52

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes, qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt; * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor:

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum, qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? † cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, * exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo, Dómine, * quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Aña Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Aña Inténde in me, † et exáudi me.

Psalmus 54

Exáudi, Deus, oratiónem meam, † et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum : * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * et labor in médio ejus,et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset,* abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis : * dux meus, et notus meus :

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum : * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi : * et Dóminus salvábit me.

Véspere et mane et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, † divísi sunt ab ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te, Dómine.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo, quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua. *

Tunc convertèntur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, † in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo, quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, † et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Aña Inténde in me, et exáudi me.

Aña Justa judicáte, † fílii hóminum.

Psalmus 57

Si vere útique justítiam loquímini: * recta judicáte, fílii hóminum?

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas,

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum, donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus, cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58

Eripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Convertèntur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, † et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos. Ne occídas eos, * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: *

et depóne eos, protéctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua:

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur; in consummatióne, * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient, quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam,† quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

In Septuag., Aña Justa judicáte, fílii hóminum.

Capitula in Feriis

Per Annum

Capitulum *1 Cor. 16, 13-14*

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant. ℟. Deo grátias.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capitulum *Tit. 2, 12-13*

Sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Jesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Quadragesimæ

Capitulum *Isaiæ 1, 16-18*

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis:†quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite judícium,subveníte opprésso, judicáte pupíllo,defféndite víduam.* Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capitulum *Jerem. 11, 18-19*

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

Capitulum *Rom. 6, 4*

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúja. ℟. Sicut dixit vobis, allelúja.

Post Versum dicitur:

Kýrie,eléison, etc. ut Fer. II 57

Capitula in Festis

Pro uno Martyre extra Temp. Pasch.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapién-

tiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra Tempus Paschale

Capitulum *Sap. 10, 17*

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi,*et in luce stellárum nocte.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Pro Confessore Pontifice

Capitulum *Eccli. 44, 20*

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi : * ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virginibus

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro sancta Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 20-21*

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Post Versum dicitur :

Kýrie, eléison, etc. ut Fer. II 58

AD LAUDES

Pater noster, Ave María.

℣. Deus, in adjutórium, etc.

Ps. 66 Deus misereátur nostri, et benedícat nobis, ut supra 59

Per Annum, Aña Dele, Dómine, † iniquitátem meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja dicuntur tres Psalmi sequentes.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña Dele, Dómine, iniquitátem meam.

Aña Salutáre † vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 42

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña Quóniam † in te confídit ánima mea.

Psalmus 56

Miserére mei, Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum:*Deum,qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam, † et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : * dormívi conturbátus,

Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in Géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus : * et super omnem terram glória tua.

Per Annum, Aña Quóniam in te confídit ánima mea.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

CANTICUM FERIALE

Aña Cunctis diébus † vitæ nostræ salvos nos fac, Dómine. (T. P. Allelúja.)

Canticum Ezechiæ *Isaiæ 38, 10-20*

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea : † dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me. † Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te: * non exspectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Aña Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac, Dómine. (T. P. Allelúia.)

CANTICUM FESTIVUM

Aña Exaltáte † Regem sæculórum in opéribus vestris. (T. P. Allelúja.)

Canticum Tobiæ *Tob. 13, 1-10*

Magnus es, Dómine, in ætérnum, * et in ómnia sæcula regnum tuum:

Quóniam tu flagéllas, et salvas: † dedúcis ad ínferos, et redúcis: * et non est, qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israël, * et in conspéctu Géntium laudáte eum:

Quóniam ídeo dispérsit vos inter Gentes, quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos, * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras: * et ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo, quæ fecit nobíscum, † et cum timóre et tremóre confitémini illi: * Regémque sæculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi: * quóniam osténdit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, † et fácite justítiam coram Deo, * credéntes, quod fáciat vobíscum misericórdiam suam.

Ego autem et ánima mea * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes elécti ejus: * ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

Aña Exaltáte Regem sæculórum in opéribus vestris. (T. P. Allelúja.)

Per Annum, Aña Omnes Angeli ejus, † laudáte Dóminum de cælis.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines: † senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis:

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per Annum, Aña Omnes Angeli ejus, laudáte Dóminum de cælis.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 13, 12-13*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Ales diéi núntius
Lucem propínquam præcinit:
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides:
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próximus.

Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii:
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum díscute:
Tu rumpe noctis víncula:
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña Eréxit nobis † Dóminus cornu salútis in domo David, púeri sui.

Reliqua ut Feria II. 64

FERIA QUARTA
AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium. ℣. Dómine, lábia mea apéries. Ps. 3 Dómine, quid multiplicáti sunt qui tribúlant me, ut supra Fer. II.

Invitatorium In manu tua, Dómine * Omnes fines terræ. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 44

Hymnus

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.

Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce tu crimínibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.

Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malum, quod géssimus;
Occúlta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dímitte, quod peccávimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I NOCTURNO

Per Annum, Aña Da nobis, † Dómine, auxílium de tribulatióne.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 59

Deus, repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: † Lætábor, et partíbor Síchimam: * et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: *

et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne.

Aña Benedícite, † Gentes, Deum nostrum.

Psalmus 61

Nonne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem? † interfícitis univérsi vos: * tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, † cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto, ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, † effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, † mendáces fílii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, † quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 65

Jubiláte Deo, omnis terra, † psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, † in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua

in ætérnum, † óculi ejus super Gentes respíciunt : * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, Gentes, Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, † posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea,

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea,

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo,*non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Aña Benedícite, Gentes, Deum nostrum.

Aña In ecclésiis † benedícite Dóminum.

Psalmus 67

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : † iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : * Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus : patris orphanórum, et júdicis viduárum :

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos,qui exásperant,qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai,* a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargen-

tátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, † nive dealbabúntur in Selmon. * Mons Dei, mons pinguis :

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos ?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes,* inhabitáre Dóminum Deum.

Divisio

Benedíctus Dóminus, die quotídie * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei : regis mei, qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, † congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt : † vénient legáti ex Ægýpto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, † date glóriam Deo, super Israël * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, † Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Aña In ecclésiis benedícite Dóminum.

Per Annum, ℣. Benedícite, Gentes, Deum nostrum. ℟. Et audítam fácite vocemlaudis ejus.

In Adventu in Off. fer. tantum. ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

In Officiis Sanctorum trium Lect. ℣. ut supra per Annum.

In Quadrag. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Pass. ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Infra Oct. Ascens. ℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et misericors Dóminus. ℟. Amen.

Deinde dicuntur tres Lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica Lectio cum suo ℟., ut notatum est Fer. II.

Ad Lectiones de Scriptura dicuntur sequentes Benedictiones :

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si vero tres Lectiones non sunt de Scriptura, vel Officium non est de Feria, Benedictiones dicuntur, ut Fer. II notantur.

In æstate ad Lect. unicam et brevem:

Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio brevis *Sap. 1, 1-2*

Dilígite justítiam, qui judicátis terram. †Sentíte de Dómino in bonitáte, et in simplicitáte cordis quærite illum: * quóniam invenítur ab his, qui non tentant illum : appáret autem eis, qui fidem habent in illum. Tu autem, Dómine.

℟. br. In te, Dómine, sperávi, * Non confúndar in ætérnum. In te. ℣. In justítia tua líbera me et éripe me. Non confúndar. Glória Patri. In te.

IN II NOCTURNO

Per Annum et Temp. Pasch. Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Quærite Dóminum, † et vivet ánima vestra.

Psalmus 68

Salvum me fac, Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt, qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me, qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátri-

bus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta:* et in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beneplácití, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis,qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, † neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes, qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui, qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit, qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet

Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Aña Quærite Dóminum, et vivet ánima vestra.

Aña Dómine † Deus, in adjutórium meum inténde.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Psalmus 70

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper: † tamquam prodígium factus sum multis: * et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, † persequímini et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur et defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus, ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus, quis símilis tibi ?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas : † et convérsus vivificásti me : * et de abýssis terræ íterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea, cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Aña Dómine Deus, in adjutórium meum inténde.

Aña Quam bonus † Deus Israël.

Psalmus 71

Deus, judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fænum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : † et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Psalmus 72

Quam bonus Israël Deus, * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur:

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam, ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos, dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

In Septuag., Aña Quam bonus Deus Israël.

Capitula in Feriis

Per Annum

Capitulum *1 Cor. 16, 13-14*

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini.

* Omnia vestra in caritáte fiant.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capitulum *Tit. 2, 12-13*

Sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Jesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Quadragesimæ

Capitulum *Is. 1, 16-18*

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis : † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere : quærite judícium, subveníte opprésso, judicáte pupíllo, defléndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capitulum *Jerem. 11, 18-19*

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

Capitulum *Rom. 6, 4*

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem : † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúja. ℟. Sicut dixit vobis, allelúja.

Post ℣. dicitur :

Kýrie, eléison, etc. ut Fer. II 57

Capitula in Festis

Pro uno Martyre extra Temp. Pasch.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro plur. Martyr. extra Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 10, 17*

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, †et dedúxit illos in via mirábili ; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Pro Confessore Pontifice

Capitulum *Eccli. 44, 20*

Non est invéntus símilis illi,† qui conserváret legem Excélsi : * ídeo jurejurándo fecít illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virginibus

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro sancta Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 20-21*

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Post ℣. dicitur:
Kýrie, eléison, etc. ut Fer. II 58

AD LAUDES

Pater noster, Ave María.
℣. Deus, in adjutórium, etc.
Ps. 66 Deus misereátur nostri, et benedícat nobis, ut supra. 59

Per Annum, Aña Amplius lava me, † Dómine, ab injustítia mea.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja dicuntur tres Psalmi sequentes.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea :* et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea.

Aña A timóre † inimíci éripe, Dómine, ánimam meam.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt:* firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña A timóre inimíci éripe, Dómine, ánimam meam.

Aña Te decet † hymnus, Deus, in Sion.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui

contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, † parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Per Annum, Aña Te decet hymnus, Deus, in Sion.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

CANTICUM FERIALE

Aña Dóminus † judicábit fines terræ. (T. P. Allelúja.)

Canticum Annæ *1 Reg. 2, 1-10*

Exsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: † neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore vestro: † quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est,* et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum,* et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, † et ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus: * et super ipsos in cælis tonábit:

Dóminus judicábit fines terræ, † et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Aña Dóminus judicábit fines terræ. (T. P. Allelúja.)

CANTICUM FESTIVUM

Aña Dómine, † magnus es tu, et præclárus in virtúte tua. (T. P. Allelúja.)

Canticum Judith *Judith 16, 15-21*

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adonái, Dómine, magnus es tu, † et præclárus in virtúte tua, * et quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua: * quia dixísti, et facta sunt:

Misísti spíritum tuum, et creáta sunt, * et non est, qui resístat voci tuæ.

Montes a fundaméntis movebúntur cum aquis: * petræ, sicut cera, liquéscent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Væ genti insurgénti super genus meum: † Dóminus enim omnípotens vindicábit in eis, * in die judícii visitábit illos.

Dabit enim ignem et vermes in carnes eórum, * ut uréntur et séntiant usque in sempitérnum.

Aña Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tua. (T. P. Allelúja.)

Per Annum, Aña Cæli cælórum, † laudáte Deum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines: † senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum

in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.
Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.
Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.
Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.
Glória Patri.

Per Annum, Aña Cæli cælórum, laudáte Deum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 13, 12-13*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Nox, et tenébræ, et núbila,
Confúsa mundi et túrbida:
Lux intrat, albéscit polus :
Christus venit : discédite.

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu nitentis síderis.

Te, Christe, solum nóvimus :
Te mente pura et símplici,
Flendo et canéndo quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua :
Tu, lux Eói síderis,
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened., Aña De manu ómnium, † qui odérunt nos, líbera nos, Dómine.

Reliqua ut Feria II. 64

FERIA QUINTA
AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium. ℣. Dómine, lábia mea apéries. Ps. 3 Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tribúlant me, ut supra Fer. II.

Invitatorium Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 44

Hymnus

Nox atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium:
Nos confiténtes póscimus
Te, juste judex córdium :

Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas :
Donésque, Christe, grátiam,
Ut arceántur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia :
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.

Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I NOCTURNO

Per Annum, Aña Liberásti virgam † hereditátis tuæ.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 73

Ut quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ,* quam possedísti ab inítio;

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt, qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica causam tuam: † memor esto improperiórum tuórum, * eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Psalmus 74

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Aña Liberásti virgam hereditátis tuæ.

Aña Tu es Deus, † qui facis mirabília.

Psalmus 76

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, † memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet, ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt et turbátæ sunt abýssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ

in aquis multis : * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Aña Tu es Deus, qui facis mirabília.

Aña Inclináte † aurem vestram in verba oris mei.

Psalmus 77

Atténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis ;

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus,* et mirabília ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis,

Ut ponant in Deo spem suam,† et non obliviscántur óperum Dei : * et mandáta ejus exquírant ;

Ne fiant sicut patres eórum: * generátio prava et exásperans ;

Generátio, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægýpti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo: * et adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra:* et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixérunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt ;

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit : † et ignis accénsus est in Jacob, * et ira ascéndit in Israël :

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo: * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, † et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum : * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt, quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Divisio

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei :

Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est misericors, † et propítius fiet peccátis eórum: * et non dispérdet eos.

Et abundávit, ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :

Et recordátus est, quia caro sunt : * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso!

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum : * et Sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægýpto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum,*et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum : * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ : † indignatiónem et iram et tribulatiónem : * immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, † non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum Gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hereditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion, quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David,servum suum, † et sústulit eum de grégibus óvium : * de post fetántes accépit eum,

Páscere Jacob, servum suum, * et Israël, hereditátem suam :

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Aña Inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Aña Propítius esto † peccátis nostris, Dómine.

Psalmus 78

Deus, venérunt Gentes in hereditátem tuam, † polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, † cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutáris noster : † et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in Géntibus : Ubi est Deus eórum ? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * introëat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Aña Propítius esto peccátis nostris, Dómine.

Per Annum, ℣. Deus, in sancto via túa. ℟. Quis Deus magnus, sicut Deus noster ?

In Adventu, in Off. fer. tantum ℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifésté véniet.

In Officio Sanctorum trium Lect. ℣. ut supra per Annum.

In Quadrag. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Pass. ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis : * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicuntur tres Lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica Lectio cum suo ℟., ut notatum est Fer. II.

Ad Lectiones de Scriptura dicuntur sequentes Benedictiones :

1 Benedictióne perpétua* benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

3 Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

Si vero tres Lectiones non sunt de Scriptura, vel Officium non est de Feria, Benedictiones dicuntur, ut Fer. II notantur.

In æstate ad Lect. unicam et brevem:

Bened. In unitáte Sancti Spíritus * benedícat nos Pater et Fílius. ℟. Amen.

Lectio brevis *Sap. 3, 9*

Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem : † et fidéles in dilectióne acquiéscent illi : * quóniam donum et pax est eléctis ejus. Tu autem, Dómine.

℟. br. Exsultáte Deo, * Ad-

jutóri nostro. Exsultáte. ℣. Jubiláte Deo Jacob. Adjutóri. Glória Patri. Exsultáte.

IN II NOCTURNO

Per Annum et Temp. Pasch., Aña Allelúja,† allelúja, allelúja.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Exsultáte † Deo adjutóri nostro.

Psalmus 79

Qui regis Israël, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægýpto transtulísti: * ejecísti Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus:* plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus: * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Psalmus 80

Exsultáte Deo, adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est: * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: † exaudívi te in abscóndito tempestátis: * probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et con-

testábor te: † Israël, si audíeris me, non erit in te Deus recens, * neque adorábis Deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me:* Israël si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Aña Exsultáte Deo adjutóri nostro.

Aña Tu solus † Altíssimus super omnem terram.

Psalmus 81

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno et pupíllo:*húmilem et páuperem justificáte.

Erípite páuperem: * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram: * quóniam tu hereditábis in ómnibus Géntibus.

Psalmus 82

Deus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris, Deus:

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: † simul advérsum te testaméntum disposuérunt, * tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ:

Moab et Agaréni, Gebal et Ammon et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian et Sísaræ: * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb et Zeb * et Zébee et Sálmana:

Omnes príncipes eórum: qui dixérunt: * Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut ro-

tam : * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes :

Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia : * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant et conturbéntur in sæculum sæculi : * et confundántur et péreant.

Et cognóscant, quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

Aña Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Aña Benedixísti, † Dómine, terram tuam.

Psalmus 83

Quam diléċta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem ?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam ;

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes

eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

In Septuag., Aña Benedixísti, Dómine, terram tuam.

Capitula in Feriis

Per Annum

Capitulum *I Cor. 16, 13-14*

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant. ℟. Deo grátias.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sǽcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capitulum *Tit. 2, 12-13*

Sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sǽculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Jesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Quadragesimæ

Capitulum *Isaiæ 1, 16-18*

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quǽrite judícium, subveníte opprésso, judicáte pupíllo, deféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capitulum *Jerem. 11, 18-19*

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

Capitulum *Rom. 6, 4*

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúja. ℟. Sicut dixit vobis, allelúja.

Post ℣. dicitur:

Kýrie, eléison, etc. ut Fer. II 57

Capitula in Festis

Pro uno Martyre extra Tempus Pasch.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro plur. Martyr. extra Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 10, 17*

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Pro Confessore Pontifice

Capitulum *Eccli. 44, 20*

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum,qui fecit illum,* et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virginibus

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne.* Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro sancta Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 20-21*

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Post ℣. dicitur:

Kýrie,eléison,etc. ut Fer.II 58

AD LAUDES

Pater noster, Ave, María.

℣. Deus, in adjutórium, etc.

Ps. 66 Deus misereátur nostri, et benedícat nobis, ut supra. 59

Per Annum, Aña Tibi soli † peccávi, Dómine, miserére mei.

Temp. Pasch.,Aña Allelúja,† allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja dicuntur tres Psalmi sequentes.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus

concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo,et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña Tibi soli peccávi, Dómine, miserére mei.

Aña Intret † orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Aña Dómine, † refúgium factus es nobis.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 89

Dómine, refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis : * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos,* tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat et tránseat : * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exsultávimus et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus,quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Per Annum, Aña Dómine, refúgium factus es nobis.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

CANTICUM FERIALE

Aña Cantémus † Dómino glorióse.

Et non repetitur in Cantico.

Temp. Pasch., Aña Cantémus † Dómino glorióse. Allelúja.

Canticum Moysis *Exod. 15, 1-19*

Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare;

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari Rubro. † Abýssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: † déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? † quis símilis tui, magníficus in sanctitáte,* terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, † robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapis,† donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Aña Cantémus Dómino glorióse. (T. P. Allelúja.)

CANTICUM FESTIVUM

Aña Pópulus meus, † ait Dóminus, bonis meis adimplébitur. (T. P. Allelúja.)

Canticum Jeremiæ *Jer. 31, 10-14*

Audíte verbum Dómini, Gentes, * et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt, et dicite:

Qui dispérsit Israël, congregábit eum: * et custódiet eum sicut pastor gregem suum.

Redémit enim Dóminus Jacob, * et liberávit eum de manu potentióris.

Et vénient, et laudábunt in monte Sion: * et cónfluent ad bona Dómini.

Super fruménto et vino et óleo, * et fetu pécorum et armentórum:

Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus, * et ultra non esúrient.

Tunc lætábitur virgo in choro, * júvenes et senes simul:

Et convértam luctum eórum in gáudium, * et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo.

Et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine: * et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Aña Pópulus meus, ait Dóminus, bonis meis adimplébitur. (T. P. Allelúja.)

Per Annum, Aña In Sanctis ejus † laudáte Deum.

Temp.Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra,* dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines: † senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Per Annum, Aña In Sanctis ejus laudáte Deum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 13, 12-13*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Lux ecce surgit áurea,
Pallens fatíscat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi :
Nihil loquámur súbdolum :
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum.Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened., Aña In sanctitáte † serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Reliqua ut Fer. II. 64

FERIA SEXTA
AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium. ℣. Dómine, lábia mea apéries. Ps. 3 Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me, ut supra Fer.II.

Invitatorium Adorémus Dóminum : * Quóniam ipse fecit nos. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 44

Hymnus

Tu, Trinitátis Unitas,
Orbem poténter qui regis,
Atténde laudum cántica,
Quæ excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus vúlnerum
A te medélam ómnium.

Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérgat illud cælitus
Tuæ potéstas glóriæ.

Ne corpus adsit sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Nec críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.

Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I NOCTURNO

Per Annum, Aña Inclína, Dómine, † aurem tuam, et exáudi me.

Et non repetitur in Psalmo.

Temp.Pasch., Aña Allelúja,† allelúja, allelúja.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me: * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: † lætífica ánimam servi tui,* quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe,Dómine,oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine,in via tua, † et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine,Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo: * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus

portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum,* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me.

Aña Benedíctus † Dóminus in ætérnum.

Psalmus 88

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, † jurávi David,servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in plíiis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes, qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi?*potens es,Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, † orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem et Mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, † et in nómine tuo exsultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et Sancti Israël, regis nostri.

Divisio

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti : † Pósui adjutórium in poténte : * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in

eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam : * et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis,non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo : Si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, † et sicut luna perfécta in ætérnum : * et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine,* quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Aña Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Aña Exaltáre, † qui júdicas terram.

Sequens Ps. Dóminus regnávit hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, et ejus loco dicitur Ps. Notus in Judæa Deus, ut infra.

Psalmus 92

Dóminus regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam,

Elevavérunt flúmina fluctus suos. * A vócibus aquárum multárum,

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Dicto Psalmo præcedenti, omittitur sequens

Psalmus 75

Notus in Judæa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Psalmus 93

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam ?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo : * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet ? * aut qui finxit óculum, non consíderat ?

Qui córripit Gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam ?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum:

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: † et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Aña Exaltáre, qui júdicas terram.

Per Annum, ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine. ℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.

In Adventu, in Off. fer. tantum, ℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

In Officio Sanctorum trium Lect. ℣. ut supra per Annum.

In Quadrag. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Temp. Pass. ℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Infra Oct. et Fer. VI post Oct. Ascens. ℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicuntur tres Lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica Lectio cum suo ℟., ut notatum est Fer. II.

Ad Lectiones de Scriptura dicuntur sequentes Benedictiones:

1 Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

2 Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

3 Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

Si vero tres Lectiones non sunt de Scriptura, vel Officium non est de Feria, Benedictiones dicuntur, ut Fer. II notantur.

In æstate ad Lect. unicam et brevem: Bened. A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Lectio brevis *Sap. 1, 6-7*

Benígnus est enim spíritus sapiéntiæ, et non liberábit malédicum a lábiis suis, † quóniam renum illíus testis est Deus, et cordis illíus scrutátor est verus, et linguæ ejus audítor. * Quóniam spíritus Dómini replévit orbem terrárum: et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Tu autem.

℟. br. Misericórdias tuas, Dómine, * In ætérnum cantábo. Misericórdias. ℣. In generatióne et progénie. In ætérnum. Glória Patri. Misericórdias.

IN II NOCTURNO

Per Annum et Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Cantáte Dómino, † et benedícite nómini ejus.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adó-

rant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Aña Quia mirabília † fecit Dóminus.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : † quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, *et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Quia mirabília fecit Dóminus.

Seq. Aña et Ps. Jubiláte hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, et ejus loco dicitur Aña et Ps. Bonum est confitéri, ut infra.

Aña Jubiláte † Deo, omnis terra.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 99

Jubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia!

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne!

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. † Introíte portas ejus in confessióne,* átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Dicto Ps. præcedente, omittitur seq. cum sua Aña.

Aña Bonum est † confitéri Dómino.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 91

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem:

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fænum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100

Misericórdiam et judícium * cantábo tibi, Dómine:

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

In Septuag., Aña Jubiláte Deo, omnis terra.

Vel Aña Bonum est confitéri Dómino.

Capitula in Feriis

Per Annum

Capitulum *1 Cor. 16, 13-14*

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant. ℟. Deo grátias.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sǽcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capitulum *Tit. 2, 12-13*

Sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sǽculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Jesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Quadragesimæ

Capitulum *Isaiæ, 1, 16-18*

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis : † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere : quǽrite judícium, subveníte opprésso, judicáte pupíllo, deféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capitulum *Jer. 11, 18-19*

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi : † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

Capitulum *Rom. 6, 4*

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem : † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúja. ℟. Sicut dixit vobis, allelúja.

Post ℣. dicitur :

Kýrie, eléison, etc. ut Fer. II 57

Capitula in Festis

Pro uno Martyre extra Temp. Pasch.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro plur. Martyr. extra Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 10, 17*

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum,

†et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in veleménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Pro Confessore Pontifice

Capitulum *Eccli. 44, 20*

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virginibus

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Sancta Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 20-21*

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Post ℣. dicitur:

Kýrie, eléison, etc. ut Fer. II 58

AD LAUDES

Pater noster, Ave María,

℣. Deus, in adjutórium, etc.

Ps. 66 Deus misereátur nostri, et benedícat nobis, ut supra, 59

Per Annum, Aña Spíritu principáli † confírma cor meum, Deus.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja dicuntur tres Psalmi sequentes.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum

coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo,et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña Spíritu principáli confírma cor meum, Deus.

Aña In Israël † magnum nomen ejus.

Psalmus 75

Notus in Judæa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Aña In Israël magnum nomen ejus.

Aña Bonum est † confitéri Dómino.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 91

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fænum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit:*sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Per Annum, Aña Bonum est confitéri Dómino.

Temp. Pasch. Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

CANTICUM FERIALE

Aña Dómine, † audívi audítum tuum, et tímui. (T. P. Allelúja.)

Cant. Habacuc *Hab. 3, 2-19*

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et Sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus:

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus.*Ante fáciem ejus ibit mors:

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram:

Aspéxit et dissólvit Gentes: * et contríti sunt montes sæculi;

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus furor tuus? * vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos:* et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum

tuum: * juraménta tríbubus quæ locútus es;

Flúvios scindes terræ. † Vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, † in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui:*in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus,† cápiti bellatórum ejus,*veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum,* sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis,* et subter me scáteat,

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Aña Dómine, audívi audítum tuum,et tímui. (T. P. Allelúja.)

CANTICUM FESTIVUM

Aña In Dómino justificábitur † et laudábitur omne semen Israël. (T. P. Allelúja.)

Canticum Isaiæ *Is. 45, 15-26*

Vere tu es Deus abscónditus, * Deus Israël, Salvátor.

Confúsi sunt et erubuérunt omnes: * simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum.

Israël salvátus est in Dómino salúte ætérna: * non confundémini et non erubescétis usque in sæculum sæculi.

Quia hæc dicit Dóminus creans cælos, † ipse Deus formans terram, et fáciens eam, * ipse plastes ejus:

Non in vanum creávit eam, † ut habitarétur, formávit eam: * Ego Dóminus, et non est álius.

Non in abscóndito locútus sum, * in loco terræ tenebróso:

Non dixi sémini Jacob: Frustra quærite me: * ego Dóminus loquens justítiam, annúntians recta.

Congregámini et veníte et accédite simul * qui salváti estis ex Géntibus:

Nesciérunt, qui levant lignum sculptúræ suæ, * et rogant deum non salvántem.

Annuntiáte et veníte et consiliámini simul: * Quis audítum fecit hoc ab inítio, ex tunc prædíxit illud?

Numquid non ego Dóminus,† et non est ultra Deus absque me? * Deus justus et salvans non est præter me.

Convertímini ad me, et salvi éritis, omnes fines terræ: * quia ego Deus, et non est álius.

In memetípso jurávi, † egrediétur de ore meo justítiæ verbum, * et non revertétur :

Quia mihi curvábitur omne genu, * et jurábit omnis lingua.

Ergo in Dómino, dicet, meæ sunt justítiæ et impérium. * Ad eum vénient, et confundéntur omnes, qui repúgnant ei.

In Dómino justificábitur et laudábitur * omne semen Israël.

Aña In Dómino justificábitur et laudábitur omne semen Israël. (T. P. Allelúja.)

Per Annum, Aña In týmpano et choro, † in chordis et órgano laudáte Deum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes et omnes colles : * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora : * serpéntes et vólucres pennátæ :

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines : † senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in týmpano et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis :

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per Annum, Aña In týmpano et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 13, 12-13*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Ætérna cæli glória,
Beáta spes mortálium,
Celsi Tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis:

Da déxteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget Lúcifer,
Sparsámque lucem núntiat:
Cadit calígo nóctium:
Lux sancta nos illúminet.

Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sæculi,
Omníque fine diéi
Purgáta servet péctora.

Quæsíta jam primum fides
Radícet altis sénsibus:
Secúnda spes congáudeat,
Qua major exstat cáritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Aña Per víscera † misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Reliqua ut Fer. II. 64

SABBATO
AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium. ℣. Dómine, lábia mea apéries. Ps. 3 Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me, ut supra Fer. II.

Invitatorium Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 44

Hymnus

Summæ Deus cleméntiæ,
Mundíque factor máchinæ,
Unus potentiáliter,
Trinúsque personáliter.

Nostros pius cum cánticis
Fletus benígne súscipe:
Quo corde puro sórdibus
Te perfruámur lárgius.

Lumbos, jecúrque mórbidum
Adúre igni cóngruo:

Accíncti ut sint pérpetim,
Luxu remóto péssimo.
Ut quique horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Donis beátæ pátriæ
Ditémur omnes áffatim.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I NOCTURNO

Per Annum, Aña Clamor meus † ad te véniat, Deus.

Temp.Pasch.,Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 101

Dómine, exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fænum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam :

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fænum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine,* et omnes reges terræ glóriam tuam :

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu,Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum:*renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus : * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, † misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : † homo, sicut fænum dies ejus, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo,et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus : † poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : † in omni loco dominatiónis ejus, * bénedic, ánima mea, Dómino.

Aña Clamor meus ad te véniat, Deus.

Aña Bénedic, † ánima mea, Dómino.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 103

Bénedic, ánima mea, Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem et decórem in-

duísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto :
Exténdens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.
Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.
Qui facis ángelos tuos, spíritus : * et minístros tuos ignem uréntem.
Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.
Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.
Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.
Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.
Términum posuísti,quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.
Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.
Potábunt omnes béstiæ agri: *exspectábunt ónagri in siti sua.
Super ea vólucres cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.
Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :
Prodúcens fænum juméntis,* et herbam servitúti hóminum :
Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :
Ut exhílaret fáciem in óleo:* et panis cor hóminis confírmet.
Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.
Heródii domus dux est eórum: † montes excélsi cervis : * petra refúgium herináciis.
Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.
Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.
Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.
Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.
Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! † ómnia in sapiéntia fecísti : * impléta est terra possessióne tua.

Divisio

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.
Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt ;
Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei. * Omnia a te exspéctant, ut des illis escam in tempore.
Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.
Averténte autem te fáciem, turbabúntur : † áuferes spíritum eórum, et defícient, * et in púlverem suum reverténtur.
Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.
Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis :
Qui réspicit terram, et facit

eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Aña Bénedic, ánima mea, Dómino.

Aña Lætétur cor † quæréntium Dóminum.

Psalmus 104

Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei et psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini : * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit : * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus : * fílii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui : * verbi, quod mandávit in mille generatiónes :

Quod dispósuit ad Abraham : * et juraménti sui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in præcéptum : * et Israël in testaméntum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis : * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, † ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : † misit rex, et solvit eum ; * princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessiónis suæ :

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.

Divisio

Et intrávit Israël in Ægýptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum, ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen, servum suum : * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit:

* et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem : * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa et bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fænum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægýptus in profectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ ;*abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne,* et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes Géntium : * et labóres populórum possedérunt :

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Aña Lætétur cor quæréntium Dóminum.

Per Annum, ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.℟. Et clamor meus ad te véniat.

In Adventu, in Off. fer. tantum, ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

In Officio Sanctorum trium Lect. ℣. ut supra per Annum.

In Quadrag. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp.Pass. ℣.Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Infra Oct. Ascens., ℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Deinde dicuntur tres Lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica Lectio cum suo ℟., ut notatum est Fer. II.

Ad Lectiones de Scriptura dicuntur sequentes Benedictiones :

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat.℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si tres vero Lectiones non sunt de Scriptura, vel Officium non est de Feria, Benedictiones dicuntur, ut Fer. II notantur.

In æstate ad Lect. unicam et brevem:

Bened. Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio brevis *Eccli. 12, 2-3*

Bénefac justo, et invénies retributiónem magnam: et si non ab ipso, certe a Dómino. † Non est enim ei bene, qui assíduus est in malis, et eleemósynas non danti: * quóniam et Altíssimus ódio habet peccatóres, et misértus est pæniténtibus. Tu autem, Dómine.

℟. br. Dómine, * Exáudi oratiónem meam. Dómine. ℣. Et clamor meus ad te véniat. Exáudi. Glória Patri. Dómine.

In Officio S. Mariæ in Sabbato :

Per Annum, ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Temp. Pasch., ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Absolutio et reliqua ut in ejus Officio post Commune Sanctorum.

IN II NOCTURNO

Per Annum et Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

A Septuag. usque ad Pascha, Aña Vísita nos, † Dómine, in salutári tuo.

Psalmus 105

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, † ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto :

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus : * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris : * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fænum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, † qui fecit magnália in Ægýpto, mirabília in terra Cham : * terribília in Mari Rubro.

Et dixit, ut dispérderet eos: * si non Móyses, eléctus ejus, stetísset in confractióne in conspéctu ejus :

Ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem :

Non credidérunt verbo ejus, † et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in desérto ;

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus : * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit: * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Divisio

Et irritavérunt eum ad Aquas contradictiónis : † et vexátus est Móyses propter eos : * quia exacerbavérunt spíritum ejus,

Et distínxit in lábiis suis. * Non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter Gentes, † et didicérunt ópera eórum : et serviérunt sculptílibus eórum : * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem : † sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, * quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, † et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus Géntium : * et domináti sunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, † et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur : * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et pænítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium, qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster : * et cóngrega nos de natiónibus :

Ut confiteámur nómini sancto

tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Aña Vísita nos, Dómine, in salutári tuo.

Aña De necessitátibus meis † éripe me, Dómine.

Psalmus 106

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant, qui redémpti sunt a Dómino, † quos redémit de manu inimíci : * et de regiónibus congregávit eos :

A solis ortu et occásu : * ab Aquilóne et Mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte et ferro ;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit, qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur:*et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris et umbra mortis : * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas : * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum,et sanávit eos: * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis : * et annúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Divisio

Dixit, et stetit spíritus procéllæ : * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abýssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt,et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum

cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram : * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt, quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis : * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum : * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum : * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas : * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt : * et vexáti sunt a tribulatióne malórum et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes : * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur : * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc ? * et intélliget misericórdias Dómini ?

Aña De necessitátibus meis éripe me, Dómine.

Aña Confitébor † Dómino nimis in ore meo.

Psalmus 107

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua :

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua.* Ut liberéntur dilécti tui,

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me. * Deus locútus est in sancto suo :

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108

Deus, laudem meam ne tacúeris : * quia os peccatóris et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa,† et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis : * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani : * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent : * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fænerátor omnem substántiam ejus : * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit, qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, † et dispéreat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam ;

Et persecútus est hóminem ínopem et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, † et intrávit sicut aqua in interióra ejus, * et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum,quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me, quia egénus et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant, quia manus tua hæc:* et tu,Dómine,fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces : † qui insúrgunt in me, confundántur : * servus autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Aña Allelúja,allelúja,allelúja.

In Septuag., Aña Confitébor Dómino nimis in ore meo.

Capitula in Feriis

Per Annum

Capitulum *I Cor. 16, 13-14*

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sǽcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capitulum *Tit. 2, 12-13*

Sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sǽculo,† exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Jesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Quadragesimæ

Capitulum *Isaiæ 1, 16-18*

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis : † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere : quǽrite judícium, subveníte opprésso,judicáte pupíllo, deféndite víduam.* Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capitulum *Jerem. 11, 18-19*

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi : † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

Capitulum *Rom. 6, 4*

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúja. ℟. Sicut dixit vobis, allelúja.

Post ℣. dicitur :

Kýrie,eléison,etc. ut Fer.II 57

Capitula in Festis

Pro uno Martyre extra Temp. Pasch.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro plur. Martyr. extra Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 10, 17*

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, †et dedúxit illos in via mirábili ; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus Temp. Pasch.

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Pro Confessore Pontifice

Capitulum *Eccli. 44, 20*

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum,* et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virginibus

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro sancta Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 20-21*

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Offic. S. Mariæ in Sabb.

Capitulum *Eccli. 24, 26-28*

Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini: † spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum: * memória mea in generatiónes sæculórum.

℣. Speciósa facta es, et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Post ℣. dicitur:

Kýrie, eléison, etc. ut Fer. II 58

AD LAUDES

Pater noster, Ave, María.

℣. Deus, in adjutórium, etc.

Ps. 66 Deus misereátur nostri, et benedícat nobis, ut supra 59

Per Annum, Aña Benígne fac † in bona voluntáte tua, Dómine.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja dicuntur duo Psalmi sequentes, quorum posterior 142 Dómine, exáudi ad verba ¶ Audítam fac in duo Glória Patri dividatur, quando loco Cantici Moysis Audíte cæli Canticum Ecclesiastici Miserére nostri dicitur.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitá-

te mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña Benígne fac in bona voluntáte tua, Dómine.

Aña In veritáte tua † exáudi me, Dómine.

Quando dicitur Canticum festivum Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos cum sua Aña Osténde nobis, Dómine, sequens Psalmus 142 Dómine, exáudi oratiónem meam dividitur ad verba Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam et ambæ partes concluduntur cum ℣. Glória Patri, sed dicuntur sub unica Aña In veritáte tua.

Psalmus 142

Dómine, exáudi oratiónem meam: † áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: † et anxiátus est super me spíritus meus, * in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

¶ Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi. * Doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me; in æquitáte tua

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Per Annum, Aña In veritáte tua exáudi me, Dómine.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

CANTICUM FERIALE

Aña Date magnitúdinem † Deo nostro. (T. P. Allelúja.)

Canticum Moysis *Deut. 32, 1-43*

Audíte, cæli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, † et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo:

Date magnificéntiam Deo nostro. † Dei perfécta sunt ópera, * et omnes viæ ejus judícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii ejus in sórdibus:

Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te et fecit et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris et vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit: * et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum et aríetum filiórum Basan:

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus,et recalcitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum, factórem suum, * et recéssit a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo,* diis,quos ignorábant:

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, dereliquísti, * et oblítus es Dómini, creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum fílii sui et fíliæ.

Et ait : Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum :

Generátio enim pervérsa est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis :

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Divisio

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo :

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt ? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dícerent: Manus nostra excélsa, et non Dóminus * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. † Utinam sáperent et intellígerent, * ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia ?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos ?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis,* et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum,* et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis ?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum :

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur.

Vidébit quod infirmáta sit manus, † et clausi quoque defecérunt, * residuíque consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam,

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum ?

Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte, quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me:

Ego occídam, et ego vívere fáciam : † percútiam, et ego sanábo, * et non est, qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cælum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea.

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his, qui odérunt me, retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, Gentes, pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur :

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Aña Date magnitúdinem Deo nostro. (T. P. Allelúja.)

CANTICUM FESTIVUM

Dicitur cum sua Antiphona præter Festa Sanctorum Duplicia minora, Dominicas in Sabbato anticipatas, et dies Octavas Simplices, etiam in Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato, ut Feria II notatum est. Ps. 142 Dómine, exáudi dividitur in duo Glória Patri, sub unica Antiphona, ad versum Audítam fac.

Aña Osténde nobis, Dómine, † lucem miseratiónum tuárum. (T. P. Allelúja.)

Cant. Ecclesiastici *Eccli. 36, 1-13*

Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos, * et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum :

Et immítte timórem tuum super Gentes, * quæ non exquisiérunt te,

Ut cognóscant, quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam super Gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis,

Ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus, * quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, et immúta mirabília. * Glorífica manum et bráchium dextrum.

Excita furórem, et effúnde iram. * Tolle adversárium, et afflíge inimícum.

Festína tempus, et meménto finis, * ut enárrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur, qui salvátur: * et qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium : Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob: † ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua:

Et hereditábis eos, * sicut ab inítio.

Aña Osténde nobis, Dómine, lucem miseratiónum tuárum. (T. P. Allelúja.)

Per Annum, Aña In cýmbalis† benesonántibus laudáte Deum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines: † senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ:

* laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per Annum, Aña In cýmbalis benesonántibus laudáte Deum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 13, 12-13*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Auróra jam spargit polum:
Terris dies illábitur:
Lucis resúltat spículum:
Discédat omne lúbricum.

Phantásma noctis décidat:
Mentis reátus súbruat:
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.

Et mane illud últimum,
Quod præstolámur cérnui,
In lucem nobis éffluat,
Dum hoc canóre cóncrepat.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus et delectáti sumus.

Ad Bened., Aña Illumináre, Dómine, † his, qui in ténebris sedent: et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israël.

Reliqua ut Feria II. 64

DOMINICA AD PRIMAM

Pater noster, Ave María, et Credo. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas:

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

In Officio Dominicali:

Per Annum et Temp. Pasch. Aña Allelúja.

Tempore Adventus, Septuages., Quadrages. et Pass. Aña propria ut in Proprio de Tempore.

In Officio festivo:
Dicitur Aña I ex Laudibus.

Psalmus 118

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testi-

mónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas !

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo, quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes,et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Per Annum, Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *I Tim. 1, 17*

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor

et glória * in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. (T. P. Allelúja.) ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúja.)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, cum reliquis, ut Fer. II. 4

DOMINICA AD TERTIAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Crucem †, et tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona et dicitur Capitulum, Versus et reliqua ut infra. Quod semper servatur ad Tertiam, Sextam et Nonam.

In Officio Dominicali:

Per Annum et Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Tempore Adventus, Septuagesimæ, Quadrag. et Pass. ad Tertiam, Sextam et Nonam Añæ propriæ in Proprio de Tempore.

In Officio festivo:

Dicitur Aña II ex Laudibus.

Psalmus

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum:* et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Per Annum, Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Sequens Capitulum cum ℣. et alia in aliis Horis, dicuntur in Dñicis II et reliquis post Epiph. et a Dñica IV post Pentec. usque ad ultimam Dom. ante Adventum; Versus etiam in Dñicis Septuages., Sexages. et Quinquages.

Capitulum *1 Joann. 4, 16*

Deus cáritas est: † et qui manet in caritáte, in Deo manet, * et Deus in eo. ℟. Deo grátias.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens. Post Orationem additur

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora. Sic finiuntur semper Tertia, Sexta et Nona.

DOMINICA AD SEXTAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane ínstruis,
Et ígnibus merídiem:

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio Dominicali:

Per Annum et Temp. Pasch., Aña Allelúja.

In Officio festivo:

Dicitur Aña III ex Laudibus.

Psalmus

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem et disciplínam et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer, ego delíqui : * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi, quia humiliásti me : * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua : * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam : * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Per Annum, Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Galat. 6, 2*

Alter alteríus ónera portáte,* et sic adimplébitis legem Christi.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

DOMINICA
AD NONAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio Dominicali:

Per Annum et Temp. Pasch., Aña Allelúja.

In Officio festivo:
Dicitur Aña V ex Laudibus.

Psalmus

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Per Annum, Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *1 Cor. 6, 20*

Empti enim estis prétio magno. * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

FERIA SECUNDA
AD TERTIAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio feriali :

Per Annum, Aña Adjuva me.

In Adventu, Aña e Laud. Dñicæ præc. aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Advenérunt nobis.

Temp. Passionis, Aña Judicásti, Dómine.

Fer. II Maj. Hebd. Aña ppr.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

In Officio festivo :

Ad Tertiam, Sextam et Nonam dicuntur Añæ, sicut in Dominica notantur.

Psalmus

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Iníquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni : * et scrutábor mandáta Dei mei.

SUSCIPE ME SECUNDUM ELOQUIUM TUUM, ET VIVAM : * ET NON CONFUNDAS ME AB EXSPECTATIONE MEA.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mi-

hi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Per Annum, Aña Adjuva me, et salvus ero, Dómine.

Capitulum *Jer. 17, 14*

Sana me, Dómine, et sanábor: † salvum me fac, et salvus ero : * quóniam laus mea tu es.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Adventu, Aña e Laudibus Dñicæ præced. aut ex propriis Laudibus.

Capitulum *Jer. 23, 5*

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, † et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : * et fáciet judícium et justítiam in terra.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Temp.Quadrag., Aña Advenérunt nobis dies pæniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Capitulum *Joël 2, 12-13*

Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio et fletu et planctu. † Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, * ait Dóminus omnípotens.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis, Aña Judicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Fer. II Majoris Hebd. Aña propria.

Capitulum *Jerem. 17, 13*

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur : † recedéntes a te, in terra scribéntur:* quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 6, 9-10*

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. † Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * quod autem vivit, vivit Deo.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

FERIA SECUNDA
AD SEXTAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane ínstruis,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio feriali :

Per Annum, Aña Aspice in me.

In Adventu Aña e Laudibus Dñicæ præced. aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Commendémus nosmetípsos.

Temp.Pass.,Aña Pópule meus.

Fer. II Maj. Hebd. Aña ppr.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus

Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine: * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum :* intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Per Annum, Aña Aspice in me, et miserére mei, Dómine.

Capitulum *Galat. 6, 2*

Alter alteríus ónera portáte, * et sic adimplébitis legem Christi.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Adventu, Aña e Laud. Dñicæ præc. aut ex propriis Laudibus.

Capitulum *Jerem. 23, 6*

In diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter: † et hoc est nomen, quod

vocábunt eum,* Dóminus justus noster.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

Temp. Quadrag., Aña Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

Capitulum *Isaiæ 55, 7*

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, * quóniam multus est ad ignoscéndum.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Temp. Passionis, Aña Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

Fer. II Majoris Hebd. Aña propria.

Capitulum *Jerem. 17, 18*

Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: † páveant illi, et non páveam ego: * induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *1 Cor. 15, 20-22*

Christus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium: † quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum.* Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

FERIA SECUNDA
AD NONAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio feriali:

Per Annum, Aña Fiat manus tua.

In Adventu, Aña e Laud. Dñicæ præc. aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Per arma justítiæ.

Temp. Passionis, Aña Numquid rédditur.

Fer. II Maj. Hebd. Aña ppr.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam:*et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine:*et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum,quia mandáta tua non sum oblítus.

Per Annum, Aña Fiat manus tua, Dómine, ut salvet me: quóniam mandáta tua elégi.

Capitulum *1 Cor. 6, 20*

Empti enim estis prétio magno. * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Adventu, Aña e Laud. Dñicæ præc. aut ex propriis Laudibus.

Capitulum *Isaiæ 14, 1*

Prope est, ut véniat tempus ejus, † et dies ejus non elongabúntur: * miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israël salvábitur.

℣. Super te, Jerúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória ejus in te vidébitur.

Temp. Quadrag., Aña Per arma justítiæ virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capitulum *Isaiæ 58, 7*

Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: † cum víderis nudum, óperi eum, * et carnem tuam ne despéxeris.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Pass., Aña Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Fer. II Maj. Hebd. Aña propria.

Capitulum *Jerem. 18, 20*

Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, † ut lóque-

rer pro eis bonum, * et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *1 Petr., 3, 18*

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, † ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, * vivificátus autem spíritu.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

PER HEBDOMADAM AD TERTIAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flammescat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio feriali :

Per Annum, Aña Clamávi.

In Adventu Aña de Laudibus Dñicæ præced. aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Advenérunt nobis.

Temp. Passionis, Aña Judicásti, Dómine.

Fer. III et IV Maj. Hebd. Aña ppr.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : † habitávi cum habitántibus Cedar. * Multum íncola fuit ánima mea

Cum his, qui odérunt pacem: Eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 120

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Psalmus 121

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Per Annum, Aña Clamávi, et exaudívit me.

Capitulum *Jer. 17, 14*

Sana me, Dómine, et sanábor: † salvum me fac, et salvus ero : * quóniam laus mea tu es.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Adventu, Aña e Laudibus Dñicæ præced. aut ex propr. Laudibus.

Capitulum *Jer. 23, 5*

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, † et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : * et fáciet judícium et justítiam in terra.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Temp. Quadrag., Aña Advenérunt nobis dies pæniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Capitulum *Joël 2, 12-13*

Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio et fletu et planctu. † Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, * ait Dóminus omnípotens.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis, Aña Judicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Fer. III et IV Maj. Hebd. Aña ppr.

Capitulum *Jerem. 17, 13*

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur : † recedéntes a te, in terra scribéntur : * quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *Rom. 6, 9-10*

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. † Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * quod autem vivit, vivit Deo.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

PER HEBDOMADAM AD SEXTAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane ínstruis,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio feriali :

Per Annum, Aña Qui hábitas

In Adventu Aña e Laudibus Dñicæ præced. aut ex propr. Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Commendémus nosmetípsos.

Temp.Pass.,Aña Pópule meus.

Fer. III et IV Maj. Hebd. Aña ppr.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus 122

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne :

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Psalmus 123

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est,* et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Psalmus 124

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat : in Jerúsalem,

Montes in circúitu ejus : † et Dóminus in circúitu pópuli sui,* ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum : * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israël.

Per Annum, Aña Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Capitulum *Galat. 6, 2*

Alter alteríus ónera portáte, * et sic adimplébitis legem Christi.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Adventu Aña e Laud. Dñicæ præced. aut ex propriis Laudibus.

Capitulum *Jerem. 23, 6*

In diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter : † et hoc est nomen, quod vocábunt eum,* Dóminus justus noster.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

Temp. Quadrag., Aña Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

Capitulum *Isaiæ 55, 7*

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, * quóniam multus est ad ignoscéndum.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Temp. Passionis, Aña Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

Fer. III et IV Maj. Hebd. Aña ppr.

Capitulum *Jerem. 17, 18*

Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: † páveant illi, et non páveam ego: * induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *1 Cor. 15, 20-22*

Christus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium: † quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. * Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

PER HEBDOMADAM AD NONAM

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Officio feriali:

Per Annum, Aña Beáti omnes.

In Adventu Aña e Laud. Dñicæ præced. aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., Aña Per arma justítiæ.

Temp. Pass., Aña Numquid rédditur.

Fer. III et IV Maj. Hebd. Aña ppr.

Temp. Pasch., Aña Allelúja.

Psalmus 125

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris;

Cum déderit diléctis suis somnum. * Ecce hereditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis:* non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Psalmus 127

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ :

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum. * Pacem super Israël.

Per Annum, Aña Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Capitulum *1 Cor. 6, 20*

Empti enim estis prétio magno. * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Adventu Aña e Laud. Dñicæ præced. aut ex propriis Laudibus.

Capitulum *Isaiæ 14, 1.*

Prope est, ut véniat tempus ejus,† et dies ejus non elongabúntur : * miserébitur enim Dóminus Jacob et Israël salvábitur.

℣. Super te, Jerúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória ejus in te vidébitur.

Temp. Quadrag., Aña Per arma justítiæ virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capitulum *Isaiæ, 58, 7*

Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : † cum víderis nudum, óperi eum, * et carnem tuam ne despéxeris.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Pass., Aña Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Fer. III et IV Maj. Hebd. Aña ppr.

Capitulum *Jerem. 18, 20*

Recordáre, quod stéterim in conspéctu tuo, † ut lóquerer pro eis bonum, * et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *1 Petr. 3, 18*

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, † ut nos offérret Deo,mortificátus quidem carne, * vivificátus autem spíritu.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟ Viso Dómino, allelúja.

DOMINICA AD VESPERAS

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Deinde sub congruentibus Antiphonis, dicuntur quatuor Psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

In Officio Dominicali:

Per Annum, Aña Dixit Dóminus † Dómino meo: Sede a dextris meis.

Et non repetitur in Psalmo.

In Adventu Añæ e Laudibus Dñicæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja dicuntur omnes Psalmi usque ad Capitulum.

Antiphonæ cum Psalmis per Annum ac Tempore Paschali assignatæ, adhibentur semper, quando fit Officium de Dominica, tam in Dominicis minoribus, extra Oct. Nativit., Epiph., Ascens., Ss. Corporis Christi et Ss. Cordis Jesu, quam in Dominicis majoribus, extra Adventum, non exclusa ipsa Dominica in Albis.

In Officio festivo:

In Festis Duplicibus duodecim Lectionum, et infra Octavas dicuntur Psalmi cum Antiphonis, ut in Proprio aut Communi Sanctorum signantur; item in Festis Dupl. trium Lectionum, quando in Proprio Sanctorum Añæ propriæ ad Vesperas habentur, sumuntur Psalmi festivi in Communi Sanctorum assignati.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Aña Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Aña Fidélia † ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem Géntium. * Opera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini:

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum. * Laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi.

Aña In mandátis † ejus cupit nimis.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Aña In mandátis ejus cupit nimis.

Aña Sit nomen Dómini † benedíctum in sæcula.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum,* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,* et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem,* et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Repetita post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum, ℟. br., Hymnus et Versus, prouti Officium occurrens exigit.

In Dominicis Septuages., Sexages. et Quinquages. Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Dominicis autem post Epiph. a die 14 Jan.ac deinceps ante Septuages. atque in Dñica IV et reliquis Dñicis post Pentecosten occurrentibus, dicitur

Capitulum *2 Cor. 1, 3-4*

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. ℟. Deo grátias.

In omnibus vero Dominicis superius indicatis dicitur sequens ℟. br., Hymnus et Versus:

℟.br. Quam magnificáta sunt * Opera tua, Dómine. Quam magnificáta. ℣. Omnia in sapiéntia fecísti. Opera. Glória Patri. Quam magnificáta.

Hymnus

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,

Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem:
Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis:
Tetrum chaos illábitur,
Audi preces cum flétibus.
Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.
Cælórum pulset íntimum:
Vitále tollat præmium:
Vitémus omne nóxium:
Purgémus omne péssimum.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Tempore Adventus, Quadrag., Passionis, ac Tempore Pasch. a Dominica in Albis usque ad Dominicam V. post Pascha inclusive Capitulum, ℟. br., Hymnus et Versus ut in Proprio de Tempore.

Ad Magníficat Aña propria in Proprio de Tempore.

In omnibus Festis Capitulum, ℟. breve, Hymnus, Versus et Aña ad Magníficat dicuntur de ipso Festo, ut in Proprio vel Communi.

Canticum B. Mariæ V.
Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Expleto Cantico ac repetita Aña, statim dicitur

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, totum clara voce et in fine respondetur: Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Deinde, extra Tempus Paschale in Officio Dominicali Semiduplici, præter Dominicas Adventus usque ad diem Octavam Epiphaniæ, Dominicas Passionis ac Palmarum atque Dominicas, in quibus habita sit Commemoratio Duplicis etiam concurrentis vel cujusvis Octavæ, etiam Simplicis, similiter concurrentis, fit Suffragium de Omnibus Sanctis, ut habetur infra post Vesperas Sabbati. Tempore Paschali a Dom. II usque ad Dom. V post Pascha loco Suffragii de omnibus Sanctis dicitur Commemoratio de Cruce cum Aña Crucem sanctam, ℣. et Oratione, ut ibidem ponitur.

Post ultimam Orationem additur

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per mise-

ricórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et si tunc terminetur Officium, dicitur tantum Pater noster secreto.

Et si discedatur a Choro, Oratione Dominica secreto recitata, subjungitur:

℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Atque statim dicitur una ex Antiphonis finalibus beatæ Mariæ Virg., quæ in fine Completorii notantur.

Absoluta vero Antiphona finali cum suis Versu et Oratione, concluditur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

Si post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ, statim incipitur Versus Jube, domne, benedícere ut infra ad Completorium.

FERIA SECUNDA AD VESPERAS

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

In Festis Duplicibus minoribus, exceptis iis, quæ habent Antiphonas proprias, ac Simplicibus ad Vesperas dicuntur Psalmi de Feria cum suis Antiphonis, quæ in Festis ritus Duplicis duplicantur.

Per Annum, Aña Nos, qui vívimus, † benedícimus Dómino.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Sub qua sola Aña Allelúja in hac et in aliis Feriis, dicuntur omnes Psalmi usque ad Capitulum in omnibus Feriis et Festis Duplicibus minoribus a Feria II post Dom. in Albis usque ad Feriam VI post Oct. Ascens. inclusive.

Antiphonæ, tam intra quam extra Tempus Paschale, in hac et in aliis Feriis appositæ dicuntur semper, quando juxta Rubricas sumendi sunt Psalmi de Feria, ut in Psalterio.

Psalmus 113

In éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles, sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti: * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exsultástis sicut aríetes, * et colles, sicut agni óvium,

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam:

Super misericórdia tua, et veritáte tua. * Nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo: * ómnia, quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra Géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: † pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israël: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos: * super vos et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos, qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Aña Nos, qui vívimus, benedícimus Dómino.

Aña Inclinávit † Dóminus aurem suam mihi.

Psalmus 114

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ:

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: † misericors Dóminus, et justus, * et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: † óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Aña Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Aña Crédidi, † propter quod locútus sum.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,* pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Hic non dicitur Glória Patri, quando Vesperæ dicuntur de Psalterio, sed additur sequens

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña Crédidi, propter quod locútus sum.

Aña Sæpe † expugnavérunt me a juventúte mea.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 128

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël:

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum.* Confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fænum tectórum: * quod, priúsquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit,*et sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt, qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos. * Benedíximus vobis in nómine Dómini.

Aña Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, ℟. br., Hymnus et Versus de Feria currente ut in Psalterio dicuntur in omnibus per Annum Feriis, in Feriis post Septuages. et a Fer. IV. Cinerum usque ad Fer. VI seq. incl.

In Festis Duplicibus, diebus Octavis simplicibus, in Officio S. Mariæ in Sabbato, quando Añæ et Psalmi de Feria dictæ sunt, Capitulum, ℟. br., Hymnus, Versus et Aña ad Magníficat sumuntur de Festo, ut in Proprio vel Communi.

Capitulum *2 Cor. 1, 3-4*

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Imménse cæli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedísti límitem.

Firmans locum cæléstibus,
Simúlque terræ rívulis;
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.

Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiæ:
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem fides invéniat:
Sic lúminis jubar ferat,
Ut vana cuncta térreat:
Hanc falsa nulla cómprimant.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

A Feria II post Dominicam Septuag. usque ad Fer.VI post Cineres inclusive, in singulis Feriis Antiphona ad Magníficat ut in Proprio de Tempore; in aliis vero Feriis per Annum Antiphona ad Magníficat dicitur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio hic et alibi apponitur.

Ad Magnif., Aña Magníficat † ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

Inchoata Aña Magníficat in Cantico sequente non repetitur, sed Chorus prosequitur ánima mea Dóminum.

Tempore Adventus, Quadrages. a Fer. II post Dom. I, et Passionis usque ad Fer. IV Majoris Hebdom. inclusive ac Tempore Paschali a Fer. II post Dom. in Albis usque ad Fer. III Rogationum inclusive: in omnibus Feriis, Capitulum, ℟. br., Hymnus, Versus et Antiphona ad Magníficat ut in Proprio de Tempore.

Canticum B. Mariæ V.
Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Sicut erat.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona statim dicitur

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, totum clara voce et in fine respondetur Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Oratio, quando propria in Feriis non assignatur, dicitur de Dñica præcedenti, ut habetur in Proprio de Tempore.

Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Deinde Suffragium de omnibus Sanctis, vel Tempore Paschali Commemoratio de Cruce, ut infra post Vesperas Sabbati dicitur. 175

Post ultimam Orationem additur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et si tunc terminetur Officium, dicitur tantum Pater noster secreto.

Et si discedatur a Choro, Oratione Dominica secreto recitata, subjungitur:

℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Atque statim dicitur una ex Antiphonis finalibus beatæ Mariæ Virg., quæ in fine Completorii notantur.

Absoluta vero Antiphona finali cum suis Versu et Oratione, concluditur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Et cum frátribus nostris absséntibus. Amen.

FERIA TERTIA

AD VESPERAS

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Per Annum, Aña De profúndis † clamávi ad te, Dómine.

Et non repetitur in Psalmo.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Aña De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Aña Speret † Israël in Dómino.

Psalmus 130

Dómine, non est exaltátum cor meum : * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis : * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam :

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Aña Speret Israël in Dómino.

Aña Et omnis † mansuetúdinis ejus.

Psalmus 131

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem :

Et réquiem tempóribus meis: † donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens be-

nedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David,* parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Aña Et omnis mansuetúdinis ejus.

Aña Ecce quam bonum, † et quam jucúndum, habitáre fratres in unum!

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 132

Ecce quam bonum, et quam jucúndum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem,* et vitam usque in sæculum.

Aña Ecce quam bonum, et quam jucúndum, habitáre fratres in unum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *2 Cor. 1, 3-4*

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Tellúris ingens Cónditor,
Mundi solum qui éruens,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem :

Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fecúnda fructu císteret,
Pastúmque gratum rédderet.

Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ :
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet :
Nullis malis appróximet :
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis actum nésciat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Exsúltet † spíritus meus in Deo, salutári meo.

Reliqua ut Feria II. 163

FERIA QUARTA AD VESPERAS

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Per Annum, Aña Omnia, † quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 134

Laudáte nomen Dómini,* laudáte, servi, Dóminum,

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dó-

minus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi, quod magnus est Dóminus : * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia,quæcúmque vóluit,Dóminus fecit in cælo et in terra,* in mari et in ómnibus abýssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ:* fúlgura in plúviam fecit;

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis. * Qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa et prodígia in médio tui, Ægýpte: * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas: * et occídit reges fortes :

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum : * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra Géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent,et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea : * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israël, benedícite Dómino : * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Aña Omnia, quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Aña Quóniam † in ætérnum misericórdia ejus.

Psalmus 135

Confitémini Dómino, quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

Lunam et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

In manu poténti et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit Mare Rubrum in divisiónes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

Et edúxit Israël per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

Et excússit Pharaónem et virtútem ejus in Mari Rubro:* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

Sehon, regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

Et Og, regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

Hereditátem Israël,servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cæli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Aña Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Aña Hymnum cantáte nobis † de cánticis Sion.

Psalmus 136

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : * cum recordarémur Sion :

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos,* verba cantiónum :

Et qui abduxérunt nos:*Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna ?

Si oblítus fúero tui,Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis,* si non memínero tui:

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt: Exinaníte,exinaníte*usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera : * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit,* et allídet párvulos tuos ad petram.

Aña Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Aña In conspéctu † Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Psalmus 137

Confitébor tibi,Dómine,in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, * et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in sæculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *2 Cor. 1, 3-4*

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Cæli Deus sanctíssime,
Qui lúcidum centrum poli
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine:

Quarto die qui flámmeam
Solis rotam constítuens,
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum:

Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum:

Illúmina cor hóminum,
Abstérge sordes méntium:
Resólve culpæ vínculum,
Evérte moles críminum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Respéxit Dóminus † humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

Reliqua ut Feria II. 163

FERIA QUINTA AD VESPERAS

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Per Annum, Aña Dómine, † probásti me, et cognovísti me.

Et non repetitur in Psalmo.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 138

Dómine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti

ómnia, novíssima et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum,tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Divisio

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, † et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es : † mirabília ópera tua, * et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui,† et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui,Deus:* nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos,et super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis,Deus,peccatóres: * viri sánguinum,declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam ? * et super inimícos tuos tabescébam ?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide,si via iniquitátis in me est:* et deduc me in via ætérna.

Aña Dómine, probásti me, et cognovísti me.

Aña A viro iníquo† líbera me, Dómine.

Psalmus 139

Eripe me,Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prœlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine,de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me,

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos. * Abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: † cogita-

vérunt contra me, * ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, † in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi, quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña A viro iníquo líbera me, Dómine.

Aña Dómine,† clamávi ad te, exáudi me.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 140

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia,et increpábit me:* óleum autem peccatóris non impínguet caput meum ;

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum.* Absórpti sunt juncti petræ júdices eórum:

Audient verba mea, quóniam potuérunt.* Sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram,

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum. † Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo,quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Aña Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *2 Cor. 1, 3-4*

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, ✝ Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui ex aquis ortum genus
Partim remíttis gúrgiti,
Partim levas in áëra.

Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cælis írrigans :
Ut stirpe una pródita,
Divérsa rápiant loca :

Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda Sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium.

Ut culpa nullum déprimat,
Nullum levet jactántia :
Elísa mens ne cóncidat :
Eláta mens ne córruat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Fac, Deus, † poténtiam in bráchio tuo: dispérde supérbos, et exálta húmiles.

Reliqua ut Feria II. 163

FERIA SEXTA AD VESPERAS

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Per Annum, Aña Pórtio mea, † Dómine, sit in terra vivéntium.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat, qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est, qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, † dixi: Tu es spes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

Aña Benedíctus † Dóminus, Deus meus.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 143

Benedíctus Dóminus, Deus meus, qui docet manus meas ad prœlium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum: * suscéptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cælos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, † éripe me, et líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum:

Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Divisio

Deus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus: * qui redemísti David, servum tuum, de gládio malígno: éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, † quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fetósæ, abundántes in egréssibus suis : * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus:* neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum,cui hæc sunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Aña Benedíctus Dóminus,Deus meus.

Aña Per síngulos dies † benedícam te, Dómine.

Psalmus 144

Exaltábo te, Deus meus, rex : * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua : * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur : * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent : * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt : * et justítia tua exsultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus : * pátiens et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis :* et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Aña Per síngulos dies benedícam te, Dómine.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum *2 Cor. 1, 3-4*

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam.
℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam

Hymnus

Plasmátor hóminis Deus,
Qui cuncta solus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis et feræ genus :

Qui magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Ut sérviant per órdinem,
Subdens dedísti hómini :

Repélle a servis tuis,
Quidquid per immundítiam,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.

Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera :
Dissólve litis víncula,
Astrínge pacis fœdera.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Depósuit poténtes, † Sanctos persequéntes: et exaltávit húmiles, Christum confiténtes.

Reliqua ut Feria II. 163

SABBATO
AD VESPERAS

Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium.

Per Annum, Aña Regnum tuum, † Dómine, regnum ómnium sæculórum.

In Adventu: In Sabbatis, incluso etiam Sabbato ante Dominicam IV in Vigilia Nativitatis Domini occurrentem, Antiphonæ e Laudibus Dominicæ sequentis, ut in Proprio de Tempore.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, † allelúja, allelúja.

Antiphonæ cum Psalmis per Annum ac Temp. Pasch. assignatæ semper in Sabb. dicuntur pro I Vesperis Dominicæ sequentis, quando agendum est Officium de ipsa Dominica, tam in Dom. minoribus extra Octavas Nativit., Epiphan., Ascens., Ss. Corporis Christi ac Ss. Cordis Jesu, quam in Dom. majoribus, extra Adventum, non exclusa ipsa Dñica in Albis.

Divisio Psalmi 144

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes, qui córruunt: * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet: † et deprecatiónem eórum exáudiet: * et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Aña Regnum tuum, Dómine, regnum ómnium sæculórum.

Aña Laudábo † Deum meum in vita mea.

Psalmus 145

Lauda, ánima mea, Dóminum, † laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, † spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, † facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos,* Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, † pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Aña Laudábo Deum meum in vita mea.

Aña Deo nostro † jucúnda sit laudátio.

Psalmus 146

Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fænum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis,qui sperant super misericórdia ejus.

Aña Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Aña Lauda, † Jerúsalem, Dóminum.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

Temp. Pasch., Aña Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore Adventus, Quadrages., Passionis, ac Tempore Paschali a Sabbato in Albis usque ad Sabbatum ante Dom. V post Pascha inclusive, Capitulum, ℟.br., Hymnus et Versus ut in Proprio de Tempore.

In Sabbatis ante Dom. Septuages., Sexages. et Quinquages. Capitulum ut in Proprio de Tempore, ℟.br., Hymnus et Versus ut infra per Annum.

In Sabbatis per Annum extra Octa-

vas Nativit., Epiph., Ss. Corporis Christi ac Ss. Cordis Jesu dicuntur Capit., ℟.br., Hymnus et Versus ut infra notantur.

Capitulum *Rom. 11, 33*

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei:† quam incomprehensibília sunt judícia ejus,* et investigábiles viæ ejus!

℟.br. Magnus Dóminus noster, * Et magna virtus ejus. Magnus. ℣. Et sapiéntiæ ejus non est númerus. Et magna. Glória Patri. Magnus.

Hymnus

O lux, beáta Trínitas,
Et principális Unitas:
Jam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere:
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magníficat Antiphona ut in Proprio de Tempore, præterquam in Sabbatis ante Dominicam II et reliquas Dominicas post Epiphaniam occurrentibus, in quibus dicitur

Aña Suscépit Deus † Israël, púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus: exaltáre húmiles usque in sæculum.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, statim dicitur

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster totum clara voce et in fine respondetur Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Tunc dicitur Oratio Dominicæ sequentis propria, quæ per totam Hebdomadam suam in feriali Officio adhibetur, nisi specialis Oratio habeatur.

Postea fiunt Commemorationes, si occurrant et Suffrag. de omnibus Sanctis, si a Rubricis præscribitur, vel Temp. Pasch. Commem. de Cruce, ut infra apposita sunt.

Post ultimam Orationem dicitur

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Si post Vesperas immediate sequatur Complet., dicto ℣. Fidélium ánimæ, statim incipitur ℣. Jube, domne, benedícere, ut infra ad Complet., secus autem, si tunc terminetur Officium, dicitur tantum Pater noster totum secreto.

SUFFRAGIUM
DE OMNIBUS SANCTIS

Ad Vesperas et Laudes

Extra Tempus Paschale, in Officio Semiduplici aut Simplici tam de Tempore quam de Sanctis, præterquam a Sabb. ante Dñicam I Adventus usque ad diem Oct. Epiph., et a Sabb. ante Dñicam Pass. usque ad Fer. IV Maj. Hebd. inclusive ac præter omnes dies, in quibus habita sit Commem. Duplicis, etiam concurrentis, vel factum fuerit Officium aut Commem. cujusvis Octavæ, etiam Simpl., fit ad Vesp. et Laudes seq. Suffrag. de omnibus Sanctis.

Aña Beáta Dei Génitrix†Virgo María, Sanctíque omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus Oratio

A cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis: et, intercedénte beáta et gloriósa semper

Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, beáto N. atque beáto Patre nostro Benedícto et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum.

In hac Oratione, ad litteram N., exprimitur nomen Titularis propriæ Ecclesiæ, dummodo Titulus non sit Persona divina, vel Mysterium Domini, aut de ipso, ratione Festi, factum non fuerit Officium aut Commemoratio aut illius nomen non sit in eadem Suffragii Oratione expressum; ac nomina Sanctorum Angelorum et Sancti Joannis Baptistæ, si Titulares fuerint, præponuntur nomini S. Joseph. In hisce autem omnibus casibus omittitur beáto N.

Si vero Officium vel Commemoratio fuerit de beata Maria Virgine, tunc dicitur ut infra; atque insuper, sicubi Titularis juxta superiorem Rubricam ante omnes fuerit nominandus, ad Orationem particula cum omittitur ante nomen sanctorum Petri et Pauli ac præponitur nomini sancti Joseph.

Suffragium in Officiis B. M. V.

Aña Sancti omnes † intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus Oratio

A cunctis nos, quǽsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis: et, intercedénte beáto Joseph, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, beáto N. atque beáto Patre nostro Benedícto et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum.

Commemoratio de Cruce

Tempore autem Paschali, a Feria II post Dñicam in Albis usque ad Vigil. Ascensionis inclus., in Officio Semidupl. aut Simpl. tam de Tempore, quam de Sanctis, nisi habita sit Commem. Duplicis, etiam concurrentis, vel factum fuerit Officium aut Commem. cujusvis Octavæ, etiam simpl., loco Suffragii fit sequens Commem. de Cruce.

Ad Vesperas, Aña Crucem sanctam súbiit, † qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

Ad Laudes, Aña Crucífixus † surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus Oratio

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis, fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM

Ante Completorium non dicitur Pater noster et Ave María sicut in aliis Horis, sed absolute Lector incipit:

℣. Jube, domne, benedícere.

Bened. Noctem quiétam et finem perféctum * concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis *1 Petr. 5, 8-9*

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: † quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: * cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster quod dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Benedícto, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Benedíctum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem ; et ubi dicitur vobis, fratres et vos, fratres, dicat tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Benedícto, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Benedíctum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione dicitur ℣.

Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, † in adjutórium meum, † inténde. ℟. Dómine, † ad adjuvándum me † festína. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja. vel Laus tibi, Dómine.

Deinde quotidie dicuntur sequentes tres Psalmi sine Aña.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre:† quæ dícitis in córdibus vestris,* in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis:* et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: † cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133

Ecce nunc benedícite Dóminum,* omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Finitis Psalmis dicitur sequens Hymnus; deinde Capitulum, Versus et reliqua ut infra.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut sólita cleméntia
Sis præsul ad custódiam.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater omnípotens,
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum Sancto Spíritu.
Amen.

Capitulum *Jerem. 14, 9*

Tu autem in nobis es, Dómine, † et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: * ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster. ℟. Deo grátias.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. (T. P. Allelúja.) ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos. (T. P. Allelúja.)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

PRECES

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas, nec in diebus, in quibus ad Vesperas facta sit Commemoratio Duplicis aut cujusvis Octavæ, etiam Simplicis, nec in Feria VI post Octavam Ascensionis, nec in Vigilia Epiphaniæ.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, dicto Pater noster, statim dicitur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus Oratio

Vísita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Benedictio: Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, *Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Versus Fidélium ánimæ, sed immediate subjungitur una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis, quæ infra pro diversitate Temporis assignantur.

Postea subjungitur

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicitur Pater noster, Ave María et Credo, pro fine videlicet Officii diei præcedentis, et pro initio Officii diei sequentis.

POST SINGULAS HORAS

In fine Laudum, vel, si post Laudes immediate subsequatur alia Hora, in fine ultimæ Horæ, sicuti et semper in fine Completorii, quamvis immediate sequatur Matutinum diei sequentis, tam in publica quam in privata divini Officii recitatione; atque in publica insuper recitatione post alias quascumque Horas, si tunc terminetur Officium et discedatur a Choro, dicitur una e sequentibus Antiphonis finalibus beatæ Mariæ Virginis.

¶ Post Laudes ac ceteras Horas, præter Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ et Oratione Dominica secreto recitata, subjungitur: ℣. Dóminus det nobis suam pacem ℟. Et vitam ætérnam. Amen. Atque statim dicitur una ex eisdem Antiphonis finalibus, ut infra.

II Post Completorium vero recitata Benedictione Benedícat et custódiat nos, immediate subjungitur una ex ipsis Antiphonis finalibus, ut infra.

Antiphonæ finales beatæ Mariæ Virginis.

1 A Vesperis Sabbati ante Dñicam I Adventus usque ad II Vesperas Purificationis, diei 2 Februarii inclusive :

Antiphona

Alma Redemptóris Mater, quæ pérvia cæli
Porta manes, et stella maris, succúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo : tu quæ genuísti,
Natúra miránte, tuum sanctum Genitórem,
Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

In Adventu, ℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus Oratio

Grátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde : ut, qui Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; per passiónem ejus et crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A I Vesp. Nativ. Domini et deinceps : ℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Orémus Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

---

2 Post Purificationem, id est, a Completorio diei 2 Februarii, etiam quando transferatur Festum Purificationis B. Mariæ V., usque ad Completorium Feriæ IV Majoris Hebdomadæ inclusive :

Antiphona

Ave, Regína cælórum,
Ave, Dómina Angelórum :
Salve, radix, salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta :
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus Oratio

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium : ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus; intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

---

3 A Completorio Sabbati Sancti usque ad Nonam Sabbati infra Octavam Pentecostes inclusive :

Antiphona

Regína cæli, lætáre, allelúja;
Quia quem meruísti portáre, allelúja,
Resurréxit, sicut dixit, allelúja:
Ora pro nobis Deum, allelúja.

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúja. ℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus Oratio

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, mundum lætificáre

dignátus es: præsta, quæsumus; ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

---

4 A I Vesperis Festi Ss. Trinitatis usque ad Nonam Sabbati ante Adventum inclusive:

Antiphona

Salve, Regína, mater misericórdiæ; vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules fílii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eja ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus **Oratio**

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte, præparásti: da, ut cujus commemoratióne lætámur; ejus pia intercessióne, ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Absoluta vero Antiphona finali cum suis Versu et Oratione, concluditur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Et cum frátribus nostris absséntibus. Amen.

BENEDICTA · SIT · SANCTA · TRINITAS

PAX

SANCTUS SANCTUS SANCTUS
DOMINUS · DEUS · SABAOTH

PROPRIUM DE TEMPORE

DOMINICA I POST PENTECOSTEN

IN FESTO SANCTISSIMÆ TRINITATIS

Duplex I classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Glória † tibi, Trínitas æquális, una Déitas, et ante ómnia sæcula, et nunc et in perpétuum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Dominica. 157

2 Laus et perénnis glória † Deo Patri, et Fílio, Sancto simul Paráclito, in sæculórum sæcula.

3 Glória laudis † résonet in ore ómnium, Patri, genitæque Proli, Spirítui Sancto páriter resúltet laude perénni.

4 Ex quo ómnia, † per quem ómnia, in quo ómnia: ipsi glória in sæcula.

Capitulum *Rom. 11, 33*

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei: † quam incomprehensibília sunt judícia ejus, * et investigábiles viæ ejus!

℟. br. Benedicámus Patrem, et Fílium, * Cum Sancto Spíritu. Benedicámus. ℣. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula. Cum Sancto. Glória Patri. Benedicámus.

Hymnus

O lux, beáta Trínitas,
Et principális Unitas:
Jam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere:
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Ad Magnif., Aña Grátias † tibi, Deus, grátias tibi, vera et una Trínitas, una et summa Déitas, sancta et una Unitas.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere,et in poténtia majestátis adoráre Unitátem: quæsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Et fit Commem. Dñicæ occurrentis :

Aña Lóquere, Dómine, † quia audit servus tuus.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te,Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Oratio

Deus, in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris : et quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ; ut in exsequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actióne placeámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Deum verum, unum in Trinitáte, et Trinitátem in Unitáte, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Summæ Deus cleméntiæ,
Mundíque factor máchinæ,
Unus potentiáliter,
Trinúsque personáliter :

Da déxteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Glória Patri Dómino,
Glória Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Adésto, † unus Deus omnípotens, Pater, Fílius, et Spíritus Sanctus.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis,†glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas : * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli,et pisces maris, *qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña Adésto, unus Deus omnípotens, Pater, Fílius, et Spíritus Sanctus.

Aña Te unum† in substántia, Trinitátem in persónis confitémur.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda:* præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa:

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero:*et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña Te unum in substántia, Trinitátem in persónis confitémur.

Aña Te semper † idem esse, vívere, et intellígere, profitémur.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Te semper idem esse, vívere, et intellígere, profitémur.

Aña Te invocámus, † te laudámus, te adorámus, o beáta Trínitas.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, †

Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : † vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Aña Te invocámus, te laudámus, te adorámus, o beáta Trínitas.

Aña Spes nostra, † salus nostra, honor noster, o beáta Trínitas.

Psalmus 32

Exsultáte, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini,*et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus,quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Aña Spes nostra, salus nostra, honor noster, o beáta Trínitas.

Aña Líbera nos, † salva nos, vivífica nos, o beáta Trínitas.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adjútor in tribulatiónibus,quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña Líbera nos, salva nos, vivífica nos, o beáta Trínitas.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

De Isaía Prophéta

Lectio I *Cap. 6, 1-12*

In anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri : duábus velábant fáciem ejus, et duábus velábant pedes ejus, et duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, et dicébant : Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus exercítuum, plena est omnis terra glória ejus.

℟. Vidi Dóminum † sedéntem super sólium excélsum et elevátum, et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio II

Et commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo. Et dixi : Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altári.

℟. Benedíctus † Dóminus, Deus Israël, qui facit mirabília magna solus : * Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum. ℣. Replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat. Et benedíctum.

Lectio III

Et tétigit os meum, et dixit : Ecce tétigit hoc lábia tua,et

auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur. Et audívi vocem Dómini dicéntis: Quem mittam? et quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me. Et dixit: Vade, et dices pópulo huic: Audíte audiéntes, et nolíte intellígere: et vidéte visiónem, et nolíte cognóscere.

℟. Benedícat † nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * Et métuant eum omnes fines terræ. ℣. Deus misereátur nostri, et benedícat nos Deus. Et métuant.

Lectio IV

Excæca cor pópuli hujus, et aures ejus ággrava, et óculos ejus claude, ne forte vídeat óculis suis, et áuribus suis áudiat, et corde suo intélligat, et convertátur, et sanem eum. Et dixi: Usquequo, Dómine? Et dixit: Donec desoléntur civitátes absque habitatóre, et domus sine hómine, et terra relinquétur desérta, et longe fáciet Dóminus hómines, et multiplicábitur quæ derelícta fúerat in médio terræ.

℟. Glória Patri, † genitæque Proli, et tibi, compar utriúsque semper Spíritus alme, Deus unus, * Omni témpore sæcli. ℣. Da gaudiórum præmia, da gratiárum múnera, dissólve litis víncula, astrínge pacis fœdera. Omni. Glória Patri. Omni.

IN II NOCTURNO

Aña Cáritas † Pater est, grátia Fílius, communicátio Spíritus Sanctus, o beáta Trínitas.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña Cáritas Pater est, grátia Fílius, communicátio Spíritus Sanctus, o beáta Trínitas.

Aña Verax est Pater, † véritas Fílius, véritas Spíritus Sanctus, o beáta Trínitas.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus

in civitáte Dómini virtútum: † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum,Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus:* et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Aña Verax est Pater, véritas Fílius, véritas Spíritus Sanctus, o beáta Trínitas.

Aña Pater, † et Fílius, et Spíritus Sanctus una substántia est, o beáta Trínitas.

Psalmus 71

Deus, judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent:

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper:* tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fænum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël,*qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: † et replébitur majestáte ejus omnis terra: * fiat, fiat.

Aña Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus una substántia est, o beáta Trínitas.

Aña Glória et honor † Deo in unitáte Trinitátis, Patri, et Fílio, cum Sancto Spíritu, in sempitérna sæcula.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : † commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Glória et honor Deo in unitáte Trinitátis, Patri, et Fílio, cum Sancto Spíritu, in sempitérna sæcula.

Aña In Patre † manet ætérnitas, in Fílio æquálitas, in Spíritu Sancto æternitátis æqualitatísque connéxio.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña In Patre manet ætérnitas, in Fílio æquálitas, in Spíritu Sancto æternitátis æqualitatísque connéxio.

Aña Sanctus, † sanctus, sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Ex libro sancti Fulgéntii Epíscopi, de fide, ad Petrum

Inter Opera S. August. t. 6, n. 4

Lectio V

Fides, quam sancti Patriárchæ atque Prophétæ ante incarnatiónem Fílii Dei divínitus accepérunt, quam étiam sancti Apóstoli ab ipso Dómino in carne pósito audiérunt, et Spíritus Sancti magistério instrúcti non solum sermóne prædicavérunt, verum étiam ad instructiónem salubérrimam posterórum scriptis suis índitam reliquérunt; unum Deum prædicat Trinitátem, id est, Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum.

℟. Quis Deus † magnus sicut Deus noster? * Tu es Deus, qui facis mirabília. ℣. Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Tu es.

Lectio VI

Sed Trínitas vera non esset, si una eadémque persóna dicerétur Pater et Fílius et Spíritus Sanctus. Si enim, sicut est Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una substántia, sic esset una persóna; nihil omníno esset, in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rursus quidem Trínitas esset vera, sed unus Deus Trínitas ipsa non esset, si quemádmodum Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus personárum sunt ab ínvicem proprietáte distíncti, sic fuíssent naturárum quoque diversitáte discréti.

℟. Tibi laus, † tibi glória, tibi gratiárum áctio in sæcula

sempitérna, * O beáta Trínitas. ℣. Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum: et laudábile et superexaltátum in sæcula. O beáta.

Lectio VII

Sed quia in illo uno vero Deo Trinitáte, non solum quod unus Deus est, sed étiam quod Trínitas est, naturáliter verum est; proptérea ipse verus Deus in persónis Trínitas est, et in una natúra unus est. Per hanc unitátem naturálem totus Pater in Fílio et Spíritu Sancto est, totus Fílius in Patre et Spíritu Sancto est, totus quoque Spíritus Sanctus in Patre et Fílio.

℟. Magnus Dóminus, † et laudábilis nimis: * Et sapiéntiæ ejus non est númerus. ℣. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus: et sapiéntiæ ejus non est finis. Et sapiéntiæ.

Lectio VIII

Nullus horum extra quémlibet ipsórum est: quia nemo álium aut præcédit æternitáte, aut excédit magnitúdine, aut súperat potestáte: quia nec Fílio, nec Spíritu Sancto, quantum ad natúræ divínæ unitátem pértinet, aut antérior aut major Pater est; nec Fílii ætérnitas atque imménsitas, velut antérior aut major, Spíritus Sancti immensitátem æternitatémque aut præcédere aut excédere naturáliter potest.

℟. Honor, † virtus et potéstas et impérium sit Trinitáti in unitáte, unitáti in Trinitáte, * In perénni sæculórum témpore. ℣. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus. In perénni. Glória Patri. In perénni.

IN III NOCTURNO

Aña Laus Deo Patri, † paríque Proli, et tibi, Sancte, stúdio perénni, Spíritus, nostro résonet ab ore omne per ævum.

Canticum Isaiæ — *Isaias, 33, 2-10*

Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: † esto bráchium nostrum in mane, * et salus nostra in témpore tribulatiónis.

A voce Angeli fugérunt pópuli, * et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes.

Et congregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, * velut cum fossæ plenæ fúerint de eo.

Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso: * implévit Sion judício et justítia.

Et erit fides in tempóribus tuis: † divítiæ salútis, sapiéntia et sciéntia: * timor Dómini ipse est thesáurus ejus.

Ecce vidéntes clamábunt foris,* ángeli pacis amáre flebunt.

Dissipátæ sunt viæ, cessávit tránsiens per sémitam; † írritum factum est pactum, * projécit civitátes, non reputávit hómines.

Luxit et elánguit terra: * confúsus est Líbanus, et obsórduit.

Et factus est Saron sicut desértum; * et concússa est Basan et Carmélus.

Nunc consúrgam, dicit Dóminus: * nunc exaltábor, nunc sublevábor.

Glória Patri.

Canticum Isaiæ — *Isaias, 33, 13-18*

Audíte, qui longe estis, quæ fécerim, * et cognóscite, vicíni, fortitúdinem meam.

Contérriti sunt in Sion peccatóres, * possédit tremor hypócritas.

Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? * quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis?

Qui ámbulat in justítiis, et lóquitur veritátem, † qui prójicit avarítiam ex calúmnia, * et éxcutit manus suas ab omni múnere,

Qui obtúrat aures suas, ne áudiat sánguinem, * et claudit óculos suos, ne vídeat malum.

Iste in excélsis habitábit, † muniménta saxórum sublímitas ejus: * panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt.

Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, † cernent terram de longe. * Cor tuum meditábitur timórem.

Canticum *Eccli. 36, 14-19*

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum: * et Israël, quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ, Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * et glória tua pópulum tuum.

Da testimónium his, qui ab inítio creatúræ tuæ sunt, * et súscita prædicatiónes, quas locúti sunt in nómine tuo prophétæ prióres.

Da mercédem sustinéntibus te, * ut prophétæ tui fidéles inveniántur:

Et exáudi oratiónes servórum tuórum secúndum benedictiónem Aaron de pópulo tuo, * et dírige nos in viam justítiæ,

Et sciant omnes, qui hábitant terram, * quia tu es Deus conspéctor sæculórum.

Aña Laus Deo Patri, parilíque Proli, et tibi, Sancte, stúdio perénni, Spíritus, nostro résonet ab ore omne per ævum.

℣. Verbo Dómini cæli firmáti sunt. ℟. Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 28*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Nazianzéni

Tract. de fide orthodoxa, Prolog.;

Quis catholicórum ignórat Patrem vere esse Patrem, Fílium vere esse Fílium, et Spíritum Sanctum vere esse Spíritum Sanctum? sicut ipse Dóminus ad Apóstolos suos dicit: Eúntes baptizáte omnes Gentes in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Hæc est perfécta Trínitas in unitáte consístens, quam scílicet unius substántiæ profitémur.

℟. Benedicámus † Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu: * Laudémus et superexaltémus eum in sæcula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: et laudábilis et gloriósus in sæcula. Laudémus.

Lectio X

Non enim nos secúndum córporum conditiónem, divisiónem in Deo fácimus; sed

secúndum divínæ natúræ poténtiam, quæ in matéria non est, et nóminum persónas vere constáre crédimus, et unitátem divinitátis esse testámur. Nec extensiónem partis alicújus ex Patre, ut quidam putavérunt, Dei Fílium dícimus: nec verbum sine re, velut sonum vocis, accípimus: sed tria nómina et tres persónas unius esse esséntiæ, uníus majestátis atque poténtiæ crédimus.

℟. O beáta Trínitas, † te laudámus, te benedícimus, te adorámus: auge in nobis fidem, auge spem, auge caritátem, * O beáta Trínitas. ℣. Tibi laus, tibi glória, tibi gratiárum áctio in sæcula sempitérna. O beáta.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Et ídeo unum Deum confitémur: quia únitas majestátis, plúrium vocábulo deos próhibet appellári. Dénique Patrem et Fílium cathólice nominámus; duos autem Deos dícere, nec póssumus, nec debémus. Non quod Fílius Dei Deus non sit, immo verus Deus de Deo vero; sed quia non aliúnde, quam de ipso uno Patre, Dei Fílium nóvimus, períde unum Deum dícimus. Hoc enim Prophétæ, hoc Apóstoli tradidérunt: hoc ipse Dóminus dócuit, cum dicit: Ego et Pater unum sumus. Unum ad unitátem divinitátis, ut dixi, refert; sumus autem, persónis assígnat.

℟. Te Deum † Patrem ingénitum, te Fílium unigénitum, te Spíritum Sanctum Paráclitum, sanctam et indivíduam Trinitátem, toto corde et ore confitémur, laudámus, atque benedícimus: * Tibi glória in sæcula. ℣. Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília, tu es Deus solus. Tibi.

Bened. Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio XII — *Cap. 6, 36-42*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Estóte misericórdes, sicut et Pater vester misericors est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Serm. 83 in Evang. Matth. de Verbis Domini, cap. 2

Duo sunt ópera misericórdiæ, quæ nos líberant, quæ bréviter ipse Dóminus pósuit in Evangélio: Dimíttite, et dimittétur vobis: date, et dábitur vobis. Dimíttite, et dimittétur vobis, ad ignoscéndum pértinet: Date, et dábitur vobis, ad præstándum benefícium pértinet. Quod ait de ignoscéndo, et tu vis tibi ignósci quod peccas, et habes álium, cui tu possis ignóscere. Rursus, quod pértinet ad tribuéndum benefícium, petit a te mendícus, et tu es Dei mendícus. Omnes enim quando orámus, mendíci Dei sumus: ante jánuam magni Patrisfamílias stamus, immo et prostérnimur, súpplices ingemíscimus, áliquid voléntes accípere; et ipsum áliquid, ipse Deus est. Quid a te petit mendícus? Panem. Et tu quid petis a Deo, nisi Christum, qui dicit: Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi? Ignósci vobis vultis? ignóscite: Remíttite, et remittétur vobis. Accípere vultis? date, et dábitur vobis.

℟. Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 28, 18-20

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti: docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis. Et ecce, ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem sæculi.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Glória † tibi, Trínitas æquális, una Déitas, et ante ómnia sæcula, et nunc et in perpétuum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Laus et perénnis glória † Deo Patri, et Fílio, Sancto simul Paráclito, in sæculórum sæcula.

3 Glória laudis † résonet in ore ómnium, Patri, genitæque Proli, Spirítui Sancto páriter resúltet laude perénni.

4 Laus Deo Patri, † parilíque Proli, et tibi, Sancte, stúdio perénni, Spíritus, nostro résonet ab ore, omne per ævum.

5 Ex quo ómnia, † per quem ómnia, in quo ómnia: ipsi glória in sæcula.

Capitulum *Rom. 11, 33*

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei: † quam incomprehensibília sunt judícia ejus,* et investigábiles viæ ejus!

℟. br. Benedíctus es, Dómine, * In firmaménto cæli. Benedíctus. ℣. Et laudábilis et gloriósus in sæcula. In firmaménto. Glória Patri. Benedíctus.

Hymnus

Tu, Trinitátis Unitas,
Orbem poténter qui regis,
Atténde laudum cántica,
Quæ excubántes psállimus.

Ortus refúlget Lúcifer,
Sparsámque lucem núntiat,
Cadit calígo nóctium:
Lux sancta nos illúminet.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Ad Bened., Aña Benedícta sit † sancta creátrix et gubernátrix ómnium, sancta et indivídua Trínitas, nunc, et semper, et per infiníta sæcula sæculórum.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre Unitátem: quæsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Dominicæ.

Aña Estóte ergo † misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est, dicit Dóminus.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Oratio

Deus, in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris : et quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ ; ut in exsequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actióne placeámus. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Aña Glória.

Ps. 118 Beáti immaculáti in via. ut in Psalterio, Dñica ad Primam. 141

Dicto, post ultimam Psalmi divisionem Glória Patri, immediate additur

Symbolum Athanasianum

Quicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat Cathólicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est : † ut unum Deum in Trinitáte, * et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti :

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius,* ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius,* Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur : * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus : * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est : * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio : * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres : † unus Fílius, non tres Fílii : * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, † nihil majus aut

minus : * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, † et únitas in Trinitáte, * et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, † quia Dóminus noster Jesus Christus, Dei Fílius, * Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus : * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo : * ex ánima rationáli et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem : * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ,* sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra : descéndit ad ínferos : * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis : * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, † quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, * salvus esse non póterit.

Glória Patri. Sicut erat.

Quo finito repetitur Aña Glória tibi, Trínitas æquális, una Déitas, et ante ómnia sæcula, et nunc et in perpétuum.

Capitulum Regi sæculórum.4

AD TERTIAM

Aña Laus et perénnis glória.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

AD SEXTAM

Aña Glória laudis.

Capitulum *2 Cor. 13, 13*

Grátia Dómini nostri Jesu Christi, † et cáritas Dei, et communicátio Sancti Spíritus * sit cum ómnibus vobis. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

AD NONAM

Aña Ex quo ómnia.

Capitulum *1 Joann. 5, 7*

Tres sunt, qui testimónium dant in cælo : † Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : * et hi tres unum sunt.

℣. Verbo Dómini cæli firmáti sunt. ℟. Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 183, præter sequentia.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Ad Magnif., Aña Te Deum † Patrem ingénitum, te Fílium unigénitum, te Spíritum Sanctum Paráclitum, sanctam et indivíduam Trinitátem, toto corde et ore confitémur, laudámus, atque benedícimus : tibi glória in sæcula.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre Unitátem : quæsumus ; ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Et fit Commem. Dñicæ :

Aña Nolíte judicáre,† ut non judicémini : in quo enim judício judicavéritis, judicabímini, dicit Dóminus.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Oratio

Deus, in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris : et quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ ; ut in exsequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actióne placeámus. Per Dóminum.

Feria II post Dñicam Trinitatis, et deinceps usque ad Adventum, omnia dicuntur ut in Psalterio præter ea, quæ specialiter assignantur. Oratio in Feriis dicitur de Dñica præcedenti.

FERIA V IN FESTO
SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI

Duplex I Classis cum Octava privilegiata II ordinis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Sacérdos in ætérnum † Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem et vinum óbtulit.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis,* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña Sacérdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem et vinum óbtulit.

Aña Miserátor Dóminus † escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem Géntium. * Opera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini:

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum. * Laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium.

Aña Cálicem † salutáris accípiam: et sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,* pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña Cálicem salutáris accípiam: et sacrificábo hóstiam laudis.

Feriis IV et VI, Dominica ac Feria III dicitur

Aña Sicut novéllæ olivárum, † Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini.

Psalmus 127

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum. * Pacem super Israël.

Aña Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini.

Feria V, Sabbato, Feriis II et IV loco præcedentis dicitur

Aña Qui pacem † ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israël.
Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.
Aña Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Capitulum *1 Cor. 11, 23-24*

Fratres : Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, † quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípite et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : * hoc fácite in meam commemoratiónem.

℞. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti, Allelúja, allelúja. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúja. Glória Patri. Cibávit.

Hymnus

Pange, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ,
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit ;
Fitque sanguis Christi merum :
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Sequens stropha, si coram Sanctissimo exposito Officium persolvatur, dicitur flexis genibus.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui :
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio :
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúja. ℞. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Ad Magnif., Aña O quam suávis est, † Dómine, spíritus tuus, qui, ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cælo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes.

IN II VESPERIS

℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúja. ℞. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Ad Magnif., Aña O sacrum convívium, † in quo Christus súmitur : recólitur memória passiónis ejus : mens implétur grátia : et futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja.

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis

tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Conclusio Hymnorum per totam Octavam erit:

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣℣. Completorii et Primæ non additur Allelúja.

AD MATUTINUM

Invitat. Christum Regem adorémus dominántem Géntibus: * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus,juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens: Accípite quod trado vásculum;
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis presbýteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis hóminum;
Dat panis cælicus figúris términum;
O res mirábilis! mandúcat Dóminum
Pauper servus et húmilis.

Te, trina Déitas únaque, póscimus;
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos, quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas.
Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Fructum salutíferum † gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit,*et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,quod plántatum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in

judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Aña A fructu † fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium ?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino, * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam ;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Aña Communióne cálicis, † quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, congregávit nos Dóminus.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino : Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt:

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, †adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña Communióne cálicis,quo Deus ipse súmitur, non vituló-

rum sánguine, congregávit nos Dóminus.

Aña Memor sit † Dóminus sacrifícii nostri: et holocáustum nostrum pingue fiat.

Psalmus 19

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum:* et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas.* Nunc cognóvi, quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum,

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri, invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Aña Memor sit Dóminus sacrifícii nostri: et holocáustum nostrum pingue fiat.

Aña Parátur † nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tríbulant nos.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit;

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam,* advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Aña Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tríbulant nos.

Aña In voce exsultatiónis † résonent epulántes in mensa Dómini.

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum:* quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis et confessiónis:* sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea ?* et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat,* in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei ? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * Quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña In voce exsultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

℣. Panem cæli dedit eis, allelúja. ℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúja.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio I *Cap. 11, 20-32*

Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit,álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

℟. Immolábit hædum † multitúdo filiórum Israël ad vésperam Paschæ : * Et edent carnes et ázymos panes. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus : ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et edent.

Lectio II

Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípite,et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : hoc fácite, quotiescúmque bibétis,in meam commemoratiónem.

℟. Comedétis carnes, † et saturabímini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste.

Lectio III

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini.

℟. Respéxit † Elías ad caput

suum subcinerícium panem; qui surgens comédit et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit.

Lectio IV

Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod, si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

℟. Panis, † quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Litigábant ergo Judæi, dicéntes: * Quómodo potest hic nobis dare carnem suam ad manducándum? ℣. Locútus est pópulus contra Dóminum: Anima nostra náuseat super cibo isto levíssimo. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

IN II NOCTURNO

Aña Introíbo † ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Psalmus 42

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña Introíbo ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Aña Cibávit nos Dóminus † ex ádipe fruménti: et de petra, melle saturávit nos.

Psalmus 80

Exsultáte Deo, adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est: * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: † exaudívi te in abscóndito tempestátis: * probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Aña Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti: et de petra, melle saturávit nos.

Aña Ex altári tuo, † Dómine, Christum súmimus : in quem cor et caro nostra exsúltant.

Psalmus 83

Quam diléсta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña Ex altári tuo, Dómine, Christum súmimus: in quem cor et caro nostra exsúltant.

Aña Benignitátem † fecit Dóminus, et terra nostra dedit fructum suum.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram

tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Aña Benignitátem fecit Dóminus, et terra nostra dedit fructum suum.

Aña Memor † Christus Dóminus sciéntium eum, fruménto et vino stabilívit eos.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña Memor Christus Dóminus sciéntium eum, fruménto et vino stabilívit eos.

Aña Dóminus † in Sion magnus: Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Dóminus in Sion magnus: Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Sermo sancti Thomæ Aquinátis
Opusc. V ed. Parm., alibi 57

Lectio V

Imménsa divínæ largitátis benefícia, exhíbita pópulo christiáno, inæstimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim est,aut fuit aliquándo tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus síquidem Dei Fílius, suæ divinitátis volens nos esse partícipes, natúram nostram assúmpsit, ut hómines deos fáceret factus homo. Et hoc ínsuper,quod de nostro assúmpsit, totum nobis cóntulit ad salútem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara Crucis hóstiam óbtulit Deo Patri, sánguinem suum fudit in prétium simul et lavácrum; ut redémpti a miserábili servitúte, a peccátis ómnibus mundarémur. Ut autem tanti benefícii jugis in nobis manéret memória, corpus suum in cibum, et sánguinem suum in potum, sub spécie panis et vini suméndum fidélibus derelíquit.

℟. Cœnántibus illis, † accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite et comédite: hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio VI

O pretiósum et admirándum convívium, salutíferum et omni suavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest? in quo non carnes vitulórum et hircórum, ut olim in Lege, sed nobis Christus suméndus propónitur verus Deus. Quid hoc Sacraménto mirabílius? In ipso namque panis et vinum in Christi corpus et sánguinem substantiáliter convertúntur; ideóque Christus, Deus et homo perféctus, sub módici panis et vini spécie continétur.

℟. Accépit Jesus † cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio VII

Manducátur ítaque a fidélibus,sed mínime lacerátur; quinímmo, divíso Sacraménto, sub quálibet divisiónis partícula íntegra persevérat. Accidéntia autem sine subjécto in eódem subsístunt, ut fides locum hábeat, dum visíbile invisibíliter súmitur aliéna spécie occultátum; et sensus a deceptióne reddántur immúnes, qui de accidéntibus júdicant sibi notis.

℟. Ego sum † panis vitæ; patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cælo descéndens, ut, si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est.

Lectio VIII

Nullum étiam sacraméntum est isto salúbrius,quo purgántur peccáta, virtútes augén-

tur, et mens ómnium spirituálium charísmatum abundántia impinguátur. Offértur in Ecclésia pro vivis et mórtuis, ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium institútum. Suavitátem dénique hujus Sacraménti nullus exprímere súfficit, per quod spirituális dulcédo in suo fonte gustátur; et recólitur memória illíus, quam in sua passióne Christus monstrávit, excellentíssimæ caritátis. Unde, ut árctius hujus caritátis imménsitas fidélium córdibus infigerétur, in última cœna, quando Pascha cum discípulis celebráto, transitúrus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacraméntum instítuit, tamquam passiónis suæ memoriále perénne, figurárum véterum impletívum, miraculórum ab ipso factórum máximum; et de sua contristátis abséntia solátium singuláre relíquit.

℟. Unus panis, † et unum corpus multi sumus: * Omnes de uno pane, et de uno cálice participámus. ℣. Parásti in dulcédine tua páuperi, Deus, qui habitáre facis unánimes in domo. Omnes. Glória Patri. Omnes.

IN III NOCTURNO

Aña Caro mea † vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui mandúcat carnem meam, et bibit sánguinem meum, habébit vitam ætérnam, dicit Dóminus.

Canticum Proverb. *9, 1-6 et 10-12*

Sapiéntia ædificávit sibi domum, * excídit colúmnas septem.

Immolávit víctimas suas, * míscuit vinum et propósuit mensam suam.

Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, * et ad mœnia civitátis:

Si quis est párvulus, véniat ad me. * Et insipiéntibus locúta est:

Veníte, comédite panem meum, * et bíbite vinum quod míscui vobis.

Relínquite infántiam, et vívite, * et ambuláte per vias prudéntiæ.

Princípium sapiéntiæ timor Dómini: * et sciéntia sanctórum, prudéntia.

Per me enim multiplicabúntur dies tui, * et addéntur tibi anni vitæ.

Si sápiens fúeris, tibimetípsi eris: * si autem illúsor, solus portábis malum.

Canticum Jeremiæ *Jer. 31, 10-14*

Audíte verbum Dómini, Gentes, * et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt, et dícite:

Qui dispérsit Israël, congregábit eum: * et custódiet eum sicut pastor gregem suum.

Redémit enim Dóminus Jacob, * et liberávit eum de manu potentióris.

Et vénient, et laudábunt in monte Sion: * et cónfluent ad bona Dómini.

Super fruménto et vino et óleo, * et fetu pécorum et arméntorum:

Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus, * et ultra non esúrient.

Tunc lætábitur virgo in choro, * júvenes et senes simul:

Et convértam luctum eórum in gáudium, * et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo.

Et inebriábo ánimam sacer-

dótum pinguédine: * et pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dóminus.

Canticum Sapientiæ
Sap. 16, 20, 21; 26, 29; 17, 1

Angelórum esca nutrivísti pópulum tuum, * et parátum panem de cælo præstitísti illis sine labóre,

Omne delectaméntum in se habéntem, * et omnis sapóris suavitátem.

Substántia enim tua dulcédinem tuam, * quam in fílios habes, ostendébat:

Et desérviens uniuscujúsque voluntáti, * ad quod quisque volébat, convertebátur.

Ut scirent fílii tui, quos dilexísti, Dómine, † quóniam non nativitátis fructus pascunt hómines, * sed sermo tuus hos, qui in te credíderint, consérvat.

Ingráti enim spes tamquam hibernális glácies tabéscet, * et dispériet tamquam aqua supervácua.

Magna sunt enim judícia tua, Dómine, † et inenarrabília verba tua: * propter hoc indisciplinátæ ánimæ erravérunt.

Aña Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui mandúcat carnem meam, et bibit sánguinem meum, habébit vitam ætérnam, dicit Dóminus.

℣. Edúcas panem de terra, allelúja. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 6*

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 26 in Joann. 17-19

Cum cibo et potu id áppetant hómines,ut neque esúriant, neque sítiant: hoc veráciter non præstat, nisi iste cibus et potus, qui eos, a quibus súmitur, immortáles et incorruptíbiles facit; id est, socíetas ipsa Sanctórum, ubi pax erit et únitas plena atque perfécta. Proptérea quippe, sicut étiam ante nos hoc intellexérunt hómines Dei, Dóminus noster Jesus Christus corpus et sánguinem suum in eis rebus commendávit, quæ ad unum áliquid redigúntur ex multis. Namque áliud in unum ex multis granis confícitur: áliud in unum ex multis ácinis cónfluit.

℟. Qui mandúcat † meam carnem et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio X

Dénique jam expónit, quómodo id fiat, quod lóquitur; et quid sit manducáre corpus ejus, et sánguinem bíbere. Qui mandúcat carnem meam, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Hoc est ergo manducáre illam escam, et illum bíbere potum, in Christo manére, et illum manéntem in se habére.

℟. Misit me † vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et qui.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Ac per hoc, qui non manet in Christo, et in quo non manet Christus, proculdúbio nec mandúcat spiritáliter carnem ejus, nec bibit ejus sánguinem, licet carnáliter et visibíliter premat déntibus Sacraméntum córporis et sánguinis Christi: sed magis tantæ rei sacraméntum ad judícium sibi mandúcat et bibit, quia immúndus præsúmpsit ad Christi accédere Sacraménta, quæ áliquis non digne sumit, nisi qui mundus est; de quibus dícitur: Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

℟. Calix † benedictiónis, cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est? * Et panis, quem frángimus, nonne participátio córporis Christi est? ℣. Calix tuus inébrians quam præclárus est, Dómine! Et panis.

Lectio XII

Sicut, inquit, misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Ac si díceret: Ut ego vivam propter Patrem, id est, ad illum tamquam ad majórem réferam vitam meam, exinanítio mea fecit, in qua me misit: ut autem quisquam vivat propter me, participátio facit, qua mandúcat me. Ego ítaque humiliátus vivo propter Patrem: ille eréctus vivit propter me. Si autem ita dictum est, Vivo propter Patrem, quia ipse de illo, non ille de ipso est; sine detriménto æqualitátis dictum est. Nec tamen dicéndo, Et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me; eámdem suam et nostram æqualitátem significávit, sed grátiam mediatóris osténdit.

℟. Transitúrus † de mundo ad Patrem Jesus, in mortis suæ memóriam * Instítuit sui córporis et sánguinis Sacraméntum. ℣. Corpus in cibum, sánguinem in potum tríbuens: Hoc, ait, fácite in meam commemoratiónem. Instítuit. Glória Patri. Instítuit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 6, 56-59

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de cælo descéndit. Non sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Qui mandúcat hunc panem, vivet in ætérnum.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Sapiéntia † ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Angelórum esca † nutrivísti pópulum tuum, et panem de cælo præstitísti eis, allelúja.

3 Pinguis est † panis Christi, et præbébit delícias régibus, allelúja.

4 Sacerdótes sancti † incénsum et panes ófferunt Deo, allelúja.

5 Vincénti † dabo manna abs-

cónditum, et nomen novum, allelúja.

Capitulum *1 Cor. 11, 23-24*

Fratres: Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: † Accípite et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: * hoc fácite in meam commemoratiónem.

℟. br. Panem cæli dedit eis, * Allelúja, allelúja. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúja. Glória Patri. Panem cæli.

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cæli pandis óstium,
Bella premunt hostília;
Da robur, fer auxílium.

Sequens Conclusio numquam mutatur.

Uni trinóque Dómino,
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

Ad Bened., Aña Ego sum † panis vivus, qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúja.

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

AD TERTIAM

Aña Angelórum esca.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Panem cæli dedit eis, allelúja. ℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Pinguis est.

Capitulum *1 Cor. 11, 26*

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, * mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

AD NONAM

Aña Vincénti.

Capitulum *1 Cor. 11, 27*

Quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, * reus erit córporis et sánguinis Dómini.

℣. Edúcas panem de terra, allelúja. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 199 Aña autem 4. Qui pacem, Ps. 147 Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúja. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Ad Magnif., Aña O sacrum convívium, † in quo Christus súmitur: recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja.

INFRA OCTAVAM

SSMI CORPORIS CHRISTI

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Christum Regem adorémus dominántem Géntibus: * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens: Accípite, quod trado vásculum;
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis presbýteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis hóminum;
Dat panis cælicus figúris términum;
O res mirábilis! mandúcat Dóminum
Pauper servus et húmilis.

Te, trina Déitas únaque, póscimus;
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos, quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas.
Amen.

IN I NOCTURNO

Aña primo die quo fit de Octava Fructum salutíferum † gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Psalmi de Feria occurrente ut in Psalterio.

Aña II die Communióne cálicis, † quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, congregávit nos Dóminus.

Aña III die Parátur † nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tríbulant nos.

Aña IV die Introíbo † ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Aña V die Ex altári tuo, † Dómine, Christum súmimus: in quem cor et caro nostra exsúltant.

Feriis VI et III

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Sabbato et Feria IV

℣. Edúcas panem de terra, allelúja. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja.

Feria II

℣. Panem cæli dedit eis, allelúja. ℟. Panem Angelórum mandúcavit homo, allelúja.

Benedictiones

1 Evangélica léctio.
2 Divínum auxílium.
3 Ad societátem.

Lectiones et Responsoria ut infra.

IN II NOCTURNO

Aña primo die quo fit de Octava A fructu † fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Psalmi de Feria occurrente.

Aña II die Memor sit † Dóminus sacrifícii nostri : et holocáustum nostrum pingue fiat.

Aña III die In voce exsultatiónis † résonent epulántes in mensa Dómini.

Aña IV die Cibávit nos Dóminus † ex ádipe fruménti : et de petra, melle saturávit nos.

Aña V die Benignitátem † fecit Dóminus, et terra nostra dedit fructum suum.

Capitulum *1 Cor. 11, 28-29*

Probet autem seípsum homo : et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. † Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit, * non dijúdicans corpus Dómini.

℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quæsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári ; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis et regnas.

Ad Laudes et reliquas Horas omnia sicut in Festo. 212

Sic dicitur Officium per totam Octavam præter ea, quæ specialiter ponuntur.

FERIA VI INFRA OCTAVAM
SSMI CORPORIS CHRISTI

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 6, 56-59*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 27 in Joannem. n. 1 et 2

Verba Dómini ex Evangélio, quæ sermónem prístinum consequúntur, audívimus. Hinc sermo debétur áuribus et méntibus vestris, et hodiérna die non importúnus est : est enim de córpore Dómini, quod dicébat se dare ad manducándum propter ætérnam vitam. Expósuit autem modum attributiónis hujus et doni sui, quómodo daret carnem suam manducáre, dicens: Qui mandúcat carnem meam et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum quia manducávit et bibit, hoc est : si manet, et manétur ; si hábitat, et inhabitátur ; si hæret, ut non deserátur.

℟. Cœnántibus illis, † accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait : * Accípite et comédite : hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur ? Accípite.

Lectio II

Hoc ergo nos dócuit et admónuit mýsticis verbis, ut simus in ejus córpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquéntes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo scandalizáti sunt; non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit, et verum dicit: Sápere secúndum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre: et sápere secúndum carnem, mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita ætérna; ergo nec carnem debémus sápere secúndum carnem, sicut in his verbis: Multi ítaque audiéntes, non ex inimícis, sed ex discípulis ejus, dixérunt : Durus est hic sermo, et quis potest eum audíre?

℟. Accépit Jesus † cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio III

Si discípuli durum habuérunt istum sermónem, quid inimíci? Et tamen sic oportébat ut dicerétur, quod non ab ómnibus intelligerétur. Secrétum Dei inténtos debet fácere, non advérsos: isti autem cito defecérunt, tália loquénte Dómino Jesu Christo. Non credidérunt áliquid magnum dicéntem, et verbis illis áliquam grátiam cooperiéntem : sed prout voluérunt, ita intellexérunt, et more hóminum: quia póterat Jesus, aut hoc disponébat Jesus, carnem, qua indútum erat Verbum, véluti concísam, distribuére credéntibus in se. Durus est, ínquiunt, hic sermo: quis potest eum audíre?

℟. Ego sum † panis vitæ; patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cælo descéndens, ut, si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est. Glória Patri. Hic est.

SABBATO INFRA OCTAVAM SSMI CORPORIS CHRISTI

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I — *Cap. 6, 56-59*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 27 in Joann., n. 6

Díximus, fratres, hoc Dóminum commendásse in manducatióne carnis suæ et potatióne sánguinis sui, ut in illo maneámus, et ipse in nobis. Manémus autem in illo, cum sumus membra ejus; manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, únitas nos compáginat: ut compáginet únitas, quæ facit, nisi cáritas? Et cáritas Dei unde? Apóstolum intérroga. Cáritas, inquit, Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Qui mandúcat† meam carnem et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio II

Ergo spíritus est qui vivíficat; spíritus enim facit viva membra: nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in córpore, quod végetat ipse spíritus, invénerit. Nam spíritus, qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivíficat membrum quod separátum invénerit a carne tua? Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vivíficat, nisi membra quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificátur ex ánima tua, quia unitáti córporis tui non copulátur.

℟. Misit me † vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et qui.

Lectio III

Hæc dicúntur, ut amémus unitátem et timeámus separatiónem. Nihil enim sic debet formidáre Christiánus quam separári a córpore Christi. Si enim separátur a córpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetátur Spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spíritum Christi non habet: hic non est ejus. Spíritus ergo est, qui vivíficat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locútus sum vobis, spíritus et vita sunt. Quid est, Spíritus et vita sunt? Spirituáliter intelligénda sunt. Intellexísti spirituáliter? Spíritus et vita sunt. Intellexísti carnáliter? Etiam sic illa spíritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

℟. Calix † benedictiónis, cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est?* Et panis, quem frángimus, nonne participátio córporis Christi est? ℣. Calix tuus inébrians quam præclárus est, Dómine! Et panis. Glória Patri. Et panis.

DOMINICA INFRA OCTAVAM
SSMI CORPORIS CHRISTI
QUÆ EST II POST PENTECOST.

Semiduplex

IN I VESPERIS

Añæ Sacérdos in ætérnum et Psalmi ut in Festo. 199 Aña 4 Qui pacem. Ps. 147 Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

Capitulum *1 Joann. 3, 13-14*

Caríssimi: Nolíte mirári, si odit vos mundus.† Nos scimus, quóniam transláti sumus de morte ad vitam, * quóniam dilígimus fratres.

℟. br. Panem cæli dedit eis, * Allelúja, allelúja. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúja. Glória Patri. Panem cæli.

Hymnus Pange, lingua, gloriósi. 201

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Ad Magnif., Aña Puer Sámuel † ministrábat ante Deum coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus cum eo.

Oratio

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ

dilectiónis instítuis. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. de Octava :

Aña O sacrum convívium, † in quo Christus súmitur : recólitur memória passiónis ejus : mens implétur grátia : et futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja.

℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúja. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quæsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári ; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM

Omnia dicuntur ut in Festo 202 præter sequentia.

IN I NOCTURNO

Quando Dñica infra Octavam occurrit Festum I classis, Lectiones I Nocturni Dñicæ ponuntur in die Octava.

Incipit liber primus Regum

Lectio I *Cap. 1, 1-11*

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim, et nomen ejus Elcana, fílius Jeroham, fílii Eliu, fílii Thohu, fílii Suph, Ephrathæus. Et hábuit duas uxóres, nomen uni Anna, et nomen secúndæ Phenénna. Fuerúntque Phenénnæ fílii, Annæ autem non erant líberi. Et ascendébat vir ille de civitáte sua, statútis diébus, ut adoráret et sacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo fílii Heli, Ophni et Phínees, sacerdótes Dómini.

℟. Immolábit hædum † multitúdo filiórum Israël ad vésperam Paschæ : * Et edent carnes et ázymos panes. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus : ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et edent.

Lectio II

Venit ergo dies, et immolávit Elcana, dedítque Phenénnæ uxóri suæ, et cunctis fíliis ejus, et filiábus partes ; Annæ autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligébat ; Dóminus autem conclúserat vulvam ejus. Affligébat quoque eam æmula ejus, et veheménter angébat, in tantum ut exprobráret quod Dóminus conclusísset vulvam ejus. Sicque faciébat per síngulos annos, cum, redeúnte témpore, ascénderent ad templum Dómini, et sic provocábat eam.

℟. Comedétis carnes, † et saturabímini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste.

Lectio III

Porro illa flebat, et non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus : Anna, cur fles ? et quare non cómedis ? et quam ob rem afflígitur cor tuum ? Numquid non ego mélior tibi sum quam decem fílii ?

℟. Respéxit † Elías ad caput suum subcinerícium panem ; qui surgens comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit.

Lectio IV

Surréxit autem Anna, postquam coméderat et bíberat

in Silo, et Heli sacerdóte sedénte super sellam ante postes templi Dómini. Cum esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum flens lárgiter, et votum vovit dicens : Dómine exercítuum, si respíciens víderis afflictiónem fámulæ tuæ, et recordátus mei fúeris, nec oblítus ancíllæ tuæ, dederísque servæ tuæ sexum virílem, dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, et novácula non ascéndet super caput ejus.

℟. Panis, † quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Litigábant ergo Judæi, dicéntes :* Quómodo potest hic nobis dare carnem suam ad manducándum ? ℣. Locútus est pópulus contra Dóminum : Anima nostra náuseat super cibo isto levíssimo. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 60 ad populum Antiochenum post initium

Lectio V

Quóniam Verbum dicit : Hoc est corpus meum ; et assentiámur et credámus et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádidit ; sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Itidem et in baptísmate : per rem nempe sensíbilem, aquam, donum confértur ; intelligíbile vero quod perfícitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedísset ipse dona ; sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt : Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta ? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére ; ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmere.

℟. Cœnántibus illis, † accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait : * Accípite et comédite : hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur ? Accípite.

Lectio VI

Igitur accédat nemo cum náusea, nemo resolútus ; omnes accénsi, omnes ferventes et excitáti. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant ; te multo magis opórtet esse sollértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habébant : tu vero debes in cælum migráre.

℟. Accépit Jesus † cálicem, postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio VII

Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre ; nec enim parva pœna propónitur indígne suméntibus. Cógita, quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos, qui illum crucifixérunt : ítaque considera, ne tu

quoque sis reus córporis et sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot benefícia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fíeri, cólaphis cædi, et crucifígi; verum et semetípsum nobis commíscet; et non fide tantum, verum et ipsa re, nos suum éfficit corpus.

℟. Ego sum † panis vitæ; patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cælo descéndens, ut, si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est.

Lectio VIII

Quo non opórtet ígitur esse puriórem, tali fruéntem sacrifício? quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? os quod igni spiritáli replétur, linguam quæ treméndo nimis sánguine rubéscit? Cógita, quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem; hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, fílios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus; sed ipse nos próprio sánguine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

℟. Unus panis † et unum corpus multi sumus: * Omnes de uno pane, et de uno cálice participámus. ℣. Parásti in dulcédine tua páuperi, Deus, qui habitáre facis unánimes in domo. Omnes. Glória Patri. Omnes.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 14*

In illo témpore: Dixit Jesus pharisæis parábolam hanc: Homo quidam fecit cœnam magnam, et vocávit multos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 36 in Evang. n. 1

Hoc distáre, fratres caríssimi, inter delícias córporis et cordis solet: quod corporáles delíciæ, cum non habéntur, grave in se desidérium accéndunt; cum vero ávide edúntur, comedéntem prótinus in fastídium per satietátem vertunt. At contra, spiritáles delíciæ, cum non habéntur, in fastídio sunt; cum vero habéntur, in desidério: tantóque a comedénte ámplius esuriúntur, quanto et ab esuriénte ámplius comedúntur.

℟. Qui mandúcat † meam carnem et bibit meum sánguinem,* In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio X

In illis appetítus placet, experiéntia displicet; in istis appetítus vilis est, et experiéntia magis placet. In illis appetítus saturitátem, satúritas fastídium génerat: in istis autem appetí-

tus saturitátem, satúritas appetítum parit. Augent enim spirituáles delíciæ desidérium in mente, dum sátiant : quia, quanto magis eárum sapor percípitur, eo ámplius cognóscitur quod avídius amétur; et idcírco non hábitæ amári non possunt, quia eárum sapor ignorátur. Quis enim amáre váleat quod ignórat?

℟. Misit me † vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et qui.

Lectio XI

Proínde Psalmísta nos ádmonet, dicens : Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus. Ac si apérte dicat : Suavitátem ejus non cognóscitis, si hanc mínime gustátis; sed cibum vitæ ex paláto cordis tángite, ut probántes ejus dulcédinem, amáre valeátis. Has autem homo delícias tunc amísit, cum in paradíso peccávit; extra éxiit, cum os a cibo ætérnæ dulcédinis clausit.

℟. Calix † benedictiónis, cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est? * Et panis, quem frángimus, nonne participátio córporis Christi est? ℣. Calix tuus inébrians quam præclárus est, Dómine! Et panis.

Lectio XII

Unde nos quoque, nati in hujus peregrinatiónis ærúmna, huc fastidiósi jam vénimus, nescímus quid desideráre debeámus. Tantóque se ámplius fastídii nostri morbus exággerat, quanto se magis ab esu illíus dulcédinis ánimus elóngat; et eo jam intérnas delícias non áppetit, quo eas comédere, diu longéque desuévit. Fastídio ergo nostro tabéscimus, et longa inédiæ peste fatigámur. Et quia gustáre intus nólumus parátam dulcédinem, amámus foris míseri famem nostram.

℟. Homo quidam † fecit cœnam magnam, et misit servum suum hora cœnæ dícere invitátis, ut venírent, * Quia paráta sunt ómnia. ℣. Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 14, 16-24

In illo témpore : Dixit Jesus pharisæis parábolam hanc : Homo quidam fecit cœnam magnam, et vocávit multos. Et misit servum suum hora cœnæ dícere invitátis, ut venírent, quia jam paráta sunt ómnia. Et cœpérunt simul omnes excusáre. Primus dixit ei : Villam emi, et necésse hábeo exíre, et vidére illam : rogo te, habe me excusátum. Et alter dixit: Juga boum emi quinque, et eo probáre illa: rogo te, habe me excusátum. Et álius dixit : Uxórem duxi : et ídeo non possum veníre. Et revérsus servus nuntiávit hæc dómino suo. Tunc irátus paterfamílias, dixit servo suo : Exi cito in platéas et vicos civitátis : et páuperes, ac débiles, et cæcos, et claudos íntroduc huc. Et ait servus : Dómine, factum est ut imperásti, et adhuc locus est. Et ait dóminus servo : Exi in vias, et sepes : et compélle intráre, ut impleátur domus mea. Dico autem vobis, quod nemo

virórum illórum, qui vocáti sunt, gustábit cœnam meam.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Sapiéntia † ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Angelórum esca † nutrivísti pópulum tuum, et panem de cælo præstitísti eis, allelúja.

3 Pinguis est † panis Christi, et præbébit delícias régibus, allelúja.

4 Sacerdótes sancti † incénsum et panes ófferunt Deo, allelúja.

5 Vincénti † dabo manna abscónditum, et nomen novum, allelúja.

Capitulum *1 Joann. 3, 13-14*

Caríssimi : Nolíte mirári, si odit vos mundus. † Nos scimus, quóniam transláti sumus de morte ad vitam, * quóniam dilígimus fratres.

℟. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúja, allelúja. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúja. Glória Patri. Cibávit.

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cæli pandis óstium,
Bella premunt hostília;
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino,
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

℣. Panem cæli dedit eis, allelúja. ℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúja.

Ad Bened., Aña Homo quidam † fecit cœnam magnam, et vocávit multos. Et misit servum suum hora cœnæ dícere invitátis, ut venírent, quia ómnia paráta sunt, allelúja.

Oratio

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. Octavæ :

Aña Ego sum † panis vivus, qui de cælo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúja.

℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quæsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis et regnas.

AD PRIMAM

Aña Sapiéntia.
Extra Chorum Lectio br. Filíoli.

AD TERTIAM

Aña Angelórum esca.
Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Panem cæli dedit eis, allelúja. ℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Pinguis est.

Capitulum *1 Joann. 3, 16*

In hoc cognóvimus caritátem Dei : † quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit, * et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

AD NONAM

Aña Vincénti.

Capitulum *1 Joann. 3, 18*

Filíoli mei, non diligámus verbo neque lingua, * sed ópere et veritáte.

℣. Edúcas panem de terra, allelúja. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja.

IN II VESPERIS

Aña Sacérdos in ætérnum et Psalmi de I Vesperis Festi. 199 Aña 4 Sicut novéllæ olivárum. Ps.127 Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Capitulum Caríssimi. ℟. br. Panem cæli et Hymnus Pange lingua ut supra in I Vesperis Dominicæ infra Octavam. 217

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Ad Magnif., Aña Exi cito † in platéas et vicos civitátis: et páuperes, ac débiles, cæcos,et claudos compélle intráre, ut impleátur domus mea, allelúja.

Deinde fit Commem. sequentis diei infra Octavam.

Aña O quam suávis est, † Dómine, spíritus tuus, qui, ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cælo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes.

℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúja. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Oratio Deus, qui nobis. 222

Si tamen sequenti die faciendum non sit Officium de Octava, dicitur Aña O sacrum convívium, de II Vesperis. 214

FERIA II INFRA OCTAVAM
SSMI CORPORIS CHRISTI

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 6, 56-59*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 26 in Joann., n. 12 et 13

Hic est panis, qui de cælo descéndit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt : in signis divérsa sunt; sed in re, quæ significátur, pária sunt. Apóstolum audi : Nolo enim vos, inquit, ignoráre, fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes per Móysen baptizáti sunt in nube et in mari, et omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt. Spiritálem útique eámdem; nam corporálem álteram;

quia illi manna, nos áliud : spiritálem vero, quam nos, sed patres nostri, non patres illórum, quibus nos símiles sumus, non quibus illi símiles fuérunt. Et adjúngit: Et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos; sed spécie visíbili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spiritáli. Quómodo enim eúmdem potum? Bibébant, inquit, de spiritáli,sequénte petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus.Petra Christus in signo,verus Christus in verbo et in carne.Et quómodo bibérunt? Percússa est petra de virga bis : gémina percússio, duo ligna crucis signíficat.

℟. Immolábit hædum † multitúdo filiórum Israël ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes et ázymos panes. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus : ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et edent.

Lectio II

Norunt fidéles corpus Christi, si corpus Christi non négligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vívere de Spíritu Christi. De Spíritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intellígite, fratres mei, quid díxerim. Homo es, et spíritum habes, et corpus habes. Spíritum dico, quæ ánima vocátur, qua constas quod homo es; constas enim ex ánima et córpore. Habes enim spíritum invisíbilem, corpus visíbile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex spíritu tuo? Respóndet omnis, qui vivit : qui autem hoc non potest respondére, néscio si vivit.Quid respóndet omnis, qui vivit? Corpus útique meum vivit de spíritu meo. Vis ergo et tu vívere de Spíritu Christi? In córpore esto Christi.

℟. Comedétis carnes,† et saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste.

Lectio III

Numquid enim corpus meum vivit de spíritu tuo? Meum vivit de spíritu meo, et tuum de spíritu tuo. Non potest vívere corpus Christi, nisi de Spíritu Christi. Inde est, quod expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacraméntum pietátis, o signum unitátis, o vínculum caritátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédat, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum, non sit putre membrum, quod resecári mereátur, non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cælo.

℟. Respéxit † Elías ad caput suum subcinerícium panem; qui surgens comédit et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit. Glória Patri. Et ambulávit.

FERIA III INFRA OCTAVAM SSMI CORPORIS CHRISTI

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I — *Cap. 6, 56-59*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 26 in Joann., n. 11

Non sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Quare manducavérunt, et mórtui sunt? Quia quod vidébant, credébant; quod non vidébant, non intelligébant. Ideo patres vestri, quia símiles estis illórum. Nam quantum pértinet, fratres mei, ad mortem istam visíbilem et corporálem, numquid nos non mórimur, qui manducámus panem de cælo descendéntem? Sic sunt mórtui et illi, quemádmodum et nos sumus moritúri; quantum áttinet, ut dixi, ad mortem hujus córporis visíbilem atque carnálem.

℟. Cœnántibus illis, † accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait : * Accípite et comédite : hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio II

Quantum autem pértinet ad illam mortem, de qua terret Dóminus, qua mórtui sunt patres istórum; manducávit manna et Móyses, manducávit manna et Aaron, manducávit manna et Phínees, manducavérunt ibi multi, qui Dómino placuérunt, et mórtui non sunt. Quare? Quia visíbilem cibum spiritáliter intellexérunt, spiritáliter esuriérunt, spiritáliter gustavérunt, ut spiritáliter satiaréntur. Nam et nos hódie accípimus visíbilem cibum; sed áliud est sacraméntum, áliud virtus sacraménti.

℟. Accépit Jesus † cálicem, postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio III

Quam multi de altári accípiunt, et moriúntur, et accipiéndo moriúntur! Unde dicit Apóstolus : Judícium sibi mandúcat et bibit. Nonne buccélla Domínica venénum fuit Judæ? Et tamen accépit. Et cum accépit, in eum inimícus intrávit; non quia malum accépit, sed quia bonum male malus accépit. Vidéte ergo, fratres, panem cæléstem spiritáliter manducáte, innocéntiam ad altáre apportáte. Peccáta, etsi sunt quotidiána, vel non sint mortífera; ántequam ad altáre accedátis, atténdite quod dicátis: Dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Si dimíttis, dimittétur tibi : secúrus accéde, panis est, non venénum.

℟. Ego sum † panis vitæ; patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cælo descéndens, ut, si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo descén-

di: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est. Glória Patri. Hic est.

FERIA IV INFRA OCTAVAM SSMI CORPORIS CHRISTI

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I — *Cap. 6, 56-59*

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Lib. 8 de Trinit., n. 14-16

Non est humáno aut sæculi sensu in Dei rebus loquéndum. Quæ scripta sunt, legámus, et quæ legérimus, intelligámus; et tunc perféctæ fídei offício fungémur. De naturáli enim in nobis Christi veritáte quæ dícimus, nisi ab eo díscimus, stulte atque ímpie dícimus. Ipse enim ait: Caro mea vere est esca, et sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in eo. De veritáte carnis et sánguinis non relíctus est ambigéndi locus.

℟. Qui mandúcat † meam carnem et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio II

Nunc enim, et ipsíus Dómini professióne, et fide nostra, vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accépta atque hausta id effíciunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. An ne hoc véritas non est? Contíngat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacraméntum communicátæ carnis et sánguinis simus, ipse testátur, dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis: quóniam ego vivo, et vos vivétis: quóniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

℟. Misit me † vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et qui.

Lectio III

Quod autem in nobis naturális hæc únitas sit, ipse ita testátus est: Qui edit carnem meam et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fúerit; ejus tantum in se assúmptam habens carnem, qui suam súmpserit. Perféctæ autem hujus unitátis sacraméntum supérius jam docúerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem; et qui mandúcat meam carnem, et ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem: et quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vivémus.

℟. Calix † benedictiónis, cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est? * Et panis, quem frángimus, nonne participátio córporis Christi est? ℣. Calix tuus inébrians quam

præclárus est, Dómine! Et panis. Glória Patri. Et panis.

Ad Vesperas, omnia ut in I Vesperis Festi. 199 Aña 4 Qui pacem. Ps. 147 Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

Si tamen sequenti die occurrat Festum Nativitatis S. Joannis Baptistæ vel Ss. App. Petri et Pauli, in I Vesperis pro Commem. præcedentis diei infra Octavam sumitur Aña O sacrum convívium, ut in II Vesperis Festi. 214

FERIA QUINTA
IN OCTAVA
SSMI CORPORIS CHRISTI

Duplex majus

Ad Matutinum et ceteras Horas, dicuntur omnia ut in Festo, 202 præter Lectiones II et III Nocturni, quæ leguntur ut infra.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Cyrílli Epíscopi Jerosolymitáni

Catechesis mystagogica IV, n. 1-6

Lectio V

Ipsa beáti Pauli doctrína abúnde sufficere vidétur, ut certam vobis de divínis mystériis fidem fáciat, quibus digni rédditi, concorpórei, ut ita dicam, et consanguínei Christi facti estis. Ipse enim modo clamábat, quod in nocte qua tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, accípiens panem, et grátias agens fregit, et dedit discípulis suis, dicens: Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, et grátias agens, dixit: Accípite, et bíbite : hic est sanguis meus. Cum ígitur ipse de pane pronuntiáverit ac díxerit : Hoc est corpus meum; quis audébit deínceps ambígere? Et cum idem ipse tam asseveránter díxerit : Hic est sanguis meus; quis umquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sánguinem?

℟. Cœnántibus illis, † accépit Jesus panem,et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait :* Accípite et comédite : hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio VI

Aquam olim in vinum convértit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum sánguine propinquitátem : et eum parum dignum existimábimus, cui credámus quod vinum in sánguinem transmutárit? Ad eas núptias, quibus córpora copulántur, vocátus, præter opiniónem ómnium hoc fecit miráculum : et non multo magis sic eum corpus et sánguinem suum fruénda nobis donásse persuásum fírmiter habébimus, ut ea cum omni certitúdine tamquam corpus ipsíus et sánguinem sumámus?

℟. Accépit Jesus † cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine :* Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero,et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio VII

Nam in spécie panis dat nobis corpus, et in spécie vini dat nobis sánguinem: ut,cum súmpseris, gustes corpus et sánguinem Christi, factus ejúsdem córporis et sánguinis párticeps. Sic enim effícimur Christíferi, hoc est, Christum in corpóribus nostris feréntes, cum corpus ejus et sánguinem in membra nostra recípimus : sic secúndum beátum Petrum, divínæ natúræ consórtes réddimur.

℟. Ego sum † panis vitæ; patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cælo descéndens, ut, si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est.

Lectio VIII

Olim cum Judæis Christus dísserens, Nisi manducavéritis, inquit, carnem meam, et bibéritis meum sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fúerant, non spirituáliter accepíssent, offénsi abiérunt retro; putábant enim, quod eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant et in véteri Testaménto panes propositiónis; verum illi cum fúerint véteris Testaménti, finem jam accepérunt. In novo vero Testaménto panis est cæléstis et calix salutáris, qui et ánimam et corpus sanctíficant. Quam ob rem non sic hæc atténdas velim, tamquam sint nudus et simplex panis, nudum et simplex vinum; corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam étiam si sensus illud tibi renúntiat, fides tamen te confírmet. Ne júdices rem ex gustu: sed te citra ullam dubitatiónem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui córporis et sánguinis Christi párticeps fíeres.

℟. Unus panis † et unum corpus multi sumus: * Omnes de uno pane, et de uno cálice participámus. ℣. Parásti in dulcédine tua páuperi, Deus, qui habitáre facis unánimes in domo. Omnes. Glória Patri. Omnes.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 6, 56-59*

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni

Lib. IV cap. 2 in Joann. VI, 57
PG LXXIII, 583 sqq.

Qui mandúcat, inquit, carnem meam et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Sícuti enim si quis liquefáctæ ceræ áliam ceram infúderit, álteram cum áltera per totum commísceat necésse est; sic qui carnem et sánguinem Dómini récipit, cum ipso ita conjúngitur, ut Christus in ipso, et ipse in Christo inveniátur.

℟. Qui mandúcat † meam carnem et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio X

Símili quodam modo apud Matthæum compéries. Símile est, inquit, regnum cælórum ferménto, quod accéptum abscóndit múlier in farínæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, ferménti totam massam ferméntat, sic párvula benedíctio totum hóminem in seípsam áttrahit, et sua grátia replet; et hoc modo in nobis Christus manet, et nos in Christo.

℟. Misit me † vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet prop-

ter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et qui.

Lectio XI

Nos vero, si vitam ætérnam cónsequi vólumus, si largitórem immortalitátis habére in nobis desiderámus, ad recipiéndam benedictiónem libénter concurrámus; caveamúsque, ne loco láquei damnósam religiónem diábolus nobis prætendat. Recte (inquit) dicis; scriptum tamen esse non ignorámus, judícium sibi comédere atque bíbere illum, qui de pane cómedit et de cálice bibit indígne. Ego ígitur probo meípsum, et indígnum invénio. Quando ígitur, quicúmque tu es qui ista dicis, dignus eris? quando Christo teípsum ófferes? Nam si peccándo indígnus es, et peccáre non désinis, (quis enim delícta intélligit? secúndum Psalmístam) expers omníno eris vivíficæ hujus sanctificatiónis.

℟. Calix † benedictiónis, cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est? * Et panis, quem frángimus, nonne participátio córporis Christi est? ℣. Calix tuus inébrians quam præclárus est, Dómine! Et panis.

Hodie non mutatur XII Lectio, nisi pro Vigiliis S. Joannis Baptistæ et Ss. Apostolorum Petri et Pauli.

Lectio XII

Quare pias, quæso, cogitatiónes suscípias, studióse sanctéque vivas, et benedictiónem partícipes: quæ (mihi crede) non mortem solum, verum étiam morbos omnes depéllit. Sedat enim, cum in nobis máneat Christus, sæviéntem membrórum nostrórum legem: pietátem corróborat, perturbatiónes ánimi exstínguit, ægrótos curat, collísos redíntegrat: et sicut pastor bonus, qui ánimam suam pro óvibus pósuit, ab omni nos érigit casu.

℟. Transitúrus † de mundo ad Patrem Jesus, in mortis suæ memóriam * Instítuit sui córporis et sánguinis Sacraméntum. ℣. Corpus in cibum, sánguinem in potum tríbuens: Hoc, ait, fácite in meam commemoratiónem. Instítuit. Glória Patri. Instítuit.

Evangelium ut in Festo. 212

Ad Laudes et per Horas omnia ut in Festo. 212

Vesperæ de sequenti.

HAURIETIS AQUAS IN GAUDIO
DE FONTIBUS SALVATORIS

FERIA VI POST OCTAVAM SS. CORPORIS CHRISTI

IN FESTO SACRATISSIMI CORDIS JESU

Duplex I Classis cum Octava privilegiata III ordinis

IN I VESPERIS

Antiphona

Suávi jugo tuo † domináre, Dómine, in médio inimicórum tuórum.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Aña Suávi jugo tuo domináre, Dómine, in médio inimicórum tuórum.

Aña Miséricors † et miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.
Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.
Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:
Ut det illis hereditátem Géntium. * Opera mánuum ejus véritas et judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.
Redemptiónem misit pópulo

suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini:

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum. * Laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña Miséricors et miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se.

Aña Exórtum est† in ténebris lumen rectis: miséricors et miserátor Dóminus.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Aña Exórtum est in ténebris lumen rectis: miséricors et miserátor Dóminus.

Aña Apud Dóminum † propitiátio est: et copiósa apud eum redémptio.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Aña Apud Dóminum propitiátio est: et copiósa apud eum redémptio.

Capitulum *Ephes. 3, 8-9*

Fratres, mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, † in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi; * et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a sæculis in Deo.

℟. br. Ego dixi: Dómine, * Miserére mei. Ego dixi. ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. Miserére mei. Glória Patri. Ego dixi.

Hymnus

En ut supérba críminum
Et sæva nostrórum cohors
Cor sauciávit ínnocens
Meréntis haud tale Dei!
Vibrántis hastam mílitis
Peccáta nostra dírigunt,
Ferrúmque diræ cúspidis
Mortále crimen ácuit.
Ex Corde scisso Ecclésia,
Christo jugáta, náscitur:
Hoc óstium arcæ in látere est
Genti ad salútem pósitum.
Ex hoc perénnis grátia,
Ceu septifórmis flúvius,
Stolas ut illic sórdidas
Lavémus Agni in sánguine.
Turpe est redíre ad crímina,
Quæ Cor beátum lácerent:
Sed æmulémur córdibus
Flammas amóris índices.
Glória tibi, Dómine,
Qui Corde fundis grátiam,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni per totam Octavam.

℣. Tóllite jugum meum super vos et díscite a me. ℟. Quia mitis sum et húmilis Corde.

Ad Magnif., Aña Ignem † veni míttere in terram, et quid volo, nisi ut accendátur?

IN II VESPERIS

℣. Hauriétis aquas in gáudio.
℟. De fóntibus Salvatóris.

Ad Magnif., Aña Ad Jesum autem † cum venίssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Oratio

Deus, qui nobis, in Corde Fílii tui, nostris vulneráto peccátis, infinítos dilectiónis thesáuros misericórditer largíri dignáris: concéde, quæsumus; ut illi devótum pietátis nostræ præstántes obséquium, dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus offícium. Per eúmdem Dóminum.

Et nulla fit Commemoratio, nisi tantum de præcedenti Festo Nativitatis S. Joannis Baptistæ vel Ss. Petri et Pauli Apostolorum, si pridie occurrerit.

AD MATUTINUM

Invitat. Cor Jesu amóre nostri vulnerátum,* Veníte, adorémus.
Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Auctor beáte sæculi,
Christe, Redémptor ómnium,
Lumen Patris de lúmine,
Deúsque verus de Deo:
Amor coégit te tuus
Mortále corpus súmere,
Ut, novus Adam, rédderes,
Quod vetus ille abstúlerat.
Ille amor almus ártifex
Terræ marísque et síderum,
Erráta patrum míserans
Et nostra rumpens víncula.
Non Corde discédat tuo
Vis illa amóris ínclyti:
Hoc fonte gentes háuriant
Remissiónis grátiam.
Percússum ad hoc est láncea
Passúmque ad hoc est vúlnera,
Ut nos laváret sórdibus,
Unda fluénte et sánguine.
Glória tibi, Dómine,
Qui Corde fundis grátiam,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Cogitatiónes † Cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Psalmus 32

Exsultáte, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Ánima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Aña Cogitatiónes Cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Aña Gustáte † et vidéte, quóniam suávis est Dóminus : beátus vir, qui sperat in eo.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in

circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Aña Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus : beátus vir, qui sperat in eo.

Aña Apud te † est fons vitæ; torrénte voluptátis tuæ potábis nos, Dómine.

Psalmus 35

Dixit injústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas et dolus : * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : † ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abýssus multa.

Hómines et juménta salvábis, Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt, qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Aña Apud te est fons vitæ; torrénte voluptátis tuæ potábis nos, Dómine.

Aña Homo † pacis meæ, qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Psalmus 40

Beátus, qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, † et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Aña Homo pacis meæ, qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Aña Rex omnis terræ † Deus: regnábit super Gentes.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña Rex omnis terræ Deus : regnábit super Gentes.

Aña Dum anxiarétur † Cor meum, in petra exaltásti me.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña Dum anxiarétur Cor meum, in petra exaltásti me.

℣. Tóllite jugum meum super vos et díscite a me. ℟. Quia mitis sum et húmilis Corde.

De Jeremía Prophéta

Lectio I *Cap. 24, 5-7*

Hæc dicit Dóminus, Deus Israël : Cognóscam transmigratiónem Juda, quam emísi de loco isto in terram Chaldæórum, in bonum.Et ponam óculos meos super eos ad placándum, et redúcam eos in terram hanc; et ædificábo eos, et non déstruam; et plantábo eos, et non evéllam. Et dabo eis cor ut sciant me, quia ego sum Dóminus; et erunt mihi in pópulum, et ego ero eis in Deum, quia reverténtur ad me in toto corde suo.

℟. Fériam † eis pactum sempitérnum, et non désinam eis benefácere, et timórem meum dabo in corde eórum, * Ut non recédant a me. ℣. Et lætábor super eis, cum bene eis fécero in toto Corde meo. Ut non.

Lectio II *Cap. 30, 18-19 et 21-24*

Hæc dicit Dóminus: Ecce ego convértam conversiónem tabernaculórum Jacob, et tectis ejus miserébor, et ædificábitur cívitas in excélso suo, et templum juxta órdinem suum fundábitur, et egrediétur de eis laus, voxque ludéntium. Et erit dux ejus ex eo, et princeps de médio ejus producétur; et applicábo eum, et accédet ad me. Quis enim iste est, qui ápplicet cor suum, ut appropínquet mihi? ait Dóminus. Et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum. Ecce turbo Dómini, furor egrédiens,procélla ruens; in cápite impiórum conquiéscet. Non avértet iram indignatiónis Dóminus, donec fáciat et cómpleat cogitatiónem Cordis sui : in novíssimo diérum intelligétis ea.

℟. Si inimícus meus † maledixísset mihi, sustinuíssem útique : * Tu vero, homo unánimis, qui simul mecum dulces capiébas cibos. ℣. Et si is, qui me óderat, super me magna locútus fuísset, abscondíssem me fórsitan ab eo. Tu vero.

Lectio III *Cap. 31, 1-3*

In témporeillo, dicit Dóminus, ero Deus univérsis cognatiónibus Israël, et ipsi erunt mihi in pópulum.Hæc dicit Dóminus: Invénit grátiam in desérto pópulus, qui remánserat a gládio; vadet ad réquiem suam Israël. Longe Dóminus appáruit mihi. Et in caritáte perpétua diléxi te : ídeo attráxi te, míserans.

℟. Auferam † cor lapídeum

de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum. * Et spíritum meum ponam in médio vestri. ℣. Effúndam super vos aquam vivam et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris. Et spíritum.

Lectio IV *Cap. 31, 31-33*

Ecce dies vénient, dicit Dóminus : et fériam dómui Israël et dómui Juda fœdus novum : non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum in die, qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de Terra Ægýpti : pactum, quod írritum fecérunt; et ego dominátus sum eórum, dicit Dóminus. Sed hoc erit pactum, quod fériam cum domo Israël, post dies illos, dicit Dóminus: Dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam : et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum.

℟. Cum essémus † mórtui peccátis, convivificávit nos Deus in Christo * Propter nímiam caritátem suam qua diléxit nos. ℣. Ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ. Propter. Glória Patri. Propter.

IN II NOCTURNO

Aña Dóminus † dabit benignitátem, loquétur pacem in plebem suam.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ?* aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis tuos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Aña Dóminus dabit benignitátem, loquétur pacem in plebem suam.

Aña Suávis † et mitis es, Dómine, et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : †

lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, † et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo: * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Aña Suávis et mitis es, Dómine, et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aña Secúndum multitúdinem † dolórum meórum in Corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Psalmus 93

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo, * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum:

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus

plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : † et in malítia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Aña Secúndum multitúdinem dolórum meórum in Corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Aña Qui dilígitis Dóminum,† confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes,qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adórate eum, omnes Angeli ejus: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum,* de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Qui dilígitis Dóminum, confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Vidérunt † omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ

suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: † moveátur mare et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulus in æquitáte.

Aña Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

Aña Psallam tibi † in natiónibus, quia magna est super cælos misericórdia tua.

Psalmus 107

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua. * Ut liberéntur dilécti tui,

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me. * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam: * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Aña Psallam tibi in natiónibus, quia magna est super cælos misericórdia tua.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Lectio V

Inter mira sacræ doctrínæ pietatísque increménta, quibus divínæ Sapiéntiæ consília clárius in dies Ecclésiæ manifestántur, vix áliud magis conspícuum est, quam triumphális progréssio cultus Sacratíssimi Cordis Jesu. Sæpius quidem, priórum decúrsu témporum, Patres, Doctóres, Sancti, Redemptóris nostri amórem celebrárunt: vulnus in látere Christi apértum ómnium gratiárum arcánum dixérunt fontem. At inde a médio ævo, cum teneriore quadam erga Sanctíssimam Salvatóris Humanitátem religióne fidéles áffici cœpti

sunt, ánimæ contemplatívæ per plagam illam ad ipsum Cor, amóre hóminum vulnerátum, penetráre fere solébant. Atque ex eo témpore hæc contemplátio sanctíssimis quibúsque ita familiáris evásit, ut neque régio neque ordo religiósus sit, in quibus non insígnia, hac ætáte, ejus reperiántur testimónia.

℟. Prope est † Dóminus ómnibus invocántibus eum, * Omnibus invocántibus eum in veritáte. ℣. Miserátor et miséricors Dóminus, pátiens et multum miséricors. Omnibus.

Lectio VI

Nulli vero in hac propagánda devotióne cessit ordo monásticus, et inter omnes, tunc témporis, éminent Elphiánæ vírgines Gertrúdis et Mechtíldis, ex quarum vitæ actis operibúsque perspícuum est, quanto erga divínum Cor amóre flagráverint. Modo enim illud thesáurum magníficant, in quo omnes cæli divítiæ reponúntur, modo fontem, e quo torréntes éffluunt gratiárum, tunc cítharam a Spíritu Sancto tactam et ineffábili modulámine resonántem, tunc thuríbulum in conspéctu Dei Patris suavíssimum rédolens odórem, álias autem altáre, in quo seípsum ímmolat summus æternúsque Sacérdos Jesus Christus. Próximis demum sæculis, eóque potíssimum témpore, quo hærétici, sub falsæ pietátis título, a Sanctíssima Eucharistía Christiános deterrére conabántur, cultus Sacratíssimo Cordi públice exhibéri cœptus est, ópera imprímis sancti Joánnis Eudes, qui auctor litúrgici cultus Sacrórum Córdium Jesu et Maríæ haud immérito nuncupátur.

℟. Gratificávit nos † Deus in dilécto Fílio suo, * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum. ℣. Det nobis Dóminus illuminátos óculos cordis nostri in agnitióne ejus. In quo.

Lectio VII

Verum, ad cultum Sacratíssimi Cordis Jesu plene perfectéque constituéndum eumdémque per totum orbem propagándum, Deus ipse sibi instruméntum elégit humíllimam ex órdine Visitatiónis vírginem, sanctam Margarítam Maríam Alacóque, cui, a prima quidem ætáte jam in Eucharistíæ Sacraméntum amóre flagránti, Christus Dóminus sæpenúmero appárens, divíni Cordis sui et divítias et optáta significáre dignátus est. Quarum apparitiónum celebérrima illa est, qua ei ante Eucharistíam oránti Jesus conspiciéndum se dedit, Sacratíssimum Cor osténdit et, conquéstus, quod pro imménsa sua caritáte nihil, nisi ingratórum hóminum contumélias recíperet, ipsi præcépit, ut novum festum, Féria sexta post Octávam Córporis Christi, instituéndum curáret, quo Cor suum honóre débito colerétur, atque injúriæ sibi in Sacraménto amóris a peccatóribus illátæ dignis expiaréntur obséquiis. Quot autem quantásque Dei Fámula in Christi mandátis exsequéndis expérta sit difficultátes, nemo est qui ignóret; sed ab ipso Dómino confirmáta, atque a Religiósis ánimæ suæ moderatóribus, qui incredíbili

quodam ardóre ad hunc cultum promovéndum laborárunt, strénue adjúta, múnere sibi cælitus commísso fidéliter fungi ad mortem usque non déstitit.

℟. Confíteor tibi, † Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, * Et revelásti ea párvulis. ℣. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Et revelásti.

Lectio VIII

Anno tandem millésimo septingentésimo sexagésimo quinto, Clemens Décimus tértius Póntifex Máximus Offícium et Missam in honórem Sacratíssimi Cordis Jesu approbávit; Pius vero Nonus Festum ad univérsam Ecclésiam exténdit. Exínde, cultus Sacratíssimi Cordis, quasi flumen exúndans, prolútis impediméntis ómnibus, per totum se orbem effúdit et, novo illucescénte sæculo, jubilæo indícto, Leo Décimus tértius humánum genus univérsum Sacratíssimo Cordi devótum vóluit. Quæ consecrátio, in ómnibus quidem cathólici orbis ecclésiis, sollémni ritu perácta, ingens áttulit devotiónis hujus increméntum, et ad eam non solum pópulos, verum étiam singuláres famílias addúxit, quæ Divíno Cordi innumerábiles se dévovent regióque ejus império subjíciunt. Dénique Pius Undécimus Póntifex Máximus, quo plénius festi sollémnitas pópuli christiáni devotióni tam late paténti respondéret, Sacratíssimi Cordis Jesu festum ad ritum dúplicem primæ classis cum octáva evéxit; ac prætérea, ut violáta jura Christi, summi Regis ac Dómini amantíssimi, resarciréntur, populorúmque peccáta defleréntur, eódem festo die piaculárem precatiónem in ómnibus christiáni orbis templis quotánnis recitándam mandávit.

℟. Omnes gentes, † quascúmque fecísti, vénient, * Et adorábunt coram te, Dómine. ℣. Et glorificábunt nomen tuum, quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília. Et adorábunt. Glória Patri. Et adorábunt.

IN III NOCTURNO

Aña Confitémini Dómino, † et invocáte nomen ejus: notas fácite in pópulis adinventiónes ejus.

Canticum Isaiæ *Is. 12, 1-6*

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo:

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris. † Et dicétis in die illa: * Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus:

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte, quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta et lauda, habitátio Sion: * quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

Canticum Annæ *1 Reg. 2, 1-5*

Exsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: † neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore vestro: † quia Deus scientiárum, Dóminus est,* et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Canticum *Ibidem, 6-10*

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, † et ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus: * et super ipsos in cælis tonábit:

Dóminus judicábit fines terræ, † et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Aña Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: notas fácite in pópulis adinventiónes ejus.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miserátor Dóminus.
℟. Escam dedit timéntibus se.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore: Judæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato: erat enim magnus dies ille sábbati: rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Bonaventúræ Epíscopi

Liber de ligno vitæ, n. 30

Ut de látere Christi dormiéntis in cruce formarétur Ecclésia, et Scriptúra implerétur, quæ dicit: Vidébunt in quem transfixérunt, divína est ordinatióne indúltum,ut unus mílitum láncea latus illud sacrum aperiéndo perfóderet,quátenus,sánguine cum aqua manánte, prétium effunderétur nostræ salútis, quod a fonte, scílicet Cordis arcáno, profúsum, vim daret sacraméntis Ecclésiæ ad vitam grátiæ conferéndam, essétque jam in Christo vivéntibus póculum fontis vivi, saliéntis in vitam ætérnam. Surge ígitur, ánima amíca Christi, vigiláre non cesses, ibi os appóne, ut háurias aquas, de fóntibus Salvatóris.

℟. Ego, † si exaltátus fúero a terra, * Omnia traham ad meípsum. ℣. Hoc autem dicébat signíficans, qua morte esset moritúrus. Omnia.

De vite mystica sive Tract. de Passione Dñi, cap. 3

Lectio X

Quia semel vénimus ad Cor Dómini Jesu dulcíssimi, et bonum est nos hic esse, non fácile evellámur ab eo. O quam bonum et jucúndum habitáre in Corde hoc. Bonus thesáurus, pretiósa margaríta Cor tuum, óptime Jesu, quam fosso agro córporis tui invenímus. Quis hanc margarítam abjíciat? Quin pótius, dabo omnes margarítas, cogitatiónes et affectiónes meas commutábo, et comparábo illam mihi, jactans omnem cogitátum meum in Cor boni Jesu, et sine fallácia illud me enútriet.

℟. In die, † qua invocávi te, Dómine, dixísti: noli timére. * Judicásti causam meam et liberásti me, Dómine, Deus meus. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Judicásti.

Lectio XI

Hoc ígitur tuo et meo Corde, dulcíssime Jesu, invénto, orábo te Deum meum: admítte in sacrárium exauditiónis preces meas: immo me totum trahe in Cor tuum. Ad hoc enim perforátum est latus tuum, ut nobis páteat intróitus. Ad hoc vulnerátum est Cor tuum, ut in illo ab exterióribus turbatiónibus absolúti habitáre possímus. Nihilóminus et proptérea vulnerátum est, ut per vulnus visíbile, vulnus amóris invisíbile videámus. Quómodo hic ardor mélius posset osténdi, nisi quod non solum corpus, verum étiam ipsum Cor láncea vulnerári permísit? Carnále ergo vulnus, vulnus spirituále osténdit.

℟. Sicut diléxit † me Pater, et ego diléxi vos: * Manéte in dilectióne mea. ℣. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Manéte.

Lectio XII

Quis illud Cor tam vulnerátum non díligat? Quis tam amántem non rédamet? Quis tam castum non amplectátur? Nos ígitur adhuc in carne manéntes, quantum póssumus, amántem redamémus, amplectámur vulnerátum nostrum, cujus ímpii agrícolæ fodérunt manus et pedes, latus et Cor; oremúsque, ut cor nostrum, adhuc durum et impænitens, amóris sui vínculo constríngere et jáculo vulneráre dignétur.

℟. Simus ergo † imitatóres Dei, * Et ambulémus in dilectióne. ℣. Sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis. Et ambulémus. Glória Patri. Et ambulémus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 19, 31-37

In illo témpore: Judæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato: erat enim magnus dies ille sábbati: rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Venérunt ergo mílites: et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et

aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit, ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Unus mílitum † láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Dominica. 38

2 Stans Jesus † clamábat, dicens: Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

3 In caritáte perpétua † diléxit nos Deus, ídeo, exaltátus a terra, attráxit nos ad Cor suum, míserans.

4 Veníte ad me † omnes, qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos.

5 Fili, † præbe mihi cor tuum, et óculi tui custódiant vias meas.

Capitulum *Ephes. 3, 8 9*

Fratres, mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, † in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi; * et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a sæculis in Deo.

℟.br. Tóllite jugum meum super vos * Et díscite a me. Tóllite. ℣. Quia mitis sum et húmilis Corde. Et díscite. Glória Patri. Tóllite.

Hymnus

Cor, arca legem cóntinens
Non servitútis véteris,
Sed grátiæ, sed véniæ,
Sed et misericórdiæ.

Cor sanctuárium novi
Intemerátum fœderis,
Templum vetústo sánctius,
Velúmque scisso utílius.

Te vulnerátum cáritas
Ictu paténti vóluit,
Amóris invisíbilis
Ut venerémur vúlnera.

Hoc sub amóris sýmbolo
Passus cruénta et mýstica,
Utrúmque sacrifícium
Christus sacérdos óbtulit.

Quis non amántem rédamet?
Quis non redémptus díligat,
Et Corde in isto séligat
Ætérna tabernácula?

Glória tibi, Dómine,
Qui Corde fundis grátiam,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Hauriétis aquas in gáudio.
℟. De fóntibus Salvatóris.

Ad Bened., Aña Facta sunt † enim hæc, ut Scriptúra implerétur quæ dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

Oratio

Deus, qui nobis, in Corde Fílii tui, nostris vulneráto peccátis, infinítos dilectiónis thesáuros misericórditer largíri dignáris: concéde, quæsumus; ut illi devótum pietátis nostræ præstántes obséquium, dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus offícium. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam dicitur extra chorum Lectio br. In caritáte. 246

AD TERTIAM

Aña Stans Jesus.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Tóllite jugum meum super vos et díscite a me. ℟. Quia mitis sum et húmilis corde.

AD SEXTAM

Aña In caritáte perpétua.

Capitulum *Ephes. 3, 14-17*

Hujus rei grátia flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, † ut det vobis secúndum divítias glóriæ suæ virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem: * Christum habitáre per fidem in córdibus vestris.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD NONAM

Aña Fili.

Capitulum *Ephes. 3, 17-19*

In caritáte radicáti et fundáti, ut possítis comprehéndere cum ómnibus sanctis, † quæ sit latitúdo et longitúdo et sublímitas et profúndum; * scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miserátor Dóminus. ℟. Escam dedit timéntibus se.

IN II VESPERIS

Aña 1 Unus mílitum † láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis ut in I Vesperis Festi Ss. Córporis Christi. 199

2 Stans Jesus † clamábat, dicens: Si quis sitit, véniat ad me, et bibat. Ps. 110 Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo.

3 In caritáte perpétua † diléxit nos Deus, ídeo, exaltátus a terra, attráxit nos ad Cor suum, míserans. Ps. 115 Crédidi, propter quod locútus sum.

4 Fili,† præbe mihi cor tuum, et óculi tui custódiant vias meas. Ps. 127 Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut supra in I Vesperis. 231

℣. Hauriétis aquas in gáudio. ℟. De fóntibus Salvatóris.

Ad Magnif., Aña Ad Jesum autem † cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit et contínuo exívit sanguis et aqua.

Infra Octavam et in die Octava Officium fit ut in Festo, præter Lectiones, quæ pro singulis diebus assignantur propriæ.

Si infra Octavam occurrat Festum ritus Duplicis minoris, ℣. I Nocturni sumitur de Psalterio per Annum.

INFRA OCTAVAM SACRATISSIMI CORDIS JESU

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Cor Jesu amóre nostri vulnerátum,* Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Auctor beáte sæculi,
Christe, Redémptor ómnium,
Lumen Patris de lúmine,
Deúsque verus de Deo:

Amor coégit te tuus
Mortále corpus súmere,
Ut, novus Adam, rédderes,
Quod vetus ille abstúlerat.

Ille amor almus ártifex
Terræ marísque et síderum,
Erráta patrum míserans
Et nostra rumpens víncula.

Non Corde discédat tuo
Vis illa amóris ínclyti:
Hoc fonte gentes háuriant
Remissiónis grátiam.

Percússum ad hoc est láncea
Passúmque ad hoc est vúlnera,
Ut nos laváret sórdibus,
Unda fluénte et sánguine.
Glória tibi, Dómine,
Qui Corde fundis grátiam,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña (I die, quo fit de Octava) Cogitatiónes † Cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Psalmi de Feria occurrenti ut in Psaltério.

Aña II die Apud te † est fons vitæ; torrénte voluptátis tuæ potábis nos, Dómine.

Aña III die Rex omnis terræ † Deus : regnábit super Gentes.

Aña IV die Dóminus † dabit benignitátem, loquétur pacem in plebem suam.

Aña V die Secúndum multitúdinem † dolórum meórum in Corde meo consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Sabbato et Feria IV

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miserátor Dóminus. ℟. Escam dedit timéntibus se.

Feriis II et V

℣. Tóllite jugum meum super vos et díscite a me. ℟. Quia mitis sum et húmilis corde.

Feria III

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Benedictiones

1 Evangélica léctio.
2 Divínum auxílium.
3 Ad societátem.

Lectiones et ℟℟. juxta diem, ut infra.

IN II NOCTURNO

Aña (I die, quo fit de Octava) Gustáte † et vidéte, quóniam suávis est Dóminus : beátus vir, qui sperat in eo.

Psalmi de Feria occurrenti ut in Psaltério.

Aña II die Homo † pacis meæ, qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Aña III die Dum anxiarétur * Cor meum, in petra exaltásti me.

Aña IV die Suávis † et mitis es, Dómine, et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aña V die Qui dilígitis Dóminum, † confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Capitulum *Ephes. 3, 14-17*

Hujus rei grátia flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, † ut det vobis secúndum divítias glóriæ suæ virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem : * Christum habitáre per fidem in córdibus vestris.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Feria III vero dicitur :

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miserátor Dóminus. ℟. Escam dedit timéntibus se.

Oratio

Deus, qui nobis, in Corde Fílii tui, nostris vulneráto peccátis, infinítos dilectiónis thesáuros misericórditer largíri dignáris : concéde, quæsumus; ut illi devótum pietátis nostræ præstántes obséquium, dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus offícium. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes et per Horas, omnia sicut in die Festi.

SABBATO
INFRA OCTAVAM SACRATISSIMI CORDIS JESU
IN I NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 19, 31-37*

In illo témpore: Judǽi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato: erat enim magnus dies ille sábbati: rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 85, alias 84 in Joann., n. 3

Viden', quam fortis sit véritas? Per Judæórum stúdia implétur prophetía. Alia quoque prædíctio finem áccipit. Veniéntes enim mílites aliórum fregérunt crura, Christi non item. Attamen hi, in grátiam Judæórum, ejus latus láncea pérforant, et mórtuo córpori contuméliam ínferunt. O sceléstum et exsecrándum fácinus! Sed ne turbéris, ne dejiciáris, dilécte. Nam quæ mala illi voluntáte faciébant, veritátem propugnábant; prophetía namque erat: Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc tantum; sed étiam iis, qui infidéles futúri erant, hoc fácinus demonstratióni fuit, ut Thomæ et ipsi simílibus. Ad hæc étiam mystérium ineffábile consummabátur. Exívit enim sanguis et aqua. Non sine causa vel casu hi fontes manárunt, sed quia ex hoc utróque Ecclésia constitúta est.

℟. Ego, † si exaltátus fúero a terra, * Omnia traham ad meípsum. ℣. Hoc autem dicébat signíficans, qua morte esset moritúrus. Omnia.

Lectio II

Hoc sciunt initiáti, qui per aquam regenerántur, ac per sánguinem et carnem nutriúntur. Hinc inítium mystéria sumunt, ut, cum ad treméndum póculum accésseris, sic vénias, ac si ex hoc látere potatúrus esses. Et qui vidit, testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus. Hoc est: Non ab áliis audívi, sed ipse præsens vidi, et verum est testimónium. Mérito sane. Contuméliam narrat, non magnum quid et mirábile, ut possis contra suspicári; verum ille, hæreticórum ora cómprimens et futúra prænúntians mystéria, atque conténtum in ipsis thesáurum consíderans, minutátim recénset et quæ gesta sunt. Impléta est autem prophetía illa: Os ejus non commínuent. Etiámsi enim hoc de Judæórum agno dictum sit, tamen propter veritátem figúra præcéssit, et in hoc magis complétum est. Ideo prophétam in médium addúcit.

℟. In die, † qua invocávi te, Dómine, dixísti: noli timére. * Judicásti causam meam et liberásti me, Dómine, Deus meus. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Judicásti.

Lectio III

Cum sese testem ásferens ubíque non viderétur fide dignum habéri, addúcit Móysen, ut ínnuat hoc non casu factum esse, sed jam olim scripto fuísse prænuntiátum. Hoc illud dictum est: Os ejus non comminuétur. Rursúmque ex seípso Prophétæ fidem facit. Hæc dixi, inquit, ut discátis magnam esse affinitátem inter figúram et veritátem.

Viden', quantam curam adhíbeat, ut credátur illud, quod turpe et ignominiósum videtur? Nam corpus a mílite contumélia áffici, longe pejus erat, quam crucifígi. Attamen et hæc dixi, inquit, et cum magna diligéntia dixi, ut credátis. Nemo ítaque fidem neget, neque præ pudóre nostris nóceat. Nam quæ máxime contumeliósa vidéntur, hæc sunt bonórum nostrórum honestíssima.

℟. Sicut diléxit † me Pater, et ego diléxi vos :* Manéte in dilectióne mea. ℣. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Manéte. Glória Patri. Manéte.

Vesperæ de sequenti Dominica, Commemoratio præcedentis diei infra Octavam, ut in II Vesperis Festi.

DOMINICA

INFRA OCTAVAM SACRATISSIMI CORDIS JESU

quæ est III post Pentecosten

Semiduplex

Omnia dicuntur ut in Festo Sacratissimi Cordis Jesu, præter sequentia.

IN I VESPERIS

Añæ et Psalmi ut in I Vesperis Festi Ss. Cordis Jesu. 230

Capitulum *I Petri 5, 6-7*

Caríssimi : Humiliámini sub poténti manu Dei, ut vos exáltet in témpore visitatiónis:† omnem sollicitúdinem vestram projiciéntes in eum, * quóniam ipsi cura est de vobis.

℟. br. Ego dixi : Dómine, * miserére mei. Ego dixi. ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. Miserére mei. Glória Patri. Ego dixi.

Hymnus

En ut supérba críminum
Et sæva nostrórum cohors
Cor sauciávit ínnocens
Meréntis haud tale Dei!

Vibrántis hastam mílitis
Peccáta nostra dírigunt,
Ferrúmque diræ cúspidis
Mortále crimen ácuit.

Ex Corde scisso Ecclésia,
Christo jugáta, náscitur :
Hoc óstium arcæ in látere est
Genti ad salútem pósitum.

Ex hoc perénnis grátia,
Ceu septifórmis flúvius,
Stolas ut illic sórdidas
Lavémus Agni in sánguine.

Turpe est redíre ad crímina,
Quæ cor beátum lácerent :
Sed æmulémur córdibus
Flammas amóris índices.

Glória tibi, Dómine,
Qui Corde fundis grátiam,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miserátor Dóminus.
℟. Escam dedit timéntibus se.

Ad Magnif., Aña Cognovérunt omnes † a Dan usque Bersabée, quod fidélis Sámuel prophéta esset Dómini.

Oratio

Protéctor in te sperántium, Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum : multíplica super nos misericórdiam tuam ; ut, te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis diei infra Octavam :

Aña Ad Jesum autem † cum venísset, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea

latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.
℣. Hauriétis aquas in gáudio.
℟. De fóntibus Salvatóris.

Oratio

Deus, qui nobis,in Corde Fílii tui, nostris vulneráto peccátis, infinítos dilectiónis thesáuros misericórditer largíri dignáris: concéde, quæsumus; ut illi devótum pietátis nostræ præstántes obséquium, dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus offícium.Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitatorium et Hymnus ut in Festo Sacratissimi Cordis Jesu. 232

IN I NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. ut in Festo Sacratissimi Cordis Jesu. 232

De libro primo Regum

Lectio I *Cap. 9, 18-27 et 10, 1*

Accéssit autem Saul ad Samuélem in médio portæ et ait: Indica, oro, mihi, ubi est domus Vidéntis. Et respóndit Sámuel Sauli dicens: Ego sum Videns: ascénde ante me in excélsum,ut comedátis mecum hódie, et dimíttam te mane, et ómnia, quæ sunt in corde tuo, indicábo tibi; et de ásinis, quas nudiustértius perdidísti, ne sollícitus sis, quia invéntæ sunt. Et cujus erunt óptima quæque Israël? nonne tibi et omni dómui patris tui?

℟. Fériam † eis pactum sempitérnum,et non désinam eis benefácere, et timórem meum dabo in corde eórum,* Ut non recédant a me. ℣. Et lætábor super eis, cum bene eis fécero in toto Corde meo. Ut non.

Lectio II

Respóndens autem Saul ait: Numquid non fílius Jémini ego sum de mínima tribu Israël? Et cognátio mea novíssima inter omnes famílias de tribu Bénjamin? Quare ergo locútus es mihi sermónem istum? Assúmens ítaque Sámuel Saulem et púerum ejus, introdúxit eos in triclínium, et dedit eis locum in cápite eórum, qui fúerant invitáti; erant enim quasi trigínta viri.

℟. Si inimícus meus † maledixísset mihi, sustinuíssem útique: * Tu vero, homo unánimis, qui simul mecum dulces capiébas cibos. ℣. Et si is, qui me óderat, super me magna locútus fuísset, abscondíssem me fórsitan ab eo. Tu vero.

Lectio III

Dixítque Sámuel coco: Da partem, quam dedi tibi, et præcépi ut repóneres seórsum apud te. Levávit autem cocus armum et pósuit ante Saul. Dixítque Sámuel: Ecce quod remánsit: pone ante te et cómede, quia de indústria servátum est tibi, quando pópulum vocávi. Et comédit Saul cum Samuéle in die illa. Et descendérunt de excélso in óppidum, et locútus est cum Saule in solário; stravítque Saul in solário et dormívit.

℟. Auferam † cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum.* Et spíritum meum ponam in médio vestri. ℣. Effúndam super vos aquam vivam et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris. Et spíritum.

Lectio IV

Cumque mane surrexíssent,et jam elucésceret,vocávit Sámuel Saulem in solário dicens:

Surge, et dimíttam te. Et surréxit Saul : egressíque sunt ambo, ipse vidélicet et Sámuel. Cumque descénderent in extréma parte civitátis, Sámuel dixit ad Saul:Dic púero ut antecédat nos et tránseat; tu autem subsíste paulísper, ut índicem tibi verbum Dómini. Tulit autem Sámuel lentículam ólei et effúdit super caput ejus et deosculátus est eum et ait: Ecce unxit te Dóminus super hereditátem suam in príncipem, et liberábis pópulum suum de mánibus inimicórum ejus, qui in circúitu ejus sunt.

℟. Cum essémus † mórtui peccátis, convivificávit nos Deus in Christo * Propter nímiam caritátem suam qua diléxit nos. ℣. Ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ. Propter. Glória Patri. Propter.

IN II NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. ut in Festo Sacratissimi Cordis Jesu. 237

Ex lítteris Encýclicis Pii Papæ undécimi

Miserentissimus Redemptor

Lectio V

Inter cétera infinítæ Redemptóris nostri benignitátis documénta, illud potíssimum elúcet, quod, defervescénte christifidélium caritáte,ipsa Dei cáritas ad honorándum peculiári cultu propósita est, ejúsque bonitátis divítiæ late patefáctæ sunt per eam religiónis formam, qua Sacratíssimum Cor Jesu cólitur, « in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ abscónditi». Nam, ut quondam humánæ genti e Noética arca exeúnti, amíci fœderis signum illucéscere Deus vóluit « arcum apparéntem in núbibus », sic turbulentíssimis recentióris ævi tempóribus,cum vaférrima ómnium sérperet hæresis illa janseniána, amóri in Deum pietatíque inimíca, quæ Deum non tam diligéndum ut patrem,quam extimescéndum ut implacábilem júdicem prædicábat, benigníssimus Jesus Cor suum Sacratíssimum, quasi pacis et caritátis vexíllum, elátum géntibus osténdit, haud dúbiam porténdens in certámine victóriam.

℟. Prope est † Dóminus ómnibus invocántibus eum, * Omnibus invocántibus eum in veritáte. ℣. Miserátor et miséricors Dóminus,pátiens et multum miséricors. Omnibus.

Lectio VI

In illo auspicatíssimo signo atque in ea, quæ exínde consécuitur, pietátis forma,nonne totíus religiónis summa atque ádeo perfectióris vitæ norma continétur, quippe quæ et ad Christum Dóminum pénitus cognoscéndum mentes condúcat expedítius et ad eúmdem vehementíus diligéndum pressiúsque imitándum ánimos infléctat efficácius? Nemo ígitur mirétur,hanc probatíssimam religiónis formam decessóres Nostros continénter et a calumniatórum criminatiónibus vindicásse et summis láudibus extulísse et veheménti provexísse stúdio, prout témporum rerúmque rationes postulárent. Dei autem aspiránte número factum est,ut pia christifidélium erga Sacratíssimum Cor Jesu volúntas majóra in dies increménta cáperet.

℟. Gratificávit nos † Deus in dilécto Fílio suo, * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum. ℣. Det nobis Dóminus illuminátos óculos cordis nostri in agnitióne ejus. In quo.

Lectio VII

At certe inter cétera illa, quæ própríe ad Sacratíssimi Cordis cultum pértinent, pia éminet ac memoránda est consecrátio, qua, nos nóstraque ómnia ætérnæ Núminis caritáti accépta referéntes, divíno Jesu Cordi devovémus. Verum, áliud accédat opórtet, honéstæ satisfactiónis, ínquimus, seu reparatiónis, quam dicunt, offícium Sacratíssimo Cordi Jesu præstándum. Nam, si illud est in consecratióne primum ac præcípuum, ut amóri Creatóris creatúræ amor rependátur, álterum sponte hinc séquitur, ut eídem increáto Amóri, si quando aut oblivióne negléctus, aut offénsa violátus sit, illátæ quoquo modo injúriæ compensári débeant: quod quidem débitum reparatiónem vulgáto nómine vocámus.

℟. Confíteor tibi, † Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, * Et revelásti ea párvulis. ℣. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Et revelásti.

Lectio VIII

Quodsi ad utrámque rem iísdem prorsus ratiónibus impéllimur, reparándi tamen expiandíque offício ob validiórem quemdam justítiæ et amóris títulum tenémur: justítiæ quidem, ut irrogáta Deo nostris flagítiis expiétur offénsa et violátus ordo pæniténtia redintegrétur: amóris vero, ut Christo patiénti ac « saturáto oppróbriis » compatiámur eíque nonníhil solácii pro tenuitáte nostra afferámus. Peccatóres enim cum simus omnes multísque oneráti culpis, non eo solo cultu Deus noster nobis est honorándus, quo vel ejus summam Majestátem débitis obséquiis adorémus, vel ejus suprémum domínium precándo agnoscámus, vel ejus infinítam largitátem gratiárum actiónibus laudémus; sed prætérea Deo justo víndici satisfaciámus opórtet « pro innumerabílibus peccátis et offensiónibus et negligéntiis » nostris. Consecratióni ígitur, qua Deo devovémur et sancti Deo vocámur, ea sanctitáte ac firmitáte, quæ, ut docet Angélicus, consecratiónis est própria, addénda est expiátio, qua pénitus peccáta exstinguántur, ne forte indignitátem nostram impudéntem revérberet summæ justítiæ sánctitas, munúsque nostrum pótius árceat invísum quam gratum suscípiat.

℟. Omnes gentes, † quascúmque fecísti, vénient, * Et adorábunt coram te, Dómine. ℣. Et glorificábunt nomen tuum, quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília. Et adorábunt. Glória Patri. Et adorábunt.

IN III NOCTURNO

Aña, Cantica et ℣. ut in Festo Sacratissimi Cordis Jesu. 242

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 15*

In illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ
Homilia 34 in Evang., n. 2-3

Audístis in lectióne evangélica, fratres mei, quia peccatóres et publicáni accessérunt ad Redemptórem nostrum; et non solum ad colloquéndum, sed étiam ad convescéndum recépti sunt. Quod vidéntes pharisæi, dedignáti sunt. Ex qua re collígite, quia vera justítia compassiónem habet, falsa justítia dedignatiónem.

℟. Ego, † si exaltátus fúero a terra, * Omnia traham ad meípsum. ℣. Hoc autem dicébat signíficans, qua morte esset moritúrus. Omnia.

Lectio X

Quamvis et justi sóleant recte peccatóribus dedignári; sed áliud est, quod ágitur typo supérbiæ, áliud quod zelo disciplínæ. Dedignántur étenim, sed non dedignántes; despérant, sed non desperántes; persecutiónem cómmovent, sed amántes: quia etsi foris increpatiónes per disciplínam exággerant, intus tamen dulcédinem per caritátem servant.

℟. In die, † qua invocávi te, Dómine, dixísti: noli timére. * Judicásti causam meam et liberásti me, Dómine, Deus meus. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Judicásti.

Lectio XI

Præpónunt sibi in ánimo ipsos plerúmque quos córrigunt: melióres exístimant eos quoque, quos júdicant. Quod vidélicet agéntes, et per disciplínam súbditos, et per humilitátem custódiunt semetípsos. At contra, hi qui de falsa justítia superbíre solent, céteros quosque despíciunt, nulla infirmántibus misericórdia condescéndunt, et quo se peccatóres esse non credunt, eo detérius peccatóres fiunt.

℟. Sicut diléxit † me Pater, et ego diléxi vos: * Manéte in dilectióne mea. ℣. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Manéte.

Lectio XII

De quorum profécto número pharisæi exstíterant, qui, dijudicántes Dóminum, quod peccatóres suscíperet, aréntí corde ipsum fontem misericórdiæ reprehendébant. Sed quia ægri erant, ita ut ægros se esse nescírent, quátenus quod erant agnóscerent, cæléstis eos médicus blandis foméntis curat, benígnum paradígma óbjicit, et in eórum corde vúlneris tumórem premit.

℟. Simus ergo, † imitatóres Dei, * Et ambulémus in dilectione. ℣. Sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis. Et ambulémus. Glória Patri. Et ambulémus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam
Cap. 15, 1-10

In illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et murmurábant pharisæi et scribæ, dicéntes: Quia hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis. Et ait ad illos parábolam istam, dicens: Quis ex vobis homo, qui habet centum oves: et si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonaginta-

nóvem in desérto, et vadit ad illam, quæ períerat, donec invéniat eam? Et cum invénerit eam, impónit in húmeros suos gaudens: et véniens domum, cónvocat amícos et vicínos, dicens illis: Congratulámini mihi, quia invéni ovem meam, quæ períerat? Dico vobis, quod ita gáudium erit in cælo super uno peccatóre pæniténtiam agénte, quam super nonagintanóvem justis, qui non índigent pæniténtia. Aut quæ múlier habens drachmas decem, si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, et evérrit domum, et quærit diligénter, donec invéniat? Et cum invénerit, cónvocat amícas et vicínas, dicens: Congratulámini mihi, quia invéni drachmam, quam perdíderam? Ita dico vobis: gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pæniténtiam agénte.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Unus mílitum † láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Dominica. 38

2 Stans Jesus † clamábat, dicens: Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

3 In caritáte perpétua † diléxit nos Deus, ídeo, exaltátus a terra, attráxit nos ad Cor suum, míserans.

4 Veníte ad me † omnes, qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos.

5 Fili,†præbe mihi cor tuum, et óculi tui custódiant vias meas.

Capitulum *1 Petri 5, 6-7*

Caríssimi: Humiliámini sub poténti manu Dei, ut vos exáltet in témpore visitatiónis: †omnem sollicitúdinem vestram projiciéntes in eum, * quóniam ipsi cura est de vobis.

℟. br. Tóllite jugum meum super vos * Et díscite a me. Tóllite. ℣. Quia mitis sum et húmilis corde. Et díscite. Glória Patri. Tóllite.

Hymnus

Cor arca legem cóntinens
Non servitútis véteris,
Sed grátiæ, sed véniæ,
Sed et misericórdiæ.

Cor sanctuárium novi
Intemerátum fœderis,
Templum vetústo sánctius,
Velúmque scisso utílius.

Te vulnerátum cáritas
Ictu paténti vóluit,
Amóris invisíbilis
Ut venerémur vúlnera.

Hoc sub amóris sýmbolo
Passus cruénta et mýstica,
Utrúmque sacrifícium
Christus sacérdos óbtulit.

Quis non amántem rédamet?
Quis non redémptus díligat,
Et Corde in isto séligat
Ætérna tabernácula?

Glória tibi, Dómine,
Qui Corde fundis grátiam,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miserátor Dóminus. ℟. Escam dedit timéntibus se.

Ad Bened., Aña Quis ex vobis homo, † qui habet centum oves: et si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagintanóvem in desérto, et vadit ad

illam quæ períerat, donec invéniat eam? allelúja.

Oratio

Protéctor in te sperántium, Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: multíplica super nos misericórdiam tuam; ut, te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Octavæ:

Aña Facta sunt † enim hæc, ut Scriptúra implerétur quæ dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

℣. Hauriétis aquas in gáudio. ℟. De fóntibus Salvatóris.

Oratio

Deus, qui nobis, in Corde Fílii tui, nostris vulneráto peccátis, infinítos dilectiónis thesáuros misericórditer largíri dignáris: concéde, quæsumus; ut illi devótum pietátis nostræ præstántes obséquium, dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus offícium. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam dicitur extra chorum Lectio br. Deus autem, ut infra.

AD TERTIAM

Aña Stans Jesus.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Tóllite jugum meum super vos et díscite a me. ℟. Quia mitis sum et húmilis corde.

AD SEXTAM

Aña In caritáte perpétua.

Capitulum *1 Petr. 5, 8-9*

Sóbrii estóte et vigiláte, quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit quærens quem dévoret, † cui resístite fortes in fide, * sciéntes eámdem passiónem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitáti fíeri.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD NONAM

Aña Fili.

Capitulum *1 Petr. 5, 10-11*

Deus autem omnis grátiæ,qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, † módicum passos ipse perfíciet, confirmábit solidabítque. * Ipsi glória et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miserátor Dóminus. ℟. Escam dedit timéntibus se.

IN II VESPERIS

Añæ et Psalmi ut in II Vesperis Festi notantur. 246

Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in I Vesperis hujus Dominicæ. 249

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miserátor Dóminus. ℟. Escam dedit timéntibus se.

Ad Magnif., Aña Quæ múlier † habens drachmas decem, et si perdíderit drachmam unam,nonne accéndit lucérnam, et evérrit domum, et quærit diligénter,donec invéniat?

Et fit Commemoratio sequentis diei infra Octavam:

Aña Ignem † veni míttere in terram, et quid volo, nisi ut accendátur.

℣. Tóllite jugum meum super vos et díscite a me. ℟. Quia mitis sum et húmilis corde.

Oratio Deus, qui nobis, ut supra ad Laudes.

Si autem sequenti die faciendum non sit Officium de Octava, dicitur Aña Ad Jesum autem. ℣.Hauriétis. Oratio Deus, qui nobis, ut supra in I Vesperis hujus Dominicæ notatur. 249

FERIA II
INFRA OCTAVAM SACRATISSIMI CORDIS JESU
IN I NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 19, 31-37*

In illo témpore: Judæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato: erat enim magnus dies ille sábbati: rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Lauréntii Justiniáni Epíscopi

De triumphali Christi agone, cap. 21

Ad Jesum ígitur cum venísent, illúmque jam mórtuum conspexíssent, ipsíus mínime crura fregérunt, verum astántium unus, vibráta láncea, latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Grande prorsus et inaudítum prodígium, ut de exanimáto córpore sanguis exíret et aqua. Verúmtamen, máximum, in re hac gesta, nobis vóluit Dei sapiéntia commendáre sacraméntum, sui vidélicet et Ecclésiæ unitátem. Hujus enim spirituális cópulæ figúra præcéssit, quando de látere Adæ dormiéntis una ex costis ipsíus subtrácta narrátur, atque de eádem, Eva cunctórum parens formáta est, quæ typum gerébat Ecclésiæ. Significábat tunc Spíritus Sanctus, verum et spirituálem Adam esse futúrum, qui Parácléti virtúte plasmátus, dum dormíret in cruce, de ipsíus látere, profluéntibus aqua et sánguine, speciósa sponsa sine ruga et mácula, formarétur Ecclésia.

℟. Fériam † eis pactum sempitérnum, et non désinam eis benefácere, et timórem meum dabo in corde eórum, * Ut non recédant a me. ℣. Et lætábor super eis, cum bene eis fécero in toto Corde meo. Ut non.

Lectio II

Hæc quippe sunt sacraménta ecclesiástica, per quæ totum corpus Ecclésiæ ablúitur atque sanctificátur. In lavácro útique aquæ regeneratiónis, quod Christi morte sacrátur, ab originráli contagióne mundátur. In Redemptóris vero sánguine nedum ab omni culpa purgátur, verum étiam regni cæléstis illi aperítur intróitus. Ambo hæc in unum effectum convéniunt, nec unum sine áltero valet ad salútem prodésse: non enim absque baptísmi sacraménto et peccatórum remissióne, potest quis futúræ beatitúdinis hereditátem percípere. Hoc ubíque in orbe terrárum sancta mater confitétur Ecclésia, et multiplícibus Scripturárum divinárum testimóniis roborátur. Insuper et qui vidit de Christo aquam emanáre et sánguinem, testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus. Nempe iste est Joánnes Apóstolus et Evangelísta, qui præcípuo amóre diléctus est a Dómino.

℟. Si inimícus meus † maledixísset mihi, sustinuíssem útique: *Tu vero, homo unánimis, qui simul mecum dulces capiébas cibos. ℣. Et si is, qui me óderat, super me magna locútus fuísset, abscondíssem me fórsitan ab eo. Tu vero.

Lectio III

Profécto hæc facta sunt, ut Scriptúra implerétur, quæ ait : Os non comminuétis ex eo. A Dómino quippe Móysi fúerat imperátum, ne in sacrifícii phase, in celebratióne immoláti agni, ullum comminuerétur os. In Dómino autem Jesu innocentíssimo agno, figúræ véritas est compléta. Nequáquam crura illíus sunt fracta, quemádmodum duórum nequam cum eo pendéntium; sed tantum illíus latus apértum, quátenus ália Scriptúra perficerétur, quæ dicit : Vidébunt in quem transfixérunt. Porro vúlnerum cicatríces in suo vóluit Dóminus córpore retinére, ut, sicut eléctis incentívum devotiónis, ita et réprobis irrefragábile fíeret testimónium damnatiónis. Ita ómnia consummáta in Christo, longe ante, Prophetárum oráculis, promulgáta fuére, quátenus cathólica fides tam pro se, quam advérsus hæreticórum munirétur erróres.

℞. Auferam † cor lapídeum de carne vestra et dabo vobis cor cárneum. * Et spíritum meum ponam in médio vestri. ℣. Effúndam super vos aquam vivam et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris. Et spíritum. Glória Patri. Et spíritum.

FERIA III

INFRA OCTAVAM SACRATISSIMI CORDIS JESU

IN I NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 19, 31-37*

In illo témpóre : Judæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato: erat enim magnus dies ille sábbati: rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Bernardíni Senénsis

Quadragesimale de Christiana Religione, Sermo 5

Joánnes subdit : Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. O amor, qui ómnia liquas! quómodo pro redemptióne nostra reliquísti dilectórem nostrum? Nam, ut úndique inundáret amóris dilúvium, super nos ruptæ sunt abýssi magnæ; scílicet, penetrália Cordis Jesu, quibus, ad íntima progrédiens, dira láncea non pepércit. Sanguis exívit et aqua. Sanguis in redemptiónem, sed étiam in ablutiónem aqua deflúxit ; unde formáta est Ecclésia ex látere Christi, ut ætérne únicam atque diléctam a Christo se discat, et ut recognóscat, quam displícuit culpa, pro qua sanguis divínus ex hómine Deo vivo et mórtuo ita deflúxit. Non enim parva quantitáte constámus, si pro nobis sanguis divínus effúnditur.

℞. Prope est † Dóminus ómnibus invocántibus eum, * Omnibus invocántibus eum in veritáte. ℣. Miserátor et miséricors Dóminus, pátiens et multum miséricors. Omnibus.

Lectio II

Aqua ad lítteram non cum sánguine indistíncta deflúxit. Neque enim potuísset ab insipiéntibus comprehéndi, si mixta cum sánguine defluxísset. Et forte totus sanguis deflúxit ex illo divíno córpore in signum

totíus amóris effúsi, post quem humor áqueus egréssus est. Quod quidem est alto mystério factum, ut prius egrederétur ex eódem córpore rédimens prétium, deínde aqua, in qua multitúdo populórum redémpta significátur. Sunt enim aquæ multæ, pópuli multi; tamen qui ad christiánam fidem pértinent, unus fidélis pópulus sunt, ut non sint aquæ, sed aqua, quæ manávit ex látere Christi, sicut prima Corinthiórum cápite décimo Apóstolus ait: Unus panis, et unum corpus multi sumus omnes, qui de uno pane et de uno cálice participámus. Et íterum ad Ephésios, cápite quarto, inquit: Unus Deus, una fides, unum baptísma.

℞. Gratificávit nos † Deus in dilécto Fílio suo, * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum. ℣. Det nobis Dóminus illuminátos óculos cordis nostri in agnitióne ejus. In quo.

Lectio III

Notánter tamen adverténdum est, quod latus Christi apértum dícitur, non vulnerátum; quóniam próprie vulnus prætérquam in vivo córpore fíeri nequit. Ait enim Evangelísta Joánnes: Unus mílitum láncea latus ejus apéruit; ut, apérto látere, cognoscámus dilectiónem Cordis sui usque ad mortem, et ad illum ineffábilem amórem ejus ingrediámur, quo ille ad nos procéssit. Accedámus ergo ad Cor ejus, Cor altum, Cor secrétum, Cor ómnia cógitans, Cor ómnia sciens, Cor díligens, immo amóre ardens; et apértam portam intelligámus saltem in amóris veheméntia; cordifórmes ingrediámur ad secrétum ab ætérno abscónditum, nunc vero in morte quasi apérto látere revelátum; quóniam apértio láteris ætérni templi apertiónem demónstrat, ubi ómnium exsisténtium consummáta est felícitas ætérna.

℞. Confíteor tibi, † Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, * Et revelásti ea párvulis. ℣. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Et revelásti. Glória Patri. Et revelásti.

FERIA IV

INFRA OCTAVAM SACRATISSIMI CORDIS JESU

IN I NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I — *Cap. 19, 31-37*

In illo témpore: Judæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato: erat enim magnus dies ille sábbati: rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Canísii Presbýteri

Exhortationes domesticæ, Med. 6-7

Diligénter tecum ánimi versa, quam ineffábilis fúerit illa cáritas, qua Deus summus, in máximis Cordis angústiis et totíus mundi oppróbriis, pro te vilíssimo vermículo illam crucis acerbíssimam mortem perpéssus fúerit. Advérte, ut summam Christus Servátor suis liberalitátem ómnibus exhíbuit. Aliquándo enim in médio pópuli stans, ita

clamábat: Si quis sitit, véniat ad me et bibat : parátum se osténdens, ómnibus ómnium necessitátibus subveníre. Consideráto ut liberalíssime tibi Cordis sui pretiósum sánguinem propinávit, quando sacro látere apérto, quidquid réliquum erat in córpore sánguinis, profúdit.

℟. Ego, † si exaltátus fúero a terra, * Omnia traham ad meípsum. ℣. Hoc autem dicébat signíficans, qua morte esset moritúrus. Omnia.

Lectio II
In Evang. Dom. 1 post Pascha

Quare, ne prorsus ingrátus sim, hos perénnes fontes donórum ac bonórum ómnium mihi ob óculos sæpe propónam, cum de illis dulcíssima exstet promíssio : Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris et dicétis in die illa : Confitémini Dómino. Ad hæc ipsa ter beáta petræ non diruéndæ forámina confúgiam ; in illis meum nidum firmíssimum ponam, nihil habens antíquius, prætérquam ut in meis angóribus atque perículis vúlnerum Dómini memorándo respírem.

℟. In die, † qua invocávi te, Dómine, dixísti : noli timére. * Judicásti causam meam et liberásti me, Dómine Deus meus. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Judicásti.

Lectio III *Medit. 6*

Et tu in omni tentatióne fuge diligénter in amábile Christi Cor, ejúsque bonitátem et caritátem tibi propóne, et cum illa confer tuam vilitátem, malítiam, infidelitátem, arrogántiam. Quanta enim cáritas Christi omnes ad se convocántis: Veníte ad me omnes, qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos, et sic parátum se offert et cupit, amóre nostri, ómnium et singulórum ónera sustinére ! Unde magna cum fidúcia in caritátis ejus abýssum prójice peccáta tua, et mox te invénies exonerátum.

℟. Sicut diléxit † me Pater, et ego diléxi vos: * Manéte in dilectióne mea. ℣. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Manéte. Glória Patri. Manéte.

FERIA V
INFRA OCTAVAM SACRATISSIMI CORDIS JESU

IN I NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 19, 31-37*

In illo témpore: Judæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato : erat enim magnus dies ille sábbati : rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni

Commentarium in Joannem, lib. 12, cap. 19

Non hæc ait beátus Evangelísta, quasi pietátem ullam efferátis et crudélibus Judæis tríbuat, sed ut osténdat stulte eos et imperíte excoláre cúlicem, et camélum deglutíre, sicut a Christo dictum est. Gravís-

sima enim et immánia scélera pro níhilo dúcere comperiúntur; mínima vero et exília caute ádmodum ac sollícite obsérvant, suam utrobíque pandéntes inscítiam. Quod in promptu est osténdere. Ecce enim, Christo interfécto, sábbati honórem magni fáciunt, et, incredíbili audácia, violáto legis auctóre, pietátem erga legem præ se ferunt.

℟. Fériam † eis pactum sempitérnum, et non désinam eis benefácere, et timórem meum dabo in corde eórum, * Ut non recédant a me. ℣. Et lætábor super eis, cum bene eis fécero in toto Corde meo. Ut non.

Lectio II

Magnum autem illíus præcípue sábbati diem cólere símulant, qui magnæ diéi Dóminum interemérunt, et grátiam se solis dignam flágitant, ut eórum nempe crura frangántur, intolerábili dolóre acerbiórem morte ipsa perníciem prope jam mórtuis moliéntes. Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura, et alteríus qui crucifíxus est cum eo. Judæórum petitióni mílites obsecúti, qui símili crudelitátis furóre laborábant, duórum quidem latrónum, quippe qui vivi adhuc repérti essent, crura confríngunt. Sed cum Jesum inclinásse caput comperíssent, et jam exspirásse putárent, frustra ejus crura confríngi exístimant, sed, cum adhuc mórtuum esse nonníhil diffidérent, láncea latus ejus perfódiunt, unde cruor aqua mixtus scatúriit, quod eulógiæ mýsticæ et sancti baptísmatis imágo quædam erat atque primítiæ.

℟. Si inimícus meus † maledixísset mihi, sustinuíssem útique: * Tu vero, homo unánimis, qui simul mecum dulces capiébas cibos. ℣. Et si is, qui me óderat, super me magna locútus fuísset, abscondíssem me fórsitan ab eo. Tu vero.

Lectio III

Ex iis autem, quæ contigérunt, sapientíssimus Evangelísta confírmat auditóribus eum esse Christum, qui per sanctas olim prædíctus est Scriptúras; consentánea enim divínis de eo orá-culis evenérunt. Nec enim os ejus confráctum est, et mílitum láncea transfíxus est, secúndum Scriptúras. Spectatórem vero ejus rei ait exstitísse discípulum ipsum, qui testimónium pérhibet de his, et scire se vera testári, seípsum his verbis, non álium dénotans.

℟. Auferam † cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum. * Et spíritum meum ponam in médio vestri. ℣. Effúndam super vos aquam vivam et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris. Et spíritum. Glória Patri. Et spíritum.

Vesperæ de sequenti die Octava, ut in I Vesperis Festi.

FERIA VI
IN OCTAVA SACRATISSIMI CORDIS JESU

Duplex majus

Omnia ut in die Festo, 230 præter sequentia :

IN I NOCTURNO

Lectiones et Responsoria ut in Festo. Quando vero Lectiones I Nocturni Dominicæ infra Octavam, occurrente Festo I vel II classis, impeditæ, diebus

sequentibus infra Octavam legi non potuerunt, leguntur cum Responsoriis suis in ipsa die Octava, omissis Lectionibus Festi.

IN II NOCTURNO

Ex Lítteris Encýclicis Pii Papæ undécimi

Lectio V

Quemádmodum uniónem cum Christo profitétur ac firmat consecrátio, ita expiátio eámdem uniónem, et culpas detergéndo ínchoat, et Christi passiónes participándo pérficit, et víctimas pro frátribus offeréndo consúmmat. Atque id sane miseréntis Jesu consílium fuit, cum Cor nobis suum, insígnia passiónis præferens ac flammas amóris osténtans, patére vóluit, scílicet ut hinc infinítam peccáti malítiam conjectántes, illinc Reparatóris caritátem infinítam admiráti, et peccátum veheméntius detestarémur et caritátis ardéntius vicem redderémus. Síquidem cum se conspiciéndum Margarítæ Maríæ exhibéret Christus, caritátis suæ infinitátem prædicans, simul, mæréntis instar, tot tantásque sibi inústas ab ingrátis homínibus injúrias in hæc verba conquéstus est, quæ útinam in piórum ánimis insidérent nulláque umquam oblivióne deleréntur : « En Cor Illud, inquit, quod tantópere hómines amávit beneficiísque ómnibus cumulávit, quodque amóri suo infiníto non tantum rédditam grátiam nullam invénit, at contra, obliviónem, negléctum, contumélias, eásque ab iis étiam illátas nonnúmquam, qui amóris peculiáris débito officióque teneréntur ».

℟. Prope est † Dóminus ómnibus invocántibus eum, * Omnibus invocántibus eum in veritáte. ℣. Miserátor et miséricors Dóminus, pátiens et multum miséricors. Omnibus.

Lectio VI

Quantópere autem hujúsmodi expiatiónis seu reparatiónis necéssitas hac nostra potíssimum ætáte úrgeat, némini non maniféstum erit, qui hunc mundum in malígno pósitum, óculis animóque perlustráverit. Undique enim geméntium ad Nos populórum clamor ascéndit, quorum príncipes vel rectóres vere astitérunt et convenérunt in unum advérsus Dóminum et advérsus Ecclésiam ejus. At étiam doléndum, quod inter ipsos fidéles, sánguine Agni immaculáti in baptísmo ablútos, gratiáque locupletátos, tot inveniántur cujúsvis órdinis hómines, qui incredíbili rerum divinárum ignorántia laborántes et falsis doctrínis inficti, vítiis irretítam, procul a domo Patris vitam tradúcant, quam nec veræ fídei lumen collústrat, nec spes futúræ beatitátis deléctat, nec ardor réficit fovétque caritátis, ut sedére in ténebris et in umbra mortis vere videántur.

℟. Gratificávit nos † Deus in dilécto Fílio suo, * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum. ℣. Det nobis Dóminus illumínátos óculos cordis nostri in agnitióne ejus. In quo.

Lectio VII

Hisce vero malis véluti in cúmulum accédit cum eórum ignávia atque socórdia, qui, dor-

mitántium et fugiéntium instar discipulórum, nutántes in fide, Christum angóribus oppréssum vel Sátanæ satellítibus circumvéntum mísere derelínquunt, tum eórum perfídia, qui, Judæ proditóris exémplum secúti, aut témere et sacrílege de altári libant, aut ad hóstium castra transfúgiunt. Atque ita vel invítum subit cogitátio ánimum, jam própius adventáre témpora, de quibus Dóminus Noster vaticinátus est: Et quóniam abundávit iníquitas, refrigéscet cáritas multórum. Quæ quidem ómnia quotquot pie commentáti erunt fidéles, fácere non póterunt, quin, Christi perdoléntis incénsi caritáte, vehementióre stúdio suas aliorúmque culpas éxpient, Christi honórem resárciant, æternámque próvehant animárum salútem.

℟. Confíteor tibi, † Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, * Et revelásti ea párvulis. ℣. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Et revelásti.

Lectio VIII

Et sane illud Apóstoli: Ubi abundávit delíctum, superabundávit grátia, áliquo pacto ad hanc quoque ætátem nostram describéndam accommodáre licet; nam, aucta ádmodum perversitáte hóminum, mirífice item, Spíritu Sancto affiánte, númerus fidélium utriúsque sexus augétur, qui alacrióre ánimo, pro tot illátis injúriis divíno Cordi satisfácere student, immo étiam se ipsos Christo víctimas offérre non dúbitant. Etenim quæ usque adhuc memorávimus, si quis secum ánimo réputet amánter, eadémque véluti in medúllis defíxa hábeat, fíeri profécto non potest, quin is non tam ab omni peccáto tamquam summo malo abhórreat atque abstíneat, quam se totum Dei voluntáti permíttat, et læsum divínæ Majestátis honórem, cum continénter orándo, tum afflictatiónibus sponte suscéptis ærumnísque, si quæ incíderint, patiénter tolerátis, tum tota demum vita hoc expiatiónis stúdio exigénda, resarcíre conténdat.

℟. Omnes gentes, † quascúmque fecísti, vénient, * Et adorábunt coram te, Dómine. ℣. Et glorificábunt nomen tuum, quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília. Et adorábunt. Glória Patri. Et adorábunt.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX — *Cap. 19, 31-37*

In illo témpore: Judæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato: erat enim magnus dies ille sábbati: rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 120 in Joannem, n. 2-3

Ad Jesum autem cum venís-sent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: latus ejus percús-

sit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed apéruit; ut illi quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum; hæc et lavácrum præstat et potum.

℟. Ego, † si exaltátus fúero a terra, * Omnia traham ad meípsum. ℣. Hoc autem dicébat signíficans, qua morte esset moritúrus. Omnia.

Lectio X

Hoc prænuntiábat, quod Noë in látere arcæ óstium fácere jussus est, qua intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ejus conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit.

℟. In die, † qua invocávi te, Dómine, dixísti: noli timére. * Judicásti causam meam et liberásti me, Dómine, Deus meus. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Judicásti.

Lectio XI

O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine múndius? Quid vúlnere isto salúbrius? Et qui vidit, inquit, testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus; et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis. Non dixit: Ut et vos sciátis, sed ut credátis. Scit enim qui vidit, cujus credat testimónio qui non vidit. Magis autem ad fidem pértinet crédere quam vidére.

℟. Sicut diléxit † me Pater, et ego diléxi vos: * Manéte in dilectióne mea. ℣. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Manéte.

Lectio XII

Duo testimónia de Scriptúris réddidit síngulis rebus, quas factas fuísse narrávit. Nam quia díxerat: Ad Jesum autem cum venÍssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, ad hoc pértinet testimónium: Os non comminuétis ex eo: quod præcéptum erat eis, qui celebráre Pascha jussi sunt ovis immolatióne in véteri lege, quæ Domínicæ Passiónis umbra præcésserat; unde Pascha nostrum immolátus est Christus; de quo et Isaías Prophéta prædíxerat: Sicut ovis ad immolándum ductus est. Item quia subjúnxerat dicens: Sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, ad hoc pértinet álterum testimónium: Vidébunt in quem transfixérunt, ubi promíssus est Christus, in ea qua crucifíxus est carne ventúrus.

℟. Simus ergo, † imitatóres Dei, * Et ambulémus in dilectióne. ℣. Sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis. Et ambulémus. Glória Patri. Et ambulémus.

Vesperæ de Octava, ut in II Vesperis Festi. 246

SABBATO ANTE DOMINICAM IV POST PENTECOSTEN

Omnia ut in Psalterio 173 præter Añam ad Magnificat et Orationem.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Præváluit David † in Philisthæum in funda et lápide in nómine Dómini.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine: ut et mundi cursus pacífice nobis tuo órdine dirigátur; et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur. Per Dóminum.

DOMINICA IV POST PENTECOSTEN

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Adorémus Dóminum, Hymnus Nocte surgéntes, Aña et Ps. 20 Dómine, † in virtúte tua lætábitur rex, cum reliquis Añis, Psalmis, Canticis et ℣℣. per Annum, ut in Psalterio. 18

IN I NOCTURNO

De libro primo Regum

Lectio I *Cap. 17, 1-16*

Congregántes autem Philísthiim ágmina sua in prœlium convenérunt in Socho Judææ, et castrametáti sunt inter Socho et Azéca in fínibus Dommim. Porro Saul et fílii Israël congregáti venérunt in Vallem terebínthi, et direxérunt áciem ad pugnándum contra Philísthiim. Et Philístiim stabant super montem ex parte hac, et Israël stabat supra montem ex áltera parte, vallísque erat inter eos.

℟. Præparáte † corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio II

Et egréssus est vir spúrius de castris Philisthinórum nómine Góliath de Geth, altitúdinis sex cubitórum et palmi. Et cassis ærea super caput ejus, et loríca squamáta induebátur; porro pondus lorícæ ejus quinque míllia siclórum æris erat. Et ócreas æreas habébat in crúribus, et clýpeus æreus tegébat húmeros ejus. Hastíle autem hastæ ejus erat quasi liciatórium texéntium; ipsum autem ferrum hastæ ejus sexcéntos siclos habébat ferri; et ármiger ejus antecedébat eum.

℟. Deus † ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio III

Stansque clamábat advérsum phalángas Israël et dicébat eis: Quare venístis paráti ad prœlium? Numquid ego non sum Philisthæus, et vos servi Saul? Elígite ex vobis virum, et descéndat ad singuláre certámen: si quíverit pugnáre mecum et percússerit me, érimus vobis servi; si autem ego prævalúero et percússero eum, vos servi éritis et serviétis nobis. Et ajébat Philisthæus: Ego exprobrávi agmínibus Israël hódie: Date

mihi virum, et íneat mecum singuláre certámen. Audiens autem Saul et omnes Israëlítæ sermónes Philisthæi hujuscémodi stupébant et metuébant nimis.

℟. Dóminus, † qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio IV

David autem erat fílius viri Ephrathæi, de quo supra dictum est, de Béthlehem Juda, cui nomen erat Isai, qui habébat octo fílios, et erat vir in diébus Saul senex et grandævus inter viros. Abiérunt autem tres fílii ejus majóres post Saul in prœlium; et nómina trium filiórum ejus,qui perrexérunt ad bellum, Eliab primogénitus et secúndus Abínadab tertiúsque Samma; David autem erat mínimus. Tribus ergo majóribus secútis Saulem, ábiit David et revérsus est a Saul, ut pásceret gregem patris sui in Béthlehem. Procedébat vero Philisthæus mane et véspere, et stabat quadragínta diébus.

℟. Recordáre, † Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut non. Glória Patri. Ut non.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Appendix; Sermo 37 de vet. Testamento n. 5-7

Lectio V

Stabant fílii Israël contra adversários quadragínta diébus. Quadragínta dies, propter quátuor témpora, et quátuor partes orbis terræ, vitam præséntem signíficant, in qua contra Góliath vel exércitum ejus, id est, contra diábolum et ángelos ejus, Christianórum pópulus pugnáre non désinit. Nec tamen víncere posset, nisi verus David Christus cum báculo, id est,cum crucis mystério descendísset.

℟. Percússit † Saul mille. et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israël. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro,dicéntes: Saul percússit mille,et David decem míllia? Quia.

Lectio VI

Ante advéntum enim Christi, fratres caríssimi, solútus erat diábolus; véniens Christus fecit de eo, quod in Evangélio dictum est: Nemo potest intráre in domum fortis et vasa ejus dirípere, nisi prius alligáverit fortem. Venit ergo Christus et alligávit diábolum. Sed dicit áliquis: Si alligátus est, quare adhuc tantum prævalet? Verum est, fratres caríssimi, quia multum prævalet: sed tépidis, et neligéntibus, et Deum in veritáte non timéntibus dominátur.

℟. Montes † Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, *

Ubi cecidérunt fortes Israël. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboë autem tránseat. Ubi.

Lectio VII

Alligátus est enim tamquam innéxus canis caténis et néminem potest mordére, nisi eum, qui se illi mortífera securitáte conjúnxerit. Jam vidéte, fratres, quam stultus est homo ille, quem canis in caténa pósitus mordet. Tu te illi per voluntátes et cupiditátes sæculi noli conjúngere, et ille ad te non præsúmit accédere. Latráre potest, sollicitáre potest; mordére omníno non potest, nisi voléntem. Non enim cogéndo, sed suadéndo nocet; nec extórquet a nobis consénsum, sed petit.

℟. Ego † te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.

Lectio VIII

Venit ergo David, et invénit Judæórum pópulum contra diábolum prœliántem; et cum nullus esset, qui præsúmeret ad singuláre certámen accédere, ille, qui figúram Christi gerébat, procéssit ad prœlium, tulit báculum in manu sua, et éxiit contra Góliath. Et in illo quidem tunc figurátum est, quod in Dómino Jesu Christo complétum est. Venit enim verus David Christus, qui contra spiritálem Góliath, id est, contra diábolum pugnatúrus crucem suam ipse portávit. Vidéte, fratres, ubi David Góliath percússerit : in fronte útique, ubi crucis signáculum non habébat. Sicut enim báculus crucis typum hábuit, ita étiam et lapis ille, de quo percússus est, Christum Dóminum figurábat.

℟. Exaudísti, † Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israël. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

IN III NOCTURNO

Lectiones III Nocturni de Homilia Dominicæ IV post Pentecosten habentur ad finem Proprii de Tempore 373 in ordine aliarum Dominicarum usque ad Adventum.

℟. IX Peccávi † super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. X Audi, † Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie : ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. XI Dómine, † si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáu-

dies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu exáudies.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Hoc ℟. dicitur post Lectionem XII usque ad Adventum, in Dominicis tantum.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat ac Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 374

SABBATO ANTE DOMINICAM V POST PENTECOSTEN

Vesperæ de Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Montes † Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos: quia in te abjéctus est clýpeus fórtium, clýpeus Saul, quasi non esset unctus óleo. Quómodo cecidérunt fortes in bello? Jónathas in excélsis interféctus est: Saul et Jónathas, amábiles et decóri valde in vita sua, in morte quoque non sunt divísi.

Oratio

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti: infúnde córdibus nostris tui amóris affectum; ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum.

DOMINICA V
POST PENTECOSTEN

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit liber secúndus Regum

Lectio I *Cap. 1, 1-15*

Factum est autem, postquam mórtuus est Saul, ut David reverterétur a cæde Amalec et manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértia appáruit homo véniens de castris Saul veste conscíssa et púlvere conspérsus caput et, ut venit ad David, cécidit super fáciem suam et adorávit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De castris Israël fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? Indica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prœlio, et multi corruéntes e pópulo mórtui sunt; sed et Saul et Jónathas fílius ejus interiérunt.

℟. Præparáte † corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio II

Dixítque David ad adolescéntem qui nuntiábat ei: Unde scis quia mórtuus est Saul et Jónathas fílius ejus? Et ait adoléscens qui nuntiábat ei: Casu veni in montem Gélboë, et Saul incumbébat super hastam suam. Porro currus et équites appropinquábant ei, et convérsus post tergum suum vidénsque me vocávit; cui cum respondíssem: Adsum, dixit mihi: Quisnam es tu? Et ajo ad eum: Amalecítes ego sum. Et locútus est mihi:

Sta super me et intérfice me, quóniam tenent me angústiæ,et adhuc tota ánima mea in me est. Stansque super eum occídi illum, sciébam enim quod vívere non póterat post ruínam; et tuli diadéma, quod erat in cápite ejus et armíllam de bráchio illíus et áttuli ad te dóminum meum huc.

℟. Deus † ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio III

Apprehéndens autem David vestiménta sua scidit omnésque viri, qui erant cum eo,et planxérunt et flevérunt et jejunavérunt usque ad vésperam super Saul et super Jónathan fílium ejus et super pópulum Dómini et super domum Israël, eo quod corruíssent gládio.

℟. Dóminus, † qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio IV

Dixítque David ad júvenem qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui respóndit: Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego sum. Et ait ad eum David: Quare non timuísti míttere manum tuam, ut occíderes christum Dómini? Vocánsque David unum de púeris suis ait: Accédens írrue in eum. Qui percússit illum, et mórtuus est.

℟. Recordáre, † Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut non. Glória Patri. Ut non.

IN II NOCTURNO

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lib. 4, cap. 4

Lectio V

Quid est quod David, qui retribuéntibus sibi mala non réddidit, cum Saul et Jónathas bello occúmberent,Gélboë móntibus maledíxit, dicens: Montes Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, neque sint agri primitiárum: quia ibi abjéctus est clýpeus fórtium, clýpeus Saul, quasi non esset unctus óleo?

℟. Percússit † Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israël. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio VI

Quid est quod Jeremías, cum prædicatiónem suam cérneret audiéntium difficultáte præpedíri, maledíxit dicens: Maledíctus vir, qui annuntiávit patri meo, dicens: Natus est tibi puer másculus? Quid ergo montes Gélboë, Saul moriénte, deli-

quérunt, quátenus in eos nec ros nec plúvia cáderet et ab omni eos viriditátis gérmine senténtiæ sermo siccáret?

℟. Montes † Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israël. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboë autem tránseat. Ubi.

Lectio VII

Sed quia Gélboë interpretátur decúrsus, per Saul autem unctum et mórtuum mors nostri Mediatóris exprímitur; non immérito per Gelboë montes, supérba Judæórum corda signántur, quæ, dum in hujus mundi desidériis défluunt, in Christi, id est uncti, se morte miscuérunt: et quia in eis unctus rex corporáliter móritur, ipsi ab omni grátiæ rore siccántur.

℟. Ego † te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.

Lectio VIII

De quibus et bene dícitur, ut agri primitiárum esse non possint. Supérbæ quippe Hebræórum mentes primitívos fructus non ferunt : quia in Redemptóris advéntu ex parte máxima in perfídia remanéntes, primórdia fídei sequi noluérunt. Sancta namque Ecclésia in primítiis suis multitúdine Géntium fecundáta, vix in mundi fine Judæos quos invénerit, súscipit, et extréma cólligens, eos quasi relíquias frugum ponit.

℟. Exaudísti, † Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israël. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

IN III NOCTURNO

Lectiones de Homilia, infra. 374

℟. IX Peccávi † super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. X Audi, † Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. XI Dómine, † si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu exáudies.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui

testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat, et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 375

SABBATO ANTE DOMINICAM VI POST PENTECOSTEN

Vesperæ de Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Obsecro, Dómine, † aufer iniquitátem servi tui, quia insipiénter egi.

Oratio

Deus virtútum, cujus est totum quod est óptimum : ínsere pectóribus nostris amórem tui nóminis, et præsta in nobis religiónis augméntum ; ut, quæ sunt bona, nútrias, ac pietátis stúdio, quæ sunt nutríta, custódias. Per Dóminum.

DOMINICA VI POST PENTECOSTEN

Semiduplex

IN I NOCTURNO

De libro secúndo Regum

Lectio I *Cap. 12, 1-16*

Misit ergo Dóminus Nathan ad David : qui, cum venísset ad eum, dixit ei : Duo viri erant in civitáte una, unus dives et alter pauper. Dives habébat oves et boves plúrimos valde; pauper autem nihil habébat omníno præter ovem unam párvulam, quam émerat et nutríerat, et quæ créverat apud eum cum fíliis ejus simul de pane illíus cómedens et de cálice ejus bibens et in sinu illíus dórmiens ; erátque illi sicut fília. Cum autem peregrínus quidam venísset ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus et de bobus suis, ut exhibéret convívium peregríno illi qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis et præparávit cibos hómini qui vénerat ad se.

℟. Præparáte † corda vestra Dómino, et servíte illi soli :* Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio II

Irátus autem indignatióne David advérsus hóminem illum nimis, dixit ad Nathan : Vivit Dóminus, quóniam fílius mortis est vir qui fecit hoc : ovem reddet in quádruplum, eo quod fécerit verbum istud et non pepércerit. Dixit autem Nathan ad David : Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Ego unxi te in regem super Israël, et ego érui te de manu Saul, et dedi tibi domum dómini tui, et uxóres dómini tui in sinu tuo, dedíque tibi domum Israël et Juda ; et, si parva sunt ista, adjíciam tibi multo majóra. Quare ergo contempsísti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo ? Uríam Hethæum percussísti gládio, et uxórem illíus accepísti in uxórem tibi, et interfecísti eum gládio filiórum Ammon.

℟. Deus † ómnium exaudítor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio III

Quam ob rem non recédet gládius de domo tua usque in sempitérnum, eo quod despéxeris me et túleris uxórem Uríæ Hethæi ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: Ecce ego suscitábo super te malum de domo tua, et tollam uxóres tuas in óculis tuis et dabo próximo tuo, et dórmiet cum uxóribus tuis in óculis solis hujus. Tu enim fecísti abscóndite, ego autem fáciam verbum istud in conspéctu omnis Israël et in conspéctu solis.

℟. Dóminus, † qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio IV

Et dixit David ad Nathan: Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David: Dóminus quoque tránstulit peccátum tuum: non moriéris. Verúmtamen, quóniam blasphemáre fecísti inimícos Dómini propter verbum hoc, fílius, qui natus est tibi, morte moriétur. Et revérsus est Nathan in domum suam. Percússit quoque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uríæ David, et desperátus est. Deprecatúsque est David Dóminum pro párvulo, et jejunávit David jejúnio et ingréssus seórsum jácuit super terram.

℟. Recordáre, † Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut non. Glória Patri. Ut non.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Apología David

Apologia David ad Theodosium Augustum cap. II, n. 5-6

Lectio V

Unusquísque nostrum per síngulas horas quam multa delínquit! nec tamen unusquísque de plebe peccátum suum confiténdum putat. Ille rex, tantus ac potens, ne exíguo quidem moménto manére penes se delícti passus est consciéntiam; sed, præmatúra confessióne atque imménso dolóre, réddidit peccátum suum Dómino.

℟. Percússit † Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israël. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio VI

Quem mihi nunc fácile repérias honorátum ac dívitem, qui, si arguátur alicújus culpæ reus, non moléste ferat? At ille régio clarus império, tot divínis probátus oráculis, cum a priváto hómine corriperétur, quod gráviter deliquísset, non indignátus infrémuit, sed conféssus ingémuit culpæ dolóre. Dénique Dóminum dolor íntimi movit afféctus, ut Nathan díceret: Quóniam pænítuit te, et Dóminus

ábstulit peccátum tuum. Matúritas ítaque véniæ, profúndam regis fuísse pæniténtiam declarávit,quæ tanti erróris offénsam tradúxerit.

℟. Montes † Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israël. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboë autem tránseat. Ubi.

Lectio VII

Alii hómines cum a sacerdótibus corripiúntur, peccátum suum íngravant,dum negáre cúpiunt aut deféndere; ibíque eórum lapsus est major,ubi sperátur corréctio. Sancti autem Dómini, qui consummáre pium certámen géstiunt, et cúrrere cursum salútis, sícubi forte ut hómines corrúerint, natúræ magis fragilitáte quam peccándi libídine, acrióres ad curréndum resúrgunt, pudóris stímulo majóra reparántes certámina; ut non solum nullum attulísse æstimétur lapsus impediméntum, sed étiam velocitátis incentíva cumulásse.

℟. Ego † te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei:* Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.

Lectio VIII

Peccávit David, quod solent reges; sed pæniténtiam gessit, flevit, ingémuit, quod non solent reges. Conféssus est culpam, obsecrávit indulgéntiam, humi stratus deplorávit ærúmnam, jejunávit, orávit, confessiónis suæ testimónium in perpétua sæcula vulgáto dolóre transmísit. Quod erubéscunt fácere priváti, rex non erúbuit confitéri. Qui tenéntur légibus, audent suum negáre peccátum, dedignántur rogáre indulgéntiam, quam petébat, qui nullis légibus tenebátur humánis. Quod peccávit, conditiónis est; quod supplicávit, correctiónis. Lapsus commúnis, sed speciális conféssio. Culpam ítaque incidísse, natúræ est : diluísse, virtútis.

℟. Exaudísti, † Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum,Deus Israël. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

IN III NOCTURNO

Lectiones de Homilia, infra. 376

℟. IX Peccávi † super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟.X Audi,† Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie : ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de ex-

célso cælórum habitáculo. Super.

℞. XI Dómine, † si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum:* Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu exáudies.

℞. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth:* Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 377

SABBATO ANTE DOMINICAM VII POST PENTECOSTEN

Vesperæ de Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℞. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Unxérunt Salomónem † Sadoc sacérdos et Nathan prophéta, regem in Gihon et ascendéntes læti dixérunt: Vivat rex in ætérnum.

Oratio

Deus, cujus providéntia in sui dispositióne non fállitur : te súpplices exorámus; ut nóxia cuncta submóveas, et ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum.

Si tamen Dominica sequens a die 29 Julii ad 4 Augusti occurrat, sumuntur Antiphona et Lectiones Dominicæ I Augusti 287, omissis aliis de Libris Regum ; quod item servatur in sequentibus Dominicis.

DOMINICA VII POST PENTECOSTEN

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit liber tértius Regum

Lectio I — *Cap. 1, 1-8*

Et rex David senúerat, habebátque ætátis plúrimos dies: cumque operirétur véstibus,non calefiébat. Dixérunt ergo ei servi sui : Quærámus dómino nostro regi adolescéntulam vírginem, et stet coram rege et fóveat eum dormiátque in sinu suo et calefáciat dóminum nostrum regem. Quæsiérunt ígitur adolescéntulam speciósam in ómnibus fínibus Israël et invenérunt Abísag Sunamítidem et adduxérunt eam ad regem.

℞. Præparáte † corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio II

Erat autem puélla pulchra nimis dormiebátque cum rege et ministrábat ei; rex vero non cognóvit eam. Adonías autem fílius Haggith elevabátur dicens: Ego regnábo. Fecítque sibi currus et équites et quinquagínta viros, qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquándo dicens: Quare hoc fecísti?

℞. Deus † ómnium exaudítor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio III

Erat autem et ipse pulcher valde, secúndus natu post Absalom. Et sermo ei cum Joab fílio Sárviæ et cum Abíathar sacerdóte, qui adjuvábant partes Adoníæ. Sadoc vero sacérdos et Banájas fílius Jójadæ et Nathan prophéta et Sémei et Rei et robur exércitus David non erat cum Adonía.

℟. Dóminus, † qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio IV

Ibid. 11-15

Dixit ítaque Nathan ad Bethsabée matrem Salomónis: Num audísti quod regnáverit Adonías fílius Haggith, et dóminus noster David hoc ignórat? Nunc ergo veni, áccipe consílium a me, et salva ánimam tuam filiíque tui Salomónis. Vade et ingrédere ad regem David et dic ei: Nonne tu, dómine mi rex, jurásti mihi ancíllæ tuæ dicens: Sálomon fílius tuus regnábit post me et ipse sedébit in sólio meo? Quare ergo regnat Adonías? Et, adhuc ibi te loquénte cum rege, ego véniam post te et complébo sermónes tuos. Ingréssa est ítaque Bethsabée ad regem in cubículum.

℟. Recordáre, † Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut non. Glória Patri. Ut non.

IN II NOCTURNO

Ex Epístola sancti Hierónymi Presbýteri ad Nepotiánum

Epist. 52, ad Nepot. n. 2 et 3

Lectio V

David annos natus septuagínta, bellicósus quondam vir, senectúte frigescénte, non póterat calefíeri. Quæritur ítaque puélla de univérsis fínibus Israël Abísag Sunamítis, quæ cum rege dormíret, et seníle corpus calefáceret. Quæ est ista Sunamítis, uxor et virgo, tam fervens, ut frígidum calefáceret; tam sancta, ut caléntem ad libídinem non provocáret?

℟. Percússit † Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israël. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio VI

Expónat sapientíssimus Sálomon patris sui delícias, et pacíficus bellatóris viri narret ampléxus: Pósside sapiéntiam, pósside intelligéntiam. Ne oblivíscáris, et ne declináveris a verbis oris mei: neque derelínquas illam, et apprehéndet te: ama illam, et servábit te. Princípium sapiéntiæ, pósside sapiéntiam, et in omni possessióne tua pósside intelligéntiam: circúmda illam, et exaltábit te; honóra illam, et amplexábitur te, ut det cápiti tuo corónam gratiárum.

Coróna quoque deliciárum próteget te.

℟. Montes † Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israël. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboë autem tránseat. Ubi.

Lectio VII

Omnes pene virtútes córporis mutántur in sénibus, et crescénte sola sapiéntia, decréscunt cétera: jejúnia, vigíliæ, chaméuniæ, id est, super paviméntum dormitiónes, huc illúcque discúrsus, peregrinórum suscéptio, defénsio páuperum, instántia oratiónum et perseverántia, visitátio languéntium, labor mánuum, unde præbeántur eleemósynæ. Et, ne sermónem lóngius prótraham, cuncta quæ per corpus exercéntur, fracto córpore, minóra fiunt.

℟. Ego † te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.

Lectio VIII

Nec hoc dico, quod in juvénibus et adhuc solidióris ætátis, his dumtáxat, qui labóre et ardentíssimo stúdio, vitæ quoque sanctimónia, et oratiónis ad Dóminum Jesum frequéntia, sciéntiam consecúti sunt, frígeat sapiéntia, quæ in plerísque sénibus ætáte marcéscit; sed quod adolescéntia multa córporis bella sustíneat, et inter incentíva vitiórum et carnis titillatiónes, quasi ignis in lignis virídibus suffocétur, ut suum non possit explicáre fulgórem. Senéctus vero rursus eórum, qui adolescéntiam suam honéstis ártibus instruxérunt, et in lege Dómini meditáti sunt die ac nocte, ætáte fit dóctior, usu trítior, procéssu témporis sapiéntior, et véterum studiórum dulcíssimos fructus metit.

℟. Exaudísti, † Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israël. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

IN III NOCTURNO

Lectiones de Homilia habentur ad finem Proprii de Tempore. 377

℟. IX Peccávi † super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, *Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. X Audi, † Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. XI Dómine, † si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit

ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu exáudies.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 378

SABBATO ANTE DOMINICAM VIII POST PENTECOSTEN

AD VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Exaudísti, Dómine, † oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo.

Oratio

Largíre nobis, quæsumus, Dómine, semper spíritum cogitándi quæ recta sunt, propítius et agéndi: ut, qui sine te esse non póssumus, secúndum te vívere valeámus. Per Dóminum.

DOMINICA VIII POST PENTECOSTEN

Semiduplex

IN I NOCTURNO

De libro tértio Regum

Lectio I *Cap. 9, 1-14*

Factum est autem cum perfecísset Sálomon ædifícium domus Dómini et ædifícium regis et omne quod optáverat et volúerat fácere, appáruit ei Dóminus secúndo, sicut apparúerat ei in Gábaon. Dixítque Dóminus ad eum: Exaudívi oratiónem tuam et deprecatiónem tuam, quam deprecátus es coram me; sanctificávi domum hanc, quam ædificásti, ut pónerem nomen meum ibi in sempitérnum; et erunt óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus. Tu quoque, si ambuláveris coram me, sicut ambulávit pater tuus in simplicitáte cordis et in æquitáte, et féceris ómnia quæ præcépi tibi et legítima mea et judícia mea serváveris, ponam thronum regni tui super Israël in sempitérnum, sicut locútus sum David patri tuo dicens: Non auferétur vir de génere tuo de sólio Israël.

℟. Præparáte † corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio II

Si autem aversióne avérsi fuéritis vos et fílii vestri, non sequéntes me nec custodiéntes mandáta mea et cæremónias meas, quas propósui vobis, sed abiéritis et coluéritis deos aliénos et adoravéritis eos; áuferam Israël de superfície terræ quam dedi eis, et templum quod sanctificávi nómini meo projíciam a conspéctu meo, erítque Israël in provérbium et in fábulam cunctis pópulis.

℟. Deus † ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne miseri-

córdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio III

Et domus hæc erit in exémplum: omnis qui transíerit per eam stupébit et sibilábit et dicet: Quare fecit Dóminus sic terræ huic et dómui huic? Et respondébunt: Quia dereliquérunt Dóminum Deum suum, qui edúxit patres eórum de terra Ægýpti, et secúti sunt deos aliénos et adoravérunt eos et coluérunt eos; idcírco indúxit Dóminus super eos omne malum hoc.

℟. Dóminus, † qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio IV

Explétis autem annis vigínti postquam ædificáverat Sálomon duas domos, id est domum Dómini et domum regis (Hiram rege Tyri præbénte Salomóni ligna cédrina et abiégna et aurum juxta omne quod opus habúerat), tunc dedit Salomóni Hiram vigínti óppida in terra Galilææ. Et egréssus est Hiram de Tyro ut vidéret óppida, quæ déderat ei Sálomon, et non placuérunt ei, et ait: Hæccine sunt civitátes, quas dedísti mihi, frater? Et appellávit eas terram Chabul usque in diem hanc. Misit quoque Hiram ad regem Salomónem centum vigínti talénta auri.

℟. Recordáre, † Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut non. Glória Patri. Ut non.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei

Lib. 17, c. 8, n. 2

Lectio V

Facta est quidem nonnúlla imágo rei futúræ étiam in Salomóne, in eo quod templum ædificávit, et pacem hábuit secúndum nomen suum (Sálomon quippe pacíficus est Latíne), et in exórdio regni sui mirabíliter laudábilis fuit. Sed eádem sua persóna per umbram futúri prænuntiábat étiam ipse Christum Dóminum nostrum, non exhibébat.

℟. Percússit † Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israël. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio VI

Unde quædam de illo ita scripta sunt, quasi de ipso ista prædícta sint, dum Scriptúra sancta étiam rebus gestis prophétans, quodámmodo in eo figúram delíneat futurórum. Nam præter libros divínæ históriæ, ubi regnásse narrátur, Psalmus étiam septuagésimus primus título nóminis ejus inscríptus est.

℟. Montes † Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israël. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboë autem tránseat. Ubi.

Lectio VII

In quo tam multa dicúntur, quæ omníno ei convenire non possunt, Dómino autem Christo aptíssima perspicuitáte convéniunt : ut evidénter appáreat, quod in illo figúra qualiscúmque adumbráta sit, in isto autem ipsa véritas præsentáta.

℟. Ego † te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.

Lectio VIII

Notum est enim, quibus términis regnum conclúsum fúerit Salomónis : et tamen in eo Psalmo légitur, ut ália táceam : Dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terræ: quod in Christo vidémus impléri. A flúmine quippe dominándi sumpsit exórdium, ubi baptizátus a Joánne, eódem monstránte, cœpit agnósci a discípulis, qui eum non solum magístrum, verum étiam Dóminum appellavérunt.

℟. Exaudísti, † Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israël. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 379

℟. IX Peccávi † super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. X Audi, † Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie : ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. XI Dómine, † si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu exáudies.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat, et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 380

SABBATO ANTE DOMINICAM IX POST PENTECOSTEN
AD VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Dum tólleret Dóminus † Elíam per túrbinem in cælum, Eliséus clamábat: Pater mi, currus Israël, et auríga ejus.

Oratio

Páteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: et, ut peténtibus desideráta concédas; fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

DOMINICA IX POST PENTECOSTEN

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit liber quartus Regum

Lectio I *Cap. 1, 1-10*

Prævaricátus est autem Moab in Israël, postquam mórtuus est Achab. Cecidítque Ochozías per cancéllos cœnáculi sui, quod habébat in Samaría, et ægrotávit; misítque núntios dicens ad eos: Ite, consúlite Beélzebub deum Accaron, utrum vívere queam de infirmitáte mea hac.

℟. Præparáte † corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio II

Angelus autem Dómini locútus est ad Elíam Thesbíten dicens: Surge et ascénde in occúrsum nuntiórum regis Samaríæ et dices ad eos: Numquid non est Deus in Israël, ut eátis ad consuléndum Beélzebub deum Accaron? Quam ob rem hæc dicit Dóminus: De léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris.

℟. Deus † ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio III

Et ábiit Elias. Reversíque sunt núntii ad Ochozíam. Qui dixit eis: Quare revérsi estis? At illi respondérunt ei: Vir occúrrit nobis et dixit ad nos: Ite et revertímini ad regem, qui misit vos, et dicétis ei: Hæc dicit Dóminus: Numquid quia non erat Deus in Israël, mittis ut consulátur Beélzebub deus Accaron? Idcírco de léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris.

℟. Dóminus, † qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio IV

Qui dixit eis: Cujus figúræ et hábitus est vir ille, qui occúrrit vobis et locútus est verba hæc? At illi dixérunt: Vir pilósus et zona pellícea accínctus rénibus. Qui ait: Elías Thesbítes est. Misítque ad eum quinquagenárium príncipem et quinquagínta qui erant sub eo. Qui ascéndit ad eum sedentíque in

vértice montis ait: Homo Dei, rex præcépit ut descéndas. Respondénsque Elías dixit quinquagenário: Si homo Dei sum, descéndat ignis de cælo, et dévoret te et quinquagínta tuos. Descéndit ítaque ignis de cælo, et devorávit eum et quinquagínta qui erant cum eo.

℟. Recordáre, † Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut non. Glória Patri. Ut non.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Appendix; Sermo 40 de veteri Testamento n. 1

Lectio V

In lectiónibus, quæ nobis diébus istis recitántur, fratres caríssimi, frequénter admónui, ut non sequámur lítteram occidéntem, et vivificántem spíritum relinquámus. Sic enim Apóstolus ait: Líttera enim occídit, spíritus vivíficat. Si enim hoc tantum vólumus intellígere quod sonat in líttera, aut parvam, aut prope nullam ædificatiónem de divínis lectiónibus capiémus.

℟. Percússit † Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israël. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio VI

Illa enim ómnia, quæ recitántur, typus erant et imágo futurórum. In Judæis enim figuráta, in nobis, grátia Dei donánte, compléta sunt. Beátus enim Elías typum hábuit Dómini Salvatóris. Sicut enim Elías a Judæis persecutiónem passus est; ita et verus Elías, Dóminus noster, ab ipsis Judæis reprobátus est et contémptus.

℟. Montes † Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israël. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboë autem tránseat. Ubi.

Lectio VII

Elías relíquit gentem suam; et Christus deséruit synagógam. Elías ábiit in desértum; et Christus venit in mundum. Elías in desérto corvis ministrántibus pascebátur; et Christus in desérto mundi hujus, Géntium fide refícitur.

℟. Ego † te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.

Lectio VIII

Corvi enim illi, qui beáto Elíæ, jubénte Dómino, ministrábant, Géntium pópulum figurábant. Proptérea et de Géntium Ecclésia dícitur: Nigra sum et formósa, fília Jerúsalem. Unde est Ecclésia nigra et formósa? Nigra per natúram, formósa per

grátiam. Unde nigra? Ecce in iniquitátibus concéptus sum, et in delíctis péperit me mater mea. Unde formósa? Aspérges me hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

℟. Exaudísti, † Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israël. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 380

℟. IX Peccávi † super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. X Audi, † Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie : ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. XI Dómine, † si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæn
iténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu exáudies.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Aña ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 381

SABBATO ANTE DOMINICAM X POST PENTECOSTEN

AD VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Fecit Joas † rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Jójada sacérdos.

Oratio

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo maniféstas: multíplica super nos misericórdiam tuam; ut ad tua promíssa curréntes, cæléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum.

DOMINICA X POST PENTECOSTEN

Semiduplex

IN I NOCTURNO

De libro quarto Regum

Lectio I *Cap. 9, 29-37 et 10, 1-7*

Anno undécimo Joram fílii Achab, regnávit Ochozías super Judam, venítque Jehu in Jézrahel. Porro Jézabel, introítu ejus audíto, depínxit óculos suos stíbio et ornávit caput suum et respéxit per fenéstram ingrediéntem Jehu per portam

et ait : Numquid pax potest esse Zambri, qui interfécit dóminum suum? Levavítque Jehu fáciem suam ad fenéstram et ait : Quæ est ista? Et inclinavérunt se ad eum duo vel tres eunúchi. At ille dixit eis : Præcipitáte eam deórsum; et præcipitavérunt eam, aspersúsque est sánguine páries, et equórum úngulæ conculcavérunt eam.

℟. Præparáte † corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio II

Cumque introgréssus esset ut coméderet biberétque, ait : Ite et vidéte maledíctam illam et sepelíte eam, quia fília regis est. Cumque issent ut sepelírent eam, non invenérunt nisi calváriam et pedes et summas manus. Reversíque nuntiavérunt ei. Et ait Jehu : Sermo Dómini est, quem locútus est per servum suum Elíam Thesbíten dicens : In agro Jézrahel cómedent canes carnes Jézabel, et erunt carnes Jézabel sicut stercus super fáciem terræ in agro Jézrahel, ita ut prætereúntes dicant: Hæccine est illa Jézabel?

℟. Deus † ómnium exaudítor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio III

Erant autem Achab septuagínta fílii in Samaría. Scripsit ergo Jehu lítteras et misit in Samaríam ad optimátes civitátis et ad majóres natu et ad nutrícios Achab dicens : Statim ut accepéritis lítteras has, qui habétis fílios dómini vestri et currus et equos et civitátes firmas et arma, elígite meliórem et eum qui vobis placúerit de fíliis dómini vestri et eum pónite super sólium patris sui et pugnáte pro domo dómini vestri.

℟. Dóminus, † qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio IV

Timuérunt illi veheménter et dixérunt : Ecce duo reges non potuérunt stare coram eo, et quómodo nos valébimus resístere? Misérunt ergo præpósiti domus et præfécti civitátis et majóres natu et nutrícii ad Jehu dicéntes : Servi tui sumus : quæcúmque jússeris faciémus, nec constituémus nobis regem : quæcúmque tibi placent fac. Rescrípsit autem eis lítteras secúndo dicens : Si mei estis et obedítis mihi, tóllite cápita filiórum dómini vestri et veníte ad me hac eádem hora cras in Jézrahel. Porro fílii regis, septuagínta viri, apud optimátes civitátis nutriebántur. Cumque veníssent lítteræ ad eos, tulérunt fílios regis et occidérunt septuagínta viros et posuérunt cápita eórum in cóphinis et misérunt ad eum in Jézrahel.

℟. Recordáre, † Dómine, te-

staménti tui, et dic Angelo percutiénti : Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi : isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut non. Glória Patri. Ut non.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 25 in Epist. ad Rom. n. 4

Lectio V

Non putémus nos excusatiónem habitúros, si quando delictórum sócios invenérimus: nam istud, supplícium magis augébit. Quandóquidem et serpens magis punítus est quam múlier, quemádmodum et múlier plus quam vir. Et Jézabel majóres pœnas dedit, quam Achab víneæ raptor; ipsa quippe univérsum istud negótium texúerat, regíque lapsus occasiónem déderat. Igitur et tu quoque, si réliquis perditiónis causa fúeris, gravióra patiéris quam qui per te subvérsi sunt. Neque enim peccáre tantum in se perditiónis habet, quantum quod réliqui ad peccándum inducúntur.

℟. Percússit † Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israël. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio VI

Itaque, si quando peccántes vidérimus, non solum non impellámus, sed et extrahámus ex ipso malítiæ bárathro, ne et aliénæ perditiónis pœnas demus. Recordémur quoque perpétuo terríbilis illíus tribunális, flúminis ígnei, vinculórum insolubílium, profundárum tenebrárum, stridórum déntium, venenosíque vermis. Sed dices : Benígnus est Deus. Ergo hæc ómnia verba sunt, et neque punítur dives ille Lázari contémptor, neque fátuæ vírgines a sponso rejiciúntur? Ergo qui Christum non pavérunt, in ignem diábolo præparátum non abíbunt? Ergo qui sórdidis est véstibus, non períbit, manus ac pedes vinctus? Qui centum denários a consérvo suo exégit, non tradétur tortóribus? Quod de mœchis dictum est, nimírum quod vermis eórum non moriétur, et ignis eórum non exstinguétur, verum non erit?

℟. Montes † Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israël. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboë autem tránseat. Ubi.

Lectio VII

Sed minátur ista tantúmmodo Deus? Utique, ínquies. Et unde, dic quæso, tantam rem audes públice loqui, atque ex teípso ferre senténtiam? Ego quippe et ex iis quæ dixit Deus, et ex iis quæ fecit, contrárium probáre pótero. Quod si propter futúra non credis, vel saltem propter ea quæ jam facta sunt, crede. Non enim certe minæ sunt et verba tantúmmodo, quæ facta sunt et in opus ipsum exiérunt.

℟. Ego † te tuli de domo pa-

tris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.

Lectio VIII

Quis ígitur totum orbem indúcto dilúvio stagnávit, ac grave illud naufrágium, omnimodámque géneris nostri perditiónem effécit? Quis deínde fúlmina illa, télaque flammántia super terram Sodomórum demísit? Quis univérsum Ægýpti exércitum in mare demérsit? Quis synagógam Abíron combússit? Quis septuagínta illa míllia propter Davídis peccátum uno témporis moménto peste occídit? Nonne hæc ómnia et ália Deus illis íntulit?

℟. Exaudísti, † Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israël. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 382

℟. IX Peccávi † super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. X Audi, † Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie : ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. XI Dómine, † si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu exáudies.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Aña ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 383

SABBATO ANTE DOMINICAM XI POST PENTECOSTEN

AD VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Obsecro, Dómine : † meménto, quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte et in corde perfécto, et quod plácitum est coram te, fécerim.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ, et mérita súpplicum excédis et vota: effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia métuit, et adjícias quod orátio non præsúmit. Per Dóminum.

DOMINICA XI
POST PENTECOSTEN
Semiduplex

IN I NOCTURNO

De libro quarto Regum

Lectio I *Cap. 20, 1-11*

In diébus illis ægrotávit Ezechías usque ad mortem, et venit ad eum Isaías fílius Amos Prophéta dixítque ei: Hæc dicit Dóminus Deus: Præcipe dómui tuæ, moriéris enim tu et non vives. Qui convértit fáciem suam ad paríetem et orávit Dóminum dicens: Obsecro, Dómine: meménto, quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte et in corde perfécto, et quod plácitum est coram te, fécerim. Flevit ítaque Ezechías fletu magno.

℟. Præparáte † corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio II

Et ántequam egrederétur Isaías médiam partem átrii, factus est sermo Dómini ad eum dicens: Revértere et dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi oratiónem tuam et vidi lácrimas tuas et ecce sanávi te: die tértio ascéndes templum Dómini, et addam diébus tuis quíndecim annos; sed et de manu regis Assyriórum liberábo te et civitátem hanc, et prótegam urbem istam propter me et propter David servum meum.

℟. Deus † ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio III

Dixítque Isaías: Afférte massam ficórum. Quam cum attulíssent et posuíssent super ulcus ejus, curátus est. Díxerat autem Ezechías ad Isaíam: Quod erit signum quia Dóminus me sanábit, et quia ascensúrus sum die tértia templum Dómini?

℟. Dóminus, † qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio IV

Cui ait Isaías: Hoc erit signum a Dómino, quod factúrus sit Dóminus sermónem quem locútus est: vis ut ascéndat umbra decem líneis, an ut revertátur tótidem grádibus? Et ait Ezechías: Fácile est umbram créscere decem líneis, nec hoc volo ut fiat; sed ut revertátur retrórsum decem grádibus. Invocávit ítaque Isaías Prophéta Dóminum, et redúxit umbram per líneas, quibus jam descénderat in horológio Achaz, retrórsum decem grádibus.

℟. Recordáre, † Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut non. Glória Patri. Ut non.

IN II NOCTURNO

De Expositióne sancti Hierónymi Presbýteri in Isaíam Prophétam

Lectio V *Lib. 11, cap. 38, v. 1*

Ne elevarétur cor Ezechíæ post incredíbiles triúmphos et de média captivitáte victóriam, infirmitáte córporis sui visitátur, et audit se esse moritúrum; ut convérsus ad Dóminum flectat senténtiam ejus. Quod quidem et in Jona Prophéta légimus, et in comminatiónibus contra David: quæ dicúntur futúra, nec facta sunt, non Deo mutánte senténtiam, sed provocánte humánum genus ad notítiam sui. Dóminus enim pænitens est super malítiis.

℟. Percússit † Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israël. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio VI

Convertítque Ezechías fáciem suam ad paríetem, quia ad templum ire non póterat. Ad paríetem autem templi, juxta quod Sálomon palátium exstrúxerat; vel absolúte ad paríetem, ne lácrimas suas assidéntibus ostentáre viderétur. Audiénsque se esse moritúrum, non precátur vitam et annos plúrimos, sed in Dei judício, quid velit præstáre, dimíttit.

℟. Montes † Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israël. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboë autem tránseat. Ubi.

Lectio VII

Nóverat enim idcírco Deo placuísse Salomónem, quod annos vitæ non petíerit amplióres; sed itúrus ad Dóminum narrat ópera sua, quómodo ambuláverit coram eo in veritáte et in corde perfécto. Felix consciéntia, quæ afflictiónis témpore bonórum óperum recordátur. Beáti enim mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Et quómodo álibi scríbitur: Quis gloriábitur purum habére se cor? Quod ita sólvitur: perfectiónem cordis in eo nunc dici, quod idóla destrúxerit, templi valvas apertúerit, serpéntem æneum comminúerit, et cétera fécerit, quæ Scriptúra commémorat.

℟. Ego † te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.

Lectio VIII

Flevit autem fletu magno, propter promissiónem Dómini ad David, quam vidébat in

sua morte peritúram. Eo enim témpore Ezechías fílios non habébat; nam post mortem ejus Manásses, cum duódecim esset annórum, regnáre cœpit in Judæa : ex quo perspícuum est, post tértium annum concéssæ vitæ Manássen esse generátum. Ergo iste omnis est fletus, quod desperábat, Christum de suo sémine nascitúrum. Alii ásserunt, quamvis sanctos viros morte terréri, propter incértum judícii et ignoratiónem senténtiæ Dei, quam sedem habitúri sint.

℟. Exaudísti, † Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israël. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 383

℟. IX Peccávi † super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. X Audi, † Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie : ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. XI Dómine, † si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu exáudies.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Aña ad Benedíctus et Magníficat, et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 384

SABBATO
ANTE DOMINICAM I AUGUSTI

Ea autem dicitur I Dñica mensis, quæ est in Kalendis vel proximior Kalendis illius mensis : ita ut si Kalendæ fuerint II, III vel IV Feria, tunc I Dominica mensis, in qua liber Scripturæ inchoandus ponitur, est ea, quæ præcedit Kalendas. Sin autem V vel VI Feria, vel Sabbato, est ea, quæ sequitur. Et in Sabbato præcedenti ad Magníficat ponitur Aña assignata Sabbato ante Dominicam I mensis, omissa alia, quæ forte occurreret.

AD VESPERAS

Añæ, Psalmi et reliqua de Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Sapiéntia † ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem, súbdidit sibi gentes, superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávit.

Oratio quæ contingit in ordine aliarum Dominicarum, ut infra. 377 vel seq.

DOMINICA I AUGUSTI

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Ponuntur libri Salomonis, et legitur de eis in Dñicis usque ad Dñicam V Augusti.

Incípiunt Parábolæ Salomónis

Lectio I *Cap. 1, 1-22*

Parábolæ Salomónis, fílii David regis Israël, ad sciéndam sapiéntiam et disciplínam, ad intelligénda verba prudéntiæ et suscipiéndam eruditiónem doctrínæ, justítiam et judícium et æquitátem, ut detur párvulis astútia, adolescénti sciéntia et intelléctus. Audiens sápiens sapiéntior erit, et intélligens gubernácula possidébit: animadvértet parábolam et interpretatiónem, verba sapiéntum et ænígmata eórum.

℟. In princípio † Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abýssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum, * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio II

Timor Dómini princípium sapiéntiæ. Sapiéntiam atque doctrínam stulti despíciunt. Audi, fili mi, disciplínam patris tui et ne dimíttas legem matris tuæ, ut addátur grátia cápiti tuo et torques collo tuo. Fili mi, si te lactáverint peccatóres, ne acquiéscas eis: si díxerint: Veni nobíscum, insidiémur sánguini, abscondámus tendículas contra insóntem frustra, deglutiámus eum sicut inférnus vivéntem et íntegrum quasi descendéntem in lacum.

℟. Gyrum cæli † circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio III

Omnem pretiósam substántiam reperiémus, implébimus domos nostras spóliis: sortem mitte nobíscum, marsúpium unum sit ómnium nostrum. Fili mi, ne ámbules cum eis: próhibe pedem tuum a sémitis eórum; pedes enim illórum ad malum currunt, et festínant ut effúndant sánguinem.

℟. Emítte, † Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi,Dómine,sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam.

Lectio IV

Frustra autem jácitur rete ante óculos pennatórum. Ipsi quoque contra sánguinem suum insidiántur et moliúntur fraudes contra ánimas suas. Sic sémitæ omnis avári: ánimas possidéntium rápiunt. Sapiéntia foris prædicat, in platéis dat vocem suam: in cápite turbárum clámitat, in fóribus portárum urbis profert verba sua, dicens: Usquequo párvuli dilígitis infántiam, et stulti ea, quæ sibi sunt nóxia, cúpient, et imprudéntes odíbunt sciéntiam?

℟. Ne derelínquas me, † Dómine, pater et dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspé-

ctu adversariórum meórum : * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma et scutum et exsúrge in adjutórium mihi. Ne gáudeat. Glória Patri. Ne gáudeat.

IN II NOCTURNO

Ex Tractátu sancti Ambrósii Epíscopii in Psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio V *Serm. 5, n. 36 et 37*

Inítium esse sapiéntiæ timórem Dómini, dicit Prophéta. Quid est autem inítium sapiéntiæ, nisi sæculo renuntiáre? Quia sápere sæculária, stultítia est. Dénique sapiéntiam hujus mundi, stultítiam esse apud Deum, Apóstolus dicit. Sed et ipse timor Dómini, nisi secúndum sciéntiam sit, nihil prodest, immo obest plúrimum.

℟. Da mihi, † Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis : * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret. Quóniam.

Lectio VI

Síquidem Judæi habent zelum Dei; sed quia non habent secúndum sciéntiam, in ipso zelo et timóre majórem cóntrahunt divinitátis offénsam. Quod circumcídunt infántulos suos, quod sábbata custódiunt, timórem Dei habent; sed quia nésciunt legem spiritálem esse, circumcídunt corpus, non cor suum.

℟. Inítium † sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est : quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio VII

Et quid de Judæis dico? Sunt étiam in nobis, qui habent timórem Dei, sed non secúndum sciéntiam, statuéntes durióra præcépta, quæ non possit humána condítio sustinére. Timor in eo est, quia vidéntur sibi consúlere disciplínæ, opus virtútis exígere; sed inscítia in eo est, quia non compatiúntur natúræ, non æstimant possibilitátem. Non sit ergo irrationábilis timor. Etenim vera sapiéntia a timóre Dei íncipit, nec est sapiéntia spiritális sine timóre Dei; ita timor sine sapiéntia esse non debet.

℟. Verbum † iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine : * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias.

Lectio VIII

Basis quædam verbi est timor sanctus. Sicut enim simulácrum áliquod in basi statúitur, et tunc majórem habet grátiam cum in basi státua fúerit collocáta, standíque áccipit firmitátem : ita verbum Dei in timóre sancto mélius statúitur, fórtius radicátur in péctore timéntis Dóminum; ne labátur verbum de corde viri, ne véniant vólucres et áuferant illud de incuriósi et dissimulántis affectu.

℟. Magna enim sunt † judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua : * Magnificásti pópulum tuum et honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare

Rubrum et transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti Glória Patri. Magnificásti.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 377 vel seq.

℟. IX Dómine,† pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno : extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me,Dómine ; aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelínquas me,Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. X Quæ sunt † in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur : * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo.

℟. XI Præbe, † fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam meam et ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut addátur.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

℟℟. hujus Dñicæ dicuntur in omnibus Dñicis usque ad Dñicam V Augusti.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 378 vel seq.

SABBATO
ANTE DOMINICAM II AUGUSTI
AD VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Ego † in altíssimis hábito : et thronus meus in colúmna nubis.

Oratio, quæ contingit in Ordine aliarum Dominicarum. 379 vel seq.

DOMINICA II AUGUSTI
Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit liber Ecclesiástes

Lectio I *Cap. 1, 1-17*

Verba Ecclesiástæ, fílii David, regis Jerúsalem. Vánitas vanitátum, dixit Ecclesiástes; vánitas vanitátum, et ómnia vánitas. Quid habet ámplius homo de univérso labóre suo quo labórat sub sole? Generátio præterit, et generátio ádvenit; terra autem in ætérnum stat. Oritur sol et óccidit et ad locum suum revértitur; ibíque renáscens gyrat per merídiem et fléctitur ad aquilónem. Lustrans univérsa in circúitu pergit spíritus et in círculos suos revértitur. Omnia flúmina intrant in mare, et mare non redúndat ; ad locum unde éxeunt flúmina revertúntur, ut íterum fluant.

℟. In princípio † Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abýssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum, * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio II

Cunctæ res diffíciles: non potest eas homo explicáre sermóne. Non saturátur óculus visu, nec auris audítu implétur. Quid est quod fuit? Ipsum quod futúrum est. Quid est quod factum est? Ipsum quod faciéndum est. Nihil sub sole novum, nec valet quisquam dícere: Ecce hoc recens est; jam enim præcéssit in sæculis quæ fuérunt ante nos. Non est priórum memória; sed nec eórum quidem, quæ póstea futúra sunt, erit recordátio apud eos qui futúri sunt in novíssimo.

℟. Gyrum cæli † circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio III

Ego Ecclesiástes fui rex Israël in Jerúsalem et propósui in ánimo meo quærere et investigáre sapiénter de ómnibus quæ fiunt sub sole. Hanc occupatiónem péssimam dedit Deus fíliis hóminum, ut occuparéntur in ea. Vidi cuncta quæ fiunt sub sole, et ecce univérsa vánitas et afflíctio spíritus.

℟. Emítte, † Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam.

Lectio IV

Pervérsi diffícile corrigúntur, et stultórum infinítus est númerus. Locútus sum in corde meo dicens: Ecce magnus efféctus sum et præcéssi omnes sapiéntia, qui fuérunt ante me in Jerúsalem; et mens mea contempláta est multa sapiénter, et dídici, dedíque cor meum ut scirem prudéntiam atque doctrínam, errorésque et stultítiam.

℟. Ne derelínquas me, † Dómine, pater et dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma et scutum et exsúrge in adjutórium mihi. Ne gáudeat. Glória Patri. Ne gáudeat.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Sermo contra concubinar. in fin. tom. 5

Lectio V

Sálomon cum sæculárium rerum concupiscéntia tenerétur, magnas eas et admirándas putábat, multúmque in eis labóris et sollicitúdinis insumébat, magníficas ædificándo domos, copiósum coacervándo aurum, congregándo cantórum choros, vária génera ministrórum mensæ et popínæ, quæréndo ánimæ suæ voluptátem ab hortórum et córporum formosórum grátia, et omnem, ut ita dicam, oblectatiónis et refrigérii viam sectándo.

℟. Da mihi, † Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret. Quóniam.

Lectio VI

At ubi inde ad se revérsus, et quasi ex umbrósa quadam abýsso ad lumen veræ sapiéntiæ respícere váluit, tunc sublímem illam et cælis dignam emísit vocem: Vánitas vanitátum, dicens, et ómnia vánitas. Hanc et vos, et hac sublimiórem, si voluéritis, efferétis senténtiam de intempestíva hac voluptáte, si aliquantísper a mala consuetúdine vos sequestravéritis.

℟. Inítium † sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio VII

Quamvis autem a Salomóne sæculis superióribus non tam multa sapiéntiæ exigebátur diligéntia: neque enim delícias lex vetus prohibébat, neque áliis frui supervácuis dicébat vanum: áttamen et sic se habéntibus rebus, in ipsis contuéri licébit, quam viles et vanitáti obnóxiæ res sint.

℟. Verbum † iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias.

Lectio VIII

Nos vero ad majórem vocáti vitam, et ad excelléntius fastígium ascéndimus, et in majóribus exercémur palæstris: et quid áliud, quam quod, sicut supérnæ virtútes intellectuáles et incorpóreæ illæ, vitam institúere jubémur?

℟. Magna enim sunt † judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum et honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare Rubrum et transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti Glória Patri. Magnificásti.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Propril de Tempore 379 vel seq.

℟. IX Dómine, † pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine; aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infruníto ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. x Quæ sunt † in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo.

℟. XI Præbe, † fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam meam et ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut addátur.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus

Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat habentur ad finem Proprii de Tempore. 380 vel seq.

SABBATO

ANTE DOMINICAM III AUGUSTI

AD VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Omnis sapiéntia † a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum.

Oratio, quæ contingit in ordine aliarum Dominicarum. 380 vel seq.

DOMINICA III AUGUSTI

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit liber Sapiéntiæ

Lectio I *Cap. 1, 1-13*

Dilígite justítiam, qui judicátis terram, sentíte de Dómino in bonitáte et in simplicitáte cordis quærite illum; quóniam invenítur ab his qui non tentant illum, appáret autem eis qui fidem habent in illum. Pervérsæ enim cogitatiónes séparant a Deo, probáta autem virtus córripit insipiéntes; quóniam in malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis.

℟. In princípio † Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abýssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum, * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio II

Spíritus enim sanctus disciplínæ effúgiet fictum et áuferet se a cogitatiónibus quæ sunt sine intelléctu et corripiétur a superveniénte iniquitáte. Benígnus est enim spíritus sapiéntiæ et non liberábit maledicum a lábiis suis; quóniam renum illíus testis est Deus, et cordis illíus scrutátor est verus, et linguæ ejus audítor: quóniam spíritus Dómini replévit orbem terrárum, et hoc quod cóntinet ómnia sciéntiam habet vobis.

℟. Gyrum cæli † circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio III

Propter hoc qui lóquitur iníqua non potest latére, nec prætériet illum corrípiens judícium. In cogitatiónibus enim ímpii interrogátio erit, sermónum autem illíus audítio ad Deum véniet ad correptiónem iniquitátum illíus; quóniam auris zeli audit ómnia, et tumúltus murmuratiónum non abscondétur.

℟. Emítte, † Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam.

Lectio IV

Custodíte ergo vos a murmuratióne, quæ nihil prodest, et a detractióne párcite linguæ, quóniam sermo obscúrus in vácuum non ibit, os autem quod

mentítur occídit ánimam. Nolíte zeláre mortem in erróre vitæ vestræ, neque acquirátis perditiónem in opéribus mánuum vestrárum; quóniam Deus mortem non fecit, nec lætátur in perditióne vivórum.

℟. Ne derelínquas me, † Dómine, pater et dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum : * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma et scutum et exsúrge in adjutórium mihi. Ne gáudeat. Glória Patri. Ne gáudeat.

IN II NOCTURNO

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi

De Offic. Lib. cap. 28, n. 136 et 137

Lectio V

Magnus justítiæ splendor, quæ áliis pótius nata quam sibi, communitátem et societátem nostram ádjuvat, excelsitátem tenet, ut suo judício ómnia subjécta hábeat, opem áliis ferat, pecúniam cónferat, offícia non ábnuat, perícula suscípiat aliéna. Quis non cúperet hanc virtútis arcem tenére, nisi prima avarítia infirmáret atque inflécteret tantæ virtútis vigórem? Etenim dum augére opes, aggregáre pecúnias, occupáre terras possessiónibus cúpimus, præstáre divítiis; justítiæ formam exúimus, beneficéntiam commúnem amíttimus.

℟. Da mihi, † Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam,et noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret. Quóniam.

Lectio VI — C. 29, n. 139

Quanta autem justítia sit, ex hoc intélligi potest, quod nec locis, nec persónis,nec tempóribus excípitur, quæ étiam hóstibus reservátur: ut, si constitútus sit cum hoste aut locus aut dies prœlio, advérsus justítiam putétur aut loco præveníre aut témpore. Interest enim, utrum áliquis pugna áliqua et conflíctu gravi capiátur, an superióre grátia,vel áliquo evéntu.

℟. Inítium † sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio VII — C. 29, n. 140 et 142

Si ergo in bello justítia valet, quanto magis in pace servánda est? Fundaméntum ergo est justítiæ fides. Justórum enim corda meditántur fidem : et qui se justus accúsat, justítiam supra fidem cóllocat. Nam tunc justítia ejus appáret, si vera fateátur.

℟. Verbum † iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias.

Lectio VIII

Dénique et Dóminus per Isaíam: Ecce, inquit, mitto lápidem in fundaméntum Sion: id est, Christum in fundaméntum Ecclésiæ. Fides enim ómnium Christus: Ecclésia autem quædam forma justítiæ est, commúne jus ómnium : in commúne

orat, in commúne operátur, in commúne tentátur. Dénique qui seípsum sibi ábnegat, ipse justus, ipse dignus Christo est. Ideo et Paulus fundaméntum pósuit Christum, ut supra eum ópera justítiæ locarémus, quia fides fundaméntum est.

℟. Magna enim sunt † judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua : * Magnificásti pópulum tuum et honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare Rubrum et transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti Glória Patri. Magnificásti.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 380 vel seq.

℟. IX Dómine,† pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno : extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me,Dómine; aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infruníto ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelínquas me,Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. X Quæ sunt † in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine,et in libro tuo ómnia scribéntur : * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo.

℟. XI Præbe, † fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam meam et ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut addátur.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 381 vel seq.

SABBATO

ANTE DOMINICAM IV AUGUSTI

AD VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Sapiéntia † clámitat in platéis : Si quis díligit sapiéntiam, ad me declínet, et eam invéniet : et, cum invénerit, beátus erit, si tenúerit eam.

Oratio, quæ contingit in Ordine aliarum Dominicarum. 381 vel seq.

DOMINICA IV AUGUSTI

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit liber Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 1, 1-16*

Omnis sapiéntia a Dómino Deo est et cum illo fuit semper et est ante ævum. Arénam maris et plúviæ guttas et dies sæculi quis dinumerávit? Altitúdinem cæli et latitúdinem terræ et profúndum abýssi quis diménsus est? Sapiéntiam Dei præcedéntem ómnia quis investigávit?

℟. In princípio † Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abýssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum, * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præ-

parábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio II

Prior ómnium creáta est sapiéntia, et intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ Verbum Dei in excélsis, et ingréssus illíus mandáta ætérna. Radix sapiéntiæ cui reveláta est? et astútias illíus quis agnóvit? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est et manifestáta? et multiplicatiónem ingréssus illíus quis intelléxit?

℟. Gyrum cæli † circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio III

Unus est altíssimus, Creátor omnípotens et Rex potens et metuéndus nimis, sedens super thronum illíus et dóminans, Deus. Ipse creávit illam in Spíritu Sancto et vidit et dinumerávit et mensus est. Et effúdit illam super ómnia ópera sua et super omnem carnem secúndum datum suum et præbuit illam diligéntibus se.

℟. Emítte, † Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam.

Lectio IV

Timor Dómini glória et gloriátio et lætítia et coróna exsultatiónis. Timor Dómini delectábit cor et dabit lætítiam et gáudium et longitúdinem diérum. Timénti Dóminum bene erit in extrémis et in die defunctiónis suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia; quibus autem apparúerit in visu, díligunt eam in visióne et in agnitióne magnálium suórum. Inítium sapiéntiæ timor Dómini, et cum fidélibus in vulva concreátus est.

℟. Ne derelínquas me, † Dómine, pater et dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma et scutum et exsúrge in adjutórium mihi. Ne gáudeat. Glória Patri. Ne gáudeat.

IN II NOCTURNO

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lib. 1 c. XXV in cap. 1 Job n. 34 et 35

Lectio V

Sunt nonnúlli, qui vitam suam négligunt et, dum transitória áppetunt, dum ætérna vel non intélligunt, vel intelléeta contémnunt, nec dolórem séntiunt, nec habére consílium sciunt; cumque supérna, quæ amisérunt, non consíderant, esse se (heu míseri) in bonis felíces putant. Nequáquam enim ad veritátis lucem, cui cónditi fúerant, mentis óculos érigunt; nequáquam ad contemplatiónem pátriæ ætérnæ desidérii áciem tendunt; sed semetípsos in his, ad quæ projécti sunt, deseréntes, vice pátriæ díligunt exsílium quod patiúntur, et in cæcitáte quam tólerant, quasi in claritáte lúminis exsúltant.

℟. Da mihi, † Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret. Quóniam.

Lectio VI

At contra, electórum mentes, dum transitória cuncta nulla esse conspíciunt, ad quæ sint cónditæ exquírunt: cumque eórum satisfactióni nihil extra Deum súfficit, ipsa inquisitiónis exercitatióne fatigáta illórum cogitátio, in Conditóris sui spe et contemplatióne requiéscit, supérnis intérseri cívibus áppetit; et unusquísque eórum adhuc in mundo córpore pósitus, mente tamen extra mundum surgit: ærúmnam exsílii, quam tólerat, deplórat, et ad sublímem pátriam incessántibus se amóris stímulis éxcitat.

℟. Inítium † sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio VII

Cum ergo dolens videt, quam sit ætérnum quod pérdidit, ínvenit salúbre consílium, temporále hoc despícere quod percúrrit: et quo magis crescit consílii sciéntia, ut peritúra déserat, eo augétur dolor, quod necdum ad mansúra pertíngat. Intuéndum quoque est, quod nullus dolor mentis sit in actióne præcipitatiónis. Qui enim sine consíliis vivunt, qui seípsos rerum eventíbus præcípites déserunt, nullo ínterim cogitatiónum dolóre fatigántur.

℟. Verbum † iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias.

Lectio VIII

Nam qui sollérter in vitæ consílio figit mentem, caute sese in omni actióne circumspiciéndo consíderat; et ne ex re, quæ ágitur, repentínus finis adversúsque surrípiat, hunc prius mólliter pósito pede cogitatiónis palpat: pensat, ne ab his, quæ agénda sunt, præpédiat formído; ne in his, quæ differénda sunt, præcipitátio impéllat; ne prava per concupiscéntiam apérto bello súperent; ne recta per inánem glóriam insidiándo supplántent.

℟. Magna enim sunt † judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum et honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare Rubrum et transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti. Glória Patri. Magnificásti.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 382 vel seq.

℟. IX Dómine, † pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine; aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infruníto ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelínquas

me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. x Quæ sunt † in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur : * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo.

℟. xi Præbe, † fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam meam et ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut addátur.

℟. xii Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 383 vel seq.

SABBATO

ANTE DOMINICAM V AUGUSTI

Nisi hæc occurrat a die 29 ad 31 Augusti : quia tunc, ea prætermissa, ponitur Dominica I Septembris et hodie dicitur Aña Cum audísset Job, quæ assignatur Sabbato ante ipsam Dominicam I Septembris ut infra. 301

AD VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Obsérva, fili, † præcépta patris tui, et ne dimíttas legem matris tuæ, sed liga eam semper in corde tuo.

Oratio, quæ contingit in Ordine aliarum Dominicarum. 383 vel seq.

DOMINICA V AUGUSTI

Semiduplex

IN I NOCTURNO

De libro Ecclesiástici

Lectio I — *Cap. 5, 1-16*

Noli atténdere ad possessiónes iníquas, et ne díxeris : Est mihi suffíciens vita; nihil enim próderit in témpore vindíctæ et obductiónis. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui, et ne díxeris : Quómodo pótui? aut quis me subjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris : Peccávi, et quid mihi áccidit triste? Altíssimus enim est pátiens rédditor.

℟. In princípio † Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abýssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum, * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio II

De propitiáto peccáto noli esse sine metu, neque adjícias peccátum super peccátum. Et ne dicas : Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur; misericórdia enim et ira ab illo cito próximant, et in peccatóres réspicit ira illíus. Non tardes convérti ad Dóminum et ne díferas de die in diem; súbito enim véniet ira illíus et in témpore vindíctæ dispérdet te.

℟. Gyrum cæli † circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni pópulo primátum ténui : * Superbórum et sublímium colla

própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio III

Noli ánxius esse in divítiis injústis; non enim próderunt tibi in die obductiónis et vindíctæ. Non véntiles te in omnem ventum, et non eas in omnem viam; sic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua. Esto firmus in via Dómini et in veritáte sensus tui et sciéntia; et prosequátur te verbum pacis et justítiæ.

℟. Emítte, † Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam.

Lectio IV

Esto mansuétus ad audiéndum verbum, ut intélligas, et cum sapiéntia próferas respónsum verum. Si est tibi intelléctus, respónde próximo; sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiáris in verbo indisciplináto et confundáris. Honor et glória in sermóne sensáti; lingua vero imprudéntis subvérsio est ipsíus. Non appelléris susúrro, et lingua tua ne capiáris et confundáris.

℟. Ne derelínquas me, † Dómine, pater et dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma et scutum et exsúrge in adjutórium mihi. Ne gáudeat. Glória Patri. Ne gáudeat.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 22 in 2 Cor. cap. X, v. 7, n. 3

Lectio V

Ne tardes convérti ad Dóminum, et ne dífferas de die in diem; nescis enim, quid paritúra sit superventúra dies. Perículum enim et metus est in differéndo; salus vero certa ac secúra, si nulla sit dilátio. Virtútem ígitur cole: sic enim, licet júvenis moriáris, secúre discésseris: quod si ad senectútem pervéneris, cum multa facilitáte et nulla moléstia e vita discédes; duplicémque habébis festivitátem, et quod a vitæ malítia abstinúeris, et quod virtútem colúeris. Ne dicas: Erit tempus, quando convérti licébit: verba enim hæc Deum valde exásperant.

℟. Da mihi, † Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret. Quóniam.

Lectio IV

Cur nam, cum ipse tibi ætérna sæcula promísit, tu in præsénti vita laboráre non vis, quæ parva et momentánea est; sed sic ignávus ac dissolútus agis, quasi hac breviórem áliam quamdam inquíras? Nonne illæ quotidiánæ comessatiónes, nonne illæ mensæ, nonne scorta illa, nonne theátra illa, nonne divítiæ illæ testántur inexplébilem malítiæ concupiscéntiam? Cógita bene, quod, quóties scortá-

tus es, tóties condemnásti teípsum; peccátum enim ita se habet, ut, mox atque patrátum fúerit, senténtiam ferat judex.

℟. Inítium † sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio VII

Inebriátus es? ventri indulsísti? rapuísti? siste jam gradum: verte te in divérsum: confitére Deo grátiam, quod non in médiis peccátis te ábstulit: ne quære áliud tibi prorogári tempus, ut male operéris. Multi, dum male ac vitióse víverent, súbito periérunt et in maniféstam damnatiónem abiérunt: time, ne idem tibi áccidat.

℟. Verbum † iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias.

Lectio VIII

Sed multis, inquis, dedit Deus spátium, ut in última senécta confiteréntur. Quid ígitur? numquid et tibi dábitur? Fortásse dabit,inquis. Cur dicis,fortásse? Cóntigit aliquóties? Cógita, quod de ánima delíberas: proínde étiam de contrário cógita, et dic: Quid autem, si non det? Quid autem, si det, inquis? Esto, dat quidem ipse: verúmtamen hoc illo cértius et utílius.

℟. Magna enim sunt † judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum et honorásti. ℣. Transtulísti illos per Mare Rubrum et transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti Glória Patri. Magnificásti.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 383 vel seq.

℟. IX Dómine,† pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me,Dómine; aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infruníto ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelínquas me,Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. X Quæ sunt † in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine,et in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo.

℟. XI Præbe, † fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam meam et ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut addátur.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 384 vel seq.

SABBATO PROXIMO KALENDIS SEPTEMBRIS

AD VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Cum audísset Job † nuntiórum verba, sustínuit patiénter, et ait : Si bona suscépimus de manu Dómini, mala autem quare non sustineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

Oratio, quæ contingit in ordine aliarum Dominicarum. 383 vel seq.

DOMINICA I SEPTEMBRIS

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit liber Job

Lectio I *Cap. 1, 1-11*

Vir erat in terra Hus nómine Job, et erat vir ille simplex et rectus ac timens Deum et recédens a malo. Natíque sunt ei septem fílii et tres fíliæ. Et fuit posséssio ejus septem míllia óvium et tria míllia camelórum, quingénta quoque juga boum et quingéntæ ásinæ ac família multa nimis: erátque vir ille magnus inter omnes Orientáles.

℟. Si bona † suscépimus de manu Dei, mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino plácuit, ita factum est: sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ et nudus revértar illuc. Dóminus.

Lectio II

Et ibant fílii ejus et faciébant convívium per domos, unusquísque in die suo. Et mitténtes vocábant tres soróres suas, ut coméderent et bíberent cum eis. Cumque in orbem transíssent dies convívii, mittébat ad eos Job et sanctificábat illos, consurgénsque dilúculo offerébat holocáusta pro síngulis; dicébat enim : Ne forte peccáverint fílii mei et benedíxerint Deo in córdibus suis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Antequam † cómedam suspíro, et tamquam inundántes aquæ sic rugítus meus; quia timor, quem timébam, evénit mihi, et quod verébar, áccidit. Nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me. Et venit.

Lectio III

Quadam autem die, cum venígsent fílii Dei ut assísterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus: Unde venis? Qui respóndens ait: Circuívi terram et perambulávi eam. Dixítque Dóminus ad eum : Numquid considerásti servum meum Job, quod non sit ei símilis in terra, homo simplex et rectus ac timens Deum et recédens a malo?

℟. Quare † detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum: * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen.

Lectio IV

Cui respóndens Satan ait : Numquid Job frustra timet Deum? nonne tu vallásti eum

ac domum ejus, universámque substántiam per circúitum, opéribus mánuum ejus benedixísti, et posséssio ejus crevit in terra? Sed exténde páululum manum tuam et tange cuncta quæ póssidet, nisi in fáciem benedíxerit tibi.

℟. Versa est † in luctum cíthara mea, et órganum meum in vocem fléntium: * Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. ℣. Cutis mea denigráta est super me,et ossa mea aruérunt. Parce. Glória Patri. Parce.

IN II NOCTURNO

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lectio V *Lib. 2 Moral. cap. 1*

Scriptúra sacra mentis óculis quasi quoddam spéculum oppónitur, ut intérna nostra fácies in ipsa videátur. Ibi étenim fœda, ibi pulchra nostra cognóscimus: ibi sentímus, quantum profícimus, ibi a proféctu quam longe distámus. Narrat autem gesta Sanctórum, et ad imitatiónem corda próvocat infirmórum; dumque illórum victrícia facta commémorat, contra vitiórum prœlia, debília nostra confírmat: fitque verbis illíus,ut eo mens minus inter certámina trépidet, quo ante se pósitos tot virórum fórtium triúmphos videt.

℟. Indúta est † caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit et contrácta est :* Meménto mei, Dómine,quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto.

Lectio VI

Nonnúmquam vero non solum nobis eórum virtútes ásserit, sed étiam casus innotéscit; ut et in victória fórtium, quod imitándo arrípere, et rursum videámus in lápsibus quid debeámus timére.Ecce enim Job descríbitur tentatióne auctus,sed David tentatióne prostrátus; ut et majórum virtus spem nostram fóveat, et majórum casus ad cautélam nos humilitátis accíngat: quátenus, dum illa gaudéntes súblevant, ista metuéntes premant; et audiéntis ánimus illinc spei fidúcia, hinc humilitáte timóris erudítus, nec temeritáte supérbiat, quia formídine prémitur; nec pressus timóre despéret, quia ad spei fidúciam virtútis exémplo roborátur.

℟. Páucitas † diérum meórum finiétur brevi; dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; et sic repénte præcípitas me? Antequam.

Lectio VII *Lib. 1 Moral. c. 1*

Vir erat in terra Hus, nómine Job. Idcírco sanctus vir ubi habitáverit dícitur, ut ejus méritum virtútis exprimátur. Hus namque quis nésciat, quod sit in terra Gentílium? Gentílitas autem eo obligáta vítiis éxstitit, quo cognitiónem sui Conditóris ignorávit.

℟. Non abscóndas me, † Dómine, a fácie tua: manum tuam longe fac a me, * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe

me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. Et formído.

Lectio VIII

Dicátur ítaque ubi habitáverit; ut hoc ejus láudibus profíciat, quod bonus inter malos fuit. Neque enim valde laudábile est, bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Sicut enim gravióris culpæ est, inter bonos bonum non esse; ita imménsi est præcónii, bonum étiam inter malos exstitísse.

℟. Utinam † appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas, quam pátior, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena. Et calámitas. Glória Patri. Et calámitas.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 383 vel seq.

℟. IX Quis mihi † tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? Et constítuas.

℟. X Numquid † Dóminus supplántat judícium, aut Omnípotens subvértit quod justum est? Líbera me, Dómine, et pone me juxta te: * Et cujúsvis manus pugnet contra me. ℣. Appreh énde arma et scutum, et exsúrge in adjutórium mihi. Et cujúsvis.

℟. XI Nocte † os meum perforátur dolóribus, et qui me cómedunt non dórmiunt: a multitúdine eórum consúmitur vestiméntum meum, comparátus sum luto, * Et assimilátus sum favíllæ et cíneri. ℣. O custos hóminum, quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. Et assimilátus.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 384 vel seq.

SABBATO

ANTE DOM. II SEPTEMBRIS

AD VESPERAS

Vesperæ ut in Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña In ómnibus his † non peccávit Job lábiis suis neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

Oratio, quæ contingit in Ordine aliarum Dominicarum. 384 vel seq.

DOMINICA II SEPTEMBRIS

Semiduplex

IN I NOCTURNO

De libro Job

Lectio I *Cap. 9, 1-17*

Et respóndens Job ait: Vere scio, quod ita sit, et quod non justificétur homo compósitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei respondére unum pro mille. Sápiens

corde est et fortis róbore. Quis réstitit ei, et pacem hábuit? Qui tránstulit montes, et nesciérunt hi, quos subvértit in furóre suo.

℟. Si bona † suscépimus de manu Dei, mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino plácuit, ita factum est: sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ et nudus revértar illuc. Dóminus.

Lectio II

Qui cómmovet terram de loco suo, et colúmnæ ejus concutiúntur; qui præcipit soli, et non óritur, et stellas claudit quasi sub signáculo; qui exténdit cælos solus, et gráditur super fluctus maris; qui facit Arctúrum et Oríona et Hýadas et interióra Austri.

℟. Antequam † cómedam suspíro, et tamquam inundántes aquæ sic rugítus meus; quia timor, quem timébam, evénit mihi, et quod verébar, áccidit. Nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me. Et venit.

Lectio III

Qui facit magna et incomprehensibília et mirabília, quorum non est númerus. Si vénerit ad me, non vidébo eum; si abíerit, non intélligam; si repénte intérroget, quis respondébit ei vel quis dícere potest: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo resístere potest, et sub quo curvántur qui portant orbem.

℟. Quare † detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum: * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen.

Lectio IV

Quantus ergo sum ego, ut respóndeam ei, et loquar verbis meis cum eo? Qui, étiam si habúero quíppiam justum, non respondébo, sed meum júdicem deprecábor. Et, cum invocántem exaudíerit me, non credo quod audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, et multiplicábit vúlnera mea, étiam sine causa.

℟. Versa est † in luctum cíthara mea, et órganum meum in vocem fléntium: * Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. ℣. Cutis mea denigráta est super me, et ossa mea aruérunt. Parce. Glória Patri. Parce.

IN II NOCTURNO

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lectio V — *Lib. 9 Moral. c. 2 et 3*

Vere scio quod ita sit, et quod non justificábitur homo compósitus Deo. Homo quippe Deo non compósitus justítiam pércipit, compósitus amíttit; quia quisquis se auctóri bonórum cómparat, bono se, quod accéperat, privat. Qui enim accépta bona sibi árrogat, suis contra Deum donis pugnat. Unde ergo despéctus erígitur, dignum est, ut eréctus inde destruátur.

℟. Indúta est † caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit et contrácta est: *

Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto.

Lectio VI

Sanctus autem vir, quia omne virtútis nostræ méritum esse vítium cónspicit, si ab intérno árbitro distrícte judicétur, recte subjúngit: Si volúerit conténdere cum eo, non póterit respondére ei unum pro mille.

℟. Páucitas † diérum meórum finiétur brevi; dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum,* Antequam vadam ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; et sic repénte præcípitas me? Antequam.

Lectio VII

In Scriptúra sancta millenárius númerus pro universitáte solet intélligi. Hinc étenim Psalmísta ait: Verbi, quod mandávit in mille generatiónes: cum profécto constet, quod ab ipso mundi exórdio usque ad Redemptóris advéntum per Evangelístam non ámplius quam septuagínta et septem propágines numeréntur. Quid ergo in millenário número nisi ad proferéndam novam sóbolem perfécta univérsitas præscítæ generatiónis exprímitur? Hinc et per Joánnem dícitur: Et regnábunt cum eo mille annis: quia vídelicet regnum sanctæ Ecclésiæ universitátis perfectióne solidátur.

℟. Non abscóndas me, † Dómine, a fácie tua: manum tuam longe fac a me,* Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. Et formído.

Lectio VIII

Quia vero monas décies multiplicáta in denárium dúcitur, denárius per semetípsum ductus in centenárium dilatátur, qui rursus per denárium ductus in millenárium ténditur; cum ab uno incípimus, ut ad millenárium veniámus, quid hoc loco uníus appellatióne, nisi bene vivéndi inítium? quid millenárii númeri amplitúdine, nisi ejúsdem bonæ vitæ perféctio designátur? Cum Deo autem conténdere, est, non ei tribuére, sed sibi glóriam suæ virtútis arrogáre. Sed sanctus vir conspíciat, quia, et qui summa jam dona percépit, si de accéptis extóllitur, cuncta, quæ accéperat, amíttit.

℟. Utinam † appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas, quam pátior, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena. Et calámitas. Glória Patri. Et calámitas.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 384 vel seq.

℟. IX Quis mihi † tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? Et constítuas.

℟. x Numquid † Dóminus supplántat judícium, aut Omnípotens subvértit quod justum est? Líbera me, Dómine, et pone me juxta te: * Et cujúsvis manus pugnet contra me. ℣. Apprehénde arma et scutum, et exsúrge in adjutórium mihi. Et cujúsvis.

℟. xi Nocte † os meum perforátur dolóribus, et qui me cómedunt non dórmiunt: a multitúdine eórum consúmitur vestiméntum meum, comparátus sum luto, * Et assimilátus sum favíllæ et cíneri. ℣. O custos hóminum, quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. Et assimilátus.

℟. xii Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 386 vel seq.

SABBATO

ANTE DOM. III SEPTEMBRIS

AD VESPERAS

Vesperæ ut in Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Ne reminiscáris, † Dómine, delícta mea vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis.

Oratio Dominicæ occurrentis. 386 vel seq.

DOMINICA III SEPTEMBRIS

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit liber Tobíæ

Lectio I *Cap. 1, 1-15*

Tobías ex tribu et civitáte Néphthali, quæ est in superióribus Galilææ supra Naásson, post viam quæ ducit ad Occidéntem, in sinístro habens civitátem Sephet, cum captus esset in diébus Salmánasar regis Assyriórum, in captivitáte tamen pósitus viam veritátis non deséruit; ita ut ómnia, quæ habére póterat, quotídie concaptívis frátribus, qui erant ex ejus génere, impertíret. Cumque esset júnior ómnibus in tribu Néphthali, nihil tamen pueríle gessit in ópere.

℟. Peto, † Dómine, ut de vínculo impropérii hujus absólvas me, aut certe désuper terram erípias me: * Ne reminiscáris delícta mea vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis: quia éruis sustinéntes te, Dómine. ℣. Omnia enim judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ misericórdia et véritas: et nunc, Dómine, meménto mei. Ne reminiscáris.

Lectio II

Dénique, cum irent omnes ad vítulos áureos, quos Jeróboam fécerat rex Israël, hic solus fugiébat consórtia ómnium; sed pergébat in Jerúsalem ad templum Dómini et ibi adorábat Dóminum Deum Israël, ómnia primitíva sua et décimas suas fidéliter ófferens; ita ut in tértio anno prosélytis et ádvenis ministráret omnem decimatiónem. Hæc et his simília se-

cúndum legem Dei puérulus observábat.

℟. Omni témpore † bénedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dírigat, * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquíre, ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua. Et in.

Lectio III

Cum vero factus esset vir, accépit uxórem Annam de tribu sua genuítque ex ea fílium, nomen suum impónens ei. Quem ab infántia timére Deum dócuit et abstinére ab omni peccáto. Igitur cum per captivitátem devenísset cum uxóre sua et fílio in civitátem Níniven cum omni tribu sua, cum omnes éderent ex cibis Gentílium, iste custodívit ánimam suam et numquam contaminátus est in escis eórum.

℟. Memor esto, † fili, quóniam páuperem vitam gérimus: * Habébis multa bona, si timúeris Deum. ℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermíttas præcépta ejus. Habébis.

Lectio IV

Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde suo, dedit illi Deus grátiam in conspéctu Salmánasar regis, et dedit illi potestátem quocúmque vellet ire, habens libertátem quæcúmque fácere voluísset. Pergébat ergo ad omnes, qui erant in captivitáte, et mónita salútis dabat eis.

℟. Omnibus diébus † vitæ tuæ in mente habéto Deum: * Et cave, ne aliquándo peccáto conséntias, et prætermíttas præcépta Dómini Dei nostri. ℣. Ex substántia tua fac eleemósynam, et noli avértere fáciem tuam ab ullo páupere. Et cave. Glória Patri. Et cave.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 94; de jejun. 7 mensis IX, n.1

Lectio V

Scio quidem, dilectíssimi, plúrimos vestrum ita in iis, quæ ad observántiam christiánæ fídei pértinent, esse devótos, ut nostris cohortatiónibus non indígeant admonéri. Quod enim dudum et tradítio decrévit, et consuetúdo firmávit; nec erudítio ignórat, nec píetas prætermíttit. Sed quia sacerdotális offícii est, erga omnes Ecclésiæ fílios curam habére commúnem, in id, quod et rúdibus prosit et doctis, quos simul dilígimus, páriter incitámus; ut jejúnium, quod nobis séptimi mensis recúrsus indícit, fide álacri per castigatiónem ánimi et córporis celebrémus.

℟. Sufficiébat † nobis paupértas nostra, ut divítiæ computaréntur: numquam fuísset pecúnia ipsa, pro qua misísti fílium nostrum, * Báculum senectútis nostræ. ℣. Heu me, fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum? Báculum.

Lectio VI

n. 3 et 4

Ideo enim ipsa continéntiæ observántia quátuor est assignáta tempóribus, ut in idípsum totíus anni redeúnte decúrsu, cognoscerémus nos indesinénter purificatiónibus indigére; sempérque esse niténdum, dum hujus vitæ varietáte jactámur, ut peccátum, quod fragilitáte car-

nis et cupiditátum pollutióne contráhitur, jejúniis atque eleemósynis deleátur.

℟. Benedícite † Deum cæli et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite et cantáte illi : et enarráte ómnia mirabília ejus. Quia.

Lectio VII

Esuriámus páululum, dilectíssimi, et aliquántulum, quod juvándis possit prodésse paupéribus, nostræ consuetúdini subtrahámus. Delectétur consciéntia benignórum frúctibus largitátis : et gáudia tríbuens, quo es lætificándus, accípies. Diléctio próximi, diléctio Dei est, qui plenitúdinem Legis et Prophetárum in hac géminæ caritátis unitáte constítuit; ut nemo ambígeret, Deo se offérre, quod hómini contulísset, dicénte Dómino Salvatóre, cum de aléndis juvandísque paupéribus loquerétur : Quod uni eórum fecístis, mihi fecístis.

℟. Tempus est † ut revértar ad eum qui misit me; * Vos autem benedícite Deum, et enarráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Vos autem.

Lectio VIII

Quarta ígitur et sexta féria jejunémus; sábbato vero apud beátum Petrum Apóstolum vigílias celebrémus : cujus nos méritis et oratiónibus crédimus adjuvándos, ut misericórdi Deo jejúnio nostro et devotióne placeámus.

℟. Bona est † orátio cum jejúnio et eleemósyna : * Quóniam ipsa est, quæ purgat peccáta. ℣. Et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 386 vel seq.

℟. IX Tribulatiónes † civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine, miserére.

℟. X Audíte, † fílii mei, patrem vestrum : Servíte Dómino in veritáte, et inquírite, ut faciátis quæ plácita sunt illi, et fíliis vestris mandáte, * Ut fáciant justítias et eleemósynas. ℣. Ut sint mémores Dei, et benedícant eum in omni témpore in veritáte et in tota virtúte sua. Ut fáciant.

℟. XI Benedícat te † Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum et terram : quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut non.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 387 vel seq.

FERIA QUARTA
QUATUOR TEMPORUM SEPTEMBRIS

Hodie et sequentibus Feria VI et Sabbato non fit de Festis, nisi sint Duplicia I vel II classis.

De Duplicibus majoribus et minoribus necnon de Memoria, fit tantum Commemoratio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio I *Cap. 9, 16-28*

In illo témpore: Respóndens unus de turba, dixit ad Jesum: Magíster, áttuli fílium meum ad te habéntem spíritum mutum. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Lib. III c. 8 in Marc. 9 v. 16

Dæmoníacum hunc, quem descéndens de monte Dóminus sanávit, Marcus quidem surdum mutúmque, Matthæus vero lunáticum fuísse commémorat. Signíficat autem eos, de quibus scriptum est: Stultus ut luna mutátur. Qui numquam in eódem statu permanéntes, nunc ad hæc, nunc ad illa vítia mutáti, crescunt atque decréscunt. Qui muti sunt, non confiténdo fidem; surdi, nec ipsum aliquátenus veritátis audiéndo sermónem. Spumant autem, cum stultítia tabéscunt; stultórum namque et languéntium atque hébetum est, spumas salivárum ex ore dimíttere. Strident déntibus, cum iracúndiæ furóre flamméscunt: aréscunt, cum ótio torpénte languéscunt, et nulla virtútis indústria confortáti enérviter vivunt.

℟℟. ex III Nocturno Dñicæ præced.:

℟. Tribulatiónes † civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine, miserére.

℟. post Lectionem XII Peto. 306

Lectio II

Quod autem ait: Et dixi discípulis tuis, ut ejícerent illum, et non potuérunt; laténter Apóstolos accúsat, cum impossibílitas curándi, intérdum non ad imbecillitátem curántium, sed ad eórum, qui curándi sunt, fidem referátur, dicénte Dómino: Fiat tibi secúndum fidem tuam. Qui respóndens eis, dixit: O generátio incrédula, quámdiu apud vos ero? quámdiu vos pátiar? Non quod tædio superátus sit mansuétus ac mitis, qui non apéruit sicut agnus coram tondénte os suum, nec in verba furóris erúpit; sed quod in similitúdinem médici, si ægrótum vídeat contra sua præcépta se gérere, dicat: Usquequo accédam ad domum tuam? quoúsque artis meæ perdam indústriam, me áliud jubénte, et te áliud perpetránte?

℟. Audíte, † fílii mei, patrem vestrum: Servíte Dómino in veritáte, et inquírite, ut faciátis quæ plácita sunt illi, et fíliis vestris mandáte, * Ut fáciant justítias et eleemósynas. ℣. Ut sint mémores Dei, et benedícant eum in omni témpore in veritáte et in tota virtúte sua. Ut fáciant.

Lectio III

Et dixit illis : Hoc genus in nullo potest exíre, nisi in oratióne et jejúnio. Dum docet Apóstolos, quómodo dæmon nequíssimus débeat expélli, omnes instítuit ad vitam; ut scílicet novérimus, gravíssima quæque vel immundórum spiríttuum, vel hóminum tentaménta jejúniis et oratiónibus esse superánda : iram quoque Dómini, cum in ultiónem nostrórum scélerum fúerit accénsa, hoc remédio singulári posse placári. Jejúnium autem generále est, non solum ab escis, sed et a cunctis illécebris abstinére carnálibus, immo ab ómnibus vitiórum continére se passiónibus. Sic et orátio generális non in verbis solum est, quibus divínam cleméntiam invocámus, verum étiam in ómnibus, quæ in obséquium nostri Conditóris fídei devotióne gérimus.

℟. Benedícat te † Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum et terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut non. Glória Patri. Ut non.

IN II NOCTURNO

Oratio

Misericórdiæ tuæ remédiis, quæsumus, Dómine, fragílitas nostra subsístat : ut, quæ sua conditióne attéritur, tua cleméntia reparétur. Per Dóminum.

Et dicitur usque ad Nonam. Ad Vesperas vero Oratio Dñicæ præcedentis. Si autem Vesperæ dicendæ non sint de Feria, de ea nec fit Commemoratio.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened., Aña Hoc genus † dæmoniórum in nullo potest exíre, nisi in oratióne et jejúnio.

FERIA SEXTA
QUATUOR TEMPORUM SEPTEMBRIS

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I — Cap. 7, 36-50

In illo témpore : Rogábat Jesum quidam de pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 33 in Evang. n. 5

Quem pharisæus de falsa justítia præsúmens, nisi Judáicum pópulum; quem peccátrix múlier ad vestígia Dómini véniens et plorans, nisi convérsam Gentilitátem desígnat? Quæ cum alabástro venit, unguéntum fudit, retro secus pedes Dómini stetit, lácrimis pedes rigávit, capíllis tersit, eosdémque quos infundébat et tergébat pedes osculári non désiit. Nos ergo, nos illa múlier expréssit, si toto corde ad Dóminum post peccáta redeámus, si ejus pæniténtiæ luctus imitémur. Quid namque unguénto, nisi bonæ odor opiniónis exprímitur? Unde et Paulus dicit : Christi bonus odor sumus Deo in omni loco.

℟℟. ex II Nocturno Dñicæ præced.:

℟. Sufficiébat † nobis paupértas nostra, ut divítiæ computaréntur : numquam fuísset pecúnia ipsa, pro qua misísti fílium nostrum, * Báculum sene-

ctútis nostræ. ℣. Heu me, fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum? Báculum.

℟. post Lectionem XII Peto. 306

Lectio II

Si ergo recta ópera ágimus, quibus opiniónis bonæ odóre Ecclésiam respergámus, quid in Dómini córpore, nisi unguéntum fúndimus? Sed secus pedes Jesu múlier stetit: contra pedes enim Dómini stétimus, cum in peccátis pósiti ejus itinéribus renitebámur. Sed si ad veram pæniténtiam post peccáta convértimur, jam retro secus pedes stamus; quia ejus vestígia séquimur, quem impugnabámus. Lácrimis múlier pedes ejus rigat: quod nos quoque veráciter ágimus, si quibúslibet últimis membris Dómini per compassiónis affectum inclinámur, si sanctis ejus in tribulatióne compátimur, si eórum tristítiam, nostram putámus.

℟. Benedícite † Deum cæli et coram ómnibus viventibus confitémini ei, * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite et cantáte illi: et enarráte ómnia mirabília ejus. Quia.

Lectio III

Capíllis ergo pedes Dómini térgimus, quando sanctis ejus, quibus ex caritáte compátimur, étiam ex his, quæ nobis supérfluunt, miserémur; quátenus sic mens per compassiónem dóleat, ut étiam larga manus afféctum dolóris osténdat. Rigat namque lácrimis Redemptóris pedes, sed capíllis suis non tergit, qui utcúmque proximórum dolóri compátitur, sed tamen eis ex his, quæ sibi supérfluunt, non miserétur. Plorat, et non tergit, qui verba quidem dolóris tríbuit, sed non ministrándo quæ desunt, vim dolóris mínime abscíndit. Osculátur múlier pedes, quos tergit: quod nos quoque plene ágimus, si studióse dilígimus, quos ex largitáte continémus; ne gravis nobis sit necéssitas próximi; ne ipsa nobis ejus indigéntia, quæ sustentátur, fiat onerósa; et, cum manus necessária tríbuit, ánimus a dilectióne torpéscat.

℟. Tempus est † ut revértar ad eum qui misit me; * Vos autem benedícite Deum, et enarráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus viventibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Vos autem. Glória Patri. Vos autem.

IN II NOCTURNO

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Et dicitur usque ad Nonam. Ad Vesperas vero Oratio Dominicæ præcedentis. Si autem Vesperæ dicendæ non sint de Feria, de ea nec fit Commemoratio.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened., Aña Múlier, † quæ erat in civitáte peccátrix, stans retro secus pedes Dómini, lácrimis cœpit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat, et deosculabátur pedes ejus et unguénto ungébat.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM SEPTEMBRIS

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 13, 6-17*

In illo témpore: Dicébat Jesus turbis hanc similitúdinem: Arborem fici habébat quidam plantátam in vínea sua, et venit quærens fructum in illa, et non invénit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 31 in Evang. n. 1-8

Dóminus ac Redémptor noster per Evangélium suum aliquándo verbis, aliquándo rebus lóquitur: aliquándo áliud verbis, atque áliud rebus; aliquándo autem hoc verbis, quod rebus. Duas étenim res ex Evangélio, fratres, audístis: ficúlneam infructuósam, et mulíerem curvam; et utríque rei est píetas impénsa. Illud autem dixit per similitúdinem: istud egit per exhibitiónem. Sed hoc signíficat ficúlnea infructuósa, quod múlier inclináta; et hoc ficúlnea reserváta, quod múlier erécta.

℟℟. ex III Nocturno Dñicæ præced.:

℟. Tribulatiónes † civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine, miserére.

℟. post XII Lectionem Peto. 306

Lectio II

Quid arbor fici, nisi humánam natúram desígnat? Quid múlier inclináta, nisi eámdem natúram significándo denúntiat? Quæ et bene plantáta est sicut ficus, et bene creáta sicut múlier; sed in culpam própria sponte lapsa, neque fructum servat operatiónis, neque statum rectitúdinis. Ad peccátum quippe ex voluntáte córruens, quia fructum obediéntiæ ferre nóluit, statum rectitúdinis amísit. Quæ ad Dei similitúdinem cóndita, dum in sua dignitáte non pérstitit, quod plantáta vel creáta fúerat, serváre contémpsit. Tértio Dóminus víneæ ad ficúlneam venit, quia natúram géneris humáni ante legem, sub lege, sub grátia, exspectándo, admonéndo, visitándo requisívit.

℟. Audíte, † fílii mei, patrem vestrum: Servíte Dómino in veritáte, et inquírite, ut faciátis quæ plácita sunt illi, et fíliis vestris mandáte, * Ut fáciant justítias et eleemósynas. ℣. Ut sint mémores Dei, et benedícant eum in omni témpore in veritáte et in tota virtúte sua. Ut fáciant.

Lectio III

Venit ante legem, quia per naturálem intelléctum quid unusquísque exémplo sui, quáliter erga próximum ágere debuísset, innótuit. Venit in lege, quia præcipiéndo dócuit. Venit post legem per grátiam, quia pietátis suæ præséntiam exhibéndo monstrávit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenísse conquéritur: quia quorúmdam pravórum mentes nec inspiráta lex naturális córrigit, nec præcépta erúdiunt, nec incarnatiónis ejus mirácula convértunt. Quid vero per cultórem víneæ,

nisi præpositórum ordo exprímitur? Qui dum præsunt Ecclésiæ, nimírum Domínicæ víneæ curam gerunt.

℟. Benedícat te † Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum et terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut non. Glória Patri. Ut non.

IN II NOCTURNO

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui per continéntiam salutárem corpóribus medéris et méntibus: majestátem tuam súpplices exorámus; ut, pia jejunántium deprecatióne placátus, et præséntia nobis subsídia tríbuas et futúra. Per Dóminum.

Et dicitur usque ad Nonam inclusive

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened., Aña Illumináre, Dómine, † his, qui in ténebris sedent: et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israël.

SABBATO

ANTE DOM. IV SEPTEMBRIS

AD VESPERAS

Vesperæ ut in Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Adonái, † Dómine, Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ, exáudi preces servórum tuórum.

Oratio Domínicæ occurrentis. 387 vel seq.

DOMINICA IV SEPTEMBRIS

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit liber Judith

Lectio I *Cap. 1, 1-12*

Arpháxad ítaque rex Medórum subjugáverat multas gentes império suo, et ipse ædificávit civitátem potentíssimam, quam appellávit Ecbátanis, ex lapídibus quadrátis et sectis. Fecit muros ejus in altitúdinem cubitórum septuagínta et in latitúdinem cubitórum trigínta; turres vero ejus pósuit in altitúdinem cubitórum centum. Per quadrum vero eárum latus utrúmque vicenórum pedum spátio tendebátur; posuítque portas ejus in altitúdinem túrrium; et gloriabátur quasi potens in poténtia exércitus sui et in glória quadrigárum suárum.

℟. Adonái, † Dómine, Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ, * Exáudi preces servórum tuórum. ℣. Benedíctus es, Dómine, qui non derelínquis præsuméntes de te, et de sua virtúte gloriántes humílias. Exáudi.

Lectio II

Anno ígitur duodécimo regni sui Nabuchodónosor rex Assyriórum, qui regnábat in Nínive civitáte magna, pugnávit contra Arpháxad et obtínuit eum in campo magno qui appellátur Rágau, circa Euphráten et Tigrin et Jádason, in campo Erioch regis Elicórum. Tunc exaltátum est regnum Nabuchodónosor, et cor ejus elevátum est; et misit ad omnes, qui habitábant in Cilícia et Damásco et Líbano, et ad gentes, quæ sunt

in Carmélo et Cedar, et inhabitántes Galilæam in campo magno Esdrelon, et ad omnes, qui erant in Samaría et trans flumen Jordánem usque ad Jerúsalem, et omnem terram Jesse, quoúsque perveniátur ad términos Æthiópiæ.

℟. Tribulatiónes † civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine, miserére.

Lectio III

Ad hos omnes misit núntios Nabuchodónosor rex Assyriórum; qui omnes uno ánimo contradixérunt et remisérunt eos vácuos et sine honóre abjecérunt. Tunc indignátus Nabuchodónosor rex advérsus omnem terram illam, jurávit per thronum et regnum suum, quod defénderet se de ómnibus regiónibus his.

℟. Benedícat te † Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum et terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut non.

Lectio IV *Cap. 2, 1-3*

Anno tertiodécimo Nabuchodónosor regis, vigésima et secúnda die mensis primi factum est verbum in domo Nabuchodónosor regis Assyriórum, ut defénderet se. Vocavítque omnes majóres natu, omnésque duces et bellatóres suos, et hábuit cum eis mystérium consílii sui, dixítque cogitatiónem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugáret império.

℟. Vos, † qui in túrribus estis, aperíte portas: Dóminus omnípotens fecit virtútem: * Et victóriam dedit de inimícis nostris. ℣. Laudáte Dóminum Deum nostrum, qui non deséruit sperántes in se. Et victóriam. Glória Patri. Et victóriam.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Elía et jejúnio

Lectio V *Cap. 9, n. 28-32*

Poténtes vinum prohibéntur bíbere, ne, cum bíberint, obliviscántur sapiéntiam. Dénique bibébant vinum in ebrietáte poténtes, qui Holoférni príncipi milítiæ regis Assyriórum se trádere gestiébant; sed non bibébat fémina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, præter festórum diérum solemnitátes. His armis muníta procéssit et omnem Assyriórum circumvénit exércitum. Sóbrii vigóre consílii ábstulit Holoférnis caput, servávit pudicítiam, victóriam reportávit.

℟. Nos † álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrimis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. Qui non.

Lectio VI

Hæc enim succíncta jejúnio in castris prætendébat aliénis; ille vino sepúltus jacébat, ut ictum vúlneris sentíre non posset. Itaque uníus mulíeris je-

júnium innúmeros stravit exércitus Assyriórum. Esther quoque púlchrior facta est jejúnio; Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus suum, id est,totum pópulum Judæórum a persecutiónis acerbitáte liberávit, ita ut regem sibi fáceret esse subjéctum.

℟. Dominátor, † Dómine cælórum et terræ, Creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ : * Exáudi oratiónem servórum tuórum. ℣. Tu, Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuit deprecátio. Exáudi.

Lectio VII

Itaque illa, quæ tríduo jejunávit contínuo, et corpus suum aqua lavit, plus plácuit, et vindíctam rétulit. Aman autem, dum se regáli jactat convívio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietátis exsólvit. Est ergo jejúnium reconciliatiónis sacrifícium, virtútis increméntum, quod fecit étiam féminas fortióres augménto grátiæ.

℟. Dómine Deus, † qui cónteris bella ab inítio, éleva bráchium tuum super Gentes, quæ cógitant servis tuis mala : * Et déxtera tua glorificétur in nobis. ℣. Allíde virtútem eórum in virtúte tua; cadat robur eórum in iracúndia tua. Et déxtera.

Lectio VIII

Jejúnium nescit fæneratórem, non sortem fænoris novit : non rédolet usúras mensa jejunántium. Etiam ipsis jejúnium convíviis dat grátiam : dulcióres post famem épulæ fiunt, quæ assiduitáte fastídio sunt, et diutúrna continuatióne viléscunt. Condiméntum cibi jejúnium est: quanto avídior appeténtia, tanto esca jucúndior.

℟. Spem in álium † numquam hábui, præterquam in te, Deus Israël : * Qui irásceris, et propítius eris : et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus, Creátor cæli et terræ, réspice ad humilitátem nostram. Qui irásceris. Glória Patri. Qui irásceris.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 387 vel seq.

℟. IX Confórta me, † Rex, Sanctórum principátum tenens: * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et da.

℟. X Meménto mei, † Dómine Deus, in bonum : * Et ne déleas miseratiónes meas, quas feci in domo Dei mei et in cæremóniis ejus. ℣. Recordáre mei, Dómine, Deus meus. Et ne.

℟. XI Laudáte † Dóminum Deum nostrum, qui non deséruit sperántes in se, et in me adimplévit misericórdiam suam, * Quam promísit dómui Israël. ℣. Confitémini illi, quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Quam promísit.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 389 vel seq.

SABBATO
ANTE DOM. V SEPTEMBRIS

Nisi hæc occurrat a die 28 ad 30 Septembris : quia tunc, sequenti Aña omissa, ponitur ad Magnificat Aña Adapériat Dóminus, quæ assignatur Sabbato ante Dominicam I Octobris 318 et liber Esther cum suis Responsoriis ponitur infra Hebdomadam IV Septembris.

AD VESPERAS

Vesperæ ut in Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Dómine, † Rex omnípotens, in ditióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ resístere voluntáti.

Oratio Dominicæ occurrentis. 389 vel seq.

DOMINICA V SEPTEMBRIS

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit liber Esther

Lectio I *Cap. 1, 1-9*

In diébus Assuéri, qui regnávit ab India usque Æthiópiam super centum vigínti septem províncias, quando sedit in sólio regni sui, Susan cívitas regni ejus exórdium fuit. Tértio ígitur anno impérii sui, fecit grande convívium cunctis princípibus, et púeris suis, fortíssimis Persárum, et Medórum ínclytis, et præféctis provinciárum coram se, ut osténderet divítias glóriæ regni sui, ac magnitúdinem atque jactántiam poténtiæ suæ, multo témpore, centum vidélicet et octogínta diébus.

℟. Dómine, mi † Rex omnípotens, in ditióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit resístere voluntáti tuæ: * Líbera nos propter nomen tuum. ℣. Exáudi oratiónem nostram, et convérte luctum nostrum in gáudium. Líbera.

Lectio II

Cumque impleréntur dies convívii, invitávit omnem pópulum, qui invéntus est in Susan, a máximo usque ad mínimum; et jussit septem diébus convívium præparári in vestíbulo horti et némoris, quod régio cultu et manu cónsitum erat. Et pendébant ex omni parte tentória aérii colóris et carbásini ac hyacínthini, sustentáta fúnibus býssinis atque purpúreis, qui ebúrneis círculis insérti erant, et colúmnis marmóreis fulciebántur.

℟. Confórta me, † Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et da.

Lectio III

Léctuli quoque áurei et argéntei super paviméntum smarágdino et pário stratum lápide dispósiti erant, quod mira varietáte pictúra decorábat. Bibébant autem, qui invitáti erant, áureis póculis, et áliis atque áliis vasis cibi inferebántur. Vinum quoque, ut magnificéntia régia dignum erat, abúndans et præcípuum ponebátur.

℟. Spem in álium † numquam hábui, prætérquam in te, Deus Israël : * Qui irásceris, et propítius eris : et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus, Creátor cæli et terræ, réspice ad humilitátem nostram. Qui irásceris.

Lectio IV

Nec erat qui noléntes cógeret ad bibéndum, sed, sicut rex statúerat præpónens mensis síngulos de princípibus suis, ut súmeret unusquísque quod vellet. Vasthi quoque regína fecit convívium feminárum in palátio, ubi rex Assuérus manére consuéverat.

℟. Vos,† qui in túrribus estis, aperíte portas: Dóminus omnípotens fecit virtútem: * Et victóriam dedit de inimícis nostris. ℣. Laudáte Dóminum Deum nostrum, qui non deséruit sperántes in se. Et victóriam. Glória Patri. Et victóriam.

IN II NOCTURNO

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi

Lectio V

De officiis Lib. 3, cap. 21, n. 123

Quid Esther regína, nonne, ut pópulum suum perículo erúeret (quod erat decórum atque honéstum), morti se óbtulit, nec immítis regis trepidávit furórem? Ipse quoque rex Persárum, ferox atque túmido corde, tamen decórum judicávit índici insidiárum, quæ sibi parátæ forent, grátiam repræsentáre, populúmque líberum a servitúte erípere, erúere neci, nec párcere neci ejus, qui tam indecóra suasísset.

℟. Meménto mei, † Dómine Deus, in bonum: * Et ne déleas miseratiónes meas, quas feci in domo Dei mei et in cæremóniis ejus. ℣. Recordáre mei, Dómine, Deus meus. Et ne.

Lectio VI

Dénique quem secúndum a se, ac præcípuum inter omnes amícos habéret, cruci trádidit, quod dehonestátum se ejus frauduléntis consíliis animadvertísset. Ea enim amicítia probábilis, quæ honestátem tuétur, præferénda sane ópibus, honóribus, potestátibus; honestáti vero præférri non solet, sed honestátem sequi. Qualis fuit Jónathæ, qui pro pietáte nec offénsam patris, nec salútis perículum refugiébat. Qualis fuit Achímelech, qui pro hospitális grátiæ offíciis necem pótius sibi, quam proditiónem fugiéntis amíci, subeúndam arbitrabátur.

℟. Tribulatiónes † civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine, miserére.

Lectio VII *Cap. 22, n. 125-126*

Nihil ígitur præferéndum honestáti; quæ tamen ne amicítiæ stúdio prætereátur, étiam hoc Scriptúra ádmonet. Sunt enim pleræque philosophórum quæstiónes: Utrum amíci causa quisquam contra pátriam sentíre necne débeat, ut amíco obédiat: utrum opórteat ut fidem déserat, dum indúlget atque inténdit amíci commoditátibus.

℟. Benedícat te † Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum et

terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut non.

Lectio VIII

Et Scriptúra quidem ait: Clava, et gládius, et sagítta ferráta, sic homo est testimónium dans falsum advérsus amícum suum. Sed consídera quid ástruat. Non testimónium reprehéndit dictum in amícum, sed falsum testimónium. Quid enim si Dei causa, quid si pátriæ, cogátur áliquis dícere testimónium? Numquid præponderáre debet amicítia religióni, præponderáre caritáti vítium?

℟. Dominátor, † Dómine cælórum et terræ, Creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ: * Exáudi oratiónem servórum tuórum. ℣. Tu, Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuit deprecátio. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 389 vel seq.

℟. IX Nos † álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrimis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. Qui non.

℟. X Dómine mi, † qui Rex noster es solus: * Adjuva me solitáriam. ℣. Perículum meum in mánibus meis est. Adjuva.

℟. XI Laudáte † Dóminum Deum nostrum, qui non deséruit sperántes in se, et in me adimplévit misericórdiam suam, * Quam promísit dómui Israël. ℣. Confitémini illi, quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Quam promísit.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 390 vel seq.

SABBATO

ANTE DOMINICAM I OCTOBRIS

AD VESPERAS

Vesperæ ut in Psalterio. 173

℟. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Adapériat Dóminus † cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis, et fáciat pacem Dóminus, Deus noster.

Oratio Dominicæ occurrentis. 390 vel seq.

DOMINICA I OCTOBRIS

Semiduplex

Ab hac Dominica usque ad Dominicam V Novembris, dicitur Hymnus Primo diérum ómnium, ad Matutinum; et Ætérne rerum Cónditor, ad Laudes.

IN I NOCTURNO

Incipit liber primus Machabæórum

Lectio I — *Cap. 1, 1-16*

Et factum est, postquam percússit Alexánder Philíppi Macédo, qui primus regnávit in Græcia, egréssus de terra Cethim, Daríum regem Persárum et Medórum, constítuit prœlia multa, et obtínuit ómnium munitiónes, et interfécit reges terræ, et pertránsiit usque ad fines terræ, et accépit spólia multitúdinis Géntium, et síluit terra in conspéctu ejus.

℟. Adapériat † Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio II

Et congregávit virtútem et exércitum fortem nimis, et exaltátum est et elevátum cor ejus, et obtínuit regiónes Géntium et tyránnos, et facti sunt illi in tribútum. Et post hæc décidit in lectum, et cognóvit quia morerétur; et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutríti a juventúte, et divísit illis regnum suum, cum adhuc víveret.

℟. Exáudiat † Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo * Dóminus, Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio III

Et regnávit Alexánder annis duódecim et mórtuus est. Et obtinuérunt púeri ejus regnum, unusquísque in loco suo, et imposuérunt omnes sibi diadémata post mortem ejus, et fílii eórum post eos annis multis. Et multiplicáta sunt mala in terra. Et éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus illústris, fílius Antíochi regis, qui fúerat Romæ obses, et regnávit in anno centésimo trigésimo séptimo regni Græcórum.

℟. Congregáti sunt † inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut cognóscant.

Lectio IV

In diébus illis exiérunt ex Israël fílii iníqui et suasérunt multis dicéntes: Eámus et disponámus testaméntum cum Géntibus, quæ circa nos sunt, quia, ex quo recéssimus ab eis, invenérunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in óculis eórum. Et destinavérunt áliqui de pópulo et abiérunt ad regem, et dedit illis potestátem, ut fácerent justítiam Géntium; et ædificavérunt gymnásium in Jerosólymis secúndum leges natiónum, et fecérunt sibi præpútia, et recessérunt a testaménto sancto, et juncti sunt natiónibus, et venúmdati sunt, ut fácerent malum.

℟. Dixit Judas † Simóni fratri suo: Elige tibi viros et vade, líbera fratres tuos in Galilæam; ego autem et Jónathas frater tuus íbimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti: quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. Sicut. Glória Patri. Sicut.

IN II NOCTURNO

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi

Lectio V

De Officiis Lib. 1, cap. 40, n. 195-197

Fortásse áliquos béllica defíxos glória tenet, ut putent solam esse prœliárem fortitúdi-

nem; et ídeo me ad ista deflexísse, quia illa nostris déforet. Quam fortis Jesus Nave, ut uno prœlio quinque reges captos stérneret cum pópulis suis! Deínde cum advérsum Gabaonítas urgéret prœlium, et vererétur, ne nox impedíret victóriam, magnitúdine mentis et fídei clamávit: Stet sol, et stetit, donec victória consummarétur. Gédeon in trecéntis viris de ingénti pópulo et acérbo hoste revéxit triúmphum. Jónathas adoléscens virtútem magnam fecit in prœlio.

℟. Impetum † inimicórum ne timuéritis: mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. Et nunc.

Lectio VI

Quid de Machabæis loquar? Sed prius de pópulo dicam patrum; qui cum essent paráti ad repugnándum pro templo Dei et pro legítimis suis, dolo hóstium die lacessíti sábbati, maluérunt vulnéribus offérre nuda córpora, quam repugnáre, ne violárent sábbatum. Itaque omnes læti se obtulérunt morti. Sed Machabæi considerántes, quod hoc exémplo gens omnis posset períre, sábbato étiam, cum ipsi in bellum provocaréntur, ulti sunt innocéntium necem fratrum suórum. Unde póstea stimulátus rex Antíochus, cum bellum accénderet per duces suos Lýsiam, Nicánorem, Górgiam, ita cum Orientálibus suis et Assýriis attrítus est cópiis, ut quadragínta et octo míllia in médio campi a tribus míllibus prosterneréntur.

℟. Congregátæ sunt † Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis, quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio VII

Virtútem ducis Judæ Machabæi de uno ejus mílite consideráte. Namque Eleázarus, cum supereminéntem céteris elephántem loríca vestítum régia advérteret, arbitrátus quod in eo esset rex, cursu cóncito in médium legiónis se prorúpit: et, abjécto clýpeo, utráque manu interficiébat, donec perveníret ad béstiam, atque intrávit sub eam, et subjécto gládio interémit eam. Itaque cadens béstia oppréssit Eleázarum, atque ita mórtuus est.

℟. Tua est † poténtia, tuum regnum, Dómine: tu es super omnes gentes: * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. Da pacem.

Lectio VIII

Quanta ígitur virtus ánimi! primo, ut mortem non timéret; deínde, ut circumfúsus legiónibus inimicórum, in confértos raperétur hostes, médium penetráret agmen, et contémpta morte ferócior, abjécto clýpeo, utráque manu vulnerátæ molem béstiæ subíret ac sustinéret: post infra ipsam succéderet, quo

plenióri feríret ictu; cujus ruína inclúsus magis quam oppréssus, suo est sepúltus triúmpho.

℟. Ornavérunt † fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. Et facta. Glória Patri. Et facta.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore 390 vel seq.

℟. IX Refúlsit sol † in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis: et appropiávit Judas et exércitus ejus in prœlio. Et fortitúdo.

℟. X In hymnis † et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui magna.

℟. XI Hic est † fratrum amátor et pópuli Israël: * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic est.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum,et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 391 vel seq.

SABBATO

ANTE DOMINICAM II OCTOBRIS AD VESPERAS

Vesperæ ut in Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Refúlsit sol † in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: et fortitúdo Géntium dissipáta est.

Oratio Dominicæ occurrentis. 392 vel seq.

DOMINICA II OCTOBRIS

Semiduplex

IN I NOCTURNO

De libro primo Machabæórum

Lectio I — *Cap. 4, 36-51*

Dixit autem Judas et fratres ejus : Ecce contríti sunt inimíci nostri; ascendámus nunc mundáre sancta et renováre. Et congregátus est omnis exércitus, et ascendérunt in montem Sion, et vidérunt sanctificatiónem desértam et altáre profanátum et portas exústas et in átriis virgúlta nata, sicut in saltu vel in móntibus, et pastophória díruta.

℟. Adapériat † Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio II

Et scidérunt vestiménta sua, et planxérunt planctu magno,et imposuérunt cínerem super caput suum, et cecidérunt in fáciem super terram, et exclamavérunt tubis signórum,et clamavérunt in cælum. Tunc ordi-

návit Judas viros, ut pugnárent advérsus eos, qui erant in arce, donec emundárent sancta. Et elégit sacerdótes sine mácula voluntátem habéntes in lege Dei, et mundavérunt sancta, et tulérunt lápides contaminatiónis in locum immúndum.

℟. Exáudiat † Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio III

Et cogitávit de altári holocaustórum, quod profanátum erat, quid de eo fáceret. Et íncidit illis consílium bonum, ut destrúerent illud, ne forte illis esset in oppróbrium, quia contaminavérunt illud Gentes, et demolíti sunt illud, et reposuérunt lápides in monte domus in loco apto, quoadúsque veníret prophéta et respondéret de eis.

℟. Congregáti sunt † inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut cognóscant.

Lectio IV

Et accepérunt lápides íntegros secúndum legem, et ædificavérunt altáre novum secúndum illud, quod fuit prius, et ædificavérunt sancta, et quæ infra domum erant intrínsecus, et ædem et átria sanctificavérunt. Et fecérunt vasa sancta nova, et intulérunt candelábrum et altáre incensórum et mensam in templum. Et incénsum posuérunt super altáre, et accendérunt lucérnas, quæ super candelábrum erant et lucébant in templo. Et posuérunt super mensam panes, et appendérunt vela, et consummavérunt ómnia ópera quæ fécerant.

℟. Dixit Judas † Simóni fratri suo: Elige tibi viros et vade, líbera fratres tuos in Galilæam; ego autem et Jónathas frater tuus íbimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti: quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. Sicut. Glória Patri. Sicut.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei

Lectio V *Lib. 18, cap. 45, n. 1 et 2*

Posteáquam gens Judæa cœpit non habére prophétas, proculdúbio detérior facta est, eo scílicet témpore, quo se sperábat instauráto templo post captivitátem, quæ fuit in Babylónia, futúram esse meliórem. Sic quippe intelligébat pópulus ille carnális, quod prænuntiátum est per Aggæum Prophétam dicéntem: Magna erit glória domus istíus novíssimæ, plus quam primæ. Quod de novo testaménto dictum esse, paulo supérius demonstrávit, ubi ait apérte Christum promíttens: Et movébo omnes Gentes, et véniet Desiderátus cunctis Géntibus.

℟. Impetum † inimicórum ne timuéritis: memóres estóte quó-

modo salvi facti sunt patres nostri :* Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. Et nunc.

Lectio VI

Tálibus enim eléctis Géntium, domus Dei ædificátur per Testaméntum novum lapídibus vivis, longe gloriósior, quam templum illud fuit, quod a rege Salomóne constrúctum est, et post captivitátem instaurátum. Propter hoc ergo nec prophétas ex illo témpore hábuit illa gens; sed multis cládibus afflícta est ab alienígenis régibus, ipsísque Románis, ne hanc Aggæi prophetíam in illa instauratióne templi opinarétur implétam.

℟. Congregátæ sunt † Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus :* Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio VII

Non multo enim post, adveniénte Alexándro, subjugáta est; quando, etsi nulla facta est vastátio, quóniam non sunt ausi ei resístere, et ídeo placátum facíllime súbditi recepérunt; non erat tamen glória tanta domus illíus, quanta fuit in suórum regum líbera potestáte. Deínde Ptolemæus Lagi fílius, post Alexándri mortem captívos inde in Ægýptum tránstulit, quos ejus succéssor Ptolemæus Philadélphus benevoléntíssime inde dimísit : per quem factum est, ut Septuagínta intérpretum Scriptúras habérémus.

℟. Tua est † poténtia, tuum regnum, Dómine: tu es super omnes gentes :* Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et misericors. Da pacem.

Lectio VIII

Deínde contríti sunt bellis, quæ in Machabæórum libris explicántur. Post hæc capti a rege Alexandríæ Ptolemæo qui est appellátus Epíphanes, inde ab Antíocho rege Sýriæ multis et gravíssimis malis ad idóla colénda compúlsi : templúmque ipsum replétum sacrílegis superstitiónibus Géntium, quod tamen dux eórum strenuíssimus Judas, qui étiam Machabæus dictus est, Antíochi dúcibus pulsis, ab omni illa idololatríæ contaminatióne mundávit.

℟. Ornavérunt † fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino :* Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. Et facta. Glória Patri. Et facta.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 392 vel seq.

℟. IX Refúlsit sol † in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis :* Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis: et appropiávit Judas et exércitus ejus in prœlio. Et fortitúdo.

℟. X In hymnis † et confes-

siónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui magna.

℟. XI Hic est † fratrum amátor et pópuli Israël: * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic est.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 393 vel seq.

SABBATO
ANTE DOMINICAM III OCTOBRIS

AD VESPERAS

Vesperæ ut in Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Lugébat autem Judam † Israël planctu magno et dicébat: Quómodo cecidísti, potens in prœlio, qui salvum faciébas pópulum Dómini?

Oratio Dominicæ occurrentis. 393 vel seq.

DOMINICA III OCTOBRIS

Semiduplex

IN I NOCTURNO

De libro primo Machabæórum

Lectio I *Cap. 9, 1-20*

Intérea, ut audívit Demétrius quia cécidit Nicánor et exércitus ejus in prœlio, appósuit Bácchidem et Alcimum rursum míttere in Judæam et dextrum cornu cum illis. Et abiérunt viam quæ ducit in Gálgala et castra posuérunt in Másaloth, quæ est in Arbéllis, et occupavérunt eam et peremérunt ánimas hóminum multas. In mense primo anni centésimi et quinquagésimi secúndi applicuérunt exércitum ad Jerúsalem, et surrexérunt et abiérunt in Béream vigínti míllia virórum et duo míllia équitum.

℟. Adapériat † Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio II

Et Judas posúerat castra in Láisa, et tria míllia viri elécti cum eo. Et vidérunt multitúdinem exércitus, quia multi sunt, et timuérunt valde, et multi subtraxérunt se de castris et non remansérunt ex eis nisi octingénti viri. Et vidit Judas quod deflúxit exércitus suus, et bellum perurgébat eum, et confráctus est corde, quia non habébat tempus congregándi eos, et dissolútus est. Et dixit his qui resídui erant: Surgámus et eámus ad adversários nostros, si potérimus pugnáre advérsus eos. Et avertébant eum dicéntes: Non potérimus, sed liberémus ánimas nostras modo et revertámur ad fratres nostros, et tunc pugnábimus advérsus eos; nos autem pauci sumus.

℟. Exáudiat † Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio III

Et ait Judas: Absit istam rem fácere, ut fugiámus ab eis: et, si appropiávit tempus nostrum, moriámur in virtúte propter fratres nostros, et non inferámus crimen glóriæ nostræ. Et movit exércitus de castris, et stetérunt illis óbviam, et divísi sunt équites in duas partes, et fundibulárii et sagittárii præíbant exércitum, et primi certáminis omnes poténtes. Bácchides autem erat in dextro cornu, et proximávit légio ex duábus pártibus, et clamábant tubis. Exclamavérunt autem et hi qui erant ex parte Judæ, étiam ipsi, et commóta est terra a voce exercítuum, et commíssum est prœlium a mane usque ad vésperam.

℟. Congregáti sunt † inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut cognóscant.

Lectio IV

Et vidit Judas, quod fírmior est pars exércitus Bácchidis in dextris, et convenérunt cum ipso omnes constántes corde; et contríta est déxtera pars ab eis, et persecútus est eos usque ad montem Azóti; et qui in sinístro cornu erant vidérunt, quod contrítum est dextrum cornu, et secúti sunt post Judam et eos, qui cum ipso erant, a tergo, et ingravátum est prœlium, et cecidérunt vulneráti multi ex his et ex illis, et Judas cécidit, et céteri fugérunt. Et Jónathas et Simon tulérunt Judam fratrem suum et sepeliérunt eum in sepúlcro patrum suórum in civitáte Modin, et flevérunt eum omnis pópulus Israël planctu magno.

℟. Dixit Judas † Simóni fratri suo: Elige tibi viros et vade, líbera fratres tuos in Galilæam; ego autem et Jónathas frater tuus íbimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti: quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. Sicut. Glória Patri. Sicut.

IN II NOCTURNO

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi

De Officiis Lib. 1, cap. 41, n. 199-201

Lectio V

Quia fortitúdo non solum secúndis rebus, sed étiam advérsis probátur, spectémus Judæ Machabæi éxitum. Is enim post victum Nicánorem, regis Demétrii ducem, secúrior advérsus vigínti míllia exércitus regis, cum octingéntis viris bellum adórsus, voléntibus his cédere, ne multitúdine opprimeréntur, gloriósam magis mortem quam turpem fugam suásit: Ne crimen, inquit, nostræ relinquámus glóriæ.

℟. Impetum † inimicórum ne timuéritis: mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. Et nunc.

Lectio VI

Ita commísso prœlio, cum a primo ortu diéi in vésperam dimicarétur, dextrum cornu, in quo validíssimam manum advértit hóstium, aggréssus fácile avértit. Sed dum fugiéntes séquitur, a tergo vúlneri locum præbuit; ítaque gloriosiórem triúmphis mortem invénit. Quid Jónatham fratrem ejus attéxam, qui cum parva manu advérsus exércitus régios pugnans, desértus a suis et cum duóbus tantum relíctus, reparávit bellum, avértit hostem, fugitántes suos ad societátem revocávit triúmphi?

℟. Congregátæ sunt † Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio VII

Habes fortitúdinem béllicam, in qua non mediócris honésti ac decóri forma est, quod mortem servitúti præferat ac turpitúdini. Quid autem de Mártyrum dicam passiónibus? Et ne lóngius evagémur, non minórem de supérbo rege Antíocho Machabæi púeri revexérunt triúmphum, quam paréntes próprii; síquidem illi armáti, isti sine armis vicérunt.

℟. Tua est † poténtia, tuum regnum, Dómine: tu es super omnes gentes: * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. Da pacem.

Lectio VIII

Stetit invícta septem puerórum cohors, régiis cincta legiónibus: defecérunt supplícia, cessérunt tortóres, non defecérunt Mártyres. Alius córium cápitis exútus, spéciem mutáverat, virtútem áuxerat. Alius linguam jussus amputándam prómere, respóndit: Non solos Dóminus audit loquéntes, qui audiébat Móysen tacéntem; plus audit tácitas cogitatiónes suórum, quam voces ómnium. Linguæ flagéllum times, flagéllum sánguinis non times? Habet et sanguis vocem suam, qua clamat ad Deum, sicut clamávit in Abel.

℟. Ornavérunt † fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. Et facta. Glória Patri. Et facta.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 393 vel seq.

℟. IX Refúlsit sol † in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis: et appropiávit Judas et exércitus ejus in prœlio. Et fortitúdo.

℟. X In hymnis † et confes-

siónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui magna.

℟. XI Hic est † fratrum amátor et pópuli Israël: * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic est.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 394 vel seq.

SABBATO

ANTE DOMINICAM IV OCTOBRIS

AD VESPERAS

Vesperæ ut in Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Exáudiat Dóminus † oratiónes vestras et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo Dóminus, Deus noster.

Oratio Dominicæ occurrentis. 395 vel seq.

DOMINICA IV OCTOBRIS

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit liber secúndus Machabæórum

Lectio I *Cap. 1, 1-6*

Frátribus, qui sunt per Ægýptum, Judæis, salútem dicunt fratres, qui sunt in Jerosólymis, Judæi, et qui in regióne Judææ, et pacem bonam. Benefáciat vobis Deus et memínerit testaménti sui, quod locútus est ad Abraham et Isaac et Jacob servórum suórum fidélium; et det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem corde magno et ánimo volénti. Adapériat cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis, et fáciat pacem, exáudiat oratiónes vestras et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Et nunc hic sumus orántes pro vobis.

℟. Adapériat † Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio II *Ibid. 18-22*

Factúri ígitur, quinta et vigésima die mensis Casleu, purificatiónem templi, necessárium dúximus significáre vobis, ut et vos quoque agátis diem scenopégiæ et diem ignis, qui datus est quando Nehemías, ædificáto templo et altári, óbtulit sacrifícia.

℟. Exáudiat † Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio III

Nam, cum in Pérsidem duceréntur patres nostri, sacerdótes, qui tunc cultóres Dei

erant, accéptum ignem de altári occúlte abscondérunt in valle, ubi erat púteus altus et siccus, et in eo contutáti sunt eum, ita ut ómnibus ignótus esset locus.

℟. Congregáti sunt † inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut cognóscant.

Lectio IV

Cum autem præterîssent anni multi, et plácuit Deo, ut mitterétur Nehemías a rege Pérsidis, nepótes sacerdótum illórum, qui abscónderant, misit ad requiréndum ignem; et, sicut narravérunt nobis, non invenérunt ignem,sed aquam crassam. Et jussit eos hauríre et afférre sibi, et sacrifícia, quæ impósita erant, jussit sacérdos Nehemías aspérgi ipsa aqua, et ligna, et quæ erant superpósita. Utque hoc factum est, et tempus áffuit, quo sol refúlsit, qui prius erat in núbilo, accénsus est ignis magnus, ita ut omnes miraréntur.

℟. Dixit Judas † Simóni fratri suo: Elige tibi viros et vade, líbera fratres tuos in Galilæam; ego autem et Jónathas frater tuus íbimus in Galaadítim : * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti : quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. Sicut. Glória Patri. Sicut.

IN II NOCTURNO

Ex Tractátu sancti Joánnis Chrysóstomi super Psalmum quadragésimum tértium.

Lectio V

n. 1

Deus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus, quod operátus es in diébus eórum. Hunc Psalmum dicit quidem prophéta, dicit autem non ex persóna própria, sed ex persóna Machabæórum, narrans et prædícens, quæ futúra erant illo témpore. Tales enim sunt prophétæ : ómnia témpora percúrrunt, præséntia, prætérita, futúra.

℟. Impetum † inimicórum ne timuéritis: mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri :* Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. Et nunc.

Lectio VI

Quinam sint autem hi Machabæi, quidque passi sint et quid fécerint, necessárium est primum dícere, ut sint apertióra, quæ in arguménto dicúntur. Ii enim, cum invasísset Judæam Antíochus, qui dictus est Epíphanes, et ómnia devastásset, et multos, qui tunc erant, a pátriis institútis resilíre coëgísset, permansérunt illæsi ab illis tentatiónibus.Et quando grave quidem bellum ingruébat, nec quidquam possent fácere quod prodésset, se abscondébant; nam hoc quoque fecérunt Apóstoli. Non enim semper apparéntes in média irruébant perícula, sed nonnúmquam et fugiéntes et laténtes secedébant.

℟. Congregátæ sunt † Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio VII

Postquam autem parum respirárunt, tamquam generósi quidam cátuli ex antris exsiliéntes et e látebris emergéntes, statuérunt non se ámplius solos serváre, sed étiam álios quoscúmque possent: et civitátem et omnem regiónem obeúntes, collegérunt quotquot invenérunt adhuc sanos et íntegros; et multos étiam, qui laborábant et corrúpti erant, in statum prístinum redegérunt, eis persuadéntes redíre ad legem pátriam.

℟. Tua est † poténtia, tuum regnum, Dómine: tu es super omnes gentes: * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. Da pacem.

Lectio VIII

Deum enim dicébant esse benígnum et cleméntem, nec umquam adímere salútem, quæ profícíscitur ex pæniténtia. Hæc autem dicéntes, habuérunt deléctum fortissimórum virórum. Non enim pro uxóribus, líberis, et ancíllis, patriæque eversióne et captivitáte, sed pro lege et pátria república pugnábant. Eórum autem dux erat Deus. Cum ergo áciem dirígerent, et suas ánimas prodígerent, fundébant adversários, non armis fidéntes, sed loco omnis armatúræ, pugnæ causam suffícere ducéntes. Ad bellum autem eúntes non tragœdias excitábant, non pæána canébant, sicut nonnúlli fáciunt: non ascivérunt tibícines, ut fit in áliis castris: sed Dei supérne auxílium invocábant, ut adésset, opem ferret et manum præbéret, propter quem bellum gerébant, pro cujus glória decertábant.

℟. Ornavérunt † fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. Et facta. Glória Patri. Et facta.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 395 vel seq.

℟. IX Refúlsit sol † in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis: et appropiávit Judas et exércitus ejus in prœlio. Et fortitúdo.

℟. X In hymnis † et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui magna.

℟. XI Hic est † fratrum amátor et pópuli Israël: * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic est.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 396 vel seq.

SABBATO

ANTE DOMINICAM V OCTOBRIS

Nisi hæc occurat a die 29 ad 31 Octobris; quia tunc, sequenti Aña omissa, ponitur Aña ad Magnificat Vidi Dóminum, quæ assignatur Sabbato ante Dominicam I Novembris. 333 Et tunc Lectiones hujus Dñicæ V ponantur aliqua die infra Hebdomadam, et hoc in gratiam martyrii Machabæorum.

AD VESPERAS

Vesperæ ut in Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Tua est poténtia, † tuum regnum, Dómine: tu es super omnes gentes: da pacem, Dómine, in diébus nostris.

Oratio Dominicæ occurrentis. 396 vel seq.

DOMINICA V OCTOBRIS

Semiduplex

IN I NOCTURNO

De libro secúndo Machabæórum

Lectio I *Cap. 6, 18-28*

Igitur Eleázarus unus de primóribus scribárum, vir ætáte provéctus, et vultu decórus, apérto ore hians compellebátur carnem porcínam manducáre; at ille gloriosíssimam mortem magis quam odíbilem vitam compléctens, voluntárie præíbat ad supplícium. Intuens autem quemádmodum oportéret accédere, patiénter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. Hi autem qui astábant, iníqua miseratióne commóti propter antíquam viri amicítiam, tolléntes eum secréto rogábant afférri carnes, quibus vesci ei licébat, ut simularétur manducásse, sicut rex imperáverat, de sacrifícii cárnibus, ut hoc facto a morte liberarétur, et propter véterem viri amicítiam hanc in eo faciébant humanitátem.

℟. Adapériat † Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio II

At ille cogitáre cœpit ætátis ac senectútis suæ eminéntiam dignam et ingénitæ nobilitátis caníticm atque a púero óptimæ conversatiónis actus; et secúndum sanctæ et a Deo cónditæ legis constitúta respóndit cito dicens, præmítti se velle in inférnum. Non enim ætáti nostræ dignum est, inquit, fíngere, ut multi adolescéntium arbitrántes Eleázarum nonagínta annórum transísse ad vitam alienigenárum, et ipsi propter meam simulatiónem et propter módicum corruptíbilis vitæ tempus decipiántur, et per hoc máculam atque exsecratiónem meæ senectúti conquíram.

℟. Exáudiat † Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio III

Nam, etsi in præsénti témpore supplíciis hóminum erípiar, sed manum Omnipoténtis nec vivus nec defúnctus effúgiam. Quámobrem fórtiter vita excedéndo, senectúte quidem dignus apparébo, adolescéntibus autem exémplum forte relínquam, si prompto ánimo ac fórtiter pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honésta morte perfúngar. His dictis, conféstim ad supplícium trahebátur.

℟. Congregáti sunt † inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut cognóscant.

Lectio IV *Cap. 7, 1-5*

Cóntigit autem et septem fratres una cum matre sua apprehénsos compélli a rege édere contra fas carnes porcínas, flagris et táureis cruciátos. Unus autem ex illis, qui erat primus, sic ait : Quid quæris et quid vis díscere a nobis? Paráti sumus mori, magis quam pátrias Dei leges prævaricári. Irátus ítaque rex jussit sartágines et ollas æneas succéndi. Quibus statim succénsis, jussit ei, qui prior fúerat locútus, amputári linguam et, cute cápitis abstrácta, summas quoque manus et pedes ei præscíndi, céteris ejus frátribus et matre inspiciéntibus. Et, cum jam per ómnia inútilis factus esset, jussit ignem admovéri et adhuc spirántem torréri in sartágine; in qua, cum diu cruciarétur, céteri una cum matre ínvicem se hortabántur mori fórtiter.

℟. Dixit Judas † Simóni fratri suo : Elige tibi viros et vade, líbera fratres tuos in Galilæam ; ego autem et Jónathas frater tuus íbimus in Galaadítim : * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti : quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. Sicut. Glória Patri. Sicut.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni

Oratio 15 de Machabæis n. III et IV

Lectio V

Eleázarus primítiæ eórum, qui hic ante Christum sunt passi, quemádmodum post Christum Stéphanus. Is vir et sacérdos et senex, canus capíllis, canus et prudéntia, prius quidem pro pópulo sacrificábat et orábat ; nunc autem semetípsum hóstiam óbtulit Deo perfectíssimam ad totíus pópuli expiatiónem, faustum certáminis inítium, ad quod loquens páriter ac tacens cohortabátur. Obtulit autem et fílios septem, suæ fructus disciplínæ, hóstiam vivéntem, sanctam, beneplácitam Deo, omni legáli sacrifício splendidiórem et puriórem : quæ sunt enim filiórum, ad patrem refér-

ri, æquíssimum ac justíssimum est.

℟. Impetum † inimicórum ne timuéritis: mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri :* Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. Et nunc.

Lectio VI

Ibi tum generósi et magnánimi púeri, generósæ matris nóbilis proles, glorióśi veritátis propugnatóres, Antíochi tempóribus excelsióres, veri Mosáicæ legis discípuli, paternórum rítuum observantíssimi, númerus apud Hebræos laudábilis, et propter septenáriæ quiétis mystérium venerábilis, unum spirántes, unum spectántes, unum illud ad vitam iter agnoscéntes, ut mortem Dei causa suscíperent, non minus ánimis fratres quam corpóribus, inter se mútuæ mortis æmuli : o rem admirándam! torménta quasi thesáuros præripiéntes, pro magístra lege perícula subeúntes, quæ non magis illáta formidábant quam relícta requirébant; unum illud vériti, ne tyránnus a pœnis desísteret, ne quis ipsórum sine corónæ prǽmio discéderet, ne invíti fratres álii ab álio sejungeréntur, et ne, in eo discrímine cruciátibus erépti, mala victória superárent.

℟. Congregátæ sunt † Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio VII

Erat ibi fortis et generósa mater, puerórum simul ac Dei amans, cujus matérna víscera supra natúræ consuetúdinem dilaniabántur. Non enim filiórum, qui in torméntis erant, miserebátur, sed timóre angebátur, ne non ea suscíperent: neque magis eos, qui e vita migráverant, desiderábat, quam precabátur, ut réliqui cum illis conjungeréntur; de quibus fíliis magis quam de mórtuis erat sollícita.

℟. Tua est † poténtia, tuum regnum, Dómine: tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. Da pacem.

Lectio VIII

Horum enim dúbium erat certámen, at illórum secúrus vitæ éxitus : atque illos quidem jam Deo adjúnxerat; de his vero, quómodo eos Deus susciperet, laborábat. O virílem ánimum in córpore mulíebri : o admirábile magni ánimi increméntum!

℟. Ornavérunt † fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino :* Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. Et facta. Glória Patri. Et facta.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 396 vel seq.

℟. IX Refúlsit sol † in clýpeos áureos, et resplenduérunt

montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis: et appropiávit Judas et exércitus ejus in prœlio. Et fortitúdo.

℟. x In hymnis † et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui magna.

℟. xi Hic est † fratrum amátor et pópuli Israël: * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic est.

℟. xii Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 397 vel seq.

SABBATO
ANTE DOMINICAM I NOVEMBRIS
AD VESPERAS

Vesperæ ut in Psalterio 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Vidi Dóminum sedéntem † super sólium excélsum, et plena erat omnis terra majestáte ejus: et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum.

Oratio Dominicæ occurrentis. 397 vel seq.

DOMINICA I NOVEMBRIS
Semiduplex

IN I NOCTURNO
Incipit liber Ezechiélis Prophétæ

Lectio I *Cap. 1, 1-12*

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini.

℟. Vidi Dóminum † sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio II

Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne: et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis. Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Aspice, † Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio III

Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctæque erant pennæ eórum alteríus ad álterum. Non revertebántur cum incéderent : sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Aspice, † Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. Non est.

Lectio IV

Similitúdo autem vultus eórum : fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor : fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum et pennæ eórum exténtæ désuper : duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum. Et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur,nec revertebántur, cum ambulárent.

℟. Redémit † pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Eritque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et ultra. Glória Patri. Et ultra.

IN II NOCTURNO

De Expositióne sancti Gregórii Papæ in Ezechiélem Prophétam

Homil. in Ezech. lib.1, Hom.2, n.1-3

Lectio V

Usus prophéticæ locutiónis est, ut prius persónam, tempus, locúmque descríbat, et póstmodum dícere mystéria prophetíæ incípiat ; quátenus ad veritátem solídius ostendéndam, ante, históriæ radícem figat, et post, fructus spíritus per signa et allegorías próferat. Ezéchiel ítaque ætátis suæ tempus índicat, dicens : Et factum est in trigésimo anno, in quarto mense, in quinta mensis.Locum quoque denúntians, adjúngit : Cum essem in médio captivórum juxta flumen Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. Tempus étiam insínuat, subdens : In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim. Qui ut bene persónam índicet, étiam genus narrat, cum súbditur : Et factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem.

℟. Super muros tuos, † Jerúsalem, constítui custódes ;* Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio VI

Sed prima quæstio nobis óritur, cur is, qui nihil adhuc díxerat, ita exórsus est, dicens : Et factum est in trigésimo anno. Et, namque sermo conjunctiónis est : et scimus, quia non conjúngitur sermo súbsequens, nisi sermóni præcedénti. Qui

ígitur nihil díxerat, cur dicit, Et factum est: cum non sit sermo, cui hoc, quod íncipit, subjúngat? Qua in re intuéndum est, quia, sicut nos corporália, sic prophétæ sensu spiritália aspíciunt; eísque et illa sunt præséntia, quæ nostræ ignorántiæ abséntia vidéntur.

℟. Muro tuo † inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio VII

Unde fit, ut in mente prophetárum ita conjúncta sint exterióribus interióra, quátenus simul útraque vídeant, simúlque in eis fiat et intus verbum, quod áudiunt, et foris, quod dicunt. Patet ígitur causa, cur qui nihil díxerat, inchoávit dicens: Et factum est in trigésimo anno: quia hoc verbum, quod foris prótulit, illi verbo, quod intus audíerat, conjúnxit.

℟. Sustinúimus † pacem, et non venit: quæsívimus bona, et ecce turbátio: cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non in.

Lectio VIII

Continuávit ergo verba, quæ prótulit visióni íntimæ, et idcírco íncipit dicens, Et factum est. Subjúnxit enim hoc, quod extérius loqui ínchoat; ac si et illud foris sit, quod intus vidit. Hoc autem quod dícitur, quia in trigésimo anno spíritum prophetíæ accéperit, índicat áliquid nobis considerándum; vidélicet quia juxta ratiónis usum, doctrínæ sermo non súppetit, nisi in ætáte perfécta. Unde et ipse Dóminus anno duodécimo ætátis suæ in médio doctórum in templo sedens, non docens, sed intérrogans vóluit inveníri.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius. Glória Patri. Mélius.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 398 vel seq.

℟. IX Laudábilis † pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem Dóminus.

℟. X Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non.

℟. XI Indicábo † tibi, homo, quid sit bonum, aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * San-

ctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 399 vel seq.

FERIA II

Quando contingit fieri Officium de Festo XII Lectionum non habente Lectiones de Scriptura proprias juxta Rubricam Tit. XXIX, n. 2, tunc ex tribus illis Lectionibus Scripturæ per singulas Ferias positis fiunt quatuor, divisa nimirum illa Lectione in duas, quæ habet hoc signum ¶ in medio; et post Lectiones ponuntur Responsoria de Tempore. In Festis vero Duplicibus minoribus ex 3 Lectionibus fiunt 2, et leguntur ℟℟. I et II de Feria occurrenti.

De Ezechiéle Prophéta

Lectio I *Cap. 2, 2-9*

Et audívi loquéntem ad me et dicéntem : Fili hóminis, mitto ego te ad fílios Israël, ad gentes apostatríces, quæ recessérunt a me; ipsi et patres eórum prævaricáti sunt pactum meum usque ad diem hanc. ¶ Et fílii dura fácie et indomábili corde sunt, ad quos ego mitto te, et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus Deus; si forte vel ipsi áudiant et si forte quiéscant, quóniam domus exásperans est, et scient, quia prophéta fúerit in médio eórum.

℟. Redémit † pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et ultra.

Lectio II

Tu ergo, fili hóminis, ne tímeas eos neque sermónes eórum métuas, quóniam incréduli et subversóres sunt tecum, et cum scorpiónibus hábitas. Verba eórum ne tímeas et vultus eórum ne formídes, quia domus exásperans est. Loquéris ergo verba mea ad eos, si forte áudiant et quiéscant, quóniam irritatóres sunt.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio III

Tu autem, fili hóminis, audi quæcúmque loquor ad te, et noli esse exásperans, sicut domus exasperátrix est; áperi os tuum, et cómede quæcúmque ego do tibi. Et vidi, et ecce manus missa ad me, in qua erat involútus liber, et expándit illum coram me, qui erat scriptus intus et foris, et scriptæ erant in eo lamentatiónes et carmen et væ.

℟. Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

Si autem occurrat Festum ritus Duplicis majoris sine Responsoriis propriis, ad Lectiones de Scriptura occurrente dicitur 4 ℟. Genti peccatríci, de Feria sequenti. 337

FERIA III

De Ezechiéle Prophéta

Lectio I *Cap. 3, 1-13*

Et dixit ad me: Fili hóminis, quodcúmque invéneris, cómede, cómede volúmen istud, et vadens lóquere ad fílios Israël. Et apérui os meum, et cibávit me volúmine illo; et dixit ad me: Fili hóminis, venter tuus cómedet, et víscera tua complebúntur volúmine isto quod ego do tibi. Et comédi illud, et factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me: Fili hóminis, vade ad domum Israël, et loquéris verba mea ad eos.

℟. A fácie † furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra: * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! Sed miserére.

Lectio II

Non enim ad pópulum profúndi sermónis et ignótæ linguæ, tu mítteris ad domum Israël; neque ad pópulos multos profúndi sermónis et ignótæ linguæ, quorum non possis audíre sermónes; et, si ad illos mitteréris, ipsi audírent te. ¶ Domus autem Israël nolunt audíre te, quia nolunt audíre me; omnis quippe domus Israël attríta fronte est et duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum, et frontem tuam duriórem fróntibus eórum: ut adamántem et ut sílicem dedi fáciem tuam; ne tímeas eos neque métuas a fácie eórum, quia domus exásperans est.

℟. Civitátem istam † tu circúmda, Dómine: et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio III

Et dixit ad me: Fili hóminis, omnes sermónes meos, quos ego loquor ad te, assúme in corde tuo et áuribus tuis audi; et vade, ingrédere ad transmigratiónem, ad fílios pópuli tui, et loquéris ad eos et dices eis: Hæc dicit Dóminus Deus. Si forte áudiant et quiéscant. Et assúmpsit me spíritus, et audívi post me vocem commotiónis magnæ: Benedícta glória Dómini de loco suo; et vocem alárum animálium percutiéntium álteram ad álteram, et vocem rotárum sequéntium animália, et vocem commotiónis magnæ.

℟. Genti peccatríci, † pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine Deus. Glória Patri. Dómine Deus.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Misit Dóminus, de Feria seq. 338

FERIA IV

De Ezechiéle Prophéta

Lectio I *Cap. 7, 1-13*

Et factus est sermo Dómini ad me dicens: Et tu, fili hóminis, hæc dicit Dóminus Deus terræ Israël: Finis venit, venit finis super quátuor plagas terræ. Nunc finis super te, et immíttam furórem meum in te, et judicábo te juxta vias tuas, et ponam contra te omnes abominatiónes tuas, et non parcet óculus meus super te, et non mise-

rébor; sed vias tuas ponam super te, et abominatiónes tuæ in médio tui erunt, et sciétis quia ego Dóminus.

℞. Indicábo † tibi, homo, quid sit bonum, aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

Lectio II

Hæc dicit Dóminus Deus: Afflíctio una, afflíctio ecce venit. Finis venit, venit finis, evigilávit advérsum te, ecce venit: venit contrítio super te, qui hábitas in terra; venit tempus, prope est dies occisiónis et non glóriæ móntium. ¶ Nunc de propínquo effúndam iram meam super te, et complébo furórem meum in te, et judicábo te juxta vias tuas et impónam tibi ómnia scélera tua, et non parcet óculus meus, nec miserébor; sed vias tuas, impónam tibi, et abominatiónes tuæ in médio tui erunt, et sciétis quia ego sum Dóminus percútiens.

℞. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio III

Ecce dies, ecce venit; egréssa est contrítio, flóruit virga, germinávit supérbia, iníquitas surréxit in virga impietátis; non ex eis, et non ex pópulo, neque ex sónitu eórum; et non erit réquies in eis. Venit tempus, appropinquávit dies: qui emit, non lætétur, et qui vendit, non lúgeat, quia ira super omnem pópulum ejus. Quia qui vendit, ad id quod véndidit non revertétur, et adhuc in vivéntibus vita eórum.

℞. Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

In Festis XII Lect. 4 ℞. Aspice, † Dómine, quia, de Feria seq. 339

FERIA V

De Ezechiéle Prophéta

Lectio I — *Cap. 13, 1-14*

Et factus est sermo Dómini ad me dicens: Fili hóminis, vaticináre ad prophétas Israël, qui prophétant, et dices prophetántibus de corde suo: Audíte verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus Deus: Væ prophétis insipiéntibus, qui sequúntur spíritum suum, et nihil vident! Quasi vulpes in desértis prophétæ tui, Israël, erant. Non ascendístis ex advérso, neque opposuístis murum pro domo Israël, ut starétis in prœlio in die Dómini. Vident vana et divínant mendácium, dicéntes: Ait Dóminus, cum Dóminus non míserit eos, et perseveravérunt confirmáre sermónem.

℞. Vidi Dóminum † sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud:

sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio II

Numquid non visiónem cassam vidístis, et divinatiónem mendácem locúti estis, et dícitis: Ait Dóminus, cum ego non sim locútus? Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Quia locúti estis vana, et vidístis mendácium, ídeo ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus. ¶ Et erit manus mea super prophétas, qui vident vana, et divínant mendácium: in consílio pópuli mei non erunt, et in scriptúra domus Israël non scribéntur, nec in terram Israël ingrediéntur, et sciétis quia ego Dóminus Deus. Eo quod decéperint pópulum meum, dicéntes: Pax, et non est pax; et ipse ædificábat paríetem, illi autem liniébant eum luto absque páleis.

℟. Aspice, † Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio III

Dic ad eos, qui líniunt absque temperatúra, quod casúrus sit; erit enim imber inúndans, et dabo lápides prægrándes désuper irruéntes et ventum procéllæ dissipántem. Síquidem ecce cécidit páries; numquid non dicétur vobis: Ubi est litúra quam linístis? Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Et erúmpere fáciam spíritum tempestátum in indignatióne mea, et imber inúndans in furóre meo erit, et lápides grandes in ira in consumptiónem, et déstruam paríetem, quem linístis absque temperaménto.

℟. Aspice, † Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. Non est. Glória Patri. Non est.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Redémit, de I Nocturno Dominicæ præc. 334

FERIA VI

De Ezechiéle Prophéta

Lectio I *Cap. 15, 1-8*

Et factus est sermo Dómini ad me dicens: Fili hóminis, quid fiet de ligno vitis ex ómnibus lignis némorum, quæ sunt inter ligna silvárum? Numquid tollétur de ea lignum, ut fiat opus, aut fabricábitur de ea paxíllus, ut dependeat in eo quodcúmque vas? Ecce igni datum est in escam; utrámque partem ejus consúmpsit ignis, et medíetas ejus redácta est in favíllam. Numquid útile erit ad opus? Etiam cum esset íntegrum, non erat aptum ad opus, quanto magis, cum illud ignis devoráverit et combússerit: nihil ex eo fiet óperis?

℟. Super muros tuos, † Jerúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio II

Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Quómodo lignum vitis inter ligna silvárum, quod dedi igni ad devorándum, sic

tradam habitatóres Jerúsalem. Et ponam fáciem meam in eos : de igne egrediéntur, et ignis consúmet eos, et sciétis quia ego Dóminus, cum posúero fáciem meam in eos, et dédero terram ínviam et desolátam, eo quod prævaricatóres exstíterint, dicit Dóminus Deus.

℟. Muro tuo † inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio III *Cap. 16, 1-5*

Et factus est sermo Dómini ad me dicens : Fili hóminis, notas fac Jerúsalem abominatiónes suas et dices : Hæc dicit Dóminus Deus Jerúsalem : Radix tua et generátio tua de terra Chánaan, pater tuus Amorrhæus, et mater tua Cethæa. ¶ Et quando nata es, in die ortus tui, non est præcísus umbilícus tuus, et aqua non es lota in salútem nec sale salíta nec involúta pannis. Non pepércit super te óculus, ut fáceret tibi unum de his, misértus tui, sed projécta es super fáciem terræ in abjectióne ánimæ tuæ, in die qua nata es.

℟. Sustinúimus † pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non in. Glória Patri. Non in.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Angústiæ, **de II Nocturno Dominicæ præc.** 335

SABBATO

De Ezechiéle Prophéta

Lectio I *Cap. 19, 1-14*

Et tu assúme planctum super príncipes Israël et dices: Quare mater tua leæna inter leónes cubávit, in médio leunculórum enutrívit cátulos suos? Et edúxit unum de leúnculis suis, et leo factus est, et dídicit cápere prædam hominémque comédere. Et audiérunt de eo Gentes, et non absque vulnéribus suis cepérunt eum, et adduxérunt eum in caténis in terram Ægýpti. ¶ Quæ cum vidísset, quóniam infirmáta est et périit exspectátio ejus, tulit unum de leúnculis suis, leónem constítuit eum, qui incedébat inter leónes, et factus est leo, et dídicit prædam cápere et hómines devoráre, dídicit víduas fácere et civitátes eórum in desértum addúcere, et desoláta est terra et plenitúdo ejus a voce rugítus illíus.

℟. Laudábilis † pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem Dóminus.

Lectio II

Et convenérunt advérsus eum Gentes úndique de provínciis, et expandérunt super eum rete suum, in vulnéribus eárum captus est, et misérunt eum in cáveam, in caténis adduxérunt eum ad regem Babylónis, miserúntque eum in cárcerem, ne audirétur vox ejus ultra super montes Israël. Mater tua quasi vínea in sánguine tuo super aquam plantáta est ; fructus ejus

et frondes ejus crevérunt ex aquis multis, et factæ sunt ei virgæ sólidæ in sceptra dominántium, et exaltáta est statúra ejus inter frondes, et vidit altitúdinem suam in multitúdine pálmitum suórum.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio III

Et evúlsa est in ira, in terrámque projécta, et ventus urens siccávit fructum ejus; marcuérunt et arefáctæ sunt virgæ róboris ejus, ignis comédit eam; et nunc transplantáta est in desértum, in terra ínvia et sitiénti, et egréssus est ignis de virga ramórum ejus, qui fructum ejus comédit, et non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominántium. Planctus est, et erit in planctum.

℟. Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Sustinúimus, de Feria VI præc. 340

SABBATO

ANTE DOM. II NOVEMBRIS

Si sequens Dominica incidat in diem 5 Novembris, fit de ea cum sua Hebdomada, et hodie dicitur Aña Aspice, Dómine ut infra. Si vero venerit post ipsam diem 5, ita ut November 4 tantum Hebdomadas habeat, omissa Dominica II Novembris cum sua Hebdomada hodie ponitur Aña Muro tuo, quæ assignatur Sabbato ante Daminicam III Novembris, 349, atque in ipsa Dominica et per Hebdomadam legitur liber Danielis, et duabus sequentibus Hebdomadis ponuntur Prophetæ minores.

AD VESPERAS

Vesperæ ut in Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Aspice, Dómine, † quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

Oratio Dominicæ occurrentis. 399 vel seq.

DOMINICA II NOVEMBRIS

Semiduplex

IN I NOCTURNO

De Ezechiéle Prophéta

Lectio I *Cap. 21, 1-15*

Et factus est sermo Dómini ad me dicens: Fili hóminis, pone fáciem tuam ad Jerúsalem, et stilla ad sanctuária, et prophéta contra humum Israël, et dices terræ Israël: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ad te, et ejíciam gládium meum de vagína sua, et occídam in te justum et ímpium. Pro eo autem quod occídi in te justum et ímpium, idcírco egrediétur gládius meus de vagína sua ad omnem carnem, ab Austro usque ad Aquilónem, ut sciat omnis caro, quia ego Dóminus edúxi gládium meum de vagína sua irrevocábilem.

℟. Vidi Dóminum † sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub

ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio II

Et tu, fili hóminis, ingemísce in contritióne lumbórum, et in amaritudínibus ingemísce coram eis; cumque díxerint ad te: Quare tu gemis? dices: Pro audítu, quia venit et tabéscet omne cor, et dissolvéntur univérsæ manus, et infirmábitur omnis spíritus, et per cuncta génua fluent aquæ; ecce venit et fiet, ait Dóminus Deus.

℟. Aspice, † Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio III

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, prophéta, et dices: Hæc dicit Dóminus Deus: Lóquere. Gládius, gládius exacútus est et limátus: ut cædat víctimas, exacútus est; ut spléndeat, limátus est; qui moves sceptrum fílii mei, succidísti omne lignum. Et dedi eum ad levigándum, ut teneátur manu; iste exacútus est gládius, et iste limátus est, ut sit in manu interficiéntis.

℟. Aspice, † Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. Non est.

Lectio IV

Clama et úlula, fili hóminis, quia hic factus est in pópulo meo, hic in cunctis dúcibus Israël, qui fúgerant; gládio tráditi sunt cum pópulo meo; idcírco plaude super femur, quia probátus est; et hoc, cum sceptrum subvérterit, et non erit, dicit Dóminus Deus. Tu ergo, fili hóminis, prophéta, et pércute manu ad manum; et duplicétur gládius, ac triplicétur gládius interfectórum. Hic est gládius occisiónis magnæ, qui obstupéscere eos facit, et corde tabéscere, et multíplicat ruínas.

℟. Redémit † pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et ultra. Glória Patri. Et ultra.

IN II NOCTURNO

De Expositióne sancti Hierónymi Presbýteri in Ezechiélem Prophétam

Lectio V *Lib. 7, c. 21, v. 1*

Quia supra díxerat: Ipsi dicunt ad me: Numquid non per parábolas lóquitur iste? et apértam pópulus flagitábat senténtiam: idcírco id, quod Dóminus per metáphoram, sive parábolam, et, ut álii vertére, provérbium, est locútus,nunc maniféstius lóquitur: saltus Nageb et Darom et Themam esse Jerúsalem, et templum illíus, Sancta sanctórum et omnem terram Judææ: flammámque, quæ combustúra sit saltum, intélligi gládium devorántem, qui edú-

ctus sit de vagína sua, ut interfíciat justum et ímpium. Hoc est enim lignum víride, et lignum áridum. Unde et Dóminus: Si in ligno, ait, víridi tanta fáciunt, in sicco quid fácient?

℟. Super muros tuos, † Jerúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio VI

Primum díxerat: Vaticináre, vel stilla ad Austrum, Africum et Merídiem et ad saltum Meridiánum. Quod quia videbátur obscúrum, et dicta Prophétæ pópulus nesciébat, secúndo pónitur manféstius, saltum Meridiánum esse Jerúsalem; et omnes infructuósas árbores, ad quarum radíces secúris pósita sit, intélligi habitatóres ejus, gladiúmque interpretári pro incéndio.

℟. Muro tuo † inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio VII

Tértio jubétur Prophétæ, ut tacéntibus illis, nec interrogántibus, cur ista vaticinátus sit, fáciat, per quæ interrogétur, et respóndeat, quæ Dóminus locútus est. Ingemísce, inquit, ejuláre non levi voce nec dolóre moderáto, sed in contritióne lumbórum, ut gémitus tuus ex imis viscéribus et amaritúdine ánimi proferátur.

℟. Sustinúimus † pacem, et non venit: quæsívimus bona, et ecce turbátio: cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non in.

Lectio VIII

Et hoc fácies coram eis, ut, cum te interrogáverint, cur tanto gémitu conteráris, et quid tibi mali accíderit, ut sic ingemíscas; tu eis meo sermóne respóndeas: Idcírco plango et dolórem cordis mei dissimuláre non váleo, quia audítus, qui semper meis áuribus insonúerat, ópere complétur et venit, imminens vídelicet Babylónii furéntis exércitus; qui cum vénerit et valláverit Jerúsalem, tunc tabéscet omne cor, et dissolvéntur univérsæ manus: ut, occupánte pavóre mentes hóminum, nullus áudeat repugnáre.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius. Glória Patri. Mélius.

IN III NOCTURNO

Lectiones de Homilia habentur ad finem Proprii de Tempore. 399 vel seq.

℟. IX Laudábilis † pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem Dóminus.

℟. X Misit Dóminus † Ange-

lum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non.

℟. xi Indicábo † tibi, homo, quid sit bonum, aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

℟. xii Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat, et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 400 vel seq.

FERIA II

De Ezechiéle Prophéta

Lectio I *Cap. 33, 1-11*

Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, lóquere ad fílios pópuli tui, et dices ad eos: Terra, cum indúxero super eam gládium, et túlerit pópulus terræ virum unum de novíssimis suis, et constitúerit eum super se speculatórem, et ille víderit gládium veniéntem super terram, et cecínerit búccina, et annuntiáverit pópulo; áudiens autem, quisquis ille est, sónitum búccinæ, et non se observáverit, venerítque gládius, et túlerit eum, sanguis ipsíus super caput ejus erit. Sonum búccinæ audívit, et non se observávit, sanguis ejus in ipso erit; si autem se custodíerit, ánimam suam salvábit.

℟. Redémit † pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et ultra.

Lectio II

Quod si speculátor víderit gládium veniéntem, et non insonúerit búccina, et pópulus se non custodíerit, venerítque gládius, et túlerit de eis ánimam, ille quidem in iniquitáte sua captus est, sánguinem autem ejus de manu speculatóris requíram. ¶ Et tu, fili hóminis, speculatórem dedi te dómui Israël; áudiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me. Si, me dicénte ad ímpium: Impie, morte moriéris, non fúeris locútus, ut se custódiat ímpius a via sua, ipse ímpius in iniquitáte sua moriétur, sánguinem autem ejus de manu tua requíram.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio III

Si autem, annuntiánte te ad ímpium ut a viis suis convertátur, non fúerit convérsus a via sua, ipse in iniquitáte sua moriétur, porro tu ánimam tuam liberásti. Tu ergo, fili hó-

minis, dic ad domum Israël : Sic locúti estis, dicéntes : Iniquitátes nostræ et peccáta nostra super nos sunt, et in ipsis nos tabéscimus : quómodo ergo vívere potérimus? Dic ad eos : Vivo ego, dicit Dóminus Deus, nolo mortem ímpii, sed ut convertátur ímpius a via sua, et vivat. Convertímini, convertímini a viis vestris péssimis, et quare moriémini, domus Israël?

℟. Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Genti peccatríci, de Feria seq. 346

FERIA III

De Ezechiéle Prophéta

Lectio I *Cap. 34, 1-12*

Et factum est verbum Dómini ad me dicens : Fili hóminis, prophéta de pastóribus Israël, prophéta, et dices pastóribus : Hæc dicit Dóminus Deus : Væ pastóribus Israël, qui pascébant semetípsos! Nonne greges a pastóribus pascúntur? Lac comedebátis,et lanis operiebámini, et quod crassum erat occidebátis; gregem autem meum non pascebátis. Quod infírmum fuit non consolidástis,et quod ægrótum non sanástis, quod confráctum est non alligástis, et quod abjéctum est non reduxístis, et quod períerat non quæsístis; sed cum austeritáte imperabátis eis et cum poténtia.

℟. A fácie † furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra : * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! Sed miserére.

Lectio II

Et dispérsæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor; et factæ sunt in devoratiónem ómnium bestiárum agri, et dispérsæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, et in univérso colle excélso; et super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, et non erat,qui requíreret, non erat, inquam, qui requíreret. ¶ Proptérea, pastóres, audíte verbum Dómini : Vivo ego, dicit Dóminus Deus, quia,pro eo quod facti sunt greges mei in rapínam, et oves meæ in devoratiónem ómnium bestiárum agri, eo quod non esset pastor; neque enim quæsiérunt pastóres mei gregem meum, sed pascébant pastóres semetípsos, et greges meos non pascébant; proptérea, pastóres, audíte verbum Dómini.

℟. Civitátem istam † tu circúmda, Dómine: et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio III

Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse super pastóres; requíram gregem meum de manu eórum, et cessáre fáciam eos, ut ultra non pascant gregem, nec pascant ámplius pastóres semetípsos; et liberábo gregem meum de ore eórum, et non erit ultra eis in escam. Quia

hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse requíram oves meas, et visitábo eas. Sicut vísitat pastor gregem suum in die, quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum, sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis et calíginis.

℟. Genti peccatríci, † pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine Deus. Glória Patri. Dómine Deus.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Misit Dóminus, de Feria seq. ut infra.

FERIA IV

De Ezechiéle Prophéta

Lectio I *Cap. 40, 1-6*

In vigésimo quinto anno transmigratiónis nostræ, in exórdio anni, décima mensis, quartodécimo anno postquam percússa est cívitas, in ipsa hac die, facta est super me manus Dómini, et addúxit me illuc. ¶ In visiónibus Dei addúxit me in terram Israël, et dimísit me super montem excélsum nimis, super quem erat quasi ædifícium civitátis vergéntis ad Austrum; et introdúxit me illuc.

℟. Indicábo † tibi, homo, quid sit bonum, aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

Lectio II

Et ecce vir, cujus erat spécies quasi spécies æris, et funículus líneus in manu ejus, et cálamus mensúræ in manu ejus : stabat autem in porta. Et locútus est ad me idem vir : Fili hóminis, vide óculis tuis, et áuribus tuis audi, et pone cor tuum in ómnia, quæ ego osténdam tibi, quia ut ostendántur tibi addúctus es huc, annúntia ómnia quæ tu vides dómui Israël.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio III

Et ecce murus forínsecus in circúitu domus úndique; et in manu viri cálamus mensúræ sex cubitórum et palmo; et mensus est latitúdinem ædifícii cálamo uno, altitúdinem quoque cálamo uno. Et venit ad portam quæ respiciébat viam Orientálem, et ascéndit per gradus ejus; et mensus est limen portæ cálamo uno latitúdinem, id est limen unum cálamo uno in latitúdine.

℟. Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Aspice, † Dómine, quia, de Feria seq. 347

FERIA V

De Ezechiéle Prophéta

Lectio I *Cap. 41, 1-9*

Et introdúxit me in templum; et mensus est frontes, sex cúbitos latitúdinis hinc et sex cúbitos latitúdinis inde, latitúdinem tabernáculi. Et latitúdo por-

tæ decem cubitórum erat, et látera portæ quinque cúbitis hinc, et quinque cúbitis inde; et mensus est longitúdinem ejus quadragínta cubitórum, et latitúdinem vigínti cubitórum. Et introgréssus intrínsecus mensus est in fronte portæ duos cúbitos; et portam, sex cubitórum; et latitúdinem portæ, septem cubitórum.

℟. Vidi Dóminum † sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio II

Et mensus est longitúdinem ejus, vigínti cubitórum, et latitúdinem ejus, vigínti cubitórum, ante fáciem templi. Et dixit ad me: Hoc est Sanctum sanctórum. Et mensus est paríetem domus, sex cubitórum, et latitúdinem láteris, quátuor cubitórum, úndique per circúitum domus. Látera autem, latus ad latus, bis trigínta tria; et erant eminéntia, quæ ingrederéntur per paríetem domus, in latéribus per circúitum, ut continérent et non attíngerent paríetem templi.

℟. Aspice, † Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio III

Et platéa erat in rotúndum, ascéndens sursum per cóchleam, et in cœnáculum templi deferébat per gyrum. Idcírco látius erat templum in superióribus; et sic de inferióribus ascendebátur ad superióra in médium. ¶ Et vidi in domo altitúdinem per circúitum, fundáta látera ad mensúram cálami, sex cubitórum spátio; et latitúdinem per paríetem láteris forínsecus quinque cubitórum; et erat intérior domus in latéribus domus.

℟. Aspice, † Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. Non est. Glória Patri. Non est.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Redémit, de I Nocturno Dom. præc. 342

FERIA VI

De Ezechiéle Prophéta

Lectio I — *Cap. 43, 1-11*

Et duxit me ad portam, quæ respiciébat ad viam Orientálem. Et ecce glória Dei Israël ingrediebátur per viam Orientálem, et vox erat ei quasi vox aquárum multárum, et terra splendébat a majestáte ejus. Et vidi visiónem secúndum spéciem quam víderam, quando venit ut dispérderet civitátem; et spécies secúndum aspéctum quem víderam juxta flúvium Chobar; et cécidi super fáciem meam. Et majéstas Dómini ingréssa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad Oriéntem. Et elevávit me spíritus et introdúxit me in átrium intérius, et ecce repléta erat glória Dómini domus.

℟. Super muros tuos, † Jerúsalem, constítui custódes ; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio II

Et audívi loquéntem ad me de domo ; et vir qui stabat juxta me dixit ad me : Fili hóminis, locus sólii mei, et locus vestigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Israël in ætérnum ; et non pólluent ultra domus Israël nomen sanctum meum, ipsi et reges eórum, in fornicatiónibus suis, et in ruínis regum suórum, et in excélsis. Qui fabricáti sunt limen suum juxta limen meum, et postes suos juxta postes meos, et murus erat inter me et eos ; et polluérunt nomen sanctum meum in abominatiónibus, quas fecérunt ; propter quod consúmpsi eos in ira mea.

℟. Muro tuo † inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio III

Nunc ergo repéllant procul fornicatiónem suam, et ruínas regum suórum a me, et habitábo in médio eórum semper. Tu autem, fili hóminis, osténde dómui Israël templum, et confundántur ab iniquitátibus suis, et metiántur fábricam, et erubéscant ex ómnibus quæ fecérunt. ¶ Figúram domus, et fábricæ ejus, éxitus et intróitus, et omnem descriptiónem ejus, et univérsa præcépta ejus, cunctúmque órdinem ejus, et omnes leges ejus osténde eis, et scribes in óculis eórum, ut custódiant omnes descriptiónes ejus, et præcépta illíus, et fáciant ea.

℟. Sustinúimus † pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non in. Glória Patri. Non in.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Angústiæ, de II Nocturno Dom. præc. 343

SABBATO

De Ezechiéle Prophéta

Lectio I — *Cap. 47, 1-9*

Et convértit me ad portam domus, et ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad Oriéntem ; fácies enim domus respiciébat ad Oriéntem, aquæ autem descendébant in latus templi dextrum, ad Merídiem altáris. ¶ Et edúxit me per viam portæ Aquilónis, et convértit me ad viam foras portam exteriórem, viam quæ respiciébat ad Oriéntem ; et ecce aquæ redundántes a látere dextro.

℟. Laudábilis † pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem Dóminus.

Lectio II

Cum egrederétur vir ad Oriéntem, qui habébat funículum in manu sua, et mensus est mille cúbitos, et tradúxit me per

aquam usque ad talos. Rursúmque mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad génua. Et mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad renes. Et mensus est mille, torréntem, quem non pótui pertransíre, quóniam intumúerant aquæ profúndi torréntis, qui non potest transvadári.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio III

Et dixit ad me: Certe vidísti, fili hóminis. Et edúxit me, et convértit ad ripam torréntis. Cumque me convertíssem, ecce in ripa torréntis ligna multa nimis ex utráque parte. Et ait ad me: Aquæ istæ, quæ egrediúntur ad túmulos sábuli Orientális, et descéndunt ad plana desérti, intrábunt mare, et exíbunt; et sanabúntur aquæ. Et omnis ánima vivens, quæ serpit, quocúmque vénerit torrens, vivet; et erunt pisces multi satis, postquam vénerint illuc aquæ istæ; et sanabúntur et vivent ómnia, ad quæ vénerit torrens.

℟. Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Sustinúimus, de Feria præc. 348

SABBATO
ANTE DOM. III NOVEMBRIS

AD VESPERAS

Vesperæ ut in Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Muro tuo † inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ potentiæ prótege nos semper.

Oratio Dominicæ occurrentis. 399 vel seq.

DOMINICA III NOVEMBRIS

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit liber Daniélis Prophétæ

Lectio I — Cap. 1, 1-15

Anno tértio regni Jóakim, regis Juda, venit Nabuchodónosor, rex Babylónis, in Jerúsalem, et obsédit eam, et trádidit Dóminus in manu ejus Jóakim, regem Juda, et partem vasórum domus Dei; et asportávit ea in terram Sénnaar in domum dei sui, et vasa íntulit in domum thesáuri dei sui. Et ait rex Asphenez præpósito eunuchórum, ut introdúceret de fíliis Israël, et de sémine régio et tyrannórum, púeros, in quibus nulla esset mácula, decóros forma et erudítos omni sapiéntia, cautos sciéntia et doctos disciplína, et qui possent stare in palátio regis, ut docéret eos lítteras et linguam Chaldæórum.

℟. Vidi Dóminum † sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio II

Et constítuit eis rex annónam per síngulos dies de cibis suis, et de vino unde bibébat ipse, ut enutríti tribus annis póstea starent in conspéctu regis. Fuérunt ergo inter eos de fíliis Juda Dániel, Ananías, Mísaël et Azarías. Et impósuit eis præpósitus eunuchórum nómina: Daniéli Baltássar, Ananíæ Sidrach, Misaéli Misach, et Azaríæ Abdénago.

℟. Aspice, † Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio III

Propósuit autem Dániel in corde suo, ne polluerétur de mensa regis, neque de vino potus ejus, et rogávit eunuchórum præpósitum, ne contaminarétur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam et misericórdiam in conspéctu príncipis eunuchórum. Et ait princeps eunuchórum ad Daniélem: Tímeo ego dóminum meum regem, qui constítuit vobis cibum et potum; qui, si víderit vultus vestros macilentióres præ céteris adolescéntibus coævis vestris, condemnábitis caput meum regi.

℟. Aspice, † Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. Non est.

Lectio IV

Et dixit Dániel ad Málasar, quem constitúerat princeps eunuchórum super Daniélem, Ananíam, Misaélem et Azaríam: Tenta nos, óbsecro, servos tuos diébus decem, et dentur nobis legúmina ad vescéndum et aqua ad bibéndum; et contempláre vultus nostros, et vultus puerórum qui vescúntur cibo régio; et, sicut víderis, fácies cum servis tuis. Qui, audíto sermóne hujuscémodi, tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem, apparuérunt vultus eórum melióres et corpulentióres præ ómnibus púeris qui vescebántur cibo régio.

℟. Redémit † pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et ultra. Glória Patri. Et ultra.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Athanásii Epíscopi ad Vírgines

De virginitate n. 6 et 7

Lectio V

Si accédant áliqui, et dicant tibi: Ne frequénter jejúnes, ne imbecíllior fias; ne credas illis, neque auscúltes: per istos enim inimícus hæc súggerit. Reminíscere ejus, quod scriptum est, quod, cum tres púeri, et Dániel, et álii adolescéntuli, captivi ducti essent a Nabuchodónosor rege Babylónis, jussúmque esset, ut de ipsíus mensa régia coméderent et de vino bíberent; Dániel et tres púeri illi noluérunt póllui ex mensa regis, sed

dixérunt eunúcho, qui eos curándos suscéperat: Da nobis de semínibus terræ, et vescémur. Quibus ait eunúchus: Tímeo ego regem, qui constítuit vobis cibum et potum, ne forte fácies vestræ appáreant regi squalidióres præ céteris púeris, qui régia mensa alúntur, et púniat me.

℟. Super muros tuos, † Jerúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio VI

Cui dixérunt illi: Tenta servos tuos dies decem, et da nobis de semínibus. Et dedit eis legúmina ad vescéndum, et aquam ad bibéndum; et introdúxit eos in conspéctu regis, et visæ sunt fácies ipsórum speciosióres præter céteros púeros, qui régiæ mensæ cibis nutriebántur. Vidésne, quid fáciat jejúnium? Morbos sanat, distillatiónes córporis exsíccat, dæmones fugat, pravas cogitatiónes expéllit, mentem clariórem reddit, cor mundum éfficit, corpus sanctíficat, dénique ad thronum Dei hóminem sistit.

℟. Muro tuo † inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio VII

Et ne putes hæc témere dici; habes hujus rei testimónium in Evangéliis a Salvatóre prolátum. Cum enim quæsivíssent discípuli, quonam modo immúndi spíritus ejiceréntur, respóndit Dóminus: Hoc genus non ejícitur, nisi in oratióne et jejúnio. Quisquis ígitur ab immúndo spíritu vexátur, si hoc animadvértat, et hoc phármaco utátur, jejúnio inquam, statim spíritus malus oppréssus abscédet, vim jejúnii métuens. Valde enim dæmones oblectántur crápula et ebrietáte et córporis cómmodis.

℟. Sustinúimus † pacem, et non venit: quæsívimus bona, et ecce turbátio: cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non in.

Lectio VIII

Magna vis in jejúnio, et magna ac præclára fiunt per illud. Alióquin unde hómines tam miríﬁca præstárent, et signa per eos fíerent, et sanitátem infírmis per ipsos largirétur Deus, nisi plane ob exercitatiónes spirituáles, et humilitátem ánimi, et conversatiónem bonam? Jejúnium enim Angelórum cibus est: et qui eo útitur, órdinis angélici censéndus est.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius. Glória Patri. Mélius.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 399 vel seq.

℟. IX Laudábilis † pópulus, * Quem Dóminus exercítuum be-

nedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem Dóminus.

℟. x Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non.

℟. xi Indicábo † tibi, homo, quid sit bonum, aut quid Dóminus requírat a te : * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

℟. xii Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat, et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore 400 vel seq.

FERIA II

De Daniéle Prophéta

Lectio I *Cap. 2, 31-44*

Tu, rex, vidébas, et ecce quasi státua una grandis : státua illa magna et statúra sublímis stabat contra te, et intúitus ejus erat terríbilis. Hujus státuæ caput ex auro óptimo erat, pectus autem et bráchia de argénto, porro venter et fémora ex ære, tíbiæ autem férreæ, pedum quædam pars erat férrea, quædam autem fíctilis. Vidébas ita, donec abscíssus est lapis de monte sine mánibus et percússit státuam in pédibus ejus férreis et fictílibus et commínuit eos. Tunc contríta sunt páriter ferrum, testa, æs, argéntum et aurum, et redácta quasi in favíllam æstívæ áreæ, quæ rapta sunt vento, nullúsque locus invéntus est eis ; lapis autem, qui percússerat státuam, factus est mons magnus et implévit univérsam terram.

℟. Redémit † pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et ultra.

Lectio II

Hoc est sómnium. Interpretatiónem quoque ejus dicémus coram te, rex. Tu rex regum es, et Deus cæli regnum et fortitúdinem et impérium et glóriam dedit tibi ; et ómnia, in quibus hábitant fílii hóminum et béstiæ agri ; vólucres quoque cæli dedit in manu tua, et sub ditióne tua univérsa constítuit : tu es ergo caput áureum. Et post te consúrget regnum áliud minus te, argénteum et regnum tértium áliud æreum, quod imperábit univérsæ terræ. Et regnum quartum erit velut ferrum. Quómodo ferrum commínuit et domat ómnia, sic commínuet et cónteret ómnia hæc.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro ; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim

hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio III

Porro, quia vidísti pedum et digitórum partem testæ fíguli, et partem férream, regnum divísum erit; quod tamen de plantário ferri oriétur, secúndum quod vidísti ferrum mistum testæ ex luto. Et dígitos pedum ex parte férreos, et ex parte fíctiles, ex parte regnum erit sólidum, et ex parte contrítum. ¶ Quod autem vidísti ferrum mistum testæ ex luto, commiscebúntur quidem humáno sémine; sed non adhærébunt sibi, sícuti ferrum miscéri non potest testæ. In diébus autem regnórum illórum suscitábit Deus cæli regnum, quod in ætérnum non dissipábitur, et regnum ejus álteri pópulo non tradétur; commínuet autem et consúmet univérsa regna hæc, et ipsum stabit in ætérnum.

℟. Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Genti peccatríci, de Feria seq. 354

FERIA III

De Daniéle Prophéta

Lectio I — *Cap. 3, 14-19*

Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne, Sidrach, Misach et Abdénago, deos meos non cólitis, et státuam áuream, quam constítui, non adorátis? Nunc ergo si estis parati, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fístulæ, cítharæ, sambúcæ et psaltérii et symphóniæ omnísque géneris musicórum, prostérnite vos, et adoráte státuam quam feci. Quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis. Et quis est Deus, qui erípiet vos de manu mea?

℟. A fácie † furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra: * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! Sed miserére.

Lectio II

Respondéntes Sidrach, Misach et Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac re respondére tibi: ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis et de mánibus tuis, o rex, liberáre. ¶ Quod si nolúerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, et státuam áuream, quam erexísti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et aspéctus faciéi illíus immutátus est super Sidrach, Misach et Abdénago; et præcépit, ut succenderétur fornax séptuplum quam succéndi consuéverat.

℟. Civitátem istam † tu circúmda, Dómine: et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio III — *Cap. 3, 21-25*

Et conféstim viri illi vincti, cum braccis suis et tiáris et

calceaméntis et véstibus missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis; nam jússio regis urgébat. Fornax autem succénsa erat nimis; porro viros illos, qui míserant Sidrach, Misach et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est Sidrach, Misach et Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis, colligáti. Et ambulábant in médio flammæ, laudántes Deum et benedicéntes Dómino.

℟. Genti peccatríci, † pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine Deus. Glória Patri. Dómine Deus.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Misit Dóminus, de Feria seq. 355

FERIA IV
De Daniéle Prophéta

Lectio I *Cap. 4, 16-25*

Respóndit Baltássar et dixit: Dómine mi, sómnium his qui te odérunt, et interpretátio ejus hóstibus tuis sit. Arborem, quam vidísti sublímem atque robústam, cujus altitúdo pertíngit ad cælum, et aspéctus illíus in omnem terram, et rami ejus pulchérrimi, et fructus ejus nímius, et esca ómnium in ea; subter eam habitántes béstiæ agri, et in ramis ejus commorántes aves cæli: tu es, rex, qui magnificátus es et invaluísti; et magnitúdo tua crevit, et pervénit usque ad cælum, et potéstas tua in términos univérsæ terræ.

℟. Indicábo † tibi, homo, quid sit bonum, aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

Lectio II

Quod autem vidit rex vígilem et sanctum descéndere de cælo, et dícere: Succídite árborem, et dissipáte illam, áttamen germen radícum ejus in terra dimíttite; et vinciátur ferro et ære in herbis foris, et rore cæli conspergátur, et cum feris sit pábulum ejus, donec septem témpora muténtur super eum: hæc est interpretátio senténtiæ Altíssimi, quæ pervénit super dóminum meum regem. Ejícient te ab homínibus, et cum béstiis ferísque erit habitátio tua, et fænum ut bos cómedes, et rore cæli infundéris.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio III

Septem quoque témpora mutabúntur super te, donec scias, quod dominétur Excélsus super regnum hóminum, et cuicúmque volúerit det illud. Quod autem præcépit, ut relinquerétur germen radícum ejus, id est árboris, regnum tuum tibi manébit, postquam cognóveris potestátem esse cæléstem. ¶ Quam ob rem, rex, consílium meum pláceat tibi, et peccáta tua eleemósynis rédime, et iniquitátes tuas misericórdiis páuperum; fórsitan ignóscet delíctis tuis. Omnia hæc venérunt super Nabuchodónosor regem.

℟. Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Aspice, † Dómine, quia, de Fer. seq. 356

FERIA V

De Daniéle Prophéta

Lectio I *Cap. 5, 1-6*

Baltássar rex fecit grande convívium optimátibus suis mille, et unusquísque secúndum suam bibébat ætátem. Præcépit ergo, jam temuléntus, ut afferréntur vasa áurea et argéntea, quæ asportáverat Nabuchodónosor pater ejus, de templo, quod fuit in Jerúsalem, ut bíberent in eis rex et optimátes ejus, uxorésque ejus et concubínæ. ¶ Tunc alláta sunt vasa áurea et argéntea, quæ asportáverat de templo, quod fúerat in Jerúsalem, et bibérunt in eis rex et optimátes ejus, uxóres et concubínæ illíus. Bibébant vinum et laudábant deos suos áureos et argénteos, æreos, férreos, lignéosque et lapídeos. In eádem hora apparuérunt dígiti, quasi manus hóminis scribéntis contra candelábrum in superfície paríetis aulæ régiæ, et rex aspiciébat artículos manus scribéntis. Tunc fácies regis commutáta est, et cogitatiónes ejus conturbábant eum.

℟. Vidi Dóminum † sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio II *Cap. 5, 13-17*

Igitur introdúctus est Dániel coram rege, ad quem præfátus rex ait: Tu es Dániel de fíliis captivitátis Judæ, quem addúxit pater meus rex de Judæa? Audívi de te, quóniam spíritum deórum hábeas, et sciéntia, intelligentiáque ac sapiéntia amplióres invéntæ sunt in te. Et nunc introgréssi sunt in conspéctu meo sapiéntes magi, ut scriptúram hanc légerent, et interpretatiónem ejus indicárent mihi, et nequivérunt sensum hujus sermónis edícere. Porro ego audívi de te, quod possis obscúra interpretári et ligáta dissólvere; si ergo vales scriptúram légere, et interpretatiónem ejus indicáre mihi, púrpura vestiéris, et torquem áuream circa collum tuum habébis, et tértius in regno meo princeps eris. Ad quæ respóndens Dániel, ait coram rege: Múnera tua sint tibi, et dona domus tuæ álteri da; scriptúram autem legam tibi, rex, et interpretatiónem ejus osténdam tibi.

℟. Aspice, † Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio III *Cap. 5, 25-31*

Hæc est autem scriptúra quæ digésta est: Mane, Thecel, Phares. Et hæc est interpretátio sermónis: Mane, numerávit Deus regnum tuum, et complévit illud; Thecel, appénsus

es in statéra, et invéntus es minus habens; Phares, divísum est regnum tuum, et datum est Medis et Persis. Tunc, jubénte rege, indútus est Dániel púrpura, et circúmdata est torques áurea collo ejus, et prædicátum est de eo, quod habéret potestátem tértius in regno suo. Eádem nocte interféctus est Baltássar, rex Chaldæus, et Daríus Medus succéssit in regnum, annos natus sexagínta duos.

℟. Aspice, † Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. Non est. Glória Patri. Non est.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Redémit, de I Nocturno Dom. præc. 350

FERIA VI

De Daniéle Prophéta

Lectio I *Cap. 6, 11-24*

Viri ergo illi curiósius inquiréntes invenérunt Daniélem orántem et obsecrántem Deum suum, et accedéntes locúti sunt regi super edícto: Rex, numquid non constituísti, ut omnis homo, qui rogáret quemquam de diis et homínibus usque ad dies trigínta, nisi te, rex, mitterétur in lacum leónum? Ad quos respóndens rex ait: Verus est sermo juxta decrétum Medórum atque Persárum, quod prævaricári non licet. ¶ Tunc respondéntes dixérunt coram rege: Dániel de fíliis captivitátis Juda non curávit de lege tua et de edícto, quod constituísti, sed tribus tempóribus per diem orat obsecratióne sua. Quod verbum cum audísset rex, satis contristátus est; et pro Daniéle pósuit cor ut liberáret eum, et usque ad occásum solis laborábat ut erúeret illum. Viri autem illi intelligéntes regem dixérunt ei: Scito, rex, quia lex Medórum atque Persárum est, ut omne decrétum, quod constitúerit rex, non líceat immutári.

℟. Super muros tuos, † Jerúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio II

Tunc rex præcépit, et adduxérunt Daniélem, et misérunt eum in lacum leónum. Dixítque rex Daniéli: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberábit te. Allatúsque est lapis unus, et pósitus est super os laci, quem obsignávit rex ánulo suo et ánulo optimátum suórum, ne quid fíeret contra Daniélem. Et ábiit rex in domum suam, et dormívit incœnátus, cibíque non sunt alláti coram eo, ínsuper et somnus recéssit ab eo. Tunc rex primo dilúculo consúrgens, festínus ad lacum leónum perréxit; appropinquánsque lácui, Daniélem voce lacrimábili inclamávit, et affátus est eum: Dániel, serve Dei vivéntis, Deus tuus, cui tu servis semper, putásne váluit te liberáre a leónibus?

℟. Muro tuo † inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio III

Et Dániel regi respóndens, ait: Rex in ætérnum vive. Deus meus misit Angelum suum, et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi, quia coram eo justítia invénta est in me; sed et coram te, rex, delíctum non feci. Tunc veheménter rex gavísus est super eo, et Daniélem præcépit edúci de lacu; eductúsque est Dániel de lacu, et nulla læsio invénta est in eo, quia crédidit Deo suo. Jubénte autem rege, addúcti sunt viri illi, qui accusáverant Daniélem, et in lacum leónum missi sunt,ipsi, et fílii,et uxóres eórum; et non pervenérunt usque ad paviméntum laci, donec arríperent eos leónes, et ómnia ossa eórum comminuérunt.

℟. Sustinúimus † pacem, et non venit: quæsívimus bona, et ecce turbátio: cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non in. Glória Patri. Non in.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Angústiæ, de II Nocturno Dom. præc. 351

SABBATO

De Daniéle Prophéta

Lectio I *Cap. 9, 1-5*

In anno primo Daríi, fílii Asuéri, de sémine Medórum, qui imperávit super regnum Chaldæórum, anno uno regni ejus,ego Dániel intelléxi in libris númerum annórum, de quo factus est sermo Dómini ad Jeremíam prophétam, ut compleréntur desolatiónis Jerúsalem septuagínta anni, et pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum, rogáre et deprecári in jejúniis, sacco et cínere. Et orávi Dóminum Deum meum, et conféssus sum, et dixi : Obsecro,Dómine, Deus magne et terríbilis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus te, et custodiéntibus mandáta tua. Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpie égimus, et recéssimus, et declinávimus a mandátis tuis ac judíciis.

℟. Laudábilis † pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem Dóminus.

Lectio II *Cap. 9, 21-27*

Adhuc me loquénte in oratióne, ecce, vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni.Et dócuit me,et locútus est mihi,dixítque: Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo; ego autem veni, ut indicárem tibi,quia vir desideriórum es; tu ergo animadvérte sermónem,et intéllige visiónem. Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum et super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio,et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur vísio et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in ma-

nus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio III

Scito ergo, et animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem et hebdómades sexagínta duæ erunt; et rursum ædificábitur platéa et muri in angústia témporum. ¶ Et post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus; et non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. Et civitátem et sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro: et finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una; et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia et sacrifícium: et erit in templo abominátio desolatiónis; et usque ad consummatiónem et finem perseverábit desolátio.

℟. Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Sustinúimus, de Feria præc. 357

SABBATO

ANTE DOM. IV NOVEMBRIS

AD VESPERAS

Vesperæ ut in Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Qui cælórum † cóntines thronum, et abýssos intuéris, Dómine, Rex regum, montes pónderas, terram palmo conclúdis: exáudi nos, Dómine, in gemítibus nostris.

Oratio Dominicæ occurrentis. 401 vel seq.

DOMINICA IV NOVEMBRIS

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit liber Osée Prophétæ

Lectio I — *Cap. 1, 1-11*

Verbum Dómini, quod factum est ad Osée, fílium Béeri, in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, Ezechíæ, regum Juda; et in diébus Jeróboam, fílii Joas, regis Israël. Princípium loquéndi Dómino in Osée. Et dixit Dóminus ad Osée: Vade, sume tibi uxórem fornicatiónum, et fac tibi fílios fornicatiónum, quia fórnicans fornicábitur terra a Dómino. Et ábiit, et accépit Gomer, fíliam Debélaim, et concépit, et péperit ei fílium.

℟. Vidi Dóminum † sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio II

Et dixit Dóminus ad eum: Voca nomen ejus Jézrahel, quóniam adhuc módicum, et visitábo sánguinem Jézrahel super domum Jehu, et quiéscere fáciam regnum domus Israël, et in illa die cónteram arcum Israël in valle Jézrahel. Et concépit adhuc, et péperit fíliam. Et dixit ei: Voca nomen ejus Absque misericórdia, quia non addam

ultra miseréri dómui Israël, sed oblivióne oblivíscar eórum.

℟. Aspice, † Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio III

Et dómui Juda miserébor, et salvábo eos in Dómino Deo suo; et non salvábo eos in arcu et gládio et in bello et in equis et in equítibus. Et ablactávit eam quæ erat Absque misericórdia; et concépit, et péperit fílium. Et dixit: Voca nomen ejus Non pópulus meus,quia vos non pópulus meus, et ego non ero vester.

℟. Aspice, † Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. Non est. Glória Patri. Non est.

Lectio IV

Et erit númerus filiórum Israël quasi aréna maris, quæ sine mensúra est,et non numerábitur. Et erit, in loco ubi dicétur eis: Non pópulus meus vos; dicétur eis: Fílii Dei vivéntis. Et congregabúntur fílii Juda et fílii Israël páriter, et ponent síbimet caput unum, et ascéndent de terra, quia magnus dies Jézrahel.

℟. Redémit † pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et ultra. Glória Patri. Et ultra.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei

Lectio V

Lib. 18, cap. 28

Osée prophéta, quanto profúndius quidem lóquitur, tanto operósius penetrátur. Sed áliquid inde suméndum est, et hic ex nostra promissióne ponéndum. Et erit, inquit, in loco quo dictum est eis, Non pópulus meus vos: vocabúntur et ipsi fílii Dei vivi. Hoc testimónium prophéticum de vocatióne pópuli Géntium, qui prius non pertinébat ad Deum, étiam Apóstoli intellexérunt.

℟. Super muros tuos, † Jerúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio VI

Et quia ipse quoque pópulus Géntium spirituáliter est in fíliis Abrahæ, ac per hoc recte dícitur Israël; proptérea séquitur, et dicit: Et congregabúntur fílii Juda et fílii Israël in idípsum, et ponent síbimet principátum unum, et ascéndent a terra.

℟. Muro tuo † inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio VII

Hoc si adhuc velímus expónere, elóquii prophétici obtundétur sapor. Recolátur tamen lapis ille anguláris, et duo illi paríetes, unus ex Judæis, alter ex Géntibus : ille nómine filiórum Juda, iste nómine filiórum Israël, eídem uni principátui suo in idípsum innitíntes, et ascendéntes agnoscántur in terra.

℟. Sustinúimus † pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non in.

Lectio VIII

Istos autem carnáles Israëlítas, qui nunc nolunt crédere in Christum, póstea creditúros, id est fílios eórum (nam útique isti in suum locum moriéndo transíbunt) idem Prophéta testátur, dicens : Quóniam diébus multis sedébunt fílii Israël sine rege, sine príncipe, sine sacrifício, sine altári, sine sacerdótio, sine manifestatiónibus. Quis non vídeat, nunc sic esse Judæos?

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro ; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est ; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius. Glória Patri. Mélius.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 401 vel seq.

℟. IX Laudábilis † pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem Dóminus.

℟. X Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non.

℟. XI Indicábo † tibi, homo, quid sit bonum, aut quid Dóminus requírat a te : * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 402 vel seq.

FERIA II

De Osée Prophéta

Lectio I *Cap. 4, 1-10*

Audíte verbum Dómini, fílii Israël, quia judícium Dómino cum habitatóribus terræ ; non est enim véritas, et non est misericórdia, et non est sciéntia Dei in terra. Maledíctum et mendácium et homicídium et furtum et adultérium inundavérunt, et sanguis sánguinem tétigit. Propter hoc lugébit terra, et infirmábitur omnis, qui hábi-

tat in ea, in béstia agri et in vólucre cæli; sed et pisces maris congregabúntur.

℟. Redémit † pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. E t ultra.

Lectio II

Verúmtamen unusquísque non júdicet, et non arguátur vir; pópulus enim tuus sicut hi, qui contradícunt sacerdóti. Et córrues hódie, et córruet étiam prophéta tecum. Nocte tacére feci matrem tuam. Contícuit pópulus meus, eo quod non habúerit sciéntiam. Quia tu sciéntiam repulísti, repéllam te, ne sacerdótio fungáris mihi; et oblíta es legis Dei tui, oblivíscar filiórum tuórum et ego.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. M élius.

Lectio III

Secúndum multitúdinem eórum sic peccavérunt mihi: glóriam eórum in ignomíniam commutábo. Peccáta pópuli mei cómedent, et ad iniquitátem eórum sublevábunt ánimas eórum. ¶ Et erit sicut pópulus sic sacérdos, et visitábo super eum vias ejus et cogitatiónes ejus reddam ei. Et cómedent et non saturabúntur, fornicáti sunt et non cessavérunt, quóniam Dóminum dereliquérunt in non custodiéndo.

℟. Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. E t non. G lória Patri. E t non.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Genti peccatríci, de Feria seq. 362

FERIA III

Incipit Joël Prophéta

Lectio I *Cap. 1, 1-11*

Verbum Dómini, quod factum est ad Joël, fílium Phátuel. Audíte hoc, senes, et áuribus percípite, omnes habitatóres terræ, si factum est istud in diébus vestris, aut in diébus patrum vestrórum? ¶ Super hoc fíliis vestris narráte, et fílii vestri fíliis suis, et fílii eórum generatióni álteræ. Resíduum erúcæ comédit locústa, et resíduum locústæ comédit bruchus, et resíduum bruchi comédit rubígo.

℟. A fácie † furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra: * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum S ed miserére.

Lectio II

Expergiscímini, ébrii, et flete et ululáte, omnes qui bíbitis vinum in dulcédine, quóniam périit ab ore vestro. Gens enim ascéndit super terram meam fortis et innumerábilis: dentes ejus ut dentes leónis, et moláres ejus ut cátuli leónis. Pósuit víneam meam in desértum, et ficum meum decorticávit, nudans

spoliávit eam et projécit, albi facti sunt rami ejus.

℟. Civitátem istam † tu circúmda, Dómine: et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio III

Plange, quasi virgo accíncta sacco super virum pubertátis suæ. Périit sacrifícium et libátio de domo Dómini; luxérunt sacerdótes, minístri Dómini. Depopuláta est régio, luxit humus, quóniam devastátum est tríticum, confúsum est vinum, elánguit óleum; confúsi sunt agrícolæ, ululavérunt vinitóres super fruménto et hórdeo, quia périit messis agri.

℟. Genti peccatríci, † pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine Deus. Glória Patri. Dómine Deus.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Misit Dóminus, de Feria seq. 363

FERIA IV
De Joéle Prophéta

Lectio I — Cap. 3, 1-12

In diébus illis et in témpore illo, cum convértero captivitátem Juda et Jerúsalem, congregábo omnes Gentes, et dedúcam eas in vallem Jósaphat, et disceptábo cum eis ibi super pópulo meo et hereditáte mea Israël, quos dispersérunt in natiónibus, et terram meam divisérunt. Et super pópulum meum misérunt sortem; et posuérunt púerum in prostíbulo, et puéllam vendidérunt pro vino ut bíberent.

℟. Indicábo † tibi, homo, quid sit bonum, aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

Lectio II

Verum quid mihi et vobis, Tyrus et Sidon, et omnis términus Palæstinórum? Numquid ultiónem vos reddétis mihi? Et, si ulciscímini vos contra me, cito velóciter reddam vicissitúdinem vobis super caput vestrum. Argéntum enim meum et aurum tulístis, et desiderabília mea et pulchérrima intulístis in delúbra vestra; et fílios Juda et fílios Jerúsalem vendidístis fíliis Græcórum, ut longe facerétis eos de fínibus suis. Ecce ego suscitábo eos de loco, in quo vendidístis eos, et convértam retributiónem vestram in caput vestrum.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio III

Et vendam fílios vestros et fílias vestras in mánibus filiórum Juda, et venúmdabunt eos Sabæis, genti longínquæ, quia Dóminus locútus est. Clamáte hoc in Géntibus, sanctificáte bellum, suscitáte robústos; accédant, ascéndant omnes viri bellatóres. Concídite arátra vestra in gládios, et ligónes vestros in lánceas. ¶ Infírmus dicat: Quia fortis ego sum. Erúmpite, et ve-

níte, omnes gentes de circúitu, et congregámini; ibi occúmbere fáciet Dóminus robústos tuos. Consúrgant, et ascéndant Gentes in vallem Jósaphat; quia ibi sedébo, ut júdicem omnes gentes in circúitu.

℟. Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

In Festis XII Lect. 4 ℟. Aspice, † Dómine, quia, de Feria seq. ut infra.

FERIA V

Incipit Amos Prophéta

Lectio I *Cap. 1, 1-8*

Verba Amos, qui fuit in pastóribus de Thécue: quæ vidit super Israël in diébus Ozíæ, regis Juda, et in diébus Jeróboam, fílii Joas, regis Israël, ante duos annos terræmótus. Et dixit: Dóminus de Sion rúgiet, et de Jerúsalem dabit vocem suam; et luxérunt speciósa pastórum, et exsiccátus est vertex Carméli.

℟. Vidi Dóminum † sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio II

Hæc dicit Dóminus: Super tribus scéleribus Damásci, et super quátuor non convértam eum, eo quod trituráverint in plaustris férreis Gálaad: et mittam ignem in domum Azaël, et devorábit domos Bénadad, et cónteram vectem Damásci, et dispérdam habitatórem de campo idóli et tenéntem sceptrum de domo voluptátis, et transferétur pópulus Sýriæ Cyrénen, dicit Dóminus.

℟. Aspice, † Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio III

Hæc dicit Dóminus: Super tribus scéleribus Gazæ et super quátuor non convértam eum, eo quod transtúlerint captivitátem perféctam, ut conclúderent eam in Idumæa. ¶ Et mittam ignem in murum Gazæ, et devorábit ædes ejus, et dispérdam habitatórem de Azóto et tenéntem sceptrum de Ascalóne, et convértam manum meam super Accaron, et períbunt réliqui Philisthinórum, dicit Dóminus Deus.

℟. Aspice, † Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. Non est. Glória Patri. Non est.

In Festis XII Lect., 4 ℟. Redémit, de I Nocturno Dom. præc. 359

FERIA VI

Incipit Abdías Prophéta

Lectio I *Vers. 1-11*

Vísio Abdíæ. Hæc dicit Dóminus Deus ad Edom: Audítum audívimus a Dómino, et legátum ad Gentes misit: Súrgi-

te, et consurgámus advérsus eum in prœlium. Ecce párvulum dedi te in Géntibus, contemptíbilis tu es valde. Supérbia cordis tui éxtulit te habitántem in scissúris petrárum, exaltántem sólium tuum, qui dicis in corde tuo: Quis détrahet me in terram? Si exaltátus fúeris ut áquila, et si inter sídera posúeris nidum tuum, inde détraham te, dicit Dóminus.

℞. Super muros tuos, † Jerúsalem, constítui custódes;* Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio II

Si fures introíssent ad te, si latrónes per noctem, quómodo conticuísses? Nonne furáti essent sufficiéntia sibi? Si vindemiatóres introíssent ad te, numquid saltem racémum reliquíssent tibi? Quómodo scrutáti sunt Esau? Investigavérunt abscóndita ejus. Usque ad términum emisérunt te, omnes viri fœderis tui illusérunt tibi, invaluérunt advérsum te viri pacis tuæ; qui cómedunt tecum ponent insídias subter te: non est prudéntia in eo.

℞. Muro tuo † inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper:* Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio III

Numquid non in die illa, dicit Dóminus, perdam sapiéntes de Idumæa, et prudéntiam de monte Esau? Et timébunt fortes tui a Merídie, ut intéreat vir de monte Esau. Propter interfectiónem et propter iniquitátem in fratrem tuum Jacob opériet te confúsio, et períbis in ætérnum. ¶ In die, cum stares advérsus eum, quando capiébant aliéni exércitum ejus, et extránei ingrediebántur portas ejus, et super Jerúsalem mittébant sortem, tu quoque eras quasi unus ex eis.

℞. Sustinúimus † pacem, et non venit: quæsívimus bona, et ecce turbátio: cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non in. Glória Patri. Non in.

In Festis XII Lect., 4 ℞. Angústiæ, de II Nocturno Dom. præc. 360

SABBATO

Incipit Jonas Prophéta

Lectio I — *Cap. 1, 1-12*

Et factum est verbum Dómini ad Jonam, fílium Amáthi, dicens: Surge, et vade in Níniven, civitátem grandem, et prædica in ea, quia ascéndit malítia ejus coram me. Et surréxit Jonas, ut fúgeret in Tharsis a fácie Dómini; et descéndit in Joppen; et invénit navem eúntem in Tharsis, et dedit naulum ejus, et descéndit in eam, ut iret cum eis in Tharsis a fácie Dómini. Dóminus autem misit ventum magnum in mare, et facta est tempéstas magna in mari, et navis periclitabátur cónteri.

℞. Laudábilis † pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Is-

raël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem Dóminus.

Lectio II

Et timuérunt nautæ, et clamavérunt viri ad deum suum, et misérunt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut alleviarétur ab eis; et Jonas descéndit ad interióra navis, et dormiébat sopóre gravi. Et accéssit ad eum gubernátor, et dixit ei: Quid tu sopóre deprímeris? Surge, ínvoca Deum tuum, si forte recógitet Deus de nobis, et non pereámus. Et dixit vir ad collégam suum: Veníte, et mittámus sortes, et sciámus, quare hoc malum sit nobis. Et misérunt sortes, et cécidit sors super Jonam.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio III

Et dixérunt ad eum: Indica nobis, cujus causa malum istud sit nobis? Quod est opus tuum? quæ terra tua, et quo vadis? vel ex quo pópulo es tu? Et dixit ad eos: Hebræus ego sum, et Dóminum Deum cæli ego tímeo, qui fecit mare et áridam. ¶ Et timuérunt viri timóre magno, et dixérunt ad eum: Quid hoc fecísti? Cognovérunt enim viri, quod a fácie Dómini fúgeret, quia indicáverat eis. Et dixérunt ad eum: Quid faciémus tibi, et cessábit mare a nobis? quia mare ibat et intumescébat. Et dixit ad eos: Tóllite me, et míttite in mare, et cessábit mare a vobis; scio enim ego, quóniam propter me tempéstas hæc grandis venit super vos.

℟. Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

In Festis XII Lect., 4 ℟. Sustinúimus, de Feria VI præc. 364

SABBATO
ANTE DOM. V NOVEMBRIS
AD VESPERAS

Vesperæ ut in Psalterio. 173

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif., Aña Super muros tuos, † Jerúsalem, constítui custódes; tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes: ut divíni óperis fructum propénsius exsequéntes; pietátis tuæ remédia majóra percípiant. Per Dóminum.

DOMINICA V NOVEMBRIS
Semiduplex

IN I NOCTURNO

Incipit Michæas Prophéta

Lectio I *Cap. 1, 1-9*

Verbum Dómini, quod factum est ad Michæam Morasthíten, in diébus Jóathan, Achaz et Ezechíæ, regum Juda, quod vidit super Samaríam et Jerúsalem. Audíte, pópuli omnes, et atténdat terra et pleni-

túdo ejus, et sit Dóminus Deus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo.

℟. Vidi Dóminum † sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio II

Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo, et descéndet, et calcábit super excélsa terræ. Et consuméntur montes subtus eum, et valles scindéntur, sicut cera a fácie ignis, et sicut aquæ, quæ decúrrunt in præceps. In scélere Jacob omne istud, et in peccátis domus Israël.

℟. Aspice, † Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio III

Quod scelus Jacob? nonne Samaría? Et quæ excélsa Judæ? nonne Jerúsalem? Et ponam Samaríam quasi acérvum lápidum in agro, cum plantátur vínea, et détraham in vallem lápides ejus, et fundaménta ejus revelábo.

℟. Aspice, † Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. Non est. Glória Patri. Non est.

Lectio IV

Et ómnia sculptília ejus concidéntur, et omnes mercédes ejus comburéntur igne, et ómnia idóla ejus ponam in perditiónem, quia de mercédibus meretrícis congregáta sunt, et usque ad mercédem meretrícis reverténtur. Super hoc plangam et ululábo; vadam spoliátus et nudus, fáciam planctum velut dracónum, et luctum quasi struthiónum : quia desperáta est plaga ejus, quia venit usque ad Judam, tétigit portam pópuli mei usque ad Jerúsalem.

℟. Redémit † pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et ultra. Glória Patri. Et ultra.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Basilíi Magni in Psalmum trigésimum tértium

Homilia in Ps. 33, n. 8

Lectio V

Cum te appetítus inváserit peccándi, velim cógites horríbile illud et intolerábile Christi tribúnal, in quo præsidébit judex in alto et excélso throno; astábit autem omnis creatúra, ad gloriósum illíus conspéctum contremíscens. Addducéndi étiam nos sumus sínguli, eórum quæ in vita gessérimus ratiónem redditúri.

℟. Super muros tuos, † Jerúsalem, constítui custódes ;* Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem

meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio VI

Mox illis, qui multa mala in vita perpetrárint, terríbiles quidam et defórmes assístent ángeli, ígneos vultus præ se feréntes atque ignem spirántes, ea re propósiti et voluntátis acerbitátem ostendéntes, nocti vultu símiles, propter mærórem et ódium in humánum genus.

℟. Muro tuo † inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio VII

Ad hæc cógites profúndum bárathrum, inextricábiles ténebras, ignem caréntem splendóre, uréndi quidem vim habéntem, sed privátum lúmine: deínde vérmium genus venénum immíttens, et carnem vorans, inexplebíliter edens neque umquam saturitátem séntiens, intolerábiles dolóres corrosióne ipsa infígens: postrémo, quod suppliciórum ómnium gravíssimum est, oppróbrium illud et confusiónem sempitérnam. Hæc time, et hoc timóre corréptus ánimam a peccatórum concupiscéntia tamquam freno quodam réprime.

℟. Sustinúimus † pacem, et non venit: quæsívimus bona, et ecce turbátio: cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non in.

Lectio VIII

Hunc timórem Dómini se doctúrum prophéta promísit. Docére autem non simplíciter promísit, sed eos, qui eum audíre volúerint: non eos, qui lóngius prolápsi sunt, sed qui salútem appeténtes accúrrunt: non aliénos a promissiónibus, sed ex baptísmate filiórum adoptiónis verbo ipsi conciliátos atque conjúnctos. Proptérea, Veníte, inquit, hoc est, per bona ópera accédite ad me, fílii, quippe qui per regeneratiónem fílii lucis effici digni facti estis: audíte, qui aures cordis habétis apértas; timórem Dómini docébo vos: illum scílicet, quem paulo ante oratióne nostra descrípsimus.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius. Glória Patri. Mélius.

IN III NOCTURNO

Lectiones habentur ad finem Proprii de Tempore. 408

℟. IX Laudábilis † pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem Dóminus.

℟. X Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erí-

puit de médio catulórum leónum. Et non.

℟. XI Indicábo † tibi, homo, quid sit bonum, aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

℟. XII Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Añæ ad Benedíctus et Magníficat et Oratio habentur ad finem Proprii de Tempore. 409

FERIA II

Incipit Nahum Prophéta

Lectio I *Cap. 1, 1-10*

Onus Nínive. Liber visiónis Nahum Elcesæi. Deus æmulátor et ulcíscens Dóminus, ulcíscens Dóminus et habens furórem; ulcíscens Dóminus in hostes suos et iráscens ipse inimícis suis. ¶ Dóminus pátiens et magnus fortitúdine et mundans non fáciet innocéntem; Dóminus in tempestáte et túrbine viæ ejus, et nébulæ pulvis pedum ejus; íncrepans mare et exsíccans illud, et ómnia flúmina ad desértum dedúcens.

℟. Redémit † pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Eritque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et ultra.

Lectio II

Infirmátus est Basan et Carmélus, et flos Líbani elánguit; montes commóti sunt ab eo, et colles desoláti sunt, et contrémuit terra a fácie ejus, et orbis et omnes habitántes in eo. Ante fáciem indignatiónis ejus quis stabit? et quis resístet in ira furóris ejus? Indignátio ejus effúsa est ut ignis, et petræ dissolútæ sunt ab eo.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio III

Bonus Dóminus, et confórtans in die tribulatiónis, et sciens sperántes in se. Et in dilúvio prætereúnte consummatiónem fáciet loci ejus, et inimícos ejus persequéntur ténebræ. Quid cogitátis contra Dóminum? Consummatiónem ipse fáciet; non consúrget duplex tribulátio. Quia, sicut spinæ se ínvicem complectúntur, sic convívium eórum páriter potántium: consuméntur quasi stípula aritáte plena.

℟. Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

In Festis XII Lect., 4 ℟. Genti peccatríci. de Feria seq. 369

FERIA III

Incipit Hábacuc Prophéta

Lectio I *Cap. 1, 1-10*

Onus, quod vidit Hábacuc prophéta. Usquequo, Dómine, clamábo, et non exáudies? vociferábor ad te vim pátiens, et non salvábis? Quare ostendísti mihi iniquitátem et labórem, vidére prædam et injustítiam contra me, et factum est judícium et contradíctio poténtior? ¶ Propter hoc laceráta est lex, et non pervénit usque ad finem judícium; quia ímpius prævalet advérsus justum, proptérea egréditur judícium pervérsum.

℟. A fácie † furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra: * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! Sed miserére.

Lectio II

Aspícite in géntibus et vidéte, admirámini et obstupéscite; quia opus factum est in diébus vestris, quod nemo credet cum narrábitur; quia ecce ego suscitábo Chaldæos, gentem amáram et velócem, ambulántem super latitúdinem terræ, ut possídeat tabernácula non sua. Horríbilis et terríbilis est, ex semetípsa judícium et onus ejus egrediétur.

℟. Civitátem istam † tu circúmda, Dómine: et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio III

Levióres pardis equi ejus, et velocióres lupis vespertínis, et diffundéntur équites ejus; équites namque ejus de longe vénient, volábunt quasi áquila festínans ad comedéndum. Omnes ad prædam vénient, fácies eórum ventus urens; et congregábit quasi arénam captivitátem. Et ipse de régibus triumphábit, et tyránni ridículi ejus erunt; ipse super omnem munitiónem ridébit, et comportábit ággerem, et cápiet eam.

℟. Genti peccatríci, † pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine Deus. Glória Patri. Dómine Deus.

In Festis XII Lect., 4 ℟. Misit Dóminus, de Feria seq. 370

FERIA IV

Incipit Sophonías Prophéta

Lectio I *Cap. 1, 1-9*

Verbum Dómini, quod factum est ad Sophoníam, fílium Chusi, fílii Godolíæ, fílii Amaríæ, fílii Ezecíæ, in diébus Josíæ, fílii Amon, regis Judæ. Cóngregans congregábo ómnia a fácie terræ, dicit Dóminus, cóngregans hóminem et pecus, cóngregans volatília cæli et pisces maris; et ruínæ impiórum erunt, et dispérdam hómines a fácie terræ, dicit Dóminus.

℟. Indicábo † tibi, homo, quid sit bonum, aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

Lectio II

Et exténdam manum meam super Judam et super omnes habitántes Jerúsalem, et dispérdam de loco hoc relíquias

Baal, et nómina ædituórum cum sacerdótibus; et eos, qui adórant super tecta milítiam cæli, et adórant et jurant in Dómino, et jurant in Melchom, et qui avertúntur de post tergum Dómini, et qui non quæsiérunt Dóminum, nec investigavérunt eum.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio III

Siléte a fácie Dómini Dei, quia juxta est dies Dómini, quia præparávit Dóminus hóstiam, sanctificávit vocátos suos. ¶ Et erit: in die hóstiæ Dómini visitábo super príncipes et super fílios regis et super omnes, qui indúti sunt veste peregrína; et visitábo super omnem, qui arrogánter ingréditur super limen in die illa, qui complent domum Dómini Dei sui iniquitáte et dolo.

℟. Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

In Festis XII Lect., 4 ℟. Aspice, † Dómine, quia, de Feria seq. 371

FERIA V

Incipit Aggæus Prophéta

Lectio I *Cap. 1, 1-10*

In anno secúndo Daríi regis, in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ ad Zoróbabel, fílium Saláthiel, ducem Juda, et ad Jesum, fílium Jósedec, sacerdótem magnum, dicens: Hæc ait Dóminus exercítuum, dicens: Pópulus iste dicit: Nondum venit tempus domus Dómini ædificándæ.

℟. Vidi Dóminum † sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio II

Et factum est verbum Dómini in manu Aggæi prophétæ, dicens: Numquid tempus vobis est, ut habitétis in dómibus laqueátis, et domus ista desérta? Et nunc hæc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras. ¶ Seminástis multum, et intulístis parum; comedístis, et non estis satiáti; bibístis, et non estis inebriáti; operuístis vos, et non estis calefácti; et qui mercédes congregávit, misit eas in sácculum pertúsum.

℟. Aspice, † Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio III

Hæc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras, ascéndite in montem, portáte ligna et ædificáte domum, et acceptábilis mihi erit, et glorificábor, dicit Dó-

minus. Respexístis ad ámplius, et ecce factum est minus; et intulístis in domum, et exsufflávi illud. Quam ob causam? dicit Dóminus exercítuum, quia domus mea desérta est, et vos festinátis unusquísque in domum suam. Propter hoc super vos prohíbiti sunt cæli, ne darent rorem, et terra prohíbita est, ne daret germen suum.

℟. Aspice, † Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. Non est. Glória Patri. Non est.

In Festis XII Lect., 4 ℟. Redémit de I Nocturno Dom. præc. 366

FERIA VI

Incipit Zacharías Prophéta

Lectio I *Cap. 1, 1-6*

In mense octávo in anno secúndo Daríi regis factum est verbum Dómini ad Zacharíam, fílium Barachíæ, fílii Addo, Prophétam, dicens: Irátus est Dóminus super patres vestros iracúndia. ¶ Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum, et convértar ad vos, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Super muros tuos, † Jerúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio II

Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clamábant prophétæ prióres, dicéntes: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini de viis vestris malis et de cogitatiónibus vestris péssimis; et non audiérunt neque attendérunt ad me, dicit Dóminus. Patres vestri ubi sunt? et prophétæ numquid in sempitérnum vivent?

℟. Muro tuo † inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio III

Verúmtamen verba mea et legítima mea, quæ mandávi servis meis prophétis, numquid non comprehendérunt patres vestros, et convérsi sunt, et dixérunt: Sicut cogitávit Dóminus exercítuum fácere nobis secúndum vias nostras, et secúndum adinventiónes nostras, fecit nobis?

℟. Sustinúimus † pacem, et non venit: quæsívimus bona, et ecce turbátio: cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non in. Glória Patri. Non in.

In Festis XII Lect., 4 ℟. Angústiæ, de II Nocturno Dom. præc. 367

SABBATO

Incipit Malachías Prophéta

Lectio I *Cap. 1, 1-11*

Onus verbi Dómini ad Israël in manu Malachíæ. Diléxi vos, dicit Dóminus, et dixístis: In quo dilexísti nos? Nonne frater erat Esau Jacob? dicit Dóminus; et diléxi Jacob, Esau autem

ódio hábui, et pósui montes ejus in solitúdinem, et hereditátem ejus in dracónes desérti. Quod si díxerit Idumæa : Destrúcti sumus, sed reverténtes ædificábimus quæ destrúcta sunt; hæc dicit Dóminus exercítuum: Isti ædificábunt, et ego déstruam; et vocabúntur términi impietátis, et pópulus cui irátus est Dóminus usque in ætérnum.

℟. Laudábilis † pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: Opus manuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem Dóminus.

Lectio II

Et óculi vestri vidébunt, et vos dicétis : Magnificétur Dóminus super términum Israël. Fílius honórat patrem, et servus dóminum suum; si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? et, si Dóminus ego sum, ubi est timor meus? dicit Dóminus exercítuum ad vos, o sacerdótes, qui despícitis nomen meum, et dixístis: In quo despéximus nomen tuum? Offértis super altáre meum panem pollútum, et dícitis : In quo pollúimus te? In eo quod dícitis : Mensa Dómini despécta est.

℟. Angústiæ † mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio III

Si offerátis cæcum ad immolándum, nonne malum est? et si offerátis claudum et lánguidum, nonne malum est? Offer illud duci tuo, si placúerit ei, aut si suscéperit fáciem tuam, dicit Dóminus exercítuum. Et nunc deprecámini vultum Dei, ut misereátur vestri (de manu enim vestra factum est hoc), si quómodo suscípiat fácies vestras, dicit Dóminus exercítuum. ¶ Quis est in vobis, qui claudat óstia et incéndat altáre meum gratúito? Non est mihi volúntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum, et munus non suscípiam de manu vestra. Ab ortu enim solis usque ad occásum, magnum est nomen meum in Géntibus; et in omni loco sacrificátur et offértur nómini meo oblátio munda, quia magnum est nomen meum in Géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Misit Dóminus † Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

In Festis XII Lect., 4 ℟. Sustinúimus, de Feria præc. 371

Ad Vesperas omnia dicuntur, ut pro Sabbato ante Dominicam I Adventus in principio Proprii de Tempore in parte I hujus Breviarii notatur. 183

HOMILIÆ, EVANGELIA ET ORATIONES
CUM ANTIPHONIS AD BENEDICTUS ET MAGNIFICAT
IN DOMINICIS
PER ORDINEM DISPOSITÆ
A IV USQUE AD XXIV ET ULTIMAM POST PENTECOSTEN

DOMINICA IV
POST PENTECOSTEN
Semiduplex

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine : ut et mundi cursus pacífice nobis tuo órdine dirigátur; et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 5*

In illo témpore : Cum turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 4 in Luc. c. 5 n. 68, 70 et 71

Ubi Dóminus multis impartívit vária génera sanitátum, nec témpore, nec loco pótuit ab stúdio sanándi turba cohibéri. Vesper incúbuit, sequebántur : stagnum occúrrit, urgébant : et ídeo ascéndit in Petri navim. Hæc est illa navis, quæ adhuc secúndum Matthæum flúctuat, secúndum Lucam replétur píscibus : ut et princípia Ecclésiæ fluctuántis, et posterióra exuberántis agnóscas.

℟℟. ut supra. 266

Lectio X

Pisces enim sunt, qui hanc enávigant vitam. Ibi adhuc discípulis Christus dormit, hic præcipit; dormit enim tépidis, perféctis vígilat. Non turbátur hæc navis, in qua prudéntia návigat, abest perfídia, fides aspírat. Quemádmodum enim turbári póterat, cui præerat is, in quo Ecclésiæ firmaméntum est? Illic ergo turbátio, ubi módica fides; hic secúritas, ubi perfécta diléctio.

Lectio XI

Et si áliis imperátur, ut laxent rétia sua, soli tamen Petro dícitur : Duc in altum; hoc est, in profúndum disputatiónum. Quid enim tam altum, quam altitúdinem divitiárum vidére, scire Dei Fílium, et professiónem divínæ generatiónis assúmere? Quam licet mens non queat humána plene ratiónis investigatióne comprehéndere, fídei tamen plenitúdo compléctitur.

Lectio XII

Nam, etsi non licet mihi scire, quemádmodum natus sit, non licet tamen nescíre, quod natus sit. Sériem generatiónis ignóro; sed auctórem generatiónis agnósco. Non interfúimus, cum ex Patre Dei Fílius nascerétur; sed interfúimus, cum a Patre Dei Fílius dicerétur. Si Deo non crédimus, cui credémus? Omnia enim, quæ crédimus, vel visu crédimus, vel audítu : visus sæpe fállitur, audítus in fide est.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 5, 1-11

In illo témpore : Cum turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum : piscatóres autem descénderant, et lavábant rétia. Ascéndens autem in unam navim, quæ erat Simónis, rogávit eum a terra redúcere pusíllum. Et sedens docébat de navícula turbas. Ut cessávit autem loqui, dixit ad Simónem : Duc in altum, et laxáte rétia vestra in captúram. Et respóndens Simon, dixit illi : Præcéptor, per totam noctem laborántes, nihil cépimus : in verbo autem tuo laxábo rete. Et cum hoc fecíssent, conclusérunt píscium multitúdinem copiósam : rumpebátur autem rete eórum. Et annuérunt sóciis, qui erant in ália navi, ut venírent, et adjuvárent eos. Et venérunt, et implevérunt ambas navículas, ita ut pene mergeréntur. Quod cum vidéret Simon Petrus, prócidit ad génua Jesu, dicens : Exi a me, quia homo peccátor sum, Dómine. Stupor enim circumdéderat eum, et omnes, qui cum illo erant, in captúra píscium, quam céperant: simíliter autem Jacóbum et Joánnem, fílios Zebedæi, qui erant sócii Simónis. Et ait ad Simónem Jesus : Noli timére : ex hoc jam hómines eris cápiens. Et subdúctis ad terram návibus, relíctis ómnibus, secúti sunt eum.

Oratio ut supra. 373

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Ascéndens Jesus † in navim et sedens docébat turbas, allelúja.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Præcéptor, † per totam noctem laborántes, nihil cépimus : in verbo autem tuo laxábo rete.

DOMINICA V
POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti : infúnde córdibus nostris tui amóris affectum ; ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 5*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nisi abundáverit justítia vestra plus quam scribárum et pharisæórum, non intrábitis in regnum cælórum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Lib. 1 de Serm. Dñi in monte, c. 9, n. 21 et 24

Justítia pharisæórum est, ut non occídant: justítia eórum, qui intratúri sunt in regnum cælórum, ut non irascántur sine causa. Mínimum est ergo, non occídere ; et, qui illud sólverit,

mínimus vocábitur in regno cælórum. Qui autem illud impléverit, ut non occídat, non contínuo magnus erit, et idóneus regno cælórum ; sed tamen ascéndit áliquem gradum : perficiétur autem, si nec irascátur sine causa ; quod si perfécerit, multo remótior erit ab homicídio.

℟℟. ut supra. 269

Lectio X

Quaprópter qui docet ut non irascámur, non solvit legem ne occidámus, sed implet pótius ; ut et foris, dum non occídimus, et in corde, dum non iráscimur, innocéntiam custodiámus. Gradus ítaque sunt in istis peccátis : ut primo quisque irascátur, et eum motum retíneat corde concéptum. Jam si extórserit vocem indignántis ipsa commótio, non significántem áliquid, sed illum ánimi motum ipsa eruptióne testántem, qua feriátur ille, cui iráscitur ; plus est útique, quam si surgens ira siléntio premerétur.

Lectio XI

Si vero non solum vox indignántis audiátur, sed étiam verbum, quo jam certam ejus vituperatiónem, in quem profértur, desígnet et notet ; quis dúbitet, ámplius hoc esse, quam si solus indignatiónis sonus ederétur ? Vide nunc étiam tres reátus, judícii, concílii, et gehénnæ ignis. Nam in judício adhuc defensióni datur locus.

Lectio XII

In concílio autem, quamquam et judícium esse sóleat, tamen quia interésse áliquid hoc loco fatéri cogit ipsa distínctio, videtur ad concílium pertinére senténtiæ prolátio ; quando non jam cum ipso reo ágitur, utrum damnándus sit ; sed inter se, qui júdicant, cónferunt, quo supplício damnári opórteat, quem constat esse damnándum. Gehénna vero ignis, nec damnatiónem habet dúbiam, sicut judícium, nec damnáti pœnam, sicut concílium : in gehénna quippe ignis, certa est damnátio, et pœna damnáti.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 5, 20-24

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nisi abundáverit justítia vestra plus quam scribárum et pharisæórum, non intrábitis in regnum cælórum. Audístis, quia dictum est antíquis : Non occídes : qui autem occíderit, reus erit judício. Ego autem dico vobis : quia omnis, qui iráscitur fratri suo, reus erit judício. Qui autem díxerit fratri suo : raca, reus erit concílio. Qui autem díxerit : fátue, reus erit gehénnæ ignis. Si ergo offers munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsum te : relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius reconciliári fratri tuo : et tunc véniens óffeHres munus tuum.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Audístis, † quia dictum est antíquis : Non occídes : qui autem occíderit, reus erit judício.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Si offers † munus tuum ad altáre, et recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsus te: relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius reconciliári fratri tuo : et tunc véniens ófferes munus tuum, allelúja.

DOMINICA VI
POST PENTECOSTEN
Semiduplex

Oratio

Deus virtútum, cujus est totum quod est óptimum: ínsere pectóribus nostris amórem tui nóminis, et præsta in nobis religiónis augméntum; ut, quæ sunt bona, nútrias, ac pietátis stúdio, quæ sunt nutríta, custódias. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio IX *Cap. 8*

In illo témpore : Cum turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis : Miséreor super turbam: quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 6 in Lucæ cap. 9 n. 69 et 70

Posteáquam illa, quæ Ecclésiæ typum accépit, a fluxu curáta est sánguinis, posteáquam Apóstoli ad evangelizándum regnum Dei sunt destináti, grátiæ cæléstis impartítur aliméntum. Sed quibus impartiátur, advérte. Non otiósis, non in civitáte, quasi in synagóga vel sæculári dignitáte residéntibus; sed inter desérta quæréntibus Christum.

℟℟. ut supra. 272

Lectio X

Qui enim non fastídiunt, ipsi excipiúntur a Christo, et cum ipsis lóquitur Dei Verbum, non de sæculáribus,sed de regno Dei. Et si qui corporális gerunt úlcera passiónis, his medicínam suam libénter indúlget. Consequens ígitur erat, ut, quos a vúlnerum dolóre sanáverat, eos alimóniis spiritálibus a jejúnio liberáret.

Lectio XI

Itaque nemo cibum áccipit Christi, nisi fúerit ante sanátus; et illi, qui vocántur ad cœnam, prius vocándo sanántur. Si claudus fuit, gradiéndi facultátem, ut veníret, accépit : si lúmine oculórum privátus, domum útique Dómini, nisi refúsa luce, intráre non pótuit.

Lectio XII

Ubíque ígitur mystérii ordo servátur, ut prius per remissiónem peccatórum vulnéribus medicína tribuátur, post alimónia mensæ cæléstis exúberet ; quamquam nondum validióribus hæc turba reficiátur aliméntis, neque Christi córpore et sánguine jejúna solidióris fídei corda pascántur. Lacte, inquit, vos potávi, non esca; nondum enim poterátis, sed nec adhuc quidem potéstis. In modum lactis quinque sunt panes : esca autem solídior, corpus est Christi ; potus veheméntior, sanguis est Dómini.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 8, 1-9

In illo témpore : Cum turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis : Miséreor super turbam : quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent : et si dimísero eos jejúnos in domum suam, defícient in via: quidam enim ex eis de longe venérunt. Et respondérunt ei discípuli sui : Unde illos quis póterit hic saturáre pánibus in solitúdine? Et interrogávit eos : Quot panes habétis? Qui dixérunt : Septem. Et præcépit turbæ discúmbere super terram. Et accípiens septem panes, grátias agens fregit, et dabat discípulis suis, ut appónerent, et apposuérunt turbæ. Et habébant piscículos paucos : et ipsos benedíxit, et jussit appóni. Et manducavérunt, et saturáti sunt, et sustulérunt quod superáverat de fragméntis, septem sportas. Erant autem qui manducáverant, quasi quátuor míllia : et dimísit eos.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Cum turba multa † esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis : Miséreor super turbam : quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent, allelúja.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Miséreor † super turbam : quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent : et si dimísero eos jejúnos, defícient in via, allelúja.

DOMINICA VII
POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Deus, cujus providéntia in sui dispositióne non fállitur : te súpplices exorámus; ut nóxia cuncta submóveas, et ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 7*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Atténdite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth. cap. 6, n. 4 et 5

Blandiménta verbórum, et mansuetúdinis simulatiónem ádmonet fructu operatiónis expéndi oportére; ut, non qualem quis verbis réferat, sed qualem se rebus effíciat, spectémus; quia in multis vestítu óvium rábies lupína contégitur. Ergo ut spinæ uvas, ut tríbuli ficus non génerant, et ut iníquæ árbores utília poma non áfferunt; ita ne in istis quidem consístere docet boni óperis effectum, et idcírco omnes cognoscéndos esse de frúctibus.

℟℟. supra 275 vel ut in Dominica 1 Augusti. 290

Lectio X

Regnum enim cælórum sola verbórum offícia non óbtinent; neque qui díxerit: Dómine, Dómine, heres illíus erit. Quid enim mériti est Dómino dícere, Dómine? Numquid Dóminus non erit, nisi fúerit dictus a nobis? Et quæ offícii sánctitas est nóminis nuncupátio, cum cæléstis regni iter obediéntia pótius voluntátis Dei, non nuncupátio, repertúra sit?

Lectio XI

Multi mihi dicent in illa die: Dómine, Dómine, nonne in tuo nómine prophetávimus? Etiam nunc pseudoprophetárum frauduléntiam et hypocritárum simulaménta condémnat, qui glóriam sibi ex verbi virtúte præsúmunt, in doctrínæ prophetía, et dæmoniórum fuga, et istiúsmodi óperum virtútibus. Atque hinc sibi regnum cælórum pollicéntur: quasi vero eórum áliquid próprium sit, quæ loquúntur aut fáciunt, et non ómnia virtus Dei invocáta perfíciat; cum doctrínæ sciéntiam léctio áfferat, dæmónia Christi nomen exágitet.

Lectio XII

De nostro ígitur est beáta illa ætérnitas promerénda, præstandúmque est áliquid ex próprio, ut bonum velímus, malum omne vitémus, totóque afféctu præcéptis cæléstibus obtemperémus, ac tálibus offíciis cógniti Deo simus, agamúsque pótius quod vult, quam quod potest gloriémur; repúdians eos ac repéllens, quos a cognitióne sua, ópera iniquitátis avérterint.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 7, 15-21

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces: a frúctibus eórum cognoscétis eos. Numquid cólligunt de spinis uvas, aut de tríbulis ficus? Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autem arbor malos fructus facit. Non potest arbor bona malos fructus fácere: neque arbor mala bonos fructus fácere. Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidétur, et in ignem mittétur. Igitur ex frúctibus eórum cognoscétis eos. Non omnis, qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cælórum: sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est, ipse intrábit in regnum cælórum.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Atténdite † a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces: a frúctibus eórum cognocétis eos, allelúja.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Non potest † arbor bona fructus malos fácere: nec arbor mala fructus bonos fácere. Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, exci-

détur, et in ignem mittétur, allelúja.

DOMINICA VIII
POST PENTECOSTEN
Semiduplex

Oratio

Largíre nobis, quæsumus, Dómine, semper spíritum cogitándi quæ recta sunt, propítius et agéndi: ut, qui sine te esse non póssumus, secúndum te vívere valeámus. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 16*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum: et hic diffamátus est apud illum, quasi dissipásset bona ipsíus. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Ep. 121 ad Algasiam, cap. 6

Si dispensátor iníqui mammónæ, dómini voce laudátur, quod de re iníqua sibi justítiam præparárit; et passus dispéndia dóminus laudat dispensatóris prudéntiam, quod advérsus dóminum quidem fraudulénter, sed pro se prudénter égerit: quanto magis Christus, qui nullum damnum sustinére potest, et pronus est ad cleméntiam, laudábit discípulos suos, si in eos, qui creditúri sibi sunt, misericórdes fúerint?

℟℟. supra 278 vel in occurrente Dominica Augusti. 290 vel seq.

Lectio X

Dénique post parábolam íntulit: Et ego vobis dico, Fácite vobis amícos de iníquo mammóna. Mammóna autem non Hebræórum, sed Syrórum lingua divítiæ nuncupántur, quod de iniquitáte colléctæ sint. Si ergo iníquitas bene dispensáta vértitur in justítiam; quanto magis sermo divínus, in quo nulla est iníquitas, qui et Apóstolis créditus est, si bene fúerit dispensátus, dispensatóres suos levábit in cælum?

Lectio XI

Quámobrem séquitur: Qui fidélis est in mínimo, hoc est, in carnálibus; et in multis fidélis erit, hoc est, in spirituálibus. Qui autem in parvo iníquus est, ut non det frátribus ad uténdum, quod a Deo pro ómnibus est creátum; iste et in spirituáli pecúnia dividénda iníquus erit, ut non pro necessitáte, sed pro persónis doctrínam Dómini dívidat.

Lectio XII

Si autem, inquit, carnáles divítias, quæ labúntur, non bene dispensátis; veras ætern ásque divítias doctrínæ Dei quis credet vobis? Et si in iis, quæ aliéna sunt (aliénum autem est a nobis omne, quod sæculi est), infidéles fuístis; ea, quæ vestra sunt, et próprie deputáta hómini, quis vobis crédere póterit?

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 16, 1-9

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum: et hic diffamátus est apud illum, quasi dissipásset bona ipsíus. Et vocávit illum, et ait illi: Quid hoc áudio de te? redde ratiónem villicatiónis tuæ: jam enim non

póteris villicáre. Ait autem víllicus intra se: Quid fáciam, quia dóminus meus aufert a me villicatiónem? Fódere non váleo, mendicáre erubésco. Scio quid fáciam, ut, cum amótus fúero a villicatióne, recípiant me in domos suas. Convocátis ítaque síngulis debitóribus dómini sui, dicébat primo: Quantum debes dómino meo? At ille dixit: Centum cados ólei. Dixítque illi: Accipe cautiónem tuam: et sede cito, scribe quinquagínta. Deínde álii dixit: Tu vero quantum debes? Qui ait: Centum coros trítici. Ait illi: Accipe lítteras tuas, et scribe octogínta. Et laudávit dóminus víllicum iniquitátis, quia prudénter fecísset: quia fílii hujus sæculi prudentióres fíliis lucis in generatióne sua sunt. Et ego vobis dico: fácite vobis amícos de mammóna iniquitátis: ut, cum defecéritis, recípiant vos in ætérna tabernácula.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Ait dóminus víllico: † Quid hoc áudio de te? redde ratiónem villicatiónis tuæ, allelúja.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Quid fáciam, † quia dóminus meus aufert a me villicatiónem? Fódere non váleo, mendicáre erubésco. Scio quid fáciam, ut, cum amótus fúero a villicatióne, recípiant me in domos suas.

DOMINICA IX
POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Páteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: et, ut peténtibus desideráta concédas; fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore: Cum appropinquáret Jesus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, dicens: Quia si cognovísses et tu, et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi! Nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 39 in Evang. n. 1

Quod a fiente Dómino illa Jerosolymórum subvérsio descríbitur, quæ a Vespasiáno et Tito Románis princípibus facta est, nullus, qui históriam eversiónis ejúsdem legit, ignórat. Románi étenim príncipes denuntiántur, cum dícitur: Quia vénient dies in te, et circúmdabunt te inimíci tui vallo.

℟℟. supra 281 vel in occurrente Dominica Augusti. 290 vel seq.

Lectio X

Hoc quoque quod ádditur: Non relínquent in te lápidem super lápidem: étiam jam ipsa ejúsdem civitátis transmigrátio testátur; quia, dum nunc in eo loco constrúcta est, ubi extra portam fúerat Dóminus crucifíxus, prior illa Jerúsalem, ut dícitur, fúnditus est evérsa.

Lectio XI

Cui ex qua culpa eversiónis suæ pœna fúerit illáta, subjúngitur : Eo quod non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. Creátor quippe hóminum per incarnatiónis suæ mystérium hanc visitáre dignátus est; sed ipsa timóris et amóris illíus recordáta non est. Unde étiam per Prophétam in increpatióne cordis humáni aves cæli ad testimónium deducúntur, dum dícitur : Milvus in cælo cognóvit tempus suum, turtur et hirúndo et cicónia custodiérunt tempus advéntus sui; pópulus autem meus non cognóvit judícium Dómini.

Lectio XII

Flevit étenim prius Redémptor ruínam pérfidæ civitátis, quam ipsa sibi cívitas non cognoscébat esse ventúram. Cui a flente Dómino recte dícitur: Quia si cognovísses, et tu; subáudi, fleres; quæ modo, quia nescis quod ímminet, exsúltas. Unde et súbditur : Et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi. Cum enim carnis se voluptátibus daret, et ventúra mala non prospíceret; in die sua, quæ ad pacem esse ei póterant, habébat.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 19, 41-47

In illo témpore : Cum appropinquáret Jesus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, dicens : Quia si cognovísses et tu, et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi! Nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Quia vénient dies in te : et circúmdabunt te inimíci tui vallo, et circúmdabunt te : et coangustábunt te úndique: et ad terram prostérnent te, et fílios tuos, qui in te sunt, et non relínquent in te lápidem super lápidem : eo quod non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. Et ingréssus in templum, cœpit ejícere vendéntes in illo, et eméntes, dicens illis : Scriptum est : Quia domus mea domus oratiónis est. Vos autem fecístis illam spelúncam latrónum. Et erat docens quotídie in templo.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Cum appropinquáret † Dóminus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, et dixit : Quia si cognovísses et tu; quia vénient dies in te : et circúmdabunt te inimíci tui vallo, et circúmdabunt te : et coangustábunt te úndique: et ad terram prostérnent te : eo quod non cognovísti tempus visitatiónis tuæ, allelúja.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Scriptum est enim: † Quia domus mea domus oratiónis est cunctis géntibus : vos autem fecístis illam spelúncam latrónum. Et erat quotídie docens in templo.

DOMINICA X
POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo maniféstas : multíplica super nos misericórdiam

tuam; ut ad tua promíssa curréntes, cæléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 18*

In illo témpore: Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidébant tamquam justi, et aspernabántur céteros, parábolam istam: Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent: unus pharisæus, et alter publicánus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 115 de verbis Dñi, cap. II

Díceret saltem pharisæus: Non sum sicut multi hómines. Quid est, céteri hómines, nisi omnes præter ipsum? Ego, inquit, justus sum, céteri peccatóres. Non sum sicut céteri hómines, injústi, raptóres, adúlteri. Et ecce tibi ex vicíno publicáno majóris tumóris occásio: Sicut, inquit, publicánus iste. Ego, inquit, solus sum: iste de céteris est. Non sum, inquit, talis, qualis iste, per justítias meas, quibus iníquus non sum.

℟℟. supra 284 vel in occurrente Dominica Augusti. 290 vel seq.

Lectio X

Jejúno bis in sábbato, décimas do ómnium quæ possídeo. Quid rogáverit Deum, quære in verbis ejus; nihil invénies. Ascéndit oráre: nóluit Deum rogáre, sed se laudáre. Parum est, non Deum rogáre, sed se laudáre; ínsuper et rogánti insultáre.

Lectio XI

Publicánus autem de longínquo stabat, et Deo tamen ipse appropinquábat: cordis consciéntia eum removébat, píetas applicábat. Publicánus autem de longínquo stabat, sed Dóminus eum de propínquo attendébat. Excélsus enim Dóminus, et humília réspicit; excélsos autem, qualis erat ille pharisæus, a longe cognóscit. Excélsa quidem Deus a longe cognóscit, sed non ignóscit.

Lectio XII

Adhuc audi humilitátem publicáni. Parum est, quia de longínquo stabat: nec óculos suos ad cælum levábat: ut aspicerétur, non aspiciébat; respícere sursum non audébat: premébat consciéntia, spes sublevábat. Adhuc audi: Percutiébat pectus suum. Pœnas a seípso exigébat; proptérea Dóminus confiténti parcébat. Percutiébat pectus suum, dicens: Dómine, propítius esto mihi peccatóri. Ecce qui rogat. Quid miráris, si Deus ignóscit, quando ipse agnóscit?

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 18, 9-14

In illo témpore: Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidébant tamquam justi, et aspernabántur céteros, parábolam istam. Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent: unus pharisæus, et alter publicánus. Pharisæus stans, hæc apud se orábat: Deus, grátias ago tibi, quia non sum sicut céteri hóminum: raptóres, injústi, adúlteri: velut étiam hic publicánus. Jejúno bis in sábbato: décimas do ómnium, quæ possídeo. Et publicánus a longe stans nolébat

nec óculos ad cælum leváre: sed percutiébat pectus suum, dicens: Deus, propítius esto mihi peccatóri. Dico vobis : descéndit hic justificátus in domum suam ab illo: quia omnis qui se exáltat, humiliábitur: et qui se humíliat, exaltábitur.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Stans a longe † publicánus, nolébat óculos ad cælum leváre: sed percutiébat pectus suum, dicens: Deus, propítius esto mihi peccatóri.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Descéndit hic † justificátus in domum suam ab illo: quia omnis qui se exáltat, humiliábitur: et qui se humíliat, exaltábitur.

DOMINICA XI POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui, abundántia pietátis tuæ, et mérita súpplicum excédis et vota: effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia métuit, et adjícias quod orátio non præsúmit. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio IX *Cap. 7*

In illo témpore: Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. in Ezech. lib. 1 Hom. 10 n. 20

Quid est, quod creátor ómnium Deus, cum surdum et mutum sanáre voluísset, in aures illíus suos dígitos misit, et éxspuens linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona Sancti Spíritus designántur? Unde cum in álio loco ejecísset dæmónium, dixit: Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelístam álium dixísse descríbitur: Si ego in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco collígitur, quia dígitus Spíritus vocátur.

℟℟. supra 287 vel in occurrente Dominica mensis. 290 vel seq.

Lectio X

Dígitos ergo in aurículas míttere, est per dona Spíritus Sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre. Quid est vero, quod éxspuens linguam ejus tétigit? Salíva nobis est ex ore Redemptóris, accépta sapiéntia in elóquio divíno. Salíva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo sapiéntia, quæ ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur.

Lectio XI

Qui suspíciens in cælum, ingémuit: non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat; sed nos ad eum gémere, qui cælo præsidet, dócuit : ut et aures nostræ per donum Spíritus Sancti aperíri, et lingua per salívam

oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicatiónis.

Lectio XII

Cui mox, Ephphetha, id est, Adaperíre dícitur : et statim apértæ sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguæ ejus. Qua in re notándum est, quia propter clausas aures dictum est, Adaperíre. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex subsequénti procul dúbio étiam linguæ ejus vínculum sólvitur; ut bona, quæ ipse fécerit, étiam faciénda áliis loquátur. Ubi bene ádditur: Et loquebátur recte. Ille enim recte lóquitur, qui prius obediéndo fécerit, quæ loquéndo ádmonet esse faciénda.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 7, 31-37

In illo témpore: Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et addúcunt ei surdum et mutum, et deprecabántur eum, ut impónat illi manum. Et apprehéndens eum de turba seórsum, misit dígitos suos in aurículas ejus: et éxspuens, tétigit linguam ejus: et suspíciens in cælum, ingémuit, et ait illi: Ephphetha, quod est, Adaperíre. Et statim apértæ sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguæ ejus, et loquebátur recte. Et præcépit illis, ne cui dícerent. Quanto autem eis præcipiébat, tanto magis plus prædicábant : et eo ámplius admirabántur, dicéntes: Bene ómnia fecit : et surdos fecit audíre, et mutos loqui.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Cum transísset Dóminus † fines Tyri, surdos fecit audíre, et mutos loqui.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Bene ómnia fecit : † et surdos fecit audíre, et mutos loqui.

DOMINICA XII POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur : tríbue, quæsumus, nobis; ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum nostrum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 10*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Lib. 3 in Luc. cap. 10

Non óculi scribárum et pharisæórum, qui corpus tantum Dómini vidére; sed illi beáti óculi, qui ejus possunt cognóscere sacraménta, de quibus dícitur : Et revelásti ea párvulis. Beáti óculi parvulórum, quibus

et se et Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exsultávit, ut vidéret diem Christi; et vidit, et gavísus est.

℟℟. supra in occurrente Dominica mensis. 290 vel seq.

Lectio X

Isaías quoque, et Michæas, et multi álii prophétæ vidérunt glóriam Dómini, qui et proptérea Vidéntes sunt appelláti; sed hi omnes, a longe aspiciéntes et salutántes, per spéculum et in ænígmate vidérunt. Apóstoli autem, in præsentiárum habéntes Dóminum, convescentésque ei, et quæcúmque voluíssent interrogándo discéntes, nequáquam per Angelos aut várias visiónum spécies opus habébant docéri.

Lectio XI

Quos vero Lucas multos prophétas et reges dicit, Matthæus apértius prophétas et justos appéllat. Ipsi sunt enim reges magni: quia tentatiónum suárum mótibus non consentiéndo succúmbere, sed regéndo præésse novérunt. Et ecce quidam legisperítus surréxit, tentans eum et dicens: Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo?

Lectio XII

Legisperítus, qui de vita ætérna Dóminum tentans intérrogat, occasiónem, ut reor, tentándi de ipsis Dómini sermónibus sumpsit, ubi ait: Gaudéte autem, quod nómina vestra scripta sunt in cælis. Sed ipsa sua tentatióne declárat, quam vera sit illa Dómini conféssio, qua Patri lóquitur: Quod abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 10, 23-37

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt: et audíre quæ audítis, et non audiérunt. Et ecce, quidam legisperítus surréxit, tentans illum, et dicens: Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quómodo legis? Ille respóndens, dixit: Díliges Dóminum, Deum tuum, ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex ómnibus víribus tuis, et ex omni mente tua: et próximum tuum sicut teípsum. Dixítque illi: Recte respondísti: hoc fac, et vives. Ille autem volens justificáre seípsum, dixit ad Jesum: Et quis est meus próximus? Suscípiens autem Jesus, dixit: Homo quidam descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, et íncidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum: et plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto. Accidit autem, ut sacérdos quidam descénderet eádem via: et viso illo prætermívit. Simíliter et levíta, cum esset secus locum, et vidéret eum, pertránsiit. Samaritánus autem quidam iter fáciens, venit secus eum: et videns eum, misericórdia motus est. Et apprópians, alligávit vúlnera ejus, infúndens óleum et vinum, et impónens illum in juméntum suum, duxit in stábulum, et curam ejus egit. Et áltera die prótulit duos de-

nários, et dedit stabulário, et ait: Curam illíus habe: et quodcúmque supererogáveris, ego, cum redíero, reddam tibi. Quis horum trium vidétur tibi próximus fuísse illi, qui íncidit in latrónes? At ille dixit: Qui fecit misericórdiam in illum. Et ait illi Jesus: Vade, et tu fac simíliter.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Magíster † quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quómodo legis? Díliges Dóminum, Deum tuum, ex toto corde tuo, allelúja.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Homo quidam † descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, et íncidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum: et plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto.

DOMINICA XIII
POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis fídei, spei, et caritátis augméntum: et, ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum nostrum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 17*

In illo témpore: Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam et Galilæam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Lib. 2 quæst. Evang. c. 40

De decem leprósis, quos Dóminus ita mundávit, cum ait: Ite, osténdite vos sacerdótibus; quæri potest, cur eos ad sacerdótes míserit, ut, cum irent, mundaréntur. Nullum enim eórum, quibus hæc corporália benefícia præstitit, invenítur misísse ad sacerdótes, nisi leprósos. Nam et illum a lepra mundáverat, cui dixit: Vade, osténde te sacerdótibus, et offer pro te sacrifícium, quod præcépit Móyses, in testimónium illis.

℟℟. supra in occurrente Dominica mensis. 292 vel seq.

Lectio X

Quæréndum ígitur est, quid ipsa lepra signíficet: non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruérunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis, aut integritátis sénsuum atque membrórum. Leprósi ergo non absúrde intélligi possunt, qui sciéntiam veræ fídei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim abscóndunt imperítiam suam; sed pro summa perítia próferunt in lucem, et jactántia sermónis osténtant.

Lectio XI

Nulla porro falsa doctrína est, quæ non áliqua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordináte permíxta, in una disputatióne vel narratióne hóminis, tamquam in uníus córporis

colóre apparéntia, signíficant lepram, tamquam veris falsísque colórum fucis humána córpora variántem atque maculántem.

Lectio XII

Hi autem tam vitándi sunt Ecclésiæ, ut, si fíeri potest, lóngius remóti, magno clamóre Christum interpéllent; sicut isti decem stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes: Jesu præcéptor, miserére nostri. Nam et quod præceptórem vocant, quo nómine néscio utrum quisquam Dóminum interpelláverit pro medicína corporáli; satis puto significáre, lepram falsam esse doctrínam, quam bonus præcéptor abstérgit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 17, 11-19

In illo témpore: Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam et Galilæam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe; et levavérunt vocem dicéntes: Jesu præcéptor, miserére nostri. Quos ut vidit, dixit: Ite, osténdite vos sacerdótibus. Et factum est, dum irent, mundáti sunt. Unus autem ex illis, ut vidit quia mundátus est, regréssus est, cum magna voce magníficans Deum, et cécidit in fáciem ante pedes ejus, grátias agens: et hic erat Samaritánus. Respóndens autem Jesus, dixit: Nonne decem mundáti sunt? et novem ubi sunt? Non est invéntus qui redíret, et daret glóriam Deo, nisi hic alienígena. Et ait illi: Surge, vade; quia fides tua te salvum fecit.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Cum transíret Jesus † quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe; et levavérunt vocem dicéntes: Jesu præcéptor, miserére nostri.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Unus autem ex illis, † ut vidit quod mundátus est, regréssus est, cum magna voce magníficans Deum, allelúja.

DOMINICA XIV
POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Custódi, Dómine, quæsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua: et quia sine te lábitur humána mortálitas; tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum nostrum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 6*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Lib. 2 de Serm. Dom. in monte, c. 14, n. 47 et 49

Nemo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referéndum est, quod consequénter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, et

álterum díliget; aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt: nam, qui sint duo dómini, deínceps osténdit, cum dicit: Non potéstis Deo servíre, et mammónæ.

℟℟. supra in occurrente Dominica mensis 295 vel seq.

Lectio X

Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit et Púnicum nomen; nam lucrum Púnice mammon dícitur. Sed qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sæculi a Dómino dícitur.

Lectio XI

Aut enim unum ódio habébit homo, et álterum díliget, id est, Deum; aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Patiétur enim durum et perniciósum dóminum, quisquis servit mammónæ; sua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo, et non eum díligit. Quis enim est, qui díligat diábolum? sed tamen pátitur.

Lectio XII

Ideo, inquit, dico vobis, non habére sollicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro quid induátis; ne forte, quamvis jam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et ad ipsa conquirénda, nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur: id est, ut cum consúlere alícui vidéri vólumus, nostrum emoluméntum ibi pótius, quam illíus utilitátem attendámus; et ídeo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 6, 24-33

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre: aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget: aut unum sustinébit, et álterum contémnet. Non potéstis Deo servíre, et mammónæ. Ideo dico vobis, ne sollíciti sitis ánimæ vestræ quid manducétis, neque córpori vestro quid induámini. Nonne ánima plus est quam esca: et corpus plus quam vestiméntum? Respícite volatília cæli, quóniam non serunt, neque metunt, neque cóngregant in hórrea: et Pater vester cæléstis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Quis autem vestrum cógitans potest adjícere ad statúram suam cúbitum unum? Et de vestiménto quid sollíciti estis? Consideráte lília agri quómodo crescunt: non labórant, neque nent. Dico autem vobis, quóniam nec Sálomon in omni glória sua coopértus est sicut unum ex istis. Si autem fænum agri, quod hódie est, et cras in clíbanum míttitur, Deus sic vestit: quanto magis vos, módicæ fídei? Nolíte ergo sollíciti esse, dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus, aut quo operiémur? Hæc enim ómnia gentes inquírunt. Scit enim Pater vester, quia his ómnibus indigétis. Quærite ergo primum regnum Dei, et justítiam ejus: et hæc ómnia adjiciéntur vobis.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Nolíte † sollíciti esse, dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus? Scit enim Pater vester, quid vobis necésse sit, allelúja.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Quǽrite primum † regnum Dei, et justítiam ejus: et hæc ómnia adjiciéntur vobis, allelúja.

DOMINICA XV
POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat: et quia sine te non potest salva consístere; tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 7*

In illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Serm. 44 de Verb. Domini, c. II et III

De júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua; de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore; illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur; illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret: Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

℟℟. supra in occurrente Dominica mensis. 297 vel seq.

Lectio X

Tres autem mórtuos invénimus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti.

Lectio XI

Dóminus enim noster Jesus Christus ea, quæ faciébat corporáliter, étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat; sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus. Quemádmodum qui videt lítteras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem; sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, et est óculis laudátor, mente non cógnitor.

Lectio XII

Alius autem et laudat artifícium, et capit intelléctum: ille útique, qui non solum vidére, quod commúne est ómnibus,

potest, sed étiam légere; quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt, quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum quia facta sunt; álii vero et facta miráti, et intellécta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 7, 11-16

In illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Cum autem appropinquáret portæ civitátis, ecce, defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ: et hæc vídua erat: et turba civitátis multa cum illa. Quam cum vidísset Dóminus, misericórdia motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accéssit, et tétigit lóculum. (Hi autem, qui portábant, stetérunt.) Et ait: Adoléscens, tibi dico, surge. Et resédit qui erat mórtuus, et cœpit loqui. Et dedit illum matri suæ. Accépit autem omnes timor: et magnificábant Deum, dicéntes: Quia Prophéta magnus surréxit in nobis: et quia Deus visitávit plebem suam.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Ibat Jesus † in civitátem, quæ vocátur Naim: et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Prophéta magnus † surréxit in nobis: et quia Deus visitávit plebem suam.

DOMINICA XVI
POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Tua nos, quæsumus, Dómine, grátia semper et prævéniat et sequátur: ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 14*

In illo témpore: Cum intráret Jesus in domum cujúsdam príncipis pharisæórum sábbato manducáre panem, et ipsi observábant eum. Et ecce, homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 7 in Luc. cap. 14, n. 195-198

Curátur hydrópicus, in quo fluxus carnis exúberans ánimæ gravábat offícia, spíritus exstinguébat ardórem. Deínde docétur humílitas, dum in illo convívio nuptiáli appeténtia loci superióris arcétur; cleménter tamen, ut persuásio humanitátis asperitátem coërcitiónis exclúderet, rátio profíceret ad persuasiónis efféctum, et corréctio emendáret afféctum.

℟℟. supra in occurrente Dominica mensis. 300 vel seq.

Lectio X

Huic quasi próximo límine humánitas copulátur: quæ ita Domínicæ senténtiæ definitióne distínguitur, si in páupe-

res et débiles conferátur: nam hospitálem esse remuneratúris, afféctus avarítiæ est. Postrémo jam quasi eméritæ milítiæ viro contemnendárum stipéndium præscríbitur facultátum: quod neque ille, qui stúdiis inténtus inferióribus possessiónes sibi terrénas coémit, regnum cæli possit adipísci, cum Dóminus dicat: Vende ómnia tua, et séquere me.

Lectio XI

Nec ille, qui emit boves, cum Eliséus occíderit, et pópulo divíserit quos habébat: et ille, qui duxit uxórem, cógitet, quæ mundi sunt, non quæ Dei. Non quod conjúgium reprehendátur, sed quia ad majórem honórem vocétur intégritas: quóniam múlier innúpta et vídua cógitat, quæ sunt Dómini, ut sit sancta córpore et spíritu.

Lectio XII

Sed ut in grátiam, ut supra cum víduis, ita nunc étiam cum conjúgibus revertámur: non refúgimus opiniónem, quam sequúntur pleríque, ut tria génera hóminum a consórtio magnæ illíus cœnæ æstimémus exclúdi: Gentílium, Judæórum, Hæreticórum. Et ídeo Apóstolus avarítiam dicit esse fugiéndam; ne impedíti more Gentíli, iniquitáte, malítia, impudicítia, avarítia, ad regnum Christi perveníre nequeámus. Omnis enim immúndus aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi et Dei.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 14,1-11

In illo témpore: Cum intráret Jesus in domum cujúsdam príncipis pharisæórum sábbato manducáre panem, et ipsi observábant eum. Et ecce, homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et respóndens Jesus, dixit ad legisperítos et pharisæos, dicens: Si licet sábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipse vero apprehénsum sanávit eum, ac dimísit. Et respóndens ad illos, dixit: Cujus vestrum ásinus aut bos in púteum cadet, et non contínuo éxtrahet illum die sábbati? Et non póterant ad hæc respondére illi. Dicébat autem et ad invitátos parábolam, inténdens quómodo primos accúbitus elígerent, dicens ad illos: Cum invitátus fúeris ad núptias, non discúmbas in primo loco, ne forte honorátior te sit invitátus ab illo, et véniens is, qui te et illum vocávit, dicat tibi: Da huic locum: et tunc incípias cum rubóre novíssimum locum tenére. Sed cum vocátus fúeris, vade, recúmbe in novíssimo loco: ut, cum vénerit qui te invitávit, dicat tibi: Amíce, ascénde supérius. Tunc erit tibi glória coram simul discumbéntibus: quia omnis, qui se exáltat, humiliábitur: et qui se humíliat, exaltábitur.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Cum intráret Jesus ✝ in domum cujúsdam príncipis pharisæórum sábbato manducáre panem, ecce, homo quidam hydrópicus erat ante illum. Ipse vero apprehénsum sanávit eum, ac dimísit.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Cum vocátus fúeris † ad núptias, recúmbe in novíssimo loco,ut dicat tibi qui te invitávit : Amíce,ascénde supérius. Et erit tibi glória coram simul discumbéntibus,allelúja.

DOMINICA XVII POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia : et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 22*

In illo témpore : Accessérunt ad Jesum pharisæi : et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum : Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 72 in Matth.

Sadducæis confúsis, pharisæi rursus aggrediúntur; cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt: et legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes; ac ita intérrogant : Quodnam primum mandátum in lege sit. Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum: putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum,áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant.

℟℟. supra in occurrente Dominica mensis. 303 vel seq.

Lectio X

Quid ígitur Christus? Ut osténdat idcírco ad hæc eos deveníssse, quia nulla in eis esset cáritas, sed invídiæ livóre tabéscerent : Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum : hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic : Díliges próximum tuum sicut teípsum.

Lectio XI

Quámobrem símile est huic? Quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus : Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur : Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum : Radix ómnium malórum avarítia est; quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit : quorum caput et radix est : Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

Lectio XII

Si ergo dilígere Deum, dilígere próximum est (nam si díligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas); si étiam diléctio próximi facit, ut mandáta custódias : mérito ait in his totam Legem et Prophétas pendére. Et quemádmodum in superióribus, cum de resurrectióne interrogarétur, plus dócuit quam tentántes petébant; sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto,secúndum étiam non valde quam

primum inférius, sponte áttulit; secúndum enim est primo símile. Ita occúlte insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cáritas enim, inquit, non æmulátur.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 22, 34-46

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum pharisæi: et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Jesus: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et in tota ánima tua, et in tota mente tua. Hoc est máximum et primum mandátum. Secúndum autem símile est huic: Díliges próximum tuum, sicut teípsum. In his duóbus mandátis univérsa lex pendet, et prophétæ. Congregátis autem pharisæis, interrogávit eos Jesus, dicens: Quid vobis vidétur de Christo? cujus fílius est? Dicunt ei: David. Ait illis: Quómodo ergo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo, sede a dextris meis, donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Si ergo David vocat eum Dóminum, quómodo fílius ejus est? Et nemo póterat ei respondére verbum: neque ausus fuit quisquam ex illa die eum ámplius interrogáre.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Mágister, † quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Jesus: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúja.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Quid vobis † vidétur de Christo? cujus fílius est? Dicunt ei omnes: David. Dicit eis Jesus: Quómodo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo, sede a dextris meis?

DOMINICA XVIII
POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Dírigat corda nostra, quæsumus, Dómine, tuæ miseratiónis operátio: quia tibi sine te placére non póssumus. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 9*

In illo témpore: Ascéndens Jesus in navículam, transfretávit, et venit in civitátem suam. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi

Sermo 50

Christum in humánis áctibus divína gessísse mystéria, et in rebus visibílibus invisibília exercuísse negótia, léctio hodiérna monstrávit. Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitátem suam. Nonne ipse est, qui, fugátis flúctibus, maris profúnda nudávit, ut Israëlíticus pópulus inter stupéntes undas sicco vestígio velut móntium cóncava pertransíret?

℟℟. supra in occurrente Dominica mensis. 305 vel seq.

Lectio X

Nonne hic est, qui Petri pédibus marínos vórtices inclinávit, ut iter líquidum humánis gréssibus sólidum præbéret obséquium? Et quid est, quod ipse sibi sic maris dénegat servitútem, ut brevíssimi lacus tránsitum sub mercéde náutica transfretáret? Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit.

Lectio XI

Et quid mirum, fratres? Christus venit suscípere infirmitátes nostras, et suas nobis conférre virtútes; humána quærere, præstáre divína; accípere injúrias, réddere dignitátes; ferre tædia, reférre sanitátes: quia médicus, qui non fert infirmitátes, curáre nescit; et qui non fúerit cum infírmo infirmátus, infírmo non potest conférre sanitátem.

Lectio XII

Christus ergo, si in suis mansísset virtútibus, commúne cum homínibus nil habéret; et nisi implésset carnis órdinem, carnis in illo esset otiósa suscéptio. Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitátem suam. Creátor rerum orbis Dóminus, posteáquam se propter nos nostra angustávit in carne, cœpit habére humánam pátriam, cœpit civitátis Judáicæ esse civis, paréntes habére cœpit paréntum ómnium ipse parens; ut invitáret amor, attráheret cáritas, vincíret afféctio, suadéret humánitas, quos fugárat dominátio, metus dispérserat, fécerat vis potestátis extórres.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 9, 1-8

In illo témpore: Ascéndens Jesus in navículam, transfretávit, et venit in civitátem suam. Et ecce, offerébant ei paralýticum jacéntem in lecto. Et videns Jesus fidem illórum, dixit paralýtico: Confíde, fili, remittúntur tibi peccáta tua. Et ecce, quidam de scribis dixérunt intra se: Hic blasphémat. Et cum vidísset Jesus cogitatiónes eórum, dixit: Ut quid cogitátis mala in córdibus vestris? Quid est facílius dícere: Dimittúntur tibi peccáta tua; an dícere: Surge, et ámbula? Ut autem sciátis, quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, tunc ait paralýtico: Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam. Et surréxit, et ábiit in domum suam. Vidéntes autem turbæ timuérunt, et glorificavérunt Deum, qui dedit potestátem talem homínibus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Dixit Dóminus paralýtico: † Confíde, fili, remittúntur tibi peccáta tua.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Tulit ergo † paralýticus lectum suum, in quo jacébat, magníficans Deum: et omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo.

DOMINICA XIX
POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Omnípotens et misérícors Deus, univérsa nobis adversántia propitiátus exclúde : ut mente et córpore páriter expedíti, quæ tua sunt, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 22*

In illo témpore : Loquebátur Jesus princípibus sacerdótum et pharisǽis in parábolis, dicens: Símile factum est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 38 in Evang. n. 2 et 3

Sæpe jam me dixísse mémini, quod plerúmque in sancto Evangélio regnum cælórum præsens Ecclésia nominátur : congregátio quippe justórum, regnum cælórum dícitur. Quia enim per Prophétam Dóminus dicit : Cælum mihi sedes est; et Sálomon ait : Anima justi sedes sapiéntiæ; Paulus étiam dicit Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam : líquido collígere debémus, quia, si Deus sapiéntia, ánima autem justi sedes sapiéntiæ, dum cælum dícitur sedes Dei, cælum ergo est ánima justi. Hinc per Psalmístam de sanctis prædicatóribus dícitur : Cæli enárrant glóriam Dei.

℟℟. supra in occurrente Dominica mensis. 308 vel seq.

Lectio X

Regnum ergo cælórum est Ecclésia justórum : quia, dum eórum corda in terra nil ámbiunt, per hoc, quod ad supérna suspírant, jam in eis Dóminus quasi in cæléstibus regnat. Dicátur ergo : Símile est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Jam intélligit cáritas vestra, quis est iste Rex, Regis fílii pater : ille nimírum, cui Psalmísta ait : Deus judícium tuum Regi da, et justítiam tuam fílio Regis.

Lectio XI

Qui fecit núptias fílio suo. Tunc enim Deus Pater Deo Fílio suo núptias fecit, quando hunc in útero Vírginis humánæ natúræ conjúnxit, quando Deum ante sǽcula fíeri vóluit hóminem in fine sæculórum. Sed quia ex duábus persónis fíeri solet ista nuptiális conjúnctio; absit hoc ab intelléctibus nostris, ut persónam Dei et hóminis Redemptóris nostri Jesu Christi, ex duábus persónis credámus unítam.

Lectio XII

Ex duábus quippe atque in duábus hunc natúris exsístere dícimus; sed ex duábus persónis compósitum credi, ut nefas vitámus. Apértius ergo atque secúrius dici potest, quia in hoc Pater Regi Fílio núptias fecit, quo ei per incarnatiónis mystérium sanctam Ecclésiam sociávit. Uterus autem Genitrícis Vírginis, hujus sponsi thálamus fuit. Unde et Psalmísta dicit: In sole pósuit tabernáculum suum, et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 22, 1-14

In illo témpore : Loquebátur Jesus princípibus sacerdótum

et pharisæis in parábolis, dicens: Símile factum est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Et misit servos suos vocáre invitátos ad núptias, et nolébant veníre. Iterum misit álios servos, dicens: Dícite invitátis: Ecce, prándium meum parávi, tauri mei et altília occísa sunt, et ómnia paráta: veníte ad núptias. Illi autem neglexérunt: et abiérunt, álius in villam suam, álius vero ad negotiatiónem suam: réliqui vero tenuérunt servos ejus, et contuméliis affectos occidérunt. Rex autem cum audísset, irátus est: et missis exercítibus suis, pérdidit homicídas illos, et civitátem illórum succéndit. Tunc ait servis suis: Núptiæ quidem parátæ sunt, sed qui invitáti erant, non fuérunt digni. Ite ergo ad éxitus viárum, et quoscúmque invenéritis, vocáte ad núptias. Et egréssi servi ejus in vias, congregavérunt omnes, quos invenérunt, malos et bonos: et implétæ sunt núptiæ discumbéntium. Intrávit autem rex, ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli. Et ait illi: Amíce, quómodo huc intrásti non habens vestem nuptiálem? At ille obmútuit. Tunc dixit rex minístris: Ligátis mánibus et pédibus ejus, míttite eum in ténebras exterióres: ibi erit fletus et stridor déntium. Multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Dícite invitátis: † Ecce, prándium meum parávi: veníte ad núptias, allelúja.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Intrávit autem rex, † ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli. Et ait illi: Amíce, quómodo huc intrásti non habens vestem nuptiálem?

DOMINICA XX
POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Largíre, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus et pacem: ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant. Per Dóminum nostrum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 4*

In illo témpore: Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 28 in Evang. n. 1

Léctio sancti Evangélii, quam modo, fratres, audístis, expositióne non índiget: sed ne hanc táciti præteriísse videámur, exhortándo pótius, quam exponéndo in ea áliquid loquámur. Hoc autem nobis solúmmodo de expositióne vídeo esse requiréndum, cur is, qui ad salútem fílio peténdam vénerat, audívit: Nisi signa et prodígia vidéritis, non créditis. Qui enim salútem fílio quærébat, proculdúbio credébat; neque enim ab eo quæreret sa-

lútem, quem non créderet Salvatórem.

℟℟. supra in occurrenti Dominica mensis. 315 vel seq.

Lectio X

Quare ergo dícitur : Nisi signa et prodígia vidéritis, non créditis : qui ante crédidit, quam signa vidéret? Sed mementóte, quid pétiit; et apérte cognoscétis, quia in fide dubitávit. Popóscit namque, ut descénderet et sanáret fílium ejus. Corporálem ergo præséntiam Dómini quærébat, qui per spíritum nusquam déerat.

Lectio XI

Minus ítaque in illum crédidit, quem non putávit posse salútem dare, nisi præsens esset et córpore. Si enim perfécte credidísset, proculdúbio sciret, quia non esset locus, ubi non esset Deus. Ex magna ergo parte diffísus est, qui virtútem non dedit majestáti, sed præséntiæ corporáli.

Lectio XII

Salútem ítaque fílio pétiit, et tamen in fide dubitávit; quia eum, ad quem vénerat, et poténtem ad curándum crédidit, et tamen moriénti fílio esse abséntem putávit. Sed Dóminus, qui rogátur ut vadat, quia non desit ubi invitátur, índicat : solo jussu salútem réddidit, qui voluntáte ómnia creávit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 4, 46-53

In illo témpore : Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Hic cum audísset, quia Jesus adveníret a Judæa in Galilæam, ábiit ad eum, et rogábat eum, ut descénderet, et sanáret fílium ejus : incipiébat enim mori. Dixit ergo Jesus ad eum : Nisi signa et prodígia vidéritis, non créditis. Dicit ad eum régulus : Dómine, descénde priúsquam moriátur fílius meus. Dicit ei Jesus : Vade, fílius tuus vivit. Crédidit homo sermóni, quem dixit ei Jesus, et ibat. Jam autem eo descendénte, servi occurrérunt ei, et nuntiavérunt dicéntes, quia fílius ejus víveret. Interrogábat ergo horam ab eis, in qua mélius habúerit. Et dixérunt ei : Quia heri hora séptima relíquit eum febris. Cognóvit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Jesus : Fílius tuus vivit : et crédidit ipse, et domus ejus tota.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Erat quidam régulus, † cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Hic cum audísset, quod Jesus veníret in Galilæam, rogábat eum, ut sanáret fílium ejus.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Cognóvit autem pater, † quia illa hora erat, in qua dixit Jesus : Fílius tuus vivit : et crédidit ipse, et domus ejus tota.

DOMINICA XXI POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi : ut a cunctis adversitá-

tibus, te protegénte, sit líbera; et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 18*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Assimilátum est regnum cælórum hómini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 3 Comment. in c. 18 Matth.

Familiáre est Syris, et máxime Palæstínis, ad omnem sermónem suum parábolas júngere; ut, quod per simplex præcéptum tenéri ab auditóribus non potest, per similitúdinem exémplaque teneátur. Præcépit ítaque Dóminus Petro sub comparatióne regis et dómini, et servi, qui débitor decem míllium talentórum a dómino rogans véniam impetráverat; ut ipse quoque dimíttat consérvis suis minóra peccántibus.

℟℟. supra in occurrenti Dñica mensis Octobris vel Novembris. 321 vel seq.

Lectio X

Si enim ille rex et dóminus servo debitóri decem míllia talentórum tam fácile dimísit; quanto magis servi consérvis suis debent minóra dimíttere? Quod ut maniféstius fiat, dicámus sub exémplo. Si quis nostrum commíserit adultérium, homicídium, sacrilégium; majóra crímina decem míllium talentórum rogántibus dimittúntur, si et ipsi dimíttant minóra peccántibus.

Lectio XI

Sin autem ob factam contuméliam simus implacábiles, et propter amárum verbum pérpetes habeámus discórdias; nonne nobis videmur recte redigéndi in cárcerem, et sub exémplo óperis nostri hoc ágere, ut majórum nobis delictórum vénia non relaxétur?

Lectio XII

Sic et Pater meus cæléstis fáciet vobis, si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris. Formidolósa senténtia, si juxta nostram mentem senténtia Dei fléctitur atque mutátur: si parva frátribus non dimíttimus, magna nobis a Deo nos dimitténtur. Et quia potest unusquísque dícere: Nihil hábeo contra eum, ipse novit, habet Deum júdicem; non mihi curæ est, quid velit ágere, ego ignóvi ei: confírmat senténtiam suam, et omnem simulatiónem fictæ pacis évértit, dicens: Si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 18, 23-35

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Assimilátum est regnum cælórum hómini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et cum cœpísset ratiónem pónere, oblátus est ei unus, qui debébat ei decem míllia talénta. Cum autem non habéret unde rédderet, jussit eum dóminus ejus venúmdari, et uxórem ejus, et fílios, et ómnia, quæ habébat, et reddi. Prócidens autem servus ille, orábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia

reddam tibi. Misértus autem dóminus servi illíus, dimísit eum, et débitum dimísit ei. Egréssus autem servus ille, invénit unum de consérvis suis, qui debébat ei centum denários : et tenens suffocábat eum, dicens : Redde quod debes. Et prócidens consérvus ejus, rogábat eum, dicens : Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Ille autem nóluit : sed ábiit, et misit eum in cárcerem, donec rédderet débitum. Vidéntes autem consérvi ejus quæ fiébant, contristáti sunt valde : et venérunt, et narravérunt dómino suo ómnia, quæ facta fúerant. Tunc vocávit illum dóminus suus, et ait illi : Serve nequam, omne débitum dimísi tibi, quóniam rogásti me: nonne ergo opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus sum? Et irátus dóminus ejus trádidit eum tortóribus, quoadúsque rédderet univérsum débitum. Sic et Pater meus cæléstis fáciet vobis, si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Dixit autem † dóminus servo: Redde quod debes. Prócidens autem servus ille, rogábat eum, dicens : Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Serve nequam, † omne débitum dimísi tibi, quóniam rogásti me : nonne ergo opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus sum ? allelúja.

DOMINICA XXII
POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Deus, refúgium nostrum et virtus : adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta ; ut, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — *Cap. 22*

In illo témpore: Abeúntes pharisæi consílium iniérunt, ut cáperent Jesum in sermóne. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth. cap. 23, n. 1 et 2

Frequénter pharisæi commovéntur, et occasiónem insimulándi eum habére ex prætéritis non possunt. Cádere enim vítium in gesta ejus et dicta non póterat ; sed de malítiæ afféctu, in omnem se inquisitiónem reperiúndæ accusatiónis exténdunt. Namque a sæculi vítiis, atque a superstitiónibus humanárum religiónum, univérsos ad spem regni cæléstis vocábat.

℟℟. supra in occurrenti Dñica mensis Octobris vel Novembris. 323 vel seq.

Lectio X

Igitur an violáret sæculi potestátem, de propósitæ interrogatiónis conditióne perténtant; an vidélicet reddi tribútum Cæsari oportéret. Qui intérna cognitiónum secréta cognóscens (Deus enim nihil eórum, quæ intra hóminem sunt abscónsa, non speculátur) afférri sibi de-

nárium jussit, et quæsívit, cujus et inscríptio esset et forma.

Lectio XI

Pharisæi respondérunt: Cæsaris eam esse. Quibus ait: Cæsari redhibénda esse, quæ Cæsaris sunt; Deo autem reddénda esse, quæ Dei sunt. O plenam miráculi responsiónem, et perféctam dicti cæléstis absolutiónem! Ita ómnia inter contémptum sæculi, et contuméliam lædéndi Cæsaris temperávit, ut curis ómnibus et offíciis humánis devótas Deo mentes absólveret, cum Cæsari, quæ ejus essent, reddénda decérnit. Si enim nihil ejus penes nos resédérit, conditióne reddéndi ei, quæ sua sunt, non tenébimur.

Lectio XII

Porro autem si rebus illíus incubámus, si jure potestátis ejus útimur, et nos tamquam mercenários aliéni patrimónii procuratióni subjícimus; extra querélam injúriæ est, Cæsari redhibéri, quod Cæsaris est, Deo autem, quæ ejus sunt própria, réddere nos oportére: corpus, ánimam, voluntátem. Ab eo enim hæc profécta atque aucta retinémus: proínde condígnum est, ut ei se totum reddant, cui debére se récolunt et oríginem et proféctum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 22, 15-21

In illo témpore: Abeúntes pharisæi consílium iniérunt, ut cáperent Jesum in sermóne. Et mittunt ei discípulos suos cum Herodiánis, dicéntes: Magíster, scimus quia verax es, et viam Dei in veritáte doces, et non est tibi cura de áliquo: non enim réspicis persónam hóminum: dic ergo nobis, quid tibi vidétur, licet censum dare Cæsari, an non? Cógnita autem Jesus nequítia eórum, ait: Quid me tentátis, hypócritæ? Osténdite mihi numísma census. At illi obtulérunt ei denárium. Et ait illis Jesus: Cujus est imágo hæc, et superscríptio? Dicunt ei: Cæsaris. Tunc ait illis: Réddite ergo, quæ sunt Cæsaris, Cæsari; et, quæ sunt Dei, Deo.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Magíster, † scimus quia verax es, et viam Dei in veritáte doces, allelúja.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Réddite ergo, † quæ sunt Cæsaris, Cæsari; et, quæ sunt Dei, Deo, allelúja.

Si sequens Dñica XXIII fuerit ultima post Pentecosten, ejus loco ponitur Dñica XXIV ut infra 408 et Officium Dñicæ XXIII anticipatur Sabbato sub ritu Semiduplici cum omnibus privilegiis Dñicæ propriis, tam in Occursu, quam in Concursu ad I Vesperas. De II autem Vesperis nihil fit, quamvis sequens Dominica XXIV post Pentecosten commemoranda tantum sit, juxta Rubricas.

In Officio hujus Dñicæ anticipatæ omnia dicuntur de Sabbato, et, in I Vesperis de Feria VI ut in Psalterio; præter Capitulum ad Primam (quod dicitur de Dñica ut in Psalterio), Orationem, Lectiones tres de Homilia cum ℟℟. suis, atque Añam ad Benedíctus, quæ dicuntur de ipsa Dñica XXIII. Initium vero Jonæ Prophetæ in Sabbato occurrens ponitur in Feria proxime antecedenti, juxta Rubricas.

DOMINICA XXIII
POST PENTECOSTEN
Semiduplex

Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, tuórum delícta populórum: ut a peccatórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 9*

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, ecce, princeps unus accéssit, et adorábat eum, dicens: Dómine, fília mea modo defúncta est. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 1 Comment. in c. 9 Matth. v. 18-22

Octávum signum est, in quo princeps suscitári póstulat fíliam suam, nolens de mystério veræ circumcisiónis exclúdi: sed subíntrat múlier sánguine fluens, et octávo sanátur loco; ut príncipis fília de hoc exclúsa número, véniat ad nonum, juxta illud, quod in Psalmis dícitur: Æthiópia prævéniet manus ejus Deo; et, Cum intráverit plenitúdo Géntium, tunc omnis Israël salvus fiet.

℟℟. supra in occurrenti Dominica Octobris vel Novembris. 329 vel seq.

Lectio X

Et ecce múlier, quæ sánguinis fluxum patiebátur duódecim annis, accéssit retro, et tétigit fímbriam vestiménti ejus. In Evangélio secúndum Lucam scríbitur, quod príncipis fília duódecim annos habéret ætátis. Nota ergo, quod eo témpore hæc múlier, id est, Géntium pópulus, cœperit ægrotáre, quo genus Judæórum credíderat. Nisi enim ex comparatióne virtútum, vítium non osténditur.

Lectio XI

Hæc autem múlier sánguine fluens, non in domo, non in urbe accédit ad Dóminum, quia juxta legem úrbibus excludebátur; sed in itínere, ambulánte Dómino; ut, dum pergit ad áliam, ália curarétur. Unde dicunt et Apóstoli: Vobis quidem oportébat prædicári verbum Dei: sed quóniam vos judicástis indígnos salúte, transgrédimur ad Gentes.

Lectio XII

Dicébat enim intra se: Si tetígero tantum vestiméntum ejus, salva ero. Juxta legem, qui mulíerem menstruátam aut fluéntem sánguine tetígerit, immúndus est: ista ídeo tangit Dóminum, ut sánguinis vítio étiam ipsa curarétur. Confíde, fília, fides tua te salvam fecit. Ideo fília, quia fides tua te salvam fecit. Nec dixit: Fides tua te salvam factúra est: sed, salvam te fecit; in eo enim, quod credidísti, jam salva facta es.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 9, 18-26

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, ecce, princeps unus accéssit, et adorábat eum, dicens: Dómine, fília mea modo defúncta est: sed veni, impóne manum tuam super eam, et vivet. Et surgens Jesus sequebátur eum, et discípuli ejus. Et ecce múlier, quæ sánguinis fluxum patiebátur duódecim annis,

accéssit retro, et tétigit fímbriam vestiménti ejus. Dicébat enim intra se: Si tetígero tantum vestiméntum ejus, salva ero. At Jesus convérsus, et videns eam, dixit: Confíde, fília, fides tua te salvam fecit. Et salva facta est múlier ex illa hora. Et cum venísset Jesus in domum príncipis, et vidísset tibícines, et turbam tumultuántem, dicébat: Recédite: non est enim mórtua puélla, sed dormit. Et deridébant eum. Et cum ejécta esset turba, intrávit, et ténuit manum ejus. Et surréxit puélla. Et éxiit fama hæc in univérsam terram illam.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Dicébat enim intra se: † Si tetígero fímbriam vestiménti ejus tantum, salva ero.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña At Jesus convérsus, † et videns eam, dixit: Confíde, fília, fides tua te salvam fecit, allelúja.

Dñicæ post Pentecosten non possunt esse pauciores 23, neque plures 28. Cum autem fuerint plures 24, tunc post XXIII Dñicam resumuntur, quæ eo anno superfuerunt post Epiphaniam, quoad Orationem, Homiliam et Añas ad Benedíctus et Magníficat, hoc ordine:

Si Dñicæ post Pentecosten fuerint 25, Dominica XXIV post Pentecosten erit; quæ est VI post Epiphaniam.

Si fuerint 26, Dñica XXIV erit, quæ est V post Epiphaniam et XXV, quæ est VI.

Si fuerint 27, Dñica XXIV erit, quæ est IV post Epiphaniam, XXV erit V, et XXVI erit VI.

Si fuerint 28, Dñica XXIV erit, quæ est III post Epiphaniam, XXV erit IV, et XXVI erit V, et XXVII erit VI.

Et ultimo loco semper ponitur, quæ sequitur hic in ordine XXIV.

DOMINICA III
QUÆ SUPERFUIT POST EPIPHANIAM

Semiduplex

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 8*

In illo témpore: Cum descendísset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ: et ecce, leprósus véniens adorábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 1 Com. in c. 8 Matth. v. 1-4

De monte Dómino descendénte, occúrrunt turbæ, quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus: necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit: secúndo, puer centuriónis: tértio, socrus Petri fébriens in Caphárnaum: quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti: quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

℟℟. supra in Dominica V Octobris 332 vel 1 Novembris, 335

Lectio X

Et ecce, leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post prædicatiónem atque doctrínam, signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi, prætéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat.

Lectio XI

Et exténdens Jesus manum, tétigit eum, dicens : Volo. Mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque consídera, quam húmilis, et sine jactántia respónsio. Ille díxerat, Si vis : Dóminus respóndit, Volo. Ille præmíserat, Potes me mundáre : Dóminus jungit, et dicit, Mundáre. Non ergo, ut pleríque Latinórum putant, jungéndum est, et legéndum, Volo mundáre : sed separátim, ut primum dicat, Volo; deínde ímperet, Mundáre.

Lectio XII

Et ait illi Jesus : Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necésse, ut sermóne jactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, osténde te sacerdóti. Várias ob causas mittit eum ad sacerdótem : primum propter humilitátem, ut sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præcéptum, ut, qui mundáti fúerant a lepra, offérrent múnera sacerdótibus. Deínde, ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent: si créderent, salvaréntur; si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpíssime criminabántur, legem viderétur infríngere.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 8, 1-13

In illo témpore : Cum descendísset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ : et ecce, leprósus véniens adorábat eum, dicens : Dómine, si vis, potes me mundáre. Et exténdens Jesus manum, tétigit eum, dicens : Volo. Mundáre. Et conféstim mundáta est lepra ejus. Et ait illi Jesus : Vide, némini díxeris : sed vade, osténde te sacerdóti, et offer munus, quod præcépit Móyses, in testimónium illis. Cum autem introísset Caphárnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens : Dómine, puer meus jacet in domo paralýticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus : Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens centúrio, ait: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites, et dico huic : Vade, et vadit; et álii : Veni, et venit; et servo meo : Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit : Amen, dico vobis, non invéni tantam fidem in Israël. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte et Occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham et Isaac et Jacob in regno cælórum: fílii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres : ibi erit fletus et stridor déntium. Et dixit Jesus centurióni : Vade, et sicut cre-

didísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Cum descendísset † Jesus de monte, ecce, leprósus véniens adorábat eum, dicens: Dómine, si vis, potes me mundáre. Et exténdens manum, tétigit eum, dicens: Volo. Mundáre.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Dómine, † si vis, potes me mundáre: et ait Jesus: Volo. Mundáre.

DOMINICA IV

QUÆ SUPERFUIT POST EPIPHANIAM

Semiduplex

Oratio

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 8*

In illo témpore: Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus: et ecce, motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 1 Com. in c. 8 Matth. v. 23-29

Quintum signum fecit, quando ascéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit et mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralýticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralýticus est puer centuriónis.

℟℟. supra in I vel II Dominica Novembris. 335 vel 343

Lectio X

Ipse vero dormiébat: et accessérunt ad eum, et suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando céteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit, et suscitátur; et império ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes.

Lectio XI

Tunc surgens imperávit ventis et mari. Ex hoc loco intellígimus, quod omnes creatúræ séntiant Creatórem. Quas enim increpávit, et quibus imperávit, séntiunt imperántem: non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia, sed majestáte Conditóris, quæ apud nos insensibília, illi sensibília sunt.

Lectio XII

Porro hómines miráti sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei? Non discípuli, sed nautæ, et céteri, qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentióse volúerit, eos, qui mirabántur, fuísse discípulos: respondébimus, recte hómines appellátos, qui

necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 8, 23-27

In illo témpore : Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus : et ecce, motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, ipse vero dormiébat. Et accessérunt ad eum discípuli ejus, et suscitavérunt eum, dicéntes : Dómine, salva nos, périmus. Et dicit eis Jesus: Quid tímidi estis, módicæ fídei ? Tunc surgens, imperávit ventis et mari, et facta est tranquíllitas magna. Porro hómines miráti sunt, dicéntes : Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei ?

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Ascendénte † Jesu in navículam, ecce, motus magnus factus est in mari: et suscitavérunt eum discípuli ejus, dicéntes: Dómine, salva nos, perímus.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Dómine, † salva nos, périmus : ímpera, et fac, Deus, tranquillitátem.

DOMINICA V
QUÆ SUPERFUIT POST EPIPHANIAM

Semiduplex

Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 13*

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber unus quæst. in Evang. sec. Matth. qu. 17 c. 11, 1

Cum negligéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hærétici sint, an male vivéntes cathólici ? Possunt enim dici fílii mali étiam hærétici, quia ex eódem Evangélii sémine, et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

℟℟. supra in III Dominica Novembris. 351

Lectio X

Sed quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui uníus communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est : bene intelligúntur hærétici, quia non societáte uníus Ecclésiæ, vel uníus fídei, sed societáte solíus nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis.

Lectio XI

At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam

zizánia reputántur: quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem. In illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali cathólici intelligúntur.

Lectio XII

Aliud est enim mare, quod magis mundum istum signíficat: áliud sagéna, quæ uníus fídei, vel uníus Ecclésiæ communiónem vidétur osténdere. Inter hæréticos et malos cathólicos hoc ínterest, quod hærétici falsa credunt: illi autem, vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 13, 24-30

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Cum autem dormírent hómines, venit inimícus ejus, et superseminávit zizánia in médio trítici, et ábiit. Cum autem crevísset herba, et fructum fecísset, tunc apparuérunt et zizánia. Accedéntes autem servi patrisfamílias, dixérunt ei: Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. Servi autem dixérunt ei: Vis, imus, et collígimus ea? Et ait: Non: ne forte colligéntes zizánia, eradicétis simul cum eis et tríticum. Sínite útraque créscere usque ad messem, et in témpore messis dicam messóribus: Collígite primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum, tríticum autem congregáte in hórreum meum.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Dómine, † nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Hoc fecit inimícus homo.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Collígite † primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum, tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

DOMINICA VI
QUÆ SUPERFUIT POST EPIPHANIAM

Semiduplex

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 13*

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 2 Com. in c. 13 Matth. v. 32

Regnum cælórum prædicátio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vi-

tam, et de qua dícitur ad Judæos : Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo.

℟℟. supra in IV Dominica Novembris. 360

Lectio X

Homo, qui séminat in agro suo, a plerísque Salvátor intellígitur, quod in ánimis credéntium séminet : ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetípso, et in corde suo. Quis est iste, qui séminat, nisi sensus noster et ánimus ; qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre fídei facit in agro sui péctoris pulluláre ?

Lectio XI

Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquéntiæ, et compositióni sermónum : et vidébis, quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

Lectio XII

Sed illa cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant : sed totum fláccidum marcidúmque et mollítum ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exsúrgit in ólera, sed crescit in árborem : ita ut vólucres cæli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines, Dei servítio mancipátas, sentíre debémus) véniant et hábitent in ramis ejus. Ramos puto evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiéscit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 13, 31-35

In illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo: quod mínimum quidem est ómnibus semínibus : cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus, et fit arbor, ita ut vólucres cæli véniant, et hábitent in ramis ejus. Aliam parábolam locútus est eis : Símile est regnum cælórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum. Hæc ómnia locútus est Jesus in parábolis ad turbas : et sine parábolis non loquebátur eis : ut implerétur quod dictum erat per Prophétam dicéntem : Apériam in parábolis os meum, eructábo abscóndita a constitutióne mundi.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Símile est † regnum cælórum grano sinápis, quod mínimum est ómnibus se-

mínibus : cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Símile est † regnum cælórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

DOMINICA XXIV
ET ULTIMA POST PENTECOSTEN

Semiduplex

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes: ut divíni óperis fructum propénsius exsequéntes; pietátis tuæ remédia majóra percípiant. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 24*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum vidéritis abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle prophéta, stantem in loco sancto : qui legit, intélligat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 4 Comment. in c. 24 Matth.

Quando ad intelligéntiam provocámur, mýsticum monstrátur esse quod dictum est. Légimus autem in Daniéle hoc modo : Et in dimídio hebdómadis auferétur sacrifícium et libámina; et in templo abominátio desolatiónum erit, usque ad consummatiónem témporis, et consummátio dábitur super solitúdinem.

℟℟. supra in Dominica V Novembris. 367

Lectio X

De hoc et Apóstolus lóquitur, quod homo iniquitátis, et adversárius elevándus sit contra omne, quod dícitur Deus et cólitur; ita ut áudeat stare in templo Dei, et osténdere quod ipse sit Deus : cujus advéntus secúndum operatiónem sátanæ déstruat eos, et ad Dei solitúdinem rédigat, qui se suscéperint.

Lectio XI

Potest autem simplíciter aut de Antichrísto áccipi, aut de imágine Cæsaris, quam Pilátus pósuit in templo, aut de Hadriáni equéstri státua, quæ in ipso sancto Sanctórum loco usque in præséntem diem stetit. Abominátio quoque secúndum véterem Scriptúram idólum nuncupátur; et idcírco ádditur, desolatiónis, quod in desoláto templo atque destrúcto idólum pósitum sit.

Lectio XII

Abominátio desolatiónis intélligi potest et omne dogma pervérsum : quod cum vidérimus stare in loco sancto, hoc est in Ecclésia, et se osténdere Deum, debémus fúgere de Judæa ad montes, hoc est, dimíssa occidénte líttera, et Judáica pravitáte, appropinquáre móntibus ætérnis, de quibus illúminat mirabíliter Deus; et esse in tecto et in dómate, quo non possint igníta diáboli jácula perveníre, nec descéndere et tóllere áliquid de domo conversatiónis prístinæ, nec quærere quæ retrórsum sunt, sed magis sérere

in agro spirituálium Scripturárum, ut fructus capiámus ex eo; nec tóllere álteram túnicam, quam Apóstoli habére prohibéntur.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum
Cap. 24, 15-35

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vidéritis abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intélligat: tunc qui in Judæa sunt, fúgiant ad montes: et qui in tecto, non descéndat tóllere áliquid de domo sua: et qui in agro, non revertátur tóllere túnicam suam. Væ autem prægnántibus et nutriéntibus in illis diébus. Oráte autem, ut non fiat fuga vestra in híeme, vel sábbato. Erit enim tunc tribulátio magna, qualis non fuit ab inítio mundi usque modo, neque fiet. Et nisi breviáti fuíssent dies illi, non fíeret salva omnis caro: sed propter eléctos breviabúntur dies illi. Tunc si quis vobis díxerit: Ecce, hic est Christus, aut illic: nolíte crédere. Surgent enim pseudochrísti et pseudoprophétæ: et dabunt signa magna et prodígia, ita ut in errórem inducántur (si fíeri potest) étiam elécti. Ecce, prædíxi vobis. Si ergo díxerint vobis: Ecce, in desérto est, nolíte exíre: ecce, in penetrálibus, nolíte crédere. Sicut enim fulgur exit ab Oriénte, et paret usque in Occidéntem: ita erit et advéntus Fílii hóminis. Ubicúmque fúerit corpus, illic congregabúntur et áquilæ. Statim autem post tribulatiónem diérum illórum sol obscurábitur, et luna non dabit lumen suum, et stellæ cadent de cælo, et virtútes cælórum commovebúntur: et tunc parébit signum Fílii hóminis in cælo: et tunc plangent omnes tribus terræ: et vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cæli cum virtúte multa, et majestáte. Et mittet Angelos suos cum tuba, et voce magna: et congregábunt eléctos ejus a quátuor ventis, a summis cælórum usque ad términos eórum. Ab árbore autem fici díscite parábolam: cum jam ramus ejus tener fúerit, et fólia nata, scitis quia prope est æstas: ita et vos cum vidéritis hæc ómnia, scitóte quia prope est in jánuis. Amen, dico vobis, quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia hæc fiant. Cælum et terra transíbunt, verba autem mea non præteríbunt.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened., Aña Cum vidéritis † abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intélligat.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Aña Amen, dico vobis, † quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant. Cælum et terra transíbunt, verba autem mea non transíbunt, dicit Dóminus.

LAUDATE DOMINUM IN SANCTIS EJUS

PROPRIUM SANCTORUM

1. In omnibus Festis XII Lectionum Domini, B. Mariæ Virginis, Angelorum, S. Joannis Baptistæ, S. Joseph, Apostolorum, Evangelistarum necnon in omnibus Duplicibus I et II classis integrum Officium dicitur ut in Proprio vel Communi; et Lectiones I Nocturni cum suis ℟℟., nisi propria vel specialiter assignatæ habeantur, sumuntur de Communi I loco.

2. In Festis vero Duplicibus majoribus, in quibus dicuntur 12 Lectiones, ea, quæ non habentur propria in Proprio Sanctorum, sumuntur de Communi, exceptis Lectionibus I Nocturni, quæ, nisi propriæ vel specialiter assignatæ habeantur, sumuntur cum suis ℟℟. in hieme de Scriptura occurrente, in æstate vero, nisi resumendæ sint Lectiones in Dominica impeditæ, de Communi, cum ℟℟. de Communi.

3. Quomodo ordinandum sit Officium in Festis Sanctorum Duplicibus, habetur infra in Communi Sanctorum 1*.

4. Officium de die infra Octavam fit ritu Semiduplici cum duobus Nocturnis et tribus Lectionibus. Invitatorium et Hymnus dicuntur sicut in die Festi. In I et II Nocturno ad Psalmos de Feria occurrenti dicuntur Antiphonæ, ut in Festo, sed singulæ pro singulis Nocturnis, incipiendo a I Antiphona I Nocturni. ℣. I Nocturni et tria Responsoria sumantur de illo Nocturno Festi, cujus est Absolutio. Lectiones dicuntur de Sermone vel Tractatu aliquo, ut in propriis locis positæ sunt. In II Nocturno post Antiphonam et Psalmos dicitur Capitulum et ℣. ut ad Sextam (Fer. III et VI dicitur ℣. ut ad Nonam) nisi propria habentur suis locis. Laudes, quæ dicta Oratione Matutini absolute inchoantur, et Horæ dicuntur ut in ipso Festo, sed in Vesperis et Laudibus omittitur Suffragium de Sanctis nec dicuntur Preces ad Primam et Completorium.

5. In die Octava communi Officium fit ritu Duplici majori, et omnia dicuntur ut in die Festi præter ea, quæ propria suis locis habentur.

6. Infra Octavam Simplicem nihil fit de Octava et dicuntur Suffragium de Sanctis et Preces, nisi occurrat aliquod Festum Duplex vel dies infra Octavam communem. In die Octava Simplici Officium fit simplex, ut suis locis notatur et omittuntur Suffragium et Preces.

7. Festa Duplicia majora et minora, si occursu Dominicæ, Feriæ privilegiatæ I vel II ordinis, Vigiliæ privilegiatæ vel nobilioris Festi seu Officii quomodocumque impediantur, non transferuntur, sed ipso die, quo cadunt, de eis fit Commemoratio, et legitur XII Lectio historica ad Matutinum, si tamen hæc ea die fieri possint, secus hujusmodi Festa Duplicia majora et minora penitus omittantur.

8. De Commemorationibus et Memoriis Sanctorum dictum est in Rubricis generalibus tit. IX et XIV.

FESTA MAJI

Die 19 Maji
S. PETRI CÆLESTINI
Papæ et Confessoris O. N.

Duplex

IN I VESPERIS

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif., Aña Sacérdos et Póntifex, † et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Cælestínum ad summi pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti : concéde propítius; ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus præmia perveníre felíciter mereámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Pudentianæ Virg.

Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.
℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

Oratio

Exáudi nos, Deus salutáris noster : ut, sicut de beátæ Pudentiánæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Petrus, a nómine, quo Póntifex est appellátus, Cælestínus dictus, honéstis catholicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingréssus, ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quæ póstea Cælestinórum dicta est, sub Régula sancti Patris Benedícti instítuit. Hinc, quasi lucérna supra candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret (Romána Ecclésia diu viduáta pastóre), in Petri Cáthedram ignórans et absens adscítus, magna novitátis admiratióne non minus, quam repentíno gáudio cunctos affécit. Cum autem in pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditatiónibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indeque priscam vitæ ratiónem répetens, obdormívit in Dómino, ejúsque pretiósam mortem crux præfúlgens in áëre ante cubículi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens, quam post óbitum cláruit; quibus rite examinátis, Clemens quintus anno, postquam decéssit undécimo, Sanctórum número adscrípsit.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Et fit Commem. S. Pudentianæ.

Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio ut supra. 411

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif., Aña Dum esset summus Póntifex,† terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Oratio ut supra. 411

Die 25 Maji
S. GREGORII VII
Papæ et Confessoris O. N.

Duplex

Oratio

Deus, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte, virtúte constántiæ roborásti : da nobis, ejus exémplo et intercessióne, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. S. Urbani I Papæ et Mart.

Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti Urbáni Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Gregórius Papa séptimus, ántea Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte, omníque virtútum génere cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei Ecclésiam illustrávit. Adoléscens religiósi hábitum índuit in Cluniacénsi monastério, tantóque pietátis ardóre Deo desérviit, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii pátribus prior fúerit eléctus. Póstea factus abbas monastérii sancti Pauli extra muros Urbis, ac deínde creátus Románæ Ecclésiæ cardinális, sub summis Pontifícibus Leóne nono, Victóre secúndo, Stéphano nono, Nicoláo secúndo et Alexándro secúndo, præcípuis munéribus et legatiónibus perfúnctus est. Mórtuo Alexándro secúndo, unanímiter summus Póntifex eléctus, ecclesiásticæ libertátis propugnátor ac defénsor acérrimus éxstitit ; quaprópter multa passus,et Roma discédere coáctus est. Postréma ejus moriéntis verba fuére: Diléxi justítiam et odívi iniquitátem, proptérea mórior in exsílio. Migrávit in cælum anno salútis millésimo octogésimo quinto, ejúsque corpus in cathedráli basílica Salernitána honorífice cónditum est.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui.
℣. Dómine, quinque talénta tra-

didísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

In Laudibus fit Commem. S. Urbani.

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio ut supra. 412

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis.

Die 26 Maji
S. AUGUSTINI
Episcopi et Conf. O. N.

Duplex

Oratio

Deus, qui Anglórum gentes, prædicatióne et miráculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontíficis, veræ fídei luce illustráre dignátus es: concéde; ut, ipso interveniénte, errántium corda ad veritátis tuæ rédeant unitátem, et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Gregorii, Aña Dum esset summus Póntifex. ℣. Justum dedúxit, ut supra. 412

Oratio ut supra. 412

Lectio unica

Augustínus, Romæ in Lateranénsi cœnóbio mónachus, a Gregório Magno cum sóciis mónachis fere quadragínta in Angliam missus est, anno quingentésimo nonagésimo séptimo. A rege Ethelbérto Cantuáriam, ejus regni metrópolim, invitátus cum sóciis, prope eam oratórium exstrúxit. Cæléstis doctrínæ prædicatióne plerósque insulános ac regem ipsum ad christiánam fidem perdúxit, summa cum lætítia Berthæ, régiæ uxóris, quæ christiána erat. Jussu Gregórii ordinátus epíscopus, sedem Cantuariénsem instítuit, et ab eódem Pontífice usum pállii cum facultáte hierarchíæ in Anglia instituéndæ obtínuit. Máximis demum pro Christo exantlátis labóribus, cum Mellítum Londinénsi ecclésiæ præfecísset, Justum Roffénsi, suæ Lauréntium, in cælum migrávit séptimo Kaléndas Júnias, et sepúltus est in monastério sancti Petri, quod exínde Cantuariénsium antístitum et áliquot regum conditórium fuit.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.
℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis.

Die 27 Maji
S. BEDÆ VENERABILIS
Conf. et Eccl. Doct. O. N.

Duplex *(m. t. v.)*

In utrisque Vesperis ad Magnificat:

Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Beda, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Bedæ Confessóris tui atque Doctóris eruditióne claríficas: concéde propítius fámulis tuis; ejus semper illustrári sapiéntia et méritis adjuvári. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Augustini.

Aña Amávit eum Dóminus, † et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra. 413

AD MATUTINUM

Lectio unica

Beda, présbyter, Girvi in Británniæ et Scótiæ fínibus ortus est. Mónachus factus, vitam sic instítuit, ut, dum se ártium et doctrinárum stúdiis totum impénderet, nihil umquam de reguläri disciplína remítteret. Nullum fuit doctrínæ genus, in quo non esset diligentíssime versátus: sed præcípua illi cura fuit divinárum Scripturárum meditátio, ita ut, sacerdótio initiátus, sacros explanáre libros aggréssus sit; in quo sanctórum Patrum doctrínis ádeo inhæsit, ut nihil proférret, nisi illórum judício comprobátum, eorúmdem étiam fere verbis usus. Otium perósus semper, ex lectióne ad oratiónem transíbat, ac vicíssim ex oratióne ad lectiónem. Emendándis fidélium móribus, fídei vindicándæ atque asseréndæ libros plures conscrípsit, quibus tantam sui apud omnes opiniónem fecit, ut ejus scripta, eo adhuc vivénte, públice in ecclésiis legeréntur. Ætáte demum et labóribus fractus, pie obdormívit in Dómino. Eum Leo décimus tértius universális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Die 31 Maji

S. PETRONILLÆ Virginis

Memoria

Ad Vesperas, Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Petronillæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

FESTA JUNII

Die 2 Junii

SS. MARCELLINI ET PETRI Mm.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni et Petri solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus; ut, quorum gaudémus méritis,

accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Die 5 Junii

S. BONIFATII

Episcopi et Mart. O. N.

Duplex

Oratio

Deus, qui multitúdinem populórum, beáti Bonifátii Mártyris tui atque Pontíficis zelo, ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es: concéde propítius; ut, cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Bonifátius, ántea Winfrídus appellátus, apud Anglos natus est exeúnte sæculo séptimo. Monastérium ingréssus et sacerdótio auctus, magno animárum lucro in prædicatóris múnere est versátus. Zelo augéndæ fídei accénsus, apud Frísones Evangélium prædicávit. In Angliam revérsus, cum per biénnium monastério sanctíssime præfuísset, superióris múnere abdicáto, Romam se cóntulit, ubi a Gregório secúndo Bonifátii nomen accépit, et in Germániam missus, Thuríngiæ Saxoniæque pópulis Christum annuntiávit. Ad Frísones revérsus, cum sancto Willibrórdo, magno fructu Evangélium prædicávit. Mox Romam accersítus, episcopáli dignitáte insignítus, et in Germániam íterum profectus, Hássiam et Thuríngiam ab idololatríæ relíquiis pénitus expurgávit. Sedis Apostólicæ legátus creátus et Moguntínus archiepíscopus, plures eréxit et, per se vel per discípulos, administrávit ecclésias. Frisónibus demum ad idololatríam relápsis Evangélium prædicáre rursus aggréssus, cum Eóbano coëpíscopo multísque áliis, juxta Bornam flúvium, cruénta cæde perémptus, martýrii palmam accépit. Ejus corpus in Fuldénsi monastério cónditum est.

℟. Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Fundátus. Glória Patri. Fundátus.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis.

Die 6 Junii

S. NORBERTI Ep. et Conf.

Duplex

Oratio

Deus, qui beátum Norbértum, Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fecundásti: præsta, quæsumus; ut, ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Bonifacii:

Aña Qui vult veníre post me, † ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio ut supra.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Norbértus, nobilíssimis paréntibus natus, adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa póstea imperatóris aula, spretis mundi illécebris, ecclesiásticæ milítiæ adscríbi vóluit. Sacris initiátus, prædicatióni verbi Dei se totum dedit. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pæniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit. Desértum locum, qui Præmonstrátus dicebátur, in Laudunénsi diœcési sibi delégit; ibíque, trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem órdinem instítuit,qui mirífice propagátus est. Archiepíscopus Magdeburgénsis, licet relúctans, creátus, ecclesiásticam disciplínam, cælibátum præsértim, constánter propugnávit. Rhemis in concílio Innocéntium secúndum egrégie adjúvit, et Romam cum áliis epíscopis proféctus,schisma Petri Leónis compréssit. Magdebúrgi obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Júnii.

℟.Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Die 9 Junii

SS. PRIMI ET FELICIANI Mm.

Memoria

Ad Vesperas,Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni,et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣.Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Fac nos, quæsumus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári : quórum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Ad Laudes,Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt : nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Die 11 Junii

S. BARNABÆ Apostoli

Duplex majus

Omnia de Communi Apostolorum 4* præter sequentia.

Oratio

Deus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas : concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO

De Actibus Apostolórum

Lectio I *Cap. 13, 43-52*

Cum dimíssa esset synagóga, secúti sunt multi Judæórum et coléntium advenárum, Paulum et Bárnabam; qui loquéntes suadébant eis,ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi,repléti sunt zelo, et contradicé-

bant his, quæ a Paulo dicebántur, blasphemántes.

℟. Ecce ego † mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Lectio II

Tunc constánter Paulus et Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primum loqui verbum Dei; sed, quóniam repéllitis illud et indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ,ecce convértimur ad Gentes; sic enim præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

℟. Tóllite † jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio III

Audiéntes autem Gentes gavísæ sunt et glorificábant verbum Dómini, et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judæi autem concitavérunt mulíeres religiósas et honéstas, et primos civitátis, et excitavérunt persecutiónem in Paulum et Bárnabam, et ejecérunt eos de fínibus suis. At illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio, et Spíritu Sancto.

℟. Dum stetéritis † ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Lectio IV *Cap. 14, 1-3*

Factum est autem Icónii,ut simul introírent in synagógam Judæórum et loqueréntur, ita ut créderet Judæórum et Græcórum copiósa multitúdo. Qui vero incréduli fuérunt Judæi, suscitavérunt et ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo ígitur témpore demoráti sunt fiduciáliter agéntes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiæ suæ, dante signa et prodígia fíeri per manus eórum.

℟. Fuérunt † sine queréla ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: ídeo coronántur et accípiunt palmam. Cálicem. Glória Patri. Cálicem.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Bárnabas Levítes, Cýprius génere, qui et Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium.Is,agro véndito quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochíam prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperísset, incredibíliter lætátus, eos hortabátur, ut in Christi fide permanérent.Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus

et Spíritu Sancto plenus habebátur.

℟. Vidi † conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti sunt.

Lectio VI

Proféctus inde Tarsum, ut quæreret Paulum, cum eo Antiochíam venit. In ejus urbis Ecclésia annum commoráti, christiánæ fídei et vitæ illis homínibus præcépta dedérunt : ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Bárnabæ, suis facultátibus Christiános, qui in Judæa erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniam per Paulum et Bárnabam. Qui perfúncti illo caritátis offício, adhíbito Joánne, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochíam.

℟. Beáti estis, † cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio VII

Cum autem Antiochíæ in Ecclésia, cum céteris prophétis et doctóribus, Paulus et Bárnabas in jejúnio et oratióne Dómino deservírent, dixit Spíritus Sanctus : Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleucíam venérunt, inde in Cyprum ; ac multas prætérea urbes regionésque, prædicántes Evangélium summa cum audiéntium utilitáte, peragrárunt.

℟. Isti sunt † triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Lectio VIII

Postrémo Bárnabas digréssus a Paulo, una cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum ; ibíque círciter séptimum Nerónis annum, tértio Idus Júnii ad apostólici múneris laudem, martýrii corónam adjúnxit. Ejus corpus, Zenóne imperatóre, repértum est in ínsula Cypro ; ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, Bárnabæ manu conscríptum.

℟. Constítues eos † príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. In omni. Glória Patri. In omni.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — *Cap. 10*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ecce, ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 33, al. 34 in Matth. n. 1

Cum Dóminus omnem sollicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque, ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædícit.

℟. Isti sunt † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio X

Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda consequebántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicarétur, ex Magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Prætérea, ne, qui ea passúri erant, súbito ac inopináto rerum evéntu perturbaréntur. Dénique, ne, cum ista sub ipsum passiónis suæ tempus audírent, nímium commoveréntur.

℟. Isti sunt † viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum.

Lectio XI

Jam vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus et insólitum prœliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga et absque zona et pera, et ab excipiéntibus ali jubéret; non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens, Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum: (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem); sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur; et quamvis illæ sint in médio lupórum, et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmptæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

℟. Qui sunt isti, † qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Et quasi.

Lectio XII

Majus certe atque admirabílius est mentem adversariórum commutáre, et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere; præsértim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui, longe divérsa faciéntes, tamquam lupi in adversários rúimus. Nam, quámdiu oves fuérimus, víncimus; étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus. Quod si lupi fuérimus, víncimur; tunc enim a nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

℟. Non sunt loquélæ, † neque sermónes, quorum non audián-

tur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. In omnem. Glória Patri. In omnem.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 10, 16-22

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce, ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. Cavéte autem ab homínibus. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos: et ad præsides et ad reges ducémini propter me in testimónium illis et Géntibus. Cum autem tradent vos, nolíte cogitáre, quómodo aut quid loquámini: dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. Non enim vos estis, qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Tradet autem frater fratrem in mortem, et pater fílium: et insúrgent fílii in paréntes, et morte eos affícient: et éritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

Si hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis, in Dñicis et in die Octava Corporis Christi, necnon quando sumenda sit XII Lectio de Homilia:

Lectio XII

Bárnabas Levítes, Cýprius génere, cum Paulo Apóstolo ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is, agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus Antiochíam prædicatiónis causa, multos ibi ad Christi fidem convérsos suis hortatiónibus confirmávit. Inde proféctus cum eódem Paulo, multas urbes regionésque summa cum audiéntium utilitáte peragrávit. Postrémo, digréssus a Paulo, una cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum, ibíque, séptimo Nerónis anno, ad apostólici múneris laudem martýrii corónam adjúnxit.

℟. Ecce ego. 417

In II Vesperis fit Commem. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Martyrum.

Die 12 Junii

SS. BASILIDIS, CYRINI, NABORIS ET NAZARII Martyrum

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Sanctórum Mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris atque Nazárii, quæsumus, Dómine, natalítia nobis votíva respléndeant: et, quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscat. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Die 13 Junii

S. ANTONII DE PADUA Conf.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Ecclésiam tuam, Deus, beáti Antónii Confessóris tui solémnitas votíva lætíficet: ut spirituálibus semper muniátur auxíliis, et gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis,supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Vesperæ de sequenti.

Die 14 Junii

S. BASILII MAGNI

Episcopi, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex majus *(m. t. v.)*

Omnia de Communi Confessoris Pontificis. 79* præter sequentia.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Basíli, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Basilíi Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

In I Nocturno, Lectiones Sapiéntiam, de Communi Doctorum, 97* nisi resumendæ sint Lectiones Dñicæ præcedentis, quæ cum suis ℟℟. legendæ sunt.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Basilíus, nóbilis Cáppadox, Athénis una cum Gregório Nazianzéno, ejus amicíssimo, sæculáribus lítteris, deínde in monastério sacris miabíliter erudítus,eum brevi cursum fecit ad omnem doctrínæ et morum excelléntiam, ut inde Magni cognómen invénerit. Is ad prædicándum Jesu Christi Evangélium in Pontum accersítus, eam provínciam, a christiánis institútis aberrántem,ad viam salútis revocávit. Mox ab Eusébio Cæsaréæ epíscopo ad erudiéndam eam civitátem adjútor adhibétur; in cujus locum póstea succéssit. Is Fílium Patri consubstantiálem esse in primis defendit, ac Valéntem imperatórem, sibi irátum, miráculis ádeo flexit, ut, incumbéntem ad voluntátem ejiciéndi ipsum in exsílium, a senténtia discédere coégerit.

℟. Invéni † David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio VI

Nam et Valéntis sella, in qua factúrus decrétum de ejiciéndo e civitáte Basilío, sedére volébat, confrácta est. Et tribus ab eo cálamis adhíbitis ad scribéndam exsílii legem, nullus eórum réddidit atraméntum; et, cum nihilóminus in propósito scribéndi ímpium decrétum persísteret, ipsíus déxtera, dissolútis nervis, tota contrémuit. His commótus, Valens chartam utrá-

que manu conscídit. Ea autem nocte, quæ ad deliberándum Basilío data est, Valéntis uxor íntimis est cruciáta dolóribus, et únicus fílius in gravem morbum íncidit.

℟. Pósui † adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VII

Quibus ille pertérritus, iniquitátem suam recognóscens, Basilíum accérsit, quo præsénte, puer cœpit convaléscere; verum, vocátis a Valénte ad viséndum púerum hæréticis, paulo post móritur. Abstinéntia et continéntia fuit admirábili; una túnica conténtus erat: in jejúnio servándo diligentíssimus, in oratióne assíduus, in qua sæpe totam noctem consumébat.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Lectio VIII

Virginitátem perpétuo cóluit. Monastériis exstrúctis, ita monachórum institútum temperávit, ut solitáriæ atque actuósæ vitæ utilitátes præcláre simul conjúngeret. Multa erudíte scripsit; ac nemo, teste Gregório Nazianzéno, sacræ Scriptúræ libros vérius aut ubérius explicávit. Obiit Kaléndis Januárii, cum tantum spíritu vivens, præter ossa et pellem, nulla prætérea córporis parte constáre viderétur.

℟. Justum † dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum: * Honestávit illum in labóribus suis. ℣. Custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. Honestávit. Glória Patri. Honestávit.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX — *Cap. 14*

In illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et sorores, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Basilíi Epíscopi

Liber Regularum fusius explicat. ad Interrog. 8

Perfécta quidem renuntiátio in eo consístit, ut id assequámur, ne ad ipsíus étiam vitæ affectiónem propénsi simus, et respónsum mortis habeámus, ut non simus fidéntes in nobis ipsis. Hujúsmodi autem renuntiátio inítium sumit ab alienatióne rerum externárum, véluti a possessiónibus, ab ináni glória, a vivéndi consuetúdine, a rerum inutílium amóre; quemádmodum étiam suo exémplo nobis ostendérunt sancti Dómini nostri discípuli, Jacóbus quidem et Joánnes, relícto patre Zebedæo et ipsa quoque navícula, de qua omnis illórum victus rátio pendébat; Matthæus vero, cum ab ipso telónio surréxit ac Dóminum secútus est.

℟. Amávit eum † Dóminus,

et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio X

Paulo autem univérsus mundus crucifíxus erat, et ipse mundo. Sic, qui veheménter cupiditáte sequéndi Christum tenétur, ad nihil ámplius hujus vitæ convérti potest: non ad paréntum aut cognatórum amórem, ubi præcéptis Dómini contrárius fúerit; (tunc enim occasiónem habet illud: Si quis venit ad me, et non ódio habet patrem suum et matrem et réliqua); non ad humánum timórem, ut propter ipsum subtrahámus áliquid utílium, id quod perpetrárunt Sancti, qui dixérunt: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.

Lectio XI

Sed quid opus est nostris ratiónibus aut sanctórum virórum exémplis id, quod dícimus, confirmáre, cum ipsa Dómini verba in médium líceat afférre, iísque ipsis religiósam ac Deum timéntem ánimam commovére, quibus ille perspícue et sine controvérsia protestátur, dicens: Sic ígitur quicúmque ex vobis non renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus? Et álio in loco, cum prius dixísset: Si vis perféctus esse, vade, et vende ómnia quæ habes, et da paupéribus; póstea subjúnxit: Veni, séquere me.

℟. Iste Sanctus† digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum: quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte * In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. In illa.

Lectio XII

Est ígitur renuntiátio, quemádmodum docúimus, vinculórum terrénæ hujus ac temporális vitæ solútio, atque ab humánis negótiis liberátio, per quam ad ineúndam viam, qua ad Deum pervenítur, aptióres et promptióres effícimur; et expedíta rátio ad acquisitiónem usúmque rerum, quæ super aurum et lápidem pretiósum multum longe sunt pretiosióres. Et in summa, cordis humáni ad cæléstem conversatiónem translátio, ita ut dícere líceat: Nostra conversátio in cælis est: et (quod máximum est) inítium, unde ad Christi similitúdinem evádimus, qui, cum dives esset, propter nos pauper est factus.

℟. Elégit te † Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad sacrificándum. Glória Patri. Ad sacrificándum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 14, 26-35

In illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et ma-

trem, et uxórem, et fílios, et fratres, et sórores, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et qui non bájulat crucem suam, et venit post me, non potest meus esse discípulus. Quis enim ex vobis volens turrim ædificáre, non prius sedens cómputat sumptus, qui necessárii sunt, si hábeat ad perficiéndum; ne, posteáquam posúerit fundaméntum, et non potúerit perfícere, omnes, qui vident, incípiant illúdere ei, dicéntes: Quia hic homo cœpit ædificáre, et non pótuit consummáre? Aut quis rex itúrus commíttere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cógitat, si possit cum decem míllibus occúrrere ei, qui cum vigínti míllibus venit ad se? Alióquin, adhuc illo longe agénte, legatiónem mittens, rogat ea, quæ pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúntiat ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Bonum est sal. Si autem sal evanúerit, in quo condiétur? Neque in terram, neque in sterquilínium útile est, sed foras mittétur. Qui habet aures audiéndi, áudiat.

Si vero hoc Festum impediatur sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis, in Dñicis et in die Octava Corporis Christi, necnon quando sumenda sit XII Lectio de Homilia.

Lectio XII

Basilíus, nóbilis Cáppadox, Athénis una cum Gregório Nazianzéno, ejus amicíssimo, sæculáribus lítteris, deínde in monastério sacris mirabíliter erudítus, eum brevi cursum fecit ad omnem doctrínæ et morum excelléntiam, ut inde Magni cognómen invénerit. Ad prædicándum Jesu Christi Evangélium in Pontum accersítus, eam provínciam ad viam salútis revocávit; mox ab Eusébio Cæsaréæ epíscopo ad erudiéndam eam civitátem adjútor adhibétur, in cujus locum póstea succéssit. Is Fílium Patri consubstantiálem esse in primis deféndit, ac Valéntem imperatórem, sibi irátum et exsílium minitántem, miráculis ádeo flexit, ut a senténtia discédere coégerit. Abstinéntia et continéntia fuit admirábili; in oratióne assíduus, in ea sæpe totam noctem consumébat. Monastériis exstrúctis, ita monachórum institútum temperávit, ut solitáriæ atque actuósæ vitæ utilitátes præclárе simul conjúngeret. Multa erudíte scripsit; ac nemo, teste Gregório Nazianzéno, sacræ Scriptúræ libros vérius aut ubérius explicávit. Obiit Kaléndis Januárii.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In II Vesperis Commem. Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Mm.

Die 15 Junii

SS. VITI, MODESTI atque CRESCENTIÆ Martyrum

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Da Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, sanctis Martýribus tuis Vito, Modésto atque Crescéntia intercedéntibus: supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere; ut, prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat caritáte. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt: Nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Die 18 Junii

S. EPHRÆM SYRI, Diaconi Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ephræm, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Ephræm Confessóris tui et Doctóris mira eruditióne et præcláris vitæ méritis illustráre voluísti: te súpplices exorámus; ut, ipso intercedénte, eam advérsus erróris et pravitátis insídias perénni tua virtúte deféndas. Per Dóminum.

Et fit Commem. Ss. Marci et Marcelliani Mm.

Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci et Marcelliáni natalítia cólimus; a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Ephræm, génere Syrus, Nisibéno patre natus est. Adhuc júvenis ad sanctum Jacóbum epíscopum se cóntulit, a quo baptizátus, ita brevi sanctitáte et doctrína profécit, ut in schola, Nísibi florénte, magíster fúerit constitútus. Edessénæ Ecclésiæ diáconus ordinátus, et ob humilitátem sacerdótium recúsans, ómnium virtútum splendóre enítuit. Ad innúmeros erróres repelléndos tunc Ecclésiam Dei divexántes, ipse plúrimas édidit lucubratiónes. Univérsa ejus ópera, tam spléndido doctrínæ lúmine reférta, effecérunt, ut idem adhuc vivens, tamquam Ecclésiæ Doctor, magno honóre hábitus fúerit. In mirífica ac pia devotióne erga Maríam Vírginem Immaculátam primum excélluit. Méritis plenus Edéssæ, décimo quarto Kaléndas Julii, decéssit sub Valénte príncipe; eúmque Benedíctus Papa décimus quintus, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et in-

telléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Laudibus fit Commem. Ss. Martyrum

Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio ut supra. 425

In Vesperis Commemoratio sequentis.

Die 19 Junii

SS. GERVASII ET PROTASII

Martyrum

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Die 21 Junii

S. ALOISII GONZAGÆ Conf.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Cæléstium donórum distribútor, Deus, qui in angélico júvene Aloísio miram vitæ innocéntiam pari cum pæniténtia sociásti: ejus méritis et précibus concéde; ut, innocéntem non secúti, pæniténtem imitémur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Die 22 Junii

S. PAULINI Episcopi et Conf.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Sacérdos et Póntifex, † et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui ómnia pro te in hoc sæculo relinquéntibus, céntuplum in futúro et vitam ætérnam promisísti: concéde propítius; ut, sancti Pontíficis Paulíni vestígiis inhæréntes, valeámus terréna despícere, et sola cæléstia desideráre: Qui vivis et regnas.

Ad Laudes, Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Die 23 Junii

IN VIGILIA

S. JOANNIS BAPTISTÆ

Officium fit de Feria, ut in Psalterio, præter Lectiones et Orationem, quæ dicuntur ut infra.

IN I NOCTURNO

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 1, 5-17*

Fuit in diébus Heródis, regis Judææ, sacérdos quidam, nómine Zacharías, de vice Abía, et uxor illíus de filiábus Aaron, et nomen ejus Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 1 in Lucam n. 15-17

Docet nos Scriptúra divína non solum mores in iis, qui prædicábiles sunt, sed étiam paréntes oportére laudári; ut véluti transmíssa immaculátæ puritátis heréditas, in iis, quos vólumus laudáre, præcéllat. Quæ enim ália inténtio hoc loco sancti Evangelístæ, nisi ut sanctus Joánnes Baptísta nobilitétur paréntibus, miráculis, móribus, múnere, passióne? Sic étiam sancti Sámuel mater Anna laudátur; sic Isaac a paréntibus nobilitátem pietátis accépit, quam pósteris derelíquit. Sacérdos ítaque Zacharías, nec solum sacérdos, sed étiam de vice Abía, id est, nóbilis inter superióres famílias.

℟℟. de Dñica IV post Pentecosten ejusdem Nocturni, cujus est Absolutio, etiam ante ipsam Dñicam.

Post Lectionem XII (vel III infra Octavam), si Vigilia occurrat ante Dñicam IV dicitur :

℟. Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Si vero post Dominicam IV, dicitur sequens

℟. Præparáte † corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit. Glória Patri. Et liberábit.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

Et uxor, inquit, illi de filiábus Aaron. Non solum ígitur a paréntibus, sed étiam a majóribus sancti Joánnis nobílitas propagátur, non sæculári potestáte sublímis, sed religiónis successióne venerábilis. Tales enim majóres habére débuit prænúntius Christi; ut non repénte concéptam, sed a majóribus accéptam et ipso infúsam jure natúræ, prædicáre fidem Domínici viderétur advéntus. Erant, inquit, ambo justi ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis et justificatiónibus Dómini sine queréla. Quid ad hoc réferunt, qui, peccátis suis solátia præferéntes, sine peccátis frequéntibus hóminem putant esse non posse; et utúntur versículo, quia scriptum est in Job: Nemo mun-

dus a sorde, nec si uníus diéi vita ejus sit in terra?

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Quibus respondéndum est, prius ut, quid sit hóminem sine peccáto esse, defíniant: utrum numquam omníno peccásse, an desiísse peccáre. Si enim hoc putant sine peccáto esse, numquam omníno peccásse; et ipse conséntio. Omnes enim peccavérunt, et egent glória Dei. Sin autem eum qui véterem errórem corréxerit, et in eam se vitæ transformáverit qualitátem, ut témperet a peccáto, negant abstinére a delíctis; non possum in eórum conveníre senténtiam, cum legámus, quia sic Dóminus diléxit Ecclésiam, ut exhíbeat ipsam sibi gloriósam, et non habéntem máculam, aut rugam, aut áliquid ejúsmodi; sed ut sit sancta et immaculáta.

IN II NOCTURNO

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédat; et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Ad Laudes et per Horas omnia ut in Psalterio. Oratio ut supra.

Vesperæ de sequenti.

DIE 24 JUNII

IN NATIVITATE S. JOANNIS BAPTISTÆ

Duplex I Classis cum Octava communi

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Ipse præíbit † ante illum in spíritu et virtúte Elíæ paráre Dómino plebem perféctam. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. 4*

2 Joánnes † est nomen ejus: vinum et síceram non bibet, et multi in nativitáte ejus gaudébunt.

3 Ex útero senectútis † et stérili Joánnes natus est, præcúrsor Dómini.

4 Iste puer † magnus coram Dómino: nam et manus ejus cum ipso est.

Capitulum *Isaiæ 49, 1*

Audíte, ínsulæ, et atténdite, pópuli de longe: † Dóminus ab útero vocávit me, * de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

℟. br. Inter natos mulíerum * Non surréxit major. Inter. ℣. Joánne Baptísta. Non surréxit. Glória Patri. Inter.

Hymnus

Ut queant laxis resonáre fibris
Mira gestórum fámuli tuórum,
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.

Núntius célso véniens Olýmpo,
Te patri magnum fore nascitúrum,
Nomen, et vitæ sériem gerendæ
Ordine promit.

Ille promíssi dúbius supérni,
Pérdidit promptæ módulos loquélæ;
Sed reformásti génitus perémptæ
Organa vocis.

Ventris obstrúso récubans cubíli
Sénseras Regem thálamo manéntem;
Hinc parens nati méritis utérque
Abdita pandit.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

℣. Fuit homo missus a Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.

Ad Magnif., Aña Ingrésso Zacharía † templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus, stans a dextris altáris incénsi.

Oratio

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

Ad Magnif., Aña Puer, † qui natus est nobis, plus quam prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Præcursóris Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Antra desérti téneris sub annis,
Cívium turmas fúgiens, petísti,
Ne levi saltem maculáre vitam
Fámine posses.

Præbuit hirtum tégumen camélus
Artubus sacris, stróphium bidéntes;
Cui latex haustum, sociáta pastum
Mella locústis.

Céteri tantum cecinére Vatum
Corde præságo jubar affutúrum;
Tu quidem mundi scelus auferéntem
Indice prodis.

Non fuit vasti spátium per orbis
Sánctior quisquam génitus Joánne,
Qui nefas sæcli méruit lavántem
Tíngere lymphis.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Priúsquam te formárem † in útero, novi te: et ántequam progrederéris, sanctificávi te. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi unius Martyris. 29*

Aña Ad ómnia quæ mittam te, † dicit Dóminus, ibis: ne tímeas, et quæ mandávero tibi, loquéris ad eos. Ps. 2 Quare fremuérunt Gentes.

Aña Ne tímeas † a fácie eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus. Ps. 4 Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ.

Aña Misit † Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et prophétam in Géntibus dedit me Dóminus. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Aña Ecce † dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te super Gentes et regna. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Aña Dóminus ab útero† vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei. Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Fuit homo missus a Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ

Lectio I *Cap. 1, 1-10*

Verba Jeremíæ fílii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim fílii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ fílii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto.

℟. Fuit homo† missus a Deo, cui nomen erat Joánnes: * Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, et paráret Dómino plebem perféctam. ℣. Erat Joánnes in desérto prædicans baptísmum pæniténtiæ. Hic venit.

Lectio II

Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in Géntibus dedi te. Et dixi: A a a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere, Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris.

℟. Elísabeth † Zacharíæ magnum virum génuit, Joánnem Baptístam, præcursórem Dómini: * Qui viam Dómino præparávit in erémo. ℣. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Qui viam.

Lectio III

Ne tímeas a fácie eórum: quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum: et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes.

℟. Priúsquam † te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de ventre, sanctificávi te, * Et prophétam in Géntibus dedi te. ℣. Vir diléctus a Deo, et homínibus honorátus est. Et prophétam.

Lectio IV *Cap. 1, 17-19*

Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. De ventre † matris meæ vocávit me Dóminus nómine meo: et pósuit os meum ut glá-

dium acútum: sub teguménto manus suæ protéxit me: * Pósuit me quasi sagíttam eléctam. ℣. Et glorificátus sum in óculis Dómini, et Deus meus factus est fortitúdo mea. Pósuit. Glória Patri. Pósuit.

IN II NOCTURNO

Aña Pósuit os meum Dóminus † quasi gládium acútum: sub umbra manus suæ protéxit me. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? 33*

Aña Formans me ex útero † servum sibi Dóminus, dicit: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex. 33*

Aña Reges vidébunt,† et consúrgent príncipes, et adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum:* et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam:* díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: *et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum:* inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Aña Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, et adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te.

Aña Nazaræus † vocábitur

puer iste: vinum et síceram non bibet, et omne immúndum non manducábit ex útero matris suæ. Ps. 63 Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor. 34*

Aña Erit enim † magnus coram Dómino: nam et manus ejus cum ipso est. Ps. 64 Te decet hymnus, Deus, in Sion. 35*

Aña Ipse præíbit † ante illum in spíritu et virtúte Elíæ paráre Dómino plebem perféctam. Ps. 91 Bonum est confitéri Dómino. 35*

℣. Inter natos mulíerum non surréxit major. ℟. Joánne Baptísta.

Sermo sancti Máximi Epíscopi

Hom. LXVII; in Nativitate S. Joannis Baptistæ 3

Lectio V

Festivitátem præséntis diéi, fratres caríssimi, venerándi Joánnis Baptístæ genuína natívitas consecrávit: qui idcírco in hoc sæculum supérna dispensatióne diréctus est, ut non solum ipse prophetáli sublimarétur glória, sed ut et ómnium étiam per eum prophetárum præcónia firmaréntur. Nec immérito illum præcípuo honóre nunc venerámur, qui speciáli quadam grátia, ob hoc Redemptórem mundi novíssimus prophetávit, ut osténderet eum primus.

℟. Descéndit † Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes Baptísta. ℣. Iste puer magnus coram Dómino: nam et manus ejus cum ipso est. Et habébit.

Lectio VI

Hic enim solus est prophetárum, qui Dóminum nostrum Jesum Christum, quem álii in longa témpora futúrum præsciérunt, própriis óculis vidére méruit, et annuntiáre præséntem. Hic est ille, quem inspiránte Deo, præscius annúntiat Isaías, dicens: Vox clamántis in desérto, Paráte viam Dómini. Quam cóngrue, fratres caríssimi, beátus Joánnes prædicátus est vox, qui cæléstis Verbi et præco mittebátur et testis.

℟. Hic est † Præcúrsor diléctus, et lucérna lucens ante Dóminum: * Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo; sed et Agnum Dei demonstrávit, et illuminávit mentes hóminum. ℣. Ipse præíbit ante illum in spíritu et virtúte Elíæ. Ipse.

Lectio VII

Hic est ille, cujus per Angelum Gabriélem prænuntiátur natívitas, et nomen, et méritum. Hic est, qui judício cæléstis senténtiæ cunctis mortálibus antefértur, dicénte Dómino: Non surréxit inter natos mulíerum major Joánne Baptísta. Quam pulchre dictum est, inter natos mulíerum non esse majórem; quia ille omnímodis major erat Joánne, qui de Vírgine nascebátur.

℟. Innuébant † patri ejus, quem vellet vocári eum: et póstulans pugillárem, scripsit dicens: * Joánnes est nomen ejus. ℣. Apértum est os Zacharíæ, et prophetávit, dicens. Joánnes.

Lectio VIII

Quibus perspéctis, advértite, dilectíssimi, quantam huic reveréntiam, quantum devotiónis debeámus impéndere: qui, ut

honorábilis sit, a Sancto est Spíritu prophetátus, promíssus ab Angelo, laudátus a Dómino, et perpétua sanctæ mortis glória consecrátus. Decébat namque, ut mýsticam nativitátem ejus mirábilis vita sequerétur, et sanctam perfectámque vitam mors Deo devóta conclúderet. Propter quod, fratres, rectíssime toto hódie orbe Christi Ecclésia primórdia nativitátis ejus lætíssima festivitáte concélebrat, qui ætérna mortálibus adésse gáudia, stupénti mundo testis fidelíssimus revelávit.

℟. Inter natos † mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta : * Qui viam Dómino præparávit in erémo. ℣. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine. Qui viam. Glória Patri. Qui viam.

IN III NOCTURNO

Aña Descéndit Angelus Dómini † ad Zacharíam, dicens : Accipe púerum in senectúte tua: et habébit nomen Joánnes Baptísta. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur. 37*

℣. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit. ℟. Joánnem Baptístam, præcursórem Dómini.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 1*

Elísabeth implétum est tempus pariéndi, et péperit fílium. Et audiérunt vicíni et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 2 Com. in Luc. cap. 1, n. 30-31

Péperit fílium Elísabeth, et congratulabántur vicíni. Habet Sanctórum edítio lætítiam plurimórum, quia commúne est bonum; justítia enim commúnis est virtus. Et ídeo in ortu justi futúræ vitæ insígne præmíttitur, et grátia secutúræ virtútis exsultatióne vicinórum præfiguránte signátur. Pulchre autem tempus, quo fuit in útero Prophéta, descríbitur, ne Maríæ præséntia taceátur; sed tempus silétur infántiæ, eo quia infántiæ impediménta nescívit.

℟. Præcúrsor Dómini † venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est enim prophéta, et plus quam prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio X

Et ídeo in Evangélio nihil super eo légimus, nisi ortum ejus, et oráculum, exsultatiónem in útero, vocem in desérto. Neque enim ullam infántiæ sensit ætátem, qui supra natúram, supra ætátem in útero pósitus matris, a mensúra cœpit ætátis plenitúdinis Christi. Mire sanctus Evangelísta præmitténdum putávit, quod plúrimi infántem, patris nómine, Zacharíam appellándum putáverint; ut advértas matri non nomen alicújus displicuísse degéneris, sed id Sancto infúsum Spíritu, quod ab Angelo ante Zacharíæ fúerat prænuntiátum.

℟. Gábriel Angelus † appáruit Zacharíæ, dicens: Nascétur tibi fílius, nomen ejus Joánnes

vocábitur: * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt. ℣. Erit enim magnus coram Dómino: vinum et síceram non bibet. Et multi.

Lectio XI

Et quidem ille mutus intimáre vocábulum fílii nequívit uxóri; sed per prophetíam Elísabeth dídicit, quod non didícerat a maríto. Joánnes est, inquit, nomen ejus; hoc est, non nos ei nomen impónimus, qui jam a Deo nomen accépit. Habet vocábulum suum, quod agnóvimus, non quod elégimus.

℟. Ipse † præíbit ante illum in spíritu et virtúte Elíæ: * Ut convértat corda patrum in fílios, et incrédulos ad prudéntiam justórum, paráre Dómino plebem perféctam. ℣. Erit enim magnus coram Dómino, et Spíritu Sancto replébitur. Ut convértat.

Lectio XII

Habent hoc mérita Sanctórum, ut a Deo nomen accípiant. Sic Jacob Israël dícitur, quia Deum vidit. Sic Dóminus noster Jesus nominátus est, ántequam natus; cui non Angelus, sed Pater nomen impósuit. Vides Angelos, quæ audíerint, non quæ usurpáverint, nuntiáre. Nec miréris, si nomen múlier, quod non audívit, asséruit; quando Spíritus ei Sanctus, qui Angelo mandáverat, revelávit.

℟. Tu, puer, † Prophéta Altíssimi vocáberis; * Præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus. ℣. Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, in remissiónem peccatórum. Præíbis. Glória Patri. Præíbis.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 1, 57-68

Elísabeth implétum est tempus pariéndi, et péperit fílium. Et audiérunt vicíni et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et factum est in die octávo, venérunt circumcídere púerum, et vocábant eum nómine patris sui Zacharíam. Et respóndens mater ejus, dixit: Nequáquam, sed vocábitur Joánnes. Et dixérunt ad illam: Quia nemo est in cognatióne tua, qui vocétur hoc nómine. Innuébant autem patri ejus, quem vellet vocári eum. Et póstulans pugillárem, scripsit, dicens: Joánnes est nomen ejus. Et miráti sunt univérsi. Apértum est autem íllico os ejus, et lingua ejus, et loquebátur benedícens Deum. Et factus est timor super omnes vicínos eórum: et super ómnia montána Judææ divulgabántur ómnia verba hæc: et posuérunt omnes, qui audíerant, in corde suo, dicéntes: Quis, putas, puer iste erit? Etenim manus Dómini erat cum illo. Et Zacharías, pater ejus, replétus est Spíritu Sancto, et prophetávit, dicens: Benedíctus Dóminus, Deus Israël, quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Elísabeth Zacharíæ † magnum virum génuit, Joánnem Baptístam, præcursórem Dómini. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Innuébant † patri ejus, quem

vellet vocári eum: et scripsit dicens: Joánnes est nomen ejus.

3 Joánnes vocábitur † nomen ejus: et in nativitáte ejus multi gaudébunt.

4 Inter natos† mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

5 Tu, puer, † Prophéta Altíssimi vocáberis; præíbis ante Dóminum paráre vias ejus.

Capitulum *Isaiæ 49, 1*

Audíte, ínsulæ, et atténdite, pópuli de longe: † Dóminus ab útero vocávit me, * de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

℟. br. Fuit homo * Missus a Deo. Fuit. ℣. Cui nomen erat Joánnes. Missus. Glória Patri. Fuit.

Hymnus

O nimis felix, meritíque celsi,
Nésciens labem nívei pudóris,
Præpotens Martyr,nemorúmque cultor,
Máxime Vatum!

Serta ter denis álios corónant
Aucta creméntis,duplicáta quosdam:
Trina centéno cumuláta fructu
Te, sacer, ornant.

Nunc potens nostri méritis opímis
Péctoris duros lápides repélle:
Asperum planans iter,et refléxos
Dírige calles.

Ut pius mundi Sator et Redémptor,
Méntibus pulsa livióne puris,
Rite dignétur véniens sacrátos
Pónere gressus.

Láudibus cives célebrent supérni
Te, Deus simplex paritérque Trine;
Súpplices et nos véniam precámur:
Parce redémptis. Amen.

℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

Ad Bened., Aña Apértum est † os Zacharíæ, et prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Israël.

Oratio

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Innuébant.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Fuit homo missus a Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.

AD SEXTAM

Aña Joánnes vocábitur.

Capitulum *Isaiæ 49, 5-6*

Et nunc, hæc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi: † Dedi te in lucem Géntium, * ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

℣. Inter natos mulíerum non surréxit major. ℟. Joánne Baptísta.

AD NONAM

Aña Tu, puer.

Capitulum *Isaiæ 49, 7*

Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, † et adorábunt Dóminum Deum tuum,* et Sanctum Israël, qui elégit te.

℣. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit. ℟. Joánnem Baptístam, præcursórem Dómini.

IN II VESPERIS

Aña Elísabeth Zacharíæ, cum reliquis de Laudibus. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. 4*
Capitulum, ℟. br et Hymnus ut in I Vesperis. 428

℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam et manus ejus cum ipso erat.

Ad Magnif., Aña Puer, † qui natus est nobis, plus quam prophéta est : hic est enim, de quo Salvátor ait : Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

INFRA OCTAVAM S. JOANNIS BAPTISTÆ

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Præcursóris Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Antra desérti téneris sub annis,
Cívium turmas fúgiens, petísti,
Ne levi saltem maculáre vitam
Fámine posses.

Præbuit hirtum tégumen camélus
Artubus sacris, stróphium bidéntes;
Cui latex haustum, sociáta pastum
Mella locústis.

Céteri tantum cecinére Vatum
Corde præságo jubar affutúrum;
Tu quidem mundi scelus auferéntem
Indice prodis.

Non fuit vasti spátium per orbis
Sánctior quisquam génitus Joánne,
Qui nefas sæcli méruit lavántem
Tíngere lymphis.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi,compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña I die, quo fit de Octava Priúsquam te formárem†in útero, novi te: et ántequam progrederéris, sanctificávi te.

Psalmi de Feria occurrenti.

Aña II die Ne tímeas † a fácie eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus.

Aña III die Ecce † dedi verba mea in ore tuo : ecce constítui te super Gentes et regna.

Aña IV die Pósuit os meum Dóminus † quasi gládium acútum: sub umbra manus suæ protéxit me.

Feriis II et V

℣. Fuit homo missus a Deo. ℟. Cui nomen erat Joánnes.

Absolut. Exáudi,Dómine Jesu Christe.

Feriis III et VI

℣. Inter natos mulíerum non surréxit major. ℟. Joánne Baptísta.

Absolut. Ipsíus píetas.

Feria IV et Sabbato

℣. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit. ℟. Joánnem Baptístam, præcursórem Dómini.

Absolut. A vínculis.
Bened. : 1 Ille nos benedícat.
2 Cujus Festum cólimus, ipse.
3 Ad societátem.
Lectiones ut infra secundum diem.

℟℟. pro Feriis II et V

℟. 1 Fuit homo † missus a Deo, cui nomen erat Joánnes : * Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmi-

ne, et paráret Dómino plebem perféctam. ℣. Erat Joánnes in desérto prædicans baptísmum pæniténtiæ. Hic venit.

℟. II Elísabeth † Zacharíæ magnum virum génuit, Joánnem Baptístam, præcursórem Dómini: * Qui viam Dómino præparávit in erémo. ℣. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Qui viam.

℟. III Priúsquam † te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de ventre, sanctificávi te, * Et prophétam in Géntibus dedi te. ℣. Vir diléctus a Deo, et homínibus honorátus est. Et prophétam. Glória Patri. Et prophétam.

Pro Feriis III et VI

℟. I Descéndit † Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes Baptísta. ℣. Iste puer magnus coram Dómino: nam et manus ejus cum ipso est. Et habébit.

℟. II Hic est † Præcúrsor diléctus, et lucérna lucens ante Dóminum: * Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo; sed et Agnum Dei demonstrávit, et illuminávit mentes hóminum. ℣. Ipse præíbit ante illum in spíritu et virtúte Elíæ. Ipse.

℟. III Innuébant † patri ejus, quem vellet vocári eum: et póstulans pugillárem, scripsit dicens: * Joánnes est nomen ejus. ℣. Apértum est os Zacharíæ, et prophetávit, dicens. Joánnes. Glória Patri. Joánnes.

Pro Feria IV et Sabbato

℟. I Præcúrsor Dómini † venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est enim prophéta, et plus quam prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

℟. II Gábriel Angelus † appáruit Zacharíæ, dicens: Nascétur tibi fílius, nomen ejus Joánnes vocábitur: * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt. ℣. Erit enim magnus coram Dómino: vinum et síceram non bibet. Et multi.

℟. III Ipse † præíbit ante illum in spíritu et virtúte Elíæ: * Ut convértat corda patrum in fílios, in incrédulos ad prudéntiam justórum, paráre Dómino plebem perféctam. ℣. Erit enim magnus coram Dómino, et Spíritu Sancto replébitur. Ut convértat. Glória Patri. Ut convértat.

IN II NOCTURNO

Aña I die, quo fit de Octava Ad ómnia quæ mittam te, † dicit Dóminus, ibis: ne tímeas, et quæ mandávero tibi, loquéris ad eos.

Psalmi de Feria occurrenti.

Aña II die Misit † Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et prophétam in Géntibus dedit me Dóminus.

Aña III die Dóminus ab útero † vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Aña IV die Formans me ex útero † servum sibi Dóminus, dicit: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Capitulum *Jer. 1, 9-10*

Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódie super Gentes, et super regna, † ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et

plantes, * dicit Dóminus omnípotens.

℣. Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis. ℟. Præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Oratio

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

Ad Laudes et per Horas omnia ut in Festo. 434

Die 25 Junii

DIE II INFRA OCTAVAM NATIVITATIS S. JOANNIS BAPT.

IN I NOCTURNO

Sermo sancti Máximi Epíscopi

Hom. LXVI; in Nativ. S.Joan.Bapt.2

Lectio I

Cunctórum quidem prophetárum, fratres caríssimi, veneránda recordátio est. Beátus Joánnes Baptísta, cujus hódie genuínus natális honorátur, in tantum ómnium illórum supergréssus est glóriam, ut Dóminum Jesum Salvatórem nostrum, non solum esse ventúrum, sed adventásse jam et cohabitáre homínibus, veritáte præséntis testimónii reveláret; quem cum inter promíscuas turbas ad baptísmum suum properáre vidísset, velut dígito demónstrans ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. Quam ínnocens hujus est vita, vel qua póssumus devotióne ejus mérita compensáre, qui Agni cæléstis advéntum et primus agnóvit, et solus osténdit! Quam mirábile est univérsis ejus præcónium, de cujus ore primum absolutiónem suam mundus audívit!

Lectio II

Hic est, caríssimi, de quo prophética annuntiatióne prædíctum est: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Clamatúrus erat enim, sicut et clamávit, ut vociferánte salútis præcónio, obturátas diu aures mortálium prædicátio cæléstis aperíret. Quis ergo hujúsmodi prophétam non tota admiratióne suscípiat, quem tantum recognóscit obtinuísse a Deo, ut ante ejus mérita laudaréntur, quam natívitas formarétur?

Lectio III

Hic ergo Zacharíæ justíssimo sacerdóti, cum multa esset ætáte provéctus, et sterilitáte seníssimæ cónjugis successiónem votívi gérminis desperásset, omnipoténtis Dei cura per Angelum promíttitur nascitúrus. Et bene seníssimis paréntibus novus fílius datur, qui senescénti labentíque mundo Unigénitum Dei ad spem futúræ juventútis osténderet. Quid illud, quantóque est stupóre mirándum, quod Zacharías ipse, dum præcursórem salutáris Verbi concipiéndum seníli alvo paulo tárdius créderet, siléntio repentínæ taciturnitátis obmútuit, nec prístinum loquéndi recepísset usum, nisi nomen púeri, quo vocándus esset, clausi oris ei víncula relaxásset? Atque ita factum est, ut os sacerdotále, quod trepidátio colligáverat dubitántis, méritum fílii nascéntis absólveret, et reparáta patris lingua infántis glóriam testarétur.

Vesperæ de Octava, Commem. Ss. Joannis et Pauli Martyrum.

Aña Astitérunt † justi ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti : cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei appelláti sunt.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Quæsumus, omnípotens Deus: ut nos gemináta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis et Pauli glorificatióne procédit; quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dóminum.

Die 26 Junii

DIE III INFRA OCTAVAM NATIVITATIS S. JOANNIS BAPT.

IN I NOCTURNO

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 291, In Nativ. S. Joannis Bapt. n. 1 et 2

Lectio I

Quem diem celebrámus hodiérnum, vobis dici non opus est, quia omnes, cum Evangélium legerétur, audístis. Hódie accépimus sanctum Joánnem Dómini præcursórem, stérilis fílium nuntiántem Vírginis Fílium, sed tamen servum nuntiántem Dóminum. Quia enim ventúrus erat per Vírginem Deus homo, præcéssit eum de stérili mirábilis homo: ut, cum se indígnum dicit, cujus calceaménti corrígiam solvat mirábilis homo, agnoscátur Deus homo. Miráre Joánnem, quantum potes: Christo próficit, quod miráris. Próficit, inquam, Christo, non quia tu præstas áliquid Christo, sed ut tu profícias in Christo.

Lectio II

Miráre ergo Joánnem, quantum potes. Audísti, quod miréris. Annuntiátur per Angelum patri sacerdóti: vocem aufert Angelus patri non credénti; rémanet mutus, in fílii nativitáte exspéctans linguam. Concépit stérilis, concépit et anus: gémina infecúnditas, sterílitas et ætas. Dícitur ab Angelo, qualis futúrus sit: implétur in eo, quod dícitur; et quod máxime mirándum est, implétur Spíritu Sancto adhuc ex útero matris suæ. Deínde, veniénte María sancta, exsúltat in útero; et quem non póterat vócibus, salútat mótibus. Náscitur, dat patri vocem; pater loquens dat fílio nomen: mirántur omnes tantam grátiam. Quid enim áliud quam grátia? Ubi enim Joánnes iste proméruit Deum? Ubi proméruit Deum, ántequam esset, qui promererétur? O grátia gratis data!

Lectio III

Mirántur omnes, obstupéscunt, et motu cordis sui dicunt, ut scriberétur nobis, quod legerétur: Quid, putas, erit puer iste? Nam manus Dómini cum illo. Quid, putas, erit puer iste? Excédit metas humánæ natúræ. Nóvimus púeros: sed, quid, putas, erit puer iste? Quare dicis, Quid, putas, erit puer iste? Manus enim Dómini cum illo. Quia manus Dómini cum illo est, jam scimus; sed quid erit, nescímus. Utique valde magnus erit, qui tam magnus cœpit. Quid erit, qui tantíllus, tantus est? Quid erit? Hebéscit humána infírmitas, ómnium considerántium corda contremíscunt: Quid, putas,

erit puer iste? Magnus erit: sed quid erit, qui major illo erit? Valde iste magnus erit; sed quid erit, qui isto magno major erit? Si ille, qui modo cœpit esse, tam magnus erit, quid erit, qui erat?

In Laudibus fit Commem. Ss. Joannis et Pauli Mm.

Aña Isti sunt Sancti, † qui pro Christi amóre minas hóminum contempsérunt: sancti Mártyres in regno cælórum exsúltant cum Angelis. O quam pretiósa est mors Sanctórum, qui assídue assístunt ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Quæsumus ut supra. 439

Die 27 Junii

DIE IV INFRA OCTAVAM NATIVITATIS S. JOANNIS BAPT.

IN I NOCTURNO

Sermo sancti Bedæ venerábilis Presbýteri

Homil. Lib. 2, n. 14

Lectio I

Præcursóris Dómini natívitas, sicut sacratíssima lectiónis evangélicæ prodit história, multa miraculórum sublimitáte refúlget, quia nímium decébat, ut ille, quo major inter natos mulíerum nemo surréxit, majóre præ céteris Sanctis in ipso mox ortu virtútum júbare clarésceret. Senes ac diu infecúndi paréntes dono nobilíssimæ prolis exsúltant; ipsi patri, quem incredúlitas mutum reddíderat, ad salutándum novæ præcónem grátiæ os et lingua reserátur. Nec solum facúltas Deum benedicéndi restitúitur, sed de eo étiam prophetándi virtus augétur. Excitáti fama facti, omnes vicíni admiratióne ac metu percellúntur, ómnium, qui audiére circumquáque, ad advéntum novi prophétæ corda præparántur.

Lectio II

Unde mérito sancta per orbem Ecclésia, quæ tot beatórum Mártyrum victórias, quibus ingréssum regni cæléstis meruére, frequéntat, hujus tantúmmodo post Dóminum étiam nativitátis diem celebráre consuévit. Quod nullátenus sine evangélica auctoritáte in consuetúdinem venísse credéndum est: sed atténtius ánimo recondéndum, quia, sicut, nato Dómino, pastóribus appárens Angelus ait: Ecce evangelízo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo, quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus: ita étiam Angelus nascitúrum Zacharíæ prædicans Joánnem, Et erit, inquit, gáudium tibi et exsultátio, et multi in nativitáte ejus gaudébunt. Erit enim magnus coram Dómino.

Lectio III

Jure ígitur utriúsque natívitas festa devotióne celebrátur: sed in illíus tamquam in Christi Dómini, tamquam in Salvatóris mundi, tamquam in Fílii Dei omnipoténtis, tamquam in solis justítiæ nativitáte, omni pópulo gáudium evangelizátur. In hujus autem tamquam in præcursóris Dómini, in servi Dei exímii, in lucérnæ ardéntis et lucéntis exórtu, multi gavisúri memorántur. Iste magnus coram Dómino esse narrátur: de illo prophéta testátur: Quóniam magnus Dóminus et laudábilis

nimis, et magnitúdinis ejus non erit finis. Iste, peccatórum consórtia declínans, ab omni, quod inebriári potest, abstinébat: ille inter peccatóres conversátus, peccáti omnis immúnis permánsit. Hic adhuc ex útero matris Spíritu Sancto replétus est. In illo hábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter, qui dono sui Spíritus sedem sibi úteri virginális, in quo carnem suscíperet, ipse consecrávit.

Die 28 Junii

DIE V INFRA OCTAVAM NATIVITATIS S. JOANNIS BAPT.

IN I NOCTURNO

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 290, In Nativit. S. Joannis Baptistæ IV, cap. 1

Lectio I

Sanctus Joánnes Baptísta missus est ante fáciem Christi præparáre vias ejus. Testimónium Christi de Joánne est: In natis mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta. Testimónium Joánnis de Christo est: Qui venit post me, major me est, cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. Utrúmque testimónium considerémus, quod perhíbuit Dóminus servo, et quod perhíbuit servus Dómino. Quod est testimónium Dómini de servo? In natis mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta. Quod est testimónium servi de Dómino? Qui venit post me, major me est. Si ergo in natis mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta; qui major illo est, quid est? Joánnes magnus homo, sed homo: Christus Joánne major, quia Deus et homo.

Lectio II

Ambo mirabíliter nati, præco et Judex, lucérna et dies, vox et Verbum, servus et Dóminus. Ipse Dóminus fecit sibi servum in útero stérili, de sene patre, et de anícula matre: et idem ipse Dóminus fecit sibi carnem in útero Vírginis, sine hómine patre, qui fecit primum hóminem sine patre et matre. Nemo surréxit in natis mulíerum major Joánne Baptísta. Tam magnus visus est Joánnes, ut a nonnúllis étiam Christus putarétur. Nec in supérbia sua aliénum est secútus errórem, nec ausus est dícere: Sum quod putátis: sed, quod bonum erat ei, se agnóvit, ut ad pedes Dómini et ad corrígiam calceaménti servus humiliarétur, ne vento supérbiæ lucérna exstinguerétur.

Lectio III pro Vigilia Ss. Petri et Pauli Apostolorum.

Bened., Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio III *Cap. 21, 15-19*

In illo témpore: Dixit Jesus Simóni Petro: Simon Joánnis, díligis me plus his? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 123 in Joann., n. 5

Rédditur negatióni trinæ trina conféssio, ne minus amóri lingua sérviat, quam timóri, et plus vocis elicuísse videátur mors ímminens quam vita præsens. Sit amóris offícium páscere Domínicum gregem, si fuit timóris indícium negáre Pastórem. Qui hoc ánimo pascunt oves Christi, ut suas velint esse non Christi, se convincúntur amáre non Christum; vel glo-

riándi, vel dominándi, vel acquiréndi cupiditáte, non obediéndi, et subveniéndi, et Deo placéndi caritáte.

℟. Præparáte † corda vestra Dómino, et servíte illi soli :* Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit. Glória Patri. Et liberábit.

Sed ante Dñicam IV post Pentecosten dicitur sequens

℟. Duo Séraphim † clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

In Laudibus fit Commem. Vigiliæ: Aña et ℣. de Feria occurrenti, ut in Psalterio.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti; quos in apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum.

Vesp. de sequenti sine Commem.

ET · SUPER · HANC · PETRAM
ÆDIFICABO · ECCLESIAM · MEAM

DIE 29 JUNII

SS. PETRI ET PAULI APOSTOLORUM

Duplex I classis cum Octava communi

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Petrus et Joánnes † ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, ut in I Vesp. de Comm. Apost. 4*

2 Argéntum † et aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do.

3 Dixit Angelus ad Petrum: † Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

4 Tu es Petrus, † et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Capitulum *Act. 12, 1-3*

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia.† Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. * Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Aurea luce et decóre róseo
Lux lucis omne perfudísti sæculum:
Decórans cælos ínclyto martýrio
Hac sacra die, quæ dat reis véniam.

Jánitor cæli, Doctor orbis páriter,
Júdices sæcli, vera mundi lúmina:
Per crucem alter, alter ense triúmphans,
Vitæ senátum laureáti póssident.

O felix Roma, quæ tantórum Príncipum
Es purpuráta pretióso sánguine!
Non laude tua, sed ipsórum méritis
Excéllis omnem mundi pulchritúdinem.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte, cui manet impérium
Ex tunc et modo, per ætérna sæcula. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif., Aña Tu es pastor óvium,† Princeps Apostolórum: tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

Oratio

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti:da Ecclésiæ tuæ,eórum in ómnibus sequi præcéptum; per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Et non fit Commem. S. Pauli.

AD MATUTINUM

Omnia de Communi Apostolorum 6* præter sequentia.

IN I NOCTURNO

De Actibus Apostolórum

Lectio I *Cap. 3, 1-16*

Petrus autem et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur; quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is, cum vidísset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet.Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis.

℟. Simon Petre, † ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui: * Et claves regni cælórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et claves.

Lectio II

Petrus autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni, surge, et ámbula. Et, apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exsíliens stetit,et ambulábat; et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum.

℟. Si díligis me, † Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti, quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam.

Lectio III

Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: et impléti sunt stupóre et éxstasi in eo, quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes.

℟. Tu es Petrus, † et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et tibi.

Lectio IV

Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israëlítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem Sanctum et Justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis: Auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis et nostis, confirmávit nomen ejus: et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

℟. Petre, † amas me? Tu scis, Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas. ℣. Simon Joánnis, díligis me plus his? Tu scis, Dómine, quia amo te. Pasce. Glória Patri. Pasce.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 82; in natali App. Petri et Pauli; cap. 1 et 2

Lectio V

Omnium quidem sanctárum solemnitátum, dilectíssimi, totus mundus est párticeps, et uníus fídei píetas éxigit, ut, quidquid pro salúte universórum gestum recólitur, commúnibus ubíque gáudiis celebrétur. Verúmtamen hodiérna festívitas, præter illam reveréntiam, quam toto terrárum orbe proméruit, speciáli et própria nostræ Urbis exsultatióne veneránda est; ut, ubi præcipuórum Apostolórum glorificátus est éxitus, ibi in die martýrii eórum sit lætítiæ principátus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangélium Christi, Roma, resplénduit; et, quæ eras magístra erróris, facta es discípula veritátis.

℟. Dómine, † si tu es, jube me veníre ad te super aquas. * Et exténdens manum apprehéndit eum, et dixit Jesus: Módicæ fídei, quare dubitásti? ℣. Cumque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit; et, cum cœpísset mergi, clamávit dicens: Dómine, salvum me fac. Et exténdens.

Lectio VI

Isti sunt patres tui veríque pastóres, qui te regnis cæléstibus inseréndam multo mélius multóque felícius condidérunt, quam illi, quorum stúdio prima mœnium tuórum fundaménta locáta sunt; ex quibus is, qui tibi nomen dedit, fratérna te cæde fœdávit. Isti sunt, qui te ad hanc glóriam provexérunt, ut gens sancta, pópulus eléctus, cívitas sacerdotális et régia, per sacram beáti Petri Sedem caput orbis effécta, látius præsidéres religióne divína, quam dominatióne terréna.

℟. Surge, Petre, † et índue te vestiméntis tuis, áccipe fortitúdinem ad salvándas Gentes: * Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis. ℣. Angelus Dómini ástitit, et lumen refúlsit in habitáculo cárceris, percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Quia.

Lectio VII

Quamvis enim, multis aucta victóriis, jus impérii tui ter-

ra maríque protúleris; minus tamen est, quod tibi béllicus labor súbdidit, quam quod pax christiána subjécit. Dispósito namque divínitus óperi máxime congruébat, ut multa regna uno confœderaréntur império, et cito pérvios habéret pópulos prædicátio generális, quos uníus teméret régimen civitátis.

℟. Tu es † pastor óvium, Princeps Apostolórum, tibi trádidit Deus ómnia regna mundi:* Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et ídeo.

Lectio VIII

Hæc autem cívitas ignórans suæ provectiónis auctórem, cum pene ómnibus dominarétur géntibus, ómnium géntium serviébat erróribus; et magnam sibi videbátur assumpsísse religiónem, quia nullam respúerat falsitátem. Unde, quantum erat per diábolum tenácius illigáta, tantum per Christum est mirabílius absolúta.

℟. Solve, † jubénte Deo, terrárum, Petre, caténas,* Qui facis, ut páteant cæléstia regna beátis. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Qui facis. Glória Patri. Qui facis.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 16*

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 3 Com. in Matth, c. 16, v. 13-17

Pulchre intérrogat: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? quia qui de fílio hóminis loquúntur, hómines sunt; qui vero divinitátem ejus intélligunt, non hómines, sed dii appellántur. At illi dixérunt: Alii Joánnem Baptístam, álii autem Elíam. Miror quosdam intérpretes causas errórum inquírere singulórum, et disputatiónem longíssimam téxere, quare Dóminum nostrum Jesum Christum álii Joánnem putáverint, álii Elíam, álii Jeremíam aut unum ex Prophétis; cum sic potúerint erráre in Elía et Jeremía, quo modo Heródes errávit in Joánne, dicens: Quem ego decollávi Joánnem, ipse surréxit a mórtuis, et virtútes operántur in eo.

℟. Ego † pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et tu.

Lectio X

Vos autem quem me esse dícitis? Prudens lector, atténde, quod, ex consequéntibus textúque sermónis, Apóstoli nequáquam hómines, sed dii appellántur. Cum enim dixísset: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? subjécit: Vos autem quem me esse dícitis? Illis, quia hómines sunt, humána opinán-

tibus, vos qui estis dii, quem me esse existimátis?

℟. Quem dicunt † hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et ego.

Bened. Quorum Festum cólimus, ipsi intercédant pro nobis ad Dóminum.

Lectio XI

Petrus ex persóna ómnium Apostolórum profitétur: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Deum vivum appéllat, ad distinctiónem eórum deórum, qui putántur dii, sed mórtui sunt. Respóndens autem Jesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar-Jona. Testimónio de se Apóstoli reddit vicem. Petrus díxerat: Tu es Christus Fílius Dei vivi; mercédem recépit vera conféssio: Beátus es, Simon Bar-Jona. Quare? Quia non revelávit tibi caro et sanguis, sed revelávit Pater.

℟. Qui regni † claves et curam tradit ovílis: * Qui cæli terræque Petro commíttit habénas: ut réseret clausis, et solvat vincla ligátis. ℣. Ipse per hunc nostros dignétur sólvere nexus. Qui cæli.

Lectio XII

Quod caro et sanguis revelàre non pótuit, Spíritus Sancti grátia revelátum est. Ergo ex confessióne sortítur vocábulum, quod revelatiónem ex Spíritu Sancto hábeat, cujus et fílius appellándus sit. Síquidem Bar-Jona in nostra lingua sonat Fílius colúmbæ.

℟. Beátus es, † Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est, * Dicit Dóminus. ℣. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Dicit. Glória Patri. Dicit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 16, 13-19

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? At illi dixérunt: Alii Joánnem Baptístam, álii autem Elíam, álii vero Jeremíam, aut unum ex Prophétis. Dicit illis Jesus: Vos autem quem me esse dícitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Respóndens autem Jesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Petrus et Joánnes † ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Argéntum † et aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do.

3 Dixit Angelus ad Petrum: † Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

4 Misit Dóminus † Angelum suum, et liberávit me de manu Heródis, allelúja.

5 Tu es Petrus, † et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Capitulum *Act. 12, 1-3*

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. † Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. * Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

℟.br. In omnem terram* Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus

Jam, bone Pastor, Petre, clemens áccipe
Vota precántum, et peccáti víncula
Resólve, tibi potestáte trádita,
Qua cunctis cælum verbo claudis, áperis.

Doctor egrégie, Paule, mores ínstrue,
Et mente polum nos transférre sátage:
Donec perféctum largiátur plénius,
Evacuáto quod ex parte gérimus.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc et modo, per ætérna sæcula. Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened., Aña Quodcúmque † ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis: dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum; per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Aña Argéntum.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Aña Dixit Angelus ad Petrum.

Capitulum *Act. 12, 5*

Petrus quidem servabátur in cárcere. * Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Aña Tu es Petrus.

Capitulum *Act. 12, 11*

Et Petrus ad se revérsus dixit: Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum, † et erípuit me de manu Heródis, * et de omni exspectatióne plebis Judæórum.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

IN II VESPERIS

Añæ Jurávit Dóminus et Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, de Communi Apostolorum ut in II Vesperis. 17*

Capitulum Misit Heródes, ℟. br. Constítues et Hymnus Aurea luce et decóre róseo ut supra in I Vesperis. 443

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif., Aña Hódie Simon Petrus † ascéndit crucis patíbulum, allelúja : hódie claviculárius regni gaudens migrávit ad Christum: hódie Paulus Apóstolus, lumen orbis terræ, inclináto cápite, pro Christi nómine martýrio coronátus est, allelúja.

Et non fit Commemoratio S. Pauli Apostoli.

Ubi vero fit Officium S. Pauli in ecclesia propria, vel hoc Festum extra diem suam celebretur :

IN I VESPERIS

Añæ Ego plantávi de Laudibus. 454 Psalmi ut in I Vesperis Apostolorum. 4*

Capitulum Bonum certámen certávi, ut in Laudibus 454

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus Doctor egrégie, Paule, mores ínstrue, ut infra ad Matutinum.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnif., Aña Sancte Paule Apóstole, † prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Oratio Deus, qui multitúdinem ut infra ad Laudes. 455

Deinde fit Commem. S. Petri tantum, Aña Tu es pastor óvium. ℣. Tu es Petrus. Oratio Deus, qui beáto Petro, ut in Laudibus. 455

Die 30 Junii

IN COMMEMORATIONE S. PAULI APOSTOLI

Duplex majus

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Doctor egrégie, Paule, mores ínstrue,
Et mente polum nos transférre sátage:
Donec perféctum largiátur plénius,
Evacuáto quod ex parte gérimus.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc et modo, per ætérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Qui operátus est † Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes: et cognovérunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei, cum reliquis de Communi Apostolorum. 6*

Aña Scio † cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem justus judex. Ps. 33 Benedícam Dóminum in omni témpore.

Aña Mihi vívere † Christus est, et mori lucrum : gloriári me opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña Tu es † vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo. Ps. 46 Omnes Gentes, pláudite mánibus.

Aña Magnus sanctus Paulus, † vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére. Ps. 60 Exáudi, Deus, deprecatiónem meam.

Aña Bonum certámen † certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Ps. 63 Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolórum

Lectio I *Cap. 13, 1-13*

Erant autem in Ecclésia, quæ erat Antiochíæ, prophétæ et doctóres, in quibus Bárnabas et Simon, qui vocabátur Niger, et Lúcius Cyrenénsis, et Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchæ collactáneus, et Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino et jejunántibus, dixit illis Spíritus Sanctus: Segregáte mihi Saulum et Bárnabam, in opus ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi a Spíritu Sancto abiérunt Seleucíam et inde navigavérunt Cyprum.

℟. Qui operátus est † Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes: * Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Et cognovérunt.

Lectio II

Et, cum venífssent Salamínam, prædicábant verbum Dei in synagógis Judæórum; habébant autem et Joánnem in ministério. Et, cum perambulássent univérsam ínsulam usque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pseudoprophétam Judæum, cui nomen erat Barjésu, qui erat cum procónsule Sérgio Paulo, viro prudénte. Hic, accersítis Bárnaba et Saulo, desiderábat audíre verbum Dei.

℟. Bonum certámen † certávi, cursum consummávi, fidem servávi: * Ideóque repósita est mihi coróna justítiæ. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Ideóque.

Lectio III

Resistébat autem illis Elymas magus (sic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere procónsulem a fide. Saulus autem, qui et Paulus, replétus Spíritu Sancto, íntuens in eum dixit: O plene omni dolo et omni fallácia, fili diáboli, inimíce omnis justítiæ, non désinis subvértere vias Dómini rectas? Et nunc, ecce manus Dómini super te, et eris cæcus non videns solem usque ad tempus.

℟. Repósita est † mihi coróna justítiæ, * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem justus judex. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Quam reddet.

Lectio IV

Et conféstim cécidit in eum calígo et ténebræ, et circúiens quærébat qui ei manum daret. Tunc procónsul, cum vidísset factum, crédidit admírans super doctrína Dómini. Et, cum a Papho navigássent, Paulus et qui cum eo erant venérunt Pergen Pamphýliæ; Joánnes autem

discédens ab eis, revérsus est Jerosólymam.

℟. Audístis enim † conversatiónem meam aliquándo in Judaísmo: quóniam proficiébam * Supra multos coætáneos meos in génere meo. ℣. Abundántius æmulátor exsístens paternárum meárum traditiónum. Supra. Glória Patri. Supra.

IN II NOCTURNO

Aña Saulus, † qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos. Ps. 74 Confitébimur tibi,Deus, cum reliquis. 11*

Aña Ne magnitúdo † revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet: propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferrétur a me, et dixit mihi Dóminus: Súfficit tibi, Paule, grátia mea. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Aña Repósita est mihi † coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Ter virgis cæsus sum, † semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christo Dómino. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia.

Aña Grátia Dei † sum id quod sum: et grátia ejus in me vácua non fuit. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

Aña Súfficit tibi, † Paule, grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur. Ps.100 Misericórdiam et judícium.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de grátia et líbero arbítrio

De gratia et libero arbitrio Lib. unus, cap. VI, n. 14

Lectio V

Apóstolus Paulus, quem certe invénimus sine ullis méritis bonis, immo cum multis méritis malis, Dei grátiam consecútum, reddéntis bona pro malis, videámus quid dicat, sua jam propinquánte passióne, scribens ad Timótheum: Ego enim jam ímmolor, inquit, et tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Ista útique jam mérita sua bona commémorat; ut post bona mérita consequátur corónam, qui post mérita mala consecútus est grátiam.

℟. Tu es † vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo: * Per quem omnes Gentes cognovérunt grátiam Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Per quem.

Lectio VI

Dénique atténdite quid sequátur: Súperest, inquit, mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex. Cui rédderet corónam justus judex, si non donásset grátiam miséricors Pater? Et quómodo esset ista coróna justítiæ, nisi præcessísset grátia, quæ justíficat ímpium? Quómodo ista débita redderétur, nisi prius illa gratúita donarétur?

℟. Grátia Dei sum † id quod sum : * Et grátia ejus in me vácua non fuit, sed semper in me manet. ℣. Qui operátus est Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes. Et grátia.

Lectio VII *Cap. VII, n. 16*

Proínde considerémus ipsa mérita Apóstoli Pauli, quibus dixit corónam redditúrum júdicem justum, et videámus, utrum mérita ipsíus tamquam ipsíus, id est, ex ipso ei comparáta, an dona sint Dei. Bonum, inquit, certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Primo ista bona ópera, si non ea præcessíssent cogitatiónes bonæ, nulla essent. Atténdite ítaque, quid de ipsis cogitatiónibus dicat; ait enim, scribens ad Corínthios : Non quia idónei sumus cogitáre áliquid a nobis, tamquam a nobismetípsis; sed sufficiéntia nostra ex Deo est. Deínde síngula inspiciámus.

℟. Saulus, † qui et Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos. ℣. Osténdens quia hic est Christus, Fílius Dei. A Deo.

Lectio VIII

Bonum, inquit, certámen certávi. Quæro, qua virtúte certáverit, utrum quæ illi ex semetípso fúerit, an quæ désuper data sit? Sed absit, ut tantus doctor ignoráverit legem Dei, cujus vox est in Deuteronómio : Ne dicas in corde tuo : Fortitúdo mea et poténtia manus meæ fecit mihi virtútem magnam hanc; sed memoráberis Dómini Dei tui, quia ipse tibi dat fortitúdinem fácere virtútem. Quid autem prodest bonum certámen, nisi sequátur victória? Et quis dat victóriam, nisi ille, de quo dicit ipse : Grátias Deo, qui dat nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum?

℟. Scio † cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre * In illum diem justus judex. ℣. Repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus. In illum. Glória Patri. In illum.

IN III NOCTURNO

Aña Ecce ego † mitto vos, sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. Cantica Vos sacerdótes Dómini vocabímini, de Communi Apostolorum. 15*

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 10*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ecce ego mitto vos, sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 34 in Matth. longe post init.

Sic dícere vidétur : Nolíte turbári, si, cum vos inter lupos mitto, tamquam oves et colúmbas esse júbeo. Nam, etsi possum contrárium quoque præstáre, et non permíttere, ut grave áliquid patiámini, nec lupis tamquam oves subjécti sitis, sed effícere, ut leónibus terribilióres evadátis; tamen sic éxpedit fíeri : hoc et vos quoque illustrióres fáciet, et meam declarábit virtútem.

Sic enim póstea dixit Paulo: Súfficit tibi grátia mea; nam virtus mea in infirmitáte perfícitur. Ipse ígitur vos, ut tales essétis, feci.

℟. Sancte Paule † Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, * Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei. ℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis. Intercéde.

Lectio X

Sed inspiciámus, quam prudéntiam éxigit: serpéntis certe. Nam, quemádmodum serpens totum seípsum tradit, nec mínimum curat, si ipsum quoque corpus incídi necésse sit, dúmmodo caput suum íntegrum servet; eódem tu quoque modo, præter fidem cétera pérdere non cures, sive pecúnias, sive corpus, sive étiam vitam ipsam profúndere necésse sit. Fides enim caput est et radix; qua serváta, étiamsi ómnia perdas, ómnia tamen rursus majóre cum glória recuperábis.

℟. Damásci, † præpósitus gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere: * Et a frátribus per murum demíssus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini. ℣. Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi scit, quia non méntior. Et a frátribus.

Bened. Cujus Festum cólimus, ipse.

Lectio XI

Idcírco nec símplices solum jussit esse, nec prudéntes solum; sed ambo hæc in unum míscuit, ut ea in virtútem convertántur. Quod si rebus ipsis id ita fíeri vidére desíderas, lege Actuum Apostolórum librum; perspícies profécto, cum sæpe Judæórum pópulus in Apóstolos insurréxerit ac dentes exacúerit, illos, colúmbæ simplicitátem imitándo et cum decénti modéstia respondéndo, iram ipsórum superásse, furórem exstinxísse, ímpetum retardásse.

℟. Magnus † sanctus Paulus, vas electiónis, vere digne est glorificándus, * Qui et méruit thronum duodécimum possidére. ℣. A Christo de cælo vocátus, et in terram prostrátus, ex persecutóre efféctus est vas electiónis. Qui et.

Lectio XII

Nam, cum illi dícerent: Nonne præcipiéndo præcépimus vobis, ne docerétis in nómine isto? quamvis innúmera possent édere mirácula, nihil tamen ásperum neque dixérunt neque fecérunt; sed summa cum mansuetúdine respondéntes, dicébant: Si justum est vos audíre magis quam Deum, judicáte. Perspexísti simplicitátem colúmbæ, vide nunc serpéntis prudéntiam: Non enim póssumus, ínquiunt, nos quæ vídimus et audívimus, non loqui.

℟. Mihi vívere † Christus est, et mori lucrum: * Gloriári me opórtet in cruce Dómini mei Jesu Christi: ℣. Per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. Gloriári. Glória Patri. Gloriári.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 10, 16-22

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupó-

rum. Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. Cavéte autem ab homínibus. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos: et ad præsides, et ad reges ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus. Cum autem tradent vos, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Tradet autem frater fratrem in mortem, et pater fílium: et insúrgent fílii in paréntes, et morte eos affícient: et éritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

Si hoc Festum impediatur, prætterquam in Duplicibus I classis, Dñicis et in die Octava Corporis Christi, pro XII Lectione Commemorationis S. Pauli sumitur V et VI lectio Ex libro sancti Augustíni, usque ad verbum donarétur? 451 cum ℟. Qui operátus est, de I Nocturno. 450

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Ego plantávi, † Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Libénter gloriábor † in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

3 Grátia Dei † in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

4 Damásci, † præpósitus gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere: a frátribus per murum demíssus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

5 Ter virgis cæsus sum, † semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum *2 Tim. 4, 7-8*

Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. † In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, * quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

℟.br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Bened., Aña Vos qui secúti estis me, † sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut, cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Petri Apostoli,

Aña Tu es pastor óvium, † Princeps Apostolórum: tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. (Qui vivis.)

Deinde Octavæ S. Joannis:

Aña Apértum est † os Zacharíæ, et prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Israël.

℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Libénter gloriábor.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Aña Grátia Dei.

Capitulum *2 Cor. 12, 7-9*

Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet: † propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me,* et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Aña Ter virgis cæsus sum.

Capitulum *1 Cor. 15, 9-10*

Ego enim sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclésiam Dei. † Grátia autem Dei sum id quod sum: * et grátia ejus in me vácua non fuit.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Vesperæ de sequenti, Commem. præcedentis, S. Petri Apostoli, deinde diei Octavæ Nativitatis S. Joannis.

Ubi vero fit Officium S. Pauli in ecclesia propria, Vesperæ integræ dicuntur de S. Paulo, Aña Jurávit Dóminus, cum reliquis Añis et Psalmis de Communi Apostolorum. 17*

Capitulum Bonum certámen, ut supra ad Laudes, ℟. br. Constítues, et reliqua ut in I Vesperis in Ecclesia propria. 449. Deinde fit Commem. S. Petri Apostoli, ut supra ad Laudes, postea Festi sequentis et diei Octavæ S. Joannis, ut notatur in I Vesperis infra. 456

FESTA JULII

DIE 1 JULII

PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C.

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Quis est iste,† qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua.

Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Dominica. 157

2 Ego† qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

3 Vestítus erat † veste aspérsa sánguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei.

4 Quare ergo † rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Capitulum *Hebr. 9, 11-12*

Fratres : Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis : † neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in Sancta, * ætérna redemptióne invénta.

℟. br. Redemísti nos, Dómine, * In Sánguine tuo. Redemísti. ℣. Ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne. In Sánguine. Glória Patri. Redemísti.

Hymnus

Festívis résonent cómpita vócibus,
Cives lætítiam fróntibus éxplicent,
Tædis flammíferis órdine pródeant
Instrúcti púeri et senes.

Quem dura móriens Christus in árbore
Fudit multíplici vúlnere Sánguinem,
Nos facti mémores dum cólimus, decet
Saltem fúndere lácrimas.

Humáno géneri perrnícies gravis
Adámi véteris crímine cóntigit :
Adámi intégritas et píetas novi
Vitam réddidit ómnibus.

Clamórem válidum summus ab æthere
Languéntis Géniti si Pater áudiit,
Placári pótius Sánguine débuit,
Et nobis véniam dare.

Hoc quicúmque stolam Sánguine próluit,
Abstérgit máculas; et róseum decus,
Quo fiat símilis prótinus Angelis,
Et Regi pláceat, capit.

A recto instábilis trámite póstmodum
Se nullus rétrahat, meta sed última
Tangátur; tríbuet nóbile prǽmium,
Qui cursum Deus ádjuvat.

Nobis propítius sis, Génitor potens,
Ut, quos unígenæ Sánguine Fílii
Emísti, et plácido Flámine récreas,
Cæli ad cúlmina tránsferas.
Amen.

℣. Redemísti nos, Dómine, in Sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnif., Aña Accessístis † ad Sion montem, et civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem, et Testaménti novi mediatórem Jesum, et Sánguinis aspersiónem mélius loquéntem quam Abel.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sánguine placári voluísti : concéde, quæsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte deféndi in terris; ut fructu perpétuo lætémur in cælis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. S. Pauli Apostoli :

Aña Sancte Paule Apóstole, † prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut, cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. S. Petri Apostoli :

Aña Tu es pastor óvium, † Princeps Apostolórum : tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. (Qui vivis.)

Postea Commem. diei Octavæ Nativitatis S. Joannis Baptistæ :

Aña Ingrésso Zacharía † templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus, stans a dextris altáris incénsi.

℣. Fuit homo missus a Deo. ℟. Cui nomen erat Joánnes.

Oratio

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti : da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Christum Dei Fílium, qui suo nos redémit Sánguine,* Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Ira justa Conditóris,
Imbre aquárum víndice,
Criminósum mersit orbem
Noë in arca sóspite :
Mira tandem vis amóris
Lavit orbem Sánguine.

Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,
Ante spinis quæ scatébat,
Germinávit flósculos;
Inque néctaris sapórem
Transiére absýnthia.

Triste prótinus venénum
Dirus anguis pósuit,
Et cruénta belluárum
Désiit ferócia :
Mitis Agni vulneráti
Hæc fuit victória.

O sciéntiæ supérnæ
Altitúdo impérvia!
O suávitas benígni
Prædicánda péctoris!

Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam óptimus.

Quando culpis provocámus
Ultiónem Júdicis,
Tunc loquéntis protegámur
Sánguinis præséntia;
Ingruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.

Te redémptus laudet orbis
Grata servans múnera,
O salútis sempitérnæ
Dux et Auctor ínclyte,
Qui tenes beáta regna
Cum Parénte et Spíritu. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Postquam consummáti sunt † dies octo, ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus:

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus.

Aña Factus in agonía † prolíxius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttæ Sánguinis decurréntis in terram.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña Factus in agonía prolíxius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttæ Sánguinis decurréntis in terram.

Aña Judas,†qui eum trádidit, pæniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos, dicens: Peccávi, tradens Sánguinem justum.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino : Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt:

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus,* nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ,† adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña Judas, qui eum trádidit, pæniténtia ductus,rétulit trigínta argénteos, dicens : Peccávi, tradens Sánguinem justum.

Aña Exívit ergo † Jesus, portans corónam spíneam et purpúreum vestiméntum. Et dicit eis : Ecce homo.

Psalmus 73

Ut quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ,* quam possedísti ab inítio;

Redemísti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt, qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus,jam non est prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo,Deus,improperábit

inimícus : * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica causam tuam : † memor esto improperiórum tuórum, * eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Aña Exívit ergo Jesus, portans corónam spíneam et purpúreum vestiméntum. Et dicit eis : Ecce homo.

Aña Et bájulans† sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, ubi crucifixérunt eum.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die:*expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, ubi crucifixérunt eum.

Aña Ut vidérunt † eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit Sanguis et aqua.

Psalmus 93

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo:*et stulti,aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet:*qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine : * et de lege tua docúeris eum :

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium:*et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : † et in malítia eórum

dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Aña Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit Sanguis et aqua.

℣. Redemísti nos, Dómine. ℟. In Sánguine tuo.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos

Lectio I *Cap. 9, 11-22*

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis : neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis : quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti ?

℟. Jesus, † ut sanctificáret per suum Sánguinem pópulum, extra portam passus est: * Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. ℣. Nondum enim usque ad sánguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes. Exeámus.

Lectio II

Et ídeo novi testaménti mediátor est: ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis. Ubi enim testaméntum est : mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est : alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

℟. Móyses † sumptum sánguinem respérsit in pópulum: * Et ait : Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobíscum. ℣. Fide celebrávit Pascha et sánguinis effusióne, ne, qui vastábat primitíva, tángeret eos. Et ait.

Lectio III

Lecto enim omni mandáto Legis a Móyse univérso pópulo : accípiens sánguinem vitulórum et hircórum cum aqua et lana coccínea et hyssópo : ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens : Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit : et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur : et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Vos, † qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in Sánguine Christi : * Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum. ℣. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per Sánguinem crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt. Ipse.

Lectio IV *Cap. 10, 19-24*

Habéntes ítaque, fratres, fidúciam in intróitu sanctórum in Sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam, et vivéntem per velámen, id est, carnem

suam, et sacerdótem magnum super domum Dei; accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aspérsi corda a consciéntia mala, et ablúti corpus aqua munda; teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem (fidélis enim est qui repromísit) et considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis et bonórum óperum.

℟. Christus † diléxit nos, et lavit nos in Sánguine suo: * Et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri. ℣. Justificáti in Sánguine Christi, salvi érimus ab ira per ipsum. Et fecit. Glória Patri. Et fecit.

IN II NOCTURNO

Aña Pilátus, † volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit;

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Aña Pilátus, volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum.

Aña Videns autem, † quia nihil profíceret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: Innocens ego sum a Sánguine Justi hujus.

Psalmus 29

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et

non compúngar : * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Aña Videns autem, quia nihil profíceret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: Innocens ego sum a Sánguine Justi hujus.

Aña Et respóndens † univérsus pópulus, dixit : Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquitátes:* defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum:*et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei,* et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña Et respóndens univérsus pópulus, dixit : Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros.

Aña Sanguis † Jesu Christi, Fílii Dei, emúndat nos.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,*pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Aña Sanguis Jesu Christi, Fílii Dei, emúndat nos.

Aña Prétio † empti estis : nolíte fíeri servi hóminum.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi* ad linguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: † habitávi cum habitántibus Cedar. * Multum íncola fuit ánima mea

Cum his, qui odérunt pacem : Eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña Prétio empti estis: nolíte fíeri servi hóminum.
Aña Unus mílitum † láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit Sanguis et aqua.

Psalmus 140

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia,et increpábit me:* óleum autem peccatóris non impínguet caput meum;

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum.*Absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea : quóniam potuérunt. * Sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram,

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum. † Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei : * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Aña Unus mílitum láncea latus ejus apéruit,et contínuo exívit Sanguis et aqua.

℣. Sanguis Jesu Christi, Fílii Dei. ℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia ad Neophytos, circa med. (Edit. Basil. 1657.)

Lectio V

Vis Sánguinis Christi audíre virtútem? Redeámus ad ejus exémplum, et priórem typum recordémur, et prístinam Scriptúram narrémus. In Ægýpto, nocte média, Ægýptiis Deus plagam décimam minabátur, ut eórum primogénita deperírent, quia primogénitum ejus pópulum detinébant. Sed, ne amáta plebs Judæórum una cum illis periclitarétur, quia unus locus continébat univérsos, remédium discretiónis invéntum est. Proínde exémplum mirábile,ut discas in veritáte virtútem. Ira divínæ indignatiónis sperabátur, et domos síngulas mórtifer circuíbat. Quid ígitur Móyses? Occídite, inquit,agnum annículum,et sánguine ejus liníte jánuas. Quid ais, Móyses? Sanguis ovis rationálem hóminem liberáre consuévit? Valde, inquit; non eo quod sanguis est, sed quia Domínici Sánguinis per eum demonstrátur exémplum.

℟. In timóre † incolátus vestri témpore conversámini, * Sciéntes, quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis. ℣. Sed pretióso Sánguine quasi agni immaculáti Christi. Sciéntes.

Lectio VI

Nam, sicut regnántium státuæ, quæ sine causa sunt et sermóne, nonnúmquam ad se confugiéntibus homínibus, áni-

ma et ratióne decorátis, subveníre consuevérunt, non quia sunt ære conféctæ, sed quia rétinent imáginem principálem; ita et sanguis ille, qui irrationális fuit, ánimas habéntes hómines liberávit, non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sánguinis ostendébat advéntum. Et tunc Angelus ille vastátor, cum linítos postes atque áditus pervidéret, transjécit gressus et non est ausus intráre. Nunc ergo si víderit inimícus, non póstibus impósitum sánguinem typi, sed fidélium ore lucéntem Sánguinem veritátis Christi, templi póstibus dedicátum, multo magis se súbtrahet.

℟. Empti estis † prétio magno: * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro. ℣. Prétio empti estis: nolíte fíeri servi hóminum. Glorificáte.

Lectio VII

Si enim Angelus cessit exémplo, quanto magis terrébitur inimícus, si ipsam perspéxerit veritátem? Vis et áliam hujus Sánguinis scrutári virtútem? Volo, unde primum cucúrrit, inspícias, et de quo fonte manávit. De ipsa primum cruce procéssit; latus illud Domínicum inítium fuit. Mórtuo enim, ait, Jesu, et adhuc in cruce pendénte, appróximat miles, latus láncea percússit, et exínde aqua fluxit et Sanguis: unum baptísmatis sýmbolum, áliud sacraménti. Ideo non ait: Exiit Sanguis et aqua; sed éxiit aqua primum et Sanguis, quia primum baptísmate dilúimur et póstea mystério dedicámur. Latus miles apéruit, et templi sancti paríetem patefécit; et ego thesáurum præclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est: Judæi ovem occidérunt, et ego fructum de sacraménto cognóvi. De látere Sanguis et aqua. Nolo tam fácile, audítor, tránseas tanti secréta mystérii; restat enim mihi mýstica atque secretális orátio. Dixi baptísmatis sýmbolum et mysteriórum, aquam illam et Sánguinem demonstráre.

℟. Comméndat † caritátem suam Deus in nobis: * Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Multo ígitur magis nunc justificáti in Sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Quóniam.

Lectio VIII

Ex his enim sancta fundáta est Ecclésia per lavácri regeneratiónem, et renovatiónem Spíritus Sancti. Per baptísma, inquam, et mystéria, quæ ex látere vidéntur esse proláta. Ex látere ígitur suo Christus ædificávit Ecclésiam, sicut de látere Adam ejus conjux Heva proláta est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur dicens: De córpore ejus et de óssibus ejus sumus; latus vidélicet illud signíficans. Nam, sicut de illo látere Deus fecit féminam procreári, sic et de suo látere Christus aquam nobis et Sánguinem dedit, unde repararétur Ecclésia.

℟. Gratificávit † nos Deus in diléctο Fílio suo: * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus in remissiónem peccatórum. ℣. Ecce venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fí-

DIE 1 JULII

PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C.

Duplex I classis

Omnia ut in Breviario, praeter sequentia :

IN I VESPERIS

Vesperæ dicuntur de Pretiosissimo Sanguine, sine Commemoratione, nisi occurrat Dominica.

AD MATUTINUM

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia ad Neophytos (Edit. Basil. 1558, tom. V col. 726 sq.)

Lectio V

Vis Sánguinis Christi audíre virtútem? Redeámus ad ejus exémplum, et priórem typum recordémur, et prístinam Scriptúram narrémus. In Ægýpto, média nocte, Ægýptiis Deus plagam décimam minabátur, ut eórum primogénita deperírent, quia primogénitum ejus pópulum detinébant. Sed, ne amáta plebs Judæórum una cum illis periclitarétur, quia unus locus continébat univérsos, remédium discretiónis invéntum est. Proínde exémplum mirábile, ut discas in veritáte virtútem. Ira divínæ indignatiónis operabátur, et domos síngulas mórtifer circuíbat. Quid ígitur Móyses? Occídite, inquit, agnum annículum, et sánguine ejus liníte jánuas. Quid ais, Móyses? Sanguis ovis rationálem hóminem liberáre consuévit? Valde, inquit; non eo, quod sanguis est, sed quia Domínici sánguinis per eum demonstrátur exémplum.

℟. In timóre † incolátus vestri témpore conversámini, * Sciéntes, quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis. ℣. Sed pretióso Sánguine quasi agni immaculáti Christi. Sciéntes.

Lectio VI

Nam, sicut regnántium státuæ, quæ sine causa sunt et sermóne, nonnúmquam ad se confugiéntibus homínibus, ánima et ratióne decorátis, subveníre consuevérunt, non quia sunt ære conféctæ, sed quia rétinent imáginem principálem : ita et sanguis ille, qui irrationális fuit, ánimas habéntes hómines liberávit, non quia sanguis fuit, sed quia hujus sánguinis ostendébat advéntum. Et tunc Angelus ille vastátor, cum linítos postes atque áditus pervidéret, transjécit gressus et non est ausus intráre. Nunc ergo, si víderit inimícus, non póstibus impósitum sánguinem typi, sed fidélium ore lucéntem Sánguinem veritátis Christi, templi póstibus dedicátum, multo magis se súbtrahet. Si enim Angelus cessit exémplo, quanto magis terrébitur inimícus, si ipsam perspéxerit veritátem?

℟. Empti estis † prétio magno : * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro. ℣. Prétio empti estis : nolíte fíeri servi hóminum. Glorificáte.

Lectio VII

Vis et áliam hujus Sánguinis scrutári virtútem? Volo, unde primum cucúrrit, inspícias,

et de quo fonte manávit. De ipsa primum cruce procéssit ; latus illud Domínicum inítium fuit. Latus miles apéruit, et templi sancti paríetem patefécit ; et ego thesáurum præclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est : Judǽi ovem occidérunt, et ego fructum de sacraménto cognóvi. De látere sanguis et aqua. Nolo tam fácile, audítor, tránseas tanti secréta mystérii ; restat enim mihi mýstica atque secretális orátio. Dixi baptísmatis sýmbolum et mysteriórum, aquam illam et sánguinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclésia per lavácri regeneratiónem, et renovatiónem Spíritus Sancti. Per baptísma, inquam, et mystéria, quæ ex látere vidéntur esse prolâta.

℟. Commméndat † caritátem suam Deus in nobis : * Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Multo ígitur magis nunc justificáti in Sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Quóniam.

Lectio VIII

Ex látere ígitur suo Christus ædificávit Ecclésiam, sicut de látere Adam ejus conjux Eva prolâta est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur dicens : De córpore ejus et de óssibus ejus sumus ; latus vidélicet illud significans. Nam, sicut de illo látere Deus fecit féminam procreári, sic et de suo látere Christus aquam nobis et sánguinem dedit, unde repararétur Ecclésia. — Recurrénte autem anno ab humáni géneris redemptióne undevícies centenário, quem ad tam ineffábile benefícium recoléndum, solémni præ ómnibus sacro Jubilǽo, Summus Póntifex Pius undécimus celebrátum vóluit ; ut pretiósi Sánguinis, quo redémpti sumus, Agni immaculáti Christi uberióres dimanárent in hómines fructus, ejúsque memória fidélibus vivídius commendarétur, idem Summus Póntifex Pretiosíssimi Sánguinis Dómini Nostri Jesu Christi festum, quotánnis ab univérsa Ecclésia peragéndum, ad ritum Dúplicem primæ classis evéxit.

℟. Gratificávit † nos Deus in dilécto Fílio suo : * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus in remissiónem peccatórum. ℣. Ecce venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras. In quo. Glória Patri. In quo.

AD LAUDES

Omnia ut in Breviario monastico, et fit tantum Commemoratio (Dominicæ si occurrat ; ac) diei Octavæ S. Joannis Baptistæ.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis præter sequentia :

℣. Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni. ℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.

Ad Magnif. Aña Habébitis autem † hunc diem in monuméntum : et celebrábitis eum solémnem Dómino in generatiónibus vestris cultu sempitérno.

Et fit Commemoratio sequentis Festi Visitationis B. M. V. et, si occurrat, Dominicae.

Concordat cum originali.

Brugis, 18 maii 1935
Jos. Van der Meersch, vic. gen.

Typis Desclée De Brouwer & Soc., Brugis. — Made in Belgium. — 9632.

lium suum in terras. In quo. Glória Patri. In quo.

IN III NOCTURNO

Aña Tórcular † calcávi solus, et de Géntibus non est vir mecum. Cantica Dómine, audívi auditiónem tuam, cum reliquis in Psaltério. 33

℣. Christus diléxit nos. ℟. Et lavit nos a peccátis nostris in Sánguine suo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore: Cum accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et, inclináto cápite, trádidit spíritum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 120 in Joannem. n. 2

Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed Apéruit; ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum; hæc et lavácrum præstat et potum. Hoc prænuntiábat, quod Noë in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto Sánguine múndius? Quid vúlnere isto salúbrius?

℟. Hic est, † qui venit per aquam et Sánguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et Sánguine. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem, in ablutiónem peccatóris. Non in.

Lectio X

Enarrat. in Psalm. 95 n. 5

Tenebántur hómines captívi sub diábolo, et dæmónibus serviébant; sed redémpti sunt a captivitáte. Véndere enim se potuérunt, sed redímere non potuérunt. Venit Redémptor, et dedit prétium; fudit Sánguinem suum, et emit orbem terrárum. Quæritis quid émerit? Vidéte quid déderit, et inveniétis quid émerit. Sanguis Christi prétium est. Tanti quid valet? quid, nisi totus orbis? quid, nisi omnes gentes? Valde ingráti sunt prétio suo, aut multum supérbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros émerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exsúltent, non supérbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

℟. Prædestinávit nos † Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum, * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus. ℣. Remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis. In quo.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Sermo 344 de amore Dei et sæculi n.4

Hábuit ille Sánguinem, unde nos redímeret; et ad hoc accépit Sánguinem, ut esset, quem pro nobis rediméndis effúnderet. Sanguis Dómini tui, si vis, datus est pro te; si nolúeris esse, non est datus pro te. Forte enim dicis: Hábuit Sánguinem Deus meus, quo me redímeret, sed jam, cum passus est, totum dedit; quid illi remánsit, quod det et pro me?

℟. Dignus es, † Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In Sánguine tuo. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum et sacerdótes. In Sánguine.

Lectio XII

Hoc est magnum, quia semel dedit, et pro ómnibus dedit. Sanguis Christi voléntí est salus, noléntí supplícium. Quid ergo dúbitas, qui mori non vis, a secúnda pótius morte liberári? Qua liberáris, si vis tóllere crucem tuam, et sequi Dóminum; quia ille tulit suam, et quæsívit servum.

℟. Ecce † vox Sánguinis Fílii tui, fratris nostri, de terra clamat ad te, Dómine. * Benedícta terra, quæ apéruit os suum, et suscépit Sánguinem Redemptóris. ℣. Hæc est Sánguinis aspérsio, mélius loquens quam Abel. Benedícta. Glória Patri. Benedícta.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 19, 30-35

In illo témpore: Cum accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite trádidit spíritum. Judæi ergo (quóniam Parascéve erat), ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites: et primi quidem fregérunt crura, et alteríus, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum venítssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit Sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Hi qui amícti sunt † stolis albis, qui sunt, et unde venérunt? Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Hi sunt, † qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas in Sánguine Agni.

3 Ideo † sunt ante thronum Dei et sérviunt ei die ac nocte.

4 Et ipsi vicérunt † dracónem propter Sánguinem Agni et propter testaméntum Verbi sui.

5 Beáti, † qui lavant stolas suas in Sánguine Agni.

Capitulum *Hebr. 9, 11-12*

Fratres: Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: † neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in

Sancta, * ætérna redemptióne invénta.

℟. br. Christus diléxit nos,et lavit nos * In Sánguine suo. Christus. ℣. Et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo,et Patri. In Sánguine. Glória Patri. Christus.

Hymnus

Salvéte, Christi vúlnera,
Imménsi amóris pígnora,
Quibus perénnes rívuli
Manant rubéntis Sánguinis.

Nitóre stellas víncitis,
Rosas odóre et bálsama,
Prétio lapíllos Indicos,
Mellis favos dulcédine.

Per vos patet gratíssimum
Nostris asýlum méntibus;
Non huc furor minántium
Umquam penétrat hóstium.

Quot Jesus in prætório
Flagélla nudus éxcipit!
Quot scissa pellis úndique
Stillat cruóris gúttulas!

Frontem venústam, proh dolor!
Coróna pungit spínea,
Clavi retúsa cúspide
Pedes manúsque pérforant.

Postquam sed ille trádidit
Amans voléns que spíritum,
Pectus ferítur láncea,
Geminúsque liquor éxsilit.

Ut plena sit redémptio,
Sub torculári stríngitur;
Suíque Jesus ímmemor,
Sibi nil resérvat Sánguinis.

Veníte, quotquot críminum
Funésta labes ínficit;
In hoc salútis bálneo
Qui se lavat, mundábitur.

Sequens Conclusio numquam mutatur:

Summi ad Paréntis déxteram
Sedénti habénda est grátia,
Qui nos redémit Sánguine,
Sanctóque firmat Spíritu. Amen.

℣. Justificáti in Sánguine Christi. ℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

Ad Bened., Aña Erit sanguis Agni † vobis in signum,dicit Dóminus; et vidébo sánguinem, et transíbo vos, nec erit in vobis plaga dispérdens.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sánguine placári voluísti: concéde, quæsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte deféndi in terris; ut fructu perpétuo lætémur in cælis. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit Commem. diei Octavæ S. Joannis Baptistæ:

Aña Apértum est † os Zacharíæ, et prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Israël.

℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Hi sunt.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Sanguis Jesu Christi, Fílii Dei. ℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

AD SEXTAM

Aña Ideo.

Capitulum *Hebr. 9, 13-14*

Si sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspér-

sus iniquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: † quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, * emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℣. Christus diléxit nos. ℟. Et lavit nos in Sánguine suo.

AD NONAM

Aña Beáti.

Capitulum *Hebr. 9, 19-20*

Accípiens Móyses sánguinem vitulórum, et hircórum cum aqua et lana coccínea et hyssópo: † ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: * Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus.

℣. Justificáti in Sánguine Christi. ℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

Vesperæ de sequenti, Commem. tantum præcedentis et diei Octavæ S. Joannis, ut infra.

Sicubi tamen hoc Festum habeat II Vesperas integras, omnia dicuntur ut in I Vesperis 456, exceptis ℣. Te ergo quæsumus et Aña ad Magnif. Habébitis autem ut infra. 471

DIE 2 JULII

IN VISITATIONE B. MARIÆ VIRGINIS

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Exsúrgens María † ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi B. Mariæ V. 187*

2 Intrávit María † in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth.

3 Ut audívit † salutatiónem Maríæ Elísabeth, exsultávit infans in útero ejus: et repléta est Spíritu Sancto, allelúja.

4 Ex quo facta est † vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit infans in útero meo, allelúja.

Capitulum *Eccli. 24, 14*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Prima stropha sequentis, Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram.
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnif., Aña Beáta es, † María, quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio

Fámulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium; Visitatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Et fit Commem. præcedentis.

Aña Habébitis autem † hunc diem in monuméntum: et celebrábitis eum solémnem Dómino in generatiónibus vestris cultu sempitérno.

℣. Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni. ℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.

Oratio Omnípotens sempitérne Deus, ut supra. 469

Deinde Commem. diei Octavæ S. Joannis Baptistæ.

Aña Puer, † qui natus est nobis, plus quam prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio Deus, qui præséntem diem, ut supra. 469

Ad Completorium et Horas, Hymni terminantur: Glória tibi, Dómine, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Omnia ut in Communi Festorum B. Mariæ V. 189* præter sequentia.

Invitat. Visitatiónem Vírginis Maríæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps.94 Veníte,exsultémus. 18

IN I NOCTURNO

De Cánticis canticórum

Lectio I — *Cap. 2, 1-17*

Ego flos campi et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus quem desideráveram sedi, et fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam,ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

℟. Surge, † própera, amíca mea, formósa mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit: * Vox túrturis audíta est in terra nostra. ℣. Intrávit María in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Vox túrturis.

Lectio II

Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos,fíliæ Jerúsalem, per cápreas cervósque campórum, ne suscitétis neque evigiláre faciátis diléctam, quoadúsque ipsa velit. Vox dilécti mei: ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles. Símilis est diléctus meus cápreæ hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos.

℟. Quæ est ista† quæ procés-

sit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio III

En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit, flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit, vox túrturis audíta est in terra nostra, ficus prótulit grossos suos, víneæ floréntes dedérunt odórem suum.

℟. Repléta est † Spíritu Sancto Elísabeth, et exclamávit: Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. * Et unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? ℣. Ecce enim, ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et unde.

Lectio IV

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni, colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demoliúntur víneas; nam vínea nostra flóruit. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília, donec aspíret dies, et inclinéntur umbræ. Revértere; símilis esto, dilécte mi, cápreæ hinnulóque cervórum super montes Bether.

℟. Magníficat † ánima mea Dóminum: et exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. * Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia. Glória Patri. Quia.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Apud Metaphr. mense Julio

Lectio V

Cum ad nos advenísset Redémptor nostri géneris, venit prótinus ad suum amícum Joánnem, dum adhuc esset in ventre matris. Quem cum ex útero in útero aspexísset Joánnes, términos natúræ concútiens, exclámat: Vídeo Dóminum, qui natúræ impósuit términos, et non exspécto tempus nascéndi. Novem ménsium tempus mihi non est hic necessárium, in me est enim, qui est ætérnus. Egrédiar ex hoc tenebróso tabernáculo, rerum admirabílium compendiósam prædicábo cognitiónem. Sum signum: significábo Christi advéntum. Sum tuba: próferam Fílii Dei in carne dispensatiónem. Tuba canam; eo ipso patérnæ linguæ benedícam, et eam traham, ut loquátur. Tuba canam; et úterum matérnum vivificábo.

℟. Ecce † iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles: * Símilis est diléctus meus cápreæ hinnulóque cervórum. ℣. Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, a summo cælo egréssio ejus. Símilis.

Lectio VI

Vides, o dilécte, quam sit novum et admirábile mystérium. Nondum náscitur, et sál-

tibus lóquitur; nondum appáret, et minas inténtat; nondum ei permíttitur clamáre, et per facta audítur; nondum ducit vitam, et Deum prædicat; nondum áspicit lucem, et solem índicat; nondum páritur, et próperat præcúrrere. Non fert enim, præsénte Dómino, continéri; non sústinet natúræ exspectáre términos; sed conténdit rúmpere cárcerem ventris, et studet præsignificáre veniéntem Salvatórem. Accéssit, inquit, qui solvit víncula; et quid ego sédeo vinctus, et retíneor ut máneam? Venit Verbum, ut ómnia constítuat; et ego adhuc máneo deténtus? Exíbo, præcúrram, et prædicábo ómnibus: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccátum mundi.

℟. Congratulámini mihi † omnes, qui dilígitis Dóminum: quia, cum essem párvula, plácui Altíssimo, * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de meis.

Lectio VII

Sed dic nobis, Joánnes, cum adhuc in tenebróso matris útero contineáris, quómodo intuéris et audis? quómodo res divínas contempláris? quómodo éxsilis et exsúltas? Magnum est, inquit, quod perágitur mystérium, et actus ab humána remótus comprehensióne. Mérito ínnovo natúram propter eum, qui est innovatúrus ea, quæ sunt supra natúram.

℟. Beáta † quæ credidísti, quóniam perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Et ait María: * Magníficat ánima mea Dóminum. ℣. Veníte, et audíte, et narrábo, quanta fecit Deus ánimæ meæ. Magníficat.

Lectio VIII

Vídeo, etsi adhuc in útero sim; quóniam in útero gestári vídeo solem justítiæ. Auribus percípio, quóniam nascor vox magni Verbi. Exclámo, quóniam Fílium Patris unigénitum consídero carne indútum. Exsúlto, quóniam univérsi Effectórem vídeo formam hóminis suscípere. Exsílio, quóniam mundi Redemptórem cógito incorporátum. Præcúrro advéntum ejus, et quodámmodo vobis præeo confessióne.

℟. Hódie † visitávit Elísabeth beáta Virgo María ex progénie David; per quam salus mundi credéntibus appáruit, * Cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Visitatiónem devotíssime celebrémus. Cujus. Glória Patri. Cujus.

IN III NOCTURNO

Aña Adest namque † Visitátio sacratíssimæ Vírginis, quæ ex regáli progénie génita génuit Christum Regem Dóminum: ipsa intercédat pro peccátis nostris. Cantica Obaudíte me, divíni fructus. 197*

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 1*

In illo témpore: Exsúrgens María ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda: et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 2 Com. in Luc. c. 1, n. 22-23

Contuéndum est, quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur: María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem. Dénique étiam póstea, ut sanctificáret baptísmum Joánnis, Dóminus venit ad baptísmum. Cito quoque advéntus Maríæ et præséntiæ divínæ benefícia declarántur. Vide distinctiónem singulorúmque verbórum proprietátem. Vocem prior Elísabeth audívit, sed Joánnes prior grátiam sensit.

℟. Beátam † me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio X

Illa natúræ órdine audívit, iste exsultávit ratióne mystérii. Illa Maríæ, iste Dómini sensit advéntum. Istæ grátiam loquúntur, illi intus operántur, pietatísque mystérium matérnis adoriúntur proféctibus; duplicíque miráculo prophétant matres spíritu parvulórum. Exsultávit infans, repléta est mater. Non prius mater repléta, quam fílius; sed, cum fílius esset replétus Spíritu Sancto, replévit et matrem.

℟. Felix namque es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Visitatiónem. Quia.

Bened. Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio XI *n. 25 et 29*

Et unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? Hoc est, Quo tantum bonum mihi áccidit, ut Mater Dómini mei véniat ad me? Miráculum séntio, agnósco mystérium: Mater Dómini Verbo feta, Deo plena est. Mansit autem María cum illa ménsibus tribus, et revérsa est in domum suam. Bene indúcitur sancta María et exhibuísse offícium, et mýsticum númerum custodísse.

℟. Cum jucunditáte † Visitatiónem sanctæ Maríæ celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Gloriósæ Vírginis Maríæ Visitatiónem digníssime recolámus. Ut ipsa.

Lectio XII

Non enim sola familiaritátis est causa, quod diu mansit, sed étiam tanti vatis proféctus. Nam, si primo ingréssu tantus proféctus éxstitit, ut ad salutatiónem Maríæ exsultáret infans in útero, replerétur Spíritu Sancto mater infántis: quantum putámus usu tanti témporis sanctæ Maríæ addidísse præséntiam? Ungebátur ítaque, et quasi bonus athléta exercebátur in útero matris Prophéta; amplíssimo enim virtus ejus certámini parabátur.

℟. Sancta † et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu

in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam
Cap. 1, 39-47

In illo témpore: Exsúrgens María ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda : et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et factum est, ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exsultávit infans in útero ejus; et repléta est Spíritu Sancto Elísabeth, et exclamávit voce magna, et dixit : Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et beáta, quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Et ait María : Magníficat ánima mea Dóminum : et exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Exsúrgens María † ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda: Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Intrávit María † in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth.

3 Ut audívit † salutatiónem Maríæ Elísabeth, exsultávit infans in útero ejus : et repléta est Spíritu Sancto, allelúja.

4 Benedícta tu † inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui.

5 Ex quo facta est † vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit infans in útero meo, allelúja.

Capitulum *Eccli. 24, 14*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia pléna; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera:
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti jánua,
Et porta lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened., Aña Cum audísset † salutatiónem Maríæ Elísabeth, exclamávit voce magna, et dixit : Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? allelúja.

Oratio

Fámulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre : ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis

exórdium; Visitatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Et fit Commem. Ss. Processi et Martiniani Martyrum.

Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis pásséribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Deus, qui nos sanctórum Mártyrum tuórum Procéssi et Martiniáni gloriósis confessiónibus circúmdas et prótegis: da nobis et eórum imitatióne profícere, et intercessióne gaudére. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Intrávit María.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Ut audívit.

Capitulum *Eccl. 24, 15-16*

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Ex quo facta est.

Capitulum *Eccli. 24, 19-20*

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 470 præter

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnif., Aña Beátam me dicent † omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus, allelúja.

Et non fit Commem. sequentis diei infra Octavam.

INFRA OCTAVAM SS. PETRI ET PAULI APOST.

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Ætérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi triúmphat príncipem.

In his Patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Cælum replétur gáudio.

Sequens Conclusio numquam mutatur:

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut ipsórum consórtio
Jungas precántes sérvulos,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña I die, quo fit de Octava In omnem terram † exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Quando in I Nocturno idem ℣. occurrat, ac præcedens Aña, sumatur ℣. Constítues eos.

Psalmi de Feria occurrenti.

Aña II die Constítues eos † príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Quando idem ℣. occurrat, sumatur ℣. Nimis honoráti sunt.

Aña III die Dedísti † hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Feriis II et V

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Absol. Exáudi, Dómine.

Feriis III et VI

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Absol. Ipsíus píetas.

Feria IV et Sabbato

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Absol. A vínculis.

Benedictiones 1 Ille nos benedícat. 2 Quorum Festum cólimus, ipsi intercédant pro nobis ad Dóminum. 3 Ad societátem.

Lectiones ut infra secundum diem.

Responsoria Feriis II et V

℟. 1 Ecce ego † mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

℟. 2 Tóllite † jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

℟. 3 Dum stetéritis † ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dabitur.

Feriis III et VI

℟. 1 Vidi † conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

℟. 2 Beáti estis, † cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

℟. 3 Isti sunt † triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

Feria IV et Sabbato

℟. 1 Isti sunt † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam

sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

℟. 2 Isti sunt † viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. Quorum.

℟. 3 Qui sunt isti, † qui ut nubes volant : * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Et quasi. Glória Patri. Et quasi.

IN II NOCTURNO

Aña I die, quo fit de Octava Clamavérunt † justi, et Dóminus exaudívit eos.

Psalmi de Feria occurrenti.

Aña II die Príncipes populórum † congregáti sunt cum Deo Abraham.

Aña III die Annuntiavérunt † ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Capitulum *Eccli. 44, 14-15*

Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. † Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, * et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℣. Annuntiavérunt inter Gentes glóriam Dómini. ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus.

Oratio ut infra ad Laudes.

AD LAUDES

et per Horas

Omnia de Communi Apostolorum. 16* præter sequentia.

Capitulum *Ephes. 2, 19-20*

Fratres : Jam non estis hóspites et ádvenæ ; † sed estis cives Sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo angulári lápide, Christo Jesu.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus :

Ut, cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Bened., Aña Gloriósi † príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

Oratio

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti : da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum ; per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi ut in II Vesperis de Communi Apostolorum. 17*

Capitulum *Ephes. 2, 19-20*

Fratres : Jam non estis hóspites et ádvenæ ; † sed estis cives Sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo anguılári lápide, Christo Jesu.

℟.br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus Exsúltet cælum láudibus, ut supra ad Laudes. 478

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Magnif., Aña Petrus Apóstolus † et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

Oratio Deus qui hodiérnam diem ut supra ad Laudes.

Die 3 Julii

DIE V INFRA OCTAVAM SS. PETRI ET PAULI APP.

IN I NOCTURNO

De Sermóne sancti Leónis Papæ

Sermo 82 ; in natali Ss. App. Petri et Pauli, cap. VI et VII

Lectio I

Pretiósa est in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus : nec ullo crudelitátis génere déstrui potest sacraménto crucis Christi fundáta relígio. Non minúitur persecutiónibus Ecclésia, sed augétur ; et semper Domínicus ager ségete ditióri vestítur, dum grana, quæ síngula cadunt, multiplicáta nascúntur. Unde duo ista præclára divíni séminis gérmina in quantam sóbolem germinárint, beatórum míllia Mártyrum protestántur ; qui apostolicórum æmuli triumphórum, Urbem nostram purpurátis et longe latéque rutilántibus pópulis ambiérunt,et quasi ex multárum honóre gemmárum consérto uno diadémate coronárunt.

Lectio II

De quorum præsídio, dilectíssimi, divínitus nobis ad exémplum patiéntiæ et confirmatiónem fídei præparáto, universáliter quidem in ómnium Sanctórum commemoratióne lætándum est ; sed in horum excelléntia Patrum mérito est excelléntius gloriándum,quos grátia Dei in tantum ápicem inter ómnia Ecclésiæ membra provéxit, ut eos in córpore, cui caput est Christus,quasi géminum constitúerit lumen oculórum. De quorum méritis atque virtútibus, quæ omnem loquéndi súperant facultátem, nihil divérsum, nihil debémus sentíre discrétum ; quia illos et eléctio pares, et labor símiles, et finis fecit æquáles.

Lectio III

Sicut autem et nos expérti sumus et nostri probavére majóres, crédimus atque confídimus, inter omnes labóres istíus vitæ, ad obtinéndam misericórdiam Dei, semper nos speciálium patronórum oratiónibus

adjuvándos; ut, quantum própriis peccátis deprímimur, tantum apostólicis méritis erigámur: Per Dóminum nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre et Sancto Spíritu éadem potéstas, una divínitas, in sǽcula sæculórum. Amen.

Die 4 Julii

DIE VI INFRA OCTAVAM SS. PETRI ET PAULI APP.

IN I NOCTURNO

De Expositione sancti Joánnis Chrysóstomi in Epístolam ad Romános

Sermo 32 n. 1 et 2

Lectio I

Cum Paulus Apóstolus grátiam Dómini nostri Jesu Christi, matrem ómnium bonórum, nobis precétur; réliquum est, ut nos tali patrocínio dignos exhibeámus, ut non hic solum vocem Pauli audiámus, sed et postquam illuc migravérimus, athlétam Christi vidére mereámur. Immo, si hic audivérimus, et illic ipsum omníno vidébimus, licet non e propínquo stantes; vidébimus tamen prope regálem thronum splendéntem, ubi Chérubim Deum gloríficant, ubi Séraphim volant. Illic Paulum vidébimus cum Petro, Sanctórum chori príncipem ac ducem, et ejus germána caritáte fruémur.

Lectio II

Si enim, cum hic esset, usque ádeo diligébat hómines, ut, cum dissólvi et cum Christo esse cúperet, elégerit tamen hic esse; multo magis illic ferventiórem caritátem osténdet. Ego et Romam proptérea dílígo, tamétsi aliúnde illam laudáre queam, nempe a magnitúdine, ab antiquitáte, a pulchritúdine, a multitúdine, ab império, a dívítiis, et a rebus in bello fórtiter gestis. Sed,his ómnibus omíssis, ob id illam beátam prædico, quod erga illos Paulus, dum víveret, ádeo fuit benévolus, ádeo illos amávit, et coram disséruit, et postrémo vitam apud eos finívit. Cujus sanctum corpus ipsi póssident. Et proptérea cívitas illa hinc facta est insígnis magis quam ab áliis rebus ómnibus; et tamquam corpus magnum ac válidum duos habet óculos fulgéntes, Sanctórum vidélicet horum córpora.

Lectio III

Non ita cælum splendéscit, quando rádios sol demíttit, quemádmodum Romanórum urbs duos istos fulgóres ubíque terrárum emíttens. Hinc rapiétur Paulus, hinc Petrus. Consideráte et horréte, quale spectáculum visúra sit Roma; Paulum vidélicet, repénte ex theca illa cum Petro resurgéntem, in occúrsum Dómini sursum ferri. Qualem rosam Christo mittet Roma! quálibus corónis duábus ornátur urbs ista! quálibus caténis áureis cincta est! quales habet fontes! Proptérea admíror hanc urbem,non propter cópiam auri, non propter colúmnas, neque propter áliam quamcúmque rerum spéciem, sed propter colúmnas illas Ecclésiæ. Quis mihi nunc dabit circumvólvi córpori Pauli, affígi sepúlcro, vidére púlverem córporis illíus, quæ adhuc in Christo déerant adimpléntis, stígmata illíus gestántis, prædicatiónem Evangélii ubíque seminántis?

Die 5 Julii

DIE VII INFRA OCTAVAM SS. PETRI ET PAULI APP.

IN I NOCTURNO

Sermo sancti Máximi Epíscopi

Homilia 72; de Natali Ss. App. Petri et Pauli V

Lectio I

Cum omnes beatíssimi Apóstoli parem grátiam apud Dóminum sanctitátis obtíneant, néscio, quo tamen pacto Petrus et Paulus vidéntur præ céteris peculiári quadam fídei virtúte præcéllere; quod quidem ex ipsíus Dómini judício póssumus approbáre. Nam Petro,sicut bono dispensatóri, clavem regni cæléstis dedit; Paulo tamquam idóneo doctóri, magistérium ecclesiásticæ institutiónis injúnxit; scílicet ut,quos iste erudíerit ad salútem, ille suscípiat ad quiétem, ut,quorum corda Paulus patefécerit doctrína verbórum, eórum animábus Petrus apériat regna cælórum. Clavem enim quodámmodo a Christo sciéntiæ et Paulus accépit. Clavis enim dicénda est, qua ad fidem peccatórum dura corda reseréntur, méntium secréta pandúntur, et quidquid intrínsecus clausum tenétur, in palam rationábili manifestatióne prodúcitur. Clavis, inquam, quæ et consciéntiam ad confessiónem peccáti áperit, et grátiam ad æternitátem mystérii salutáris inclúdit.

Lectio II

Ambo ígitur claves a Dómino percepérunt, sciéntiæ iste, ille poténtiæ : divítias immortalitátis ille dispénsat, sciéntiæ thesáuros iste largítur; sunt enim sciéntiæ thesáuri, sicut scriptum est: In quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ abscónditi. Ergo beáti Petrus et Paulus éminent inter univérsos Apóstolos, et peculiári quadam prærogatíva præcéllunt. Verum inter ipsos quis cui præponátur incértum est. Puto enim illos æquáles esse méritis,quia æquáles sunt passióne; et símili eos fídei devotióne vixísse, quos simul vidémus ad martýrii glóriam pervenísse; non enim sine causa factum putémus,quod una die, uno in loco, uníus tyránni toleravére senténtiam.

Lectio III

Una die passi sunt,ut ad Christum páriter pervenírent; uno in loco, ne álteri Roma deésset; sub uno persecutóre, ut æquális crudélitas utrúmque constríngeret. Dies ergo, puto, pro mérito,locus pro glória,persecútor decrétus est pro virtúte. At in quo tandem loco martýrium pertulérunt? In urbe Roma, quæ principátum et caput óbtinet natiónum; scílicet, ut ubi caput superstitiónis erat, illic caput quiésceret sanctitátis; et ubi gentílium príncipes habitábant, illic Ecclesiárum príncipes moreréntur. Cujus autem mériti sint beatíssimi Petrus et Paulus, hinc póssumus intellígere, quod cum Dóminus Oriéntis regiónem própria illustráverit passióne,Occidéntis plagam, ne quid minus esset, vice sui, Apostolórum sánguine illumináre dignátus est, et licet illíus pássio nobis suffíciat ad salútem, tamen horum martýrium cóntulit ad exémplum.

Die 6 Julii IN OCTAVA SS. PETRI ET PAULI App.

Duplex majus

IN I VESPERIS

Añæ et Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. 4*

Capitulum *Ephes. 2, 19-20*

Fratres : Jam non estis hóspites et ádvenæ; † sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo angulári lápide, Christo Jesu.

℞. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus Exsúltet cælum láudibus. 5*

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℞. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Magnif., Aña Petrus Apóstolus † et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

Oratio Deus, cujus déxtera ut infra ad Laudes.

AD MATUTINUM

Omnia dicuntur de Communi Apostolorum. 6* præter seq. :

IN I NOCTURNO

Lectiones Sic nos exístimet. 10* nisi resumendæ sint Lectiones Dominicæ præcedentis, quæ cum suis ℞℞. leguntur.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Apud Metaphrasten.

Lectio V

Quasnam vobis, o beáti Apóstoli, referémus grátias, qui tantum pro nobis laborástis? Mémini tui, Petre, et obstupésco : recórdor tui, Paule, et excédens mente ópprimor lácrimis. Quid enim dicam, aut quid loquar, vestras contémplans afflictiónes, néscio. Quot cárceres sanctificástis! quot caténas decorástis! quot torménta sustinuístis! quot maledícta tolerástis! quómodo Christum portástis! quómodo prædicatióne ecclésias lætificástis! Sunt benedícta vestræ linguæ instruménta: sánguine conspérsa sunt membra vestra propter Ecclésiam.

℞. Vidi † conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio VI

Vos Christum imitáti estis in ómnibus. In omnem terram éxiit vester sonus, et verba vestra in fines orbis terræ. Gáudeas, Petre, cui datum est, ut ligno crucis Christi fruerérís. Et ad Magístri quidem similitúdinem voluísti crucifígi, non recta quidem figúra, ut Christus Dóminus; sed cápite in terram verso, tamquam qui a terra in cælum iter fáceres.

℞. Beáti estis, † cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen

vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio VII

Beáti clavi, qui sancta illa membra penetrárunt. Tu cum omni fidúcia in manus Dómini ánimam tradidísti, qui assídue ei et ejus sponsæ Ecclésiæ servísti, qui fervénti spíritu Dóminum dilexísti, ómnium Apostolórum fidelíssimus. Gáudeas et tu, beáte Paule, cui caput fuit gládio amputátum, cujus virtútes nullis verbis explicári possunt.

℟. Isti sunt † triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Lectio VIII

Quisnam gládius sanctum guttur tuum pervásit, Domínicum, inquam, instruméntum, quod a cælo habétur in admiratióne, et quod terra reverétur? Quisnam locus tuum sánguinem excépit, lactis spécie in ejus, qui te percússit, túnica apparéntem? qui ánimam illíus bárbari supra modum dulciórem reddens, fidélem effécit cum sóciis. Sit mihi gládius ille pro coróna, et clavi Petri pro gemmis infíxis in diadémate.

℟. Constítues eos † príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. In omni. Glória Patri. In omni.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 14*

In illo témpore: Cómpulit Jesus discípulos ascéndere in navículam, et præcédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 2 Com. in c. 14 Matth. v. 22-25

Discípulis Dóminus præcépit transfretáre, et cómpulit, ut ascénderent navículam. Quo sermóne osténditur, invítos eos a Dómino recessísse, dum amóre Præceptóris ne punctum quidem témporis ab eo volunt separári. Et, dimíssa turba, ascéndit in montem solus oráre. Si fuíssent cum eo discípuli Petrus et Jacóbus et Joánnes, qui víderant glóriam transformáti, fórsitan ascendíssent in montem cum eo; sed turba ad sublímia sequi non potest, nisi docúerit eam juxta mare in líttore et alúerit in desérto.

℟. Isti sunt † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio X

Quod autem ascéndit solus oráre, non ad eum réferas, qui de quinque pánibus quinque míllia saturávit hóminum, excéptis párvulis et muliéribus; sed ad eum, qui, audíta morte Joánnis, secéssit in solitúdinem: non quod persónam Dómini separémus, sed quod ópera ejus in-

ter Deum hominémque divísa sint.

℟. Isti sunt † viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit ilis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum.

Bened. Quorum Festum cólimus, ipsi.

Lectio XI

Navícula autem in médio mari jactabátur flúctibus. Recte quasi invíti et retractántes Apóstoli a Dómino recésserant, ne, illo absénte, naufrágia sustinérent. Dénique, Dómino in montis cacúmine commoránte, statim ventus contrárius óritur, et turbat mare, et periclitántur Apóstoli; et támdiu ímminens naufrágium persevérat, quámdiu Jesus véniat.

℟. Qui sunt isti, † qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Et quasi.

Lectio XII

Quarta autem vigília noctis venit ad eos ámbulans supra mare. Statiónes et vigíliæ militáres in terna horárum spátia dividúntur. Quando ergo dicit, quarta vigília noctis venísse ad eos Dóminum, osténdit tota nocte periclitátos; et extrémo noctis, atque in consummatióne mundi, eis auxílium præbitúrum.

℟. Non sunt loquélæ, † neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. In omnem. Glória Patri. In omnem.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 14, 22-33

In illo témpore: Cómpulit Jesus discípulos ascéndere in navículam, et præcédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et dimíssa turba, ascéndit in montem solus oráre. Véspere autem facto, solus erat ibi. Navícula autem in médio mari jactabátur flúctibus: erat enim contrárius ventus. Quarta autem vigília noctis venit ad eos ámbulans super mare. Et vidéntes eum super mare ambulántem, turbáti sunt, dicéntes: Quia phantásma est. Et præ timóre clamavérunt. Statímque Jesus locútus est eis, dicens: Habéte fidúciam: ego sum, nolíte timére. Respóndens autem Petrus, dixit: Dómine, si tu es, jube me ad te veníre super aquas. At ipse ait: Veni. Et descéndens Petrus de navícula, ambulábat super aquam, ut veníret ad Jesum. Videns vero ventum válidum, tímuit: et cum cœpísset mergi, clamávit dicens: Dómine, salvum me fac. Et contínuo Jesus exténdens manum, apprehéndit eum, et ait illi: Módicæ fídei, quare dubitásti? Et cum ascendíssent in navículam, cessávit ventus. Qui autem in navícula erant, venérunt, et adoravérunt eum, dicéntes: Vere Fílius Dei es.

AD LAUDES

et per Horas

Omnia ut in Communi Apostolorum. 16* præter sequentia.

Capitulum *Ephes. 2, 19-20*

Fratres: Jam non estis hóspites et ádvenæ, † sed estis cives Sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo anguléri lápide, Christo Jesu.

℞. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus Exsúltet cælum láudibus. 16*

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℞. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Bened., Aña Gloriósi † príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

Oratio

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde; ut, ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur: Qui vivis et regnas.

IN II VESPERIS

Añæ Jurávit Dóminus et Psalmi de Communi Apostolorum. 17*

Capitulum, ℞. br. et reliqua ut in I Vesperis. 482

Die 10 Julii

SS. SEPTEM FRATRUM Mm., ac RUFINÆ ET SECUNDÆ Vv. et Mm.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℞. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℞. Lætabúntur in cubílibus suis.

PAX

VIA · CAELOS · CLARESCENTE
FAC · TE · DUCE · PENETRARE

DIE 11 JULII

IN SOLEMNITATE S. P. N. BENEDICTI ABBATIS

Duplex I classis cum Octava communi

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Vir Dei Benedíctus † signum crucis édidit, et vas pestíferi potus ita confráctum est, ac si pro signo lápidem dedísset. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de I Vesperis Apostolorum. 4*

2 Compléta oratióne, † tres petras in loco pósuit; et omnípotens Deus in montis excélsa rupe aquam prodúxit.

3 Gloriósus † Conféssor Dómini, oratiónem fáciens, benedictiónem dedit; et lapis, super quem antíquus hostis sedébat, súbito levátus est.

4 Cum Plácidus † ex aqua traherétur, vidit super caput suum Abbátis melótem, qui eum ab unda reducébat.

Capitulum *Eccli. 50, 6-7*

Ecce Conféssor magnus: † qui quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet. * Et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

℟. br. Sancte Pater Benedícte, * Intercéde pro nobis. Sancte. ℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Intercéde. Glória Patri. Sancte.

Hymnus

Gemma cæléstis pretiósa Regis,
Norma justórum, via monachórum,
Nos ab immúndi, Benedícte, mundi,
Súbtrahe cæno.

Tu solum spernens, cor in astra figens,
Cogis herédes fíeri paréntes,
Vas Deo plenum, reparáre fractum
Promeruísti.

Magnus in parvis eremíta membris
Vincis ætátem, súperas labórem,
Arcta distríctæ rudiménta vitæ
Férvidus imples.

Strage saxórum púerum sepúltum,
Mox ut orásti, prece suscitásti :
Sensus hinc carni, caro sanitáti
Rédditur æque.

Jure sub blandæ spécie colúmbæ
Nésciam fellis ánimam sorōris
Summa stelláti penetráre cæli
Cúlmina cernis.

Ipse post clarum réferens triúmphum,
Celsa devícto petis astra mundo:
Luce flammántem radiánte callem
Pállia sternunt.

Glória Patri, Genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif., Aña Exsúltet ómnium † turba fidélium pro glória almi Patris Benedícti : læténtur præcípue catérvæ monachórum, celebrántes ejus Solemnitátem in terris, de cujus societáte Sancti congáudent in cælis.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif., Aña O cæléstis norma vitæ, † Doctor et Dux Benedícte, cujus cum Christo spíritus exsúltat in cæléstibus : gregem, Pastor alme, serva, sancta prece corróbora, via cælos clarescénte fac, te duce, penetráre.

Oratio

Deus, qui beatíssimum Confessórem tuum Benedíctum ómnium justórum spíritu replére dignátus es : concéde nobis fámulis tuis, ejus Solemnitátem celebrántibus ; ut, ejúsdem spíritu repléti, quod te donánte promísimus, fidéliter adimpleámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In veneratióne beáti Patris nostri Benedícti. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Sígnifer invictíssime,
Sacræque dux milítiæ,
Nos, Benedícte, válido
Precum defénde bráchio.

His armis exsecrábilem
Leónis vince rábiem,
Quibus olim tetérrimam
Pellis ab ore mérulam.

Urtícæ junctæ vépribus
Vulnus curant vulnéribus ;
Flammáta mens divínitus
Ignem exstínguit ígnibus.

Crucem mittens ut lápidem
Venéni frangit cálicem :
Non valet mortis vásculum
Vitæ ferre signáculum.

Frater, quem tunc nequíssimus
Vagum raptábat spíritus,
Dum tua virga cæditur,
Stabilitáti rédditur.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Vir Dei † frátribus dixit : Caute vos ágite, quia ad vos malígnus spíritus venit. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum

non stetit, cum reliquis de Communi Confessoris non Pontificis. 104*

Aña Vix qui mandátum † detúlerat, verba compléverat, et páries córruens puérulum oppréssit, et ruína contrívit. Ps. 2 Quare fremuérunt Gentes.

Aña Tunc cellam clausit, † et oratióni instántius, quam solébat, incúbuit. Ps.4 Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ.

Aña Mira res! † Eádem hora puérulum incólumem atque ut prius valéntem ad labórem remísit. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Aña Omnipoténtis † Dei fámulus, preces Jesu Christo Dómino fundens, antíquum hostem de obsésso hómine prótinus éxpulit Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Aña Implévit Deus, † quod fidéli fámulo Benedícto promíserat, ut ánimas custodíret. Ps.10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 45, 1-6*

Diléctus Deo et homínibus Móyses, cujus memória in benedictióne est. Símilem illum fecit in glória sanctórum, et magnicávit eum in timóre inimicórum, et in verbis suis monstra placávit. Glorificávit illum in conspéctu regum, et jussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne. Audívit enim eum, et vocem ipsíus, et indúxit illum in nubem. Et dedit illi coram præcépta, et legem vitæ et disciplínæ: docére Jacob testaméntum suum, et judícia sua Israël.

℟. Ite, † et rupem illam, in qua tres super se ínvicem pósitas petras invenéritis, in módico caváte: * Valet enim omnípotens Deus in illo montis vértice aquam prodúcere. ℣. Qui eúntes, rupem montis, quam Benedíctus prædíxerat, jam sudántem invenérunt. Valet.

Lectio II *Cap. 47, 9-12*

David in omni ópere dedit confessiónem Sancto, et Excélso in verbo glóriæ. De omni corde suo laudávit Dóminum; et diléxit Deum, qui fecit illum, et dedit illi contra inimícos poténtiam: et stare fecit cantóres contra altáre, et in sono eórum dulces fecit modos. Et dedit in celebratiónibus decus, et ornávit témpora usque ad consummatiónem vitæ, ut laudárent nomen sanctum Dómini, et amplificárent mane Dei sanctitátem.

℟. Viri Dei † discípulus, Maurus nómine, venerábili Patri nuntiávit: * Quia qui eum persequebátur, exstínctus erat. ℣. Quod vir Dei Benedíctus áudiens, sese in grávibus laméntis dedit. Quia.

Lectio III *Cap. 48, 1, 5-7, 10*

Et surréxit Elías prophéta, quasi ignis: et verbum ipsíus quasi fácula ardébat. Qui sústulit mórtuum ab ínferis de sorte mortis, in verbo Dómini Dei. Qui dejécit reges ad perníciem, et confrégit fácile poténtiam ipsórum, et glorisósos de lecto suo. Qui audit in Sina judícium, et in

Horeb judícia defensiónis. Qui scriptus est in judíciis témporum, leníre iracúndiam Dómini: conciliáre cor patris ad fílium, et restitúere tribus Jacob.

℟. Dómine, † non aspícias peccáta mea, sed fidem hujus hóminis, qui rogat resuscitári fílium suum; et redde in hoc corpúsculum ánimam quam tulísti. Et completa oratióne revíxit, * Et sanum réddidit patri suo. ℣. Et, regrediénte ánima, corpúsculum omne contrémuit, et sub óculis ómnium qui áderant, vivus appáruit. Et sanum.

Lectio IV *Cap. 48, 13-15*

Elías quidem in túrbine tectus est, et in Elisæo complétus est spíritus ejus. In diébus suis non pertímuit príncipem, et poténtia nemo vicit illum. Nec superávit illum verbum áliquod, et mórtuum prophetávit corpus ejus. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabília operátus est.

℟. Vir Dómini † Benedíctus ferrum de profúndo resíliens Gotho réddidit, dicens: * Ecce, labóra, et noli contristári. ℣. Vix enim manúbrium misit ad lacum, ferrum de profúndo rédiit, quod reddens dixit. Ecce. Glória Patri. Ecce.

IN II NOCTURNO

Aña Venerábilis † Benedíctus dixit: Signa cor tuum, frater, signa cor tuum. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? 107*

Aña Hódie quidem † minus est, sed die crástina abundánter habébitis. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Aña Et sequénti die † ducénti farínæ módii ante fores cellæ invénti sunt. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña Tanti mériti † apud Jesum Christum iste vir fuit, ut corpus illíus terra projíceret, qui Benedícti grátiam non habéret. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Aña Nemo † de ejus promissiónibus dubitáre potest, qui uno eodémque moménto, pro vítreo vase pene vácuo, plenum óleo dólium réddidit. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Benedíctus † in eo specu, in quo prius inhabitávit, nunc usque, si peténtium fides éxigat, miráculis corúscat. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

In Natali S. Benedicti

Lectio V

Gloriósi Patris nostri Benedícti dulcíssimum nomen cum omni vobis jucunditáte ampleténdum est et honorándum; quóniam ipse Dux vester, ipse Magíster et Légifer vester est. Refíciat vos sánctitas ejus, píetas ejus, justítia ejus. Arbor fuit beátus Benedíctus grandis atque fructífera, tamquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum. Sic fuit plantátus secus decúrsus aquárum, quóniam fructum suum dedit in témpore suo. De fructu ejus sunt illa tria, quæ supérius tétigi: sánctitas ejus, justítia ejus, píetas ejus. Sanctitátem mirácula probant, doctrína pietátem, vita justítiam.

℟. In aqua † ex petra prodúcta, Móyses; in ferro vero, quod ex profúndo aquæ rédiit, Elisæus; in aquæ itínere, Petrus; in corvi obediéntia, Elías; * In luctu autem mortis inimíci, David exhibétur. ℣. Vir iste spíritu ómnium justórum plenus fuit. In luctu.

Lectio VI

Sed quómodo tibi appóno ejus mirácula? Numquid ut mirácula fácere velis? Nequáquam: sed ut miráculis ejus innitáris, vidélicet ut confídas et gáudeas, quod sub tali pósitus es pastóre, quod tantum meruísti habére Patrónum. Omníno enim valde potens est in cælis, qui tam magnus et potens éxstitit in terris, secúndum magnitúdinem grátiæ magnitúdine glóriæ exaltátus. Nam et juxta radícum quantitátem rami prodíre noscúntur, et quot radícibus arbor innítitur, tot ramis, sicut ajunt, decorátur. Sic ergo, licet non habeámus nostra, consolátio magna nobis esse debent Patróni nostri mirácula.

℟. Ecce, † quanti apud Dóminum mériti, rútilans monachórum gemma exsístat Benedíctus: * Qui in uno Elisæi actu, quem Sanctus Spíritus dúplici vestíerat dono, quadrúplici effúlsit miráculo. ℣. In effúso scílicet venéno, in lagéna cum serpénte detécta, in obediénte corvo, in pane mortífero lóngius projécto. Qui in.

Lectio VII

Doctrína vero ínstruit nos, et dírigit gressus nostros in viam pacis. Porro vitæ justítia omníno róborat et ánimat nos: ut tanto magis accendámur ad agénda quæ dócuit, quanto certi sumus, eum non ália docuísse quam fécerit. Sermo quidem vivus et éfficax exémplum óperis est, plúrimum fáciens audíbile quod dícitur, dum monstrat factíbile quod suadétur. In hunc ergo modum et sánctitas confórtat, píetas infórmat, justítia confírmat. Quantæ enim pietátis fuit, quod non solum præséntibus prófuit, sed et pro futúris sollícitus fuit? Non solum his, qui tunc erant, tulit fructum hæc arbor, sed útique hódie fructus ejus et crescit et manet.

℟. Gaudeámus † omnes in Dómino, Solemnitátem celebrántes sancti Patris nostri Benedícti: * Quem Deus benedíxit in omni benedictióne spirituáli, et per quem multi benedictiónem hereditáte possidébunt. ℣. Ipse enim perpétuo fulgébit sicut sol cum justis, et nunc in Ecclésia, et tunc in regno Patris eórum. Quem Deus.

Lectio VIII

Diléctus plane Deo et homínibus, cujus non sola præséntia in benedictióne fuit, sicuti sunt multi diléicti Deo soli, quia soli Deo jam cógniti: sed et memória ejus étiam nunc in benedictióne est. Nam et usque hódie in tríplicem amóris Domínici confessiónem, tríplici hoc fructu pascit Dómini gregem. Pascit vita, pascit doctrína, pascit intercessióne. Per quem incessánter adjúti, fructificáte et vos, caríssimi, quóniam in hoc pósiti estis, ut eátis et fructum afferátis.

℟. Erunt † óculi tui vidéntes

Præceptórem tuum: * Ipse enim orat pro pópulo, et pro civitáte sancta Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Ipse. Glória Patri. Ipse.

IN III NOCTURNO

Aña Monachórum Patriárcham † collaudémus cánticis, et Patrónum celebrémus glorиósum miráculis. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, de Communi. 111*

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Hom. 17 in Natali S. Benedicti Bisc.

Duo sunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum. Alius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditúri sunt in judício: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi; esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere, et cétera, quorum et in superióribus hujus lectiónis Dóminus méminit, quum, príncipe quodam interrogánte, Quid boni faciéndo vitam possidéret ætérnam: Si vis, inquit, ad vitam íngredi, serva mandáta. Ergo qui mandáta Dómini servat, ad vitam ingréditur ætérnam: qui autem étiam consílium Dómini séquitur, non tantum vitam ipse percípiet, sed étiam de vita alиórum cum Dómino judicábit.

℟. Quemádmodum † Elías, cælitus imbres, o Pater, deduxísti, oleúmque celériter efflúere fecísti, * Mórtuos suscitásti, aliáque innúmera perpetrásti mirácula. ℣. Idcírco memóriam tuam devóta mente celebrámus, o Benedícte. Mórtuos.

Lectio X

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte, compérimus: unum eórum, qui, fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt; quibus in judício testátur: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis ejus; esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostasíam deseruére; de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Mente purus, † et extra te raptus, univérsam terram conspexísti, ceu ab único rádio Dei te honorántis illustrátus, * O beatíssime Benedícte. ℣. Tu monachórum greges ad salutárem agnitiónem tecum áttrahe. O beatíssime.

Bened. Cujus Festum cólimus, * ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio XI

Verum, his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus, quæ tantæ grátia pietátis : non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet et vitam ætérnam possidébit.

℟. Admonémus te, † sancte Pater, illíus dignitátis, qua te Dóminus tuus tam glorióso fine dignátus est honoráre ac beatificáre : * Tu ítaque nobis in hora mortis nostræ fidéliter velis adésse. ℣. Ut tua præséntia muníti, láqueos inimicórum evadámus, ac cæli gáudia petámus sine fine beáti. Tu ítaque.

Lectio XII

Qui enim terrénis affectibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit ; quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu et suis gáudeant sustentáre substántiis : ejus nimírum professiónibus vitæque consórtes, qui se pro Christo páuperem factum in suis dómibus agrísque recípere, et majóre prorsus quam uxor, parens, frater aut fílius, carnális devotióne caritátis, refovére delecténtur.

℟. Via, † recto Oriéntis trámite, ab ejus cella in cælum usque tendebátur, * Strata pálliis et innúmeris corúsca lampádibus. ℣. Hæc est via, qua diléctus Dómini Benedíctus cælos ascéndit. Strata. Glória Patri. Strata.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Jesus autem dixit illis : Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Vir Dei Benedíctus † signum crucis édidit, et vas pestíferi potus ita confráctum est, ac si pro signo lápidem dedísset. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Compléta oratióne, † tres petras in loco pósuit ; et omnípotens Deus in montis excélsa rupe aquam prodúxit.

3 Gloriósus † Conféssor Dómini, oratiónem fáciens, benedictiónem dedit ; et lapis, super quem antíquus hostis sedébat, súbito levátus est.

4 Regrediénte ánima, † corpúsculum púeri contrémuit, et sub óculis ómnium qui áderant, vivus appáruit.

5 Cum Plácidus † ex aqua traherétur, vidit super caput suum Abbátis melótem, qui eum ab unda reducébat.

Capitulum *Eccli. 50, 6-7*

Ecce Conféssor magnus: † qui quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet. * Et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Auróra surgit áurea,
Festa restáurans ánnua,
Cum Benedíctus árduum
Cæli scandit palátium.

Quanta in summis áccipit
Qui sic in imis cláruit!
Cujus micant prodígia
Per ampla mundi clímata.

Ejus caréntum grátia
Tellus vomit cadávera:
Devótis unda líquida
Sicca lambit vestígia.

Totíus orbis ámbitum
Per solis videt rádium:
Mens in Auctóre pósita
Subjécta cernit ómnia.

Te, Pater alme, pétimus
Pronæ mentis viscéribus,
Ut cælum des ascéndere
Quos terram doces spérnere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña Sanctíssime† Conféssor Dómini, monachórum Pater et Dux Benedícte, intercéde pro nostra omniúmque salúte.

Oratio

Deus, qui beatíssimum Confessórem tuum Benedíctum ómnium justórum spíritu replére dignátus es: concéde nobis fámulis tuis, ejus Solemnitátem celebrántibus; ut, ejúsdem spíritu repléti, quod te donánte promísimus, fidéliter adimpleámus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Compléta oratióne.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Aña Gloriósus.

Capitulum *Eccli. 50, 3-4*

In diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, † et quasi mare adimpléti sunt supra modum. * Qui curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

AD NONAM

Aña Cum Plácidus.

Capitulum *Eccli. 50, 10-11; 13-14*

Quasi vas auri sólidum, ornátum omni lápide pretióso. Quasi olíva púllulans, et cypréssus in altitúdinem se extóllens. † Et circa illum coróna fratrum: quasi plantátio cedri in monte Líbano, * sic circa illum stetérunt quasi rami palmæ, et omnes fílii Aáron in glória sua.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 486 præter sequentia :

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif., Aña O cæléstis norma vitæ, † Doctor et Dux Benedícte, cujus cum Christo spíritus exsúltat in cæléstibus : gregem, Pastor alme, serva, sancta prece corróbora, via cælos clarescénte fac, te duce, penetráre.

Et fit Commem. sequentis.

Die 12 Junii

S. JOANNIS GUALBERTI

Abbatis O. N.

Duplex

Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Joánnis Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Joánnes Gualbértus, Floréntiæ nóbili génere ortus, dum, patri óbsequens, rem militárem séquitur, Hugo, únicus ejus frater, occíditur a consanguíneo; quem cum solum et inérmem, sancto Parascéves die, Joánnes armis et milítibus stipátus óbvium habéret, ubi neuter álterum póterat declináre, ob sanctæ Crucis reveréntiam, quam homicída supplex, mortem jamjam subitúrus, bráchiis signábat, vitam ei cleménter indúlget, ipsúmque in fratrem récipit. Tum sancti Miniátis templum ingréditur, ubi adorátam Crucifíxi imáginem caput sibi fléctere cónspicit. Quo facto permótus, milítiam deséruit, et monásticum hábitum índuit, sancto Romuáldo Camaldulénsis erémi íncola suadénte. Póstea monásticum órdinem sub régula sancti Patris Benedícti apud Umbrósam Vallem instítuit, quo in primis usus est ad simoníacam labem exstirpándam et ad apostólicam fidem propagándam. Virtútibus ac méritis plenus, et Angelórum familiaritáte donátus, septuagésimum octávum annum agens, apud Passiniánum migrávit ad Dóminum quarto Idus Július, anno millésimo septuagésimo tértio.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Ad Laudes pro Commem. Octavæ Aña Sanctíssime, ℣. Amávit eum, Oratio Deus, qui beatíssimum, ut in Festo. 493

In Vesperis Commem. Octavæ ex I Vesperis Festi. 487

INFRA OCTAVAM SOLEMNITATIS S. P. N. BENEDICTI Abbatis

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In veneratióne beáti

Patris nostri Benedícti. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Signifer invictíssime,
Sacræque dux milítiæ,
Nos, Benedícte, válido
Precum defénde bráchio.

His armis exsecrábilem
Leónis vince rábiem,
Quibus olim tetérrimam
Pellis ab ore mérulam.

Urtícæ junctæ vépribus
Vulnus curant vulnéribus;
Flammáta mens divínitus
Ignem exstínguit ígnibus.

Crucem mittens ut lápidem
Venéni frangit cálicem:
Non valet mortis vásculum
Vitæ ferre signáculum.

Frater, quem tunc nequíssimus
Vagum raptábat spíritus,
Dum tua virga cæditur,
Stabilitáti rédditur.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña I die, quo fit de Octava Vir Dei † frátribus dixit: Caute vos ágite, quia ad vos malígnus spíritus venit.

Psalmi de Feria occurrenti.

Aña II die Tunc cellam clausit, † et oratióni instántius, quam solébat, incúbuit.

Aña III die Omnipoténtis † Dei fámulus, preces Jesu Christo Dómino fundens, antíquum hostem de obsésso hómine prótinus éxpulit.

Feriis II et V

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Absol. Exáudi, Dómine.

Feriis III et VI

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Absol. Ipsíus píetas.

Feria IV et Sabbato

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Absol. A vínculis peccatórum.

Bened. 1 Ille nos benedícat.

2 Cujus Festum cólimus, ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum.

3 Ad societátem.

Lectiones ut infra secundum diem.

Responsoria Feriis II et V

℟. I Ite, † et rupem illam, in qua tres super se ínvicem pósitas petras invenéritis, in módico caváte: * Valet enim omnípotens Deus in illo montis vértice aquam prodúcere. ℣. Qui eúntes, rupem montis, quam Benedíctus prædíxerat, jam sudántem invenérunt. Valet.

℟. II Viri Dei † discípulus, Maurus nómine, venerábili Patri nuntiávit: * Quia qui eum persequebátur, exstínctus erat. ℣. Quod vir Dei Benedíctus áudiens, sese in grávibus laméntis dedit. Quia.

℟. III Dómine, † non aspícias peccáta mea, sed fidem hujus hóminis, qui rogat resuscitári fílium suum; et redde in hoc corpúsculum ánimam quam tulísti. Et compléta oratióne revíxit, * Et sanum réddidit patri suo. ℣. Et, regrediénte ánima, corpúsculum omne contrémuit, et sub óculis ómnium qui áderant, vivus appáruit. Et sanum. Glória Patri. Et sanum.

Feriis III et VI

℟. I In aqua † ex petra prodúcta, Móyses; in ferro vero, quod ex profúndo aquæ rédiit,

Elisæus; in aquæ itínere, Petrus; in corvi obediéntia, Elías; * In luctu autem mortis inimíci, David exhibétur. ℣. Vir iste spíritu ómnium justórum plenus fuit. In luctu.

℟. II Ecce, † quanti apud Dóminum mériti, rútilans monachórum gemma exsístat Benedíctus: * Qui in uno Elisæi actu, quem Sanctus Spíritus dúplici vestíerat dono, quadrúplici effúlsit miráculo. ℣. In effúso scílicet venéno, in lagéna cum serpénte detécta, in obediénte corvo, in pane mortífero lóngius projécto. Qui in.

℟. III Gaudeámus † omnes in Dómino, Solemnitátem celebrántes sancti Patris nostri Benedícti: * Quem Deus benedíxit in omni benedictióne spirituáli, et per quem multi benedictiónem hereditáte possidébunt. ℣. Ipse enim perpétuo fulgébit sicut sol cum justis, et nunc in Ecclésia, et tunc in regno Patris eórum. Quem Deus. Glória Patri. Quem Deus.

Feria IV et Sabbato

℟. I Quemádmodum † Elías, cælitus imbres, o Pater, deduxísti, oleúmque celériter efflúere fecísti, * Mórtuos suscitásti, aliáque innúmera perpetrásti mirácula. ℣. Idcírco memóriam tuam devóta mente celebrámus, o Benedícte. Mórtuos.

℟. II Mente purus, † et extra te raptus, univérsam terram conspexísti, ceu ab único rádio Dei te honorántis illustrátus, * O beatíssime Benedícte. ℣. Tu monachórum greges ad salutárem agnitiónem tecum áttrahe. O beatíssime.

℟. III Admonémus te, † sancte Pater, illíus dignitátis, qua te Dóminus tuus tam glorióso fine dignátus est honoráre ac beatificáre: * Tu ítaque nobis in hora mortis nostræ fidéliter velis adésse, ℣. Ut tua præséntia muníti, láqueos inimicórum evadámus, ac cæli gáudia petámus sine fine beáti. Tu ítaque. Glória Patri. Tu ítaque.

IN II NOCTURNO

Aña I die, quo fit de Octava Vix qui mandátum † detúlerat, verba compléverat, et páries córruens puérulum oppréssit, et ruína contrívit.

Psalmi de Feria occurrenti.

Aña II die Mira res! † Eádem hora puérulum incólumem atque ut prius valéntem ad labórem remísit.

Aña III die Implévit Deus, † quod fidéli fámulo Benedícto promíserat, ut ánimas custodíret.

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Oratio

Deus, qui beatíssimum Confessórem tuum Benedíctum ómnium justórum spíritu repléré dignátus es: concéde nobis fámulis tuis, ejus Solemnitátem celebrántibus; ut, ejúsdem spíritu repléti, quod te donánte promísimus, fidéliter adimpleámus. Per Dóminum.

Ad Laudes et per Horas omnia ut in Festo. 492

Die 13 Julii

DIE III INFRA OCTAVAM S. P. N. BENEDICTI

IN I NOCTURNO

Incipit liber secúndus Dialogórum sancti Gregórii Papæ

Lectio I

Fuit vir vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine, ab ipso pueritiæ suæ témpore cor gerens seníle. Ætátem quippe móribus tránsiens, nulli ánimum voluptáti dedit: sed dum in hac terra adhuc esset, quo temporáliter líbere uti potuísset, despéxit jam quasi áridum mundum cum flore. Qui liberióri génere ex província Núrsiæ ortus, Romæ liberálibus litterárum stúdiis tráditus fúerat. Sed cum in eis multos ire per abrúpta vitiórum cérneret, eum, quem quasi in ingréssu mundi posúerat, retráxit pedem: ne, si quid de sciéntia ejus attíngeret, ipse quoque in immáne præcipítium totus iret. Despéctis ítaque litterárum stúdiis, relícta domo rebúsque patris, soli Deo placére desíderans, sanctæ conversatiónis hábitum quæsívit. Recéssit ígitur sciénter néscius, et sapiénter indóctus.

Lectio II *Cap. 1*

Hic ítaque cum jam relíctis litterárum stúdiis pétere desérta decrevísset, nutrix, quæ hunc árctius amábat, sola secúta est. Cumque ad locum veníssent, qui dícitur Enfíde, multísque honestióribus viris pro caritáte se illic detinéntibus in beáti Petri ecclésia demoraréntur, prædícta nutrix illíus ad purgándum tríticum a vicínis muliéribus præstári sibi capistérium pétiit: quod super mensam incáute derelíctum, casu accidénte fractum est sic, ut in duábus pártibus invenirétur divísum. Quod mox rédiens nutrix illíus ut ita invénit, vehementíssime flere cœpit, quia vas, quod præstitum accéperat, fractum vidébat. Benedíctus autem, religiósus et pius puer, cum nutrícem suam flere conspíceret, ejus dolóri compássus, ablátis secum utrísque fracti capistérii pártibus, sese cum lácrimis in oratiónem dedit: qui ab oratióne surgens, ita juxta se vas sanum réperit, ut in eo inveníri fractúræ nulla vestígia potuíssent: moxque nutrícem suam blande consolátus, ei sanum capistérium réddidit, quod fractum túlerat.

Lectio III

Quæ res eódem loco a cunctis est ágnita, atque in tanta admiratióne hábita, ut hoc ipsum capistérium ejus loci íncolæ in ecclésiæ ingréssu suspénderent: quátenus præséntes et secutúri omnes agnóscerent, a quanta Benedíctus puer conversatiónis grátia et perfectióne cœpísset: quod annis multis illic ante ómnium óculos fuit, et usque ad hæc Langobardórum témpora super fores ecclésiæ pepéndit.

Vesperæ de sequenti, Commem. Octavæ.

Die 14 Julii

S. BONAVENTURÆ

Episcopi, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex (m. t. v.)

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis, Aña O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Bonaventúra, divínæ legis amá-

tor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bonaventúram minístrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Bonaventúra, Balneorégii in Etrúria natus, adoléscens religiónem sancti Francísci Assisiénsis suscépit; in qua stúdio litterárum déditus, Alexándro de Ales præceptóre, tantum profécit, ut séptimo post anno Parísiis libros Sententiárum públice summa cum laude sit interpretátus. Vir summæ mansuetúdinis ac humilitátis, erga Christi Dómini passiónem piíssime afféctus, vix quinque et trigínta annos natus, creátus est totíus órdinis miníster generális. Quod munus prudénter administrándo, præcláram est laudem consecútus non solum doctrínæ et sanctimóniæ, sed étiam ingénii et dexteritátis. Qua fama ductus Gregórius Papa décimus cardinálem ipsum et epíscopum Albanénsem creávit. Multa ópera doctíssime conscrípsit, in primis Commentária in quátuor libros Sententiárum. Obiit Lugdúni, duránte concílio, ætátis suæ anno quinquagésimo tértio, et a Xysto quarto inter Sanctos relátus est. Xystus vero quintus Doctóris Seráphici nómine eum insignívit.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Ad Laudes fit Commem. Octavæ, Aña Sanctíssime. 493 ℣. Amávit eum.

In Vesperis Commem. Octavæ (ex I Vesperis.) 487

Die 15 Julii

DIE V INFRA OCTAVAM S. P. N. BENEDICTI

IN I NOCTURNO

De libro secúndo Dialogórum sancti Gregórii Papæ

Lectio I *Cap. 21*

In Campániæ regióne fames incubúerat, mágnaque omnes alimentórum indigéntia coangustábat. Jamque in Benedícti monastério tríticum déerat : panes vero pene omnes consúmpti fúerant, ut non plus quam quinque ad refectiónis horam frátribus inveníri potuíssent. Cumque eos venerábilis Pater contristátos cérneret, eórum pusillanimitátem stúduit modésta increpatióne corrígere, et rursum promissióne subleváre, dicens : Quare de panis inópia vester ánimus contristátur? hódie quidem minus est, sed die crástina abundánter habébitis. Sequénti autem die ducénti farínæ módii ante fores cellæ in saccis invénti sunt : quos omnípotens Deus quibus deferéntibus transmisísset, nunc usque manet incógnitum. Quod cum fratres cérnerent, Dómino grátias deferéntes, didicérunt jam de abundántia nec in egestáte dubitáre.

Lectio II *Cap. 28*

Eo quoque témpore quo alimentórum inópia Campániam gráviter affligébat, vir Dei

divérsis indigéntibus monastérii sui cuncta tribúerat, ut pene nihil in cellário, nisi parum quid ólei in vase vítreo remanéret. Tunc quidam subdiáconus, Agapítus nómine, advénit, magnópere póstulans, ut sibi aliquántulum ólei dari debuísset. Vir autem Dómini, qui cuncta decréverat in terra tribúere, ut in cælo ómnia reserváret, hoc ipsum parum, quod remánserat ólei, jussit peténti dari. Mónachus vero, qui cellárium tenébat, audívit quidem jubéntis verba, sed implére dístulit. Cumque post páululum, si id, quod jússerat, datum esset, inquíreret, respóndit mónachus se mínime dedísse : quia, si illud ei tribúeret, omníno nihil frátribus remanéret. Tunc irátus, áliis præcépit, ut hoc ipsum vas vítreum, in quo parum ólei remansísse videbátur, per fenéstram projícerent, ne in cella áliquid per inobediéntiam remanéret. Factúmque est. Sub fenéstra autem eádem ingens præcipítium patébat, saxórum mólibus ásperum.

Lectio III

Projéctum ítaque vas vítreum venit in saxis, sed sic mansit incólume, ac si projéctum mínime fuísset, ita ut neque frangi, neque óleum effúndi potuísset. Quod vir Dómini præcépit levári, atque, ut erat íntegrum, peténti tríbui. Tunc colléctis frátribus, inobediéntem mónachum de infidelitáte sua et supérbia coram ómnibus increpávit. Qua increpatióne compléta, sese cum eísdem frátribus in oratiónem dedit. In eo autem loco, ubi cum frátribus orábat, vácuum erat ab óleo dólium et coopértum. Cumque sanctus vir in oratióne persísteret, cœpit operiméntum ejúsdem dólii, óleo excrescénte, sublevári. Quo commóto atque subleváto, óleum quod excréverat, ora dólii tránsiens, paviméntum loci, in quo incubúerat, inundábat. Quod Benedíctus, Dei fámulus, ut aspéxit, prótinus oratiónem complévit, atque in paviméntum óleum deflúere cessávit.

Vesperæ de sequenti, Commem. Octavæ.

Die 16 Julii
IN COMMEMORATIONE B. MARIÆ VIRG. DE MONTE CARMELO

Duplex majus

Omnia ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg. 187* præter sequentia.

IN I VESPERIS

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif., Aña Sancta María, † succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam solémnem Commemoratiónem.

Oratio

Deus, qui beatíssimæ semper Vírginis et Genitrícis tuæ Maríæ singulári título Carméli órdinem decorásti : concéde propítius ; ut, cujus hódie Commemoratiónem solémni celebrámus offício, ejus muníti præsídiis, ad gáudia sempitérna perveníre mereámur : Qui vivis.

Et fit Commem. Octavæ :

Aña O cæléstis norma vitæ, ℣. Justum dedúxit Oratio Deus, qui beatissimum, ut supra. 494

Ad Completorium et Horas in fine Hymnorum dicitur Glória tibi, Dómine, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

Lectiones Ego sapiéntia. 192*

IN II NOCTURNO

Lectio V

Cum sacra Pentecóstes die Apóstoli, cælitus affláti, váriis linguis loqueréntur, et, invocáto augustíssimo Jesu nómine, mira multa patrárent; viri plúrimi (ut fertur), qui vestígiis sanctórum prophetárum Elíæ ac Elisæi instíterant, et Joánnis Baptístæ præcónio ad Christi advéntum comparáti fúerant, rerum veritáte perspécta atque probáta, evangélicam fidem conféstim amplexáti sunt, ac peculiári quodam affféctu beatíssimam Vírginem (cujus collóquiis ac familiaritáte felíciter frui potuére) ádeo venerári cœpérunt, ut primi ómnium in eo montis Carméli loco, ubi Elías olim ascendéntem nébulam, Vírginis typo insígnem, conspéxerat, eídem puríssimæ Vírgini sacéllum construxerint.

℟. Sicut cedrus † exaltáta sum in Líbano, et sicut cyprésssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio VI

Ad novum ergo sacéllum sæpe quotídie conveniéntes, rítibus piis, precatiónibus ac láudibus beatíssimam Vírginem, velut singulárem órdinis tutélam, colébant. Quámobrem fratres beátæ Maríæ de Monte Carmélo passim ab ómnibus appellári cœpérunt; eúmque títulum summi Pontífices non modo confirmárunt, sed et indulgéntias peculiáres iis, qui eo título vel órdinem vel fratres síngulos nuncupárent, concessére.

℟. Quæ est ista, † quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio VII

Nec vero nomenclatúram tantum magnificentíssima Virgo tríbuit et tutélam, verum et insígne sacri scapuláris; quod beáto Simóni Anglico præbuit, ut cælésti hac veste ordo ille sacer dignoscerétur, et a malis ingruéntibus protegerétur. Ac demum, cum olim in Európa ordo esset ignótus, et ob id apud Honórium tértium non pauci pro illíus exstinctióne instárent, ástitit Honório noctu piíssima Virgo María, planéque jussit, ut institútum et hómines benígne complecterétur.

℟. Ornátam † monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Lectio VIII

Non in hoc tantum sæculo órdinem sibi tam accéptum multis prærogatívis beatíssima Virgo insignívit; verum et in álio (cum ubíque et poténtia et misericórdia plúrimum vá-

leat) fílios in scapuláris societátem relátos, qui abstinéntiam módicam precésque paucas eis præscríptas frequentárunt, ac pro sui status ratióne castitátem coluérunt, matérno plane afféctu, dum igne purgatórii expiántur, solári ac in cæléstem pátriam obténtu suo quantócius pie créditur efférre. Tot ergo tantísque benefíciis ordo cumulátus, solémnem beatíssimæ Vírginis Commemoratiónem, ritu perpétuo ad ejúsdem Vírginis glóriam quotánnis celebrándam, instítuit.

℟. Cum jucunditáte ✝ Commemoratiónem beátæ Maríæ celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa. Glória Patri. Ut ipsa.

IN III NOCTURNO

Homilia in Evangelium Loquénte Jesu ad turbas. 198*

℟. IX Felix namque es, ✝ sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam solémnem Commemoratiónem. Quia.

Si vero hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Lectio XII

Cum sacra Pentecóstes die viri plúrimi, ut fertur, qui vestígiis sanctórum prophetárum Elíæ ac Elisæi instíterant, evangélicam fidem fuíssent amplexáti, in eo montis Carméli loco, ubi Elías olim ascendéntem nébulam, beátæ Maríæ Vírginis typo insígnem, conspéxerat, eídem puríssimæ Vírgini sacéllum constrúere cœpérunt; eamdémque, velut singulárem órdinis tutélam, veneráti sunt, fratrum beátæ Maríæ de monte Carmélo exínde nómine accépto. Eis numquam défuit speciális protéctio beatíssimæ Vírginis, quæ Honórium tértium ab órdine exstinguéndo per sómnium detérruit, et insígne sacri scapuláris órdini tríbuit, quod qui gestáverint, et abstinéntiam módicam precésque paucas frequentáverint, igne purgatórii deténti, obténtu suo quantócius in cæléstem pátriam pie credúntur efférri. Tot ergo tantísque benefíciis ordo cumulátus solémnem beatíssimæ Vírginis Commemoratiónem quotánnis celebrándam instítuit.

℟. Sancta ✝ et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened., Aña Caput tuum ✝ ut Carmélus, et comæ cápitis tui sicut púrpura Regis vincta canálibus, allelúja.

Et fit Commem. Octavæ:

Aña Sanctíssime ℣. Justum dedúxit. Oratio Deus, qui beatíssimum Confessórem, ut supra. 493

IN II VESPERIS

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif., Aña Glória Líbani † data est ei, decor Carméli et Saron, allelúja.

Et fit Commem. Octavæ:

Aña Exsúltet ómnium. ℣. Amávit eum. Oratio Deus, qui beatíssimum Confessórem, ut supra. 487

Deinde S. Leonis IV, Papæ et Conf. O. N.

Aña Sacérdos et Póntifex, † et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Preces pópuli tui supplicántis, quæsumus, Dómine, propítius réspice: et intercessióne beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis, cujus hódie solémnia cólimus; flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Dóminum.

Die 17 Julii

DIE VII INFRA OCTAVAM S. P. N. BENEDICTI

IN I NOCTURNO

De libro secúndo Dialogórum S. Gregórii Papæ

Lectio I *Cap. 32*

Quodam die cum frátribus ad agri ópera fúerat egréssus. Quidam vero rústicus, defúncti fílii corpus in ulnis ferens, orbitátis luctu æstuans, ad monastérium venit, Benedíctum Patrem quæsívit. Cui cum dictum esset, quia idem Pater cum frátribus in agro morarétur, prótinus ante monastérii jánuam corpus exstíncti fílii projécit, et dolóre turbátus, ad inveniéndum venerábilem Patrem sese in cursum cóncitus dedit. Eádem vero hora vir Dei ab agri ópere jam cum frátribus revertebátur. Quem mox ut orbátus rústicus aspéxit, clamáre cœpit: Redde fílium meum, redde fílium meum.

Lectio II

Vir autem Dei in hac voce súbstitit dicens: Numquid ego fílium tuum tibi ábstuli? Cui ille respóndit: Mórtuus est, veni, resúscita eum. Quod ut mox Dei fámulus audívit, valde contristátus est, dicens: Recédite, fratres, recédite, hæc nostra non sunt, sed sanctórum Apostolórum. Quid nobis ónera vultis impónere, quæ non póssumus portáre? At ille, quem nímius cogébat dolor, in sua petitióne pérstitit, jurans, quod non recéderet, nisi ejus fílium resuscitáret.

Lectio III

Quem mox Dei fámulus inquisívit, dicens: Ubi est? Cui ille respóndit: Ecce corpus ejus ad jánuam monastérii jacet. Quo cum vir Dei cum frátribus pervenísset, flexit génua, et super corpúsculum infántis incúbuit, seséque érigens, ad cælum palmas teténdit, dicens: Dómine, non aspícias peccáta mea, sed fidem hujus hóminis, qui resuscitári fílium suum rogat, et redde in hoc corpúsculum ánimam, quam abstulísti. Vix in oratióne verba compléverat, et, regrediénte ánima, ita corpúsculum púeri omne contrémuit, ut sub óculis ómnium, qui áderant, apparúerit concussióne mirífica treméndo palpitásse. Cujus mox

manum ténuit, et eum patri vivéntem atque incólumem dedit.

Ad Laudes Commem. S.Leonis Papæ

Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio Preces pópuli tui, ut supra. 502

Vesperæ de sequenti, Commem. Ss. Symphorosæ et Septem Filiorum ejus, Mm.

Die 18 Julii
IN OCTAVA SOLEMNITATIS S. P. N. BENEDICTI

Duplex majus

Omnia ut in die Festo 486 præter sequentia.

Oratio

Excita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, cui beátus Pater noster Benedíctus Abbas servívit: ut, eódem nos repléti, studeámus amáre, quod amávit; et ópere exercére, quod dócuit. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Pro Commem. Ss. Symphorosæ etc. Mm.

Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Symphorósæ et filiórum ejus natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO
De libro tértio Regum

Lectio I — Cap. 17, 2-24

Factum est verbum Dómini ad Elíam Thesbíten, dicens: Recéde hinc, et vade contra Oriéntem, et abscóndere in torrénte Carith, qui est contra Jordánem; et ibi de torrénte bibes, corvísque præcépi, ut pascant te ibi. Abiit ergo, et fecit juxta verbum Dómini: cumque abiísset, sedit in torrénte Carith, qui est contra Jordánem. Corvi quoque deferébant ei panem et carnes mane, simíliter panem et carnes vésperi; et bibébat de torrénte. Post dies autem siccátus est torrens; non enim plúerat super terram. Factus est ergo sermo Dómini ad eum, dicens: Surge, et vade in Saréphta Sidoniórum, et manébis ibi: præcépi enim ibi mulíeri víduæ, ut pascat te.

℟. Ite, † et rupem illam, in qua tres super se ínvicem pósitas petras invenéritis, in módico caváte:* Valet enim omnípotens Deus in illo montis vértice aquam prodúcere. ℣. Qui eúntes, rupem montis, quam Benedíctus prædíxerat, jam sudántem invenérunt. Valet.

Lectio II

Surréxit, et ábiit in Saréphta. Cumque venísset ad portam civitátis, appáruit ei múlier vídua cólligens ligna, et vocávit eam, dixítque ei: Da mihi páululum aquæ in vase, ut bibam. Cumque illa pérgeret ut afférret, clamávit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, óbsecro, et buccéllam panis in manu tua. Quæ respóndit: Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo pa-

nem, nisi quantum pugíllus cápere potest farínæ in hýdria, et páululum ólei in lécytho: en cólligo duo ligna, ut ingrédiar, et fáciam illum mihi et fílio meo, ut comedámus, et moriámur. Ad quam Elías ait: Noli timére, sed vade, et fac sicut dixísti; verúmtamen mihi primum fac de ipsa farínula subcinerícium panem párvulum, et affer ad me; tibi autem et fílio tuo fácies póstea. Hæc autem dicit Dóminus Deus Israël: Hýdria farínæ non defíciet, nec lécythus ólei minuétur usque ad diem, in qua Dóminus datúrus est plúviam super fáciem terræ.

℟. Viri Dei † discípulus, Maurus nómine, venerábili Patri nuntiávit: * Quia qui eum persequebátur, exstínctus erat. ℣. Quod vir Dei Benedíctus áudiens, sese in grávibus laméntis dedit. Quia.

Lectio III

Quæ ábiit, et fecit juxta verbum Elíæ; et comédit ipse, et illa, et domus ejus; et ex illa die hýdria farínæ non defécit, et lécythus ólei non est imminútus, juxta verbum Dómini quod locútus fúerat in manu Elíæ. Factum est autem post hæc, ægrotávit fílius mulíeris matris famílias, et erat languor fortíssimus, ita ut non remanéret in eo hálitus. Dixit ergo ad Elíam: Quid mihi et tibi, vir Dei? Ingréssus es ad me, ut rememoraréntur iniquitátes meæ, et interfíceres fílium meum? Et ait ad eam Elías: Da mihi fílium tuum. Tulítque eum de sinu ejus, et portávit in cœnáculum, ubi ipse manébat, et pósuit super léctulum suum.

℟. Dómine, † non aspícias peccáta mea, sed fidem hujus hóminis, qui rogat resuscitári fílium suum; et redde in hoc corpúsculum ánimam quam tulísti. Et compléta oratióne revíxit, * Et sanum réddidit patri suo. ℣. Et, regrediénte ánima, corpúsculum omne contrémuit, et sub óculis ómnium qui áderant, vivus appáruit. Et sanum.

Lectio IV

Et clamávit ad Dóminum, et dixit: Dómine Deus meus, etiámne víduam, apud quam ego utcúmque susténtor, afflixísti, ut interfíceres fílium ejus? Et expándit se, atque mensus est super púerum tribus vícibus, et clamávit ad Dóminum, et ait: Dómine Deus meus, revertátur, óbsecro, ánima púeri hujus in víscera ejus. Et exaudívit Dóminus vocem Elíæ; et revérsa est ánima púeri intra eum, et revíxit. Tulítque Elías púerum, et depósuit eum de cœnáculo in inferiórem domum, et trádidit matri suæ, et ait illi: En vivit fílius tuus. Dixítque múlier ad Elíam: Nunc in isto cognóvi, quóniam vir Dei es tu, et verbum Dómini in ore tuo verum est.

℟. Vir Dómini † Benedíctus ferrum de profúndo resíliens Gotho réddidit, dicens: * Ecce, labóra, et noli contristári. ℣. Vix enim manúbrium misit ad lacum, ferrum de profúndo rédiit, quod reddens dixit. Ecce. Glória Patri. Ecce.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Odónis Abbátis

Sermo de S. Benedicto Abb., in fine

Lectio V

Ubicúmque sancta Ecclésia diffúnditur, per tribus, per

natiónes, per linguas, laus Benedícti frequentátur. Si enim in multitúdine pópuli dígnitas regis est, ut ait Sálomon, quantam putámus esse dignitátem istíus regis, quem tam numerósus proséquitur exércitus monachórum? Quis umquam rex aut imperátor in tantis mundi pártibus imperávit, aut ex tam divérsis natiónibus sibi tantas legiónes condúxit, quantas vidélicet iste cujúslibet sexus et ætátis in Christi milítia voluntárie jurátas dispónit?

℟. In aqua † ex petra prodúcta, Móyses; in ferro vero, quod ex profúndo aquæ rédiit, Eliséus; in aquæ itínere, Petrus; in corvi obediéntia, Elías; * In luctu autem mortis inimíci, David exhibétur. ℣. Vir iste spíritu ómnium justórum plenus fuit. In luctu.

Lectio VI

Quem quasi præséntem intuéntes, et vexíllum institutiónis sequéntes, diabólicas ácies viríliter infríngunt. Quibus illud prophéticum coaptátur: Erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum. Dénique fidélis opínio est, quod unusquísque sanctórum cum illis surget in regeneratióne, quos Dómino aquisívit. Cum ígitur univérsi hujúsce institutiónis ejus sequáces in unum coácti fúerint, quale signum apostolátus Benedícto tunc ille copiósus exércitus se ipsum exhibébit? O quali gáudio tunc ille tripudiábit, qui sese illis cohórtibus immiscére potúerit!

℟. Ecce, † quanti apud Dóminum mériti, rútilans monachórum gemma exsístat Benedíctus: * Qui in uno Elisæi actu, quem Sanctus Spíritus dúplici vestíerat dono, quadrúplici effúlsit miráculo. ℣. In effúso scílicet veméno, in lagéna cum serpénte detécta, in obediénte corvo, in pane mortífero lóngius projécto. Qui in.

Lectio VII

Nunc omnes vel loco vel afféctu vicíni in eum cordis intúitum dírigant, ómnia enim ómnibus factus est. Habent enim púeri formam in púero, quam sequántur, ut, quóniam ad exémplum Isaac Deo obláti sunt, primórdia sua cáveant fermentáre. Ac deínceps quique per ætátum successiónes sint perfécti sensu, ut a patérna sui nutrícii pietáte non degénerent; ne forte, si ab excellentióri gradu cecíderint, grávius elidántur. Sed et nos, quicúmque delíquimus, nullo modo ab speránda cleméntia deficiámus; quia vivens et post óbitum mórtuos suscitávit, confrácta restaurávit, desperáta curávit.

℟. Gaudeámus † omnes in Dómino, Solemnitátem celebrántes sancti Patris nostri Benedícti: * Quem Deus benedíxit in omni benedictióne spirituáli, et per quem multi benedictiónem hereditáte possidébunt. ℣. Ipse enim perpétuo fulgébit sicut sol cum justis, et nunc in Ecclésia, et tunc in regno Patris eórum. Quem Deus.

Lectio VIII

Et quamvis non fecérimus ejus voluntátem, Dóminum tamen invocémus eum, et sint óculi nostri in mánibus ejus intendéntes, donec ipse suos attóllat

super nos, et misereátur nostri. Sit nobis semper Benedíctus in corde, Benedíctus in ore, Benedíctus in actu, quátenus, si qua virtus, si qua laus disciplínæ,ut, illud Apostólicum imitántes, quæ vídimus in illo, et audívimus in illo, et audívimus ab illo, sectémur, ut nobíscum sit Deus pacis per ipsum, in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Erunt † óculi tui vidéntes Præceptórem tuum: * Ipse enim orat pro pópulo, et pro civitáte sancta Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Ipse enim. Glória Patri. Ipse enim.

IN III NOCTURNO

Aña Monachórum Patriárcham † collaudémus cánticis, et Patrónum celebrémus gloriósum miráculis. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, de Communi. 111*

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 19, 27-29*

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : Quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbatis

In op. Gaufridi Abb.: Declamationes de Colloquio Simonis cum Jesu. I.

Arbitror verba lectiónis hujus ea esse, de quibus ad immortálem Sponsum a fínibus terræ clamat Ecclésia : Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Hæc nempe sunt verba, quæ contémptum mundi in univérso mundo,et voluntáriam persuasére homínibus paupertátem. Hæc sunt, quæ mónachis claustra replent, desérta anachorétis.Hæc, inquam, sunt verba, quæ Ægýptum spóliant, et óptima quæque ejus vasa dirípiunt. Hic sermo vivus et éfficax, convértens ánimas felíci æmulatióne sanctitátis et veritátis promissióne fidéli.

℟. Quemádmodum † Elías, cælitus imbres, o Pater, deduxísti, oleúmque celériter efflúere fecísti, * Mórtuos suscitásti, aliáque innúmera perpetrásti mirácula. ℣. Idcírco memóriam tuam devóta mente celebrámus, o Benedícte. Mórtuos.

Lectio X *n. II*

Nam et mundus transit, et concupiscéntia ejus, et relínquere hæc magis éxpedit, quam relínqui. Ecce, inquit, relíquimus ómnia, et secúti sumus te : nimírum, quia exsultávit ut gigas ad curréndam viam, nec curréntem sequi póteras onerátus. Sed nec inútilis commutátio, pro Eo, qui super ómnia est, ómnia reliquísse : nam et simul cum Eo donántur ómnia, et ubi apprehénderis Eum, erit unus ipse ómnia in ómnibus, qui pro Ipso ómnia reliquérunt. Omnia sane díxerim, non tantum possessiónes, sed étiam cupiditátes, et eas máxime.

℟. Mente purus, † et extra te raptus, univérsam terram conspexísti, ceu ab único rádio Dei te honorántis illustrátus, * O beatíssime Benedícte. ℣. Tu monachórum greges ad salutárem

agnitiónem tecum áttrahe. O beatíssime.

Bened. Cujus Festum cólimus, ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio XI *n. XXVIII et sq.*

Petrus cogitátum suum jactans in Dómino, et omnem sollicitúdinem suam in eum projíciens, certus quod illi foret cura de eo, relíquit ómnia, et secútus est Dóminum, ne intérrogans quidem de præmio, donec ex perículo dívitum, quod Salvátor prosequebátur, súmeret occasiónem percontándi : Quid ergo erit nobis? Ait illi Jesus: Amen, dico vobis. Verbum confirmatiónis præmíttitur : magnum nóveris esse,quod séquitur. In regeneratióne sedébitis et vos. Consequémini, ait, quem sequímini, ut, cum ipse séderit, et vos páriter sedeátis. O séssio! Quis mihi tríbuat, ut dignis éxprimam verbis, quod de sessióne hac cordis affectióne concípio? Immo quis tríbuat mihi sessiónis hujus imperturbáta frui réquie, quam desídero, quam cúpio, quam requíro?

℟. Admonémus te, † sancte Pater, illíus dignitátis, qua te Dóminus tuus tam glorióso fine dignátus est honoráre ac beatificáre : * Tu ítaque nobis in hora mortis nostræ fidéliter velis adésse, ℣. Ut tua præséntia muníti, láqueos inimicórum evadámus, ac cæli gáudia petámus sine fine beáti. Tu ítaque.

Lectio XII *n. XXXI et sq.*

Ecce enim, ut dixi, nihil in me sedet, sed cuncta in motu sunt, ómnia nutant, flúctuant univérsa. Postrémo, ubi concupíscit adhuc caro advérsus spíritum, spíritus advérsus carnem : quidnam hóminis sedére vidétur? Jam quidem sedet Fílius hóminis in sede majestátis : síquidem ascéndit in cælum, sedet a dextris Dei. Sed, cum séderit, dictum est: hoc est, apparúerit sedens, sicut Apóstolus ait : Cum enim apparúerit Christus vita vestra, tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Quid gloriósius? Júdicent nunc, et præjúdicent supérbiæ fílii : cum rege suo sédeant, qui sibi látera Aquilónis elégit: transíbimus, et ecce non erunt.

℟. Via, † recto Oriéntis trámite, ab ejus cella in cælum usque tendebátur, * Strata pálliis et innúmeris corúsca lampádibus. ℣. Hæc est via, qua diléctus Dómini Benedíctus cælos ascéndit. Strata. Glória Patri. Strata.

Evangelium Ecce nos relíquimus ut in Festo. 492

AD LAUDES

Omnia ut in Festo 492, præter Orationem.

Oratio

Excita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, cui beátus Pater noster Benedíctus Abbas servívit : ut, eódem nos repléti, studeámus amáre, quod amávit; et ópere exercére, quod dócuit. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Et fit Commem. Ss. Symphorosæ, etc. Mm.

Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in gló-

ria. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Deus, qui nos concédis. ut supra. 503

In II Vesperis fit Commem. S. Vincentii a Paulo Conf.

Die 19 Julii

S. VINCENTII A PAULO Conf.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui ad evangelizándum paupéribus, et ecclesiástici órdinis decórem promovéndum, beátum Vincéntium apostólica virtúte roborásti: præsta, quæsumus; ut, cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Ad Laudes, Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Die 20 Julii

SS. HIERONYMI ÆMILIANI, JOSEPHI CALASANCTII ET JOANNIS BAPTISTÆ DE LA SALLE Confessorum

Memoria

Ad Vesperas, Aña O viri † misericórdiæ, quorum non accepérunt obliviónem justítiæ, semen eórum et fílii propter eos in ætérnum cum glória pérmanent.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, misericordiárum pater, qui Ecclésiæ tuæ ad sancte fovéndam juventútem beátos Hierónymum, Joséphum et Joánnem Baptístam singulári caritáte providísti: concéde nobis eórum méritis; ut spíritum adoptiónis, quo fílii tui nominámur et sumus, fidéliter custodiámus. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Amen dico vobis: † quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis: veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum ab inítio sæculi.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Die 21 Julii

S. PRAXEDIS Virg.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Praxédis Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affféctu. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Vesperæ de sequenti.

Die 22 Julii
S. MARIÆ MAGDALENÆ

Duplex majus

Omnia de Communi nec Virginis nec Martyris. 148* præter sequentia.

Si sequens Hymnus neque in I neque in II Vesperis poni potuerit, dicitur ad Matutinum, omisso Hymno Nardo María pístico, ibidem assignato.

IN I VESPERIS

Hymnus

Pater supérni lúminis,
Cum Magdalénam réspicis,
Flammas amóris éxcitas,
Gelúque solvis péctoris.

Amóre currit sáucia
Pedes beátos úngere,
Laváre fletu, térgere
Comis, et ore lámbere.

Astáre non timet cruci,
Sepúlcro inhæret ánxia,
Truces nec horret mílites:
Pellit timórem cáritas.

O vera, Christe, cáritas,
Tu nostra purga crímina,
Tu corda reple grátia,
Tu redde cæli præmia.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif., Aña Múlier † quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit, quod Jesus accúbuit in domo Simónis leprósi, áttulit alabástrum unguénti: et stans retro secus pedes Jesu, lácrimis cœpit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat, et osculabátur pedes ejus, et unguénto ungébat.

Oratio

Beátæ Maríæ Magdalénæ, quǽsumus, Dómine, suffrágiis adjuvémur: cujus précibus exorátus, quatriduánum fratrem Lázarum vivum ab ínferis resuscitásti: Qui vivis.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In conversióne Maríæ Magdalénæ. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Nardo María pístico
Unxit beátos Dómini
Pedes, rigándo lácrimis,
Et detergéndo crínibus.

Honor, decus, impérium
Sit Trinitáti únicæ,
Patri, Nato, Paráclito,
Per infiníta sǽcula. Amen.

IN I NOCTURNO

De Cánticis canticórum

Lectio I — *Cap. 3, 1-4*

In léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea; quæsívi illum et non invéni. Surgam et circuíbo civitátem per vicos et platéas, quæram quem díligit ánima mea: quæsívi illum et non invéni. Invenérunt me vígiles qui custódiunt civitátem. Num quem díligit ánima mea vidístis? Páululum cum pertransíssem eos, invéni quem díligit ánima mea, ténui eum, nec dimíttam, donec introdúcam illum in domum matris meæ et in cubículum genitrícis meæ.

℟. María † Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Jesum quem quǽritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilǽam, ibi eum vidébitis. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole: et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum.

Lectio II *Cap. 8, 1-7*

Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, ut invéniam te foris et deósculer te, et jam me nemo despíciat? Apprehéndam te et ducam in domum matris meæ; ibi me docébis, et dabo tibi póculum ex vino condíto et mustum malórum granatórum meórum.

℟. Congratulámini mihi, † omnes, qui dilígitis Dóminum, quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum meum, allelúja. ℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, et amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério. Et dum.

Lectio III

Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, donec ipsa velit. Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, inníxa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te, ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua.

℟. Tulérunt † Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam: ibi eum vidébitis. ℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Lectio IV

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum, quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio; lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam.

℟. Dum transísset † sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut veniéntes. Glória Patri. Ut veniéntes.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Gregórii Papæ

Homilia 25 in Evang. n. 1 et 2

Lectio V

María Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrimis máculas críminis: et vox Veritátis implétur, qua dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat; flebat inquiréndo, et amóris sui igne succénsa, ejus, quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat, ut quæreret: quia nimírum virtus boni óperis perseverántia est.

℟. Propter † veritátem et mansuetúdinem et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio VI

Quæsívit ergo prius, et mínime invénit: perseverávit, ut

quæreret, unde et cóntigit, ut inveníret: actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, et crescéntia cáperent, quod invenísent. Hinc est enim, quod de eódem sponsa Ecclésia in Cánticis canticórum dicit: In léctulo meo per noctes quæsívi, quem díligit ánima mea. Diléctum namque in léctulo quærimus, quando, in præséntis vitæ aliquántula réquie, Redemptóris nostri desidério suspirámus. Per noctem quærimus: quia, etsi jam in illo mens vígilat, tamen adhuc óculus calígat.

℟. Dilexísti † justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam. Proptérea.

Lectio VII

Sed, qui diléctum suum non invénit, restat, ut surgat, civitátem circúmeat, id est, sanctam electórum Ecclésiam mente et inquisitióne percúrrat; per vicos eum et platéas quærat, id est, per angústa et lata gradiéntes aspíciat, ut, si qua inveníre in eis váleat, ejus vestígia exquírat: quia sunt nonnúlli étiam vitæ sæculáris, qui imitándum áliquid hábeant de actióne virtútis.

℟. Fallax grátia, † et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier.

Lectio VIII

Quæréntes autem nos vígiles invéniunt, qui custódiunt civitátem: quia sancti Patres, qui Ecclésiæ statum custódiunt, bonis nostris stúdiis occúrrunt, ut suo vel verbo vel scripto nos dóceant. Quos cum páululum pertransímus, invenímus quem dilígimus: quia Redémptor noster, etsi humilitáte homo inter hómines, divinitáte tamen super hómines fuit.

℟. Quam pulchra es, † amíca mea, quam pulchra es et suávis! óculi tui columbárum: * Absque eo quod intrínsecus latet. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Absque. Glória Patri. Absque.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX — *Cap. 7*

In illo témpore: Rogábat Jesum quidam de pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 99. de verbis Evangelii Lucæ; cap. 1 et 2

Evangélium cum legerétur, attentíssime audístis; et res gesta narráta atque versáta est ante óculos cordis vestri. Vidístis enim, non carne, sed mente, Dóminum Jesum Christum in domo pharisæi recumbéntem, et ab illo invitátum non fastidiéntem. Vidístis étiam in civitáte mulíerem famósam, mala útique fama, quæ erat peccátrix, non invitátam irruísse convívio, ubi suus médicus recumbébat, et quæsísse pia impudéntia sanitátem; írruens, quasi importúna convívio, opportúna benefício.

℟. Os suum † apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas do-

mus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit, quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Lectio X

Nóverat enim, quanto morbo laboráret; et illum ad sanándum esse idóneum, ad quem vénerat, sciébat. Accéssit ergo non ad caput Dómini, sed ad pedes. Et quæ diu male ambuláverat, vestígia recta quærébat. Prius fudit lácrimas cordis, et lavit Dómini pedes obséquio confessiónis, capíllis suis tersit, osculáta est, unxit; tácita loquebátur, non sermónem promébat, sed devotiónem ostendébat.

℟. Regnum mundi † et omnem ornátum sæculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. Quem vidi.

Lectio XI

Quia ergo tétigit Dóminum rigándo, osculándo, tergéndo, ungéndo pedes ejus; pharisæus, qui invitáverat Dóminum Jesum Christum, quia ex illo génere erat hóminum superbórum, de quibus Isaías prophéta dicit : Qui dicunt, Recéde longe a me, noli me tángere, quóniam mundus sum; putávit Dóminum nescísse mulíerem.

℟. Accínxit † fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum; * Ideóque lucérna ejus non exstinguétur in sempitérnum. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, Deus in médio ejus, non commovébitur. Ideóque.

Lectio XII

O pharisæe invitátor et irrísor Dómini : Dóminum pascis, et a quo pascéndus sis, non intélligis? Unde scis Dóminum nescísse, quæ fúerit illa múlier, nisi quia permíssa est accédere, nisi quia, illo patiénte, osculáta est pedes ejus, nisi quia tersit, nisi quia unxit? Hæc enim non débuit permítti fácere in pédibus mundis múlier immúnda? Ad illíus ergo pharisæi pedes si talis múlier accessísset, dictúrus erat, quod Isaías de tálibus dicit: Recéde a me, noli me tángere, quóniam mundus sum. Accéssit autem ad Dóminum immúnda, ut redíret munda; accéssit ægra, ut redíret sana; accéssit confessa, ut redíret proféssa.

℟. Beáta es, † María Magdaléna, quæ propter Deum mundum odísti : * Proptérea datum est tibi regnum cælórum. ℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 7, 36-50

In illo témpore : Rogábat Jesum quidam de pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum pharisæi, discúbuit. Et ecce múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit, quod accubuísset in domo pharisæi, áttulit alabástrum unguénti : et stans retro secus pedes ejus, lácrimis cœpit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat, et osculabátur pedes ejus, et unguénto ungébat. Videns autem pharisæus, qui vocáverat eum, ait intra se, dicens : Hic si esset

prophéta, sciret útique, quæ et qualis est múlier, quæ tangit eum : quia peccátrix est. Et respóndens Jesus, dixit ad illum : Simon,hábeo tibi áliquid dícere. At ille ait : Magíster, dic. Duo debitóres erant cuídam fæneratóri : unus debébat denários quingéntos, et álius quinquagínta. Non habéntibus illis unde rédderent,donávit utrísque.Quis ergo eum plus díligit ? Respóndens Simon, dixit: Æstimo quia is, cui plus donávit. At ille dixit ei : Recte judicásti. Et convérsus ad mulíerem, dixit Simóni : Vides hanc mulíerem ? Intrávi in domum tuam, aquam pédibus meis non dedísti : hæc autem lácrimis rigávit pedes meos, et capíllis suis tersit. Osculum mihi non dedísti : hæc autem, ex quo intrávit, non cessávit osculári pedes meos. Oleo caput meum non unxísti: hæc autem unguénto unxit pedes meos. Propter quod dico tibi : Remittúntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multum. Cui autem minus dimíttitur, minus díligit. Dixit autem ad illam : Remittúntur tibi peccáta. Et cœpérunt, qui simul accumbébant, dícere intra se : Quis est hic, qui étiam peccáta dimíttit ? Dixit autem ad mulíerem : Fides tua te salvam fecit : vade in pace.

Si hoc Festum impediatur, prætérquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis, pro XII Lectione sumitur V Lectio. Sermo sancti Gregórii Papæ. María Magdaléne, ut in II Nocturno 510 cum I ℟. ex I Nocturno. María. 509

AD LAUDES

Añæ Dum esset Rex, Capitulum Mulíerem, ℟. br. Spécie tua, de Communi nec Virginis nec Martyris. 160*

Hymnus

Ætérni Patris Unice,
Nos pio vultu réspice,
Qui Magdalénam hódie
Vocas ad thronum glóriæ.

In thesáuro repósita
Regis est drachma pérdita ;
Gémmaque luce ínclyta
De luto luci réddita.

Jesu, dulce refúgium,
Spes una pæniténtium,
Per peccatrícis méritum
Peccáti solve débitum

Pia mater et húmilis,
Natúræ memor frágilis,
In hujus vitæ flúctibus
Nos rege tuis précibus.

Sequens Conclusio numquam mutatur.

Uni Deo sit glória
Pro multifórmi grátia,
Qui culpas et supplícia
Remíttit, et dat præmia. Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Bened., Aña María † unxit pedes Jesu et extérsit capíllis suis, et domus impléta est ex odóre unguénti.

Oratio

Beátæ Maríæ Magdalénæ, quæsumus, Dómine, suffrágiis adjuvémur : cujus précibus exorátus, quatriduánum fratrem Lázarum vivum ab ínferis resuscitásti : Qui vivis.

Ad Horas omnia de Communi nec Virginis nec Martyris. 161* præter Orationem.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 509 præter:

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Magnif., Aña Múlier, † quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabástrum unguénti: et stans

retro secus pedes Dómini, lácrimis cœpit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat.

Et fit Commem. sequentis.

Die 23 Julii

S. APOLLINARIS Episcopi et Mart.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, fidélium remunerátor animárum, qui hunc diem beáti Apollináris Sacerdótis tui martýrio consecrásti: tríbue nobis, quæsumus, fámulis tuis; ut, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus ejus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Libáni multiplicábitur.

Die 24 Julii

IN VIGILIA S. JACOBI Apostoli

Officium de Feria. Tres Lectiones de Homilia in Evangelium Hoc est præcéptum, ut in Vigilia Apostolorum. 3* cum ℟℟. de Dñica præcedenti.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus : ut beáti Jacóbi Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

DIE 25 JULII

S. JACOBI APOSTOLI

Duplex II classis

Omnia de Communi Apostolorum 4* præter sequentia :

Oratio

Esto, Dómine, plebi tuæ sanctificátor et custos : ut, Apóstoli tui Jacóbi muníta præsídiis, et conversatióne tibi pláceat, et secúra mente desérviat. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno Lectiones Sic nos exístimet. 10*

IN II NOCTURNO

Lectio V

Jacóbus Zebedæi fílius, Joánnis Apóstoli germánus frater, Galilæus, inter primos Apóstolos vocátus cum fratre, relíctis patre ac rétibus, secútus est Dóminum, et ambo ab ipso Jesu Boanérges, id est, tonítrui fílii sunt appelláti. Is unus fuit ex tribus Apóstolis, quos Salvátor máxime diléxit, et testes esse vóluit suæ transfiguratiónis, et interésse miráculo, cum archisynagógi fíliam a mórtuis excitávit, et adésse, cum secéssit in montem Olivéti, Patrem oratúrus, ántequam a Judæis comprehenderétur.

℟. Vidi † conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per

médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio VI

Post Jesu Christi ascénsum in cælum, in Judæa et Samaría ejus divinitátem prædicans, plúrimos ad christiánam fidem perdúxit. Mox in Hispániam proféctus, ibi áliquos ad Christum convértit; ex quorum número septem póstea epíscopi a beáto Petro ordináti in Hispániam primi dirécti sunt.

℟. Beáti estis, † cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio VII

Deínde Jerosólymam revérsus, cum inter álios Hermógenem magum fídei veritáte imbuísset, Heródes Agríppa Cláudio imperatóre ad regnum elátus, ut a Judæis grátiam iníret, Jacóbum líbere Jesum Christum Deum confiténtem cápitis condemnávit. Quem cum is, qui eum dúxerat ad tribúnal, fórtiter martýrium subeúntem vidísset, statim se et ipse christiánum esse proféssus est.

℟. Isti sunt † triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Lectio VIII

Ad supplícium cum raperéntur, pétiit ille a Jacóbo véniam; quem Jacóbus osculátus, Pax, inquit, tibi sit. Itaque utérque est secúri percússus, cum paulo ante Jacóbus paralýticum sanásset. Corpus ejus póstea Compostéllam translátum est, ubi summa celebritáte cólitur, conveniéntibus eo religiónis et voti causa ex toto terrárum orbe peregrínis. Memória ipsíus natális hodiérno die, qui translatiónis dies est, ab Ecclésia celebrátur, cum ipse circa Festum Paschæ, primus Apostolórum, Jerosólymis profúso sánguine testimónium Jesu Christo déderit.

℟. Constítues eos † príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. In omni. Glória Patri. In omni.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 20*

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 65 in Matth. n. 2

Non turbétur quisquam, si ádeo imperféctos dícimus Apóstolos fuísse; nondum enim mystérium crucis erat consummátum, nondum grátia Spíritus in corda ipsórum infúsa. Quod si virtútem ipsórum díscere cupis, quales post datam grátiam

Spíritus fúerint, consídera, et vidébis, omnem ab illis pervérsam affectiónem fuísse superátam. Hac enim de causa eórum modo imperféctio revelátur, ut apérte percípere possis, quales súbito per grátiam effécti fuérunt.

℟. Isti sunt † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio X

Quod ígitur nihil spiritále petébant, nec de cæléstis regno quidquam cogitábant, perspícuum est. Sed tamen inspiciámus étiam, quómodo accédant et quid dicant. Vólumus, ínquiunt, ut quodcúmque petiérimus, fácias nobis. Ad quod Christus, Quid vultis? respóndit: non ignórans certe, sed ut eos respondére cogat, et ulcus détegat, et ita medicaméntum appónat. Illi vero, cum erubéscerent, et verecúndia prohiberéntur, quóniam humáno afféctu eo devénerant, seórsum ab áliis discípulis Christum accipiéntes, interrogavérunt. Progréssi sunt enim, inquit, ne illis manifésti fíerent; et ita demum ea quæ volébant, dixérunt.

℟. Isti sunt † viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum.

Lectio XI

Volébant autem, ut ego conjício, quóniam super duódecim sedes sessúros discípulos audiérunt, primátum hujus conséssus impetráre: et præpóni quidem se céteris sciébant; Petrum vero sibi præférri formidántes, dícere ausi sunt: Dic, ut unus a dextris, alter a sinístris sédeat. Et urgent, dicéntes: Dic. Quid ígitur ipse? Ut significáret eos nihil pétere spiritále, sed nec scire quidem quid póstulent, non enim pétere audérent, si scirent, Nescítis, ait, quid petátis: nescítis quam magnum hoc sit, quam mirábile, ac ipsas superióres excédens virtútes.

℟. Qui sunt isti, † qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Et quasi.

Lectio XII

Et adjécit: Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum; et baptísmo, quo ego baptízor, baptizári? Perpéndis, quómodo statim ab hac opinióne ipsos remóvit, contrária eis dísserens. Nam vos, inquit, de honóribus et de corónis mecum ágitis; ego vero de luctámine atque sudóre díssero. Non præmiórum hoc tempus est, nec illa glória mea modo apparébit; sed cædis ac periculórum tempus præsens est. Pérspice autem, quáliter ipso interrogatiónis modo et hortátur et állicit. Non enim dixit: Potestísne cædem subíre, potestísne vestrum effúndere sánguinem? sed, Quonam pacto potéstis bíbere cálicem? Deínde allíciens, inquit: Quem ego bibitúrus sum; ut ipsa cum eo communicatióne labórum promptióres redderéntur.

℟. Non sunt loquélæ, † neque sermónes, quorum non audiántur voces eorum. * In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus : nimis confortátus est principátus eórum. In omnem. Glória Patri. In omnem.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 20, 20-23

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Qui dixit ei : Quid vis? Ait illi : Dic, ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam, et unus ad siníſtram in regno tuo. Respóndens autem Jesus,dixit: Nescítis,quid petátis. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Dicunt ei : Póssumus. Ait illis: Cálicem quidem meum bibétis: sedére autem ad déxteram meam vel sinístram,non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo.

IN II VESPERIS

Pro Commemoratione Ss. Joachim et Annæ :

Aña Benedictiónem † ómnium géntium dedit illis Dóminus : et testaméntum suum confirmávit super cápita eórum.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui sanctos Jóachim et Annam gloriósæ Matris Unigéniti tui paréntes elegísti : da nobis eórum précibus, in tuórum consórtio electórum cleméntiam tuam perpétuo collaudáre. Per eúmdem Dóminum.

Si I Vesperæ de Ss. Joachim et Anna dicuntur integræ, sumuntur Añæ ex Laudibus, Psalmi de Dñica, Capitulum et ℟. br. ex II Vesperis, Hymnus ex Matutino, ℣. et Aña ad Magnificat ut supra.

DIE 26 JULII

SS. JOACHIM ET ANNÆ PARENTUM B. M. V.

Duplex II classis

AD MATUTINUM

Invitat. Christum regem, Fílium David,* Veníte, adorémus.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Gaude, mater Anna,
Gaude, mater sancta,
Cum sis parens facta
Genitrícis Dei.

Plaude tali natæ :
Vírgini Maríæ ;
Ejus genitóri,
Jóachim congáude.

In hac nostra terra
Primo benedícta,
Quæ fuit in Eva
Quondam maledícta.

Ergo sume laudes,
Quas damus ovántes,
Nos ab omni sorde
Tua prece terge.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Secus decúrsus aquárum † plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum. Ps. 1 Beátus vir, qui non

ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Confessoris non Pontificis. 104*

Aña Beáti, † quóniam confísi sunt in Dómino. Ps. 2 Quare fremuérunt Gentes.

Aña Fílii hóminum, † scitóte, quia Dóminus Sanctos suos mirificávit. Ps. 4 Cum invocárem, exaudívit me Deus justítæ meæ.

Aña Scuto † bonæ voluntátis tuæ coronásti eos, Dómine. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Aña In univérsa terra † glória et honóre coronásti eos. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Aña Justus Dóminus, † et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus. Ps. 10 In Dómino confído : † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

De Jeremía Prophéta

Lectio I — *Cap. 33, 12-17*

Hæc dicit Dóminus exercítuum : Adhuc erit in loco isto desérto, absque hómine et absque juménto, et in cunctis civitátibus ejus, habitáculum pastórum accubántium gregum. In civitátibus montuósis, et in civitátibus campéstribus, et in civitátibus, quæ ad Austrum sunt, et in terra Bénjamin, et in circúitu Jerúsalem, et in civitátibus Juda, adhuc transíbunt greges ad manum numerántis, ait Dóminus. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo verbum bonum, quod locútus sum ad domum Israël et ad domum Juda.

℟. Adhuc † módicum et consummábitur indignátio : * Et in illa die auferétur onus de húmero nostro, et jugum de collo nostro. ℣. Vídeant páuperes et læténtur : quærite Dóminum, et vivet ánima vestra. Et in.

Lectio II

In diébus illis et in témpore illo germináre fáciam David germen justítiæ, et fáciet judícium et justítiam in terra. In diébus illis salvábitur Juda, et Jerúsalem habitábit confidénter ; et hoc est nomen quod vocábunt eum : Dóminus justus noster. Quia hæc dicit Dóminus : Non interíbit de David vir, qui sédeat super thronum domus Israël.

℟. Ecce † radix Jesse ascéndet in salútem populórum, ipsum Gentes deprecabúntur : * Et erit nomen ejus gloriósum. ℣. Deus a Líbano véniet, et Sanctus de monte umbróso et condénso. Et erit.

Lectio III — *Cap. 33, 19-26*

Et factum est verbum Dómini ad Jeremíam, dicens : Hæc dicit Dóminus: Si írritum potest fíeri pactum meum cum die, et pactum meum cum nocte, ut non sit dies et nox in témpore suo, et pactum meum írritum esse póterit cum David servo meo, ut non sit ex eo fílius, qui regnet in throno ejus, et levítæ et sacerdótes minístri mei. Sicut enumerári non possunt stellæ cæli, et metíri aréna maris, sic multiplicábo semen David servi mei, et levítas minístros meos.

℟. Quare tardas, † Dómine? veni, et líbera pópulum tuum! * Te enim exspéctat omnis Israël. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre, reláxa facínora plebi tuæ. Te enim.

Lectio IV

Et factum est verbum Dómini ad Jeremíam, dicens: Numquid non vidísti, quid pópulus hic locútus sit, dicens: Duæ cognatiónes, quas elégerat Dóminus, abjéctæ sunt? et pópulum meum despexérunt,eo quod non sit ultra gens coram eis. Hæc dicit Dóminus: Si pactum meum inter diem et noctem, et leges cælo et terræ non pósui: équidem et semen Jacob et David servi mei projíciam, ut non assúmam de sémine ejus príncipes séminis Abraham, Isaac et Jacob: redúcam enim conversiónem eórum, et miserébor eis.

℟. O clara † stirps Davídica, micans quasi jubar solis, * Ex qua prodiérunt Jóachim et Anna, mérito fulgéntes præcípuo. ℣. Nóbilis vere dígnaque progénies, univérso mundo valde gratiósa. Ex qua. Glória Patri. Ex qua.

IN II NOCTURNO

Aña Habitábunt † in tabernáculo tuo: requiéscent in monte sancto tuo. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? 107*

Aña Glóriam † et magnum decórem imposuísti super eos. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Aña Hæc est generátio † quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña Exsultábunt † ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini, quóniam venit. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Aña Lux orta est justis, † et rectis corde lætítia. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Recordátus est † Dóminus misericórdiæ et veritátis suæ dómui Israël. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Sermo sancti Joánnis Damascéni

Oratio 1 in Dormitionem B. M. V.

Lectio V

Joáchim et Anna paréntes fuérunt Vírginis beatíssimæ. Cum Joáchim a Dómino Deo tamquam ovis deducerétur, nullis eórum quæ óptima sunt, carébat.Optima vero nemo me putet dícere, quæ plúrimis placent ac quibus avidiórum hóminum ánimus perpétuo solet inhiáre, quæ tamen natúra sua neque durabília sunt, neque meliórem præstáre norunt hóminem,a quo tenéntur, licet eídem áffluant quavis abundántia. Tália repeiúntur esse hujus mundi voluptátes, quæ sane vim firmam stabilémque habére néqueunt, sed raptim décidunt atque de more vix non eádem, qua nascúntur hora, étiam dilabúntur.

℟. O felix Jóachim, † genuísti prolem, quæ paritúra erat mundi Redemptórem: * Gaude, et pro nobis preces pórrigas Regínæ cælórum. ℣. Felix Pater felicióris fíliæ, quæ Unigénitum Dei de se prótulit incarnátum. Gaude.

Lectio VI

Absint hæc a nobis; mínime cónvenit nos istis movéri, neque talis est pars timéntium Dóminum. Ea demum profécto

bona sunt, quæ vere ab homínibus íntegri consílii quæri͡úntur et adamántur, quæ in ætérnum manent, atque simul divínam majestátem obléctant, et fructum matúrum suis generábunt possessóribus. Cujúsmodi bona, inquam, appárent virtútes, quæ fructum in témpore suo, id est, vitam ætérnam in sæculo futúro dabunt ómnibus, qui hic eos digne colúerint, in eásque pro víribus óperam suam contúlerint. Labor quippe præcédit, sequétur felícitas ætérna.

℟. Beáti, † et multo honóre digni, quorum pórtio Deus est : * Quibus a princípio præparátum est regnum, quorum ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos. Quibus.

Lectio VII

Jóachim cogitatiónes suas intus páscere solébat in loco páscuæ, id est, in contemplatióne sacrórum eloquiórum commorabátur. Refovébat ánimam suam super aquam refectiónis grátiæ divínæ, atque hac se geréndi norma mentem suam ab illícitis rebus plane declínans, ad sémitas justítiæ dirigébat. Anna vero conjux non minus morum, quam matrimónii vínculo, cum ipso copulabátur.

℟. Venerábiles † ac Deo digni Jóachim et Anna beátam Maríam genuérunt, * Et magnas sine intermissióne Dómino grátias reddébant. ℣. Gloriósi paréntes múnere supérno ditáti sunt : Christi Salvatóris inviolláta Genitríce. Et magnas.

Lectio VIII
Ex libro 4 de fide orthod., c. 15

Jóachim ergo venerándam illam et summis laúdibus dignam mulíerem Annam matrimónio sibi conjúnxerat. Verum, quemádmodum prisca illa Anna, cum sterilitátis morbo laboráret, facto voto, per promissiónem Samuélem génuit, hæc símili modo per obsecratiónem et divínam promissiónem accépit Deíparam. Quare nullum in maternitátis honóre detriméntum pátiens, Anna nulli ex claris matrónis impar vidébitur. Itaque grátia, nam hoc sonat Annæ vocábulum, Dóminam parit : sic enim Maríæ nomen explanátur; vere nempe ómnium rerum conditárum Dómina facta est, cum Conditóris mater éxstitit.

℟. Nóbilis † et mire salutáris, venerábilis Anna, fructus tuus est Virgo María : * Mater Dómini, solámen mundi, umbráculum defessis, ac spes miserórum. ℣. Gaude et lætáre, beáta parens, nam proles tua est. Mater. Glória Patri. Mater.

IN III NOCTURNO

Aña Egrediétur † virga de radíce Jesse, et replébitur omnis terra glória Dómini, et vidébit omnis caro Salutáre Dei. Cantica Obaudíte me, divíni fructus, ut in Communi Festorum B. Maríæ V. 197*

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX
Cap. 1

Liber generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abra-

ham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ

Sermo XXIV; de Nativ. Domini 4; cap. 1 et 2

Semper quidem, dilectíssimi, divérsis modis multísque mensúris humáno géneri bónitas divína consúluit, et plúrima providéntiæ suæ múnera ómnibus retro sæculis cleménter impértiit; sed in novíssimis tempóribus omnem abundántiam sólitæ benignitátis excéssit, quando in Christo, ipsa ad peccatóres misericórdia, ipsa ad errántes véritas, ipsa ad mórtuos vita descéndit : ut Verbum illud coætérnum et coæquále Genitóri in unitátem Deitátis suæ natúram nostræ humilitátis assúmeret, et Deus de Deo natus, idem étiam homo de hómine nascerétur.

℟. Dispósui † testaméntum eléctis meis, jurávi David, servo meo : * Usque in ætérnum præparábo semen tuum. ℣. Ædificábo in generatiónem et generatiónem sedem tuam. Usque.

Lectio X

Promíssum quidem hoc a constitutióne mundi, et multis significatiónibus rerum atque verbórum semper fúerat prophetátum; sed quantam hóminum portiónem figúræ illæ ac mystéria obumbráta salvárent, nisi longa et occúlta promíssa advéntu suo Christus impléret! Et quod tunc paucis credéntibus prófuit faciéndum, innúmeris jam fidélibus prodésset efféctum. Jam ergo nos non signis neque imagínibus ad fidem dúcimur, sed evangélica história confirmáti, quod factum crédimus, adorámus; accedéntibus ad eruditiónem nostram prophéticis instruméntis, ut nullo modo habeámus ambíguum, quod tantis oráculis scimus esse prædíctum.

℟. Exórtum est † in ténebris lumen rectis corde : * Miséricors, et miserátor, et justus Dóminus. ℣. Rectam fecit viam justórum, et præparávit iter Sanctórum. Miséricors.

Bened. Quorum Festum cólimus, ipsi intercédant pro nobis ad Dóminum.

Lectio XI

Hinc enim est, quod Dóminus Abrahæ ait : In sémine tuo benedicéntur omnes gentes. Hinc David promissiónem Dei prophético spíritu canit, dicens: Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Hinc idem Dóminus per Isaíam: Ecce virgo, inquit, in útero accípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel: quod interpretátur, Nobíscum Deus. Et íterum : Exiet virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. In qua virga non dúbie beáta Virgo María prædícta est, quæ de Jesse et David stirpe progénita, et Spíritu Sancto fecundáta, novum florem carnis humánæ, útero quidem matérno, sed partu est eníxa virgíneo.

℟. O quam † dulcis est píetas Dómini, quæ venerábiles Jóachim et Annam ex præsénti ærúmna in cæli transvéxit cúriam, * Ubi cum sacra Vírgine María sine fine Deum colláudant.

℣. Suscípite, beáti digníque Deo, precum libámina, qui in cæli glóriam estis transláti. Ubi.

Lectio XII

Exsúltent ergo justi in Dómino, et in laudem Dei corda credéntium, et mirabília ejus confiteántur fílii hóminum: quóniam in hoc præcípue Dei ópere humílitas nostra cognóscit, quanti eam suus cónditor æstimárit. Qui cum orígini humánæ multum déderit, quod nos ad imáginem suam fecit, reparatióni nostræ longe ámplius tríbuit, cum servíli formæ ipse se Dóminus coaptávit. Quamvis enim ex una eadémque pietáte sit, quidquid creatúræ Creátor impéndit, minus tamen mirum est, hóminem ad divína profícere, quam Deum ad humána descéndere.

℟. In circúitu tuo, † Dómine, lumen est, quod numquam defíciet, ubi constituísti lucidíssimas mansiónes : * Ibi requiéscunt Sanctórum ánimæ. ℣. Magnus Dóminus et laudábilis nimis, in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. Ibi. Glória Patri. Ibi.

Inítium sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 1, 1-6

Liber generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Judam et fratres ejus. Judas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. Phares autem génuit Esron. Esron autem génuit Aram. Aram autem génuit Amínadab. Amínadab autem génuit Naásson. Naásson autem génuit Salmon. Salmon autem génuit Booz de Rahab. Booz autem génuit Obed ex Ruth. Obed autem génuit Jesse. Jesse autem génuit David regem. David autem rex génuit Salomónem ex ea, quæ fuit Uríæ. Sálomon autem génuit Róboam. Róboam autem génuit Abíam. Abías autem génuit Asa. Asa autem génuit Jósaphat. Jósaphat autem génuit Joram. Joram autem génuit Ozíam. Ozías autem génuit Jóatham. Jóatham autem génuit Achaz. Achaz autem génuit Ezechíam. Ezechías autem génuit Manássen. Manásses autem génuit Amon. Amon autem génuit Josíam. Josías autem génuit Jechoníam et fratres ejus in transmigratióne Babylónis. Et post transmigratiónem Babylónis : Jechonías génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel. Zoróbabel autem génuit Abíud. Abíud autem génuit Elíacim. Elíacim autem génuit Azor. Azor autem génuit Sadoc. Sadoc autem génuit Achim. Achim autem génuit Eliud. Eliud autem génuit Eleázar. Eleázar autem génuit Mathan. Mathan autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Nomen sempitérnum † dabo Sanctis meis, dicit Dóminus, gáudium et lætítiam obtinébunt in ætérnum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Justi confitebúntur † nómini tuo, et habitábunt recti cum vultu tuo.

3 Dabo Sanctis meis† locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.
4 Sancti spíritus † et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo, allelúja.
5 Sapiéntiam † Sanctórum narrant pópuli, et laudes eórum pronúntiat omnis ecclésia.

Capitulum *Isaias 56, 1*

Hæc dicit Dóminus: custodíte judícium, et fácite justítiam: † quia juxta est salus mea ut véniat, * et justítia mea ut revelétur.

℟. br. Lætámini in Dómino * Et exsultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

Hymnus

Succédit nocti lúcifer,
Quem mox auróra séquitur,
Solis ortum prænúntians
Lustrántis orbem lúmine.

Christus sol est justítiæ,
Auróra Mater grátiæ,
Quam Anna præit rútilans,
Legis propéllens ténebras.

Anna radix ubérrima,
Arbor et salutífera
Virgam prodúcens flóridam,
Quæ Christum nobis áttulit.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened., Aña Ego sum Deus † patrum vestrórum, dicit Dóminus: Videns vidi afflictiónem pópuli mei, et gémitus ejus audívi, et descéndi liberáre eos, allelúja.

Oratio

Deus, qui sanctos Jóachim et Annam gloriósæ Matris Unigéniti tui paréntes elegísti: da nobis eórum précibus, in tuórum consórtio electórum cleméntiam tuam perpétuo collaudáre. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Justi confitebúntur.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

AD SEXTAM

Aña Dabo Sanctis meis.

Capitulum *Isaias 56, 7*

Addúcam eos in montem sanctum meum, et lætificábo eos in domo oratiónis meæ: † holocáusta eórum et víctimæ eórum * placébunt mihi super altári meo.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD NONAM

Aña Sapiéntiam.

Capitulum *Eccli. 2, 19*

Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt ei, † et qui díligunt eum, * replebúntur lege ipsíus.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

IN II VESPERIS

Aña 1 Nomen sempitérnum † dabo Sanctis meis, dicit Dóminus, gáudium et lætítiam obtinébunt in ætérnum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. 4*

2 Justi confitebúntur † nómi-

ni tuo, et habitábunt recti cum vultu tuo.

3 Dabo Sanctis meis † locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

4 Sapiéntiam † Sanctórum narrant pópuli, et laudes eórum pronúntiat omnis ecclésia.

Capitulum *Isaias 56, 1*

Hæc dicit Dóminus: custodíte judícium, et fácite justítiam: † quia juxta est salus mea ut véniat, * et justítia mea ut revelétur.

℟. b. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus

Omnis sanctórum cóncio
Matrem colláudet Vírginis,
De cujus puerpério
Salus procéssit hóminis.

Hæc prolem devotíssime
Pétiit a Patre lúminum,
Et méruit digníssime
María̋m decus vírginum.

Ex Jóachim, quem hábuit
Vitæ virum exímium,
Anna Maríam génuit,
Matrem Regis justítiæ.

Stirps Jesse clara déluit
Evæ matris oppróbrium,
Dum Anna prolem génuit,
Florem Sanctórum ómnium.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif., Aña Inclyta stirps Jesse † virgam prodúxit amœnam, de qua procéssit flos miro plenus odóre.

Oratio ut supra ad Laudes. 523

Die 29 Julii

SS. FELICIS II Pp. SIMPLICII, FAUSTINI ET BEATRICIS Mm.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Præsta, quæsumus, Dómine: ut, sicut pópulus christiánus Mártyrum tuórum Felícis, Simplícii, Faustíni et Beatrícis temporáli solemnitáte congáudet, ita perfruátur ætérna; et, quod votis célebrat, comprehéndat efféctu. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Die 30 Julii

SS. ABDON ET SENNEN Mm.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui sanctis tuis Abdon et Sennen ad hanc glóriam veniéndi copiósum munus grátiæ contulísti: da fámulis tuis suórum véniam peccatórum; ut,

Sanctórum tuórum intercedéntibus méritis, ab ómnibus mereántur adversitátibus liberári. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Vesperæ de sequenti.

Die 31 Julii

S. IGNATII Confessoris

Duplex

Oratio

Deus, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagandam, novo per beátum Ignátium subsídio militántem Ecclésiam roborásti: concéde; ut, ejus auxílio et imitatióne certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Ignátius, natióne Hispánus, Loyólæ in Cantábria natus, primo cathólici regis aulam, deínde milítiam secútus est. In propugnatióne Pampelonénsi, accépto vúlnere gráviter decúmbens, ex fortúita piórum librórum lectióne, ad Christi et Sanctórum vestígia sectánda mirabíliter exársit. Ad montem Serrátum proféctus, ante aram beátæ Vírginis suspénsis armis, noctem éxcubans, sacræ milítiæ tirocínium pósuit. Singuláris fuit ejus vitæ austéritas. Litterárum plane rudis, sed claris a Deo illustratiónibus recreátus, mirábilem illum compósuit exercitiórum librum, Sedis Apostólicæ judício et ómnium utilitáte comprobátum. Lutétiæ Parisiórum, adjúnctis sibi ex illa academía variárum natiónum sóciis novem, in monte Mártyrum prima societátis Jesu fundaménta jecit; quam póstea Romæ perfécit, ad tria consuéta quarto áddito de Missiónibus voto, ad nutum Apostólicæ Sedis excoléndis. Templórum nitor, catechísmi tradítio, conciónum ac sacramentórum frequéntia ab ipso increméntum accepére. Cathólicæ religiónis ubíque dilatándæ fuit studiosíssimus, et in dæmones mirum exércuit impérium. Ætátis anno sexagésimo quinto ad ampléxum migrávit Dómini sui, cujus majórem glóriam in ómnibus quæsíverat.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Vesperæ de sequenti, Commem. S.Pauli Apostoli, præcedentis ac Ss.Machabæorum Mm.

FESTA AUGUSTI

Die 1 Augusti

S. PETRI AP. AD VINCULA

Duplex majus

IN I VESPERIS

Aña 1 Heródes rex † appósuit ut apprehénderet et Petrum; quem, cum apprehendísset, misit in cárcerem, volens post Pascha prodúcere eum pópulo. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. 4*

2 Petrus quidem † servabátur in cárcere; orátio autem fiébat

sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

3 Dixit Angelus ad Petrum: † Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

4 Tu es Petrus, † et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Capitulum *Act. 12, 1-2*

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. † Occídit autem Jacóbum, fratrem Joánnis, gládio. * Videns autem, quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Petrus beátus catenárum láqueos,
Christo jubénte, rupit mirabíliter:
Custos ovílis et Doctor Ecclésiæ,
Pastórque gregis, conservátor óvium,
Arcet lupórum truculéntam rábiem.

Glória Patri per imménsa sæcula,
Sit tibi, Nate, decus et impérium,
Honor, potéstas, Sanctóque Spirítui:
Sit Trinitáti salus indivídua
Per infiníta sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnif., Aña Tu es pastor óvium, † Princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum, a vínculis absolútum, illæsum abíre fecísti: nostrórum, quæsumus, absólve víncula peccatórum; et ómnia mala a nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Pauli Apostoli ante omnes alias Commemorationes.

Aña Sancte Paule Apóstole, † prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. (Per Dóminum.)

Deinde fit Commem. S. Ignatii.

Aña Hic vir despíciens mundum † et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui ad majórem, ut supra. 525

Postea Commem. Ss. Machabæorum, Mm.:

Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Fratérna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet: quæ et fídei nostræ præ-

beat increménta virtútum; et multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Quodcúmque vinclis super terram strínxeris,
Erit in astris religátum fórtiter:
Et quod resólvis in terris arbítrio,
Erit sólútum super cæli rádium:
In fine mundi judex eris sæculi.

Glória Patri per imménsa sæcula,
Sit tibi,Nate,decus et impérium,
Honor,potéstas, Sanctóque Spirítui :
Sit Trinitáti salus indivídua
Per infiníta sæculórum sæcula.
Amen.

Añæ, Psalmi, Cantica et ℣℣. Nocturnorum dicuntur de Communi Apostolorum. 6*

IN I NOCTURNO

De Actibus Apostolórum

Lectio I *Cap. 12, 1-11*

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum, fratrem Joánnis, gládio. Videns autem, quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum. Erant autem dies azymórum. Quem, cum apprehendísset, misit in cárcerem, tradens quátuor quaterniónibus mílitum custodiéndum, volens post Pascha prodúcere eum pópulo.

℟. Simon Petre, † ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui : * Et claves regni cælórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et claves.

Lectio II

Et Petrus quidem servabátur in cárcere; orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo. Cum autem productúrus eum esset Heródes, in ipsa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites vinctus caténis duábus, et custódes ante óstium custodiébant cárcerem. Et ecce Angelus Dómini ástitit, et lumen refúlsit in habitáculo, percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Et cecidérunt caténæ de mánibus ejus.

℟. Si díligis me, † Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti, quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam.

Lectio III

Dixit autem Angelus ad eum: Præcíngere, et cálcea te cáligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi : Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me. Et éxiens sequebátur eum, et nesciébat quia verum est, quod fiébat per Angelum; existimábat autem se visum vidére.

℟. Tu es Petrus, † et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et tibi.

Lectio IV

Transeúntes autem primam et secúndam custódiam, venérunt ad portam férream, quæ ducit ad civitátem, quæ ultro apérta est eis; et exeúntes processérunt vicum unum, et contínuo discéssit Angelus ab eo. Et Petrus ad se revérsus dixit: Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum, et erípuit me de manu Heródis, et de omni exspectatióne plebis Judæórum.

℟. Petre,† amas me? Tu scis, Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas. ℣. Simon Joánnis, díligis me plus his? Tu scis, Dómine, quia amo te. Pasce. Glória Patri. Pasce.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Theodósio junióre imperánte, cum Eudócia ejus uxor Jerosólymam solvéndi voti causa venísset, ibi multis est affécta munéribus. Præ céteris insígne donum accépit férreæ caténæ, auro gemmísque ornátæ, quam illam esse affirmábant, qua Petrus Apóstolus ab Heróde vinctus fúerat.

℟. Dómine,† si tu es, jube me veníre ad te super aquas. * Et exténdens manum apprehéndit eum, et dixit Jesus: Módicæ fídei, quare dubitásti? ℣. Cumque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit; et, cum cœpísset mergi, clamávit dicens: Dómine, salvum me fac. Et exténdens.

Lectio VI

Eudócia, caténam pie veneráta, eam póstea Romam ad fíliam Eudóxiam misit; quæ illam Pontífici Máximo détulit. Isque vicíssim illi monstrávit álteram caténam, qua, Neróne imperatóre, idem Apóstolus constríctus fúerat. Cum ígitur Póntifex Románam caténam cum ea, quæ Jerosólymis alláta fúerat, contulísset, factum est, ut illæ inter se sic connecteréntur, ut non duæ, sed una caténa ab eódem artífice confécta esse viderétur.

℟. Surge, Petre, † et índue te vestiméntis tuis, áccipe fortitúdinem ad salvándas Gentes: * Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis. ℣. Angelus Dómini ástitit, et lumen refúlsit in habitáculo cárceris, percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Quia.

Lectio VII

Quo miráculo tantus honor sacris illis vínculis habéri cœpit, ut proptérea hoc nómine sancti Petri ad Víncula ecclésia, título Eudóxiæ, dedicáta sit in Exquíliis, ejúsque memóriæ dies festus institútus Kaléndis Augústi. Quo ex témpore honos, qui eo die profánis Gentílium celebritátibus tríbui sólitus erat, Petri vínculis habéri cœpit, quæ tacta ægros sanábant et dæmones ejiciébant.

℟. Tu es† pastor óvium, Princeps Apostolórum, tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et ídeo.

Lectio VIII

Quo in génere, anno salútis humánæ nongentésimo sexagésimo nono áccidit, ut quidam

comes, Ottónis imperatóris familiáris, occupátus ab immúndo spíritu, seípsum déntibus dilaniáret. Quare is jussu imperatóris ad Joánnem Pontíficem dúcitur, qui ut sacra caténa cómitis collum áttigit, erúmpens nefárius spíritus hóminem líberum relíquit; ac deínceps in Urbe sanctórum vinculórum relígio propagáta est.

℟. Solve, † jubénte Deo, terrárum, Petre, caténas, * Qui facis, ut páteant cæléstia regna beátis. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Qui facis. Glória Patri. Qui facis.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 16*

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo CCIII (Appd.) in Natali App. Petri et Pauli, n. 4 et 5

Solus Petrus inter Apóstolos méruit audíre: Amen dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam; dignus certe, qui ædificándis in domo Dei pópulis lapis esset ad fundaméntum, colúmna ad sustentáculum, clavis ad regnum.

℟. Ego † pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et tu.

Lectio X

De hoc ait sermo divínus: Et ponébant, inquit, infírmos suos, ut umbra saltem transeúntis Petri obumbráret eos. Si tunc opem ferre póterat umbra córporis, quanto magis nunc plenitúdo virtútis? si tunc supplicántibus próderat aura quædam pertranseúntis, quanto magis grátia nunc permanéntis?

℟. Quem dicunt † hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et ego.

Bened. Cujus Festum cólimus, ipse intercédat.

Lectio XI

Mérito per omnes Christi ecclésias auro pretiósius habétur ferrum illud pœnálium vinculórum. Si tam medicábilis fuit obumbrátio visitántis, quanto magis caténa vinciéntis? Si inánis quædam spécies vácuæ imáginis habére pótuit in se vim salútis, quanto plus de córpore meruérunt attráhere salubritátis, férreo póndere sacris impréssa membris, víncula passiónis?

℟. Qui regni † claves et curam tradit ovílis: * Qui cæli terræque Petro commíttit habénas: ut réseret clausis, et solvat víncula ligátis. ℣. Ipse per hunc nostros dignétur sólvere nexus. Qui cæli.

Lectio XII

Si ad præsídia supplicántium tam potens fuit ante martýrium, quanto magis éfficax post triúmphum? Felíces illi nexus, qui, de mánicis et compédibus in corónam mutándi, Apóstolum contingéntes, Mártyrem reddidérunt! Felícia víncula, quæ reum suum usque ad Christi crucem, non tam condemnatúra quam consecratúra, misérunt!

℟. Beátus es, † Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est, * Dicit Dóminus. ℣. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Dicit Dóminus. Glória Patri. Dicit Dóminus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 16, 13-19

In illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? At illi dixérunt : Alii Joánnem Baptístam, álii autem Elíam, álii vero Jeremíam, aut unum ex Prophétis. Dicit illis Jesus: Vos autem quem me esse dícitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Respóndens autem Jesus, dixit ei : Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis.

Si vero hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Lectio XII

Theodósio junióre imperánte, Eudócia ejus uxor Jerosólymæ insígne præ céteris donum accépit férreæ caténæ, quam illam esse affirmábant, qua Petrus Apóstolus ab Heróde vinctus fúerat. Eudócia caténam pie veneráta, Romam ad fíliam Eudóxiam misit, ubi a summo Pontífice compósita cum ea, qua Neróne imperatóre idem beátus Apóstolus constríctus fúerat, ambæ inter se sic connéxæ sunt, ut non duæ, sed una caténa ab uno artífice confécta esse vidéréntur. Hinc, cum et ægrotórum salus et obsessórum liberátio, sacro horum vinculórum contáctu, sæpe obtinerétur, tantus honor sacris illis vínculis habéri cœpit, ut proptérea hoc nómine sancti Petri ad Víncula ecclésia, título Eudóxiæ, dedicáta sit in Exquíliis, ejúsque memóriæ dies festus, profánis Gentílium solemnitátibus abólitis, institútus fúerit Kaléndis Augústi.

℟. Simon Petre, † ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui: * Et claves regni cælórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et claves. Glória Patri Et claves.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Heródes rex † appósuit ut apprehénderet et Petrum; quem, cum apprehendísset, misit in cárcerem, volens post Pascha prodúcere eum pópulo. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Petrus quidem † servabátur in cárcere; orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

3 Dixit Angelus ad Petrum: † Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

4 Misit Dóminus † Angelum suum, et liberávit me de manu Heródis, allelúja.

5 Tu es Petrus, † et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Capitulum *Act. 12, 1-2*

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia† Occídit autem Jacóbum, fratrem Joánnis, gládio.* Videns autem, quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

℟.br In omnem terram* Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus

Jam, bone Pastor, Petre, clemens áccipe
Vota precántum, et peccáti víncula
Resólve, tibi potestáte trádita,
Qua cunctis cælum verbo claudis, áperis.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc et modo, per ætérna sæcula. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Bened., Aña Quodcúmque † ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis: dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum, a vínculis absolútum, illæsum abíre fecísti: nostrórum, quæsumus, absólve víncula peccatórum; et ómnia mala a nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. S. Pauli, Ap.

Aña Sancte Paule Apóstole, † prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. (Per Dóminum.)

Postea Ss. Machabæorum Martyrum.

Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Fratérna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet: quæ et fídei nostræ præ-

beat increménta virtútum; et multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Petrus quidem.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Aña Dixit Angelus ad Petrum.

Capitulum *Act. 12, 5*

Petrus quidem servabátur in cárcere. * Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Aña Tu es Petrus.

Capitulum *Act. 12, 11*

Et Petrus ad se revérsus dixit : Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum, † et erípuit me de manu Heródis, * et de omni exspectatióne plebis Judæórum.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 525 præter sequentia :

Psalmi ut in II Vesperis de Communi Apostolorum. 17*

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnif., Aña Solve, jubénte Deo, † terrárum, Petre, caténas, qui facis, ut páteant cæléstia regna beátis.

Et fit Commem. S. Pauli ut supra in I Vesperis. 526

Deinde Commem. sequentis ac S. Stephani I Papæ et Mart. ut infra.

Die 2 Augusti
S. ALFONSI MARIÆ DE LIGORIO
Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex *(m. t. v.)*, nisi tamen alicubi I Vesperas habeat

In utrisque Vesperis ad Magnificat

Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Alfónse María, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui per beátum Alfónsum Maríam Confessórem tuum atque Pontíficem, animárum zelo succénsum, Ecclésiam tuam nova prole fecundásti : quæsumus; ut, ejus salutáribus mónitis edócti et exémplis roboráti, ad te perveníre felíciter valeámus. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. S. Stephani I Papæ et Mart.

Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Stéphani Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Alfónsus María de Ligório, Neápoli nobílibus parénti-

bus natus, vix ut adolévit, ægrótis in públicis nosocómiis inservíre, ac jugi in templis oratióni vacáre in delíciis habébat. Patri obtémperans, causárum patrocínia suscépit; fori tamen perícula expértus, ejúsmodi vitæ institútum ultro dimísit. Avíta primogenitúra abdicáta, et sacerdótio initiátus, tanto zelo írruit in vítia, ut ingéntes perditórum hóminum conversiónes perágeret. Páuperum præsértim et ruricolárum miserátus, congregatiónem Presbyterórum sanctíssimi Redemptóris ad eórum evangelizatiónem instítuit. Ne autem a propósito umquam divérteret, perpétuo se voto obstrínxit, nullam témporis jactúram faciéndi. Domínicæ passiónis et sacræ Eucharistíæ contemplátor assíduus; atque Dei Genitrícis cultor exímius, non semel cæléstis ejus protectiónis signis est recreátus. Multa édidit sacra eruditióne ac pietáte reférta, quibus ánimas Christo lucrifácere stúduit. Ab ecclesiásticis dignitátibus sibi oblátis constantíssime abhórruit; apostólica tamen auctoritáte coáctus, sanctæ Agathæ Gothórum ecclésiam gubernándam suscépit. Liberális in páuperes, ómnibus ómnia factus, sanctimoniáles ad perfectiórem vivéndi formam redégit. Episcopátu ob graves habitualésque morbos dimísso, ad suos revértitur. Tandem nonagenárius, innocéntia vitæ et pæniténtia fulgens, anno millésimo septingentésimo octogésimo séptimo placidíssime exspirávit. Eum Pius Papa nonus Ecclésiæ universális Doctórem declarávit.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Pro Commem. S. Stephani in Laudibus

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio ut supra. 532

Die 4 Augusti

S. DOMINICI Confessoris

Duplex majus *(m. t. v.)*

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis 102* præter sequentia.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui illumináre dignátus es méritis et doctrínis: concéde; ut ejus intercessióne temporálibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper profíciat increméntis. Per Dóminum.

Lectiones I Nocturni Beátus vir, 106* nisi resumendæ sunt Lectiones Dñicæ præcedentis, quæ cum suis ℟℟. leguntur.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Domínicus, Calarógæ in Hispánia ex nóbili Gusmanórum família natus, Paléntiæ liberálibus disciplínis et theologíæ óperam dedit; quo in stúdio cum plúrimum profecísset, prius Oxoménsis ecclésiæ canónicus reguláris, deínde órdinis fratrum Prædicatórum auctor fuit. Hujus mater grávida sibi visa est, in quiéte, continére in alvo cátulum ore præferéntem facem,

qua, éditus in lucem, orbem terrárum incénderet. Quo sómnio significabátur fore, ut, splendóre sanctitátis ac doctrínæ, gentes ad christiánam pietátem inflammaréntur. Veritátem éxitus comprobávit; id enim et præstitit per se, et per sui órdinis sócios deínceps est consecútus.

℟. Honéstum † fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio VI

Hujus autem ingénium ac virtus máxime enítuit in everténdis hæréticis, qui perniciósis erróribus Tolosátes pervértere conabántur; quo in negótio septem consúmpsit annos. Póstea Romam venit ad Lateranénse concílium cum epíscopo Tolosáno, ut ordo, quem institúerat, ab Innocéntio tértio confirmarétur. Quæ res dum in deliberatióne versátur, Domínicus hortátu Pontíficis ad suos revértitur, ut sibi régulam delígeret.

℟. Amávit eum † Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio VII

Romam rédiens, ab Honório tértio, qui próximus Innocéntio succésserat, confirmatiónem órdinis Prædicatórum ímpetrat. Romæ autem duo instítuit monastéria, álterum virórum, mulíerum álterum. Tres étiam mórtuos ad vitam revocávit, múltaque ália édidit mirácula, quibus ordo Prædicatórum miríſice propagári cœpit.

℟. Iste homo † perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Lectio VIII

Verum, cum ejus ópera ubíque terrárum monastéria jam ædificaréntur, innumerabilésque hómines religiósam ac piam vitam institúerent, Bonóniæ anno Christi ducentésimo vigésimo primo supra millésimum in febrim íncidit. Ex qua cum se moritúrum intellígeret, convocátis frátribus et alúmnis suæ disciplínæ, eos ad innocéntiam et integritátem cohortátus est. Postrémo caritátem, humilitátem, paupertátem, tamquam certum patrimónium eis testaménto relíquit; fratribúsque orántibus, in illis verbis, Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli, obdormívit in Dómino, octávo Idus Augústi. Quem póstea Gregórius nonus Póntifex rétulit in Sanctórum númerum.

℟. Desidérium † ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Et voluntáte. Glória Patri. Et voluntáte.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri. 112*

Si hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Lectio XII

Domínicus, Calarógæ in Hispánia ex nóbili Gusmanórum família natus, et Paléntiæ liberálibus disciplínis et theología erudítus, prius Oxoménsis ecclésiæ canónicus factus, dein órdinis Prædicatórum auctor fuit. Ejus ingénium et virtus máxime enituérunt in converténdis hæréticis, qui Tolosátes pervértere conabántur. Romam véniens, ab Innocéntio tértio Pontífice máximo sui órdinis approbatiónem confirmationémque pétiit, quam ab ejus successóre Honório tértio impetrávit. Cum vero ejus ópera innumerábiles hómines religiósam ac piam vitam institúerent, Bonóniæ, anno ducentésimo vigésimo primo supra millésimum, alúmnis caritátem, humilitátem et paupertátem tamquam certum patrimónium relínquens, in illis verbis, Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli, obdormívit in Dómino, octávo Idus Augústi. Eum Gregórius Papa nonus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Vesperæ de sequenti, Commem. præcedentis.

Die 5 Augusti
IN DEDICATIONE S. MARIÆ

Duplex majus

Omnia ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg. 187* præter Lectiones II Nocturni.

IN I VESPERIS

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif., Aña Sancta María, † succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Dominici,

Aña Hic vir despíciens mundum † et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra. 533

Ad Completorium et Horas in fine Hymnorum dicitur: Glória tibi, Dómine, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

In I Nocturno Lectiones Ego sapiéntia. 192*

IN II NOCTURNO
Lectio V

Libério summo Pontífice, Joánnes patrícius Románus et uxor pari nobilitáte, cum líberos non suscepíssent, quos bonórum herédes relínquerent, suam hereditátem sanctíssimæ Vírgini Dei Matri vovérunt, ab ea summis précibus assídue peténtes, ut, in quod pium opus eam pecúniam potíssimum erogári vellet, áliquo modo significáret.

Quorum preces et vota, ex ánimo facta, beáta Virgo María, benígne áudiens, miráculo comprobávit.

℟. Sicut cedrus † exaltáta sum in Líbano, et sicut cyprés-sus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio VI

Nonis ígitur Augústi, quo témpore in Urbe máximi calóres esse solent, noctu nix partem collis Exquilíni contéxit. Qua nocte Dei Mater separátim Joánnem et cónjugem in somnis admónuit, ut, quem locum nive conspérsum vidérent, in eo ecclésiam ædificárent, quæ Maríæ Vírginis nómine dedicarétur; se enim ita velle ab ipsis herédem instítui. Quod Joánnes ad Libérium Pontíficem détulit, qui idem per sómnium sibi contigísse affirmávit.

℟. Quæ est ista, † quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio VII

Quare solémni sacerdótum et pópuli supplicatióne ad collem venit nive coopértum, et in eo locum ecclésiæ designávit, quæ Joánnis et uxóris pecúnia exstrúcta est, póstea a Xysto tértio restitúta. Váriis nomínibus primum est appelláta, basílica Libérii, sancta María ad Præsépe.

℟. Ornátam † monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Lectio VIII

Sed, cum multæ jam essent in Urbe ecclésiæ sub nómine sanctæ Maríæ Vírginis, ut quæ basílica novitáte miráculi ac dignitáte céteris ejúsdem nóminis basílicis præstáret, vocábuli étiam excelléntia significarétur, ecclésia sanctæ Maríæ majóris dicta est. Cujus dedicatiónis memória ex nive, quæ hac die mirabíliter cécidit, anniversária celebritáte cólitur.

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a grádibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Loquénte Jesu. 198*

Si hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Lectio XII

Libério summo Pontífice, Joánnes patrícius Románus et uxor pari nobilitáte, cum líberos non suscepíssent, suam hereditátem sanctíssimæ Vírgini Dei Matri vovérunt. Quorum preces et vota beáta Virgo, benígne áudiens, miráculo comprobávit. Nonis ígitur Augústi, quo témpore in Urbe máximi calóres esse solent, noctu nix partem collis Exquilíni contéxit. Qua nocte Dei Mater separátim Joánnem et cónjugem in somnis

admónuit, ut in eo loco ecclésiam ædificárent. Quod Joánnes ad Libérium Pontíficem détulit, qui idem per sómnium sibi contigísse affirmávit. Quare ad collem venit nive coopértum, et in eo locum ecclésiæ designávit, quæ Joánnis et uxóris pecúnia exstrúcta est, póstea a Xysto tértio restitúta. Váriis nomínibus appelláta, ut vocábuli étiam excelléntia significarétur, ecclésia sanctæ Maríæ majóris dicta est.

℟. Sancta † et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

Vesperæ de sequenti, Commem. tantum præcedentis.

DIE 6 AUGUSTI

IN TRANSFIGURATIONE D. N. J. C.

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Assúmpsit † Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit eos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Dominica. 157

2 Resplénduit † fácies ejus sicut sol: vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix, allelúja.

3 Et ecce, † apparuérunt eis Móyses et Elías loquéntes cum Jesu.

4 Adhuc eo loquénte, † ecce, nubes lúcida obumbrávit eos.

Capitulum *Philip. 3, 20-21*

Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, † qui reformábit corpus humilitátis nostræ, * configurátum córpori claritátis suæ.

℟. br. Glória et honóre coronásti eum, Dómine, * Allelúja, allelúja. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Allelúja. Glória Patri. Glória et.

Hymnus

Quicúmque Christum quæritis,
Oculos in altum tóllite:
Illic licébit vísere
Signum perénnis glóriæ.

Illústre quiddam cérnimus,
Quod nésciat finem pati,
Sublíme, celsum, intérminum,
Antíquius cælo et chao.

Hic ille Rex est Géntium
Populíque Rex Judáici,
Promíssus Abrahæ patri
Ejúsque in ævum sémini.

Hunc, et prophétis téstibus
Iisdémque signatóribus,
Testátor et Pater jubet
Audíre nos et crédere.

Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni per omnes Horas.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

Ad Magnif., Aña Christus Jesus, † splendor Patris et figúra substántiæ ejus, portans ómnia verbo virtútis suæ,purgatiónem peccatórum fáciens, in monte excélso gloriósus apparére hódie dignátus est.

Oratio

Deus, qui fídei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne patrum testimónio roborásti, et adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsa in nube lúcida, mirabíliter præsignásti : concéde propítius ; ut ipsíus Regis glóriæ nos coherédes effícias, et ejúsdem glóriæ tríbuas esse consórtes.Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. præcedentis :

Aña Beátam me dicent † omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invitat. Summum Regem glóriæ, * Christum adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Quicúmque Christum quæritis, ut supra in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Aña Paulo minus † ab Angelis minorátus, glória et honóre coronátus est, et constitútus super ópera mánuum Dei.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña Paulo minus ab Angelis minorátus, glória et honóre coronátus est, et constitútus super ópera mánuum Dei.

Aña Revelávit † Dóminus condénsa, et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas. † Deus majestátis intónuit : *

Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : † vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Aña Revelávit Dóminus condénsa, et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Aña Speciósus forma † præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te : fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus ; * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis ; circumamícta varietátibus

Adducéntur Regi ; vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebún-

tur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Aña Ecce,†nubes lúcida obumbrávit eos : patérna vox audíta est : Hic est Fílius meus.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adjútor in tribulatiónibus,quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus,dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum:* suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret,et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte,quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum:* suscéptor noster Deus Jacob.

Aña Ecce, nubes lúcida obumbrávit eos : patérna vox audíta est : Hic est Fílius meus.

Aña Petrus † et qui cum illo præséntes erant, Christo lætificáti, vidérunt glóriam Dei.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite:* psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña Petrus et qui cum illo præséntes erant, Christo lætificáti, vidérunt glóriam Dei.

Aña Respóndens Petrus, † ait ad Jesum : Dómine, si vis, faciámus hic tria tabernácula.

Psalmus 47

Magnus Dóminus,et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : *

in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam,*in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña Respóndens Petrus, ait ad Jesum : Dómine, si vis, faciámus hic tria tabernácula.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli

Lectio I — *Cap. 1, 10-21*

Fratres: Magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiónem faciátis: hæc enim faciéntes,non peccábitis aliquándo.Sic enim abundánter ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípiam vos semper commonére de his : et quidem sciéntes et confirmátos vos in præsénti veritáte.

℟. Surge, † illumináre, Jerúsalem, quia venit lumen tuum, * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio II

Justum autem árbitror, quámdiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne : certus quod velox est depósitio tabernáculi mei, secúndum quod et Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi. Dabo autem óperam et frequénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis.

℟. In splendénti † nube Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui ; ipsum audíte. ℣. Appáruit nubes obúmbrans, et vox Patris intónuit. Hic est.

Lectio III

Non enim doctas fábulas secúti notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem et præséntiam, sed speculatóres facti illíus magnitúdinis. Accípiens enim a Deo Patre honórem et glóriam, voce delápsa ad eum hujuscémodi a magnífica glória : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui ; ipsum audíte. Et hanc vocem nos audívimus de cælo allátam, cum essémus cum ipso in monte sancto.

℟. Vidéte,†qualem caritátem dedit nobis Deus Pater, *Ut fílii Dei nominémur et simus. ℣. Scimus quóniam, cum apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum sícuti est. Ut fílii.

Lectio IV

Et habémus firmiórem prophéticum sermónem, cui bene

fácitis attendéntes, quasi lucérnæ lucénti in caliginóso loco, donec dies elucéscat, et lúcifer oriátur in córdibus vestris: hoc primum intelligéntes, quod omnis prophetía Scriptúræ própria interpretatióne non fit. Non enim voluntáte humána alláta est aliquándo prophetía; sed Spíritu Sancto inspiráti, locúti sunt sancti Dei hómines.

℟. Assúmpsit † Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus; * In montem excélsum seórsum ascéndens, ibi se transfigúrans, suæ glóriæ claritátem eis osténdit. ℣. Ne vidéntes ejus passiónem turbaréntur, sed fortióri solidítáte firmaréntur. In montem. Glória Patri. In montem.

IN II NOCTURNO

Aña Illúminans † tu mirabíliter a móntibus ætérnis: turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Psalmus 75

Notus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et rédite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Aña Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Aña Mélior est † dies una in átriis tuis, super míllia.

Psalmus 83

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña Mélior est dies una in átriis tuis, super míllia.

Aña Gloriósa † dicta sunt de te, cívitas Dei.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum,* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : † Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei.

Aña Thabor et Hermon † in nómine tuo exsultábunt : tuum bráchium cum poténtia.

Psalmus 88

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis,† jurávi David,servo meo:* Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei ?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi ? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, † orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * Aquilónem et Mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, † et in nómine tuo

exsultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et Sancti Israël, regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti : † Pósui adjutórium in poténte : * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum meum:* óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo,* et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam: * et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea.

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis,non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo : Si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, † et sicut luna perfécta in ætérnum : * et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus:* posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua ?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum ?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine,* sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine,* quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: fiat, fiat.

Aña Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: tuum bráchium cum poténtia.

Aña Lux orta est justo, † et rectis corde lætítia.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Lux orta est justo, et rectis corde lætítia.

Aña Confessiónem, † et decórem índuit: amíctus lúmine sicut vestiménto.

Psalmus 103

Bénedic, ánima mea, Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient:* a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fænum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : † montes excélsi cervis : * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant : * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! † ómnia in sapiéntia fecísti : * impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt ;

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei. * Omnia a te exspéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : † áuferes spíritum eórum, et defícient, * et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Aña Confessiónem, et decórem índuit : amíctus lúmine sicut vestiménto.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo LI in Sabb. ante Dom. II Quadrag. cap. 3-5

Lectio V

Aperit Dóminus coram eléctis téstibus glóriam suam, et commúnem illam cum céteris

córporis formam tanto splendóre claríficat, ut et fácies ejus solis fulgóri símilis, et vestítus candóri nívium esset æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tollerétur; nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas passiónis, quibus reveláta esset abscónditæ excelléntia dignitátis.

℟. Inebriáti sunt † ab ubertáte domus tuæ: * Et torrénte voluptátis tuæ potásti eos. ℣. Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. Et torrénte.

Lectio VI

Sed non minóre providéntia spes sanctæ Ecclésiæ fundabátur, ut totum Christi corpus agnósceret, quali esset commutatióne donándum, ut ejus sibi honóris consórtium membra promítterent, qui in cápite præfulsísset. Confirmándis vero Apóstolis et ad omnem sciéntiam provehéndis, ália quoque in illo miráculo accéssit instrúctio. Móyses enim et Elías, Lex scílicet et Prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquéntes; ut veríssime in illa quinque virórum præséntia complerétur, quod dictum est: In duóbus vel tribus téstibus stat omne verbum.

℟. Præcéptor, † bonum est nos hic esse: * Faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum et Elíæ unum. ℣. Non enim sciébat quid díceret. Faciámus.

Lectio VII

Quid hoc stabílius, quid fírmius verbo, in cujus prædicatióne véteris et novi Testaménti cóncinit tuba, et cum evangélica doctrína, antiquárum protestatiónum instruménta concúrrunt? Astipulántur enim sibi ínvicem utriúsque Fœderis páginæ; et, quem sub velámine mysteriórum præcedéntia signa promíserant, maniféstum atque perspícuum præséntis glóriæ splendor osténdit.

℟. Si ministrátio mortis, † lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere fílii Israël in fáciem Móysi propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur; * Multo magis ministrátio spíritus, quæ manet, erit in glória. ℣. Amplióris enim glóriæ Christus præ Móyse dignus est hábitus, quanto ampliórem honórem habet domo, qui fabricávit eam. Multo.

Lectio VIII

His ergo sacramentórum revelatiónibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens et terréna fastídiens, in ætérnorum desidérium quodam mentis rapiebátur excéssu; et, gáudio totíus visiónis implétus, ibi cum Jesu optábat habitáre, ubi manifésta ejus glória lætabátur. Unde et ait: Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula; tibi unum, Móysi unum et Elíæ unum. Sed huic suggestióni Dóminus non respóndit, signíficans, non quidem ímprobum, sed inordinátum esse quod cúperet; cum salvári mundus, nisi Christi morte, non posset, et exémplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides, ut, licet non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári, intellige-

rémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ prius nobis tolerántiam postulándam esse quam glóriam.

℟. Assúmptis † hódie Dóminus Jesus tribus discípulis, montem, ut oráret, súbiit excélsum solus, et orans coram eis transfigurátus est, faciésque ejus ut sol resplénduit * Ac vestiménta ejus ut nix facta sunt cándida. ℣. Ut autem testimónium habéret a Lege et Prophétis, hinc inde Móyses et Elías visi sunt in majestáte. Ac vestiménta. Glória Patri. Ac vestiménta.

IN III NOCTURNO

Aña Hódie † ad Patris vocem, transfiguráto Dómino, Móyses et Elías affuérunt spléndidi, excéssum ejus, quem complétúrus erat, loquéntes. Cantica Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: † esto bráchium nostrum in mane, cum reliquis ut in Dñicis per Annum. 30

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — *Cap. 17*

In illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 56 in Matth. n. 1

Quóniam multa de perículis, multa de passióne sua, multa de morte et de cæde discipulórum locútus est Dóminus, et áspera complúra atque árdua eis injúnxit; et illa quidem in præsénti vita, et jam imminébant; bona vero in spe et exspectatióne erant: ut puta, quia servárent ánimam suam, si pérderent eam; quia in glória Patris sui ventúrus sit, et præmia redditúrus: ut visu étiam certióres fáceret, et osténderet, quidnam sit illa glória, cum qua ventúrus est, quantum cápere póterant in hac præsénti vita, illis osténdit eámque détegit, ne aut sua aut Dómini morte dóleant, et máxime Petrus.

℟. Vocávit nos † Deus vocatióne sua sancta, secúndum grátiam suam, quæ manifestáta est nunc * Per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi. ℣. Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiónem. Per illuminatiónem.

Lectio X

Et vide, quid agit, cum de regno et de gehénna disserúerit. Nam in eo quod dixit: Qui ínvenit ánimam suam, perdet eam; et quicúmque perdet eam grátia mei, invéniet ipsam; et in eo quod ait: Reddet unicuíque secúndum ópera sua; et regnum et gehénnam designávit.

℟. Deus, † qui fecit de ténebris lumen splendéscere, illúxit in córdibus nostris * Ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei in fácie Jesu Christi. ℣. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde, miséricors et miserátor et justus. Ad illuminatiónem.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Cum ígitur de utrísque disserúerit, regnum quidem ut óculis cernátur, concédit, ge-

hénnam autem mínime; quóniam rudióribus atque ineptióribus illud necessárium fuísset, sed, cum illi probi essent ac perspicáces, satis fuit eos a melióribus confirmári. Hoc étiam multo magis ipsum decébat. Non tamen omníno illud prætermísit, sed et aliquándo atrocitátem gehénnæ quasi ante óculos propónit, véluti cum Lázari imáginem descrípsit, et ejus méminit, qui denários centum repétiit.

℟. Descendéntibus † illis de monte, præcépit Jesus, dicens: Némini dixéritis visiónem, quam vidístis, * Donec Fílius hóminis a mórtuis resúrgat. ℣. Ne mors ejus áliquo modo impedirétur, si hæc vísio in pópulo statim divulgarétur. Donec.

Lectio XII

Tu vero Matthæi philosophíam consídera, qui non celávit nómina eórum, qui præpósiti fúerant. Quod et Joánnes sæpius facit, cum exímias Petri laudes veríssime ac diligentíssime descríbat. Nullum enim in hoc Apostolórum consórtio livor aut inánis glória locum habébat. Primos ígitur Apostolórum seórsum assúmpsit. Quámobrem eos solos accépit? Quia excellentióres céteris vidélicet erant. Cur autem non íllico, sed post sex dies hoc fecit? Ne céteri scílicet discípuli seu hómines moveréntur; qua de re nec eos nominávit, quos acceptúrus erat.

℟. Dum orásset † Dóminus, facta est spécies vultus ejus áltera, et vestítus ejus albus ac refúlgens: * Et duo viri loquebántur cum illo, Móyses et Elías, visi in majestáte. ℣. Dicébant autem excéssum ejus, quem completúrus erat in Jerusálem. Et duo. Glória Patri. Et duo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 17, 1-9

In illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et resplénduit fácies ejus sicut sol: vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et ecce, apparuérunt illis Móyses et Elías cum eo loquéntes. Respóndens autem Petrus, dixit ad Jesum: Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. Adhuc eo loquénte, ecce, nubes lúcida obumbrávit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui; ipsum audíte. Et audiéntes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde. Et accéssit Jesus, et tétigit eos, dixítque eis: Súrgite, et nolíte timére. Levántes autem óculos suos, néminem vidérunt, nisi solum Jesum. Et descendéntibus illis de monte, præcépit eis Jesus, dicens: Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis a mórtuis resúrgat.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Assúmpsit † Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit eos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Ps.

92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Resplénduit † fácies ejus sicut sol : vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix, allelúja.

3 Et ecce, † apparuérunt eis Móyses et Elías loquéntes cum Jesu.

4 Respóndens autem Petrus, † dixit ad Jesum : Dómine, bonum est nos hic esse.

5 Adhuc eo loquénte, † ecce, nubes lúcida obumbrávit eos.

Capitulum *Philip. 3, 20-21*

Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, † qui reformábit corpus humilitátis nostræ, * configurátum córpori claritátis suæ.

℟. br. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, * Allelúja, allelúja. Gloriósus. ℣. Proptérea decórem índuit te Dóminus. Allelúja. Glória Patri. Gloriósus.

Hymnus

Amor Jesu dulcíssime,
Quando cor nostrum vísitas,
Pellis mentis calíginem,
Et nos reples dulcédine.

Quam felix est, quem sátias!
Consors patérnæ déxteræ,
Tu vere lumen pátriæ,
Quod omnem sensum súperat.

Splendor patérnæ glóriæ,
Incomprehénsa bónitas,
Amóris tui cópiam
Da nobis per præséntiam.

Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis, glóriæ et honóris.

Ad Bened., Aña Et ecce † vox de nube, dicens : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui ; ipsum audíte, allelúja.

Oratio

Deus, qui fídei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne patrum testimónio roborásti, et adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsa in nube lúcida, mirabíliter præsignásti : concéde propítius ; ut ipsíus Regis glóriæ nos coherédes effícias, et ejúsdem glóriæ tríbuas esse consórtes. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes tantum fit Commem. Ss. Xysti II Papæ, Felicissimi et Agapiti Mm.

Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Xysti, Felicíssimi et Agapíti natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Aña Resplénduit.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Et ecce.

Capitulum *2 Cor. 3, 18*

Nos omnes reveláta fácie glóriam Dómini speculántes, † in eámdem imáginem trans-

formámur a claritáte in claritátem, * tamquam a Dómini Spíritu.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine, allelúja. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, allelúja.

AD NONAM

Aña Adhuc eo loquénte.

Capitulum *Apoc. 21, 10-11 et 23*

Sústulit me in spíritu in montem magnum et altum, † et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem, descendéntem de cælo a Deo, habéntem claritátem Dei ;* et lucérna ejus est Agnus.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo, allelúja. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 537 præter:

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

Ad Magnif., Aña Et audiéntes † discípuli, cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde. Et accéssit Jesus, et tétigit eos, dixítque eis : Súrgite, et nolíte timére, allelúja.

Et fit Commem. sequentis.

Die 7 Augusti
S. CAJETANI Confessoris

Duplex

Ad Vesperas, Aña Quærite primum † regnum Dei, et justítiam ejus : et hæc ómnia adjiciéntur vobis.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui beáto Cajetáno Confessóri tuo apostólicam vivéndi formam imitári tribuísti : da nobis, ejus intercessióne et exémplo, in te semper confídere, et sola cæléstia desideráre. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Cajetánus, nóbili Thienæa gente Vicéntiæ ortus, statim a matre Deíparæ Vírgini oblátus est. Patávii juris utriúsque láuream adéptus, Romam proféctus est, ubi inter prælátos a Júlio secúndo collocátus et sacerdótio initiátus est. Nosocómiis próprio ære fundátis, étiam morbo pestilénti laborántibus, suis ipse mánibus inserviébat. Proximórum salúti assídue incumbébat, dictus proptérea venátor animárum. Collápsam ecclesiasticórum disciplínam ad formam apostólicæ vitæ instauráre desíderans, órdinem Clericórum regulárium instítuit, qui, abdicáta rerum ómnium terrenárum cura, nec réditus possidérent, nec vitæ subsídia a fidélibus péterent, sed solis eleemósynis sponte oblátis víverent. Itaque, approbánte Cleménte séptimo, ad aram máximam basílicæ Vaticánæ una cum Joánne Petro Caráfa, epíscopo Theatíno, qui póstea Paulus quartus Póntifex máximus fuit, et áliis duóbus exímiæ pietátis viris, vota solémnia emísit. Divíni cultus stúdium, nitórem domus Dei, sacrórum rítuum observántiam et sanctíssimæ Eucharistíæ frequentiórem usum máxime promóvit. Plenus méritis, Neápoli migrávit in cælum, ibíque corpus ejus in ecclésia sancti Pauli magna religióne cólitur.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña Nolíte † sollíciti esse, dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus? Scit enim Pater vester, quid vobis necésse sit.

Et fit Commem. S. Donati Episcopi et Martyris.

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, tuórum glória sacerdótum: præsta, quæsumus; ut sancti Mártyris tui et Epíscopi Donáti, cujus festa gérimus, sentiámus auxílium. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif., Aña Quærite primum † regnum Dei, et justítiam ejus: et hæc ómnia adjiciéntur vobis.

Oratio ut supra.

Et fit Commem. S. Cyriaci Martyris.

Die 8 Augusti

S. CYRIACI Mart.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit ; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beáti Cyríaci Mártyris tui solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Die 9 Augusti

IN VIGILIA S. LAURENTII

Martyris

Officium fit de Feria. Tres Lectiones de Homilia in Evangelium Si quis vult, de Communi unius Martyris 43* ℟℟. de Dñica præcedenti ejusdem Nocturni, cujus est Absolutio.

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris : et intercessióne beáti Lauréntii Mártyris tui, cujus prævenímus festivitátem; perpétuam nobis misericórdiam benígnus impénde. Per Dóminum.

DIE 10 AUGUSTI

S. LAURENTII MARTYRIS

Duplex II Classis cum Octava Simplici

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Lauréntius † ingréssus est Martyr, et conféssus est nomen Dómini Jesu Christi. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. 4*

2 Lauréntius † bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit.

3 Adhæsit † ánima mea post te, quia caro mea igne cremáta est pro te, Deus meus.

4 Beátus Lauréntius † orábat, dicens: Grátias tibi ago, Dómine, quia jánuas tuas íngredi mérui.

Capitulum *2 Cor. 9, 6*

Fratres: Qui parce séminat, parce et metet; † et qui séminat in benedictiónibus, * de benedictiónibus et metet.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif., Aña Levíta Lauréntius † bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit, et thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus.

Oratio

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus: vitiórum nostrórum flammas exstínguere; qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Beátus Lauréntius Christi Martyr triúmphat coronátus in cælis: * Veníte, adorémus Dóminum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Deus, tuórum mílitum, ut supra in Vesperis.

IN I NOCTURNO

Aña Quo progréderis † sine fílio, pater? quo, sacérdos sancte, sine minístro próperas? Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi unius Martyris. 29*

Aña Noli me derelínquere, † pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi, quos tradidísti mihi. Ps. 2 Quare fremuérunt Gentes.

Aña Non ego te désero, fili, † neque derelínquo; sed majóra tibi debéntur pro Christi fide certámina. Ps. 4 Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ.

Aña Beátus Lauréntius † orábat, dicens: Dómine Jesu Christe, Deus de Deo, miserére mihi servo tuo. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Aña Dixit Románus † ad beátum Lauréntium: Vídeo ante te júvenem pulchérrimum, festína me baptizáre. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Aña Beátus Lauréntius dixit: † Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce caléscunt. Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 51, 1-17*

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meam a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor.

℟. Levíta † Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit, * Et thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et thesáuros.

Lectio II

Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuátus: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Puer meus, † noli timére, quia ego tecum sum, dicit Dóminus: * Si transíeris per ignem, flamma non nocébit tibi, et odor ignis non erit in te. ℣. Liberábo te de manu pessimórum, et éruam te de manu fórtium. Si transíeris.

Lectio III

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium. Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecátus sum.

℟. Strinxérunt † córporis membra pósita super cratículam: ministrántibus prunas insúltat Levíta Christi: * Beáte Lau-

rénti, Martyr Christi, intercéde pro nobis. ℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce caléscunt. Beáte.

Lectio IV

Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Beátus Lauréntius dixit: † Ego me óbtuli sacrifícium * In odórem suavitátis. ℣. Gáudeo plane, quia hóstia Christi éffici mérui. In odórem. Glória Patri. In odórem.

IN II NOCTURNO

Aña Strinxérunt † córporis membra pósita super cratículam: subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? 33*

Aña Igne † me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Psalmus 16

Exáudi, Dómine, justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam;

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: † igne me examinásti, * et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt:

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, † ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum: † éripe ánimam meam ab ímpio, * frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt relíquas suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Aña Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Aña Interrogátus, † te Dóminum conféssus sum, assátus, grátias ago. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex. 33*

Aña Beátus Lauréntius † clamávit et dixit: Deum meum colo, et illi soli sérvio. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus. 34*

Aña Dispérsit, † dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi. Ps. 63 Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor. 34*

Aña Protéctor tuus† ego sum, noli timére: si transíeris per ignem, flamma non nocébit tibi, et odor ignis non erit in te. Ps. 91 Bonum est confitéri Dómino. 35*

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 85; in Natali S. Laurentii, cap. 2-4

Lectio V

Cum furor Gentílium potestátum in electíssima quæque Christi membra sævíret, ac præcípue eos, qui órdinis erant sacerdotális, impéteret, in levítam Lauréntium, qui non solum ministério sacramentórum, sed étiam dispensatióne ecclesiásticæ substántiæ præeminébat, ímpius persecútor efférbuit, dúplicem sibi prædam de uníus viri comprehensióne promíttens; quem, si fecísset sacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exsórtem.

℟. Quo progréderis † sine fílio, pater? quo, sacérdos sancte, sine diácono próperas? * Tu numquam sine minístro sacrifícium offérre consuéveras. ℣. Quid ergo in me displícuit paternitáti tuæ? numquid degénerem me probásti? Experíre, utrum idóneum minístrum elégeris, cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem. Tu numquam.

Lectio VI

Armátur ítaque gémina face homo pecúniæ cúpidus et veritátis inimícus: avarítia, ut rápiat aurum; impietáte, ut áuferat Christum. Póstulat sibi ab immaculáto sacrárii præsule opes ecclesiásticas, quibus avidíssimus inhiábat, inférri. Cui Levíta castíssimus, ubi eas repósitas habéret osténdens, numerosíssimos sanctórum páuperum óbtulit greges, in quorum victu atque vestítu inamissíbiles condíderat facultátes, quæ tanto intégrius erant salvæ, quanto sánctius probabántur expénsæ.

℟. Noli † me derelínquere, pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi. * Non ego te désero, fili, neque derelínquo; sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina. ℣. Nos quasi senes leviòris pugnæ cursum recípimus, te autem quasi júvenem manet gloriósior de tyránno triúmphus: post tríduum me sequéris sacerdótem levíta. Non ego.

Lectio VII

Fremit ergo prædo frustrátus, et in ódium religiónis, quæ talem divitiárum usum instituísset, ardéscens, direptiónem thesáuri potióris aggréditur, apud quem nullam denariórum substántiam reperísset; ut illud depósitum, quo sacrátius erat dives, auférret. Renuntiáre Christo Lauréntium jubet, et solidíssimam illam levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére supplíciis; quorum ubi prima nil

óbtinent, vehementióra succédunt. Láceros artus et multa vérberum sectióne conscíssos subjécto præcipit igne torréri; ut per cratem férream, quæ jam de fervóre contínuo vim in se habéret uréndi, conversórum altérna mutatióne membrórum, fíeret cruciátus veheméntior et pœna prodúctior.

℟. Beátus Lauréntius † clamávit et dixit: Deum meum colo, illi soli sérvio; * Et ídeo non tímeo torménta tua. ℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce caléscunt. Et ídeo.

Lectio VIII

Nihil óbtines, nihil próficis, sæva crudélitas. Subtráhitur torméntis tuis matéria mortális, et, Lauréntio in cælos abeúnte, tu déficis flammis tuis. Superári cáritas Christi flamma non pótuit; et ségnior fuit ignis, qui foris ussit, quam qui intus accéndit. Sævísti persecútor in Mártyrem: sævísti, et auxísti palmam, dum ággeras pœnam. Nam quid non ad victóris glóriam ingénium tuum réperit, quando in honórem transíerunt triúmphi étiam instruménta supplícii? Gaudeámus ígitur, dilectíssimi, gáudio spiritáli, et de felicíssimo ínclyti viri fine gloriémur in Dómino, qui est mirábilis in Sanctis suis, in quibus nobis et præsídium constítuit et exémplum; atque ita per univérsum mundum clarificávit glóriam suam, ut a solis ortu usque ad occásum, leviticórum lúminum coruscánte fulgóre, quam clarificáta est Jerosólyma Stéphano, tam illústris fíeret Roma Lauréntio.

℟. Méruit † esse hóstia levíta Lauréntius, qui dum assarétur, non negávit Dóminum; * Et ídeo invéntus est sacrifícium laudis. ℣. In cratícula pósitus, Deum non negávit: et ad ignem applicátus, Christum conféssus est. Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

IN III NOCTURNO

Aña Nisi granum fruménti † cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, cum reliquis. 37*

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX — Cap. 12

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen, dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 51 in Joann. n. 9-10

Ipse Dóminus Jesus erat granum mortificándum et multiplicándum: mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhórtans ad passiónis suæ sectánda vestígia, Qui amat inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest. Qui amat, perdet; id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo.

℟. In cratícula † te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus te Dóminum Jesum Christum conféssus sum. ℣. Probásti, Dómine, cor meum, et visitásti nocte. Et ad.

Lectio X

Item álio modo : Qui amat ánimam suam, perdet eam ; noli amáre, ne perdas; noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita. Hoc autem, quod postérius dixi, magis habére vidétur evangélicus sensus ; séquitur enim : Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ergo, quod supra dictum est, Qui amat, subintellígitur in hoc mundo, ipse útique perdet; qui autem odit, útique in hoc mundo, in vitam ætérnam ipse custódiet eam.

℟. O Hippólyte, † si credíderis in Dóminum Jesum Christum, * Et thesáuros tibi osténdo, et vitam ætérnam promítto. ℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit : Si credis in Dóminum Jesum Christum. Et thesáuros.

Lectio XI

Magna et mira senténtia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti; si bene óderis, tunc amásti. Felíces, qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo. Sed vide, ne tibi subrépat, ut teípsum velis interímere, sic intelligéndo, quod debes odísse in hoc mundo ánimam tuam.

℟. Beátus Lauréntius dixit: † Disce, miser, quanta est virtus Dómini : * Nam carbónes isti non dolórem, sed refrigérium mihi præstant. ℣. Ecce, miser, assásti me una parte, regýra áliam, et mandúca. Nam carbónes.

Lectio XII

Hinc enim quidam malígni atque pervérsi hómines, et in seípsis crudelióres et sceleratióres homicídæ, flammis se donant, aquis se præfócant, præcipítio se collídunt, et péreunt. Hoc Christus non dócuit ; immo étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit : Redi retro, sátana : scriptum est, Non tentábis Dóminum, Deum tuum. Petro autem dixit, signíficans qua morte clarificatúrus erat Deum : Cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas quo volébas ; cum autem senúeris, alter te cinget, et feret quo tu non vis. Ubi satis expréssit, non a seípso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi.

℟. Gáudeo plane, † quia hóstia Christi éffici mérui : accusátus, non negávi ; interrogátus, Christum conféssus sum ; * Assátus, grátias ago. ℣. Ego me óbtuli sacrifícium Deo in odórem suavitátis. Assátus. Glória Patri. Assátus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 12, 24-26

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen, dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet : si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Qui amat ánimam suam, perdet eam : et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit

eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur: et ubi sum ego, illic et minístér meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Lauréntius † ingréssus est Martyr, et confessus est nomen Dómini Jesu Christi. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Lauréntius † bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit.

3 Adhæsit † ánima mea post te, quia caro mea igne cremáta est pro te, Deus meus.

4 Misit Dóminus † Angelum suum, et liberávit me de médio ignis, et non sum æstuátus.

5 Beátus Lauréntius † orábat, dicens: Grátias tibi ago, Dómine, quia jánuas tuas íngredi mérui.

Capitulum *2 Cor. 9, 6*

Fratres: Qui parce séminat, parce et metet; † et qui séminat in benedictiónibus, * de benedictiónibus et metet.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

Hymnus

Martyr Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus:

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Bened., Aña In cratícula † te Deum non negávi, et ad ignem applicátus te Christum conféssus sum: probásti cor meum, et visitásti nocte: igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Oratio

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus: vitiórum nostrórum flammas exstínguere; qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Lauréntius.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM

Aña Adhæsit.

Capitulum *2 Cor. 9, 7*

Unusquísque prout destinávit in corde suo, † non ex tristítia, aut ex necessitáte; * hílarem enim datórem díligit Deus.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD NONAM

Aña Beátus Lauréntius.

Capitulum *2 Cor. 9, 8-9*

Potens est autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis; † ut, in ómnibus semper

omnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, * sicut scriptum est: Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 553 præter sequentia.

Psalmi ut in II Vesperis de Communi unius Martyris. 41*

℣. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est. ℟. Qui per signum crucis cæcos illuminávit.

Ad Magnif., Aña Beátus Lauréntius † dum in cratícula superpósitus urerétur, ad impiíssimum tyránnum dixit: Assátum est jam, versa et mandúca; nam facultátes Ecclésiæ, quas requíris, in cæléstes thesáuros manus páuperum deportavérunt.

Et non fit Commem. sequentis.

De Octava S. Laurentii fit tantum Commemoratio in die ipsa Octava, ut suo loco notatur.

Die 11 Augusti

SS. TIBURTII ET SUSANNÆ

Virginis, Martyrum

Memoria

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis, † omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii et Susánnæ nos, Dómine, fóveant continuáta præsídia: quia non désinis propítius intuéri; quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

Die 12 Augusti

S. CLARÆ Virginis

Memoria

Ad Vesperas, Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Claræ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Die 13 Augusti

SS. HIPPOLYTI ET CASSIANI

Martyrum

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beatórum Mártyrum tuórum Hippólyti et Cassiáni veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Si hodie fuerit Sabbatum, fit de Vigilia anticipata Assumptionis, ut die sequenti notatur, cum Commem. Ss. Martyrum.

Vesp. de Feria, Commem. S. Eusebii Conf.

Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Eusébii Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Die 14 Augusti
IN VIGILIA ASSUMPTIONIS B. MARIÆ VIRG.

Officium fit de Feria ut in Psalterio, cum Homilia et Oratione ut infra. ℟℟. de Dñica præcedenti ejusdem Nocturni, cujus est Absolutio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 11, 27-28*

In illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 21 in Joann. n. 3

Cum audíeris mulíerem illam dicéntem : Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ tu suxísti ; deínde Dóminum respondéntem : Quinímmo beáti qui áudiunt verbum Dei et custódiunt illud ; ea senténtia dictum exístima, non quod Matrem neglígeret, sed nihil ei utilitátis matris nomen allatúrum osténderet, nisi bonitáte et fide præstáret. Quod si Maríæ nihil, sine virtúte,matérna cáritas erat profutúra ; longe minus nobis patris, fratris, matris, fílii bónitas, nisi áliquid nostrum afferámus.

Lectio II

In nullo namque álio, nisi in solis sui ipsíus virtútibus, post divínam grátiam, de salúte cuípiam sperándum est. Nam, si id profutúrum erat per se Maríæ,profuísset étiam Judæis,quorum consanguíneus erat Christus secúndum carnem ; profuísset civitáti,in qua natus est ; profuísset frátribus. Atqui, dum fratres rerum suárum curam habuérunt, nihil eis propinquitátis nomen prófuit, sed cum réliquo mundo damnáti erant.

Lectio III

Tunc autem admiratióni esse cœpérunt, quando própria claruérunt virtúte. Pátria vero nihil inde consecúta cécidit, et incéndio absúmpta est ; concíves mísere interémpti periére ; consanguínei secúndum carnem nil ad salútem lucráti sunt,deficiénte virtútis patrocínio. Verum Apóstoli ante omnes claríssimi evasérunt, cum se ad veram et expeténdam ejus familiaritátem consuetudinémque per obediéntiam contulérunt. Hinc intellígimus, fide semper nobis opus esse et vita, quæ virtútibus lúceat : hæc dumtáxat salvos nos fácere póterit.

Oratio

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da, quæsumus; ut, sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse festivitáti: Qui vivis et regnas.

In Laudibus fit Commem. S. Eusebii,

Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui nos beáti Eusébii ut supra. 561

Et dicitur Suffragium :

Aña Sancti omnes † intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Oratio A cunctis nos, quæsumus ut in Psalterio. 176

Vesperæ de sequenti.

ASSUMPTA EST MARIA IN CÆLUM : GAUDENT ANGELI

DIE 15 AUGUSTI

IN ASSUMPTIONE B. MARIÆ V.

Duplex I Classis cum Octava communi

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Assúmpta est † María in cælum : gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Psalmi Dixit Dóminus Dómino meo, ut in Communi Festorum B. Mariæ V. 187*

2 María † Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem † unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Pulchra es et decóra,† fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum *Eccli. 24, 11-12*

In ómnibus réquiem quæsívi,et in hereditáte Dómini morábor. † Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : * et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

℟. br. Assúmpta est María in cælum, * Gaudent Angeli. Assúmpta. ℣. Laudántes benedícunt Dóminum. Gaudent.Glória Patri. Assúmpta.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve víncla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ad Magnif., Aña Virgo prudentíssima, † quo progréderis, quasi auróra valde rútilans? Fília Sion, tota formósa et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol.

IN II VESPERIS

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ad Magnif., Aña Hódie † María Virgo cælos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

Oratio

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce: ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit.

Ad Completorium et Horas, per Octavam Hymni concluduntur: Glória tibi, Dómine, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Invitat. Veníte, adorémus Regem regum, * Cujus hódie ad æthéreum Virgo Mater assúmpta est cælum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Exaltáta est † sancta Dei Génitrix super choros Angelórum ad cæléstia regna. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, de Communi Festorum B. M. V. 189*

Aña Paradísi portæ † per te nobis apértæ sunt, quæ hódie gloriósa cum Angelis triúmphas. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei. 190*

Aña Benedícta tu † in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ps. 23 Dómini est terra et plenitúdo ejus. 190*

Aña Spécie tua † et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum, cum reliquis Añis et Psalmis ut in Communi Festorum B. Mariæ V. 191*

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Incípiunt Cántica canticórum

Lectio I *Cap. 1, 1-16*

Osculétur me ósculo oris sui, quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum; ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me: post te currémus in odórem unguentó-

rum tuórum. Introdúxit me rex in cellária sua; exsultábimus et lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum. Recti díligunt te.

℟. Vidi † speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum; cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus; * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ et thuris? Et sicut.

Lectio II

Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis. Nolíte me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol. Fílii matris meæ pugnavérunt contra me; posuérunt me custódem in víneis, víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum.

℟. Sicut cedrus † exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio III

Si ignóras te, o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hædos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis; collum tuum sicut monília. Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto.

℟. Quæ est ista, † quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio IV

Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi in víneis Engáddi. Ecce, tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es; óculi tui columbárum. Ecce, tu pulcher es, dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus, tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Super salútem † et omnem pulchritúdinem dilécta es a Dómino, et Regína cælórum vocári digna es: * Gaudent chori Angelórum, consórtes et concíves nostri. ℣. Sola namque sine exémplo placuísti fémina Christo. Gaudent. Glória Patri. Gaudent.

IN II NOCTURNO

Añæ et Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ V. 193*

℣. Assúmpta est María in cælum: gaudent Angeli. ℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

Sermo sancti Joánnis Damascéni

Orat. II de Dormit. Deiparæ n. 2

Lectio V

Hódie sacra et animáta arca Dei vivéntis, quæ suum in útero concépit Creatórem, requiéscit in templo Dómini, quod

nullis est exstrúctum mánibus. Et David exsúltat ejus parens, et cum eo choros ducunt Angeli, célebrant Archángeli, Virtútes gloríficant, Principátus exsúltant, Potestátes collætántur, gaudent Dominatiónes, Throni festum diem agunt, laudant Chérubim, glóriam ejus prædicant Séraphim.

℟. Ornátam † monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Lectio VI

Hódie Eden novi Adam paradísum súscipit animátum, in quo solúta est condemnátio, in quo plantátum est lignum vitæ, in quo opérta fuit nostra núditas. Hódie Virgo immaculáta, quæ nullis terrénis inquináta est afféctibus, sed cæléstibus educáta cogitatiónibus, non in terram revérsa est; sed, cum esset animátum cælum, in cæléstibus tabernáculis collocátur.

℟. Beátam † me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio VII

Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodo illa mortem gustáret? Sed cedit legi latæ ab eo quem génuit; et, ut fília véteris Adam, véterem senténtiam súbiit (nam et ejus Fílius, qui est Vita ipsa, eam non recusávit); ut autem Dei vivéntis Mater, ad illum ipsum digne assúmitur. Heva, quæ serpéntis suggestióni asséensum præbuit, partus dolóre, et mortis senténtia damnátur, et in inferórum collocátur penetrálibus.

℟. Beáta es, † Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Genuísti.

Lectio VIII

Hanc autem vere beátam, quæ Dei verbo aures præstitit, et Spíritus Sancti operatióne repléta est, atque ad Archángeli spiritálem salutatiónem, sine voluptáte et viríli consórtio, Dei Fílium concépit, et sine dolóre áliquo péperit, ac totam se Deo consecrávit, quonam modo mors devoráret? quómodo ínferi suscíperent? quómodo corrúptio inváderet corpus illud, in quo Vita suscépta est? Huic recta, plana et fácilis ad cælum paráta est via. Si enim, Ubi ego sum, illic et minister meus erit, inquit Vita et Véritas Christus; quómodo non pótius mater cum ipso erit?

℟. Ista est † speciósa inter fílias Jerúsalem, sicut vidístis eam plenam caritáte et dilectióne, * In cubílibus et in hortis arómatum. ℣. Ista est quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens. In cubílibus. Glória Patri. In cubílibus.

IN III NOCTURNO

Aña Hortus conclúsus † es, Dei Génitrix, hortus conclúsus,

fons signátus: surge, própera, amíca mea, et veni. Cantica Obaudíte me, divíni fructus, cum reliquis de Communi Festorum B. Mariæ V. 197*

℣. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum. ℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 10*

In illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo CIV. in Evangel. Lucæ, cap. X, v. 38

Sanctum Evangélium cum legerétur, audívimus a fémina religiósa suscéptum esse Dóminum hospítio, éaque Martha vocabátur. Et, cum esset ipsa occupáta in cura ministrándi, soror ejus María sedébat ad pedes Dómini, et audiébat verbum ejus. Laborábat illa, vacábat ista: illa erogábat, hæc implebátur.

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea.

Lectio X

Verúmtamen Martha, labórans multum in illa occupatióne et negótio ministrándi, interpellávit Dóminum, et de soróre sua conquésta est, quod eam laborántem non adjuváret. Dóminus autem pro María respóndit Marthæ; et ipse ejus factus est advocátus, qui judex fúerat interpellátus. Martha, inquit, circa multa es occupáta, quando unum est necessárium; María meliórem partem elégit, quæ non auferétur ab ea.

℟. Beáta es, † Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Intercéde.

Bened. Cujus Festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio XI

Audívimus enim et interpellatiónem interpellántis, et senténtiam júdicis. Quæ senténtia interpellánti respóndit, suscéptam defféndit; erat enim María inténta dulcédini verbi Dómini. Inténta erat Martha, quómodo pásceret Dóminum; inténta María, quómodo pascerétur a Dómino. A Martha convívium Dómino parabátur, in cujus convívio María jam jucundabátur.

℟. Hódie † María Virgo cælos ascéndit: gaudéte, * Quia cum Christo regnat in ætérnum. ℣. Assúmpta est María in cælum: gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Quia.

Lectio XII

Cum ergo María suáviter audíret verbum dulcíssimum, et corde intentíssimo pascerétur, interpelláto Dómino a soróre sua, quómodo putámus eam timuísse, ne díceret ei Dóminus: Surge, et ádjuva soró-

rem tuam? Mira enim suavitáte tenebátur; quæ profécto major est mentis quam ventris. Excusáta est, sedit secúrior. Quómodo autem excusáta? Attendámus, inspiciámus, perscrutémur quod póssumus, ut pascámur et nos.

℞. Felix namque es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Assumptiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 10, 38-42

In illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam: et huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini, audiébat verbum illíus. Martha autem satagébat circa frequens ministérium: quæ stetit, et ait: Dómine, non est tibi curæ, quod soror mea relíquit me solam ministráre? dic ergo illi, ut me ádjuvet. Et respóndens, dixit illi Dóminus: Martha, Martha, sollícita es, et turbáris erga plúrima: porro unum est necessárium. María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea.

AD LAUDES

Aña 1 Assúmpta est † María in cælum: gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 María † Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem † unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Benedícta † fília tu a Dómino: quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Pulchra es et decóra, † fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum *Eccli. 24, 11-12*

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. † Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: * et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

℞. br. María Virgo assúmpta est * Ad æthéreum thálamum. María. ℣. In quo Rex regum stelláto sedet sólio. Ad æthéreum. Glória Patri. María.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera:
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti jánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℞. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ad Bened., Aña Quæ est ista, † quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Oratio

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce: ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit.

AD TERTIAM

Aña María.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

AD SEXTAM

Aña In odórem.

Capitulum *Eccli. 24, 15-16*

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Assúmpta est María in cælum: gaudent Angeli. ℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

AD NONAM

Aña Pulchra es et decóra.

Capitulum *Eccli. 24, 19-20*

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum. ℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 563 præter sequentia:

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ad Magnif., Aña Hódie † María Virgo cælos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

INFRA OCTAVAM ASSUMPTIONIS B. MARIÆ V.

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Veníte, adorémus Regem regum, * Cujus hódie ad æthéreum Virgo Mater assúmpta est cælum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña I die, quo fit de Octava Exaltáta est † sancta Dei Génitrix super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Psalmi de Feria occurrenti.

Aña II die Benedícta tu † in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Aña III die Adjuvábit eam † Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña IV die Fons hortórum, † púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano.

Aña V die Gaude, María Virgo : † cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Feriis II et V

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Si Feria II vel V dicta fuerit Aña Exaltáta est, sumatur ℣. Assúmpta est.

Absol. Exáudi, Dómine.

Feriis III et VI

℣. Assúmpta est María in cælum: gaudent Angeli. ℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

Absol. Ipsíus píetas.

Feria IV et Sabbato

℣. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum. ℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Absol. A vínculis.

Benedictiones

1 Ille nos benedícat.

2 Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

3 Ad societátem.

Lectiones ut infra secundum diem.

Responsoria pro Feriis II et V

℟. I Vidi † speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum; cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus; * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ et thuris? Et sicut.

℟. II Sicut cedrus † exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

℟. III Quæ est ista, † quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

Pro Feriis III et VI

℟. I Ornátam † monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

℟. II Beátam † me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

℟. III Beáta es, † Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

Pro Feria IV et Sabbato

℟. I Diffúsa est † grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea.

℟. II Beáta es, † Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Intercéde.

℟. III Hódie † María Virgo cælos ascéndit: gaudéte, * Quia cum Christo regnat in ætérnum. ℣. Assúmpta est María in cælum: gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Quia. Glória Patri. Quia.

IN II NOCTURNO

Aña I die, quo fit de Octava Paradísi portæ † per te nobis apértæ sunt, quæ hódie gloriósa cum Angelis triúmphas.

Psalmi de Feria occurrenti.

Aña II die Spécie tua † et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña III die Favus distíllans † lábia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris.

Aña IV die Sicut lætántium † ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Aña V die Dignáre me laudáre te, † Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Capitulum *Eccli. 24, 13*

In Jacob inhábita, † et in Israël hereditáre,* et in eléctis meis mitte radíces.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Prædictum Capitulum et ℣. dicuntur per totam Octavam, nisi mutandus sit ℣. propter Añam præcedentem; tunc dicitur

℣. Assúmpta est María in cælum: gaudent Angeli. ℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

Oratio

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce: ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit et regnat.

Ad Laudes et per Horas omnia ut in Festo. 568

Die 16 Augusti

DE II DIE INFRA OCTAVAM ASSUMPTIONIS B. MARIÆ V.

IN I NOCTURNO

De Sermóne sancti Joánnis Damascéni

Oratio II in Dormit. Deiparæ, n. 15

Lectio I

Nos, qui Deum cólimus, Deum, inquam, non ex níhilo prodúctum, sed sempitérnum ex sempitérno, omníque causa, ratióne et cogitatióne tum témporis tum natúræ superiórem; Dei Matrem honorámus et venerámur: non quod divinitátem ejus ortum ex ea traxísse statuámus (Dei síquidem generátio témpore caret, eamdémque cum Patre æternitátem habet), verum secúndam nativitátem confitémur, per voluntáriam carnis susceptiónem, cujus causam et nóvimus, et láudibus efférimus. Propter nos enim, ac nostræ salútis causa incarnátur, qui sine inítio incorpóreus est, ut símili per símile salútem ásferat: atque assúmpta sine viríli compléxu carne, ex hac sacra Vírgine páritur, ipse totus Deus manens, et totus homo factus: ipse to-

tus Deus una cum carne sua, totúsque homo cum sua divinitáte. Ad hunc modum Dei Matrem Vírginem istam agnóscimus, ejúsque dormitiónem celebrámus.

Lectio II

Hanc Dei incarnáti Matrem nos, qui eo locupletáti sumus,ut Christi pópulus et simus et dicámur, sacris hódie cánticis prædicémus; hanc noctúrnis statiónibus honorémus; hanc ánimi et córporis mundítia oblectémus: hanc, inquam, vere puram, atque ómnibus post Deum puritáte præstántem. Solent enim simília simílibus exsultáre. Hanc misericórdia et commiseratióne erga egénos colámus et observémus. Si enim Deus nulla re æque cólitur, atque misericórdia : quis contradícet Matrem quoque non lætári simílibus?

Lectio III

Hæc ineffábilem divínæ in nos dilectiónis abýssum publicávit. Per hanc diutúrnum illud bellum, quod cum Creatóre gerebátur, profligátum fuit; per hanc nobis cum eo reconciliátio sancíta, paxque et grátia donáta est: unde Angeli una cum homínibus choros ágitant, et qui prius contémptui erámus, Dei fílii effécti sumus. Ex ea vite uvam collégimus: ex ea immortalitátis germen excérpsimus. Hæc nobis ómnia bona conciliávit. In hac Deus homo factus est, et homo Deus. Et quid hoc admirabílius? quid beátius?

Vesperæ de Octava Assumptionis B. Mariæ V., Commem. diei Octavæ S. Laurentii Martyris.

Aña Levíta Lauréntius † bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit, et thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Excita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, cui beátus Lauréntius Levíta servívit: ut, eódem nos repléti, studeámus amáre quod amávit, et ópere exercére quod dócuit. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Die 17 Augusti

DE III DIE INFRA OCTAVAM ASSUMPTIONIS B. MARIÆ V.

De Sermóne sancti Joánnis Damascéni

Oratio II de Dormit. Deiparæ, n. 16

Lectio I

Jubilémus in arca Dómini Dei toto ánimo, et muri cadent Jerichuntíni, contrariárum, ínquam,potestátum inféstæ munitiónes. Cum David exsultémus spíritu: Arca enim Dómini hódie requiévit. Clamémus cum Gabriéle, qui primum locum óbtinet inter Angelos: Ave, grátia plena; Dóminus tecum. Ave, gáudii pélagus inexháustum : ave, únicum molestiárum levámen : ave, ómnium cordis dolórum medicaméntum. Ave, sancta Virgo, per quam mors quidem fuit expúlsa, vita autem introdúcta.

Lectio II

Tu vero, o sacrórum sepulcrórum sacratíssimum post Dómini quidem sepúlcrum, quod vitæ dedit princípium, quod fuit fons resurrectiónis: (tecum enim

loquar, tamquam cum animáto): úbinam est aurum, quod manus Apostolórum in te condidérunt? Ubi divítiæ, quæ consúmi néqueunt? Ubi pretiósus ille thesáurus, qui vitam suscépit? Ubi novum volúmen, in quo ineffabíliter Dei Verbum sine manu inscríptum fuit? Ubi abýssus grátiæ, ubi pélagus curatiónum? Ubi est desiderábile illud Deíparæ Vírginis corpus?

Lectio III

Quid quæritis in sepúlcro eam, quæ ad cæléstia transláta est tabernácula? Cur a me custódiæ ratiónem expóscitis? Non possum ego divínis jussis resístere. Sacrosánctum illud corpus, quod mihi quoque sanctitátem impertívit, ac pretiosíssimi unguénti fragrántia me replévit, et divínum templum effécit, relíctis sindónibus, ábiit raptum sublíme, comitántibus Angelis, Archángelis et ómnibus cæléstibus poténtiis. Nunc me circúmdant Angeli, nunc divína in me hábitat grátia. Ego evási officína medicínæ ægrotántibus: ego fons perénnis curatiónum: ego remédium advérsus dæmones: ego cívitas refúgii ómnibus ad me confugiéntibus.

Ad Laudes fit Commem. Octavæ S. Laurentii.

Aña In cratícula † te Deum non negávi, et ad ignem applicátus te Christum conféssus sum: probásti cor meum, et visitásti nocte: igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio Excita, Dómine, ut supra. 572

Vesperæ de Octava, Commem. S. Agapiti Martyris.

Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Lætétur Ecclésia tua, Deus, beáti Agapíti Mártyris tui confísa suffrágiis: atque, ejus précibus gloriósis, et devóta permáneat, et secúra consístat. Per Dóminum nostrum.

Die 18 Augusti

DE IV DIE INFRA OCTAVAM ASSUMPTIONIS B. MARIÆ V.

De Sermóne sancti Joánnis Damascéni

Oratio II de Dormit. Deiparæ, n. 18

Lectio I

Ex antíqua accépimus traditióne, quod témpore gloriósæ dormitiónis beátæ Vírginis, univérsi quidem sancti Apóstoli, qui orbem terræ ad salútem Géntium peragrábant, moménto témporis in sublíme eláti, convenérunt Jerosólymis. Cumque illic essent, eis vísio appáruit angélica, et audíta est psalmodía cæléstium Potestátum; et sic cum divína glória in manus Dei sanctam trádidit ánimam. Ejus autem corpus, quod Deum ineffábili quadam ratióne suscépit, cum angélica et apostólica hymnodía elátum, in lóculo fuit depósitum Gethsémane; quo in loco Angelórum cantus mansit tres dies contínuos.

Lectio II

Post tres autem dies angélico cantu cessánte, qui áderant Apóstoli (cum unus Thomas, qui abfúerat, post tértium diem venísset, et, quod Deum suscéperat, corpus adoráre voluísset), túmulum aperuérunt; sed omni ex parte sacrum ejus corpus nequáquam inveníre potuérunt. Cum ea autem tantum inveníssent, in quibus fúerat compósitum, et ineffábili, qui ex iis proficiscebátur, essent odóre repléti, lóculum clausérunt. Ejus mystérii obstupefácti miráculo, hoc solum cogitáre potuérunt, quod, cui plácuit ex María Vírgine carnem súmere et hóminem fíeri et nasci, cum esset Deus Verbum et Dóminus glóriæ, quique post partum incorrúptam servávit ejus virginitátem; eídem étiam plácuit, et ipsíus, postquam migrávit, immaculátum corpus, incorrúptum servátum, translatióne honoráre ante commúnem et universálem resurrectiónem.

Lectio III

Aderant tunc cum Apóstolis sanctíssimus Timótheus, primus epíscopus Ephesiórum, et Dionýsius Areopagíta, sicut ipse testátur in iis, quæ de beáto Hierótheo, qui ipse quoque tunc áderat, scripsit ad prædíctum Timótheum, sic dicens: Nam étiam apud ipsos a Deo afflátos Sacrórum antístites, quando nos quoque, ut nosti, et multi ex sanctis nostris frátribus, ad contuéndum corpus, quod Vitæ princípium dedit et Deum suscépit, convenissémus (áderat autem et Dómini frater Jacóbus, et Petrus, supréma et antiquíssima theologórum súmmitas), et, viso sacro córpore, plácuit ómnibus, prout quisque póterat, hymnis celebráre infinítam bonitátem divínæ poténtiæ.

In Laudibus fit Commem. S. Agapiti,

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio ut supra. 573

Vesperæ de Octava.

Die 19 Augusti

DE V DIE INFRA OCTAVAM ASSUMPTIONIS B. MARIÆ V.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Sermo 1 de Assumpt. B. M. V. n. 1

Lectio I

Virgo, hódie gloriósa cælos ascéndens, supernórum gáudia cívium copiósis sine dúbio cumulávit augméntis. Hæc est enim, cujus salutatiónis vox et ipsos exsultáre facit in gáudio, quos matérna adhuc víscera claudunt. Quod, si párvuli necdum nati ánima liquefácta est, ut María locúta est; quid putámus, quænam illa fúerit cæléstium exsultátio, cum et vocem audíre, et vidére fáciem, et beáta ejus frui præséntia meruérunt?

Lectio II *n. 4*

Sed et illud quis cogitáre suffíciat, quam gloriósa hódie mundi Regína procésserit, et quanto devotiónis afféctu tota in ejus occúrsum cæléstium legiónum prodíerit multitúdo; quibus ad thronum glóriæ cánticis sit dedúcta; quam plácido vultu, quam seréna fácie, quam divínis ampléxibus suscépta a Fí-

lio, et super omnem exaltáta creatúram, cum eo honóre, quo tanta Mater digna fuit, cum ea glória, quæ tantum décuit Fílium?

Lectio III

Felícia prorsus óscula lábiis impréssa lacténtis, cui virgíneo Mater applaudébat in grémio. Verum numquid non felicióra censébimus, quæ ab ore sedéntis in déxtera Patris hódie in beáta salutatióne suscépit, cum ascénderet ad thronum glóriæ, epithalámium canens, et dicens: Osculétur me ósculo oris sui? Christi generatiónem et Maríæ assumptiónem quis enarrábit? Quantum enim grátiæ in terris adépta est præ céteris, tantum et in cælis óbtinet glóriæ singuláris.

Vesperæ de sequenti, commem. Octavæ.

Die 20 Augusti
S. BERNARDI
Abbatis O. N. et Eccl. Doct.

Duplex majus

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis 102* præter sequentia :

In utrisque Vesperis ad Magnif., Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Bernárde, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bernárdum minístrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. Octavæ Assumptionis, Aña Hódie, ℣. Exaltáta est, Oratio Famulórum tuórum. 569

IN I NOCTURNO

Lectiones Sapiéntiam 97* nisi resumendæ sint Lectiones Dñicæ præcedentis, quæ cum suis ℟℟. leguntur.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Bernárdus, Fontánis in Burgúndia honésto loco natus, adoléscens propter egrégiam formam veheménter sollicitátus a muliéribus, numquam de senténtia coléndæ castitátis dimovéri pótuit. Quas diáboli tentatiónes ut effúgeret, duos et vigínti annos natus, monastérium Cisterciénse, unde hic Ordo incépit, et quod tum sanctitáte florébat, íngredi constítuit. Quo Bernárdi consílio cógnito, fratres summópere conáti sunt eum a propósito deterrére. In quo ipse eloquéntior ac felícior fuit; nam sic eos aliósque multos in suam perdúxit senténtiam, ut cum eo trigínta júvenes eámdem religiónem suscéperint.

℟. Honéstum † fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio VI

Mónachus, jejúnio ita déditus erat, ut, quóties suméndus esset cibus, tóties torméntum subíre viderétur. In vigíliis étiam et oratiónibus mirífice se exercébat; et, christiánam paupertátem colens, quasi cæléstem vitam agébat in terris, ab omni caducárum rerum cura et cupiditáte aliénam. Elucébat in eo humílitas, misericórdia, benígnitas. Contemplatióni autem sic addíctus erat, ut vix sénsi-

bus, nisi ad offícia pietátis, uterétur : in quibus tamen prudéntiæ laude excellébat. Quo in stúdio occupátus, Genuénsem ac Mediolanénsem aliósque episcopátus oblátos recusávit, proféssus se tanti offícii múnere indígnum esse.

℟. Amávit eum † Dóminus,et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio VII

Abbas factus Claravallénsis, multis in locis ædificávit monastéria, in quibus præclára Bernárdi institútio ac disciplína diu víguit. Romæ sanctórum Vincéntii et Anastásii monastério, ab Innocéntio secúndo Papa restitúto, præfécit abbátem illum, qui póstea Eugénius tértius Summus Póntifex fuit; ad quem étiam librum misit de Consideratióne. Multa prætérea scripsit, in quibus appáret eum doctrína pótius divínitus trádita quam labóre comparáta instrúctum fuísse.

℟. Iste homo † perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est,qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Lectio VIII

In summa virtútum laude exorátus a máximis princípibus de eórum componéndis controvérsiis et de ecclesiásticis rebus constituéndis, sæpius in Itáliam venit. Innocéntium item secúndum Pontíficem Máximum in confutándo schísmate Petri Leónis, cum apud imperatórem et Henrícum Angliæ regem, tum in concílio Pisis coácto, egrégie adjúvit. Dénique, tres et sexagínta annos natus, obdormívit in Dómino, ac, miráculis illústris, ab Alexándro tértio Papa inter Sanctos relátus est. Pius vero octávus Póntifex Máximus, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consílio, sanctum Bernárdum universális Ecclésiæ Doctórem declarávit et confirmávit, nec non Missam et Offícium de Doctóribus ab ómnibus recitári jussit, atque indulgéntias plenárias quotánnis in perpétuum órdinis Cisterciénsium ecclésias visitántibus die hujus Sancti festo concéssit.

℟. Desidérium † ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Et voluntáte. Glória Patri. Et voluntáte.

Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum. 99*
℟. X In médio.

Si hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Lectio XII

Bernárdus, Fontánis in Burgúndia honésto loco natus, usque a pueritia castitátem diligentíssime cóluit. Ætáte duórum et vigínti annórum, monastérium Cisterciénse,unde hujus nóminis ordo incépit, ingréssus, fratres quoque suos aliósque multos addúxit ad eámdem religiónem suscipiéndam. In vigíliis et oratiónibus miríﬁce se exercébat. Elucébat in eo humílitas,

misericórdia, benígnitas, prudéntia, et assíduum cæléstia meditándi stúdium. Factus abbas Claravalléntis, multis in locis ædificávit monastéria, ubi præclára ejus institútio ac disciplína diu víguit. Multa prætérea scripsit, in quibus appáret, eum doctrína pótius divínitus trádita quam labóre comparáta instrúctum fuísse. Exorátus a magnis princípibus de eórum componéndis controvérsiis et de ecclesiásticis rebus constituéndis, sæpius in Itáliam venit. Innocéntium secúndum Pontíficem máximum in confutándo schísmate Petri Leónis egrégie adjúvit. Tres et sexagínta annos natus, óptime de Ecclésia méritus, obdormívit in Dómino.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Laudibus fit Commem. Octavæ Assumptionis.

Aña Quæ est ista, † quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Oratio

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce: ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit.

In II Vesperis fit Commem. Octavæ ut in I Vesperis. 564

Deinde Commem. B. Bernardi Ptolomæi Abb. O. N.

Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui per beátum Bernárdum novum anachoréticæ vitæ genus in Ecclésia tua exordíri voluísti: concéde, quæsumus; ut, ejus vestígiis insisténtes, ætérnæ vitæ præmia cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Alibi dicitur sequens Officium

S. BERNARDI
Abbatis O. N. et Eccl. Doct.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. 102* præter sequentia:

AD VESPERAS

Hymnus

Jam Regína discúbuit,
Sedens post Unigénitum:
Nardus odórem tríbuit
Bernárdus, tradens spíritum.

Dulcis Regínæ gústui
Fructus sui suávitas:
Dulcis ejus olfáctui
Nardi Bernárdi sánctitas.

Venit Sponsa de Líbano
Coronánda divínitus,
Ut Bernárdus de clíbano
Veníret sancti Spíritus.

Quæ est ista progrédiens
Velut auróra rútilans?
Quis est iste transíliens
Colles, Sanctis conjúbilans?

Hæc glória terríbilis
Sicut castrórum ácies:
Hic grátia mirábilis
Ut Assuéri fácies.

Ora pro nobis Dóminum,
Prædúlcis fumi vírgula:
Inclína Patrem lúminum,
Pastor ardens ut fácula.

Sequens conclusio numquam mutatur:

Sit Trinitáti glória,
Per quam triúmphus Vírginis,
Et Bernárdi felícitas
Manent in cæli cúria. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif., Aña O Doctor óptime. Oratio Deus, qui pópulo ut in Communi Doctorum. 97*

AD MATUTINUM

Hymnus Jam Regína discúbuit ut supra ad Vesperas. 577

IN I NOCTURNO

Lectiones Sapiéntiam, de Communi Doctorum 97*, nisi resumendæ sint Lectiones Dominicæ præcedentis, quæ cum suis ℟℟. leguntur.

IN II NOCTURNO

Lectiones dicuntur ut supra 575 cum sequentibus ℟℟.

℟. v Bernárdus † adoléscens, vitiórum incéndiis superátis, * Nóbili commilitónum ágmine stipátus, Cistércii erémum fórtiter ingréssus est. ℣. Hæc est vínea Dómini, quam plantávit déxtera ejus; cujus umbra opéruit montes et arbústa ejus cedros Dei. Nóbili.

℟. vi Apparébat † in carne ejus grátia quædam, spirituális tamen pótius, quam carnális: * In vultu cláritas præfulgébat, non terréna útique, sed cæléstis. ℣. In óculis angélica quædam púritas et columbína simplícitas radiábat. In vultu.

℟. vii Bernárdus, † Ecclésiæ sanctæ colúmna fortíssima, véhemens tuba Dei, dulcíssimum sancti Spíritus órganum, * Pios obléctans, désides éxcitans, débiles portans. ℣. Cujus medicinális manus et lingua morbos útraque curábat: illa córporum, ista animárum. Pios.

℟. viii A Vírgine Matre † mira dilectióne prævéntus, dulcíssima per Orbem prompsit elóquia: mýsticos fontes in Ecclésia apériens, * Sponsi et Sponsæ divína Cántica expósuit. ℣. Mel et lac sub lingua ejus, et lábia ejus favus distíllans. Sponsi. Glória Patri. Sponsi.

IN III NOCTURNO

Aña Vox Bernárdi † confríngens cedros, lætíficans desértum, hæreses effugávit, pacem Ecclésiæ conciliávit. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur. 111*

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 5*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis

In Cantica Sermo 36, n. 1-3

Non ignorátis hodiérnum nobis propósitum esse sermónem de ignorántia, vel pótius de ignorántiis: quóniam duæ, si meminístis, propósitæ sunt, nostri una, et áltera Dei; quas monúimus ambas esse cavéndas, quod ambæ damnábiles sint. Súperest, ut clárius hoc ipsum fáciam, edísseram plénius. Sed prius quæréndum exístimo, sitne ignorántia omnis damnábilis? Et mihi quidem vidétur non esse; neque enim omnis ignorán-

tia damnat: sed multa et innúmera esse, quæ nescíre líceat absque diminutióne salútis. Etiam absque ómnibus illis ártibus, quæ liberáles dicúntur, quamvis honestióribus utilioribúsque stúdiis et discántur et exerceántur, quamplúrimi hóminum salvi facti sunt, placéntes móribus atque opéribus. Quantos enúmerat Apóstolus in epístola ad Hebræos, factos diléctos, non in sciéntia litterárum, sed in consciéntia pura et fide non ficta.

℟. Corpus Dómini † ex altári tollens, ígnea fácie, flammántibus óculis, ait ad Guliélmum ducem: Rogávimus te, et sprevísti nos; * Ecce procéssit ad te Fílius Vírginis, caput et Dóminus Ecclésiæ, quam tu perséqueris. ℣. Numquid et ipsum spernes? numquid et ipsum, sicut servos ejus, contémnes? Ecce.

Lectio X

Vídear fórsitan nímius in suggilatióne sciéntiæ, et quasi reprehéndere doctos, ac prohibére stúdia litterárum. Absit. Non ignóro, quantum Ecclésiæ profúerint et prosint litteráti sui, sive ad refelléndos eos, qui ex advérso sunt, sive ad símplices instruéndos. Dénique legi: Quia tu repulísti sciéntiam, repéllam et ego te, ut non fungáris mihi sacerdótio. Legi: Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti; et qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. Sed et scio, ubi légerim: Sciéntia inflat; et rursum: Qui appónit sciéntiam, appónit et dolórem. Vides, quia differéntia est scientiárum; quando ália inflans, ália constrístans est. Tibi vero, velim scire, quænam harum videátur utílior seu magis necessária ad salútem: íllane, quæ tumet, an quæ dolet? Sed non dúbito, quin doléntem tuménti præferas; quia sanitátem, quam tumor símulat, dolor póstulat. Qui autem póstulat, propínquat salúti: quóniam qui petit, áccipit. Dénique qui sanat contrítos corde, exsecrátur inflátos; dicénte Sapiéntia, Quia Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.

Lectio XI

Sed mélius mitto vos ad magístrum. Non est enim nostra ista senténtia, sed illíus; immo et nostra, quóniam Veritátis. Qui se, inquit, putat áliquid scire, nondum scit, quómodo opórteat eum scire. Vides, quóniam non probat multa sciéntem, si sciéndi modum nescíerit. Vides, inquam, quómodo fructum et utilitátem sciéntiæ in modo sciéndi constítuit. Quid ergo dicit modum sciéndi? quid? nisi ut scias, quo órdine, quo stúdio, quo fine quæque nosse opórteat. Quo órdine: ut id prius, quod matúrius ad salútem. Quo stúdio: ut id ardéntius, quod veheméntius ad amórem. Quo fine: ut non ad inánem glóriam aut curiositátem, aut áliquid símile; sed tantum ad ædificatiónem tuam vel próximi. Sunt namque,

qui scire volunt eo fine tantum, ut sciant : et turpis curiósitas est. Et sunt, qui scire volunt, ut sciántur ipsi : et turpis vánitas est. Et sunt item, qui scire volunt, ut sciéntiam suam vendant, verbi causa, pro pecúnia, pro honóribus : et turpis quæstus est. Sed sunt quoque, qui scire volunt,ut ædíficent : et cáritas est. Et item, qui scire volunt, ut ædificéntur : et prudéntia est.

℟. Domínicæ crucis † miríficus prædicátor, ærúmnis tandem conféctus, dicébat : Malo in me murmur hóminum, quam in Deum esse: * Bonum mihi, si dignétur me uti pro clýpeo. ℣. Non recúso inglórius fíeri, ut non irruátur in Dei glóriam. Bonum.

Lectio XII

Horum ómnium soli últimi duo non inveniúntur in abusióne sciéntiæ : quippe qui ad hoc volunt intellígere, ut benefáciant. Dénique. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum. Réliqui omnes áudiant : Sciénti bonum et non faciénti, peccátum est ei. Ac si per similitúdinem dicat : Suménti cibum et non digerénti, perniciósum est ei. Cibus síquidem indigéstus, et qui bonam non habet decoctiónem, malos génerat humóres, et corrúmpit corpus et non nutrit. Ita et multa sciéntia ingésta stómacho ánimæ, quæ est memória, si decócta igne caritátis non fúerit, et sic per quosdam artus ánimæ, mores scílicet atque actus, transfúsa atque digésta : quátenus ipsa de bonis quæ nóverit, vita attestánte et móribus bona efficiátur : nonne illa sciéntia reputábitur in peccátum, tamquam cibus convérsus in pravos noxiósque humóres? Plangit ítaque pius Ecclésiæ Doctor, tam illos, qui scire contémnunt, quómodo sit vivéndum, quam illos, qui sciéntes, male nihilóminus vivunt.

℟. Jam de mundo † excessúrus, fléntibus discípulis flebat ipse, et columbínos óculos in cælum érigens, * Testabátur coarctátum se e duóbus, et quid elígeret ignorántem, divínæ totum tribúere arbítrio pietátis. ℣. Hinc patérna illum urgébat cáritas, ut manéret ; inde trahébat Christi desidérium, ut migráret. Testabátur. Glória Patri. Testabátur.

Evangelium Vos estis sal terræ de Communi Doctorum. 100*

AD LAUDES

Hymnus

Lacte quondam profluéntes
Ite, montes, vos procul,
Ite, colles, fusa quondam
Unde mellis flúmina ;
Israël, jactáre late
Manna priscum désine.

Ecce cujus corde sudant,
Cujus ore prófluunt,
Dulcióres lacte fontes,
Mellis amnes æmuli :
Ore tanto, corde tanto
Manna nullum dúlcius.

Quæris, unde duxit ortum
Tanta lactis cópia ;
Unde favus, unde prompta
Tanta mellis suávitas;
Unde tantum manna fluxit,
Unde tot dulcédines ?

Lactis imbres Virgo fudit
Cælitus puérpera :
Mellis amnes os leónis
Excitávit mórtui :

Manna silvæ, cælitúmque
Solitúdo próxima.

Doctor o Bernárde, tantis
Aucte cæli dótibus,
Lactis hujus, mellis hujus,
Funde rores désuper;
Funde stillas pleniόre
Jam potítus gúrgite.

Summa summo laus Parénti,
Summa laus et Fílio:
Par tibi sit, Sancte, manans
Ex utróque, Spíritus;
Ut fuit, nunc et per ævum
Compar semper glória. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña Bernárdus, † Doctor mellífluus, amícus Sponsi, Vírginis Matris præco miríficus in clara valle pastor effúlsit claríssimus.

In II Vesperis Hymnus ut in I Vesperis 577 ℣. Justum dedúxit. Aña O Doctor óptime.

Die 21 Augusti

DE VII DIE INFRA OCTAVAM ASSUMPTIONIS B. MARIÆ V.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Sermo 4 de Assumptione n. 1

Lectio I

Tempus loquéndi est omni carni, cum assúmitur incarnáti Verbi Mater in cælum, nec cessáre debet a láudibus humána mortálitas, cum hóminis sola natúra supra immortáles spíritus exaltátur in Vírgine. Sed de ejus glória nec silére devótio pátitur, nec dignum áliquid stérilis concípere cogitátio, aut inerudíta potest locútio parturíre. Hinc est, quod et ipsi cæléstis cúriæ príncipes in consideratióne tantæ novitátis clamant non sine admiratióne: Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto delíciis áffluens?

Lectio II

Ac si maniféstius dicant: Quanta est hæc, aut, unde ei ascendénti útique de desérto affluéntia tanta deliciárum? Nec enim pares inveniúntur delíciæ vel in nobis, quos in civitáte Dómini lætíficat flúminis ímpetus, qui a vultu glóriæ, voluptátis torrénte potámur. Quæ est ista, quæ de sub sole, ubi nihil est nisi labor et dolor et afflíctio spíritus, ascéndit delíciis spirituálibus áffluens? Quidni delícias díxerim, virginitátis decus cum múnere fecunditátis, humilitátis insigne distillántem caritátis favum, misericórdiæ víscera, plenitúdinem grátiæ, prærogatívam glóriæ singuláris?

Lectio III

Ascéndens ígitur de desérto Regína mundi, étiam Angelis sanctis, ut canit Ecclésia, speciósa facta est, et suávis in delíciis suis. Désinant tamen desérti hujus mirári delícias, quia Dóminus dedit benignitátem, et terra nostra dedit fructum suum. Quid mirántur, de terra desérta Maríam ascéndere delíciis affluéntem? Miréntur pótius páuperem Christum de cæléstis regni plenitúdine descendéntem; longe enim amplióri miráculo dignum vidétur, Dei Fílium paulo minus ab Angelis minorári, quam Dei Matrem super Angelos exaltári. Illíus síquidem exinanítio facta est replétio nostra: illíus misériæ, mundi delíciæ sunt. Dénique, cum dives esset, propter nos pauper factus est, ut nos ejus inópia ditarémur.

Ad Laudes Commem. B. Bernardi Ptolomæi.

Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra. 577

Vesperæ de sequenti, ut in I Vesperis Festi, 563, Commem. Ss. Timothei et Symphoriani Mm.

Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Auxílium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde: et, intercedéntibus beátis Martýribus tuis Timótheo et Symphoriáno, déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

Die 22 Augusti

IN OCTAVA ASSUMPTIONIS B. MARIÆ V.

Duplex majus

Omnia ut in Festo, 564 præter sequentia:

IN I NOCTURNO

Añæ et Psalmi ut in Festo. 564

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

De Cánticis canticórum

Lectio I *Cap. 8, 5-14*

Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te, ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum; quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio; lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum.

℟. Vidi † speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum; cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus; *Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ et thuris? Et sicut.

Lectio II

Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Soror nostra parva et úbera non habet; quid faciémus sorόri nostræ in die quando alloquénda est?

℟. Sicut cedrus † exaltáta sum in Líbano, et sicut cyprésus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio III

Si murus est, ædificémus super eum propugnácula argéntea; si óstium est, compingámus illud tábulis cédrinis. Ego murus, et úbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repériens.

℟. Quæ est ista, † quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio IV

Vínea fuit pacífico in ea, quæ habet pópulos; trádidit eam custódibus; vir affert pro fructu ejus mille argénteos. Vínea mea coram me est. Mille tui pacífici, et ducénti his qui custódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci auscúltant. Fac me audíre vocem tuam. Fuge, dilécte mi, et assimiláre cápreæ hinnulóque cervórum super montes arómatum.

℟. Super salútem † et omnem pulchritúdinem dilécta es a Dómino, et Regína cælórum vocári digna es: * Gaudent chori Angelórum, consórtes et concíves nostri. ℣. Sola namque sine exémplo placuísti fémina Christo. Gaudent. Glória Patri. Gaudent.

IN II NOCTURNO

Añæ et Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ V. 193*

℣. Assúmpta est María in cælum: gaudent Angeli. ℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis

Sermo 4 de Assumpt., n. 5-6

Lectio V

Non est équidem, quod me magis deléctet, sed nec est, quod térreat magis, quam de glória Vírginis Maríæ habére sermónem. Ecce enim, si in ea laudávero virginitátem, mihi multæ vírgines post eam vidéntur offérri. Si humilitátem prædicávero, inveniéntur forte vel pauci, qui, docénte Fílio ejus, mites facti sunt et húmiles corde. Si magnificáre volúero misericórdiæ ejus multitúdinem, sunt áliqui misericórdiæ viri, étiam et mulíeres.

℟. Ornátam † monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Lectio VI

Unum est, in quo nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, gáudia matris habens cum virginitátis honóre. Maríæ privilégium est, non dábitur álteri: singuláre est, sed contínuo étiam indicíbile invenítur. Verúmtamen non hoc tantum, si diligénter atténdas, sed céteras quoque virtútes singuláres prorsus invénies in María, quæ videbántur esse communes. Quæ enim vel angélica púritas virginitáti illi áudeat comparári, quæ digna fuit, Spíritus Sancti sacrárium fíeri et habitáculum Fílii Dei?

℟. Beátam † me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio VII n. 7

Quanta vero, et quam pretiósa humilitátis virtus cum tanta puritáte, cum innocéntia tanta, cum consciéntia prorsus absque delícto, immo cum tantæ grátiæ plenitúdine? Unde tibi humílitas, et tanta humílitas, o Beáta? Digna plane, quam re-

spíceret Dóminus, cujus decórem concupísceret Rex, cujus odóre suavíssimo ab ætérno illo Patérni sinus attraherétur accúbitu.

℟. Beáta es, † Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Genuísti.

Lectio VIII *n. 9*

Ecce jam quibus potúimus votis ascendéntem te ad Fílium dedúximus, et prosecúti sumus saltem a longe, Virgo benedícta. Sit pietátis tuæ, ipsam, quam apud Deum grátiam invenísti, notam fácere mundo; reis véniam, medélam ægris, pusíllis corde robur, afflíctis consolatiónem, periclitántibus adjutórium et liberatiónem, sanctis tuis précibus obtinéndo. In hac quoque die solemnitátis et lætítiæ dulcíssimum Maríæ nomen cum laude invocántibus sérvulis, per te, Regína clemens, grátiæ suæ múnera largiátur Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

℟. Ista est † speciósa inter fílias Jerúsalem, sicut vidístis eam plenam caritáte et dilectióne, * In cubílibus et in hortis arómatum. ℣. Ista est quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens. In cubílibus. Glória Patri. In cubílibus.

IN III NOCTURNO

Aña Hortus conclúsus † es, Dei Génitrix, hortus conclúsus, fons signátus : surge, própera, amíca mea, et veni. Cantica Obaudíte me, divíni fructus. 197*

℣. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum. ℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 10, 38-42*

In illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Sermo 2 de Assumpt. B. M. V. n. 2

Quid introísse eum dícimus in castéllum? Etiam in angustíssimum virginális úteri diversórium introívit. Dénique et múlier quædam excépit illum in domum suam. Felix múlier, cujus domus, Salvatóre suscépto, invénta est munda quidem, sed plane non vácua! Quis enim vácuam díxerit, quam salútat Angelus grátia plenam?

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea.

Lectio X *n. 2 et 7*

Neque hoc solum; sed adhuc quoque in eam superventúrum ásserit Spíritum Sanctum. Ad quid, putas, nisi ut étiam superímpleat eam? Ad quid, nisi ut adveniénte jam Spíritu plena sibi, eódem superveniénte, nobis quoque superpléna et superéffluens fiat? Intret ergo domum Salvátor, et frequénter vísitet eam, quam pænitens Lázarus mundat, ornat

Martha, et María replet, intérnæ dédita contemplatióni.

℟. Beáta es, † Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Intercéde.

Bened. Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Lectio XI *n. 8*

Sed forte curiósus quisquam requírat, cur in præsénti Evangélica lectióne nulla prorsus Lázari méntio fiat. Arbitror sane, ne id quidem a propósita similitúdine dissidére. Virginálem étenim domum intélligi volens Spíritus, síluit non incóngrue pæniténtiam, quæ malum útique comitátur. Absit enim,ut próprii quidquam inquinaménti domus hæc aliquándo habuísse dicátur, ut in ea proínde scopa Lázari quærerétur.

℟. Hódie † María Virgo cælos ascéndit: gaudéte, * Quia cum Christo regnat in ætérnum. ℣. Assúmpta est María in cælum: gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Quia.

Si hodie fuerit Sabbatum, Lectio XII dicitur de Homilia Vigiliæ anticipatæ S. Bartholomæi Apostoli, et fit ejus Commem. ad Laudes; secus:

Lectio XII *n. 9*

Néminem móveat, quod suscípiens múlier Dóminum, non María, sed Martha vocátur: quando in hac una et summa María et Marthæ negótium, et Maríæ non otiósum ótium invenítur. Omnis quidem glória fíliæ regis ab intus: nihilóminus tamen in fímbriis áureis circumamícta est varietáte. Non est de número fatuárum vírginum: prudens est virgo; lámpadem habet, sed in vase óleum portat.

℟. Felix namque es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Assumptiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Evangelium cum reliquis ut in Festo. 568

In Laudibus fit Commem. Ss. Timothei et Symphoriani Mm.

Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Auxílium ut supra. 582

Die 23 Augusti

IN VIGILIA S.BARTHOLOMÆI

Apostoli

Officium fit de Feria; Lectiones dicuntur de Homilia in Evangelium Hoc est præcéptum, ut in Vigiliis Apostolorum. 3*

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Bartholomæi Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE 24 AUGUSTI

S. BARTHOLOMÆI APOSTOLI

Duplex II classis

Omnia de Communi Apostolorum. 4* præter sequentia :

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam sanctámque lætítiam in beáti Apóstoli tui Bartholomæi festivitáte tribuísti: da Ecclésiæ tuæ, quæsumus; et amáre quod crédidit, et prædicáre quod dócuit. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno Lectiones Sic nos exístimet. 10*

IN II NOCTURNO

Lectio V

Bartholomæus Apóstolus, Galilæus, cum in Indiam citeriórem, quæ ei in orbis terrárum sortitióne ad prædicándum Jesu Christi Evangélium obvénerat, progréssus esset, advéntum Dómini Jesu juxta sancti Matthæi Evangélium illis géntibus prædicávit.

℟. Vidi † conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio VI

Sed, cum in ea província plúrimos ad Jesum Christum convertísset, multos labóres calamitatésque perpéssus, venit in majórem Arméniam. Ibi Polýmium regem et cónjugem ejus ac prætérea duódecim civitátes ad christiánam fidem perdúxit.

℟. Beáti estis, † cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio VII

Quæ res in eum magnam invídiam concitávit illíus gentis sacerdótum. Nam usque ádeo Astýagem, Polýmii regis fratrem, in Apóstolum incendérunt, ut is vivo Bartholomæo pellem crudéliter détrahi jússerit ac caput abscíndi; quo in martýrio ánimam Deo réddidit.

℟. Isti sunt † triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Lectio VIII

Ejus corpus Albáni, quæ est urbs majóris Arméniæ, ubi is passus fúerat, sepúltum est. Quod póstea ad Líparam ínsulam delátum, inde Beneventum translátum est. Postrémo Romam ab Ottóne tértio imperatóre portátum, in Tíberis ínsula, in ecclésia ejus nómine Deo dicáta, collocátum fuit.

℟. Constítues eos † príncipes

super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. In omni. Glória Patri. In omni.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 6*

In illo témpore: Exiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei. Et, cum dies factus esset, vocávit discípulos suos. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 5 Com. in Luc. c. 6, v. 12-13

Omnes magni, omnes sublímes montem ascéndunt. Non enim cuicúmque prophéta dicit: Ascénde in montem excélsum, qui evangelízas Sion: exálta in virtúte vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem. Non vestígiis corporálibus, sed factis sublimióribus in hunc montem ascénde, et séquere Christum, ut ipse esse mons possis: Montes enim in circúitu ejus. Quare in Evangélio invénies solos cum Dómino montem ascendísse discípulos.

℟. Isti sunt † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio X

Orat ergo Dóminus, non ut pro se óbsecret, sed ut pro me ímpetret. Nam, etsi ómnia posúerit Pater in potestáte Fílii; Fílius tamen, ut hóminis formam impléret, obsecrándum Patrem putat esse pro nobis, quia advocátus est noster. Et erat, inquit, pernóctans in oratióne Dei. Spécies tibi, Christiáne, datur, forma præscríbitur, quam débeas æmulári.

℟. Isti sunt † viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum.

Lectio XI

Quid enim te pro salúte tua fácere opórtet, quando pro te Christus in oratióne pernóctat? Quid te fácere cónvenit, cum vis áliquod pietátis offícium adoríri, quando Christus, missúrus Apóstolos, orávit prius, et solus orávit? Nec umquam álibi, si non fallor, orásse cum Apóstolis reperítur; ubíque solus óbsecrat. Dei enim consílium humána vota non cápiunt, nec quisquam interiórum potest esse párticeps Christi.

℟. Qui sunt isti, † qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Et quasi.

Lectio XII

Vocávit, inquit, discípulos suos, et elégit duódecim ex ipsis; quos ad progagándum auxílium salútis humánæ per terrárum orbem satóres fídei destináret. Simul advérte cæléste consílium: non sapiéntes áliquos, non dívites, non nóbiles, sed piscatóres et publicános,

quos dirígeret, elégit; ne traduxísse prudéntia, ne redemísse divítiis, ne poténtiæ nobilitatísque auctoritáte traxísse áliquos ad suam grátiam viderétur; ut veritátis rátio, non disputatiónis grátia prævaléret.

℟. Non sunt loquélæ, † neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. In omnem. Glória Patri. In omnem.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 6, 12-19

In illo témpore: Exiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei. Et, cum dies factus esset, vocávit discípulos suos, et elégit duódecim ex ipsis (quos et Apóstolos nominávit): Simónem, quem cognominávit Petrum, et Andréam fratrem ejus, Jacóbum et Joánnem, Philíppum et Bartholomæum, Matthæum et Thomam, Jacóbum Alphæi et Simónem, qui vocátur Zelótes, et Judam Jacóbi, et Judam Iscariótem, qui fuit próditor. Et descéndens cum illis, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis, qui vénerant, ut audírent eum, et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spirítibus immúndis, curabántur. Et omnis turba quærébat eum tangere: quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes.

Die 28 Augusti
S. AUGUSTINI
Ep., Conf. et Ecclesiæ Doctoris

Duplex majus

Omnia de Communi Confessoris Pontificis 79*, præter sequentia.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Aña O Doctor óptime... beáte Augustíne. 97*

Oratio

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et, quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Hermetis Martyris.

Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui beátum Hermétem Mártyrem tuum virtúte constántiæ in passióne roborásti: ex ejus nobis imitatióne tríbue; pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

Lectiones Sapiéntiam, de Communi Doctorum 97* nisi resumendæ sint Lectiones Dñicæ præcedentis, quæ cum suis ℟℟. leguntur.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Augustínus, Tagáste in Africa honéstis paréntibus natus, ac puer docilitáte ingénii æquáles longe súperans, brevi

ómnibus doctrína antecélluit. Adoléscens, dum esset Carthágine, in Manichæórum hæresim íncidit. Póstea Romam proféctus, inde Mediolánum missus, ut rhetóricam docéret, cum ibi frequens Ambrósii epíscopi esset audítor, ejus ópera incénsus stúdio cathólicæ fídei, annos natus trigínta tres ab ipso baptizátur. Revérsus in Africam, cum religióne vitæ sanctimóniam conjúngens, a Valério, notæ sanctitátis epíscopo Hipponénsi, présbyter factus est. Quo témpore famíliam instítuit religiosórum, quibúscum victu commúni eodémque cultu utens, eos ad apostólicæ vitæ doctrinæque disciplínam diligentíssime erudiébat.

℟. Invéni † David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio VI

Sed, cum vigéret Manichæórum hæresis, veheméntius in illam ínvehi cœpit, Fortunatúmque hæresiárcham confutávit. Hac Augustíni pietáte commótus Valérius, eum adjutórem adhíbuit episcopális offícii. Nihil illo fuit humílius, nihil continéntius. Lectus ac vestítus moderátus; vulgáris mensa, quam semper sacra vel lectióne vel disputatióne condiébat. Tanta benignitáte fuit in páuperes, ut, cum non esset ália facúltas, sacra vasa frángeret ad eórum inópiam sustentándam. Feminárum, et in eis soróris, et fratris fíliæ, contubérnium familiaritatémque vitávit; quippe qui díceret, etsi propínquæ mulíeres suspéctæ non essent, tamen quæ ad eas ventitárent, posse suspiciónem effícere.

℟. Pósui † adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VII

Nullum finem fecit prædicándi Dei verbum, nisi gravi morbo oppréssus. Hæréticos perpétuo insectátus et coram et scriptis, ac nullo loco passus consístere. Africam a Manichæórum, Donatistárum, Pelagianórum aliorúmque prætérea hæreticórum erróre magna ex parte liberávit. Tam multa pie, subtíliter et copióse scripsit, ut christiánam doctrínam máxime illustrárit. Quem in primis secúti sunt, qui póstea theológicam disciplínam via et ratióne tradidérunt. Wándalis Africam bello vastántibus, et Hippónem tértium jam mensem obsidéntibus, in febrim íncidit.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus replétá est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Lectio VIII

Itaque, cum discéssum e vita sibi instáre intellígeret, Psalmos David, qui ad pæniténtiam pértinent, in conspéctu pósitos, profúsis lácrimis legébat. Solébat autem dícere, néminem, etsi nullíus scéleris sibi cónscius es-

set, commíttere debére, ut sine pæniténtia migráret e vita. Ergo sénsibus íntegris, in oratióne defíxus, astántibus frátribus, quos ad caritátem, pietátem, virtutésque omnes erat adhortátus, migrávit in cælum. Vixit annos septuagínta sex, in episcopátu ad trigínta sex. Cujus corpus primum in Sardíniam delátum, deínde a Luitprándo, Longobardórum rege, magno prétio redémptum, Ticínum translátum est ibíque honorífice cónditum.

℟. Justum † dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum : * Honestávit illum in labóribus suis. ℣. Custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. Honestávit. Glória Patri. Honestávit.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum. 99*

Si hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Lectio XII

Augustínus, Tagáste in Africa honéstis paréntibus natus, brevi æquálibus ómnibus doctrína præstitit. Adoléscens, dum esset Carthágine, in Manichæórum hæresim íncidit. Póstea Romam profectus, inde Mediolánum missus, ut rhetóricam docéret, cum ibi, suadénte Mónica, pientíssima ejus matre, frequens Ambrósii epíscopi esset audítor, ejus ópera incénsus stúdio cathólicæ fídei, annos natus trigínta tres ab ipso baptizátur. Revérsus in Africam, cum religióne vitæ sanctimóniam conjúngens, a Valério, notæ sanctitátis epíscopo Hipponénsi, présbyter factus est. Quo témpore famíliam instítuit religiosórum, quibúscum victu commúni eodémque cultu utens, eos ad apostólicæ vitæ doctrinæque disciplínam diligentíssime erudiébat. Hac Augustíni pietáte commótus Valérius, eum adjutórem adhíbuit episcopális offícii. Multa pie, subtíliter et copióse scripsit, ut hæreses profligáret et christiánam doctrínam illustráret. Wándalis Africam bello vastántibus, et Hippónem tértio jam mense obsidéntibus, febri corréptus, migrávit ad Dóminum, ætátis suæ anno septuagésimo sexto. Ejus corpus, primo in Sardíniam, deínde Ticínum translátum, ibi honorífice cólitur.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Laudibus fit Commem. S. Hermetis Martyris.

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio ut supra. 588

Vesperæ de sequenti, Commem. præcedentis et S. Sabinæ Mart.

Die 29 Augusti
IN DECOLLATIONE S. JOANNIS BAPTISTÆ

Duplex majus

IN I VESPERIS

Añæ de Laudibus Heródes enim ténuit, 595 ; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. 4*

Capitulum *Jac. 1-12*

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: † quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif., Aña Misso Heródes † spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Quo audíto, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus: et posuérunt illud in monuménto.

Oratio

Sancti Joánnis Baptístæ Præcursóris et Mártyris tui, quæsumus, Dómine, veneránda festívitas: salutáris auxílii nobis præstet effectum: Qui vivis.

Et fit Commem. S. Augustini.

Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Adésto, ut supra. 588

Deinde Commem. S. Sabinæ Martyris.

Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quæréntibus bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Deus qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ Sabínæ Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Omnia de Communi unius Martyris 29*, præter sequentia.

IN I NOCTURNO

Incipit liber Jeremiæ Prophétæ

Lectio I *Cap. 1, 1-10*

Verba Jeremíæ fílii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim fílii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ fílii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto.

℟. Misit † Heródes rex manus, ac ténuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, quia metuébat eum propter Herodíadem, * Quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem. ℣. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem. Quam túlerat.

Lectio II

Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Priúsquam te formárem in útero, novi te : et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in Géntibus dedi te. Et dixi: A a a, Dómine Deus : ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me : Noli dícere, Puer sum : quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris.

℟. Joánnes Baptísta † arguébat Heródem * Propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo vivénti uxórem. ℣. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Propter.

Lectio III

Ne tímeas a fácie eórum : quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum : et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constítui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes.

℟. Puéllæ saltánti † imperávit mater : * Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis. Et contristátus est rex: propter jusjurándum, et propter simul discumbéntes. ℣. Ait puélla matri suæ : Quid petam? At illa ait. Nihil áliud.

Lectio IV *Cap. 1, 17-19*

Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia, quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum : nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt : quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Metuébat † Heródes Joánnem, * Sciens eum virum justum et sanctum : et custodiébat eum. ℣. Et audíto eo, multa faciébat, et libénter eum audiébat. Sciens. Glória Patri. Sciens.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus

De Virginibus Lib. III, cap. 6

Lectio V

Quóniam beáti Joánnis Baptístæ non strictim prætereúnda est recordátio, ínterest, ut, quis et a quibus et quam ob causam, quo modo et quo témpore sit occísus, advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, et a reis in júdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deínde præmium saltatrícis, mors est Prophétæ. Postrémo (quod étiam omnes bárbari horrére consuevérunt) inter épulas atque convívia consummándæ crudelitátis profértur edíctum; et a convívio ad cárcerem, de cárcere ad convívium ferális flagítii circum-

fértur obséquium. Quanta in uno facínore sunt crímina!

℟. Justus † germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio VI

Quis non, cum e convívio ad cárcerem cursári vidéret, putáret Prophétam jussum esse dimítti? Quis, inquam, cum audísset natálem esse Heródis, solémne convívium, puéllæ optiónem eligéndi quod vellet datam; missum ad Joánnem ob solutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? quid cum funéribus voluptáti?

℟. Iste † cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus.

Lectio VII

Rápitur ad pœnam Prophéta conviváli témpore, convivá li præcépto, quo non cúperet vel absólvi : perímitur gládio, caput ejus affértur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur. Intuére, rex acerbíssime, tuo spectácula digna convívio. Pórrige déxteram, ne quid sævítiæ tuæ desit; ut inter dígitos tuos rivi défluant sacri cruóris.

℟. Pósuit † corónam cápiti meo, et circúmdedit me vestiménto salútis, * Ad expugnándas Gentes et omnes inimícos. ℣. Júdica, Dómine, nocéntes me, expúgna impugnántes me, apprehénde arma et scutum, et exsúrge in adjutórium mihi. Ad expugnándas.

Lectio VIII

Et, quóniam non exsaturári épulis fames, non restíngui póculis pótuit inaudítæ sævítiæ sitis; bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exsécti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversántes conspéctum deliciárum. Claudúntur lúmina non tam mortis necessitáte, quam horróre luxúriæ. Os áureum illud exsángue, cujus senténtiam ferre non póteras, conticéscit, et adhuc timétur.

℟. Honéstum † fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit. Glória Patri. Et dedit.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio IX — *Cap. 6*

In illo témpore: Misit Heródes, ac ténuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere propter Herodíadem, uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 307 In Decollatione S. Joannis Bapt. n. 1

Cum sanctum Evangélium legerétur, crudéle spectáculum ante óculos nostros constitútum est : caput sancti Joánnis in disco, ferális missus crudelitátis propter ódium veritátis. Puélla saltat, et sævit mater; et

inter lascívias et delícias convivántium témere jurátur, et ímpie, quod jurátur, implétur.

℟. Desidérium † ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio X

Factum est Joánni, quod ipse prædíxerat ; de Dómino enim Jesu Christo díxerat: Illum opórtet créscere, me autem mínui. Iste minútus est in cápite, ille crevit in cruce. Odium péperit véritas. Non pótuit æquo ánimo tolerári, quod homo Dei sanctus monébat; qui útique salútem eórum quærébat, quos sic monébat. Respondérunt illi mala pro bonis.

℟. Stola jucunditátis † índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.

Lectio XI

Quid enim ille díceret, nisi quo plenus erat? et quid illi respondérent, nisi quo pleni erant? Ille tríticum seminávit, sed spinas invénit. Dicébat regi: Non licet tibi habére uxórem fratris tui.

℟. Posuísti, † Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso : * Vitam pétiit a te, et tribuísti ei in sæculum sæculi. ℣. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. Vitam.

Lectio XII

Vincébat enim regem libído : tenébat apud se prohíbitam uxórem fratris sui. Sed eum tamen sic libébat, ut non sævíret; honorábat eum, a quo verum audiébat. Sed múlier detestábilis ódium concipiébat, quod aliquándo dato témpore páreret. Quando autem parturiébat, péperit fíliam, fíliam saltántem.

℟. Coróna áurea † super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa. Glória Patri. Expréssa.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 6, 17-29

In illo témpore: Misit Heródes, ac ténuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere propter Herodíadem, uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Dicébat enim Joánnes Heródi: Non licet tibi habére uxórem fratris tui. Heródias autem insidiabátur illi, et volébat occídere eum, nec póterat. Heródes enim metuébat Joánnem, sciens eum virum justum et sanctum: et custodiébat eum, et audíto eo multa faciébat, et libénter eum audiébat. Et cum dies opportúnus accidísset, Heródes natális sui cœnam fecit princípibus, et tribúnis, et primis Galilææ. Cumque introísset fília ipsíus Herodíadis, et saltásset, et placuísset Heródi simúlque recumbéntibus; rex ait puéllæ: Pete a me, quod vis, et dabo tibi. Et jurávit illi : Quia quidquid petíeris dabo tibi, licet

dimídium regni mei. Quæ cum exísset, dixit matri suæ : Quid petam? At illa dixit : Caput Joánnis Baptístæ. Cumque introísset statim cum festinatióne ad regem, petívit dicens : Volo, ut prótinus des mihi in disco caput Joánnis Baptístæ. Et contristátus est rex : propter jusjurándum, et propter simul discumbéntes nóluit eam contristáre : sed misso spiculatóre, præcépit afférri caput ejus in disco. Et decollávit eum in cárcere. Et áttulit caput ejus in disco : et dedit illud puéllæ, et puélla dedit matri suæ. Quo audíto, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus : et posuérunt illud in monuménto.

Si hoc Festum impediatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis, pro XII Lectione sumatur V lectio de II Nocturno Ex libro S. Ambrósii... Quóniam... 592 cum ℟. Misit † Heródes, ex I Nocturno. 592

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Heródes enim ténuit † et ligávit Joánnem, et pósuit in cárcerem propter Herodíadem. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Dómine mi rex, † da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ.

3 Puéllæ saltánti † imperávit mater : Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis.

4 Arguébat † Heródem Joánnes propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem.

5 Da mihi in disco † caput Joánnis Baptístæ. Et contristátus est rex : propter jusjurándum.

Capitulum *Jac. 1, 12*

Beátus vir, qui suffert tentatiónem : † quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ,* quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Glória et honóre* Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

Hymnus

Martyr Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus :

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened., Aña Misso Heródes † spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Quo audíto, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus : et posuérunt illud in monuménto.

Oratio

Sancti Joánnis Baptístæ Præcursóris et Mártyris tui, quæsumus, Dómine, veneránda festívitas : salutáris auxílii nobis præstet effectum : Qui vivis.

Pro Commem. S. Sabinæ.

Aña Date ei † de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Deus, qui inter cétera ut supra. 591

AD TERTIAM

Aña Dómine mi rex.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM

Aña Puéllæ saltánti.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD NONAM

Aña Da mihi in disco.

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 590 præter sequentia : Psalmi ut in II Vesperis unius Martyris. 41*

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif., Aña Misit rex incrédulus † minístros detestábiles, et amputári jussit caput Joánnis Baptístæ.

Et fit Commem. sequentis.

Die 30 Augusti

SS. FELICIS ET ADAUCTI

Martyrum

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Majestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus : ut, sicut nos júgiter Sanctórum tuórum commemoratióne lætíficas; ita semper supplicatióne deféndas. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

FESTA SEPTEMBRIS

DIE 8 SEPTEMBRIS

IN NATIVITATE B. MARIÆ VIRGINIS

Duplex II Classis cum Octava Simplici

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Natívitas gloriósæ † Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in Communi Festorum B. Mariæ V. 187*

2 Natívitas est hódie † sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

3 Regáli ex progénie † María exórta refúlget; cujus précibus nos adjuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus.

4 Cum jucunditáte † Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum *Eccli. 24, 14*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena;* Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Ad Magnif., Aña Gloriósæ † Vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, quæ et Genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio

Fámulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium; Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

In fine Hymnorum dicitur: Glória tibi, Dómine, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Invitat. Nativitátem Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Quem terra, pontus, æthera, 189* et omnia ut in Communi Festorum B. Mariæ V. 189* præter sequentia :

IN I NOCTURNO

Incípiunt Cántica canticórum

Lectio I — *Cap. 1, 1-16*

Osculétur me ósculo oris sui, quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum; ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me : post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me rex in cellária sua; exsultábimus et lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum. Recti díligunt te.

℟. Hódie † nata est beáta Virgo María ex progénie David; * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio celebrémus. Per quam.

Lectio II

Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis. Nolíte me consideráre, quod fusca sim, quia decolorávit me sol. Fílii matris meæ pugnavérunt contra me; posuérunt me custódem in víneis, víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum.

℟. Beatíssimæ † Vírginis Maríæ Nativitátem devotíssime celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis devotíssime celebrémus. Ut ipsa.

Lectio III

Si ignóras te, o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hædos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis; collum tuum sicut monília. Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto.

℟. Gloriósæ † Vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ, Angelo nuntiánte, concépit Salvatórem mundi. ℣. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Nativitátem devotíssime celebrémus. Cujus.

Lectio IV

Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi; inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi in víneis Engáddi. Ecce, tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es; óculi tui columbárum. Ecce, tu pulcher es, dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus, tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Regáli † ex progénie María exórta refúlget; * Cujus précibus nos adjuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus. ℣. Corde et ánimo Christo ca-

námus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis suæ. Cujus. Glória Patri. Cujus.

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo cxciv in Appd. de Annuntiatione Dominica, n. 1 et 2

Lectio V

Adest nobis, dilectíssimi, optátus dies beátæ ac venerábilis semper Vírginis Maríæ; ídeo cum summa exsultatióne gáudeat terra nostra, tantæ Vírginis illustráta natáli. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiósum lílium convállium, per cujus partum mutátur natúra protoplastórum, delétur et culpa.

℟. Natívitas † gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David; * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias. ℣. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio IV

Præcísum est in ea illud Hevæ infelicitátis elógium, quo dícitur : In dolóre páries fílios tuos; quia ista in lætítia Dóminum péperit. Heva enim luxit, ista exsultávit : Heva lácrimas, María gáudium in ventre portávit; quia illa peccatórem, ista édidit Innocéntem. Mater géneris nostri pœnam íntulit mundo, Génitrix Dómini nostri salútem íntulit mundo.

℟. Cum jucunditáte † Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio VII

Auctrix peccáti Heva, auctrix mériti María. Heva occidéndo óbfuit, María vivificándo prófuit. Illa percússit, ista sanávit. Pro inobediéntia enim obediéntia commutátur, fides pro perfídia compensátur. Plaudat nunc órganis María, et inter velóces artículos týmpana puérperæ cóncrepent. Cóncinant lætántes chori, et alternántibus módulis dulcísona cármina misceántur.

℟. Natívitas tua, † Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : qui, solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te.

Lectio VIII

Audíte ígitur, quemádmodum tympanístria nostra cantáverit; ait enim : Magníficat ánima mea Dóminum : et exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit mihi magna qui potens est. Causam ígitur invalescéntis erráti, miráculum novi partus evícit; et Hevæ planctum, Maríæ cantus exclúsit.

℟. Corde et ánimo † Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Vírginis Maríæ, * Ut ipsa intercédat pro nobis ad Dómi-

num. ℣. Cum jucunditáte Nativitátem sanctæ Maríæ solémniter celebrémus. Ut ipsa. Glória Patri. Ut ipsa.

IN III NOCTURNO

Aña Hódie † nata est beáta Virgo María ex progénie David; per quam salus mundi credéntibus appáruit. Cantica Obaudíte me, divíni fructus, cum reliquis. 197*

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — *Cap. 1*

Liber generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Comment. in Matth. Lib. 1, Cap. 1 v. 1-3

In Isaía légimus: Generatiónem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus Evangelístam Prophétæ esse contrárium, ut, quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat: quia ibi de generatióne Divinitátis, hic de Incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem, Deum díscere incipiámus.

℟. Beátam † me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio X

Fílii David, fílii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuísset Abraham et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℟. Felix namque es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia.

Bened. Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio XI

Ideo autem, céteris prætermíssis, horum fílium nuncupávit, quia ad hos tantum facta est de Christo repromíssio. Ad Abraham: In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes gentes, quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

℟. Nativitátem † hodiérnam perpétuæ Vírginis Dei Genitrícis Maríæ solémniter celebrémus, * Qua celsitúdo throni procéssit. ℣. Regáli ex progénie María exórta refúlget. Qua celsitúdo.

Lectio XII

Judas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. Notándum, in genealogía Salvatóris nullam sanctárum assúmi mulíerum, sed eas, quas Scriptúra reprehéndit; ut, qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde et in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur, et Bethsabée uxor Uríæ.

℟. Sancta † et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

Inítium sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 1, 1-16

Liber generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Judam et fratres ejus. Judas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. Phares autem génuit Esron. Esron autem génuit Aram. Aram autem génuit Amínadab. Amínadab autem génuit Naásson. Naásson autem génuit Salmon. Salmon autem génuit Booz de Rahab. Booz autem génuit Obed ex Ruth. Obed autem génuit Jesse. Jesse autem génuit David regem. David autem rex génuit Salomónem ex ea, quæ fuit Uríæ. Sálomon autem génuit Róboam. Róboam autem génuit Abíam. Abías autem génuit Asa. Asa autem génuit Jósaphat. Jósaphat autem génuit Joram. Joram autem génuit Ozíam. Ozías autem génuit Jóatham. Jóatham autem génuit Achaz. Achaz autem génuit Ezechíam. Ezechías autem génuit Manássen. Manásses autem génuit Amon. Amon autem génuit Josíam. Josías autem génuit Jechoníam et fratres ejus in transmigratióne Babylónis. Et post transmigratiónem Babylónis : Jechonías génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel. Zoróbabel autem génuit Abiud. Abiud autem génuit Elíacim. Elíacim autem génuit Azor. Azor autem génuit Sadoc. Sadoc autem génuit Achim. Achim autem génuit Eliud. Eliud autem génuit Eleázar. Eleázar autem génuit Mathan. Mathan autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Natívitas gloriósæ † Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Dñica. 38

2 Natívitas est hódie † sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

3 Regáli ex progénie † María exórta refúlget ; cujus précibus nos adjuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus.

4 Corde et ánimo † Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

5 Cum jucunditáte † Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum *Eccli. 24, 14*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena ; * Dóminus tecum. Ave. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et

benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera :
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti jánua,
Et porta lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Ad Bened., Aña Nativitátem hodiérnam † perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja.

Oratio

Fámulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre : ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium ; Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Laudes tantum fit Commem. S. Hadriani Martyris :

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti Hadriáni Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Natívitas est hódie.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Regáli ex progénie.

Capitulum *Eccli. 24, 15-16*

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Cum jucunditáte.

Capitulum *Eccli. 24, 19-20*

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 597 præter sequentia :

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Ad Magnif., Aña Natívitas tua, † Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit

benedictiónem; et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Et non fit Commem. sequentis.

De Octava Nativitatis B. Mariæ Virg. nihil fit, ne in ipsa quidem die Octava, nisi in ea celebretur aliquod Officium Duplex II classis, quod non sit de eadem B. Maria, ut suo loco notatur. 630

SABBATO POST FESTUM NATIVITATIS B. M. V.

Sabbato post Festum Nativitatis B. Mariæ V., quod non fuerit impeditum juxta Rubricas, fit Officium S. Mariæ in Sabbato. In eo tamen omnia, quæ ex Psalterio accipienda non sunt, sumuntur de ipso Festo Nativitatis, præter Absolutionem et Lectionem cum sua Benedictione et suo ℟., quæ dicuntur ut sequitur:

IN I NOCTURNO

℣. Dómine, exáudi.

Absol. Précibus et méritis. Bened. Per Vírginem Matrem. 203*

Lectio unica

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

In Dom. infra Octav. Assumpt. B. M. V. n. 8

Quid ergo sidéreum micat in generatióne Maríæ? Plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde, quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concéssa, quod longe ante eísdem pátribus cælitus repromíssa, quod mýsticis præfiguráta miráculis, quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radíce flóruit; hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit; hanc in Ezechiélis visióne orientális porta, quæ nulli umquam pátuit, præsignábat. Hanc dénique præ céteris Isaías nunc virgam de radíce Jesse oritúram promittébat, nunc evidéntius vírginem paritúram. Mérito signum hoc magnum in cælo apparuísse scríbitur, quod tanto ante de cælo nóscitur fuísse promíssum.

℟. Nativitátem † hodiérnam perpétuæ Vírginis Dei Genitrícis Maríæ solémniter celebrémus, * Qua celsitúdo throni procéssit. ℣. Regáli ex progénie María exórta refúlget. Qua celsitúdo. Glória Patri. Qua celsitúdo.

IN II NOCTURNO

Capitulum *Eccli. 24, 15-16*

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Oratio

Fámulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium; Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Laudes, Psalmi cum Aňis de Psalterio (Canticum festivum) 135. Capitulum et reliqua, ut in Festo Nativitatis B. Mariæ V.

Ad Horas omnia, ut in eodem Festo Nativitatis. 601

Die 9 Septembris
S. GORGONII Martyris

Memoria

Ad Laudes, Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Sanctus tuus, Dómine, Gorgónius sua nos intercessióne lætíficet : et pia fáciat solemnitáte gaudére. Per Dóminum.

Die 11 Septembris
SS. PROTI ET HYACINTHI Mm.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Beatórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio : et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt : nolíte timére; multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Vesperæ de sequenti.

Die 12 Septembris
Ssmi NOMINIS MARIÆ

Duplex majus

Omnia ut in Communi Festorum B. Mariæ V. 187* præter sequentia.

IN I VESPERIS

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif., Aña Sancta María, † succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tui sancti Nóminis commemoratiónem.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut fidéles tui, qui sub sanctíssimæ Vírginis Maríæ Nómine et protectióne lætántur; ejus pia intercessióne, a cunctis malis liberéntur in terris, et ad gáudia ætérna pervenire mereántur in cælis. Per Dóminum.

In fine Hymnorum : Glória tibi, Dómine, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

In I Nocturno Lectiones Ego sapiéntia. 192*

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Hom. 2 super verba Evang. Missus n. 17

Lectio V

Et nomen, inquit, Vírginis María. Loquámur pauca, et super hoc nómine, quod interpretátum maris stella dícitur, et Matri Vírgini valde conveniénter aptátur. Ipsa namque aptíssime síderi comparátur, quia sicut sine sui corruptióne sidus suum emíttit rádium, sic absque sui læsióne Virgo parturívit Fílium. Nec síderi rádius suam mínuit claritátem, nec Vírgini Fílius suam integritátem.

℟. Sicut cedrus † exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio VI

Ipsa est ígitur nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádius univérsum orbem illúminat, cujus splendor et præfúlget in supérnis, et ínferos pénetrat;

terras étiam perlústrans, et calefáciens magis mentes quam córpora, fovet virtútes, éxcoquit vítia. Ipsa, inquam, est præclára et exímia stella super hoc mare magnum et spatiósum necessário subleváta, micans méritis, illústrans exémplis.

℟. Quæ est ista, † quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio VII

O quisquis te intélligis in hujus sæculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam per terram ambuláre; ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice stellam, voca Maríam. Si jactáris supérbiæ undis, si ambitiónis, si detractiónis, si æmulatiónis, réspice stellam, voca Maríam. Si iracúndia aut avarítia aut carnis illécebra navículam concússerit mentis, réspice ad Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, consciéntiæ fœditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, báratro incípias absorbéri tristítiæ, desperatiónis abýsso, cógita Maríam.

℟. Ornátam † monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Lectio VIII

In perículis, in angústiis, in rebus dúbiis Maríam cógita, Maríam ínvoca. Non recédat ab ore, non recédat a corde; et, ut ímpetres ejus oratiónis suffrágium, non déseras conversatiónis exémplum. Ipsam sequens, non dévias; ipsam rogans, non despéras; ipsam cógitans, non erras; ipsa tenénte, non córruis; ipsa protegénte, non métuis; ipsa duce, non fatigáris; ipsa propítia, pérvenis: et sic in temetípso experíris, quam mérito dictum sit: Et nomen Vírginis María. — Quod quidem venerábile nomen, jam pridem in quibúsdam christiáni orbis pártibus speciáli ritu cultum, Innocéntius undécimus Románus Póntifex, ob insígnem victóriam sub ejúsdem Vírginis Maríæ præsídio de immaníssimo Turcárum tyránno, cervícibus pópuli christiáni insultánte, Viénnæ in Austria partam, et in perénne tanti benefícii monuméntum, in Ecclésia universáli síngulis annis celebrári præcépit.

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a grádibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX — *Cap. 1*

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitá-

tem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi

Sermo 142 de Annuntiat. B. M. V.

Audístis hódie, fratres caríssimi, Angelum cum muliere de hóminis reparatióne tractántem. Audístis agi, ut homo cúrsibus eísdem, quibus dilápsus fúerat ad mortem, redíret ad vitam. Agit, agit cum María Angelus de salúte, quia cum Heva ángelus égerat de ruína. Audístis Angelum de carnis nostræ limo templum divínæ majestátis arte ineffábili construéntem. Audístis in terris Deum, in cælis hóminem sacraménto incomprehensíbili collocári. Audístis inaudíta ratióne in uno córpore Deum hominémque miscéri. Audístis frágilem nostræ carnis natúram ad portándam totam Deitátis glóriam angélica exhortatióne roborári.

℟. Felix namque es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tui sancti Nóminis commemoratiónem. Quia.

Lectio X

Dénique, ne tanto pónderi cæléstis fábricæ in María subtílis nostri córporis aréna succúmberet, et in Vírgine, totíus géneris humáni portatúra fructum, virga ténuis frangerétur; fugatúra metum vox Angeli mox præcéssit, dicens : Ne tímeas, María.

℟. Beátam † me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Lectio XI

Ante causam dígnitas Vírginis annuntiátur ex nómine; nam María Hebræo sermóne, Latíne Dómina nuncupátur. Vocat ergo Angelus Dóminam, ut Dominatóris Genitrícem trepidátio déserat servitútis, quam nasci et vocári Dóminam ipsa sui Gérminis fecit et impetrávit auctóritas. Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam. Verum est, quia, qui invénit grátiam, nescit timére: Invenísti grátiam.

℟. Benedícta † et venerábilis es, Virgo María, * Cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Benedícta tu in muliéribus et benedíctus fructus ventris tui. Cujus.

Lectio XII

Beáta, quæ inter hómines audíre sola méruit præ ómnibus : Invenísti grátiam. Quantam? Quantam supérius díxerat: plenam. Et vere plenam, quæ largo imbre totam fúnderet et infúnderet creatúram: Invenísti enim grátiam apud Deum. Hæc cum dicit, et ipse Angelus mirátur, aut féminam tantum, aut omnes hómines vitam meruísse per féminam: stupet Angelus, totum Deum veníre intra virginális úteri angústias, cui tota simul angústa est creatúra. Hinc est, quod remorátur Angelus,

hinc est, quod vírginem vocat de mérito, de grátia compéllat, vix causam prodit audiénti, sane ut sensum promóveat, vix longa trepidatióne compónit.

℟. Beáta es, † Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi : ecce exaltáta es super choros Angelórum : * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 1, 26-38

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit : Ave, grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus : et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei : Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce, concípies in útero,et páries fílium,et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus : et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud,quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei : Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce, Elísabeth, cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua : et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis : quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María : Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum.

Si hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Lectio XII

Venerábile Vírginis Maríæ nomen, quod interpretátum maris stella dícitur, Matri Vírgini valde conveniénter aptátur. Ipsa namque aptíssime síderi comparátur, quia sicut sine sui corruptióne sidus suum emíttit rádium, sic absque sui læsióne Virgo parturívit Fílium. Nec síderi rádius suam mínuit claritátem, nec Vírgini Fílius suam integritátem. Ipsa est ígitur nóbilis illa stella ex Jacob orta,super hoc mare magnum et spatiósum necessário subleváta, micans méritis, illústrans exémplis. O quisquis te intélligis in hujus sæculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam per terram ambuláre; ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis. Maríam cógita, Maríam ínvoca, ut sic in temetípso experiáris, quam mérito dictum sit : Et nomen Vírginis María. Quod quidem dulcíssimum nomen, jamprídem in quibúsdam christiáni orbis pártibus speciáli ritu cultum, Innocéntius undécimus Románus Póntifex ob insígnem victóriam

de immaníssimo Turcárum tyránno, cervícibus pópuli christiáni insultánte, Viénnæ in Austria partam, et in perénne tanti benefícii monuméntum, in Ecclésia universáli síngulis annis celebrári præcépit.

℟. Sancta † et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

Ad Laudes et per Horas ac in II Vesperis omnia dicuntur ut in Communi Festorum B. Mariæ V. 200* præter Orationem, quæ dicitur ut supra. 604

Die 14 Septembris

In EXALTATIONE S. CRUCIS

Duplex majus

IN I VESPERIS

Aña 1 O magnum † pietátis opus: mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Dominica. 157

2 Salva nos, † Christe Salvátor, per virtútem Crucis: qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3 Ecce Crucem Dómini, † fúgite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

4 Per signum Crucis † de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

Capitulum *Philip. 2, 5-7*

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: † sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, * et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. Adorámus te, Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus. ℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Et benedícimus. Glória Patri. Adorámus.

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor
Suspénsus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Sæcli pepéndit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædámque tulit tártari.

Sequens stropha dicitur flexis genibus et ultima numquam mutatur.

O Crux, ave, spes única,
In hac triúmphi glória
Auge piis justítiam,
Reísque dona véniam.

Te, summa, Deus, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sæcula. Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Ad Magnif., Aña O Crux, † splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum

amábilis, sánctior univérsis, quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi : dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera; salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam.

Oratio

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas : præsta, quæsumus; ut, cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis præmia in cælo mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Episcopi, Mm.

Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum Cornélii et Cypriáni nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Christum Regem, pro nobis in Cruce exaltátum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Pange, lingua, gloriósi
Prœlium certáminis,
Et super Crucis trophæum
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
Morsu in mortem córruit :
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat :
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Caro factus pródiit.

Vagit Infans inter arcta
Cónditus præsépia :
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat :
Et manus pedésque, et crura
Stricta cingit fáscia.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito :
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Nóbile lignum † exaltátur, Christi fides rútilat, dum Crux ab ómnibus venerátur. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Confessoris Pontificis. 80*

Aña Sancta Crux † extóllitur a cunctis régibus, virga régia erígitur, in qua Salvátor triumphávit. Ps. 2 Quare fremuérunt Gentes.

Aña O Crux venerábilis, † quæ salútem attulísti míseris, quibus

te éfferam præcóniis, quóniam vitam nobis cælitem præparásti? Ps. 4 Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ.

Aña O Crucis victória † et admirábile signum, in cæléstí cúria fac nos captáre triúmphum. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Aña Dulce lignum, † dulces clavos, dulce pondus sustínuit, quæ méruit portáre prétium hujus sæculi. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Aña Funéstæ mortis † damnátur supplícium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula críminum. Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

De libro Númeri

Lectio I *Cap. 21, 1-9*

Cum audísset Chananæus rex Arad, qui habitábat ad merídiem, venísse scílicet Israël per exploratórum viam, pugnávit contra illum, et victor exsístens, duxit ex eo prædam. At Israël, voto se Dómino óbligans, ait: Si tradíderis pópulum istum in manu mea, delébo urbes ejus.

℟. Gloriósum diem † sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále exaltátur lignum: * In quo Redémptor noster, mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit. ℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. In quo.

Lectio II

Exaudivítque Dóminus preces Israël, et trádidit Chananæum, quem ille interfécit, subvérsis úrbibus ejus, et vocávit nomen loci illíus Horma, id est, anáthema. Profécti sunt autem et de monte Hor per viam, quæ ducit ad Mare Rubrum, ut circumírent terram Edom.

℟. Crux fidélis, † inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit. ℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce.

Lectio III

Et tædére cœpit pópulum itíneris ac labóris. Locutúsque contra Deum et Móysen ait: Cur eduxísti nos de Ægýpto, ut morerémur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquæ, ánima nostra jam náuseat super cibo isto levíssimo. Quámobrem misit Dóminus in pópulum ignítos serpéntes.

℟. Hæc est arbor † digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salútis Auctor própria morte mortem ómnium superávit. ℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Heraclíus imperátor concupiscénti ánimo recuperávit. In qua.

Lectio IV

Ad quorum plagas et mortes plurimórum, venérunt ad Móysen atque dixérunt: Peccávimus, quia locúti sumus contra Dóminum et te: ora ut tollat a nobis serpéntes. Oravítque Móyses pro pópulo. Et locútus est Dóminus ad eum: Fac serpéntem æneum, et pone eum pro signo: qui percússus aspéxerit eum, vivet. Fecit ergo Móyses serpéntem æneum, et pósuit eum

pro signo; quem cum percússi aspícerent, sanabántur.

℟. O Crux † benedícta, * Quæ sola fuísti digna portáre Regem cælórum et Dóminum! ℣. O Crux gloriósa et admirábilis, o Crux veneránda! Quæ sola. Glória Patri. Quæ sola.

IN II NOCTURNO

Aña Rex exaltátur † in æthera, cum nóbile trophæum Crucis ab univérsis Christícolis adorátur per sǽcula.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña Rex exaltátur in æthera, cum nóbile trophæum crucis ab univérsis Christícolis adorátur per sǽcula.

Aña Virga tua, † et báculus tuus: ipsa me consoláta sunt, Dómine, Deus meus.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit;

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Aña Virga tua, et báculus tuus: ipsa me consoláta sunt, Dómine, Deus meus.

Aña Adorámus te, † Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Aña Per lignum † servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberáti sumus: fructus árboris sedúxit nos, Fílius Dei redémit nos, allelúja.

Psalmus 96

Dóminus regnávit exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: *

et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberáti sumus: fructus árboris sedúxit nos, Fílius Dei redémit nos, allelúja.

Aña Salvátor mundi, † salva nos: qui per Crucem et sánguinem tuum redemísti nos: auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dómins salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: † moveátur mare et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña Salvátor mundi, salva nos: qui per Crucem et sánguinem tuum redemísti nos: auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster.

Aña Adorámus † Crucis signáculum, per quod salútis súmpsimus sacraméntum.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Adorámus Crucis signáculum, per quod salútis súmpsimus sacraméntum.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Lectio V

Chósroas, Persárum rex, extrémis Phocæ impérii tempóribus, Ægýpto et Africa oc-

cupáta ac Jerosólyma capta, multísque ibi cæsis Christianórum míllibus, Christi Dómini Crucem, quam Hélena in monte Calváriæ collocárat,in Pérsidem ábstulit. Itaque Heraclíus, qui Phocæ succésserat, multis belli incómmodis et calamitátibus afféctus, pacem petébat; quam a Chósroa, victóriis insolénte, ne iníquis quidem conditiónibus impetráre póterat. Quare in summo discrímine se assíduis jejúniis et oratiónibus exércens, opem a Deo veheménter implorábat; cujus mónitu exércitu comparáto,signa cum hoste cóntulit,ac tres duces Chósroæ cum tribus exercítibus superávit.

℟. Nos autem † gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurréctio nostra : * Per quem salváti et liberáti sumus. ℣. Tuam Crucem adorámus, Dómine, et recólimus tuam gloriósam passiónem. Per quem.

Lectio VI

Quibus cládibus fractus Chósroas, in fuga, qua trajícere Tigrim parábat,Medársen fílium sócium regni desígnat. Sed eam contuméliam cum Síroës, Chósroæ major natu fílius,ferret atrócitér, patri simul et fratri necem machinátur; quam paulo post utríque ex fuga retrácto áttulit, regnúmque ab Heraclío impetrávit, quibúsdam accéptis condiciónibus, quarum ea prima fuit, ut Crucem Christi Dómini restitúeret.

℟. Dum sacrum pignus † cælitus exaltátur, Christi fides roborátur: * Adsunt prodígia divína in virga Móysi prímitus figuráta. ℣. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reserántur. Adsunt.

Lectio VII

Ergo Crux, quatuórdecim annis postquam vénerat in potestátem Persárum, recépta est. Quam rédiens Jerosólymam Heraclíus solémni celebritáte suis húmeris rétulit in eum montem, quo eam Salvátor túlerat. Quod factum illústri miráculo commendátum est. Nam Heraclíus, ut erat auro et gemmis ornátus, insístere coáctus est in porta, quæ ad Calváriæ montem ducébat. Quo enim magis prógredi conabátur, eo magis retinéri videbátur.

℟. Hoc signum Crucis † erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri. ℣. Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœperit judicáre sæculum per ignem. Tunc manifésta.

Lectio VIII

Cumque ea re et ipse Heraclíus et réliqui omnes obstupéscerent, Zacharías, Jerosolymórum antístes, Vide, inquit, imperátor, ne isto triumpháli ornátu, in Cruce ferénda parum Jesu Christi paupertátem et humilitátem imitére. Tum Heraclíus, abjécto amplíssimo vestítu detractísque cálceis, ac plebéjo amíctu indútus, réliquum viæ fácile confécit, et in eódem Calváriæ loco Crucem státuit, unde fúerat a Persis asportáta. Itaque Exaltatiónis sanctæ Crucis solémnitas,quæ hac die quotánnis celebrabátur, illústrior habéri cœpit ob ejus rei memó-

riam, quod ibídem fúerit repósita ab Heraclío, ubi Salvatóri primum fúerat constitúta.

℟. Per signum Crucis † de inimícis nostris * Líbera nos, Deus noster. ℣. Salva nos, Christe Salvátor, per virtútem Crucis. Líbera. Glória Patri. Líbera.

IN III NOCTURNO

Aña Mihi autem † absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. Cantica Dómine, audívi auditiónem tuam, cum reliquis de Psalterio. 33

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX — *Cap. 12*

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum : Nunc judícium est mundi : nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ

Sermo LIX de Pass. Domini VIII; cap. VI et VII

Exaltáto, dilectíssimi, per Crucem Christo, non illa tantum spécies aspéctui mentis occúrrat, quæ fuit in óculis impiórum, quibus per Móysen dictum est: Et erit pendens vita tua ante óculos tuos, et timébis die ac nocte, et non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifíxo Dómino præter fácinus suum cogitáre potuérunt, habéntes timórem, non quo fides vera justificátur, sed quo consciéntia iníqua torquétur.

℟. Dulce lignum, † dulces clavos, dulce pondus sustínuit : * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi. ℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ sola.

Lectio X

Noster vero intelléctus, quem spíritus veritátis illúminat, glóriam Crucis, cælo terráque radiántem, puro ac líbero corde suscípiat; et interióre ácie vídeat, quale sit, quod Dóminus, cum de passiónis suæ loquerétur instántia, dixit : Nunc judícium mundi est, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego, si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad meípsum. O admirábilis poténtia Crucis! o ineffábilis glória Passiónis, in qua et tribúnal Dómini, et judícium mundi, et potéstas est Crucifíxi! Traxísti enim, Dómine, ómnia ad te, et cum expandísses tota die manus tuas ad pópulum non credéntem et contradicéntem tibi, confiténdæ majestátis tuæ sensum totus mundus accépit.

℟. Sicut Móyses † exaltávit serpéntem in déserto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. ℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ut omnis.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Traxísti, Dómine, ómnia ad te, cum in exsecratiónem Judáici scéleris, unam protulérunt ómnia eleménta senténtiam; cum, obscurátis luminári bus cæli, et convérso in noctem die, terra quoque mótibus quate-

rétur insólitis, univérsaque creatúra impiórum úsui se negáret. Traxísti, Dómine, ómnia ad te, quóniam, scisso templi velo, Sancta sanctórum ab indígnis pontifícibus recessérunt; ut figúra in veritátem, prophetía in manifestatiónem, et Lex in Evangélium verterétur.

℟. Tuam Crucem † adorámus, Dómine: tuam gloriósam recólimus passiónem: * Miserére nostri, qui passus es pro nobis. ℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi: quia per Crucem tuam redemísti mundum. Miserére.

Lectio XII

Traxísti, Dómine, ómnia ad te, ut, quod in uno Judǽæ templo obumbrátis significatiónibus tegebátur, pleno apertóque sacraménto universárum ubíque natiónum devótio celebráret. Nunc étenim et ordo clárior levitárum, et dignítas ámplior seniórum, et sacrátior est únctio sacerdótum: quia Crux tua ómnium fons benedictiónum, ómnium est causa gratiárum; per quam credéntibus datur virtus de infirmitáte, glória de oppróbrio, vita de morte. Nunc étiam, carnálium sacrificiórum varietáte cessánte, omnes differéntias hostiárum una córporis et sánguinis tui implet oblátio: quóniam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi; et ita in te univérsa pérficis mystéria, ut, sicut unum est pro omni víctima sacrifícium, ita unum de omni gente sit regnum.

℟. Ecce Crucem Dómini, † fúgite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, * Radix David, allelúja. ℣. Crux benedícta, in qua triumphávit Rex Angelórum. Radix. Glória Patri. Radix.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 12, 31-36

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Nunc judícium est mundi: nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad meípsum. (Hoc autem dicébat, signíficans qua morte esset moritúrus.) Respóndit ei turba: Nos audívimus ex lege, quia Christus manet in ætérnum: et quómodo tu dicis: Opórtet exaltári Fílium hóminis? Quis est iste Fílius hóminis? Dixit ergo eis Jesus: Adhuc módicum lumen in vobis est. Ambuláte, dum lucem habétis, ut non vos ténebræ comprehéndant: et qui ámbulat in ténebris, nescit quo vadat. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis.

Si hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Lectio XII

Sancta Crux Dómini, ab Héléna in monte Calváriæ collocáta, índeque a Chósroa Persárum rege abláta, ab Heraclío imperatóre, post trinam victóriam in Persas obténtam, recépta est, et suis húmeris in eum montem reláta, quo eam Salvátor túlerat. Quod factum illústri miráculo commendátum est. Nam Heraclíus, ut erat auro et gemmis ornátus, insístere coáctus est in porta, quæ ad Calváriæ montem ducébat. Quo enim magis prógredi conabátur, eo

magis retinéri videbátur. Cumque ea re et ipse Heraclíus et réliqui omnes obstupéscerent, Zacharías, Jerosolymórum antístes, Vide, inquit, imperátor, ne, isto triumpháli ornátu, in cruce feréndа parum Jesu Christi paupertátem et humilitátem imitére. Tunc Heraclíus, abjécto amplíssimo vestítu detractísque cálceis, ac plebéjo amíctu indútus, réliquum viæ fácile conféсit. Itaque Exaltatiónis sanctæ Crucis solémnitas, quæ hac die quotánnis celebrabátur, ob ejus rei memóriam illústrior habéri cœpit.

℟. Gloriósum diem † sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále exaltátur lignum: * In quo Redémptor noster, mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit. ℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. In quo. Glória Patri. In quo.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 O magnum † pietátis opus: mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Salva nos, † Christe Salvátor, per virtútem Crucis: qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3 Ecce Crucem Dómini, † fúgite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

4 Nos autem † gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi.

5 Per signum Crucis † de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

Capitulum *Philipp. 2, 5-7*

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: † sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, * et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. Hoc signum Crucis * Erit in cælo. Hoc signum. ℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Erit. Glória Patri. Hoc signum.

Hymnus

Lustris sex qui jam peráctis,
Tempus implens córporis,
Se volénte natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Hic acétum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, láncea:
Mite corpus perforátur,
Sanguis, unda prófluit,
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre sæcli prétium,
Atque portum præparáre
Nauta mundo náufrago:
Quem sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito :
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Bened., Aña Super ómnia † ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua Vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum.

Oratio

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas : præsta, quæsumus; ut, cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis præmia in cælo mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. Ss. Cornelii et Cypriani :

Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio ut supra. 609

AD TERTIAM

Aña Salva nos.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

AD SEXTAM

Aña Ecce Crucem Dómini.

Capitulum *Gal. 6, 14*

Mihi autem absit gloriári, † nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi ; * per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

AD NONAM

Aña Per signum Crucis.

Capitulum *Philipp. 2, 8-9*

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. † Propter quod et Deus exaltávit illum, * et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Vesperæ de sequenti, Commem. præcedentis.

Sicubi tamen hoc Festum habeat II Vesperas integras, omnia dicuntur ut in I Vesperis, præter ℣. et Añam ad Magnificat ut infra. 619

DIE 15 SEPTEMRBIS

SEPTEM DOLORUM B. MARIÆ VIRGINIS

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Quo ábiit † diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum? Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in Communi Festorum B. M. V. 187*

2 Recédite a me, † amáre flebo, nolíte incúmbere, ut consolémini me.

3 Non est ei spécies † neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus.

4 Fulcíte me flóribus, † stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum *Thren. 2, 13*

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? Magna est velut mare contrítio tua.

℟. br. Fascículus myrrhæ * Diléctus meus mihi. Fascículus. ℣. Inter úbera mea commorábitur. Diléctus. Glória Patri. Fascículus.

Hymnus

Jam toto súbitus vesper eat polo,
Et sol attónitum præcípitet diem,
Dum sævæ récolo ludíbrium necis,
Divinámque catástrophen.

Spectátrix áderas supplício, Parens,
Malis uda, gerens cor adamántinum;
Natus funérea péndulus in cruce
Altos dum gémitus dabat.

Pendens ante óculos Natus, atrócibus
Sectus verbéribus, Natus hiántibus
Fossus vulnéribus, quot penetrántibus
Te confíxit acúleis!

Eheu! Sputa, álapæ, vérbera, vúlnera,
Clavi, fel, áloë, spóngia, láncea,
Sitis, spina, cruor, quam vária pium
Cor pressére tyránnide!

Cunctis intérea stas, generósior,
Virgo, Martýribus: prodígio novo,
In tantis móriens non móreris, Parens,
Diris fixa dolóribus.

Sit summæ Tríadi glória, laus, honor,
A qua supplíciter, sollícita prece,
Posco virgínei róboris æmulas
Vires rebus in ásperis. Amen.

℣. Regína Mártyrum, ora pro nobis. ℟. Quæ juxta crucem Jesu constitísti.

Ad Magnif., Aña Nolíte † me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol: fílii matris meæ pugnavérunt contra me.

Oratio

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut, qui dolóres ejus venerándo recólimus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. præcedentis:

Aña O Crux † benedícta, quæ sola fuísti digna portáre Regem cælórum et Dóminum, allelúja!

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Oratio Deus, qui nos. 618

Conclusio Hymnorum, etiam ad Horas, erit sequens:

Glória tibi, Dómine,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

AD MATUTINUM

Invitat. Stemus juxta Crucem cum María Matre Jesu, * Cujus ánimam dolóris gládius pertransívit. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

O quot undis lacrimárum,
Quo dolóre vólvitur,
Luctuósa de cruénto
Dum revúlsum stípite,
Cernit ulnis incubántem
Virgo Mater Fílium!

Os suáve, mite pectus
Et latus dulcíssimum,
Dexterámque vulnerátam
Et sinístram sáuciam,
Et rubras cruóre plantas
Ægra tingit lácrimis.

Centiésque milliésque
Stringit arctis néxibus
Pectus illud et lacértos,
Illa figit vúlnera;
Sicque tota colliquéscit
In dolóris ósculis.

Eja, Mater, obsecrámus
Per tuas has lácrimas,
Filiíque triste funus,
Vulnerúmque púrpuram,
Hunc tui cordis dolórem
Conde nostris córdibus.

Esto Patri, Filióque,
Et coævo Flámini,
Esto summæ Trinitáti
Sempitérna glória,
Et perénnis laus honórque
Hoc et omni sæculo. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Multiplicáti sunt † qui tríbulant me, multi insúrgunt advérsum me.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus:

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña Multiplicáti sunt qui tríbulant me, multi insúrgunt advérsum me.

Aña Paravérunt † sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum,

* et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum glorífícat:

Qui jurat próximo suo et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram,* et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña Paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Aña Defécit † in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus.

Psalmus 12

Usquequo, Dómine obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice,et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero. * Ego autem in misericórdia tua sperávi;

Exsultábit cor meum in salutári tuo. † Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Aña Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus.

Aña Inimíci mei † dixérunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Psalmus 40

Beátus,qui intélligit super egénum et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, † et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam,quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras,* et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Aña Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Aña Factus sum † sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo, quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua. * Tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, † in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo, quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, † et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Aña Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Aña Fílii hóminum, † dentes eórum arma et sagíttæ : et lingua eórum gládius acútus.

Psalmus 56

Miserére mei, Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam, † et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in Géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Aña Fílii hóminum, dentes eó-

rum arma et sagíttæ: et lingua eórum gládius acútus.

℣. Regína Mártyrum, ora pro nobis. ℟. Quæ juxta Crucem Jesu constitísti.

De Jeremía Prophéta

Lectio I *Thren. 1, 2 et 20-21*

Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci. Vide, Dómine, quóniam tríbulor, conturbátus est venter meus, subvérsum est cor meum in memetípsa, quóniam amaritúdine plena sum. Foris intérficit gládius, et domi mors símilis est. Audiérunt quia ingemísco ego, et non est qui consolétur me.

℟. Símeon, † vir justus et timorátus, dixit ad Maríam: * Tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. ℣. Ne vocétis me pulchram, sed amáram, quia amaritúdine valde replévit me Omnípotens. Tuam.

Lectio II *Thren. 2, 13 et 15-18*

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui? Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem: Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ? Aperuérunt super te os suum omnes inimíci tui, sibilavérunt et fremuérunt déntibus, et dixérunt: Devorábimus.

℟. Surge, † et áccipe Púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum, * Et esto ibi usque dum dicam tibi. ℣. Vocávi Fílium meum ex Ægýpto, ut véniat salus in Israël. Et esto.

Lectio III

Fecit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum, quem præcéperat a diébus antíquis: destrúxit, et non pepércit, et lætificávit super te inimícum, et exaltávit cornu hóstium tuórum.

℟. Fili, † quid fecísti nobis sic? * Ego et pater tuus doléntes quærebámus te. ℣. Quid est, quod me quærebátis? In his quæ Patris mei sunt, opórtet me esse. Ego.

Lectio IV

Clamávit cor eórum ad Dóminum super muros fíliæ Sion: Deduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem; non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

℟. Fulcíte me † flóribus, stipáte me malis, * Quia amóre lángueo. ℣. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Quia. Glória Patri. Quia.

IN II NOCTURNO

Aña Factum est † cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt ar-

cum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum:*et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Aña Deus, † vitam meam annuntiávi tibi: posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Aña Deus, vitam meam annuntiávi tibi : posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Aña Fuérunt † mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte.

Psalmus 81

Deus stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem : * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno et pupíllo : * húmilem et páuperem justificáte.

Erípite páuperem:*et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini : * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram: * quóniam tu hereditábis in ómnibus Géntibus.

Aña Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte.

Aña Replévit me † amaritúdine, inebriávit me absínthio.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima

mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quórum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum:*et notos meos a miséria.

Aña Replévit me amaritúdine, inebriávit me absínthio.

Aña Ferrum † lánceæ militáris, latus quidem Salvatóris, ánimam vero transívit Vírginis.

Psalmus 89

Dómine, refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis : * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat et tránseat : * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus,

octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo ? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exsultávimus et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Aña Ferrum lánceæ militáris, latus quidem Salvatóris, ánimam vero transívit Vírginis.

Aña Pássio Dómini † ipsam ejus Matrem, carnáli orbitáte gráviter percússam, vehementíssime contristávit.

Psalmus 108

Deus, laudem meam ne tacúeris : * quia os peccatóris et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, † et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis : * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani : * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent : * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fænerátor omnem substántiam ejus : * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor :* nec sit, qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, † et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam ;

Et persecútus est hóminem ínopem et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, † et intrávit sicut aqua in interióra ejus, * et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum,quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me,quia egénus et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant,quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces : † qui insúrgent in me, confundántur : * servus autem tuus lætábitur.

Induántur,qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Aña Pássio Dómini ipsam ejus Matrem, carnáli orbitáte gráviter percússam, vehementíssime contristávit.

℣. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi. ℟. Inter úbera mea commorábitur.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Sermo de 12 prærogativis B. M. V. sive de 12 stellis, 14-15

Lectio V

Martýrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quam in ipsa Domínicæ passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum, cui contradicétur ; et tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertransívit. Alióquin,non nisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteáquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimírum ánima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli.

℟. Jesum † bajulántem sibi crucem * Sequebátur turba mulíerum, quæ plangébant et lamentabántur eum. ℣. Fíliæ Jerúsalem, super vos ipsas flete et super fílios vestros.Sequebátur.

Lectio VI

Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquam Mártyrem non immérito prædicémus,in qua nimírum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plusquam gládius fuit sermo ille, revéra pertránsiens ánimam, et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ et spíritus : Múlier, ecce fílius tuus ? O commutatiónem ! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discípulus pro Magístro, fílius Zebedæi pro Fílio Dei,homo

purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando et nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

℟. Postquam † venérunt in locum, qui dícitur Calváriæ, ibi crucifixérunt eum: * Stabat autem juxta crucem Jesu Mater ejus. ℣. Tunc beátam illíus ánimam dolóris gládius pertransívit. Stabat.

Lectio VII

Non mirémini, fratres, quod María Martyr in ánima fuísse dicátur. Mirétur, qui non memínerit, se audivísse Paulum inter máxima Géntium crímina memorántem, quod sine affectióne fuíssent. Longe id fuit a Maríæ viscéribus, longe sit a sérvulis ejus.

℟. Joseph † ab Arimathæa * Pétiit corpus Jesu, quod, de Cruce depósitum, suo compléxu Mater excépit. ℣. Dolens Sunamítis sinu et génibus suis sustínuit mórtuum Fílium. Pétiit.

Lectio VIII

Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat contínuo resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifíxum? Et veheménter. Alióquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Maríam compatiéntem, quam Maríæ Fílium patiéntem? Ille étiam mori córpore pótuit; ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cáritas, qua majórem nemo hábuit; fecit et hoc cáritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Pássio † Dómini * Ipsam ejus Matrem, carnáli orbitáte gráviter percússam, vehementíssime contristávit. ℣. Ferrum lánceæ militáris, latus quidem Salvatóris, ánimam vero transívit Vírginis Matris. Ipsam. Glória Patri. Ipsam.

IN III NOCTURNO

Aña Dóleo super te, † Fili mi, decórus nimis, et amábilis super amórem mulíerum. Cantica Dómine, audívi auditiónem tuam, ut in Psalterio. 33

℣. Per te salútem hauriámus, Virgo María. ℟. Ex vulnéribus Christi.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore: Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

De Institut. Virg. c. 7, n. 49

Stabat juxta crucem Mater, et, fugiéntibus viris, stabat intrépida. Vidéte, utrum pudórem mutáre potúerit Mater Jesu, quæ ánimum non mutávit.

℟. Quis tibi † sensus fuit, o Mater dolórum, * Dum Joseph síndone Fílium tuum invólvit, et pósuit eum in monuménto? ℣. Consideráte et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus. Dum Joseph.

Lectio X

Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quæ sciébat ómnibus futúram redemptiónem. Spectábat non degéneri Mater spectáculo, quæ non metúerat per-

emptórem. Pendébat in cruce Fílius, Mater se persecutóribus offerébat.

℟. Caligavérunt † óculi mei a fletu meo: quia elongátus est a me. Vidéte, pópuli, * Si est dolor sicut dolor meus. ℣. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte. Si est.

Bened. Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Lectio XI

Ep. 63 ad Eccles. Vercell. n. 109

María Mater Dómini ante crucem Fílii stabat. Nullus me hoc dócuit, nisi sanctus Joánnes Evangelísta. Mundum álii concússum in passióne Dómini conscripsérunt, cælum ténebris obdúctum, refugísse solem, in paradísum latrónem, sed post piam confessiónem, recéptum.

℟. In toto † corde tuo gémitus Matris tuæ ne obliviscáris, * Ut perficiátur propitiátio et benedíctio. ℣. Ave, princeps generósa, Martyrúmque prima rosa, Virginúmque lílium. Ut perficiátur.

Si Festum incidat in Dominicam vel Feriam IV Quatuor Temporum, tunc ex XI et XII Lectione fiet una et Lectio XII erit de Homilia Dominicæ vel Feriæ cum ℟. suo.

Lectio XII

Joánnes dócuit, quod álii non docuérunt, quemádmodum in cruce pósitus Matrem appelláverit. Pluris putátur, quod victor suppliciórum pietátis offícia Matri exhibébat, quam quod regnum cæléste donábat. Nam, si religiósum est, quod latróni donátur vénia, multo uberióris pietátis est, quod a Fílio Mater tanto afféctu honorátur.

℟. Diligébat † Jesus Joánnem, * Quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne eum fécerat dignum : * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In cruce dénique moritúrus huic Matrem Vírginem vírgini commendávit. Quóniam. Glória Patri. Quia virgo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 19, 25-27

In illo témpore: Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus Matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit Matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce Mater tua. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Quo ábiit † diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum? Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Recédite a me, † amáre flebo, nolíte incúmbere, ut consolémini me.

3 Non est ei spécies † neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus.

4 A planta pedis † usque ad vérticem cápitis non est in eo sánitas.

5 Fulcíte me flóribus, † stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum *Thren. 2, 13*

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor

te, virgo fília Sion? Magna est velut mare contrítio tua.

℟. br. Defecérunt * Præ lácrimis óculi mei. Defecérunt. ℣. Conturbáta sunt ómnia víscera mea. Præ lácrimis. Glória Patri. Defecérunt.

Hymnus

Summæ Deus cleméntiæ,
Septem dolóres Vírginis
Plagásque Jesu Fílii
Fac rite nos revólvere.

Nobis salútem cónferant
Deíparæ tot lácrimæ,
Quibus laváre súfficis
Totíus orbis crímina.

Sit quinque Jesu vúlnerum
Amára contemplátio,
Sint et dolóres Vírginis
Ætérna cunctis gáudia.

Glória tibi, Dómine,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. María Virgo, per virtútem tot dolórum. ℟. Fac nos gaudére in regno cælórum.

Ad Bened., Aña Veníte, † ascendámus ad montem Dómini, et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut, qui dolóres ejus venerándo recólimus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis et regnas.

Ad Laudes tantum fit Commem. S. Nicomedis Martyris.

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Adésto, Dómine, pópulo tuo: ut, beáti Nicomédis Mártyris tui mérita præclára suscípiens, ad impetrándam misericórdiam tuam semper ejus patrocíniis adjuvétur. Per Dóminum nostrum.

De die Octava Nativitatis B. Mariæ V. nihil fit in Officio Septem Dolorum. Sicubi tamen hac die celebretur aliquod Festum nobilius Duplex II classis, quod non sit B. Mariæ Virg., de ipsa die Octava fit Commem. ad Laudes per Añam, ℣. et Orationem de Festo, ante Commem. S. Nicomedis.

AD TERTIAM

Aña Recédite a me.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Defecérunt præ lácrimis óculi mei. ℟. Conturbáta sunt ómnia viscera mea.

AD SEXTAM

Aña Non est ei spécies.

Capitulum *Thren. 1, 2*

Plorans plorávit in nocte, † et lácrimæ ejus in maxíllis ejus: * non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus.

℣. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi. ℟. Inter úbera mea commorábitur.

AD NONAM

Aña Fulcíte me flóribus.

Capitulum *Thren. 2, 18*

Deduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem; † non des réquiem tibi, * neque táceat pupílla óculi tui.

℣. Anima mea liquefácta est. ℟. Ut diléctus locútus est.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 618 præter sequentia:

℣. Regína Mártyrum, ora pro

nobis. ℟. Quæ juxta crucem Jesu constitísti.

Ad Magnif., Aña Oppréssit me dolor, † et fácies mea intúmuit a fletu, et pálpebræ meæ caligavérunt.

Die 16 Septembris

SS. EUPHEMIÆ Virg., LUCIÆ ET GEMINIANI Mm.

Memoria

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Præsta, Dómine, précibus nostris cum exsultatióne provéntum : ut sanctórum Mártyrum Euphémiæ, Lúciæ et Geminiáni, quorum diem passiónis ánnua devotióne recólimus, étiam fídei constántiam subsequámur. Per Dóminum nostrum.

Die 17 Septembris

S. HILDEGARDIS Virginis O. N.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Deus, qui beátam Hildegárdem Vírginem tuam donis cæléstibus decorásti : tríbue, quæsumus; ut, ejus vestígiis et documéntis insisténtes, a præséntis hujus sæculi calígine ad lucem tuam delectábilem transíre mereámur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Die 20 Septembris

IN VIGILIA S. MATTHÆI Ap. et Ev.

Officium ut in Psalterio cum Homilia et Oratione de Vigilia, ut infra, nisi venerit in Quatuor Temporum, tunc enim nihil fit de Vigilia, nisi in Missa.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 5, 27-32*

In illo témpore : Vidit Jesus publicánum, nómine Levi, sedéntem ad telónium, et ait illi : Séquere me. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 5 Comment. in Luc. cap. 5, v. 27-31

Mýstica est hæc vocátio publicáni, quem sequi jubet, non córporis gressu, sed mentis afféctu. Itaque ille, prius avára de mercédibus, dura de labóribus periculísque nautárum emoluménta convértens, verbo vocátus, própria derelínquit, qui rapiébat aliéna; ac, vile illud sedíle destítuens, toto post Dóminum vestígio mentis incédit. Convívii quoque magni éxhibet apparátum; qui enim domicílio Christum récipit intérno, máximis delectatiónibus exuberántium páscitur voluptátum.

℟℟. de Dñica præcedenti ex eodem Nocturno, cujus est Absolutio.

Lectio II

Itaque Dóminus libénter ingréditur, et in ejus, qui credíderit, recúmbit afféctu. Sed rursus accénditur invídia perfidórum, et futúræ pœnæ spécies præfi-

gurátur. Epulántibus enim fidélibus, et in illo cælórum recumbéntibus regno, perfídia jejúna torquébitur. Simul osténditur, quantum intérsit inter æmulos legis et grátiæ, quod illi, qui legem sequúntur, jejúnæ mentis famem patiántur ætérnam: qui vero verbum in interióribus ánimæ recepérunt, aliménti cæléstis et fontis ubertáte recreáti, esuríre et sitíre non possunt.

Lectio III

Et ídeo, qui ánimo jejunábant, murmurábant, dicéntes: Quare cum publicánis et peccatóribus mandúcat et bibit? Serpentína vox ista est. Dénique hanc primam vocem serpens emísit, dicens Evæ: Quid útique dixit Deus: Nolíte manducáre ex omni ligno? Ergo patris sui venéna diffúndunt, qui dicunt: Quid útique cum publicánis et peccatóribus mandúcat et bibit? Unde Dóminus cum peccatóribus manducándo, étiam cum Géntibus non próhibet nos iníre convívium, dicens: Non egent qui sani sunt médico, sed qui male habent.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Matthæi Apóstoli tui et Evangelístæ, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum nostrum.

Vesperæ de sequenti.

DIE 21 SEPTEMBRIS

S. MATTHÆI APOSTOLI ET EVANGELISTÆ

Duplex II classis

Omnia de Communi Apostolorum 4* præter sequentia:

Oratio

Beáti Apóstoli et Evangelístæ Matthæi, Dómine, précibus adjuvémur: ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno Lectiones Et factum est, de Communi Evangelistarum. 20*

IN II NOCTURNO

Lectio V

Matthæus, qui et Levi, Apóstolus et Evangelísta, Caphárnai cum ad telónium sedéret, a Christo vocátus, statim secútus est ipsum; quem étiam cum réliquis discípulis convívio excépit. Post Christi resurrectiónem, ántequam in provínciam proficiscerétur, quæ ei ad prædicándum obtígerat, primus in Judæa, propter eos, qui ex circumcisióne credíderant, Evangélium Jesu Christi Hebráice scripsit. Mox in Æthiópiam proféctus, Evangélium prædicávit, ac prædicatiónem multis miráculis confirmávit.

℟. Vidi † conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio VI

Illo ígitur in primis miráculo, quo regis fíliam a mórtuis excitávit, regem patrem et uxórem ejus cum univérsa província ad

Christi fidem convértit. Rege mórtuo, Hírtacus, ejus succéssor, cum Iphigeníam, régiam fíliam, vellet sibi dari in matrimónium; Matthæum, cujus ópera illa virginitátem Deo vóverat et in sancto propósito perseverábat, ad altáre mystérium celebrántem jussit occídi. Qui undécimo Kaléndas Octóbris munus apostólicum martýrii glória cumulávit. Cujus corpus Salérnum translátum, ac póstmodum in ecclésia ejus nómine dedicáta, Gregório séptimo summo Pontífice, cónditum, ibídem magno hóminum concúrsu ac pietáte cólitur.

℟. Beáti estis, † cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

De Expositione sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam

Lectio VII *Hom. 3, Lib. 1, n. 1*

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim.

℟. Isti sunt † triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Lectio VIII

Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áëra levámur. Quátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras, quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat; hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas et Joánnes. Si quæras, quid Joánnes séntiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras, quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnes et Lucas. Si quæras, quid Lucas; hoc quod Joánnes, Matthæus et Marcus sentit.

℟. Constítues eos † príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. In omni. Glória Patri. In omni.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 9*

In illo témpore: Vidit Jesus hóminem sedéntem in telónio, Matthæum nómine. Et ait illi: Séquere me. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 1 Com. in Matth. cap. 9, v. 9-13

Céteri Evangelístæ, propter verecúndiam et honórem Matthæi, noluérunt eum nómine appelláre vulgáto, sed dixérunt, Levi; dúplici quippe vocábulo fuit. Ipse autem Matthæus (secúndum illud, quod dícitur a Salomóne: Justus accusátor est sui in princípio sermónis; et in álio loco: Dic tu peccáta tua,ut justificéris) Matthæum se et publicánum nóminat, ut osténdat legéntibus nullum debére salútem desperáre, si ad melióra convérsus sit, cum ipse de publicáno in Apóstolum sit repénte mutátus.

℟. Isti sunt † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio X

Arguit in hoc loco Porphýrius et Juliánus Augústus, vel imperítiam histórici mentiéntis, vel stultítiam eórum, qui statim secúti sint Salvatórem, quasi irrationabíliter quémlibet vocántem hóminem sint secúti; cum tantæ virtútes tántaque signa præcésserint, quæ Apóstolos, ántequam créderent,vidísse non dúbium est.

℟. Isti sunt † viri sancti,quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum.

Lectio XI

Certe fulgor ipse et majéstas Divinitátis occúltæ, quæ étiam in humána fácie relucébat, ex primo ad se vidéntes tráhere póterat aspéctu. Si enim in magnéte lápide et súccinis hæc esse vis dícitur, ut ánulos et stípulam et festúcas sibi cópulent; quanto magis Dóminus ómnium creaturárum ad se tráhere póterat, quos vocábat?

℟. Qui sunt isti, † qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Et quasi.

In Quatuor Temporibus Lectio XII de Homilia Feriæ cum ℟. suo, et fit Commem. ejus in Laudibus tantum; alias.

Lectio XII

Et factum est,discumbénte eo in domo, ecce multi publicáni et peccatóres veniéntes discumbébant cum Jesu. Vidébant publicánum, a peccátis ad melióra convérsum, locum invenísse pæniténtiæ; et ob id étiam ipsi non despérant salútem. Neque vero in prístinis vítiis permanéntes véniunt ad Jesum, ut pharisæi et scribæ múrmurant, sed pæniténtiam agéntes,ut sequens Dómini sermo signíficat, dicens: Misericórdiam volo,et non sacrifícium. Non enim veni vocáre justos, sed peccatóres. Ibat autem Dóminus ad convívia peccatórum, ut occasiónem habéret docéndi, et spirituáles invitatóribus suis præbéret cibos.

℟. Non sunt loquélæ, † neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus : nimis confortátus est principátus eórum. In omnem. Glória Patri. In omnem.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 9, 9-13

In illo témpore: Vidit Jesus hóminem sedéntem in telónio, Matthæum nómine. Et ait illi : Séquere me. Et surgens, secútus est eum. Et factum est, discumbénte eo in domo, ecce, multi publicáni et peccatóres veniéntes discumbébant cum Jesu et discípulis ejus. Et vidéntes pharisæi, dicébant discípulis ejus : Quare cum publicánis et peccatóribus mandúcat Magíster vester? At Jesus áudiens, ait : Non est opus valéntibus médicus, sed male habéntibus. Eúntes autem díscite quid est : Misericórdiam volo, et non sacrifícium. Non enim veni vocáre justos, sed peccatóres.

In Vesperis non fit Commem. sequentis.

Die 22 Septembris

SS. MAURITII ET SOC. Mm.

Memoria

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Annue, quæsumus, omnípotens Deus : ut sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii et Sociórum ejus nos lætíficet festíva solémnitas; ut, quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum.

Die 23 Septembris

S. LINI Papæ et Mart.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Lini Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. (Per Dóminum.)

Deinde fit Commem. S. Theclæ, Virginis et Martyris.

Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beátæ Theclæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fídei proficiámus exémplo. Per Dóminum nostrum.

Ad Laudes fit Commem. S. Lini.

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus, quis nos. ut supra.

Deinde S. Theclæ :

Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quæ-

rénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit omnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Da, quæsumus. ut supra. 635

Die 26 Septembris

SS. CYPRIANI ET JUSTINÆ Mm.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Beatórum Mártyrum Cypriáni et Justínæ nos, Dómine, fóveant continuáta præsídia: quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣ Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Die 27 Septembris

SS. COSMÆ ET DAMIANI Mm.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus, liberémur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis, † omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

DIE 29 SEPTEMBRIS

IN DEDICATIONE S. MICHAELIS ARCHANGELI

Duplex I classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Stetit Angelus † juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Dominica. 157

2 Dum prœliarétur † Míchaël Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium: Salus Deo nostro, allelúja.

3 Archángele Míchaël, † constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

4 Angeli, Archángeli, † Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum *Apoc. 1, 1-2*

Significávit Deus, quæ opórtet fíeri cito, ✝ loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei,* et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum, * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit.

Hymnus

Tibi, Christe, splendor Patris,
Vita, virtus córdium,
In conspéctu Angelórum
Votis, voce psállimus:
Alternántes concrepándo
Melos damus vócibus.

Collaudámus venerántes
Omnes cæli mílites,
Sed præcípue Primátem
Cæléstis exércitus:
Michaélem, in virtúte
Conteréntem zábulum.

Quo custóde procul pelle,
Rex Christe piíssime,
Omne nefas inimíci:
Mundo corde et córpore,
Paradíso redde tuo
Nos sola cleméntia.

Glóriam Patri melódis
Personémus vócibus,
Glóriam Christo canámus,
Glóriam Paráclito,
Qui trinus et unus Deus
Exstat ante sæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnif., Aña Dum sacrum mystérium ✝ cérneret Joánnes, Archángelus Míchaël tuba cécinit: Ignósce, Dómine, Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula ejus, allelúja.

Oratio

Deus, qui, miro órdine, Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Tibi, Christe, splendor Patris, ut supra ad Vesperas.

IN I NOCTURNO

Aña Concússum est mare, ✝ et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchaël descendébat de cælo.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ✝ glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, ✝ oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchaël descendébat de cælo.

Aña Laudémus Dóminum, † quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

Aña Ascéndit fumus † arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Aña Míchaël Archángele, † veni in adjutórium pópulo Dei.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad

summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa:

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña Míchaël Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei.

Aña Míchaël † præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Míchaël præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Aña Gloriósus apparuísti † in conspéctu Dómini: proptérea decórem índuit te Dóminus.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Aña Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini : proptérea decórem índuit te Dóminus.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

De Daniéle Prophéta

Lectio I *Cap. 7, 9-11*

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit. Vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda, thronus ejus flammæ ignis, rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus rapidúsque egrediebátur a fácie ejus; míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei. Judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur; et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est † siléntium in cælo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo : * Audíta est vox míllia míllium dicéntium: Salus, honor et virtus omnipoténti Deo. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei. Audíta.

Lectio II *Cap. 10, 4-14*

Die autem vigésima et quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi : et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti auro ob-

rízo; et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens, et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis; et vox sermónum ejus ut vox multitúdinis.

℟. Stetit † Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. Et ascéndit.

Lectio III

Vidi autem ego Dániel solus visiónem; porro viri, qui erant mecum, non vidérunt; sed terror nímius írruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem, relíctus solus, vidi visiónem grandem hanc, et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium. Et audívi vocem sermónum ejus: et áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ.

℟. In conspéctu † Angelórum psallam tibi: et adorábo ad templum sanctum tuum, * Et confitébor nómini tuo, Dómine. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et confitébor.

Lectio IV

Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super génua mea et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániel, vir desideriórum, intéllige verba quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo; nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metúere, Dániel; quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum, ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua, et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus; et ecce Míchaël, unus de princípibus primis, venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem, ut docérem te, quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc vísio in dies.

℟. Te sanctum Dóminum † in excélsis laudant omnes Angeli, dicéntes: * Te decet laus et honor, Dómine. ℣. Chérubim quoque et Séraphim Sanctus proclámant, et omnis cælicus ordo, dicens. Te decet. Glória Patri. Te decet.

IN II NOCTURNO

Aña Sancte Míchaël † Archángele, defénde nos in prœlio, ut non pereámus in treméndo judício, allelúja.

Psalmus 89

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,
Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.
Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat et tránseat : * véspere décidat, indúret et aréscat.
Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.
Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.
Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.
Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.
Si autem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.
Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.
Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?
Déxteram tuam sic notam fac, * et erudítos corde in sapiéntia.
Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.
Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exsultávimus et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.
Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.
Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.
Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Aña Sancte Míchaël Archángele, defénde nos in prœlio, ut non pereámus in treméndo judício, allelúja.

Aña Angelus Archángelus † Míchaël, Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cæli, et exsúltet ter-

ra: † commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte,* et pópulos in veritáte sua.

Aña Angelus Archángelus Míchaël, Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

Aña Data sunt ei † incénsa multa,ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circuítu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes,qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus:* audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Aña Multa magnália † de Michaéle Archángelo, qui, fortis in prœlio, fecit victóriam.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara,in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui, fortis in prœlio, fecit victóriam.

Aña Stetit Angelus † juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster,tu exaudiébas eos : † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

AñaStetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Aña Benedícite Dóminum, † omnes Angeli ejus : benedícite, minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus:benedícite Dóminum.

Psalmus 102

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus : * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, † misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: † homo, sicut fænum dies ejus,* tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.
Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.
Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:
Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.
Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus: † poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónum ejus.
Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.
Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: † in omni loco dominatiónis ejus, * bénedic, ánima mea, Dómino.

Aña Benedícite Dóminum, omnes Angeli ejus: benedícite, minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus: benedícite Dóminum.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Gregórii Papæ
Hom. 34 in Evang. n. 7
Lectio V

Novem Angelórum órdines dícimus, quia vidélicet esse, testánte sacro elóquio, scimus: Angelos, Archángelos, Virtútes, Potestátes, Principátus, Dominatiónes, Thronos, Chérubim atque Séraphim. Esse namque Angelos et Archángelos pene omnes sacri elóquii páginæ testántur. Chérubim vero atque Séraphim sæpe, ut notum est, libri prophetárum loquúntur. Quátuor quoque órdinum nómina Paulus Apóstolus ad Ephésios enúmerat, dicens: Supra omnem Principátum, et Potestátem, et Virtútem, et Dominatiónem. Qui rursus ad Colossénses scribens, ait: Sive Throni, sive Potestátes, sive Principátus, sive Dominatiónes. Dum ergo illis quátuor, quæ ad Ephésios dixit, conjungúntur Throni, quinque sunt órdines; quibus dum Angeli et Archángeli, Chérubim atque Séraphim adjúncta sunt, procul dúbio novem esse Angelórum órdines inveniúntur.

℟. Hic est † Míchaël Archángelus, princeps milítiæ Angelórum, * Cujus honor præstat benefícia populórum, et orátio perdúcit ad regna cælórum. ℣. Archángelus Míchaël præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Cujus.

Lectio VI — *n. 8-9*

Sciéndum vero, quod Angelórum vocábulum nomen est offícii, non natúræ. Nam sancti illi cæléstis pátriæ Spíritus, semper quidem sunt Spíritus, sed semper vocári Angeli nequáquam possunt; quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos áliqua nuntiántur. Unde et per Psalmístam dícitur: Qui facit Angelos suos spíritus; ac si paténter dicat: Qui eos, quos semper habet Spíritus, étiam, cum volúerit, Angelos facit.

℟. Venit † Míchaël Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas Sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis. ℣. Emítte, Dómine, Spíritum Sanctum tuum de cælis, spíri-

tum sapiéntiæ et intelléctus. Ut perdúcat.

Lectio VII

Hi autem, qui mínima núntiant, Angeli; qui vero summa annúntiant, Archángeli vocántur. Hinc est enim, quod ad Maríam Vírginem non quílibet Angelus, sed Gábriel Archángelus míttitur; ad hoc quippe ministérium, summum Angelum veníre dignum fúerat, qui summum ómnium nuntiábat. Qui idcírco étiam privátis nomínibus censéntur, ut signétur per vocábula, étiam in operatióne quid váleant. Míchaël namque, Quis ut Deus? Gábriel autem, Fortitúdo Dei; Ráphaël vero dícitur Medicína Dei.

℟. In témpore illo † consúrget Míchaël, qui stat pro fíliis vestris: * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt, usque ad illud. ℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. Et véniet.

Lectio VIII

Et quóties miræ virtútis áliquid ágitur, Míchaël mitti perhibétur; ut ex ipso actu et nómine detur intélligi, quia nullus potest fácere, quod fácere prævalet Deus. Unde et ille antíquus hostis, qui Deo esse per supérbiam símilis concupívit, dicens: In cælum conscéndam, super astra cæli exaltábo sólium meum, símilis ero Altíssimo; dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémo supplício periméndus, cum Michaéle Archángelo prœliatúrus esse perhibétur, sicut per Joánnem dícitur: Factum est prœlium cum Michaéle Archángelo. Ad Maríam quoque Gábriel míttitur, qui Dei Fortitúdo nominátur; illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. Ráphaël quoque interpretátur, ut díximus, Medicína Dei; quia vidélicet, dum Tobíæ óculos quasi per offícium curatiónis tétigit, cæcitátis ejus ténebras tersit.

℟. Míchaël † et Angeli ejus pugnábant cum diábolo: * Et ille hostis antíquus victus est ab eis. ℣. Factum est prœlium in cælo, Míchaël et Angeli ejus prœliabántur cum dracóne. Et ille. Glória Patri. Et ille.

IN III NOCTURNO

Aña Míchaël, Gábriel, † Chérubim et Séraphim non cessant clamáre quotídie dicéntes: Dignus es, Dómine, accípere glóriam, allelúja.

Canticum Isaiæ *Is., 33, 2-10*

Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: † esto bráchium nostrum in mane, * et salus nostra in témpore tribulatiónis.

A voce Angeli fugérunt pópuli, * et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes.

Et congregabúntur spólia vestra, sicut collígitur bruchus, * velut cum fossæ plenæ fúerint de eo.

Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso: * implévit Sion judício et justítia.

Et erit fides in tempóribus tuis: † divítiæ salútis, sapiéntia et sciéntia: * timor Dómini ipse est thesáurus ejus.

Ecce vidéntes clamábunt fo-

ris,* ángeli pacis amáre flebunt.

Dissipátæ sunt viæ, cessávit tránsiens per sémitam; † írritum factum est pactum, * projécit civitátes, non reputávit hómines.

Luxit et elánguit terra : * confúsus est Líbanus, et obsórduit.

Et factus est Saron sicut desértum; * et concússa est Basan et Carmélus.

Nunc consúrgam, dicit Dóminus : * nunc exaltábor, nunc sublevábor.

Canticum Ibidem *Is. 33, 13-18*

Audíte, qui longe estis, quæ fécerim, * et cognóscite, vicíni, fortitúdinem meam.

Contérriti sunt in Sion peccatóres, * possédit tremor hypócritas.

Qui póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? * quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis?

Qui ámbulat in justítiis, et lóquitur veritátem, † qui prójicit avarítiam ex calúmnia, * et éxcutit manus suas ab omni múnere,

Qui obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, * et claudit óculos suos ne vídeat malum.

Iste in excélsis habitábit, † muniménta saxórum sublímitas ejus : * panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt.

Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, † cernent terram de longe. * Cor tuum meditábitur timórem.

Canticum *Eccli. 36, 14-19*

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum: * et Israël, quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ, Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * et glória tua pópulum tuum.

Da testimónium his, qui ab inítio creatúræ tuæ sunt, * et súscita prædicatiónes, quas locúti sunt in nómine tuo prophétæ prióres.

Da mercédem sustinéntibus te, * ut prophétæ tui fidéles inveniántur:

Et exáudi oratiónes servórum tuórum secúndum benedictiónem Aaron de pópulo tuo, * et dírige nos in viam justítiæ,

Et sciant omnes, qui hábitant terram, * quia tu es Deus conspéctor sæculórum.

Aña Míchaël, Gábriel, Chérubim et Séraphim non cessant clamáre quotídie dicéntes: Dignus es, Dómine, accípere glóriam, allelúja.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 18*

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 3, Com. in c. 18 Matth. v. 1

Post invéntum statérem, post tribúta réddita, quid sibi vult Apostolórum repentína interrogátio, Quis, putas, major est in regno cælórum? Quia víderant pro Petro et Dómino

idem tribútum rédditum. ex æqualitáte prétii arbitráti sunt Petrum ómnibus Apóstolis esse prælátum, qui in redditióne tribúti Dómino fúerat comparátus; ídeo intérrogant, quis major sit in regno cælórum. Vidénsque Jesus cogitatiónes eórum, et causas erróris intélligens, vult desidérium glóriæ, humilitátis contentióne sanáre.

℟. In conspéctu † Géntium nolíte timére; vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum; * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus.

Lectio X *v. 8-9*

Si autem manus tua vel pes tuus scandalízat te, abscínde eum et prójice abs te. Necésse est quidem veníre scándala; væ tamen ei est hómini, qui, quod necésse est, ut fiat in mundo, vítio suo facit, ut per se fiat. Igitur omnis truncátur afféctus, et univérsa propínquitas amputátur, ne per occasiónem pietátis unusquísque credéntium scándalis páteat.

℟. Míchaël † Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus justis. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Stetit in.

Bened. Quorum Festum cólimus, * ipsi intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio XI

Si, inquit, ita est quis tibi conjúnctus, ut manus, pes, óculus; et est útilis atque sollícitus, et acútus ad perspiciéndum, scándalum autem tibi facit, et propter dissonántiam morum te pértrahit in gehénnam: mélius est, ut et propinquitáte ejus et emoluméntis carnálibus cáreas, ne, dum vis lucrifácere cognátos et necessários, causam hábeas ruinárum.

℟. Nunc facta est † salus et virtus et regnum Deo nostro, et potéstas Christi ejus: * Quia projéctus est accusátor fratrum nostrórum, qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri die ac nocte, allelúja, allelúja. ℣. Proptérea lætámini, cæli, et qui habitátis in eis. Quia.

Lectio XII *v. 10-11*

Dico vobis, quia Angeli eórum in cælis semper vident fáciem Patris mei. Supra díxerat, per manum et pedem et óculum, omnes propinquitátes et necessitúdines, quæ scándalum fácere póterant, amputándas; austeritátem ítaque senténtiæ subjécto præcépto témperat, dicens: Vidéte, ne contemnátis unum ex pusíllis istis. Sic, inquit, præcípio severitátem, ut commiscéri cleméntiam dóceam. Quia Angeli eórum in cælis vident semper fáciem Patris. Magna dígnitas animárum, ut unaquæque hábeat ab ortu nativitátis, in custódiam sui, Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalýpsi Joánnis: Angelo Ephesi, et reliquárum ecclesiárum, scribe hæc. Apóstolus quoque præcipit velári cápita, in ecclésiis, feminárum propter Angelos.

℟. Fidélis sermo, † et omni acceptióne dignus: Míchaël Archángelus, qui pugnávit cum diábolo: * Grátia Dei iste victor éxstitit, et ille hostis antíquus

pátuit ruínæ magnæ. ℣. Gaudent Angeli, lætántur Archángeli de Michaéle, Dei núntio. Grátia. Glória Patri. Grátia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 18, 1-10

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum ? Et ádvocans Jesus párvulum, státuit eum in médio eórum, et dixit : Amen, dico vobis, nisi convérsi fuéritis, et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est major in regno cælórum. Et qui suscéperit unum párvulum talem in nómine meo, me súscipit. Qui autem scandalizáverit unum de pusíllis istis, qui in me credunt, éxpedit ei, ut suspendátur mola asinária in collo ejus, et demergátur in profúndum maris. Væ mundo a scándalis ! Necésse est enim ut véniant scándala : verúmtamen væ hómini illi, per quem scándalum venit ! Si autem manus tua vel pes tuus scandalízat te, abscíde eum et prójice abs te : bonum tibi est ad vitam íngredi débilem vel claudum, quam duas manus vel duos pedes habéntem, mitti in ignem ætérnum. Et si oculus tuus scandalízat te, érue eum et prójice abs te : bonum tibi est cum uno óculo in vitam intráre, quam duos óculos habéntem mitti in gehénnam ignis. Vidéte ne contemnátis unum ex his pusíllis : dico enim vobis, quia Angeli eórum in cælis semper vident fáciem Patris mei, qui in cælis est.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Stetit Angelus † juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Ps.92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Dum prœliarétur † Míchaël Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúja.

3 Archángele Míchaël, † constítui te príncipem super omnes ánimas suscipéndas.

4 Angeli Dómini, † Dóminum benedícite in ætérnum.

5 Angeli, Archángeli, † Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum *Apoc. 1, 1-2*

Significávit Deus, quæ opórtet fíeri cito, † loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, * et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In conspéctu.

Hymnus

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Rector humáni géneris et auctor :
Nobis ætérnum tríbue benígnus
Scándere cælum.

Angelum pacis Míchaël ad istam
Cælitus mitti rogitámus aulam,
Nobis ut crebro veniénte crescant
Próspera cuncta.

Angelus fortis Gábriel, ut hostem
Pellat antíquum, vólitet ab alto,
Sæpius templum véniens ad istud
Vísere nostrum.

Angelum nobis, médicum salútis,
Mitte de cælis Ráphaël, ut omnes
Sanet ægrótos, paritérque nostros
Dírigat actus.

Hinc Dei nostri Génitrix María,
Totus et nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et beáta
Cóncio tota.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Bened., Aña Factum est † siléntium in cælo, dum draco commítteret bellum; et Míchaël pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúja.

Oratio

Deus, qui, miro órdine, Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Dum prœliarétur

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

AD SEXTAM

Aña Archángele Míchaël.

Capitulum *Apoc. 5, 11-12*

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium et seniórum; † et erat númerus eórum míllia míllium, * voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

AD NONAM

Aña Angeli, Archángeli.

Capitulum *Apoc. 12, 7-8*

Factum est prœlium magnum in cælo: † Míchaël et Angeli ejus prœliabántur cum dracóne, et draco pugnábat et ángeli ejus: * et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 636 præter sequentia: Psalmi de Dñica, 157 sed loco ultimi, dicitur sequens.

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: *

quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam,* et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in sǽculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif., Aña Princeps gloriosíssime, † Míchaël Archángele, esto memor nostri: hic et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allelúja.

Et fit Commem. sequentis.

Die 30 Septembris

S. HIERONYMI

Presbyteri, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex majus

AD VESPERAS

Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Hierónyme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui Ecclésiæ tuæ in exponéndis sacris Scriptúris beátum Hierónymum, Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es: præsta, quǽsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis 103* præter sequentia.

IN I NOCTURNO

Lectiones Sapiéntiam. 97* de Communi Doctorum, nisi resumendæ sint Lectiones Dñicæ præcedentis, quæ cum suis ℟℟. leguntur.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Hierónymus, Eusébii fílius, Stridóne in Dalmátia, Constántio imperatóre, natus, Romæ adoléscens est baptizátus, et in liberálibus disciplínis a Donáto et áliis viris doctíssimis erudítus. Tum discéndi stúdio Gálliam peragrávit; ubi pios áliquot, et in divínis lítteris erudítos viros cóluit, multósque sacros libros sua manu descrípsit. Mox, se in Græciam cónferens, philosophía et eloquéntia instrúctus, summórum theologórum consuetúdine flóruit. In primis vero, Gregório Nazianzéno Constantinópoli óperam dedit; quo doctóre se sacras lítteras didicísse profitétur.

℟. Honéstum † fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio VI

Tum religiónis causa visit Christi Dómini incunábula, totámque lustrávit Palæstínam; quam peregrinatiónem, adhíbitis Hebræórum eruditíssimis, ad sacræ Scriptúræ intelligéntiam sibi multum profuísse testátur. Deínde secéssit in vastam Sýriæ solitúdinem; ubi quadriénnium in lectióne divinó-

rum librórum cæléstísque beatitúdinis contemplatióne consúmpsit, assídua se abstinéntia, vi lacrimárum et córporis afflictatióne discrúcians.

℟. Amávit eum † Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio VII

Présbyter a Paulíno epíscopo Antiochíæ factus, Romam de controvérsiis quorúmdam episcopórum cum Paulíno et Epiphánio ad Dámasum Pontíficem proféctus, ejus ecclesiásticis epístolis scribéndis adjútor fuit. Verum, cum prístinæ solitúdinis desidério tenerétur, in Palæstínam revérsus, Béthlehem ad Christi Dómini præsépe, in monastério, quod a Paula Romána exstrúctum erat, cæléstem quamdam vitæ ratiónem instítuit; et,quamquam várie morbis doloribúsque tentarétur, tamen córporis incómmoda piis labóribus et perpétua lectióne ac scriptióne superábat.

℟. Iste homo † perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est,qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Lectio VIII

Tamquam ad oráculum, ex ómnibus orbis terræ pártibus, ad ipsum divínæ Scriptúræ quæstiónes explicándæ referebántur. Illum Dámasus Póntifex, illum sanctus Augustínus de locis Scriptúræ difficíllimis sæpe consúluit, propter ejus singulárem doctrínam, et linguæ non solum Latínæ et Græcæ,sed Hebráicæ étiam et Chaldáicæ intelligéntiam; et quod omnes pene scriptóres, ejúsdem Augustíni testimónio, légerat. Hæréticos acérrimis scriptis exagitávit; piórum et catholicórum patrocínium semper suscépit. Vetus Testaméntum ex Hebræo convértit; novum,jussu Dámasi, Græcæ fídei réddidit, magna étiam ex parte explicávit. Multa prætérea Latíne réddidit scripta doctórum virórum, et ipse áliis próprii ingénii monuméntis christiánam disciplínam illustrávit. Qui, ad summam senectútem pervéniens, sanctitáte et doctrína illústris, Honório imperatóre, migrávit in cælum. Cujus corpus, ad Béthlehem sepúltum, póstea Romam in basílicam sanctæ Maríæ ad Præsépe translátum est.

℟. Desidérium † ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Et voluntáte. Glória Patri. Et voluntáte.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 5, 13-19*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 1, Com. in c. 5 Matth. v. 13-18

Sal appellántur Apóstoli et Doctóres; quia per illos univérsum hóminum condítur genus.

Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Si doctor erráverit, a quo álio doctóre emendábitur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Exémplum de agricultúra sumptum est. Sal étenim, sicut in cibórum condiméntum et ad siccándas carnes necessárium est, ita álium usum non habet.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio X

Certe légimus in Scriptúris urbes quasdam, ira victórum, sale seminátas, ut nullum in ipsis germen orirétur. Cáveant ergo doctóres et epíscopi, et vídeant Poténtes poténter torménta sustinére; nihílque esse remédii, sed majórum ruínam ad tártarum dúcere. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita; neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.

Lectio XI

Docet fidúciam prædicándi, ne Apóstoli abscondántur ob metum, et sint símiles lucérnæ sub módio; sed tota libertáte se prodant, ut, quod audiérunt in cubículis, prædicent in tectis. Nolíte putáre, quóniam veni sólvere Legem aut Prophétas; non veni sólvere, sed adimplére. Sive quod de se per álios prophetáta compléverit, sive quod ea, quæ ante propter infirmitátem audiéntium rúdia et imperfécta fúerant, sua prædicatióne compléverit, iram tollens et vicem taliónis exclúdens et occúltam in mente concupiscéntiam damnans.

℟. Beátus vir, † qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus: fácere mala, et non fecit. Ideo.

Lectio XII

Donec tránseat cælum et terra. Promittúntur nobis cæli novi et terra nova, quæ factúrus est Dóminus Deus. Si ergo nova creánda sunt, consequénter vétera transitúra. Quod autem séquitur : Ióta unum aut unus apex non præteríbit a lege, donec ómnia fiant; ex figúra lítteræ osténditur, quod étiam quæ mínima putántur in lege, sacraméntis spirituálibus plena sint, et ómnia recapituléntur in Evangélio.

℟. O beáti viri † Hierónymi sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Ætérnæ vitæ conjúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Ætérnæ. Glória Patri. Ætérnæ.

Evangelium Vos estis sal terræ. 100*

Si hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Lectio XII

Hierónymus, Stridóne in Dalmátia natus, Romæ adoléscens est baptizátus, et liberálibus disciplínis a Donáto et áliis viris doctíssimis erudítus. Religiónis causa, totam lustrávit Palæstínam. Deínde secéssit in vastam Sýriæ solitúdinem, ubi quadriénnium in lectióne divinórum librórum cæléstísque beatitúdinis contemplatióne consúmpsit. Présbyter a Paulíno epíscopo Antiochíæ factus,et in Palæstínam revérsus, Béthlehem ad Christi Dómini præsépe, cæléstem quamdam vitæ ratiónem instítuit, et diáboli insídias piis labóribus ac perpétua lectióne et scriptióne superávit. Tamquam ad oráculum,úndique ad ipsum divínæ Scriptúræ quæstiónes explicándæ referebántur. Illum Dámasus Románus Póntifex et sanctus Augustínus de locis Scriptúræ difficíllimis sæpe consuluérunt propter ejus singulárem doctrínam et linguæ, non solum Latínæ et Græcæ, sed Hebráicæ étiam et Chaldáicæ intelligéntiam. Vetus Testaméntum ex Hebræo convértit; novum, jussu Dámasi, Græcæ fídei rédditum, magna étiam ex parte explicávit. In summa senectúte migrávit in cælum. Ejus corpus, ad Béthlehem sepúltum,póstea Romam delátum, in basílica sanctæ Maríæ majóris cónditum fuit.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Ad Laudes omnia de Communi præter Orationem ut supra. 651
In II Vesperis Aña ad Magnificat O, Doctor óptime, ut supra. 651

FESTA OCTOBRIS

Die 2 Octobris

SS. ANGELORUM CUSTODUM

Duplex majus

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Angelis suis † Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Dominica. 157

2 Laudémus Dóminum, † quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim,Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

3 Angeli eórum † semper vident fáciem Patris mei, qui est in cælis.

4 Laudáte Deum, † omnes Angeli ejus: laudáte eum, omnes Virtútes ejus.

Si II Vesperæ non sint dicendæ, loco ultimi Psalmi 112 Laudáte, puéri, Dóminum, dicitur Ps. 137 Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam ut infra in II Vesperis. 661

Capitulum *Exod. 23, 20-21*

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te et custódiat in via † et introdúcat in locum quem parávi. * Obsérva eum, et audi vocem ejus.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit.

Hymnus

Custódes hóminum psállimus Angelos,
Natúræ frágili quos Pater áddidit
Cæléstis cómites, insidiántibus
Ne succúmberet hóstibus.

Nam, quod corrúerit próditor ángelus,
Concéssis mérito pulsus honóribus,
Ardens invídia péllere nítitur,
Quos cælos Deus ádvocat.

Huc, custos, ígitur pérvigil ádvola,
Avértens pátria de tibi crédita
Tam morbos ánimi, quam requiéscere
Quidquid non sinit íncolas.

Sanctæ sit Tríadi laus pia júgiter,
Cujus perpétuo númine máchina
Triplex hæc régitur, cujus in ómnia
Regnat glória sæcula. Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif., Aña Omnes sunt † administratórii Spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hereditátem cápiunt salútis.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris : largíre supplícibus tuis; et eórum semper protectióne defféndi, et ætérna societáte gaudére. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Angelórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Custódes hóminum psállimus Angelos, ut supra in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Aña Dóminus, † Deus cæli et terræ, ipse mittet Angelum suum coram te. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, cum reliquis ut in Festo Dedicationis S. Michaelis. 637

Aña Deus meus † misit Angelum suum et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi. Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

Aña Bene ambulétis, † et Dóminus sit in itínere vestro, et Angelus ejus comitétur vobíscum. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?

Aña Cum essem vobíscum, † per voluntátem Dei eram: ipsum benedícite et cantáte ei. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei.

Aña Tollens se † Angelus Dómini, qui præcedébat castra Israël, ábiit post eos. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña Immíttet † Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos. Ps. 33 Benedícam Dóminum in omni témpore.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

De libro Exodi

Lectio I *Cap. 23, 20-23*

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te et custódiat in via et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum et audi vocem ejus, nec contemnéndum putes, quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audíeris vocem ejus et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis et afflígam affligéntes

te. Præcedétque te Angelus meus.

℟. Angelis suis † Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis : * In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et decies míllies centéna míllia assistébant ei. In mánibus.

De Zacharía Prophéta

Lectio II *Cap. 1, 7-11*

Factum est verbum Dómini ad Zacharíam, fílium Barachíæ, fílii Addo, prophétam, dicens : Vidi per noctem, et ecce vir ascéndens super equum rufum, et ipse stabat inter myrtéta, quæ erant in profúndo, et post eum equi rufi, várii et albi; et dixi : Quid sunt isti, Dómine mi? Et dixit ad me Angelus, qui loquebátur in me : Ego osténdam tibi quid sint hæc. Et respóndit vir, qui stabat inter myrtéta, et dixit: Isti sunt, quos misit Dóminus, ut perámbulent terram. Et respondérunt Angelo Dómini, qui stabat inter myrtéta, et dixérunt : Perambulávimus terram, et ecce omnis terra habitátur et quiéscit.

℟. Respóndit † Angelus Dómini et dixit : Dómine exercítuum, * Usquequo tu non miseréberis Jerúsalem et úrbium Juda, quibus irátus es? ℣. Iste enim septuagésimus annus est. Usquequo.

Lectio III *Cap. 1, 13-16*

Respóndit Dóminus Angelo, qui loquebátur in me verba bona, verba consolatória. Et dixit ad me Angelus, qui loquebátur in me : Clama, dicens : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Zelátus sum Jerúsalem et Sion zelo magno. Et ira magna ego iráscor super gentes opuléntas; quia ego irátus sum parum, ipsi vero adjuvérunt in malum. Proptérea hæc dicit Dóminus: Revértar ad Jerúsalem in misericórdiis; et domus mea ædificábitur in ea, ait Dóminus exercítuum, et perpendículum extendétur super Jerúsalem.

℟. In conspéctu † Géntium nolíte timére; vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum; * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus.

Lectio IV *Cap. 2, 1-5*

Et levávi óculos meos, et vidi : et ecce vir, et in manu ejus funículus mensórum. Et dixi : Quo tu vadis? Et dixit ad me : Ut métiar Jerúsalem, et vídeam quanta sit latitúdo ejus, et quanta longitúdo ejus. Et ecce Angelus, qui loquebátur in me, egrediebátur, et Angelus álius egrediebátur in occúrsum ejus; et dixit ad eum : Curre, lóquere ad púerum istum, dicens : Absque muro habitábitur Jerúsalem, præ multitúdine hóminum et jumentórum in médio ejus. Et ego ero ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu, et in glória ero in médio ejus.

℟. Vidit Jacob † scalam stantem super terram, et cacúmen illíus tangens cælum, Angelósque Dei ascendéntes per eam et Dóminum inníxum scalæ, dicéntem sibi : * Ego sum Dóminus Deus tuus et protéctor tuus, quocúmque perréxeris. ℣. Ivérunt Jacob óbviam Angeli Dei, quos

cum vidísset, ait : Castra Dei sunt hæc,per quæ auxiliátur mihi Deus, dicens. Ego. Glória Patri. Ego.

IN II NOCTURNO

Aña Misit Dóminus † Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum et bellatórem, et príncipem exércitus regis Assyriórum. Ps. 89 Dómine, refúgium factus es nobis, cum reliquis. 641

Aña Stetit Angelus † juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Ps.95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Aña Adoráte Dóminum,† omnes Angeli ejus : audívit et lætáta est Sion. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Mitte, Dómine, † Angelum bonum ante nos in timóre bráchii tui, ut métuant qui odérunt nos. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum : * quia.

Aña Angelus meus†vobíscum est, dicit Dóminus : ipse autem exquíret ánimas vestras. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

Aña Benedícite Dómino,†omnes Angeli ejus : poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus. Ps. 102 Bénedic, ánima mea, Dómino.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

In Psalmum 90 Qui hábitat. Sermo XII, n. 4-9.

Lectio V

Angelis suis mandávit de te. Mira dignátio, et vere magna diléctio caritátis.Quis enim? quibus? de quo? quid mandávit? Studióse considerémus, fratres, diligénter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te.

℟. Vivit † ipse Dóminus, * Quóniam custodívit me Angelus ejus, et hinc eúntem, et ibi commorántem,et inde huc reverténtem. ℣. Et non permísit me Dóminus ancíllam suam coinquinári. Quóniam.

Lectio VI

Summa ergo Majéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útique sublímibus, tam beátis quam próximis sibi cohæréntibus et vere doméstieis mandávit de te. Tu quis es? Quid est homo, quod memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam réputas eum? Quasi vero non sit homo putrédo, et fílius hóminis vermis! Sed quid putas mandávit de te? Ut custódiant te.

℟. Angelus Dómini † descéndit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce; * Et non tétigit eos omníno ignis neque contristávit. ℣. Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui crediderunt in eum. Et non.

Lectio VII

Quantam tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam,

afférre devotiónem, conférre fidúciam! Reveréntiam pro præséntia, devotiónem pro benevoléntia, fidúciam pro custódia. Caute ámbula, ut vidélicet, cui adsunt Angeli, sicut eis mandátum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversório, in quovis ángulo, Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas illo præsénte, quod vidénte me non audéres. An præséntem esse dúbitas, quem non vides? Quid si audíres? quid si tángeres? quid si olfáceres? Vide, quia non solo visu, rerum præséntia comprobétur.

℟. In omni † tribulatióne eórum non est tribulátus, * Et Angelus faciéi ejus salvávit eos. ℣. In dilectióne sua et indulgéntia sua ipse redémit eos, et portávit eos, et elevávit eos cunctis diébus sæculi. Et Angelus.

Lectio VIII

In ipso ítaque, fratres, affectuóse diligámus Angelos ejus, tamquam futúros aliquándo coherédes nostros, ínterim vero actóres et tutóres, a Patre pósitos, et præpósitos nobis. Quid sub tantis custódibus timeámus? Nec superári nec sedúci, minus autem sedúcere possunt, qui custódiunt nos in ómnibus viis nostris. Fidéles sunt, prudéntes sunt, poténtes sunt: quid trepidámus? Tantum sequámur eos, adhæreámus eis, et in protectióne Dei cæli commorémur. Quóties ergo gravíssima cérnitur urgére tentátio, et tribulátio véhemens imminére, ínvoca custódem tuum, ductórem tuum, adjutórem tuum in opportunitátibus, in tribulatióne; incláma eum, et dic: Dómine, salva nos, perímus.

℟. Stetit Angelus † juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. Et ascéndit. Glória Patri. Et ascéndit.

IN III NOCTURNO

Aña Ecce ego † mitto Angelum meum, qui præparábit viam meam ante fáciem tuam. Cantica Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: † esto bráchium nostrum in mane, cum reliquis ut in Festo S. Michaelis Archangeli. 646

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 18*

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth. can. 18

Nonnísi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cælórum Dóminus docet: id est, per simplicitátem puerilem vítia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem

amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt; non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent.

℟. Machabæus, † et qui cum eo erant, cognovérunt expugnári præsídia; * Cum fletu et lácrimis rogábant Dóminum, et omnis turba simul, ut bonum Angelum mítteret ad salútem Israël. ℣. Cum páriter prompto ánimo procéderent, Jerosólymis appáruit præcédens eos eques in veste cándida. Cum fletu.

Lectio X

Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium; quia, in ea collocáti, spéciem humilitátis Domínicæ circumferémus. Væ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum?

℟. Tu, Dómine, † qui misísti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda et interfecísti de castris Sennácherib centum octogínta quinque míllia: * Et nunc, Dominátor cælórum, mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui. ℣. Ut métuant, qui cum blasphémia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. Et nunc.

Bened. Quorum Festum cólimus, ipsi intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio XI

Ideo vero necésse esse, ait, veníre scándala; quia, ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset explénda. Vidéte, ne contemnátis unum de pusíllis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue, qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident: quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt.

℟. Si audíeris † vocem meam, et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te afflígam. * Præcedétque te Angelus meus. ℣. Et introdúcet te in terram, quam promísi pátribus tuis. Præcedétque.

Lectio XII

Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos, absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum et invisíbilem Deum, ambitióso Angelórum famulátu ac ministério, pervehúntur.

℟. In conspéctu † Angelórum psallam tibi: et adorábo ad templum sanctum tuum, * Et confitébor nómini tuo, Dómine. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et confitébor. Glória Patri. Et confitébor.

Evangelium Accessérunt discípuli, ut in Festo Dedicationis S. Michaelis. 649

Oratio Deus, qui ineffábili, ut infra ad Laudes. 660

Si hoc Festum impediatur, prætерquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis, pro XII Lectione sumitur V et VI Lectio Sermo sancti Bernárdi Abbátis. Angelis suis... Ut custódiant te, 657 cum ℟. Angelis suis. 656

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Angelis suis † Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Laudémus Dóminum, † quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

3 Angeli eórum † semper vident fáciem Patris mei, qui est in cælis.

4 Benedíctus Deus, † qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum.

5 Laudáte Deum, † omnes Angeli ejus : laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Capitulum *Exod. 23, 20-21*

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te et custódiat in via † et introdúcat in locum, quem parávi. * Obsérva eum, et audi vocem ejus.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.

Hymnus

Orbis patrátor óptime,
Qui, quidquid est, poténtia
Magna creásti, nec regis
Minóre providéntia :

Adésto supplicántium
Tibi reórum cœtui,
Lucísque sub crepúsculum
Lucem novam da méntibus.

Tuúsque nobis Angelus,
Signátus ad custódiam,
Hic adsit, a contágio
Qui críminum nos prótegat.

Serpéntis nobis æmuli
Calúmnias extérminet,
Ne rete frauduléntiæ
Incáuta nectat péctora.

Metum propéllat hóstium
Nostris procul de fínibus :
Pacem procúret cívium,
Fugétque pestiléntiam.

Sequens Conclusio numquam mutatur.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius,
Et Sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat. Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Bened., Aña Revérsus est Angelus, † qui loquebátur in me, et suscitávit me quasi virum, qui suscitátur a somno suo.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris : largíre supplícibus tuis; et eórum semper protectióne defféndi, et ætérna societáte gaudére. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Laudémus Dóminum.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

AD SEXTAM

Aña Angeli eórum.

Capitulum *Exod. 23, 21*

Nec contemnéndum putes, † quia non dimíttet, cum peccáveris, * et est nomen meum in illo.

OFFICIA

S. TERESIÆ A JESU INFANTE, Virginis

ATQUE

S. MARGARITÆ MARIÆ ALACOQUE, Virginis

Duplex et **Duplex majus**

DIE 3 OCTOBRIS

S. TERESIÆ A JESU INFANTE Virginis

Duplex

In II Vesperis Ss. Angelorum Custodum fit Commem. S. Teresiæ :

Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.
℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Dómine, qui dixísti : Nisi efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum : da nobis, quæsumus ; ita sanctæ Terésiæ Vírginis in humilitáte et simplicitáte cordis vestígia sectári, ut præmia consequámur ætérna : Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Terésia a Jesu Infánte, Alensónii in Gállia, ex honéstis piísque paréntibus orta est. Quinto ætátis anno, matre amíssa, Dei providéntiæ se totam commísit sub vigilántia amantíssimi patris et sorórum natu majórum : quibus magístris, ad curréndam perfectiónis viam ut gigas exsultávit. Novénnis virgínibus ex Ordine sancti Patris Benedícti Lexóviis excolénda tráditur. Décimo ætátis anno, arcáno et gravi morbo diu cruciáta, ope Dóminæ Nostræ a Victória, divínitus fuit liberáta. Angélico fervóre repléta, ad sacrum convívium prímitus accédens, insatiábilem hujus cibi famem hauríre visa est. Carmelitárum Excalceatórum Ordinem íngredi cúpiens, ob ætátis deféctum, multas ad religiósam vitam amplecténdam nacta est difficultátes, quibus fórtiter superátis, Lexoviénsem Carmélum, quíndecim annos nata, felíciter ingréssa est ; ibíque erga Deum et próximum exímia caritáte flagrávit. Spirituálem infántiæ viam, secúndum Evangélii doctrínam, secúta, álios, speciátim novítias, eámdem edócuit. Patiéndi desidério inflammáta, duóbus ante óbitum annis Dei miseréntis Amóri se víctimam óbtulit. Vigínti quátuor annos nata, die trigésima Septémbris, anno millésimo octingentésimo nonagésimo séptimo ad Sponsum evolávit. Quam Pius undécimus Póntifex Máximus beátis Virgínibus adscríptam, et biénnio post, jubilæo máximo recurrénte, solémniter inter Sanctas

relátam, peculiárem ómnium Missiónum Patrónam constítuit atque declarávit.

℟. Veni, † elécta mea, et ponam in te thronum meum ; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia. Glória Patri. Quia.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Dómine, qui dixísti ut supra.

DIE 3 OCTOBRIS

S. TERESIÆ A JESU INFANTE Virginis

Duplex majus

In II Vesperis Ss. Angelorum Custodum fit Commem. S. Teresiæ :

Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

Oratio

Dómine, qui dixísti : Nisi efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum : da nobis, quæsumus ; ita sanctæ Terésiæ Vírginis in humilitáte et simplicitáte cordis vestígia sectári, ut præmia consequámur ætérna : Qui vivis.

AD MATUTINUM

Omnia de Communi Virginum, præter sequentia :

IN I NOCTURNO

Lectiones De Virgínibus, nisi resumendæ sint Lectiones Dominicæ præcedentis, quæ leguntur cum suis ℟℟.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Terésia a Jesu Infánte, Alensónii in Gállia, honéstis paréntibus, singulári et assídua erga Deum pietáte conspícuis, orta est. Inde a prima ætáte, divíno Spíritu prævénta, religiósam vitam ágere cupiébat. Sério autem promísit, se nihil Deo denegatúram, quod ipse ab ea pétere viderétur : quam promissiónem fidéliter usque ad mortem serváre satégit. Quinto ætátis anno, matre amíssa, Dei providéntiæ se totam commísit, sub vigilánti custódia amantíssimi patris, sororúmque natu majórum : quibus magístris, Terésia ad curréndam perfectiónis viam ut gigas exsultávit. Novénnis virgínibus ex Ordine sancti Patris Benedícti Lexóviis excolénda tráditur, ibíque in rerum divinárum cognitióne excéllere visa est. Décimo ætátis anno, arcánus et gravis morbus eam diu cruciávit, a quo, prout ipsa enárrat, ope beatíssimæ Vírginis, quæ eídem subrídens appáruit, et quam, sub título Dóminæ nostræ a Victória, per novendiália invocáre stúduit, divínitus fuit liberáta. Tunc, angélico fervóre repléta, ad sacrum convívium, in quo Christus súmitur, se diligentíssime præparáre curávit.

℟. Propter † veritátem et mansuetúdinem, et justítiam :* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio VI

Ut prímitus eucharístico pane fuit refécta, insatiábilem cæléstis hujus cibi famem hauríre visa est : unde, velut inspiráta, Jesum rogábat, ut omnem mundánam consolatiónem in amaritúdinem sibi vérteret. Inde tenérrimo in Christum Dóminum et in Ecclésiam amóre exæstuans, nihil antíquius hábuit, quam Carmelitárum Excalceatórum Ordinem íngredi, ut sui abnegatióne, suísque sacrifíciis, sacerdótibus, missionáriis, totíque Ecclésiæ opem afférret, et innúmeras ánimas Jesu Christo lucrifáceret : quod jam morti próxima, apud Deum, se factúram pollícita est. Propter ætátis deféctum, multas ad religiósam vitam amplecténdam nacta est difficultátes, quibus tamen incredíbili ánimi fortitúdine superátis, quíndecim annos nata, Lexoviénsem Carmélum felíciter ingréssa est. Ibi mirábiles Deus in Terésiæ corde ascensiónes dispósuit, quæ, Maríæ Vírginis vitam abscónditam imitáta, quasi hortus irríguus, flores ómnium virtútum germinávit, præcípue vero exímiæ in Deum et in próximum caritátis.

℟. Dilexísti † justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam. Proptérea.

Lectio VII

Quo magis Altíssimo placéret, cum in Sacris Scriptúris mónitum illud legísset : Si quis est párvulus, véniat ad me; párvula in spíritu esse vóluit, et inde filiáli fidúcia Deo, tamquam Patri amantíssimo, se perpétuo trádidit. Hanc spirituális infántiæ viam, secúndum Evangélii doctrínam, álios dócuit, speciátim novítias, quas ex obediéntia ad religiosárum virtútum stúdium informándas suscépit, atque ita apostólico zelo repléta, mundo supérbia infláto et vanitátes diligénti, evangélicæ simplicitátis iter patefécit.

℟. Prudéntes † Vírgines, aptáte vestras lámpades : * Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Média autem nocte clamor factus est. Ecce.

Lectio VIII

Sponsus autem Jesus eam patiéndi desidério, tam in ánima, quam in córpore, pénitus inflammávit. Insuper Dei caritátem undequáque negléctam animadvértens, summo dolóre affécta, duóbus ante óbitum annis Dei miseréntis Amóri se víctimam óbtulit. Tunc, ut ipsa refert, cæléstis ignis flamma vulneráta est : unde caritáte consúmpta, in éxtasim rapta, ferventíssime ingéminans : Deus meus, te díligo, vigínti quátuor annos nata, die trigésima Septémbris, anno millésimo octingentésimo nonagésimo séptimo, ad Sponsum evolávit. Quod autem móriens promíserat, se perénnem rosárum plúviam in terram demissúram, hoc in cælum recépta, innúmeris miráculis reápse adimplévit et in dies adímplet. Quam Pius undécimus, Póntifex máximus, beátis Virgínibus adscríptam, et bién-

nio post, jubilæo máximo recurrénte, inter Sanctas relátam, peculiárem ómnium Missiónum Patrónam constítuit atque declarávit.

℟. Afferéntur † Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferentur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 18*

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum ? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ

Sermo 37, in Epiphaniæ solemn. 7, cap. 3-4

Tota, dilectíssimi, christiánæ sapiéntiæ disciplína, non in abundántia verbi, non in astútia disputándi, neque in appetítu laudis et glóriæ, sed in vera et voluntária humilitáte consístit, quam Dóminus Jesus Christus ab útero matris usque ad supplícium crucis pro omni fortitúdine et elégit et dócuit. Nam, cum discípuli ejus inter se, ut ait Evangelísta, disquírerent, quis eórum major esset in regno cælórum, vocávit párvulum, et státuit eum in médio eórum et dixit: Amen dico vobis, nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut puer iste, hic major erit in regno cælórum. Amat Christus infántiam, quam primum et ánimo suscépit et córpore. Amat Christus infántiam, humilitátis magístram, innocéntiæ régulam, mansuetúdinis formam. Amat Christus infántiam, ad quam majórum dírigit mores, ad quam senum redúcit ætátes ; et eos ad suum inclínat exémplum, quos ad regnum sublímat ætérnum.

℟. Hæc est † Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Lectio X

Ut autem plene valeámus agnóscere, quómodo apprehéndi possit tam mira convérsio et in puerílem gradum qua nobis mutatióne redeúndum sit, dóceat nos beátus Paulus, et dicat : Nolíte púeri éffici sénsibus, sed malítia párvuli estóte. Non ergo ad lúdicra infántiæ et imperfécta nobis primórdia reverténdum est, sed áliquid, quod étiam graves annos déceat, inde suméndum, ut velox sit commotiónum tránsitus, citus ad pacem recúrsus : nulla sit memória offensiónis, nulla cupíditas dignitátis ; amor sóciæ communiónis, æquálitas naturális. Magnum enim bonum est, nocére non nosse et malígna non sápere ; quia inférre ac reférre injúriam, mundi hujus prudéntia est ; némini autem malum pro malo réddere, christiánæ est æquanimitátis infántia.

R. Média nocte † clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. V. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce.

Lectio XI

Ad hanc vos, dilectíssimi, similitúdinem parvulórum mystérium hodiérnæ festivitátis invítat; et hanc vobis humilitátis formam adorátus a Magis Puer Salvátor insínuat: qui, ut imitatóribus suis quid glóriæ paráret, osténderet, ortus sui témpore éditos martýrio consecrávit; ut in Béthlehem, ubi Christus natus est, géniti, per communiónem ætátis consórtes fíerent passiónis.

R. Induit me † Dóminus vestiménto salútis et induménto lætítiæ circúmdedit me, et tamquam sponsam * Decorávit me, coróna. V. Quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. — Decorávit.

Lectio XII

Amétur ígitur humílitas, et omnis a fidélibus vitétur elátio. Alter álterum sibi præferat, et nemo quod suum est quærat, sed quod alterius; ut, cum in ómnibus abundáverit afféctus benevoléntiæ, in nullo virus inveniátur invídiæ; quóniam qui se exáltat, humiliábitur, et qui se humíliat, exaltábitur, eódem ipso testánte Jesu Christo Dómino nostro, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. Amen.

R. Símile est † regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, * Exiérunt óbviam sponso et sponsæ. V. Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes. — Exiérunt. Glória Patri. Exiérunt.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 18, 1-4

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum dicéntes: Quis, putas, major est in regno cælórum? Et ádvocans Jesus párvulum, státuit eum in médio eórum, et dixit: Amen dico vobis, nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælorum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est major in regno cælórum.

Si hoc Festum impediatur, legatur Lectio XII, quæ supra pro Festo ritus Duplicis notatur, præterquam in Festis, Duplicibus I classis et Dominicis.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Dómine, qui dixísti ut supra.

DIE 17 OCTOBRIS

S. MARGARITÆ MARIÆ ALACOQUE Virginis

Duplex

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui investigábiles divítias Cordis tui beátæ Margarítæ Vírgini mirabíliter revelásti: da nobis ejus

méritis et imitatióne ; ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, jugem in eódem Corde tuo mansiónem habére mereámur : Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Margaríta María Alacóque, in pago diœcésis Augustodunénsis, honésto génere nata, miro præveniéntis grátiæ instínctu a téneris annis viam perfectiónis arrípuit, et cælésti Sponso virginálem castitátem devovére, ipso supra ætátem inspiránte, in delíciis hábuit. Ordinem Visitatiónis sanctæ Maríæ Parædii ingréssa, jam ab inítio religiósæ vitæ præcláris virtútibus et suprémis charismátibus ornáta appáruit. Inter apparitiónes, quibus Christus sponsam suam illustrávit, illa máxime célebris fuit, qua Jesus semetípsum conspiciéndum óbtulit et divínum Cor suum, in apérto péctore flammis incénsum et spinis constríctum, osténdit ; præcepítque, ut pro tali caritáte, et ad reparándas ingratórum hóminum injúrias, públicum cultum Cordi suo instituéndum curáret ; quod fidelíssima sponsa jugi vitæ suæ sacrifício obtinére conáta est. Quantum autem sacratíssimi Cordis Jesu cultus, ab Apostólica Sede approbátus, progréssu témporis ad animárum fructum profúerit, univérsus cathólicus orbis testátur. Quod eníxe petíerat, ut dona Dei in sui contémptum verteréntur, abúnde obtínuit Margaríta : domi enim et foris non defuére, qui eam, decéptam existimántes, vel verbis cárperent vel duris subjícerent experiméntis ; accessére morbi graves et diutúrni, inter quæ divínæ caritátis igne incénsa, plura et gravióra pati semper optábat. Tandem caritátis víctima evolávit ad Sponsum die décima séptima Octóbris, annos nata tres et quadragínta. Cæléstem ejus glóriam mirácula confirmárunt : quibus rite probátis, magna piórum gratulatióne, Margarítam Maríam, Summus Póntifex Pius nonus in beatárum, Benedíctus autem décimus quintus in sanctárum Vírginum coetum inscrípsit.

℟. Veni, † elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia. Glória Patri. Quia.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE 17 OCTOBRIS

S. MARGARITÆ MARIÆ ALACOQUE Virginis

Duplex majus

Omnia de Communi Virginum, præter ea quæ sequentur :

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui investigábiles divítias Cordis tui beátæ Margarítæ Vírgini mirabíliter reveslásti : da nobis ejus méritis et imitatióne ; ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, jugem in eódem Corde tuo mansiónem habére mereámur : Qui vivis.

IN I NOCTURNO

Lectiones De virginibus, nisi resumendæ sint Lectiones Dominicæ

præcedentis, quæ leguntur cum suis ℟℟.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Margaríta María Alacóque, in pago diœcésis Augustodunénsis, honésto génere nata, miro præveniéntis grátiæ instínctu a téneris annis viam perfectiónis arrípuit, ac primos innocentíssimi cordis afféctus ad eam interióris vitæ formam, ad quam divínitus elécta erat, compósuit. Puéllula vix dum ratiónis compos nihil magis in delíciis hábuit, quam, génibus pósitis, junctísque mánibus, cælésti Sponso sístere se, ei cor suum dicáre, et virginálem devovére castitátem, ipso intérius voto supra ætátem inspiránte. Stúdium placéndi Jesu, et píetas in Deíparam, cui se ab illo commendátam novit, páriter crevére cum annis. Ex hoc Christi amóre, quem prodúcta ad plures horas meditátio alébat, ingens exársit patiéndi amor, ut Ei, quem único diligébat, símilem se exhibéret. Hinc corpus jejúniis, vigíliis, aliísque asperitátibus ad morbum usque afflíxit : ánimum vero inter diutúrnas vexatiónes, quas patre orbáta a fámulis pértulit, ad imáginem Ejus, qui mitis est et húmilis corde, constánter effíngens, brevi ad magnam sanctitátem in ipso sæculo pervénit.

℟. Propter † veritátem et mansuetúdinem et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere, procéde, et regna. — Et dedúcet.

Lectio VI

Ordinem Visitatiónis sanctæ Maríæ Parædii, quo a propínquis abésset lóngius, ingréssa, statim in tirocínio cunctis religiósæ vitæ virtútibus indúbium sanctitátis spécimen præbuit. Interim Christus sublimióris oratiónis dono, intérnis locutiónibus, aliísque charismátibus sponsam suam illustráre, et ad sua consília própius dispónere instítuit. Inter várias apparitiónes illa máxime célebris fuit, qua ante Eucharistíam oránti Jesus semetípsum conspiciéndum óbtulit, et Divínum Cor suum in apérto péctore flammis incénsum, et spinis constríctum osténdit, præcepítque, ut pro tali caritáte et ad reparándas ingratórum hóminum injúrias illa públicum Cordi suo cultum, magnis propósitis gratiárum præmiis, instituéndum curáret, et cunctántem humilitátis causa, seque tantæ rei ímparem dictitántem, promísso auxílio et prænuntiáto succéssu confirmávit. Exínde fidíssima Christi Sponsa hoc unum spiráre, verbis, exémplis, scriptis jugi vitæ suæ sacrifício hoc unum quærere visa est, ut sanctíssimo Cordi Jesu intérior, exteriórque cultus, qualem Ei placére ab ipso didícerat, ab ómnibus tribuerétur, quod et tunc fíeri mirabíliter cœpit, et póstea, approbánte Sancta Sede, quanto fructu sit perféctum, univérsus orbis cathólicus testátur.

℟. Dilexísti † justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo

lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam. Proptérea.

Lectio VII

Quod eníxe a Dómino petíerat, ut illústria Ejus dona in sui contémptum verteréntur, abúnde obtínuit. Numquam enim defuére domi et foris, qui illam mísere illúsam credéntes ; aut saltem dubitántes, ejus spíritum dictériis cárperent, vel certe assíduis ac duris subjícerent experiméntis : in quibus tamen mitíssimæ Vírginis humílitas, patiéntia, obediéntia et cáritas, magis ac magis semper eluxérunt. Contumélias quoque ac minas ob nóbilem alúmnam e tirocínio fórtiter dimíssam invícta constántia tolerávit. Accessére morbi graves et diutúrni, quibus levándis remédia a Christo præscrípta negabántur, a médicis obláta nocébant. Inter hæc illa in divíno Christi Corde absórpta, et igne caritátis ejus incénsa, plura et gravióra pati semper optábat.

℟. Prudéntes † Vírgines, aptáte vestras lámpades : * Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Média autem nocte clamor factus est. Ecce.

Lectio VIII

Extrémum morbum patientíssime toleránti súbito divíni judícii cogitátio tantum injécit metum, ut cum tremóre ac fletu Crucifíxum stringens misericórdiam sibi precarétur : sed mox consolatiónes Dei lætificavérunt ánimam ejus. Itaque amóre magis, quam morbo absúmpta, tamquam consummáta caritátis víctima, die décima séptima Octóbris ad Sponsum evolávit, annos nata tres et quadragínta. Cæléstem ejus glóriam mirácula confirmárunt, quibus rite probátis, magna piórum gratulatióne, Margarítam Maríam Summus Póntifex Pius Nonus in beatárum, Benedíctus autem décimus quintus in sanctárum Vírginum cœtum inscrípsit.

℟. Afferéntur † Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 11*

In illo témpore : Respóndens Jesus, dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 69, cap. 1 et 2

Veníte ad me, omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias ? Sed, si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis ? Dénique promíssio ejus in promptu est ; quóniam laborántes vocávit, quærent forte, qua mercéde

vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam.

℟. Hæc est † Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Lectio X

Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere et mórtuos suscitáre ; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde. Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam construére celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis.

℟. Média nocte † clamor factus est : * Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce.

Lectio XI

Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit ; qui autem fodit fundaméntum, ad ima déprimitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem érigitur.

℟. Induit me † Dóminus vestiménto salútis, et induménto lætítiæ circúmdedit me, et tamquam sponsam * Decorávit me coróna. ℣. Quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Decorávit.

Lectio XII

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? Quo perventúrum est cacúmen ædifícii ? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis, quam excélsum est, quanta res est, conspícere Deum. Qui desíderat,et quod dico,et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fácile illos vident ; sed eos vident, qui óculos habent et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

℟. Símile est † regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, * Exiérunt óbviam Sponso et Sponsæ. ℣. Quinque autem ex eis erant fátuæ, et quinque prudéntes. Exiérunt. Glória Patri. Exiérunt.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 11, 25-30

In illo témpore : Respóndens Jesus, dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater : quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium, nisi Pater : neque Patrem quis novit,

nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre. Veníte ad me, omnes, qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

Si hoc Festum impediatur, Lectio XII legatur, quæ supra pro Festo ritus Duplicis notatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dominicis.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Concordat cum originalibus approbatis.
Brugis, die 10 Septembris 1931.
H. Van den Berghe
Vic. gen.

Imprimatur
Romæ, ex ædibus S. Alselmi de Urbe
die 8 Julii 1931
† Fidelis de Stotzingen
Abbas Primas O. S. B.

Typis Desclée De Brouwer & Soc. — Made in Belgium.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

AD NONAM

Aña Laudáte Deum.

Capitulum *Exod. 23, 22-23*

Quod si audíeris vocem ejus et féceris ómnia quæ loquor, † inimícus ero inimícis tuis, et afflígam affligéntes te. * Præcedétque te Angelus meus.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

IN II VESPERIS

Aña Angelis suis, cum reliquis Añis et Psalmis ut in I Vesperis 654 et loco ultimi Psalmi semper dicitur sequens

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, * et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in sæculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Capitulum Ecce ego, ℟.br. et Hymnus ut in I Vesperis. 654

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif., Aña Sancti Angeli, † custódes nostri, deféndite nos in prœlio, ut non pereámus in treméndo judício.

Die 4 Octobris

S. FRANCISCI Confessoris

Duplex majus

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. 102* præter sequentia.

IN I VESPERIS *

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif., Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Francísci méritis fetu novæ prolis amplíficas: tríbue nobis; ex ejus imitatióne, terréna despícere, et cæléstium donórum semper participatióne gaudére. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno Lectiones Justus si morte. 116*, nisi resumendæ sint Lectiones Dñicæ præcedentis, quæ leguntur cum suis ℟℟.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Franciscus, Assísii in Umbria natus, patris exémplum secútus, a prima ætáte mercatú-

ram fecit. Qui, quodam die, páuperem, pro Christi amóre flagitántem pecúniam, cum præter consuetúdinem repulísset, repénte eo facto commótus, large ei misericórdiam impertívit; et ex eo die Deo promísit, se némini umquam poscénti eleemósynam negatúrum. Cum vero post in gravem morbum incidísset, ex eo aliquándo confirmátus, cœpit ardéntius cólere offícia caritátis; qua in exercitatióne tantum profécit, ut, evangélicæ perfectiónis cúpidus, quidquid habéret, paupéribus largirétur. Quod ferens iníquius pater, eum ad Assisinátem epíscopum duxit, ut coram illo bonis céderet patérnis; qui, rejéctis étiam véstibus, patri concéssit ómnia, illud subjúngens, sibi in pósterum majórem facultátem fore dicéndi: Pater noster, qui es in cælis.

℟. Honéstum † fecit illum Dóminus, et custódivit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio VI

Cum autem illud ex Evangélio audísset: Nolíte possidére aurum, neque argéntum, neque pecúniam in zonis vestris, non peram in via, neque duas túnicas, neque calceaménta; sibi eam régulam servándam propósuit. Itaque, detráctis cálceis et una conténtus túnica, cum duódecim sócios adhibuísset, órdinem Minórum instítuit. Quare Romam venit anno salútis millésimo ducentésimo nono, ut sui órdinis régula ab Apostólica Sede confirmarétur. Quem cum accedéntem ad se Summus Póntifex Innocéntius tértius rejecísset; quod in somnis póstea sibi ille, quem repúlerat, collabéntem Lateranénsem basílicam suis húmeris sustinére visus esset, conquisítum accérsi jussit, benignéque accípiens, omnem ejus institutórum ratiónem confirmávit.

℟. Amávit eum † Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio VII

Franciscus ígitur, dimíssis in omnes orbis terræ partes frátribus ad prædicándum Christi Evangélium, ipse cúpiens sibi áliquam dari martýrii occasiónem, navigávit in Sýriam; ubi, a rege Soldáno liberalíssime tractátus, cum nihil profíceret, rédiit in Itáliam. Multis ígitur exstrúctis suæ famíliæ domicíliis, se in solitúdinem montis Alvérni cóntulit; ubi quadragínta diérum, propter honórem sancti Michaélis Archángeli, jejúnio inchoáto, festo die Exaltatiónis sanctæ Crucis, ei Séraphim Crucifíxi effígiem inter alas cóntinens appáruit; qui ejus et mánibus, et pédibus, et láteri vestígia clavórum impréssit. Quæ sanctus Bonaventúra, cum Alexándri quarti Summi Pontíficis prædicatióni interésset, narrásse Pontíficem a se visa esse, lítteris commendávit.

℟. Iste homo † perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et

dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Lectio VIII

His insígnibus summi in eum Christi amóris, máximam habébat ómnium admiratiónem. Ac biénnio post, gráviter ægrótans, deférri vóluit in ecclésiam sanctæ Maríæ Angelórum; ut, ubi grátiæ spíritum a Deo accéperat, ibi spíritum vitæ rédderet. Eo in loco fratres ad paupertátem ac patiéntiam, et sanctæ Románæ Ecclésiæ fidem servándam cohortátus, Psalmum illum pronúntians, Voce mea ad Dóminum clamávi; in eo versículo, Me exspéctant justi, donec retríbuas mihi, efflávit ánimam quarto Nonas Octóbris. Quem, miráculis clarum, Gregórius nonus Póntifex Máximus in Sanctórum número adscrípsit.

℟. Desidérium † ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine:* Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Et voluntáte. Glória Patri. Et voluntáte.

In III Nocturno Homilia S. Augustini in Evangelium Confíteor tibi, Pater, de Communi Confessoris non Pontificis III loco. 119*

Si hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Lectio XII

Franciscus, Assísii in Umbria natus, patris exémplum secútus, a prima ætáte mercatúram fecit. Gravi morbo corréptus, cum convaluísset, cœpit ardéntius cólere caritátis offícia, et patri id indígne feréntí, bona ómnia cessit, subjúngens, sibi in pósterum majórem facultátem fore dicéndi: Pater noster, qui es in cælis. Cum autem ex Evangélio apostólicæ paupertátis mónita audísset, detráctis cálceis et una conténtus túnica, cum duódecim sócios adhibuísset, órdinem Minórum instítuit; quem, a summo Pontífice Innocéntio tértio, cælitus admónito, confirmátum, mirífice propagávit. Mox in solitúdinem montis Alvérni se cóntulit, ibíque, die Exaltatiónis sanctæ Crucis, a Séraphim Crucifíxi effígiem inter alas præ se feréntе, sacra accépit stígmata; in ejus mánibus, pédibus et látere clavórum et lánceæ vestígiis apparéntibus. Biénnio post, gráviter ægrótans, in ecclésia sanctæ Maríæ Angelórum, ubi grátiæ spíritum a Deo accéperat, fratres ad paupertátem, patiéntiam et sanctæ Románæ Ecclésiæ fidem servándam hortátus, piíssime ánimam efflávit quarto Nonas Octóbris.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam:* Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Vesp. de sequenti, Commem. præcedentis.

DIE 5 OCTOBRIS

SS. PLACIDI ET SOCIORUM MARTYRUM, O. N.

Duplex II classis

Omnia de Communi plurimorum Martyrum 47* præter sequentia.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos multíplici Sanctórum tuórum festivitáte lætíficas: præsta, ut quorum commemoratióne gaudémus, præsídio muniámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

Lectiones de Communi plurimorum Martyrum I loco: Fratres, debitóres.51*

IN II NOCTURNO

Lectiones Sermo sancti Augustíni Epíscopi. Quotiescúmque de Communi plurimorum Martyrum I loco. 56*

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 12*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen, dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 305, alias inter Sirm. 26, n. 1 et 2

Agnóscit fides vestra granum, quod in terram cécidit, et mórtuum multiplicátum est. Agnóscit, inquam, hoc granum fides vestra, quia ipsum hábitat in mente vestra. Hoc enim,quod de se ipso díxerit Christus, nullus ámbigit Christiánus. Sed plane illo mórtuo grano et multiplicáto, multa grana sunt sparsa in terram. De illis autem granis sparsis toto orbe terrárum, quanta pulluláverit seges, vidémus, gaudémus, sumus : si tamen et nos per illíus grátiam ad hórreum pertinémus. Neque enim ad hórreum pértinet,quidquid in ségete est. Eadem quippe plúvia útilis et nutritória, et tríticum pascit et páleam.Absit, ut simul utrúmque in hórreo recondátur; quamvis simul utrúmque in agro nutriátur, et simul utrúmque in área triturétur.

℟. Propter † testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia.

Lectio X

Nunc tempus eligéndi est. Antequam véniat ventilátio, fiat morum separátio: sicut in área, granum adhuc mundatióne discérnitur, nondum ventilábro último separátur. Audíte me, grana sancta, quæ hic esse non dúbito; nam si dúbito, nec ipse granum ero : audíte, inquam, me; immo audíte primum granum per me. Non amétis in hoc sæculo ánimas vestras: nolíte amáre, si amátis; ut non amándo servétis: quia non amándo plus amátis. Qui amat in hoc sæculo ánimam suam, perdet eam. Granum lóquitur, granum, quod in terram cécidit, et mortificátum est,ut multiplicarétur, lóquitur : audiátur, quia non mentítur. Quod admónuit, ipse fecit: instrúxit præcépto, præ-

céssit exémplo. Non amávit Christus in hoc sæculo ánimam suam : ídeo venit, ut hic pérderet eam, pro nobis póneret eam, et, cum vellet, resúmeret eam.

℟. Sancti mei, † qui in carne pósiti certámen habuístis,* Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Lectio XI

Sermo 306; In Nat. Martyrum Massæ candidæ, cap. 10 et 11

Ergo omnes hoc vólumus, fratres, vitam et veritátem. Sed qua venímus, qua imus? Nam quo veniámus, etsi nondum possessióne tenémus, jam tamen cogitatióne et ratióne crédimus et vidémus : ad vitam téndimus et veritátem. Ipse Christus est. Qua ire quæris? Ego sum, inquit, via. Quo ire quæris? Et véritas et vita. Ecce quod Mártyres amavérunt, ídeo præséntia et transitória contempsérunt. Nolíte mirári fortitúdinem, amor vicit dolórem. Vestígia Mártyrum sectántes, capútque Mártyrum et nostrum intuéntes, si ad tam magnum bonum veníre concupíscimus, iter durum non timeámus. Qui promísit verax est, qui promísit fidélis est, qui promísit fállere non potest.

℟. Córpora Sanctórum † in pace sepúlta sunt, * Et nómina eórum vivent in generatiónem et generatiónem. ℣. Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli, et laudem eórum pronúntiet omnis Ecclésia. Et nómina.

Lectio XII

Dicámus ergo ei cándida consciéntia : Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Quid times vias duras passiónum et tribulatiónum? Tránsiit ipse. Respóndes forte : Sed ipse. Transiérunt Apóstoli. Adhuc respóndes: Sed Apóstoli. Accípio. Respónde : transiérunt póstea et multi viri. Erubésce : transiérunt et féminæ. Senex venísti ad passiónem? noli timére mortem, vel quia vicínus es morti. Júvenis es? transiérunt et júvenes, qui adhuc vitam sibi sperábant : transiérunt et púeri, transiérunt et puéllæ. Quómodo adhuc via áspera est, quam multi ambulándo liniérunt? Hæc ergo est solémnis et assídua commonítio nostra ad vos, fratres, ut solemnitátes Mártyrum, non vana solemnitáte celebrémus; sed, quos in suis solemnitátibus amámus, étiam fide símili imitári non formidémus.

℟. Justórum ánimæ † in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis : visi sunt óculis insipiéntium mori : * Illi autem sunt in pace. ℣. Deus tentávit illos, et invénit eos dignos se. Illi. Glória Patri. Illi.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 12, 24-26

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen, dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet : si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Qui amat ánimam suam, perdet eam : et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur : et ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis

mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus.

In aliquibus locis dicitur Homilia S. Augustini in idem Evangelium, quæ incipit Ipse Dóminus, ut in Festo S.Laurentii. 557

In II Vesperis fit Commem.sequentis.

Die 6 Octobris

S. BRUNONIS Confessoris

Duplex

Ad I Vesperas, Aña Símilabo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Sancti Brunónis Confessóris tui, quæsumus, Dómine, intercessiónibus adjuvémur: ut, qui majestátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus, ejus méritis et précibus, nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Bruno, Carthusiánæ religiónis institútor, Colóniæ Agrippínæ natus est. A pueritia, morum gravitáte et solitúdinis desidério præstitit. A paréntibus Lutétiam Parisiórum missus, tantum ibi in philosophíæ ac theologíæ stúdiis profécit, ut doctóris et magístri munus in utráque facultáte sit adéptus; nec multo post, ob egrégias ejus virtútes, ecclésiæ Rheménsis canonicátu potítus. Ordine Carthusianórum institúto, cum in eo per áliquot annos eremíticam vitam egísset, ab Urbáno secúndo, qui ejus discípulus fúerat, Romam accersítur. Ejus consílio ac doctrína Póntifex, in tot illíus témporis calamitátibus, per áliquot annos usus est; donec vir Dei, recusáto Rhegiénsi archiepiscopátu, discedéndi facultáte accépta, erémum íterum pétiit, ubi, virtútibus ac méritis plenus, obdormívit in Dómino.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Vesperæ de sequenti, commem. præcedentis.

DIE 7 OCTOBRIS

SACRATISSIMI ROSARII B. MARIÆ VIRG.

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Quæ est ista, † speciósa sicut colúmba, quasi rosa plantáta super rivos aquárum? Ps.109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in Communi Festorum B. Mariæ V. 187*

2 Virgo potens, † sicut turris David: mille clýpei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium.

3 Ave, María, † grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

4 Vidérunt eam † fíliæ Sion vernántem in flóribus rosárum, et beatíssimam prædicavérunt.

Capitulum *Eccli. 24, 25 et 39, 17*

In me grátia omnis viæ et veritátis, † in me omnis spes vitæ et virtútis. * Ego, quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificávi.

℟. br. Post partum, Virgo, * Invioláta permansísti. Post partum. ℣. Dei Génitrix, intercéde pro nobis. Invioláta. Glória Patri. Post partum.

Hymnus

Cæléstis aulæ Núntius,
Arcána pandens Núminis,
Plenam salútat grátia
Dei Paréntem Vírginem.

Virgo propínquam sánguine
Matrem Joánnis vísitat,
Qui, clausus alvo, géstiens
Adésse Christum núntiat.

Verbum, quod ante sæcula
E mente Patris pródiit,
E Matris alvo Vírginis,
Mortális Infans, náscitur.

Templo Puéllus sístitur,
Legíque paret Légifer,
Hic se Redémptor páupere
Prétio redémptus ímmolat.

Quem jam dolébat pérditum,
Mox læta Mater ínvenit
Ignóta doctis méntibus
Edisseréntem Fílium.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni ad Completorium et ad Horas.

℣. Regína sacratíssimi Rosárii, ora pro nobis. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif., Aña Beáta es, † Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi : intercéde pro nobis ad Dóminum, Deum nostrum.

Oratio

Deus, cujus Unigénitus per vitam, mortem et resurrectiónem suam nobis salútis ætérnæ præmia comparávit : concéde, quæsumus; ut, hæc mystéria sacratíssimo beátæ Maríæ Vírginis Rosário recoléntes, et imitémur, quod cóntinent, et quod promíttunt, assequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. præcedentis.

Aña Hic vir, despíciens mundum † et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore,manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra. 666

AD MATUTINUM

Invitat. Solemnitátem Rosárii Vírginis Maríæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps.94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

In monte olívis cónsito
Redémptor orans prócidit,
Mæret, pavéscit, déficit,
Sudóre manans sánguinis.

A proditóre tráditus
Raptátur in pœnas Deus,
Durísque vinctus néxibus,
Flagris cruéntis cæditur.

Intéxta acútis séntibus,
Coróna contuméliæ,
Squallénti amíctum púrpura,
Regem corónat glóriæ.

Molis crucem ter árduæ,
Sudans, anhélans, cóncidens,
Ad montis usque vérticem
Gestáre vi compéllitur.

Confíxus atro stípite
Inter sceléstos ínnocens,
Orándo pro tortóribus,
Exsánguis efflat spíritum.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Angelus Gábriel † nuntiávit Maríæ: et concépit de Spíritu Sancto. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, ut in Communi Festorum B. Mariæ V. 189*

Aña Intrávit María † in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei.

Aña Péperit † Fílium suum primogénitum,et reclinávit eum in præsépio. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña Cum indúcerent † Jesum paréntes ejus, ut sísterent eum Dómino, Símeon accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña Requiréntes † Jesum paréntes ejus, invenérunt illum post tríduum in médio doctórum. Ps. 45 Deus noster refúgium et virtus.

Aña Conservábat María † ómnia verba hæc, cónferens in corde suo. Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

℣. Sancta Dei Génitrix, semper Virgo María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum, Deum nostrum.

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 24, 11-22*

In ómnibus réquiem quæsívi,et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi Creátor ómnium, et, qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces.

℟. Súmite † psaltérium jucúndum in insígni die solemnitátis vestræ : * Et exsultáte Vírgini adjutríci nostræ. ℣. Cantáte ei cánticum novum : annuntiáte inter gentes glóriam ejus. Et exsultáte.

Lectio II

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Vidi † speciósam ascendéntem désuper rivos aquárum ; cujus inæstimábilis odor erat nimis ; * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et sicut.

Lectio III

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho: quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis.Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris ; et quasi storax et gálbanus et úngula et gutta et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebín-

thus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiæ.

℟. Quæ est ista † quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, * Et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Et regínæ.

Lectio IV *Cap. 24, 24-31*

Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini; spíritus enim meus super mel dulcis, et herédítas mea super mel et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me adhuc esúrient, et qui bibunt me adhuc sítient. Qui audit me non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt. Qui elúcidant me vitam ætérnam habébunt.

℟. Gaude, † María Virgo: * Cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo. ℣. Virgam hanc sume in manu tua, in qua factúrus es signa. Cunctas. Glória Patri. Cunctas.

IN II NOCTURNO

Aña Cœpit contristári, † et factus est sudor ejus in horto sicut guttæ sánguinis. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam. 193*

Aña Apprehéndit † Pilátus Jesum, et flagellávit. Ps. 86 Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Aña Mílites † plecténtes corónam de spinis, imposuérunt super caput ejus. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Aña Crucis impérium † super húmerum ejus: livóre ejus sanáti sumus. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Dícite † in géntibus: quia Dóminus regnávit a ligno. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia.

Aña Stabant † juxta Crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus, María Cleóphæ, et Salóme, et María Magdaléne. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Lectio V

Cum Albigénsium hæresis per Tolosátium regiónem ímpie grassarétur, atque áltius in dies radíces ágeret, sanctus Domínicus, qui nuper Prædicatórum órdinis fundaménta jécerat, ad eam convelléndam totus incúbuit. Id ut præstáret valídius, auxílium beátæ Vírginis, cujus dígnitas illis erróribus impudentíssime petebátur, cuíque datum est, cunctas hæreses interímere in univérso mundo, eníxis précibus implorávit. A qua (ut memóriæ próditum est) cum mónitus esset, ut Rosárium pópulis prædicáret, velut singuláre advérsus hæreses ac vítia præsídium; mirum est, quanto mentis fervóre et quam felíci succéssu injúnctum sibi munus sit exsecútus. Est autem Rosárium certa precándi fórmula, qua quíndecim Angelicárum salutatió-

num décades, oratióne Domínica interjécta, distínguimus,et ad eárum síngulas tótidem nostræ reparatiónis mystéria, pia meditatióne recólimus. Ex eo ergo témpore pius hic orándi modus mirabíliter per sanctum Dóminicum promulgári augeríque cœpit. Quem ejúsdem institutórem auctorémque fuísse, Summi Pontífices apostólicis lítteris passim affirmárunt.

℟. Tu glória † Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri, fecísti viríliter: * Quia cunctas hæreses sola interemísti. ℣. Pulchra es et decóra, terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Quia.

Lectio VI

Innumerábiles porro fructus ex hac tam salutári institutióne in christiánam rempúblicam dimanárunt. Inter quos victória illa mérito numerátur, quam sanctíssimus Póntifex Pius quintus et ab eo inflammáti christiáni príncipes apud Echínadas ínsulas de Turcárum tyránno potentíssimo reportárunt. Nam, cum illa ipsa die ea victória reláta sit, qua die sacratíssimi Rosárii sodalitátes per univérsum orbem consuétas supplicatiónes perágerent statutásque preces de more fúnderent, iis précibus haud immérito refértur accépta. Quod quidem cum étiam Gregórius tértius décimus testátus esset; ut pro tam singulári benefício beátæ Vírgini sub appellatióne Rosárii perénnes grátiæ ubíque terrárum haberéntur, in ecclésiis ómnibus, in quibus altáre Rosárii foret, Offícium,ritu dúplici majóri, perpétuo de eo celebrándum indíxit; aliíque Pontífices Rosárium recitántibus ejusdémque Rosárii sodalitátibus indulgéntias pene innúmeras concessére.

℟. Déxtera tua † magnificáta est in fortitúdine, déxtera tua confrégit inimícos: * Submérsi sunt in aquis veheméntibus, et opéruit eos mare. ℣. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. Submérsi.

Lectio VII

Clemens vero undécimus, ánimo réputans insígnem páriter victóriam, anno millésimo septingentésimo décimo sexto in Hungáriæ regno a Cárolo sexto, in imperatórem Romanórum elécto, de innúmeris Turcárum cópiis relátam, eo die contigísse, quo festum Dedicatiónis sanctæ Maríæ ad nives celebrarétur, atque eódem ferme témpore, quo sacratíssimi Rosárii confrátres públicam solemnémque supplicatiónem in alma Urbe, ingénti pópuli concúrsu magnáque religióne, peragéntes, férvidas ad Deum preces pro Turcárum depressióne fúnderent ac poténtem opem Deíparæ Vírginis in auxílium Christianórum humíliter implorárent; eam ob rem, victóriam illam, nec non liberátam paulo post eorúmdem Turcárum obsidióne Corcyrénsem ínsulam, ejúsdem beátæ Vírginis patrocínio pie cénsuit adscribéndam.

℟. Signum magnum † appáruit in cælo: Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Dábitur cápiti tuo

augméntum gratiárum et coróna ínclyta próteget te. Et in.

Lectio VIII

Quam ob rem ut hujus quoque tam insígnis benefícii perénnis semper et memória exstáret et grátia, sacratíssimi Rosárii festum eódem ritu celebrándum ad Ecclésiam univérsam exténdit. Hæc ómnia Benedíctus décimus tértius in Breviário Románo appóni jussit. Leo autem tértius décimus in turbulentíssimis Ecclésiæ tempóribus, diúque preméntium malórum sæva tempestáte, cunctos in orbe fidéles, iterátis Apostólicis lítteris ad Mariális Rosárii, præsértim per Octóbrem mensem, frequéntiam veheménter incéndit, aucto quoque ánnui festi solemnitátis ritu, additáque litaníis Lauretánis Regínæ sacratíssimi Rosárii invocatióne, et Offício de eádem solemnitáte próprio Ecclésiæ univérsæ concésso. Sanctíssimam ergo Dei Genitrícem cultu hoc eídem gratíssimo júgiter venerémur; ut, quæ tóties Christi fidélibus, Rosárii précibus exoráta, terrénos hostes profligáre dedit ac pérdere, inférnos páriter superáre concédat.

℟. Pulchra es † et decóra, fília Jerúsalem, * Terríbilis ut castrórum ácies ordináta. ℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta, da mihi virtútem contra hostes tuos. Terríbilis. Glória Patri. Terríbilis.

IN III NOCTURNO

Aña Veni de Líbano, † sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. Cantica Obaudíte me, divíni fructus. 197*

℣. Speciósa facta es et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 1*

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Sermo de B. Maria Virg. PL. 184, col. 1014, n. 10

Ad commendatiónem grátiæ suæ et ad destructiónem humánæ sapiéntiæ, Deus de fémina sed vírgine dignátus est carnem assúmere, ut símilem símili rédderet, contrárium contrário curáret, pestíferam spinam evélleret, peccáti chirógraphum potentíssime deléret.

℟. Ego † quasi vitis fructificávi suavitátem odóris, * Et flores mei fructus honóris et honestátis. ℣. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. Et flores.

Lectio X

Heva spina fuit; María rosa éxstitit. Heva spina, vulnerándo; María rosa, ómnium afféctus mulcéndo. Heva spina, infígens ómnibus mortem; María rosa, reddens salutíferam ómnibus sortem. María rosa fuit cándida per virginitátem, rubicúnda per caritátem; cándida carne, rubicúnda mente; cándida virtútem sectándo, rubicúnda vítia calcándo; cándida afféctum purificándo, rubicúnda car-

nem mortificándo; cándida Deum diligéndo, rubicúnda próximo compatiéndo.

℟. Surge, † própera, amíca mea; jam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit, * Flores apparuérunt in terra nostra. ℣. Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum suum. Flores.

Lectio XI

Sermo in Nativ. B. M. V. de Aquæductu, n. 10 et 11

Verbum caro factum est, et hábitat jam in nobis. Hábitat in memória nostra, hábitat in cogitatióne, quia usque ad ipsam descéndit imaginatiónem. Quonam modo, inquis? Nimírum jacens in præsépio, in virgináli grémio cubans, in monte prædicans, in oratióne pernóctans, in cruce pendens, in morte pallens, liber inter mórtuos, et in inférno ímperans, seu étiam tértia die resúrgens, et Apóstolis loca clavórum, victóriæ signa, demónstrans, novíssime coram eis cæli secréta conscéndens. Quid horum non vere, non pie, non sancte cogitátur?

℟. Felix namque es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus, Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sacratíssimi Rosárii solemnitátem. Quia.

Lectio XII

Quidquid horum cógito, Deum cógito; et per ómnia ipse est Deus meus. Hæc ego meditári dixi sapiéntiam, et prudéntiam judicávi eructáre memóriam suavitátis; quam in hujuscémodi núcleis virga sacerdotális copiósa prodúxit, quam, in supérnis háuriens, ubérius nobis María refúdit: in supérnis plane et ultra Angelos, quæ Verbum ex ipso Patris corde suscépit.

℟. Ne tímeas, María, † invenísti enim grátiam apud Dóminum: * Ecce, concípies et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. ℣. Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 1, 26-38

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus: et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce, concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus: et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei:

Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce, Elísabeth, cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua : et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis : quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María : Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Lætáre,† Virgo Mater ; surréxit Christus de sepúlcro.

Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Ascéndit Deus † in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ.

3 Spíritus Dómini † replévit orbem terrárum.

4 Assúmpta est † María in cælum: gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum, allelúja.

5 Exaltáta est † Virgo María super choros Angelórum, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Capitulum *Eccli. 24, 25 et 39, 17*

In me grátia omnis viæ et veritátis, † in me omnis spes vitæ et virtútis. * Ego, quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificávi.

℟. br. Speciósa facta es * Et suávis. Speciósa. ℣. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. Et suávis. Glória Patri. Speciósa.

Hymnus

Jam morte, victor, óbruta,
Ab ínferis Christus redit,
Fractísque culpæ vínculis,
Cæli reclúdit límina.

Visus satis mortálibus
Ascéndit ad cæléstia,
Dextræque Patris ássidet
Consors patérnæ glóriæ.

Quem jam suis promíserat,
Sanctum datúrus Spíritum,
Linguis amóris ígneis
Mæstis alúmnis ímpluit.

Solúta carnis póndere
Ad astra Virgo tóllitur,
Excépta cæli júbilo
Et Angelórum cánticis.

Bis sena cingunt sídera
Almæ paréntis vérticem :
Throno propínqua Fílii
Cunctis creátis ímperat.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam fecit in tabernáculo suo.

Ad Bened., Aña Solemnitátem hodiérnam † sacratíssimi Rosárii Genitrícis Dei Maríæ devóte celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Oratio

Deus, cujus Unigénitus per vitam, mortem et resurrectiónem suam nobis salútis ætérnæ præmia comparávit : concéde, quæsumus ; ut, hæc mystéria sacratíssimo beátæ Maríæ Vírginis Rosário recoléntes, et imitémur, quod cóntinent, et quod promíttunt, assequámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes tantum fit Commem. Ss. Sergii, Bacchi, Marcelli, et Apuleji, Martyrum :

Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt : nolíte ti-

mére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Sanctórum Mártyrum tuórum nos, Dómine, Sérgii, Bacchi, Marcélli et Apuléji beáta mérita prosequántur: et tuo semper fáciant amóre fervéntes. (Per Dóminum.)

Deinde item ad Laudes tantum Commem. S. Marci Papæ et Conf.

Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Exáudi, Dómine, preces nostras: et, interveniénte beáto Marco Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus et pacem. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Ascéndit Deus.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Sancta Dei Génitrix, semper Virgo María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum, Deum nostrum.

AD SEXTAM

Aña Spíritus Dómini.

Capitulum *Eccli. 39, 19*

Floréte flores quasi lílium, † et date odórem, et frondéte in grátiam; * collaudáte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

AD NONAM

Aña Exaltáta est.

Capitulum *Eccli. 24, 17-18*

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, † et quasi cypréssus in monte Sion: * quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho.

℣. Speciósa facta es et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 666 præter sequentia.

Hymnus

Te gestiéntem gáudiis,
Te sáuciam dolóribus,
Te jugi amíctam glória,
O Virgo Mater, pángimus.

Ave, redúndans gáudio,
Dum cóncipis, dum vísitas,
Et edis, offers, ínvenis,
Mater beáta, Fílium.

Ave, dolens, et íntimo
In corde agónem, vérbera,
Spinas, crucémque Fílii
Perpéssa, princeps mártyrum.

Ave, in triúmphis Fílii,
In ígnibus Parácliti,
In regni honóre et lúmine,
Regína fulgens glória.

Veníte, gentes, cárpite
Ex his rosas mystériis,
Et pulchri amóris ínclytæ
Matri corónas néctite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Regína sacratíssimi Rosárii, ora pro nobis. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif., Aña Beáta Mater † et intácta Virgo, gloriósa Re-

DIE 11 OCTOBRIS

MATERNITATIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Duplex II classis

Omnia de Communi Festorum B. Mariæ V. præter sequentia :

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Beáta es, † Virgo María, quæ ómnium portásti Creatórem. Psalmus 109. Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in Communi Fest. B. Mariæ V.

2 Genuísti, † qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

3 Cum essem párvula, † plácui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

4 Vidérunt eam † fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

Capitulum *Eccli. 24, 12-13*

Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, † et dixit mihi : in Jacob inhábita, * et in eléctis meis mitte radíces.

℟. br. Ave, María, grátia plena ; * Dóminus tecum. Ave María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnif., Aña Cum jucunditáte † Maternitátem beátæ Maríæ semper Vírginis celebrémus.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Completorium et per Horas in fine Hymnorum dicitur : Glória tibi, Dómine, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Invitat. Maternitátem beátæ Maríæ Vírginis celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. 94. Veníte, exsultémus.

Hymnus

Cælo Redémptor prætulit
Felícis alvum Vírginis,
Ubi futúra víctima
Mortále corpus índuit.

Hæc Virgo nobis édidit
Nostræ salútis áuspicem,
Qui nos redémit sánguine,
Pœnas crucémque pértulit.

Spes læta nostro e péctore
Pellat timóres ánxios :
Hæc quippe nostras lácrimas
Precésque defert Fílio.

Voces Paréntis éxcipit,
Votísque Natus ánnuit :
Hanc quisque semper díligat,
Rebúsque in arctis ínvocet.

Sequens conclusio numquam mutatur :

Sit Trinitáti glória,
Quæ Matris intáctum sinum
Ditávit almo gérmine,
Laus sit per omne sæculum.
Amen.

IN I NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. de Communi Festorum B. Mariæ V.

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 24, 5-23*

Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram : ego in altíssimis habitávi et thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cæli circuívi sola, et profúndum abýssi penetrávi, in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti : et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui : et ómnium excelléntium et humílium corda virtúte calcávi : et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor.

℟. Felix es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Ex qua ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, per quem salváti et redémpti sumus. ℣. Maternitátem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio celebrémus : Ex qua.

Lectio II

Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : in Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Ab inítio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. Sine tactu pudóris † invénta es Mater Salvatóris : * Qui cælum terrámque regit, in tua se clausit víscera factus homo. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Qui cælum.

Lectio III

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho : quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis.

℟. Multæ fíliæ † congregavérunt divítias, tu supergréssa

es univérsas : * Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. ℣. Séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Maternitátem. Speciósa.

Lectio IV

Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi ; quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris, et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris.

℟. Beáta es, † Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi ; * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena ; Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

IN II NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. de Communi Festorum B. Mariæ V.

Ex Sermóne sancti Leónis Papæ

Lectio V *Serm. 1 de Nativ. Domini*

Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidánda fœtu divínam humanámque prolem prius concíperet mente quam córpore. Et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu Sancto, collóquio dídicit angélico, nec damnum crédidit pudóris. Dei Génitrix mox futúra. Cur enim de conceptiónis novitáte despéret, cui efficiéntia de Altíssimi virtúte promíttitur? Confirmátur credéntis fides étiam præeúntis attestatióne miráculi. Donátur Elísabeth inopináta fecúnditas, ut, qui concéptum déderat stérili, datúrus non dubitarétur et Vírgini. Verbum ígitur Dei Fílius, qui in princípio erat apud Deum, per quem facta sunt ómnia, et sine quo factum est nihil, propter liberándum hóminem ab ætérna morte, factus est homo.

℟. Gloriósæ † Vírginis Maríæ Maternitátem digníssimam recolámus : * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi. ℣. Christo canámus glóriam in hac sacra sollemnitáte mirábilis Genitrícis Dei. Cujus.

Lectio VI *Serm. 2 de Nativ. Domini*

Ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster de cæli sede descéndens, et a patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris : incomprehensíbilis vóluit comprehéndi : ante témpora manens, esse cœpit in témpore. Nova autem nativitáte génitus est : concéptus a Vírgine, natus ex Vírgine, sine patérnæ carnis concupiscéntia, sine matérnæ integritátis injúria : quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui et in se habéret humánæ substántiæ natúram, et humánæ carnis inquinaménta nescíret. Orígo dissímilis, sed natúra consímilis ; humáno

usu et consuetúdine, quod crédimus, caret: sed divína potestáte subníxum est, quod Virgo concéperit, Virgo pepérerit, Virgo permánserit.

℟. Benedícta † fília tu a Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus: * Sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo. ℣. Nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus nostris, sed a perículis cunctis líbera nos, sancta Dei Génitrix. Sola.

Ex Actis Pii Papæ undécimi

Lectio VII

Quum anno millésimo nongentésimo trigésimo primo, univérso orbe cathólico plaudénte, sollémnia celebraréntur expléti sæculi décimi quinti, postquam in Ephesína sýnodo beáta María Virgo, de qua natus est Jesus, contra Nestórii hæresim Mater Dei a Pátribus, Cælestíno Papa præeúnte, conclamáta est, Summus Póntifex Pius undécimus faustíssimi evéntus memóriam perénni suæ pietátis testimónio perpetuándam vóluit. Itaque quod jam in Urbe exstábat nóbile Ephesínæ proclamatiónis monuméntum, triumphálem arcum in Basílica sanctæ Maríæ Majóris in Exquíliis, a decessóre suo Xysto tértio mirábili ópere musívo ornátum, témporis injúria fatiscéntem, felíciter restituéndum una cum ala transvérsa Basílicæ munificéntia sua curávit.

℟. Benedícta tu † inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui: * Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? ℣. Respéxit humilitátem ancíllæ suæ, et fecit mihi magna, qui potens est. Unde.

Lectio VIII

Lítteris vero encýclicis œcuménici Concílii Ephesíni genuínis lineaméntis descríptis, ineffábile divínæ Maternitátis beátæ Maríæ Vírginis privilégium pie copioséque illustrávit, ut tam excélsi mystérii doctrína áltius fidélium ánimis insidéret. Insímul autem benedíctam inter omnes mulíeres, Maríam Matrem Dei, Nazarenámque Famíliam nobilíssimum præ ómnibus exémplum propósuit imitándum tum dignitátis ac sanctitúdinis casti connúbii, tum educatiónis juventúti sancte tradéndæ. Demum, ut neque litúrgicum deésset monuméntum, jussit, ut festum divínæ Maternitátis beátæ Maríæ Vírginis cum Missa et Offício própriis die undécima Octóbris sub ritu dúplici secúndæ classis quotánnis ab univérsa Ecclésia celebrarétur.

℟. Beatíssimæ † Vírginis Maríæ Maternitátem devotíssime celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Cum jucunditáte Maternitátem beátæ Maríæ Vírginis devotíssime celebrémus. Ut ipsa. Glória Patri. Ut ipsa.

IN III NOCTURNO

Aña et Cantica de Communi Festorum B. Mariæ V.

℣. Fecit mihi magna, qui potens est. ℟. Misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 2*

In illo témpore : Cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 1 de Laudibus Virg. Matris.

Deum et Dóminum Angelórum María suum fílium appéllat, dicens : Fili, quid fecísti nobis sic? Quis hoc áudeat Angelórum? Súfficit eis, et pro magno habent, quod, cum sint spíritus ex conditióne, ex grátia facti sint et vocáti Angeli, testánte David : Qui facit Angelos suos spíritus. María vero Matrem se agnóscens, majestátem illam, cui illi cum reveréntia sérviunt, cum fidúcia suum núncupat Fílium : nec dedignátur nuncupári Deus, quod esse dignátus est. Nam paulo post subdit Evangelísta : Et erat súbditus illis. Quis? Quibus? Deus homínibus? Deus, inquam, cui Angeli subdíti sunt, cui Principátus et Potestátes obédiunt, súbditus erat Maríæ.

℟. Beáta es, † Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Proptérea.

Lectio X

Miráre utrúmlibet, et élige quod ámplius miréris, sive Fílii benigníssimam dignatiónem, sive Matris excellentíssimam dignitátem. Utrímque stupor, utrímque miráculum. Et quod Deus féminæ obtémperet, humílitas absque exémplo : et quod Deo fémina principétur, sublímitas sine sócio. In láudibus Vírginum singuláriter cánitur,quod sequúntur Agnum quocúmque íerit. Quibus ergo láudibus júdicas dignam, quæ étiam præit? Disce, homo, obedíre : disce, terra, subdi : disce, pulvis, obtemperáre. De Auctóre tuo loquens Evangelísta : Et erat, inquit, súbditus illis. Erubésce, supérbe cinis : Deus se humíliat, et tu te exáltas? Deus se homínibus subdit, et tu dominári géstiens homínibus, tuo te præpónis Auctóri?

℟. Congratulámini mihi, † omnes qui dilígitis Dóminum : quia cum essem párvula, plácui Altíssimo : * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et.

Bened. Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat.

Lectio XI

Felix María, cui nec humílitas défuit, nec virgínitas! Et quidem singuláris virgínitas, quam non temerávit, sed honorávit fecúnditas. Et nihilóminus speciális humílitas, quam non ábstulit, sed éxtulit fecúnda virgínitas : et incomparábilis prorsus fecúnditas, quam virgínitas simul comitátur et humílitas. Quid horum non mirábile? quid non incomparábile? quid non singuláre? Mirum vero, si non

hæsitas, in horum ponderatióne, quid tua júdices dígnius admiratióne, utrum vidélicet pótius stupénda sit fecúnditas in Vírgine, an in Matre intégritas: sublímitas in prole, an cum tanta sublimitáte humílitas: nisi quod indubitánter horum síngulis præferénda sunt simul cuncta, et incomparabíliter excelléntius est atque felícius ómnia percepísse quam áliqua.

℟. Beátam † me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio XII

Et quid mirum, si Deus, qui mirábilis cérnitur et légitur in Sanctis suis, mirabiliórem se exhíbuit in Matre sua? Venerámini ergo, cónjuges, in carne corruptíbili carnis integritátem, vos, sacræ vírginis, in Vírgine fecunditátem. Imitámini, omnes hómines, Dei Matris humilitátem.

℟. Sancta † et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 2, 43-51

In illo témpore: Cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus. Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos. Et non inveniéntes, regréssi sunt in Jerúsalem requiréntes eum. Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant, super prudéntia et respónsis ejus. Et vidéntes admiráti sunt. Et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Et ait ad illos: Quid est, quod me quærebátis? nesciebátis, quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descéndit cum eis, et venit Názareth: et erat súbditus illis.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Beáta es, † Virgo María, quæ ómnium portásti Creatórem. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Dominica.

2 Genuísti, † qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

3 Cum essem párvula, † plácui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

4 Benedícta † fília tu a Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Vidérunt eam † fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

Capitulum *Eccli. 24, 12-13*

Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, † et dixit mihi : in Jacob inhábita, * et in eléctis meis mitte radíces.

℟. br. Ave, María, grátia plena ; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

Te, Mater alma Núminis,
Orámus omnes súpplices,
A fraude nos ut dæmonis
Tua sub umbra prótegas.

Ob pérditum nostrum genus
Primi paréntis crímine,
Ad ínclytum Matris decus
Te rex suprémus éxtulit.

Cleménter ergo próspice
Lapsis Adámi pósteris :
A te rogátus Fílius
Depónat iram víndicem.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Germinávit radix Jesse : orta est stella ex Jacob. ℟. Virgo péperit Salvatórem : te laudámus, Deus noster.

Ad Bened., Aña Sancta María, † succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles ; ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam admirábilem Maternitátem.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Genuísti.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Cum essem párvula.

Capitulum *Eccli. 24, 15-16*

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Vidérunt eam.

Capitulum *Eccli. 24, 19-20*

In platéis, sicut cinnamónum et bálsamum aromatízans odórem dedi : † quasi myrrha elécta * dedi suavitátem odóris.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis præter sequentia :

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnif., Aña Matérnitas tua, Dei génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

SACRA CONGREGATIO
RITUUM

Nº 0.78/932

ORDINIS SANCTI BENEDICTI

Ad uniformitatem servandam cum Kalendario Universalis Ecclesiæ, Rmus Dominus Fidelis de Stotzingen, Abbas Primas Ordinis Sancti Benedicti, nomine etiam totius Confœderationis ejusdem Ordinis, Sanctissimum Dominum Nostrum Pium Papam XI, enixe rogavit, ut Kalendario et Proprio ejusdem Ordinis sequentes addantur variationes. Nempe :

Die 11 Octobris. Festum Maternitatis B. M. V., duplex II classis, cum Officio et Missa propriis ritui monastico aptatis.

Die 13 Maji. Festum S. Roberti Bellarmino, Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex simplificatum.

Die 15 Novembris. Festum S. Alberti Magni, Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex minus.

Sacra porro Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter ab Ipso Sanctissimo Domino Nostro tributarum, attentis expositis peculiaribus adiunctis, petitas additiones et variationes Kalendario et Proprio Ordinis Sancti Benedicti afferendas benigne, prouti in adiecto prostant exemplari, probavit, et ab omnibus Kalendario Ordinis Sancti Benedicti utentibus adhibendas concessit. Servatis de cetero Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 23 Julii 1932.

C. Card. Laurenti,
S. R. C. Præfectus.

L. ✠ S.

Alf. Carinci,
S. R. C. Secretarius.

Concordat cum originali approbato.
Brugis, die 23 Septembris 1932.
Jos. Van der Meersch,
vic. gen.

Imprimatur :
Romæ ex ædibus S. Anselmi die 31 Julii 1932.
† Fidelis de Stotzingen,
Abbas Primas O. S. B.

Typis Desclée De Brouwer & Soc., Brugis. — Made in Belgium. — 7459.

gína mundi, séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sacratíssimi Rosárii solemnitátem.

Die 14 Octobris
S. CALLISTI I Papæ et Mart.

Duplex

Oratio

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere: ad amórem tuum nos misericórditer per Sanctórum tuórum exémpla restáura. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Callístus, Románus, præfuit Ecclésiæ Antoníno Heliogábalo imperatóre. Constítuit quátuor anni Témpora, quibus jejúnium, ex apostólica traditióne accéptum, ab ómnibus servarétur. Ædificávit basílicam sanctæ Maríæ trans Tíberim, et in via Appia vetus cœmetérium ampliávit, in quo multi sancti Sacerdótes et Mártyres sepúlti sunt; unde ab eo Callísti cœmetérium appellátur. Sedit annos quinque, mensem unum, dies duódecim. Post longam famem, crebrásque verberatiónes, præceps jactus in púteum, martýrio coronátur sub Alexándro imperatóre, et sepúltus est in cœmetério Calepódii, via Aurélia, tértio ab Urbe lápide, prídie Idus Octóbris. Ejus póstmodum corpus, in basílicam sanctæ Maríæ trans Tíberim delátum, sub ara majóri, máxima veneratióne cólitur.

℟. Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Fundátus. Glória Patri. Fundátus.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis.

Die 15 Octobris
S. TERESIÆ Virginis

Duplex

IN I VESPERIS

Hymnus

Regis supérni núntia,
Domum patérnam déseris,
Terris, Terésa, bárbaris
Christum datúra aut sánguinem.

Sed te manet suávior
Mors, pœna poscit dúlcior:
Divíni amóris cúspide
In vulnus icta cóncides.

O caritátis víctima!
Tu corda nostra cóncrema,
Tibíque gentes créditas
Avérni ab igne líbera.

Sit laus Patri cum Fílio,
Et Spíritu Paráclito,
Tibíque, sancta Trínitas,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

Ad Magnif., Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Terésiæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita cæléstis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, et piæ devotiónis erudiámur affécti. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Callisti :

Aña Qui vult veníre post me, † ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio ut supra. 675

AD MATUTINUM

Hymnus Regis supérni núntia ut supra in Vesperis. 675

Lectio unica

Terésia, piis nobilibúsque paréntibus Abulæ in Hispánia nata, adhuc puéllula, martýrii cupiditáte incénsa, domo aufúgiens, Africam pétere tentávit. Domum redúcta, post matris óbitum, cum patrocínio beátæ Vírginis se totam commisísset, vicénnis moniálium sanctæ Maríæ de monte Carmélo régulam proféssa est. De animárum salúte sollícita, plúrimis exstrúctis monastériis, véterem Carmelitárum régulam muliéribus et viris observándam propósuit. Pro infidélibus atque hæréticis voluntários próprii córporis cruciátus Deo júgiter offerébat, et divíno æstuans amóre, cum máxime árduum votum emisísset, efficiéndi semper id, quod perféctius esse intellígeret, ab Angelo méruit ignito jáculo sibi præcórdia transverberári. Multa cæléstis sapiéntiæ documénta conscrípsit, múltaque verbo et exémplo dócuit, illud in ore sæpe habens : Dómine, aut pati aut mori. Virtútibus, prophetíæ dono, aliísque charismátibus clara, Albæ puríssimam ánimam Deo réddidit, anno millésimo quingentésimo octogésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo séptimo, Idibus Octóbris.

℟. Veni, † elécta mea, et ponam in te thronum meum ; *Quia concupívit Rex spéciem tuam.
℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES

Hymnus

Hæc est dies, qua cándidæ
Instar colúmbæ, Cælitum
Ad sacra templa spíritus
Se tránstulit Terésiæ.

Sponsíque voces áudiit :
Veni, soror, de vértice
Carméli ad Agni núptias ;
Veni ad corónam glóriæ.

Sequens Conclusio numquam mutatur.

Te, sponse Jesu Vírginum,
Beáti adórent órdines,
Et nuptiáli cántico
Laudent per omne sæculum.
Amen.

In II Vesperis Hymnus Regis supérni núntia ut supra in I Vesperis. 675

DIE 18 OCTOBRIS
S. LUCÆ EVANGELISTÆ
Duplex II classis

Omnia de Communi Apostolorum. 4* præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio

Intervéniat pro nobis, quæsumus, Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelísta: qui crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore, pro tui nóminis honóre, portávit. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno Lectiones Et factum est, de Communi Evangelistarum. 20*

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis

Lectio V *Cap. 7*

Lucas, médicus Antiochénsis, ut ejus scripta índicant, Græci sermónis non ignárus, fuit sectátor Apóstoli Pauli, et omnis peregrinatiónis ejus comes. Scripsit Evangélium, de quo idem Paulus: Mísimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus est in Evangélio per omnes ecclésias. Et ad Colosséńses: Salútat vos Lucas, médicus caríssimus. Et ad Timótheum: Lucas est mecum solus.

℟. Vidi † conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti sunt.

Lectio VI

Aliud quoque édidit volúmen egrégium, quod título, Acta Apostolórum, prænotátur; cujus história usque ad biénnium Romæ commorántis Pauli pervénit, id est, usque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intellígimus, in eádem urbe librum esse compósitum. Igitur períodos Pauli et Theclæ, et totam baptizáti Leónis fábulam, inter apócryphas scriptúras computámus. Quale enim est, ut indivíduus comes Apóstoli, inter céteras ejus res, hoc solum ignoráverit?

℟. Beáti estis, † cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio VII

Sed et Tertulliánus, vicínus eórum témporum, refert presbýterum quemdam in Asia, amatórem Apóstoli Pauli, convíctum a Joánne, quod auctor esset libri, et conféssum se hoc Pauli amóre fecísse, et ob id loco excidísse. Quidam suspicántur, quotiescúmque in epístolis suis Paulus dicit, Juxta Evangélium meum, de Lucæ significáre volúmine.

℟. Isti sunt † triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti

sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Lectio VIII

Lucam autem, non solum ab Apóstolo Paulo, didicísse Evangélium, qui cum Dómino in carne non fúerat, sed et a céteris Apóstolis; quod ipse quoque in princípio sui volúminis declárat, dicens: Sicut tradidérunt nobis, qui a princípio ipsi vidérunt et minístri fuérunt sermónis. Igitur Evangélium, sicut audíerat, scripsit; Acta vero Apostolórum, sicut víderat ipse, compósuit. Vixit octogínta et quátuor annos, uxórem non habens. Sepúltus est Constantinópoli, ad quam urbem, vigésimo Constantíni anno, ossa ejus cum relíquiis Andréæ Apóstoli transláta sunt de Achája.

℟. Constítues eos † príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. In omni. Glória Patri. In omni.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Designávit Dóminus, de Communi Evangelistarum. 22*

Die 21 Octobris

S. HILARIONIS Abbatis

Memoria

Ad Vesperas, Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Hilariónis Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

PSALLITE DEO NOSTRO, PSALLITE :
PSALLITE REGI NOSTRO, PSALLITE.

DOMINICA ULTIMA OCTOBRIS

D. N. JESU CHRISTI REGIS

Duplex I classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Pacíficus † vocábitur, et thronus ejus erit firmíssimus in perpétuum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis de Dominica. 157

2 Regnum ejus † regnum sempitérnum est, et omnes reges sérvient ei et obédient.

3 Ecce Vir Oriens † nomen ejus : sedébit et dominábitur, et loquétur pacem Géntibus.

4 Ecce dedi te † in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Capitulum *Coloss. 1, 12-13*

Fratres : Grátias ágimus Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine, † qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, * et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ.

℟. br. Afférte Dómino, * Famíliæ populórum. Afférte. ℣. Afférte Dómino glóriam et impérium. Famíliæ. Glória Patri. Afférte.

Hymnus

Te sæculórum Príncipem,
Te, Christe, Regem Géntium,
Te méntium, Te córdium
Unum fatémur árbitrum.

Scelésta turba clámitat :
Regnáre Christum nólumus :
Te nos ovántes ómnium
Regem suprémum dícimus.

O Christe, Prínceps Pácifer,
Mentes rebélles súbjice,
Tuóque amóre dévios
Ovíle in unum cóngrega.

Ad hoc cruénta ab árbore
Pendes apértis bráchiis,
Diráque fossum cúspide
Cor igne flagrans éxhibes.

Ad hoc in aris ábderis
Vini dapísque imágine,
Fundens salútem fíliis
Transverberáto péctore.

Te natiónum Præsides
Honóre tollant público,
Colant magístri, júdices,
Leges et artes éxprimant.

Submíssa regum fúlgeant
Tibi dicáta insígnia :
Mitíque sceptro pátriam
Domósque subde cívium.
Glória tibi, Dómine,
Qui sceptra mundi témperas,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni usque ad Completorium sequentis diei inclusive.

℣. Data est mihi omnis potéstas. ℟. In cælo et in terra.

Ad Magnif., Aña Dabit illi † Dóminus Deus sedem David, patris ejus : et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege, ómnia instauráre voluísti : concéde propítius; ut cunctæ famíliæ Géntium, peccáti vúlnere disgregátæ, ejus suavíssimo subdántur império : Qui tecum vivit.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

AD MATUTINUM

Invitat. Jesum Christum, Regem regum : * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Ætérna Imágo Altíssimi,
Lumen, Deus, de Lúmine,
Tibi, Redémptor, glória,
Honor, potéstas régia.

Tu solus ante sæcula
Spes atque centrum témporum,
Cui jure sceptrum Géntium
Pater suprémum crédidit.

Tu flos pudícæ Vírginis,
Nostræ caput propáginis,
Lapis cadúcus vértice
Ac mole terras óccupans.

Diro tyránno súbdita,
Damnáta stirps mortálium,
Per te refrégit víncula
Sibíque cælum víndicat.

Doctor, Sacérdos, Légifer,
Præfers notátum sánguine
In veste : Princeps príncipum
Regúmque Rex Altíssimus.

Tibi voléntes súbdimur,
Qui jure cunctis ímperas :
Hæc cívium beátitas
Tuis subésse légibus.

Glória tibi, Dómine,
Qui sceptra mundi témperas,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Ego autem † constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præcéptum ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum* advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus :

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos :

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus :

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et

possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præcéptum ejus.

Aña Glória † et honóre coronásti eum, Dómine: ómnia subjecísti sub pédibus ejus.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña Glória et honóre coronásti eum, Dómine: ómnia subjecísti sub pédibus ejus.

Aña Elevámini,† portæ æternáles: et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Elevámini, portæ æternáles: et introíbit Rex glóriæ.

Aña Sedébit † Dóminus Rex in ætérnum: Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, † Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: † vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Aña Sedébit Dóminus Rex in ætérnum: Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Aña Virga directiónis,† virga regni tui: proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ,* velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ,pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te: fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam,* et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus; *

vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis; circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi; vírgines post eam, * próxime ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Aña Virga directiónis, virga regni tui: proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Aña Psállite † Regi nostro, psállite: quóniam Rex magnus super omnem terram.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña Psállite Regi nostro, psállite: quóniam Rex magnus super omnem terram.

℣. Data est mihi omnis potéstas. ℟. In cælo et in terra.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses

Lectio I — *Cap. 1, 3-23*

Grátias ágimus Deo, et Patri Dómini nostri Jesu Christi, semper pro vobis orántes, audiéntes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectiónem quam habétis in sanctos omnes, propter spem quæ repósita est vobis in cælis, quam audístis in verbo veritátis evangélii, quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est, et fructíficat, et crescit, sicut in vobis, ex ea die qua audístis et cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epaphra, caríssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis miníster Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spíritu.

℟. Super sólium † David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum: * Et vocábitur nomen ejus Deus, Fortis, Princeps pacis. ℣. Multiplicábitur ejus impérium, et pacis non erit finis. Et vocábitur.

Lectio II

Ideo et nos ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes, et postulántes ut impleámini agnitióne voluntátis ejus, in omni sapiéntia et intel-

léctu spiritáli; ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes; in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei; in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia et longanimitáte cum gáudio, grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum.

℟. Aspiciébam † in visu noctis, et ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébat: et datum est ei regnum et honor: * Et omnis pópulus, tribus et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur: et regnum ejus, quod non corrumpétur. Et omnis.

Lectio III

Qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ; quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cælis et in terra, visibília et invisibília, sive throni, sive dominatiónes, sive principátus, sive potestátes: ómnia per ipsum et in ipso creáta sunt: et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, ut sit in ómnibus ipse primátum tenens; quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis ejus sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt.

℟. Tu Béthlehem † Ephrata, párvulus in míllibus Juda: ex te mihi egrediétur qui sit dominátor in Israël: * Et erit iste Pax. ℣. Egréssus ejus ab inítio, a diébus æternitátis: stabit, et pascet in fortitúdine Dómini. Et erit.

Lectio IV

Et vos cum essétis aliquándo alienáti, et inimíci sensu in opéribus malis; nunc autem reconciliávit in córpore carnis ejus per mortem, exhibére vos sanctos, et immaculátos, et irreprehensíbiles coram ipso; si tamen permanétis in fide fundáti, et stábiles, et immóbiles a spe evangélii, quod audístis, quod prædicátum est in univérsa creatúra quæ sub cælo est, cujus factus sum ego Paulus miníster.

℟. Exsúlta † satis, fília Sion; júbila, fília Jerúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi justus et Salvátor: * Et loquétur pacem Géntibus. ℣. Potéstas ejus a mari usque ad mare: et a flumínibus usque ad fines terræ. Et loquétur. Glória Patri. Et loquétur.

IN II NOCTURNO

Aña Hic est Deus, † Deus noster in ætérnum: ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam,*in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña Hic est Deus, Deus noster in ætérnum : ipse reget nos in sæcula.

Aña Benedicéntur † in ipso omnes tribus terræ: omnes Gentes magnificábunt eum.

Psalmus 71

Deus, judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fænum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: † et replébitur majestáte ejus omnis terra: * fiat, fiat.

Aña Benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: omnes Gentes magnificábunt eum.

Aña Dícite † in Géntibus, quia Dóminus regnávit; ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit; ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, et pópulos in veritáte sua.

Aña Dóminus † regnávit, exsúltet terra: læténtur ínsulæ multæ.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Dóminus regnávit, exsúltet terra : læténtur ínsulæ multæ.

Aña Jubiláte † in conspéctu regis Dómini, quóniam venit judicáre terram.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare et plenitúdo ejus:* orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña Jubiláte in conspéctu regis Dómini, quóniam venit judicáre terram.

Aña Exaltáte † Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster,tu exaudiébas eos : † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Exaltáte Dóminum Deum

nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

℣. Afférte Dómino, famíliæ populórum. ℟. Afférte Dómino glóriam et impérium.

Ex Lítteris Encýclicis Pii Papæ undécimi

Litteræ Encyclicæ Quas primas diei 11 Decembris 1925.

Lectio V

Cum Annus sacer non unam ad inlustrándum Christi regnum habúerit opportunitátem, vidémur rem factúri Apostólico múneri in primis consentáneam, si, plurimórum Patrum Cardinálium, Episcopórum fideliúmque précibus, ad Nos aut singillátim aut commúniter delátis, concedéntes, hunc ipsum Annum,peculiári festo Dómini Nostri Jesu Christi Regis in ecclesiásticam liturgíam inducéndo, clausérimus. Ut, transláta verbi significatióne, Rex appellarétur Christus, ob summum excelléntiæ gradum, quo inter omnes res creátas præstat atque éminet, jam diu communitérque usu venit. Ita enim fit, ut regnáre is «in méntibus hóminum» dicátur, non tam ob mentis áciem scientiæque suæ amplitúdinem, quam quod ipse est Véritas, et veritátem ab eo mortáles hauríre atque obediénter accípere necésse est ; « in voluntátibus » item « hóminum », quia non modo sanctitáti in eo voluntátis divínæ perfécta prorsus respóndet humánæ intégritas atque obtemperátio,sed étiam líberæ voluntáti nostræ id permotióne instinctúque suo súbjicit, unde ad nobilíssima quæque exardescámus. « Córdium » dénique « Rex » Christus agnóscitur ob ejus « supereminéntem sciéntiæ caritátem » et mansuetúdinem benignitatémque ánimos alliciéntem : nec enim quemquam usque ádeo ab universitáte géntium, ut Christum Jesum, aut amári aliquándo cóntigit, aut amátum iri in pósterum continget.

℟. Opórtet † illum regnáre, quóniam ómnia subjécit Deus sub pédibus ejus : * Ut sit Deus ómnia in ómnibus. ℣. Cum subjécta fúerint illi ómnia, tunc et ipse Fílius subjéctus erit Patri. Ut sit.

Lectio VI

Verum, ut rem préssius ingrediámur, nemo non videt, nomen potestatémque regis, própria quidem verbi significatióne, Christo hómini vindicári oportére ; nam, nisi quátenus homo est, a Patre « potestátem et honórem et regnum » accepísse dici nequit, quandóquidem Dei Verbum, cui éadem est cum Patre substántia, non potest ómnia cum Patre non habére commúnia, proptereáque ipsum in res creátas universas summum atque absolutíssimum impérium. Quo autem hæc Dómini nostri dígnitas et potéstas fundaménto consístat, apte Cyríllus Alexandrínus animadvértit : « Omnium, ut verbo dicam, creaturárum dominátum óbtinet, non per vim extórtum, nec aliúnde invéctum, sed esséntia sua et natúra ; » scílicet ejus principátus illa nítitur unióne mirábili, quam hypostáticam appéllant.

℟. Fecit nos † regnum et sa-

cerdótes Deo et Patri suo: * Ipsi glória et impérium, in sæcula sæculórum. ℣. Ipse est primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ. Ipsi glória.

Lectio VII

Unde conséquitur, non modo ut Christus ab Angelis et homínibus Deus sit adorándus, sed étiam ut ejus império Hóminis, Angeli et hómines páreant et subjécti sint: nempe ut vel solo hypostáticæ uniónis nómine Christus potestátem in univérsas creatúras obtíneat. Jamvéro, ut hujus vim et natúram principátus paucis declarémus, dícere vix áttinet, tríplici eum potestáte continéri, qua si carúerit, principátus vix intellígitur. Id ipsum deprómpta atque alláta ex sacris Lítteris de universáli Redemptóris nostri império testimónia plus quam satis signíficant, atque est cathólica fide credéndum, Christum Jesum homínibus datum esse útique Redemptórem cui fidant, at una simul legislatórem cui obédiant. Ipsum autem Evangélia non tam leges condidísse narrant, quam leges condéntem indúcunt: quæ quidem præcépta quicúmque servárint, iídem a divíno Magístro, álias áliis verbis, et suam in eum caritátem probatúri et in dilectióne ejus mansúri dicúntur. Judiciáriam vero potestátem sibi a Patre attribútam ipse Jesus Judæis, de Sábbati requiéte per mirábilem débilis hóminis sanatiónem violáta criminántibus, denúntiat: « Neque enim Pater júdicat quemquam, sed omne judícium dedit Fílio ». In quo id étiam comprehénditur (quóniam res a judício disjúngi nequit) ut præmia et pœnas homínibus adhuc vivéntibus jure suo déferat. At prætérea potéstas illa, quam exsecutiónis vocant, Christo adjudicánda est, útpote cujus império parére omnes necésse sit, et ea quidem denuntiáta contumácibus irrogatióne suppliciórum, quæ nemo possit effúgere.

℟. Factum est † regnum hujus mundi Dómini nostri et Christi ejus: * Et regnábit in sæcula sæculórum. ℣. Adorábunt in conspéctu ejus univérsæ famíliæ Géntium; quóniam Dómini est regnum. Et regnábit.

Lectio VIII

Verúmtamen ejúsmodi regnum præcípuo quodam modo et spirituále esse et ad spirituália pertinére, cum ea, quæ ex Bíbliis supra protúlimus, verba planíssime osténdant, tum Christus Dóminus sua agéndi ratióne confírmat. Síquidem, non una data occasióne, cum Judæi, immo vel ipsi Apóstoli, per errórem censérent, fore ut Messías pópulum in libertátem vindicáret regnúmque Israël restitúeret, vanam ipse ac spem adímere et convéllere; rex a circumfúsa admirántium multitúdine renuntiándus, et nomen et honórem fugiéndo latendóque detrectáre; coram Præside Románo edícere, regnum suum « de hoc mundo » non esse. Quod quidem regnum tale in Evangéliis propónitur, in quod hómines pæniténtiam agéndo íngredi parent, íngredi vero néqueant, nisi per fidem et baptísmum, qui etsi est ritus extérnus, interiórem

tamen regeneratiónem signíficat atque éfficit; oppónitur únice regno Sátanæ et potestáti tenebrárum, et ab ásseclis póstulat, non solum ut, abalienáto a divítiis rebúsque terrénis ánimo, morum præferant lenitátem et esúriant sitiántque justítiam, sed étiam ut semetípsos ábnegent et crucem suam tollant. Cum autem Christus et Ecclésiam Redémptor sánguine suo acquisíverit et Sacérdos se ipse pro peccátis hóstiam obtúlerit perpetuóque ófferat, cui non videátur régium ipsum munus utriúsque illíus natúram múneris indúere ac participáre? Túrpiter, ceteróquin, erret, qui a Christo hómine rerum civílium quarúmlibet impérium abjúdicet, cum is a Patre jus in res creátas absolutíssimum sic obtíneat, ut ómnia in suo arbítrio sint pósita. Itaque, auctoritáte Nostra Apostólica, festum Dómini Nostri Jesu Christi Regis instituímus, quotánnis, postrémo mensis Octóbris Domínico die, qui scílicet Omnium Sanctórum celebritátem próxime antecédit, ubíque terrárum agéndum. Item præcípimus, ut eo ipso die géneris humáni Sacratíssimo Cordi Jesu dedicátio quotánnis renovétur.

℟. Decem córnua † quæ vidísti, decem reges sunt : Hi cum Agno pugnábunt, et Agnus vincet illos, * Quóniam Dóminus dominórum est, et Rex regum. ℣. Regnávit Dóminus Deus noster omnípotens : gaudeámus et exsultémus, et demus glóriam ei. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN III NOCTURNO

Aña Christo † datus est principátus et honor regni; omnis pópulus et tribus et linguæ sérvient ei in ætérnum.

Canticum David *1 Par. 29, 10-13*

Benedíctus es, Dómine, Deus Israël, patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia, * et glória, atque victória :

Et tibi laus : * cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt :

Tuum, Dómine, regnum, * et tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, et tua est glória: * tu domináris ómnium,

In manu tua virtus et poténtia : * in manu tua magnitúdo et impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * et laudámus nomen tuum ínclytum.

Glória Patri.

Canticum Annæ *1 Reg. 2, 1-5*

Exsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos : * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus : † neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro: † quia Deus scientiárum Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se

locavérunt : * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Glória Patri.

Canticum Annæ *1 Reg. 2, 6-10*

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, † et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus: * et super ipsos in cælis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, † et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Glória Patri.

Aña Christo datus est principátus et honor regni ; omnis pópulus et tribus et linguæ sérvient ei in ætérnum.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ. ℟. Omnes gentes sérvient ei.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 18*

In illo témpore : Dixit Pilátus ad Jesum : Tu es Rex Judæórum ? Respóndit Jesus: A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me ? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 51 in Joan. 12-13 ; et Tract. 117 in Joan. 19-21

Quid magnum fuit Regi sæculórum Regem fíeri hóminum ? Non enim Rex Israël Christus ad exigéndum tribútum vel exércitum ferro armándum hostésque visibíliter debellándos ; sed Rex Israël, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cælórum credéntes, sperántes amantésque perdúcat. Dei ergo Fílius æquális Patri, Verbum per quod facta sunt ómnia, quod Rex esse vóluit Israël, dignátio est, non promótio ; miseratiónis indícium est, non potestátis augméntum. Qui enim appellátus est in terra Rex Judæórum, in cælis est Dóminus Angelórum. Sed Judæórum tantum Rex est Christus, an et Géntium ? Immo et Géntium. Cum enim dixísset in prophetía : Ego autem sum constitútus Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præcéptum Dómini : ne propter montem Sion solis Judæis eum regem quisquam díceret constitútum, contínuo subjécit : Dóminus dixit ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te ; póstula a me et dabo tibi Gentes hereditátem tuam et possessiónem tuam términos terræ.

℟. Tua est † poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. Da pacem.

Lectio X

Tract. 115 in Joan. 18-36

Respóndit Jesus: Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Judæis; nunc autem regnum meum non est hinc. Hoc est, quod bonus Magíster scire nos vóluit; sed prius nobis demonstránda fúerat vana hóminum de regno ejus opínio, sive Géntium, sive Judæórum, a quibus id Pilátus audíerat: quasi proptérea morte fuísset plecténdus, quod illícitum affectáverit regnum, vel quóniam solent regnatúris invidére regnántes, et vidélicet cavéndum erat, ne ejus regnum sive Románis, sive Judæis esset advérsum.

℟. Ecce † apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo Sanctórum míllia: et habébit in vestiménto, et in fémore suo scriptum: Rex regum, et Dóminus dominántium. ℣. Apparébit in finem, et non mentiétur; si moram fécerit, exspécta eum, quia véniens véniet. Et cum.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Póterat autem Dóminus, quod ait, Regnum meum non est de hoc mundo, ad primam interrogatiónem præsidis respondére, ubi ei dixit, Tu es rex Judæórum? sed eum vicíssim intérrogans, utrum hoc a semetípso díceret, an audísset ab áliis, illo respondénte osténdere vóluit hoc sibi apud illum fuísse a Judæis velut crimen objéctum: patefáciens nobis cogitatiónes hóminum, quas ipse nóverat, quóniam vanæ sunt; eísque post responsiónem Piláti, jam Judæis et Géntibus opportúnius aptiúsque respóndens, Regnum meum non est de hoc mundo.

℟. Non est † símilis tui, Dómine, magnus es tu, et magnum nomen tuum in fortitúdine. * Quis non timébit te, o Rex géntium? ℣. Tuum est enim decus inter cunctos sapiéntes géntium: Tu Deus vivens et Rex sempitérnus. Quis non timébit.

Lectio XII de Homilia Dominicæ occurrentis, cum ℟. suo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 18, 33-37

In illo témpore: Dixit Pilátus ad Jesum: Tu es Rex Judæórum? Respóndit Jesus: A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? Respóndit Pilátus: Numquid ego Judæus sum? Gens tua et pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? Respóndit Jesus: Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Judæis: nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit ítaque ei Pilátus: Ergo Rex es tu? Respóndit Jesus: Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis, qui est ex veritáte, audit vocem meam.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Suscitábit † Deus cæli regnum, quod commínuet et consúmet univérsa regna, et ipsum stabit in ætérnum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est cum reliquis.

2 Dedit ei Dóminus † potestátem et honórem et regnum; et omnes pópuli, tribus et linguæ ipsi sérvient.

3 Exíbunt aquæ vivæ † de Jerúsalem; et erit Dóminus Rex super omnem terram.

4 Magnificábitur † usque ad términos terræ, et erit iste pax.

5 Gens et regnum† quod non servíerit tibi, períbit : et Gentes solitúdine vastabúntur.

Capitulum *Coloss. 1, 12-13*

Fratres: Grátias ágimus Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine, † qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, * et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ.

℟. br. Data est mihi * Omnis potéstas. Data est. ℣. In cælo et in terra. Omnis. Glória Patri. Data est.

Hymnus

Vexílla Christus ínclyta
Late triúmphans éxplicat:
Gentes, adéste súpplices,
Regíque regum pláudite.

Non Ille regna cládibus,
Non vi metúque súbdidit :
Alto levátus stípite,
Amóre traxit ómnia.

O ter beáta cívitas,
Cui rite Christus ímperat,
Quæ jussa pergit éxsequi
Edícta mundo cælitus!

Non arma flagrant ímpia,
Pax usque firmat fœdera,
Arrídet et concórdia,
Tutus stat ordo cívicus.

Servat fides connúbia,
Juvénta pubet íntegra,
Pudíca florent límina
Doméstícis virtútibus.

Optáta nobis spléndeat
Lux ista, Rex dulcíssime :
Te, pace adépta cándida,
Adóret orbis súbditus.

Glória tibi, Dómine,
Qui sceptra mundi témperas,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Multiplicábitur ejus impérium. ℟. Et pacis non erit finis.

Ad Bened., Aña Fecit nos Deo † et Patri suo regnum, primogénitus mortuórum, et Princeps regum terræ, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege, ómnia instauráre voluísti: concéde propítius; ut cunctæ famíliæ Géntium, peccáti vúlnere disgregátæ, ejus suavíssimo subdántur império : Qui tecum vivit.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

AD TERTIAM

Aña Dedit ei Dóminus.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Afférte Dómino, famíliæ populórum. ℟. Afférte Dómino glóriam et impérium.

AD SEXTAM

Aña Exíbunt aquæ vivæ.

Capitulum *Coloss. 1, 16-17*

Omnia per ipsum et in ipso creáta sunt, et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. † Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, * ut sit in ómnibus ipse primátum tenens.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ. ℟. Omnes Gentes sérvient ei.

AD NONAM

Aña Gens et regnum.

Capitulum *Coloss. 1, 19-20*

In ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, † pacíficans per sánguinem crucis ejus sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt, * in Christo Jesu Dómino nostro.

℣. Multiplicábitur ejus impérium. ℟. Et pacis non erit finis.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, 679 præter sequentia :

℣. Multiplicábitur ejus impérium. ℟. Et pacis non erit finis.

Ad Magnif., Aña Habet in vestiménto † et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium. Ipsi glória et impérium, in sæcula sæculórum.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

Si ultima Dominica occurrat die 31 Octobris, Vesperæ dicuntur de sequenti Festo Omnium Sanctorum cum Commemoratione Festi D. N. Jesu Christi Regis et Dominicæ.

Die 25 Octobris

SS. CHRYSANTHI ET DARIÆ

Martyrum

Memoria

Ad Vesperas, Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Beatórum Mártyrum tuórum, Dómine, Chrysánthi et Daríæ, quæsumus, adsit nobis orátio: ut, quos venerámur obséquio, eórum pium júgiter experiámur auxílium. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Die 27 Octobris

IN VIGILIA

SS. SIMONIS ET JUDÆ App.

Officium fit de Feria ut in Psalterio.

IN I NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 15, 1-7*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera: et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 80 in Joannem. n. 1 et 2

Iste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ nosque membra ejus, mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod, cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

℟℟. Dñicæ præcedentis, ex eodem Nocturno, cujus est Absolutio.

Post XII Lectionem ℟. Adapériat. 330

Lectio II

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per

similitúdinem, non per proprietátem, quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi; quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes.

Lectio III

Sed cum dicit, Ego sum vitis vera; ab illa se útique discérnit, cui dícitur: Quómodo convérsa es in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam, quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est, ut fáceret uvam, fecit autem spinas? Ego sum, inquit, vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum, tollet eum: et omnem, qui fert fructum, purgábit eum, ut fructum plus áfferat.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, sicut Apostolórum tuórum Simónis et Judæ gloriósa natalítia prævenímus; sic, ad tua benefícia proferénda, majestátem tuam pro nobis ipsi prævéniant. Per Dóminum.

DIE 28 OCTOBRIS

SS. SIMONIS ET JUDÆ APOSTOLORUM

Duplex II classis

Omnia de Communi Apostolorum. 4* præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos Simónem et Judam ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

Incipit Epístola Cathólica beáti Judæ Apóstoli

Lectio I *Vers. 1-13*

Judas, Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre diléctis et Christo Jesu conservátis et vocátis. Misericórdia vobis, et pax, et cáritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necésse hábui scríbere vobis déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines, qui olim præscrípti sunt in hoc judícium, ímpii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, et solum Dominatórem et Dóminum nostrum Jesum Christum negántes.

℟. Ecce ego † mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Lectio II

Commonére autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægýpti salvans, secúndo eos, qui non credidérunt, pérdidit: ángelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma et Gomórrha et fíniti-

mæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes; simíliter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

℟. Tóllite † jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio III

Cum Míchaël Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus judícium inférre blasphémiæ, sed dixit: Imperet tibi Dóminus. Hi autem, quæcúmque quidem ignórant, blasphémant: quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur.

℟. Dum stetéritis † ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Lectio IV

Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradictióne Core periérunt! Hi sunt in épulis suis máculæ, conviviántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris despumántes suas confusiónes, sídera errántia: quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

℟. Fuérunt † sine queréla ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: ídeo coronántur, et accípiunt palmam. Cálicem. Glória Patri. Cálicem.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Simon Chananæus, qui et Zelótes, et Thaddæus, qui et Judas Jacóbi appellátur in Evangélio, uníus ex cathólicis Epístolis scriptor; hic Mesopotámiam, ille Ægýptum evangélica prædicatióne peragrávit. Póstea in Pérsidem conveniéntes, cum innumerábiles fílios Jesu Christo peperíssent fidémque in vastíssimis illis regiónibus et efferátis géntibus disseminássent, doctrína et miráculis, ac dénique glorióso martýrio, simul sanctíssimum Jesu Christi nomen illustrárunt.

℟. Vidi † conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Sermo S. Gregórii Papæ

Hom. 30 in Evang. n. 7 et 8

Lectio VI

Scriptum est: Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, di-

cens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Beáti estis, † cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio VII

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini, Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset.

℟. Isti sunt † triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: *Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Lectio VIII

Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus. Certe, iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percúlsus, dum mori tímuit, Vitam negávit.

℟. Constítues eos † príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus : nimis confortátus est principátus eórum. In omni progénie. Glória Patri. In omni progénie.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX — *Cap. 15*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Hæc mando vobis, ut diligátis invícem. Si mundus vos odit : scitóte, quia me priórem vobis ódio hábuit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 87 in Joannem, n. 1

In lectióne evangélica, quæ hanc antecédit, díxerat Dóminus : Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus

vester máneat: ut, quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. Hic autem dicit: Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Ac per hoc intellígere debémus hunc esse fructum nostrum, de quo ait: Ego vos elégi, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat.

℟. Isti sunt † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio X

Et quod adjúnxit, Ut, quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis, tunc útique dabit nobis, si diligámus ínvicem; cum et hoc ipsum ipse déderit nobis, qui nos elégit non habéntes fructum, quia non eum nos elegerámus, et pósuit nos, ut fructum afferámus, hoc est, ínvicem diligámus. Cáritas ergo est fructus noster, quam défínit Apóstolus, De corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta. Hac dilígimus ínvicem, hac dilígimus Deum; neque enim vera dilectióne diligerémus ínvicem, nisi diligéntes Deum. Díligit enim unusquísque próximum suum tamquam seípsum, si díligit Deum. Nam, si non díligit Deum, non díligit seípsum; in his enim duóbus præcéptis caritátis tota lex pendet et prophétæ. Hic est fructus noster.

℟. Isti sunt † viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum.

Lectio XI

De fructu ítaque nobis mandans, Hæc mando, inquit, vobis, ut diligátis ínvicem. Unde et Apóstolus Paulus, cum contra ópera carnis commendáre fructum spíritus vellet, a cápite hoc pósuit: Fructus, inquit, spíritus, cáritas est; ac deínde cétera, tamquam ex isto cápite exórta et religáta contéxuit, quæ sunt, gáudium, pax, longanímitas, benígnitas, bónitas, fides, mansuetúdo, continéntia, cástitas.

℟. Qui sunt isti, † qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Et quasi.

Lectio XII

Quis autem bene gaudet, qui bonum non díligit unde gaudet? Quis pacem veram, nisi cum illo potest habére, quem veráciter díligit? Quis est longánimis in bono ópere perseveránter manéndo, nisi férveat diligéndo? Quis est benígnus, nisi díligat cui opitulátur? Quis bonus, nisi diligéndo efficiátur? Quis salúbriter fidélis, nisi ea fide, quæ per dilectiónem operátur? Quis utíliter mansuétus, cui non diléctio moderétur? Quis ab eo cóntinet unde turpátur, nisi díligat unde honestátur? Mérito ítaque Magíster bonus dilectiónem sic sæpe comméndat, tamquam sola præcipiénda sit, sine qua non possunt prodésse cétera bona, et quæ

non potest habéri sine céteris bonis, quibus homo efficitur bonus.

℟. Non sunt loquélæ, † neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. In omnem. Glória Patri. In omnem.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 15, 17-25

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hæc mando vobis,ut diligátis ínvicem. Si mundus vos odit: scitóte, quia me priórem vobis ódio hábuit. Si de mundo fuissétis, mundus quod suum erat dilígeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptérea odit vos mundus. Mementóte sermónis mei, quem ego dixi vobis: Non est servus major dómino suo. Si me persecúti sunt, et vos persequéntur: si sermónem meum servavérunt, et vestrum servábunt. Sed hæc ómnia fácient vobis propter nomen meum: quia nésciunt eum, qui misit me. Si non veníssem et locútus fuíssem eis,peccátum non habérent: nunc autem excusatiónem non habent de peccáto suo. Qui me odit: et Patrem meum odit. Si ópera non fecíssem in eis, quæ nemo álius fecit, peccátum non habérent: nunc autem et vidérunt et odérunt et me et Patrem meum. Sed ut adimpleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis.

Die 31 Octobris

IN VIGILIA OMNIUM SANCTORUM

Officium fit de Feria, ut in Psalterio, præter Lectiones et Orationem, quæ dicuntur ut infra.

IN I NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio I *Cap. 6, 17-23*

In illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 5 in Luc. c. 6, n. 46-50

Advérte ómnia diligénter,quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique, ubi descéndit, invénit infírmos; in excélsis enim infírmi esse non possunt.

℟℟. de Dñica præcedenti ejusdem Nocturni, cujus est Absolutio; sed post I Dñicam Novembris de Feria occurrenti.

Post XII Lectionem ℟. primum Dñicæ præcedentis. 330 vel 333

Lectio II

Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos.Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim,virtútibus procedéntibus, ascéndere possit ad montem; et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit; ut, usu quodam et cópia suæ natúræ, compartí-

cipes nos fáciat esse regni cæléstis.

Lectio III

Beáti páuperes; quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus; sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles; ille in illis octo mýsticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi, et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ, octáva, perféctio est, ita octáva, summa virtútum est.

IN II NOCTURNO

Oratio

Dómine, Deus noster, multíplica super nos grátiam tuam: et, quorum prævenímus gloriósa solémnia, tríbue súbsequi in sancta professióne lætítiam. Per Dóminum.

Ad Laudes et per Horas omnia ut in Psalterio. Oratio ut supra.

In Laudibus non dicitur Suffragium de omnibus Sanctis.

Vesperæ de sequenti.

TE OMNES SANCTI CONFITENTUR
« BEATA TRINITAS UNUS DEUS »

DIE 1 NOVEMBRIS

IN FESTO OMNIUM SANCTORUM

Duplex I Classis cum Octava communi

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Vidi turbam magnam, † quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus stantes ante thronum. Ps.109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis de Dñica. 157

2 Et omnes Angeli † stabant in circúitu throni, et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas et adoravérunt Deum.

3 Redemísti nos, † Dómine Deus, in sánguine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

4 Hymnus ómnibus † Sanctis ejus : fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi : glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum *Apoc. 7, 2-3*

Ecce ego Joánnes vidi álterum Angelum ascendéntem ab ortu solis,habéntem signum Dei vivi ; † et clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ et mari,dicens: Nolíte nocére terræ et mari, neque arbóribus, * quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

℟.br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Conserva tuos fámulos,
Beátæ semper Vírginis
Placátus sanctis précibus.

Beáta quoque ágmina
Cæléstium Spirítuum,
Prætérita, præséntia,
Futúra mala péllite.

Vates ætérni Júdicis,
Apostolíque Dómini,
Supplíciter expóscimus
Salvári vestris précibus.

Mártyres Dei ínclyti,
Confessoréesque lúcidi,
Vestris oratiónibus
Nos ferte in cæléstibus.

Chori sanctárum Vírginum,
Monachorúmque ómnium,
Simul cum Sanctis ómnibus
Consórtes Christi fácite.

Gentem auférte pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut Christo laudes débitas
Persolvámus alácriter.

Glória Patri ingénito,
Ejúsque Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif., Aña Angeli, Archángeli, † Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, Patriárchæ et Prophétæ, sancti legis Doctóres, Apóstoli, omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgines Dómini, Anachorítæ, Sanctíque omnes, intercédite pro nobis.

IN II VESPERIS

Psalmi ut in II Vesperis plurimorum Martyrum. 61*

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif., Aña O quam gloriósum est regnum, † in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis, sequúntur Agnum, quocúmque íerit!

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem regum Dóminum, veníte, adorémus: * Quia ipse est coróna Sanctórum ómnium. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Christe, Redémptor ómnium, ut supra ad Vesperas. 701

IN I NOCTURNO

Aña Novit Dóminus † viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña Novit Dóminus viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Aña Mirificávit † Dóminus Sanctos suos, et exaudívit eos clamántes ad se.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña Mirificávit Dóminus Sanctos suos, et exaudívit eos clamántes ad se.

Aña Lætántur omnes, † qui sperant in te, Dómine, in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis. Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. * Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætántur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña Lætántur omnes, qui sperant in te, Dómine, in ætérnum exsultábunt: et habitátis in eis. Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum.

Aña Admirábile est † nomen tuum, Dómine; quia glória et

honóre coronásti Sanctos tuos: et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña Admirábile est nomen tuum, Dómine; quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos: et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

Aña Dómine, † qui operáti sunt justítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, et requiéscent in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña Dómine, qui operáti sunt justítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, et requiéscent in monte sancto tuo.

Aña Hæc est † generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Hæc est generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Lectio I *Cap. 4, 2-7*

Et ecce sedes pósita erat in cælo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis, et sárdinis : et iris erat in circúitu sedis símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigintiquátuor : et super thronos vigintiquátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua: et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo : et in médio sedis, et in circúitu sedis quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti.

℟. Vidi Dóminum † sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio II *Cap. 4, 8 et 5, 1-14*

Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas: et in circúitu et intus plena sunt óculis, et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est. Et vidi in déxtera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna : Quis est dignus aperíre librum, et sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cælo, neque in terra, neque subtus terram, aperíre librum neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi : Ne fléveris : ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus.

℟. Beáta es, † Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi : ecce exaltáta es super choros Angelórum : * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Intercéde.

Lectio III

Et vidi: et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem et óculos septem: qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accépit de déxtera sedéntis in throno librum. Et, cum aperuísset librum, quátuor animália et vigintiquátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas, et phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum. Et cantábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes: et regnábimus super terram.

℟. In conspéctu† Angelórum psallam tibi: * Et adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et adorábo.

Lectio IV

Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna: Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cælo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo, omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno, et Agno, benedíctio, et honor, et glória, et potéstas in sæcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et vigintiquátuor senióres cecidérunt in fácies suas, et adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum.

℟. Præcúrsor Dómini † venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est enim prophéta, et plus quam prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus. Glória Patri. Nullus.

IN II NOCTURNO

Aña Dilígite Dóminum,† omnes Sancti ejus: quóniam veritátem requíret Dóminus.

Psalmus 30

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera, ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes,* supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo et lætábor in misericórdia tua:

Quóniam respexísti humilitá-

tem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor : † conturbátus est in ira óculus meus, * ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: † dixi : Deus meus es tu: * in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, † salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ : * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus : † quóniam veritátem requíret Dóminus, * et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

Aña Dilígite Dóminum, omnes Sancti ejus : quóniam veritátem requíret Dóminus.

Aña Lætámini † in Dómino et exsultáte, justi, et gloriámini, omnes recti corde.

Psalmus 31

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * con-

vérsus sum in ærúmna mea,dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus,*in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum,* ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus,* quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

Aña Lætámini in Dómino et exsultáte, justi, et gloriámini, omnes recti corde.

Aña Timéte Dóminum, † omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: ecce óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi,et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Aña Timéte Dóminum, omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum : ecec óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

Aña Dómine, † spes Sanctórum et turris fortitúdinis eórum, dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies:* annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña Dómine, spes Sanctórum et turris fortitúdinis eórum, dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Aña Dómine, † Deus virtútum, beáti omnes, qui sperant in te : non privábis bonis eos, qui ámbulant in æquitáte : in sæcula sæculórum laudábunt te.

Psalmus 83

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam,et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña Dómine, Deus virtútum, beáti omnes, qui sperant in te: non privábis bonis eos, qui ámbulant in æquitáte: in sæcula sæculórum laudábunt te.

Aña Qui dilígitis Dóminum,† lætámini in Dómino: et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Qui dilígitis Dóminum, lætámini in Dómino: et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Sermo sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Homil. 70 In Solemnitate Omnium Sanctorum; in initio.

Lectio V

Hódie, dilectíssimi, ómnium Sanctórum sub una solemnitátis lætítia celebrámus festivitátem; quorum societáte cælum exsúltat, quorum patrocíniis terra lætátur, triúmphis Ecclésia sancta coronátur. Quorum conféssio, quanto in passióne fórtior, tanto est clárior in honóre; quia, dum crevit pugna, crevit et pugnántium glória, et martýrii triúmphus multíplici passiónum génere adornátur, perque gravióra torménta, gravióra fuére et præmia.

℟. Isti sunt † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio VI

Dum cathólica mater Ecclésia, quæ per totum orbem

longe latéque diffúsa est, in ipso cápite suo Christo Jesu edócta est, contumélias, cruces et mortem non timére; magis magísque roboráta, non resisténdo, sed perferéndo, univérsis, quos ágmine ínclyto carcer pœnális inclúsit, pari et símili calóre virtútis, ad geréndum certámen, glóriam triumphálem inspirávit.

℟. Sancti mei, † qui in carne pósiti certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Lectio VII

O vere beáta mater Ecclésia, quam sic honor divínæ dignatiónis illúminat, quam vincéntium gloriósus Mártyrum sanguis exórnat, quam inviolátæ confessiónis cándida índuit virgínitas! Flóribus ejus nec rosæ nec lília desunt. Certent nunc, caríssimi, sínguli, ut ad utrósque honóres amplíssimam accípiant dignitátem, corónas vel de virginitáte cándidas, vel de passióne purpúreas. In cæléstibus castris pax et ácies habent flores suos, quibus mílites Christi coronántur.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio VIII

Dei enim ineffábilis et imménsa bónitas étiam hoc provídit, ut labórum quidem tempus et agónis non exténderet, nec longum fáceret aut ætérnum, sed breve, et, ut ita dicam, momentáneum: ut in hac brevi et exígua vita agónes essent et labóres, in illa vero, quæ ætérna est, corónæ et præmia meritórum; ut labóres quidem cito finiréntur, meritórum vero præmia sine fine durárent; ut post hujus mundi ténebras visúri essent candidíssimam lucem, et acceptúri majórem passiónum cunctárum acerbitátibus beatitúdinem, testánte hoc idem Apóstolo, ubi ait: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

℟. Sanctíssime † Conféssor Christi Benedícte, monachórum Pater et Dux: * Intercéde pro nostra omniúmque salúte. ℣. Devótæ plebi súbveni sancta intercessióne, ut tuis adjúta précibus regna cæléstia consequátur. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

IN III NOCTURNO

Aña Laudem dícite † Deo nostro, omnes Sancti ejus, et, qui timétis Deum, pusílli et magni: quóniam regnábit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus et exsultémus, et demus glóriam ei.

Cantic. Sapientiæ *Cap. 3, 1-6*

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, * et non tanget illos torméntum mortis.

Visi sunt óculis insipiéntium mori: * et æstimáta est afflíctio éxitus illórum:

Et quod a nobis est iter, extermínium: * illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus torménta passi sunt, * spes illórum immortalitáte plena est.

In paucis vexáti, in multis be-

ne disponéntur: * quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se.

Tamquam aurum in fornáce probávit illos, † et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, * et in témpore erit respéctus illórum.

Cantic. Sapientiæ *Cap. 3, 7-9*

Fulgébunt justi, * et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent.

Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, * et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo, intélligent veritátem: * et fidéles in dilectióne acquiéscent illi:

Quóniam donum * et pax est eléctis ejus.

Cantic. Sapientiæ *Cap. 10, 17-21*

Réddidit Deus justis mercédem labórum suórum, * et dedúxit illos in via mirábili,

Et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum per noctem:

Tránstulit illos per Mare Rubrum, * et transvéxit illos per aquam nímiam.

Inimícos autem illórum demérsit in mare, * et ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideo justi tulérunt spólia impiórum, * et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum,

Et victrícem manum tuam laudavérunt páriter: † quóniam sapiéntia apéruit os mutórum, * et linguas infántium fecit disértas.

Aña Laudem dícite Deo nostro, omnes Sancti ejus, et, qui timétis Deum, pusílli et magni: quóniam regnábit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus et exsultémus, et demus glóriam ei.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 5*

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Lib. 1 de Serm. Dñi in monte, cap. I, n. 2 et 3

Si quæritur, quid signíficet mons, bene intellígitur significáre majóra præcépta justítiæ, quia minóra erant, quæ Judæis data sunt. Unus tamen Deus, per sanctos prophétas et fámulos suos, secúndum ordinatíssimam distributiónem témporum, dedit minóra præcépta pópulo, quem adhuc timóre alligári oportébat; et per Fílium suum, majóra pópulo, quem caritáte jam liberári convénerat. Cum autem minóra minóribus, majóra majóribus dantur, ab eo dantur, qui solus novit congruéntem suis tempóribus géneri humáno exhibére medicínam.

℟. Média nocte † clamor factus est: * Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce.

Lectio X

Nec mirum est, quod dantur præcépta majóra propter regnum cælórum, et minóra data sunt propter regnum terrénum, ab eódem uno Deo, qui fecit cælum et terram. De hac ergo justítia, quæ major est, per prophétam dícitur: Justítia tua

sicut montes Dei; et hoc bene signíficat, quod ab uno magístro, solo docéndis tantis rebus idóneo, docétur in monte.

℟. Beáta † vere mater Ecclésia, quam sic honor divínæ dignatiónis illúminat, quam victoriosórum gloriósus Mártyrum sanguis exórnat, * Quam inviolátæ confessiónis cándida índuit virgínitas. ℣. Flóribus ejus nec rosæ nec lília desunt. Quam inviolátæ.

Bened. Quorum Festum cólimus, * ipsi intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio XI

Sedens autem docet, quod pértinet ad dignitátem magistérii. Et accédunt ad eum discípuli ejus, ut audiéndis illíus verbis hi essent étiam córpore vicinióres, qui præcéptis adimpléndis étiam ánimo propinquábant. Et apériens os suum docébat eos, dicens. Ista circumlocútio, qua scríbitur, Et apériens os suum, fortássis, ipsa mora, commédat aliquánto longiórem futúrum esse sermónem; nisi forte non vacet, quod nunc eum dictum est aperuísse os suum, quod ipse, in lege véteri, aperíre soléret ora prophetárum.

℟. Beáti estis, † Sancti Dei omnes, qui meruístis consórtes fíeri cæléstium virtútum, et pérfrui ætérnæ claritátis glória: * Ideóque precámur, ut, mémores nostri, intercédere dignémini pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra multa est in cælis. Ideóque.

Lectio XII

Quid ergo dicit? Beáti páuperes spíritu; quóniam ipsórum est regnum cælórum. Légimus scriptum de appetitióne rerum temporálium: Omnia vánitas, et præsúmptio spíritus. Præsúmptio autem spíritus, audáciam et supérbiam signíficat. Vulgo étiam magnos spíritus supérbi habére dicúntur; et recte, quandóquidem spíritus étiam ventus vocátur. Unde scriptum est: Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum. Quis vero nésciat supérbos inflátos dici, tamquam vento disténtos? Unde est étiam illud Apóstoli: Sciéntia inflat, cáritas vero ædíficat. Quaprópter recte hic intelligúntur páuperes spíritu, húmiles et timéntes Deum, id est, non habéntes inflántem spíritum.

℟. Vidi † Angelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem signum Dei vivi: et clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens: Nolíte nocére terræ et mari, neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum. * Et audívi númerum signatórum, centum quadragínta quátuor míllia signáti, ex omni tribu filiórum Israël. ℣. Et vidébunt fáciem ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis. Et audívi. Glória Patri. Et audívi.

Si hoc Festum venerit in Dñica, tunc post Lectionem XII de Homilia Dñicæ ℟. erit Duo Séraphim. 335

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 5, 1-12

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus, et apériens

os suum, docébat eos, dicens : Beáti páuperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cælórum. Beáti mites : quóniam ipsi possidébunt terram. Beáti, qui lugent: quóniam ipsi consolabúntur. Beáti,qui esúriunt et sítiunt justítiam : quóniam ipsi saturabúntur. Beáti misericórdes: quóniam ipsi misericórdiam consequéntur. Beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt. Beáti pacífici : quóniam fílii Dei vocabúntur. Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam : quóniam ipsórum est regnum cælórum. Beáti estis, cum maledíxerint vobis, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Vidi turbam magnam, † quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus stantes ante thronum. Ps.92 Dóminus regnávit,decórem indútus est cum reliquis. 38

2 Et omnes Angeli † stabant in circúitu throni, et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas et adoravérunt Deum.

3 Redemísti nos, † Dómine Deus, in sánguine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

4 Benedícite Dóminum,†omnes elécti ejus : ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

5 Hymnus ómnibus † Sanctis ejus : fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi : glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum *Apoc. 7, 2-3*

Ecce ego Joánnes vidi álterum Angelum ascendéntem ab ortu solis,habéntem signum Dei vivi ; † et clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens: Nolíte nocére terræ et mari, neque arbóribus, * quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

℟. br. Lætámini in Dómino * Et exsultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

Hymnus

Jesu, Salvátor sæculi,
Redémptis ope súbveni ;
Et, pia Dei Génitrix,
Salútem posce míseris.

Cœtus omnes Angélici,
Patriarchárum cúnei,
Et Prophetárum mérita
Nobis precéntur véniam.

Baptísta Christi prævius,
Et cláviger æthéreus,
Cum céteris Apóstolis
Nos solvant nexu críminis.

Chorus sacrátus Mártyrum,
Conféssio Sacerdótum,
Et virginális cástitas
Nos a peccátis ábluant.

Monachórum suffrágia,
Omnésque cives cælici
Annuant votis súpplicum,
Et vitæ poscant præmium.

Laus, honor, virtus, glória,
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened., Aña Te gloriósus † Apostolórum chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus laudat exércitus; te omnes Sancti et elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Et omnes Angeli.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

AD SEXTAM

Aña Redemísti nos.

Capitulum *Apoc. 7, 9*

Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus, et tríbubus, et pópulis, et linguis, † stantes ante thronum Dei in conspéctu Agni, amícti stolis albis, * et palmæ in mánibus eórum.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD NONAM

Aña Hymnus ómnibus.

Capitulum *Apoc. 7, 12*

Benedíctio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, † honor, et virtus, et fortitúdo Deo nostro, * in sæcula sæculórum. Amen.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 701 præter Psalmos, qui dicuntur ut in II Vesperis de Communi plurimorum Martyrum 61* ℣., et Añam ad Magnificat.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif., Aña O quam gloriósum est regnum, † in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis, sequúntur Agnum, quocúmque íerit!

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum ut infra.

I Ubi in die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum dicuntur duo Officia:

Post Vesperas diei dicto Benedicámus Dómino, dicuntur Vesperæ Defunctorum ritu Duplici incipiendo ab Aña Placébo Dómino. 218* Ps. 145 Lauda, ánima mea, Dóminum, omittitur, et post Pater noster dicitur tantum Oratio Fidélium Deus, cum suis ℣℣., ut ibidem notatur.

Si dies 2 Novembris venerit in Dominica, Commemoratio omnium Defunctorum transfertur in diem 3 sequentem. Festa I et II classis die 2 (vel 3) Novembris occurrentia reponuntur in sequentem diem liberam juxta Rubricas.

In privata recitatione, unius tantum Officii pro Defunctis (ut infra 716) persolutio, ad libitum cujusque monachi est. (S. R. C. 28 Nov. 1924)

Die 2 Novembris

II DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM

Semiduplex

Officium ut notatur infra. 723

IN I NOCTURNO

De Sermóne sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Ex eadem Homilia 70

Lectio I

Quam laxo sinu de prœlio revertëntes cívitas cæléstis éxcipit, de hoste prostráto trophæa feréntibus occúrrit! Cum triumphántibus viris, et féminæ

véniunt, quæ cum sæculo sexum quoque vicérunt, et gemináta glória milítiæ, vírgines cum púeris téneros annos virtútibus transeúntes : sed et cétera fidélium turba aulæ perpétuæ régiam intrábit, qui sinceritátem fídei inconcússis præceptórum cæléstium disciplínis uníta pace observavérunt.

Lectio II

Ergo ágite nunc, fratres, aggrediámur iter vitæ, revertámur ad civitátem cæléstem, in qua scripti sumus et cives decréti. Non sumus hóspites, sed cives Sanctórum et doméstici Dei, étiam illíus herédes, coherédes autem Christi. Hujus nobis urbis jánuas apériet fortitúdo, et fidúcia latum præbébit ingréssum. Considerémus ergo ínclytam urbis illíus felicitátem, in quantum consideráre possíbile est : ut enim vere est, comprehéndere nullus sermo suffíciet.

Lectio III

Dícitur de ea in quodam loco sic : Quod aufúgiet ibi dolor, et tristítia, et gémitus. Quid hac vita beátius, ubi non est paupertátis metus, non ægritúdinis imbecíllitas? Nemo lædétur, irascétur nemo, nemo ínvidet, cupíditas nulla exardéscit : nullum ibi desidérium honóris pulsat, aut potestátis ambítio. Nullus ibi diáboli metus, insídiæ dæmonum nullæ, terror gehénnæ procul : mors neque córporis neque ánimæ erit, sed immortalitátis múnere vita jucúnda.

Ad Laudes et per Horas omnia ut in Festo. 714

Post Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino, absolute incipit Matutinum Defunctorum ab Invitatorio, cum tribus Nocturnis et Lectionibus 224* ; duplicantur Añæ et dicitur 9 ℟. Líbera me, Dómine, † de morte. 233*

Ad Laudes similiter duplicantur Añæ: et in fine Laudum non dicitur Ps. 129 De profúndis, sed dicto Pater noster, dicuntur Preces, et Oratio Fidélium Deus, tantum, ut in Vesperis Defunctorum.

II Ubi in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum unum Officium dicitur.

Die 2 Novembris

vel, si in Dominicam inciderit, die 3 sequenti

IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM

Duplex

Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum excludit tum Festa occurrentia, tum Festa transferenda cujusvis ritus. Si tamen inciderit in Dñicam, iisdem cum juribus, in sequenti Feria II celebratur, translato, vel penitus omisso, juxta Rubricas, quolibet alio Festo.

Omnia dicuntur ut in Communi Officio Defunctorum 218*, præter sequentia :

AD VESPERAS

In II Vesperis Omnium Sanctorum, nisi sit Sabbatum, post ℣. Benedicámus Dómino immediate dicuntur Vesperæ Defunctorum ; eisque non præmittitur Pater noster et Ave, María, nisi quando extra Chorum a Vesperis antecedentis Festi vel Dñicæ separentur, sed absolute incipitur ab Aña: Placébo Dómino.

Añæ autem ad Vesperas, sicuti et ad Matutinum ac Laudes, ante et post Psalmos et Cantica integræ dicuntur.

Repetita post Canticum Magníficat Aña, dicitur flexis genibus :

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Et immediate subjungitur :

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus — Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et ita absolvuntur Vesperæ Defunctorum, neque aliud adjungitur.

AD COMPLETORIUM

Non dicitur : Jube, domne, nec Lectio brevis, neque ℣. Adjutórium nostrum, neque Oratio Dominica ; sed, facta Confessione et Absolutione, statim sine Aña incipitur a Psalmis consuetis, ut in Psalterio 177* et in fine cujuslibet Psalmi dicitur :

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Expletis Psalmis statim subjungitur : Canticum Simeonis *Luc. 2, 29-32*

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Absoluto autem Cantico, dicitur flexis genibus :

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus — Oratio

Propitiáre, quæsumus, Dómine, animábus ómnium famulórum famularúmque tuárum, pro quibus majestátem tuam supplíciter exorámus: ut, per hæc piæ deprecatiónis offícia, perveníre mereántur ad réquiem sempitérnam. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et ita absolvitur Completorium, neque aliud adjungitur.

AD MATUTINUM

Dictis secreto Pater noster, Ave, María et Credo, absolute incipitur :

Invitat. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 224*

Añæ cum Psalmis ac Versibus trium Nocturnorum ut in communi Officio Defunctorum. 224*

Lectiones trium Nocturnorum dicuntur sine Absolutione et Benedictionibus, et Lectiones I Nocturni insuper sine Titulo.

IN I NOCTURNO

Lectio I *Job. 7, 16-21*

Parce mihi, Dómine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam: et, si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones trium Nocturnorum terminantur sine Versu: Tu autem, Dómine, vel alia conclusione.

℟. Credo, † quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius; et óculi mei conspectúri sunt. Et in.

Lectio II *Job, 14, 1-6*

Homo, natus de muliére, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Qui Lázarum † resuscitásti a monuménto fétidum: * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio III *Job. 19, 20-27*

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro, stylo férreo et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim, quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, † quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de cura pro mórtuis gerénda

Lectio IV *Cap. II, n. 4 et Cap. III, n. 5*

Curátio fúneris, condítio sepultúræ, pompa exsequiárum, magis sunt vivórum solátia, quam subsídia mortuórum. Nec ídeo tamen contemnénda et abjiciénda sunt córpora defunctórum, maximéque justórum ac fidélium,quibus tamquam órganis et vasis ad ómnia bona ópera sancte usus est spíritus. Si enim patérna vestis et ánulus, ac si quid hujúsmodi, tanto cárius est pósteris, quanto erga paréntes major afféctus; nullo modo ipsa spernénda sunt córpora, quæ útique multo familiárius atque conjúnctius, quam quælibet induménta, gestámus. Hæc enim non ad ornaméntum vel adjutórium, quod adhibétur extrínsecus, sed ad ipsam natúram hóminis pértinent. Unde et antiquórum justórum fúnera officiósa pietáte curáta sunt, et exséquiæ celebrátæ, et sepultúra provísa; ipsíque, cum víverent, de sepeliéndis vel étiam transferéndis suis corpóribus fíliis mandavérunt.

℟. Meménto mei, † Deus,quia ventus est vita mea,* Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine : Dómine, exáudi vocem meam. Nec aspíciat.

Lectio V *Cap. IV, n. 6*

Recordántis et precántis afféctus, cum defúnctis a fidélibus caríssimis exhibétur, eum prodésse non dúbium est iis,qui, cum in córpore víverent, tália sibi post hanc vitam prodésse meruérunt. Verum, etsi áliqua necéssitas vel humári córpora, vel in sacris locis humári nulla data facultáte permíttat, non sunt prætermitténdæ supplicatiónes pro spirítibus mortuórum : quas faciéndas pro ómnibus in christiána et cathólica societáte defúnctis, étiam tácitis eórum nomínibus, sub generáli commemoratióne suscépit Ecclésia ; ut, quibus ad ista desunt paréntes, aut fílii, aut quicúmque cognáti vel amíci, ab una eis exhibeántur pia matre commúni. Si autem deéssent istæ supplicatiónes, quæ fiunt recta fide ac pietáte pro mórtuis, puto, quod nihil prodésset spirítibus eórum, quámlibet in locis sanctis exánima córpora poneréntur.

℟. Hei mihi, † Dómine, quia peccávi nimis in vita mea : Quid fáciam, miser ? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus ? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lectio VI *Cap. XVIII, n. 22*

Quæ cum ita sint, non existimémus ad mórtuos, pro quibus curam gérimus, perveníre, nisi quod pro eis sive altáris, sive oratiónum, sive eleemosynárum sacrifíciis solémniter supplicámus : quamvis non, pro quibus fiunt, ómnibus prosint ; pro iis tantum, pro quibus, dum vivunt, comparátur ut prosint. Sed quia non discérnimus qui sunt, opórtet ea pro regenerátis ómnibus fácere, ut nullus eórum prætermittátur, ad quos

hæc benefícia possint et débeant perveníre. Mélius enim supérerunt ista eis, quibus nec obsunt nec prosunt; quam eis déerunt, quibus prosunt. Diligéntius tamen facit hæc quisque pro necessáriis suis, quo pro illo fiat simíliter a suis. Córpori autem humándo quidquid impénditur, non est præsídium salútis, sed humanitátis offícium, secúndum afféctum, quo nemo umquam carnem suam ódio habet. Unde opórtet, ut quam potest pro carne próximi curam gerat, cum ille inde recésserit, qui gerébat. Et si hæc fáciunt, qui carnis resurrectiónem non credunt, quanto magis debent fácere, qui credunt; ut córpori mórtuo, sed tamen resurrectúro et in æternitáte mansúro, impénsum ejúsmodi offícium sit étiam quodámmodo ejúsdem fídei testimónium!

℟. Ne recordéris † peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris. ℣. Réquiem. Dum véneris.

IN III NOCTURNO

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Coríntthios

Lectio VII *Cap. 15, 12-22*

Si Christus prædicátur quod resurréxit a mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis, quóniam resurréctio mortuórum non est? Si autem resurréctio mortuórum non est, neque Christus resurréxit. Si autem Christus non resurréxit, inánis est ergo prædicátio nostra, inánis est et fides vestra. Invenímur autem et falsi testes Dei, quóniam testimónium díximus advérsus Deum, quod suscitáverit Christum; quem non suscitávit, si mórtui non resúrgunt. Nam, si mórtui non resúrgunt, neque Christus resurréxit. Quod si Christus non resurréxit, vana est fides vestra; adhuc enim estis in peccátis vestris. Ergo et qui dormiérunt in Christo, periérunt. Si in hac vita tantum in Christo sperántes sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurréxit a mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℟. Peccántem me † quotídie, et non me pæniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me. ℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio VIII *Cap. 15, 35-44*

Sed dicet áliquis: Quómodo resúrgunt mórtui? qualíve córpore vénient? Insípiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi prius moriátur. Et quod séminas, non corpus quod futúrum est séminas, sed nudum granum, ut puta, trítici, aut alicújus ceterórum; Deus autem dat illi corpus sicut vult, et unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro éadem caro, sed ália quidem hóminum, ália vero pécorum, ália vólucrum, ália autem píscium. Et córpora cæléstia, et córpora terréstria; sed ália quidem cæléstium glória, ália autem terréstrium. Alia clá-

ritas solis, ália cláritas lunæ, et ália cláritas stellárum; stella enim a stella differt in claritáte. Sic et resurréctio mortuórum. Seminátur in corruptióne, surget in incorruptióne; seminátur in ignobilitáte, surget in glória; seminátur in infirmitáte, surget in virtúte; seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

℟. Dómine, † secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi; ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. Ut tu.

Lectio IX *Cap. 15, 51-58*

Ecce mystérium vobis dico: Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba; canet enim tuba, et mórtui resúrgent incorrúpti, et nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, et mortále hoc indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est, virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. Itaque, fratres mei dilécti, stábiles estóte et immóbiles; abundántes in ópere Dómini semper, sciéntes quod labor vester non est inánis in Dómino.

℟. Líbera me, Dómine, † de morte ætérna in die illa treménda, * Quando cæli movéndi sunt et terra, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando cæli movéndi sunt et terra. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

Et repetitur ℟.: Líbera me, Dómine, usque ad I ℣. exclus.

Si Matutinum a Laudibus separetur, expleto ℟. præcedenti, statim subjungitur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio Fidélium Deus, ut infra ad Laudes. 722

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD LAUDES

Si Laudes separentur a Matutino, ante eas dicitur secreto Pater noster et Ave, María; secus absolute incipitur: Aña Exsultábunt Dómino. 233*

Dicta post ultimum Psalmum Aña, statim subjungitur:

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened., Aña Ego sum † resurréctio et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Repetita post Canticum Benedíctus Aña, dicitur flexis genibus:

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in ten-

tatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Et immediate subjungitur :

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et ita absolvuntur Laudes, neque aliud adjungitur.

AD PRIMAM

Dictis secreto Pater noster, Ave, María et Credo, absolute incipitur a Psalmis, qui erunt tres consueti de Feria currenti ut in Psalterio ; atque in fine cujuslibet Psalmi dicitur :

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Expletis Psalmis, dicitur flexis genibus :

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus Oratio

Súpplices, Dómine, pro animábus ómnium famulórum famularúmque tuárum preces effúndimus : ut, quidquid conversatióne contraxérunt humána, clemens indúlgeas, et pœnis eórum finem benígnus impónas. Per Dóminum. ℟. Amen.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, et ante omnia dicitur :

Hac die Commemorátio Omnium Fidélium Defunctórum : in qua commúnis pia Mater Ecclésia, postquam univérsos fílios suos, jam in cælo lætántes, cóngruis stúduit celebráre præcóniis; mox et omnes adhuc in Purgatório geméntes, válidis apud Dóminum et Sponsum Christum sátagit suffrágiis adjuváre, ut quam cítius váleant ad societátem supernórum cívium perveníre.

Postea dicitur : Tertio (vel prídie) Nonas Novémbris. Luna... et continuatur lectio usque ad finem, more solito.

Deinde, etiam extra Chorum, licet omissa fuerit lectio Martyrologii, subjungitur :

℣. In memória ætérna erunt justi. ℟. Ab auditióne mala non timébunt.

Orémus Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam ; ut ánimas ómnium fidélium, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad

perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et ita absolvitur Prima, neque aliud adjungitur.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM

Dictis secreto Pater noster et Ave, María, absolute incipitur a Psalmis, qui erunt de Feria currenti ut in Psalterio ; atque in fine cujuslibet Psalmi dicitur Réquiem ætérnam, ut supra ad Primam.

Expletis Psalmis, dicitur flexis genibus :

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et ita absolvitur Tertia, Sexta et Nona, neque aliud adjungitur.

Post Nonam, celebrata Missa, terminatur Officium Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum ; ac Vesperæ, nisi agendum sit de sequenti Dñica vel Festo, dicuntur de Octava Omnium Sanctorum, ut in I Vesperis Festi, ritu tamen Semiduplici.

INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Regem regum Dóminum, veníte, adorémus : * Quia ipse est coróna Sanctórum ómnium. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Consérva tuos fámulos,
Beátæ semper Vírginis
Placátus sanctis précibus.

Beáta quoque ágmina
Cæléstium Spiritúum,
Prætérita, præséntia,
Futúra mala péllite.

Vates ætérni Júdicis,
Apostolíque Dómini,
Supplíciter expóscimus
Salvári vestris précibus.

Mártyres Dei ínclyti,
Confessoresque lúcidi,
Vestris oratiónibus
Nos ferte in cæléstibus.

Chori sanctárum Vírginum,
Monachorúmque ómnium,
Simul cum Sanctis ómnibus
Consórtes Christi fácite.

Gentem auférte pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut Christo laudes débitas
Persolvámus alácriter.

Glória Patri ingénito,
Ejúsque Unigénito,

Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña I die, quo fit de Octava Novit Dóminus † viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Psalmi de Feria occurrenti.

Aña II die Læténtur omnes, † qui sperant in te, Dómine, in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis. Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum.

Aña III die Dómine, † qui operáti sunt justítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, et requiéscent in monte sancto tuo.

Aña IV die Dilígite Dóminum, † omnes Sancti ejus: quóniam veritátem requíret Dóminus.

Aña V die Timéte Dóminum, † omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: ecce óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

Aña VI die Dómine, † Deus virtútum, beáti omnes, qui sperant in te: non privábis bonis eos, qui ámbulant in æquitáte: in sæcula sæculórum laudábunt te.

Feriis II et V

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Absol. Exáudi, Dómine.

Feriis III et VI

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Absol. Ipsíus píetas.

Feria IV et Sabbato

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Absol. A vínculis peccatórum.

Benedictiones

1 Ille nos benedícat.

2 Quorum Festum cólimus, ipsi intercédant pro nobis ad Dóminum.

3 Ad societátem.

Responsoria pro Feriis II et V

℟. I Vidi Dóminum † sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

℟. II Beáta es, † Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Intercéde.

℟. III In conspéctu † Angelórum psallam tibi: * Et adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et adorábo. Glória Patri. Et adorábo.

Pro Feriis III et VI

℟. I Isti sunt † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

℟. II Sancti mei, † qui in carne pósiti certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

℟. III Sint lumbi vestri † præ-

cíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro Feria IV et Sabbato

℟. I Média nocte † clamor factus est: * Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce.

℟. II Beáta † vere mater Ecclésia, quam sic honor divínæ dignatiónis illúminat, quam victoriosórum gloriósus Mártyrum sanguis exórnat, * Quam inviolátæ confessiónis cándida índuit virgínitas. ℣. Flóribus ejus nec rosæ nec lília desunt. Quam inviolátæ.

℟. III Beáti estis, † Sancti Dei omnes, qui meruístis consórtes fíeri cæléstium virtútum, et pérfrui ætérnæ claritátis glória: * Ideóque precámur, ut, mémores nostri, intercédere dignémini pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra multa est in cælis. Ideóque. Glória Patri. Ideóque.

IN II NOCTURNO

Aña I die, quo fit de Octava Mirificávit † Dóminus Sanctos suos, et exaudívit eos clamántes ad se.

Psalmi de Feria occurrenti.

Aña II die Admirábile est † nomen tuum, Dómine; quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos: et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

Aña III die Hæc est † generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Aña IV die Lætámini † in Dómino et exsultáte, justi, et gloriámini, omnes recti corde.

Aña V die Dómine, † spes Sanctórum et turris fortitúdinis eórum, dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sǽcula.

Aña VI die Qui dilígitis Dóminum, † lætámini in Dómino: et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Capitulum *Sap. 10, 17*

Réddidit Deus justis mercédem labórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum per noctem.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quǽsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

Die 3 Novembris

DE III DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM

IN I NOCTURNO

De Sermóne Sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Ex eadem Homilia 70

Lectio I

Nulla erit tunc usquam discórdia, sed cuncta cónsona, cuncta conveniéntia; quia

ómnium erit Sanctórum una concórdia, pax cuncta et lætítia cóntinet; tranquílla sunt ómnia et quiéta. Jugis splendor, non iste, qui nunc est, sed tanto clárior, quanto felícior; quia cívitas, ut légitur, illa non egébit lúmine solis, sed Dóminus omnípotens illuminábit eam, et lucérna ejus est Agnus. Ibi Sancti fulgébunt ut stellæ in perpétuas æternitátes, et sicut splendor firmaménti, qui erúdiunt multos.

Lectio II

Quaprópter nox ibi nulla, nullæ ténebræ, concúrsus núbium nullus, nec frígoris aut ardóris aspéritas ulla. Sed talis quædam erit rerum tempéries, qualem nec óculus vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, nisi illórum, qui ea pérfrui digni inveniúntur, quorum nómina scripta sunt in libro vitæ; qui et lavérunt stolas suas in sánguine Agni, et sunt ante sedem Dei, serviúntque ei die ac nocte. Non est senéctus ibi, nec senectútis miséria, dum omnes occúrrunt in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

Lectio III

Verum, super hæc ómnia est consociári Angelórum et Archangelórum cœtibus, Thronis étiam et Dominatiónibus, Principátibus et Potestátibus, omniúmque cæléstium supernárum Virtútum contubérniis pérfrui, et intuéri ágmina Sanctórum splendídius sidéribus micántia, Patriarchárum fide fulgéntia, Prophetárum spe lætántia, Apostolórum in duódecim tríbubus Israël orbem judicántia, Mártyrum purpúreis victóriæ corónis lucéntia, Vírginum quoque choros candéntia serta gestántes inspícere.

Vesperæ de Octava, et fit Commem. S. Caroli Episcopi et Confessoris.

Aña Sacérdos et Póntifex, ✝ et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, sancti Cároli Confessóris tui atque Pontíficis contínua protectióne custódi: ut, sicut illum pastorális sollicitúdo gloriósum réddidit; ita nos ejus intercéssio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. Per Dóminum.

Die 4 Novembris

DE IV DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM

IN I NOCTURNO

De Sermóne sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Ex eadem Homilia 70

Lectio I

De Rege autem, qui horum médius résidet, dícere, vox nulla súfficit: éffugit enim omnem sermónem, atque omnem sensum humánæ mentis excédit decus illud, illa pulchritúdo, illa virtus, illa glória, illa magnificéntia, illa majéstas. Ultra enim omnem Sanctórum est glóriam, ipsíus inæstimábilem adipísci conspéctum, et splendóre majestátis ejus irradiári. Sic enim quotídie oportéret nos torménta perférre, sic ipsam gehénnam parvo témpore toleráre, ut Christum vidére digni essémus in

glória veniéntem, et Sanctórum ejus número sociári. Nonne erat dignum pati omne, quod triste est, ut tanti boni tantæque glóriæ partícipes haberémur?

Lectio II

Quæ erit illa, fratres caríssimi, justórum glória, quam grandis Sanctórum lætítia, cum unaquæque fácies fulgébit ut sol, cum ordínibus distínctis, pópulum suum Dóminus in regno Patris sui cœperit recensére, et méritis atque opéribus singulórum præmia promíssa restitúere; pro terrénis cæléstia, pro temporálibus sempitérna, pro módicis magna præstáre; addúcere Sanctos in visiónem patérnæ glóriæ, et fácere in cæléstibus consedére, ut sit Deus ómnia in ómnibus; æternitatémque amatóribus suis et immortalitátem largíri; atque eos, quos sánguinis sui vivificatióne reparávit, dénuo ad paradísum redúcere; regna cælórum fide et veritáte suæ pollicitatiónis aperíre?

Lectio III

Hæc hæreant fírmiter sénsibus nostris, hæc intelligántur plena fide, hæc toto corde diligántur, hæc indesinéntium óperum magnanimitáte acquirántur. Res pósita est in potestáte faciéntis, quia regnum cælórum vim pátitur. Res ista, o homo, id est, regnum cæléste, áliud non quærit prétium, nisi teípsum; tantum valet, quantum es tu: te da, et habébis illud. Quid turbáris de prétio? Christus semetípsum trádidit, ut acquíreret te in regnum Deo Patri: ita et tu teípsum da, ut sis regnum ejus, ac non regnet peccátum in mortáli tuo córpore, sed spíritus in acquisitiónem vitæ.

Ad Laudes Commem. S. Caroli:

Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra 726

Die 5 Novembris

DE V DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM

IN I NOCTURNO

De Sermóne sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Ex eadem Homilia 70

Lectio I

Ad hanc ígitur óperum salutárium deléctet nos pervenire palmam. Libénter ac prompte certémus omnes in agóne justítiæ; Deo et Christo spectánte, currámus; et, qui sæculo et mundo majóres esse jam cœpimus, cursum nostrum nulla sæculi cupiditáte tardémus. Si expedítos, si céleres in óperis agóne curréntes, dies nos últimus invénerit, nusquam Dóminus méritis nostris déerit remunerátor.

Lectio II

Qui corónam in persecutióne purpúream pro passióne donábit, ipse in pace vincéntibus, pro justítiæ méritis, dabit et cándidam. Nam nec Abraham, nec Isaac, nec Jacob occísi sunt; et tamen, fídei et justítiæ méritis honoráti, inter Patriárchas primi esse meruérunt; ad quorum congregátur convívium, quisquis fidélis et justus et

laudábilis invenítur. Mémores esse debémus, voluntátem non nostram, sed Dei fácere debére; quia, qui fécerit ejus voluntátem, manet in ætérnum, quómodo et ille manet in ætérnum.

Lectio III

Quaprópter, caríssimi, mente íntegra, fide firma, virtúte robústa, caritáte perfécta, paráti ad omnem voluntátem Dei simus, conservántes fórtiter Domínica mandáta: in simplicitáte innocéntiam, in caritáte concórdiam, modéstiam in humilitáte, diligéntiam in administratióne, vigilántiam in adjuvándis laborántibus, misericórdiam in fovéndis paupéribus, in defendénda veritáte constántiam, in disciplínæ severitáte censúram, ne áliquid ad exémplum bonórum factórum desit in nobis. Hæc sunt enim vestígia, quæ nobis Sancti quique, reverténtes in pátriam, reliquérunt, ut, illórum sémitis inhæréntes, sequerémur et gáudia.

Die 6 Novembris

DE VI DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM

IN I NOCTURNO

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Lectio I

Sermo 2 de Festo Omnium Sanctorum n. 1

Quia Sanctórum ómnium festívam hódie, dilectíssimi, omníque digníssimam devotióne memóriam celebrámus; óperæ prétium puto, de commúni eórum felicitáte, in qua beáta jam réquie perfruúntur, et futúra quam præstolántur consummatióne, adjuvánte Spíritu Sancto, sermónem fácere caritáti vestræ. Fidélis quippe sermo et omni acceptióne dignus, ut, quos solémni veneratióne proséquimur, étiam símili conversatióne sequámur; quos beatíssimos prædicámus, ad eórum beatitúdinem tota aviditáte currámus; quorum delectámur præcóniis, sublevémur eórum patrocíniis.

Lectio II

Sermo 5 in Festo Omnium Sanctorum n. 5

Ad quid ergo Sanctis laus nostra? ad quid glorificátio nostra? ad quid nostra hæc ipsa solémnitas? Quo eis terrénos honóres, quos, juxta verácem Fílii promissiónem, honoríficat Pater cæléstis? quo eis præcónia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, dilectíssimi: bonórum nostrórum Sancti non egent, nec quidquam eis nostra devotióne præstátur. Plane, quod eórum memóriam venerámur, nostra ínterest, non ipsórum. Vultis scire, quantum ínterest nostra? Ego in me, fáteor, ex hac recordatióne séntio desidérium véhemens inflammári, et desidérium triplex.

Lectio III

Vulgo dícitur: Quod non videt óculus, cor non dolet. Oculus meus, memória mea; et cogitáre de Sanctis quodámmodo eos vidére est. Sic nempe pórtio nostra in terra vivéntium; nec módica sane pórtio, si tamen, ut decet, memóriam afféctio comitétur, Sic, inquam, conversátio nostra in cælis est; verúmtamen non sic nostra, sicut illórum. Ipsórum enim substántia ibi est, nostra autem de-

sidéria; ipsi per præséntiam, nos per memóriam ibi sumus.

Die 7 Novembris

DE VII DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM

IN I NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Sermo de Martyribus sub initio. Ed. Basil. 1558 T. III

Lectio I

Qui Sanctórum mérita religiósa caritáte mirátur, quique justórum glórias frequénti laude collóquitur, eórum mores sanctos atque justítiam imitétur; quóniam, quem deléctat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa cultum Dei obséquium. Quare aut imitári debet, si laudat; aut laudáre non debet, si imitári detréctat: ut, qui álium laudat, laudábilem se reddat; et, qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipse vitæ sanctitáte reddátur. Nam, si proptérea justos fidelésque dilígimus, quod in ipsis justítiam fidémque suspícimus, póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod fáciunt.

Lectio II

Neque enim diffícile nobis est, quod ab ipsis géritur, imitári, cum sine præcedénti exémplo ab antíquis tália gesta conspícimus, ut non ipsi aliórum æmuli redderéntur, sed æmulándæ virtútis seípsos nobis præbérent exémplum: ut, dum nos ex ipsis, et ex nobis álii profíciunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclésia sancta laudétur. Unde, ab orígine mundi, ínnocens Abel occíditur, Enoch Deo placens transfértur, justus Noë invenítur, Abraham fidélis probátur, Móyses mansuétus dignóscitur, Jesus castus, David lenis, Elías accéptus, Dániel sanctus, tres púeri victóres reddúntur.

Lectio III

Apóstoli, discípuli Christi, credéntium magístri habéntur; e quibus erudíti Confessóres fortíssimi pugnant, Mártyres perfécti triúmphant, et christiáni semper exércitus diábolum Deo armáti debéllant. In istis semper pares virtútes, dissímiles pugnæ, gloriósæ victóriæ. Unde tu, Christiáne, delicátus es miles, si putas te posse sine pugna víncere, sine certámine triumpháre. Exsere vires, fórtiter dímica, atróciter in prœlio isto concérta. Consídera pactum, conditiónem atténde, milítiam nosce: pactum quod spopondísti; conditiónem qua accessísti; milítiam cui nomen dedísti.

Vesperæ de sequenti die Octava, ut in I Vesperis Festi 701, *Commem. Ss Quatuor Coronatorum Martyrum.*

Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Die 8 Novembris
IN OCTAVA OMNIUM SANCTORUM

Duplex majus

Omnia ut in Festo, 702 præter sequentia.

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria.

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris, de Mortalitáte

Lectio V

Considerándum est, fratres dilectíssimi, et idéntidem cogitándum, renuntiásse nos mundo, et tamquam hóspites et peregrínos hic ínterim dégere. Amplectámur diem, qui assígnat síngulos domicílio suo, qui nos, istinc eréptos et láqueis sæculáribus exsolútos, paradíso restítuit et regno cæléşti. Quis non, péregre constitútus, properáret in pátriam régredi? Quis non, ad suos navigáre festínans, ventum prósperum cupídius optáret, ut velóciter caros licéret amplécti?

℟. Isti sunt † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio VI

Pátriam nostram paradísum computámus, paréntes Patriárchas habére jam cœpimus: quid non properámus et cúrrimus, ut pátriam nostram vidére, ut paréntes salutáre possímus? Magnus illic nos carórum númerus exspéctat, paréntum, fratrum, filiórum frequens nos et copiósa turba desíderat, jam de sua immortalitáte secúra, et adhuc de nostra salúte sollícita.

℟. Sancti mei, † qui in carne pósiti certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Lectio VII

Ad horum conspéctum et compléxum veníre, quanta et illis et nobis in commúne lætítia est! Qualis illic cæléstium regnórum volúptas sine timóre moriéndi, et cum æternitáte vivéndi! Quam summa et perpétua felícitas! Illic Apostolórum gloriósus chorus, illic Prophetárum exsultántium númerus, illic Mártyrum innumerábilis pópulus, ob certáminis et passiónis victóriam coronátus.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio VIII

Triumphántes illic Vírgines, quæ concupiscéntiam carnis et córporis, continéntiæ róbore, subegérunt. Remuneráti misericórdes, qui, aliméntis et largitiónibus páuperum, justítiæ ópera fecérunt: qui, Domínica præcépta servántes, ad cæléstes thesáuros terréna patrimónia transtulérunt. Ad hos, fratres dilectíssimi, ávida cupiditáte properémus, et cum his cito esse, ut cito ad Christum veníre contíngat, optémus.

℟. Sanctíssime † Conféssor

Christi Benedícte, monachórum Pater et Dux: * Intercéde pro nostra omniúmque salúte. ℣. Devótæ plebi súbveni sancta intercessióne, ut tuis adjúta précibus, regna cæléstia consequátur. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 5, 1-12*

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Lib. 1 de Serm. Domini in monte cap. 5, n. 13

Beáti éritis, inquit, cum vobis maledícent, et persequéntur vos, et dicent omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra multa est in cælis. Animadvértat quisquis delícias hujus sæculi et facultátes rerum temporálium quærit in nómine christiáno, intrínsecus esse beatitúdinem nostram; sicut de ánima ecclesiástica ore prophético dícitur: Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus.

℟. Média nocte † clamor factus est: * Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce Sponsus.

Lectio X

Nam extrínsecus maledícta, et persecutiónes, et detractiónes promittúntur; de quibus tamen magna merces est in cælis, quæ sentítur in corde patiéntium, eórum qui jam possunt dícere: Gloriámur in tribulatiónibus, sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem, spes autem non confúndit; quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Beáta † vere mater Ecclésia, quam sic honor divínæ dignatiónis illúminat, quam victoriosórum gloriósus Mártyrum sanguis exórnat, * Quam inviolátæ confessiónis cándida índuit virgínitas. ℣. Flóribus ejus nec rosæ nec lília desunt. Quam inviolátæ.

Lectio XI

Non enim ista pérpeti fructuósum est, sed ista pro Christi nómine non solum æquo ánimo, sed étiam cum exsultatióne toleráre. Nam multi hærétici, nómine christiáno ánimas decipiéntes, multa tália patiúntur; sed ídeo excludúntur ab ista mercéde, quia non dictum est tantum: Beáti qui persecutiónem patiúntur, sed ádditum est, Propter justítiam.

℟. Beáti estis, † Sancti Dei omnes, qui meruístis consórtes fíeri cæléstium virtútum, et pérfrui ætérnæ claritátis glória: * Ideóque precámur, ut, memóres nostri, intercédere dignémini pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra multa est in cælis. Ideóque.

Lectio XII

Ubi autem sana fides non est, non potest esse justítia; quia, Justus ex fide vivit. Neque schismátici áliquid sibi ex ista mercéde promíttant; quia simíliter, ubi cáritas non est, non

potest esse justítia. Diléctio enim próximi malum non operátur; quam si habérent, non dilaniárent corpus Christi, quod est Ecclésia.

℟. Vidi † Angelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem signum Dei vivi: et clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens: Nolíte nocére terræ et mari, neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum. * Et audívi númerum signatórum, centum quadragínta quátuor míllia signáti, ex omni tribu filiórum Israël. ℣. Et vidébunt fáciem ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis. Et audívi. Glória Patri. Et audívi.

Evangelium ut in Festo. 713

Ad Laudes pro Commem. Ss. Quatuor Coronatorum Martyrum.

Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio Præsta, quæsumus, ut supra. 729

Vesp. de sequenti, Commem. tantum præcedentis.

DIE 9 NOVEMBRIS

IN DEDICATIONE ARCHIBASILICÆ SSMI SALVATORIS

Duplex II classis

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiæ, 163* præter Lectiones I et II Nocturni ut infra.

Oratio Deus, qui nobis per síngulos annos. 165*

In I Vesperis fit Commem. præcedentis.

Antiphona

O quam gloriósum est † regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum, quocúmque íerit.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Lectio I *Cap. 21, 9-18*

Et venit unus de septem Angelis habéntibus phíalas plenas septem plagis novíssimis; et locútus est mecum, dicens: Veni, et osténdam tibi sponsam, uxórem Agni. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum, et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem, descendéntem de cælo a Deo, habéntem claritátem Dei, et lumen ejus símile lápidi pretióso, tamquam lápidi jáspidis, sicut crystállum.

℟. In dedicatióne templi † decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et in ore.

Lectio II

Et habébat murum magnum et altum, habéntem portas duódecim, et in portis Angelos duódecim, et nómina inscrípta, quæ sunt nómina duódecim tribuum filiórum Israël. Ab Oriénte portæ tres, et ab Aquilóne portæ tres, et ab Austro portæ tres, et ab Occásu portæ tres. Et murus civitátis habens fundaménta duódecim, et in ipsis duódecim nómina duódecim Apostolórum Agni.

℟. Fundáta est † domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Lectio III

Et qui loquebátur mecum, habébat mensúram arundíneam áuream, ut metirétur civitátem, et portas ejus, et murum. Et cívitas in quadro pósita est, et longitúdo ejus tanta est quanta et latitúdo; et mensus est civitátem de arúndine áurea per stádia duódecim míllia, et longitúdo et altitúdo et latitúdo ejus æquália sunt.

℟. Bénedic, † Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo: veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi.

Lectio IV

Et mensus est murum ejus centum quadragínta quátuor cubitórum, mensúra hóminis, quæ est Angeli. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa vero cívitas aurum mundum símile vitro mundo.

℟. Terríbilis est † locus iste: non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli: * Vere étenim Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. ℣. Vidit Jacob in somnis scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et Angelos Dei descendéntes et ascendéntes per eam, et ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Ritus, quos in consecrándis ecclésiis et altáribus Romána servat Ecclésia, beátus Silvéster Papa primus instítuit. Nam, etsi jam ab Apostolórum témpore loca fuérunt Deo dicáta, quæ a quibúsdam oratória, ab áliis ecclésiæ dicebántur, ubi colléctæ fiébant per unam sábbati, et christiánus pópulus oráre, Dei verbum audíre, et Eucharistíam súmere sólitus erat; non tamen illa ádeo solémni ritu consecrabántur, nec in eis adhuc in títulum eréctum erat altáre, quod, chrísmate delibútum, Dómini nostri Jesu Christi, qui altáre, hóstia, et sacérdos noster est, figúram exprímeret.

℟. Orántibus † in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio VI

Sed, ubi Constantínus imperátor per baptísmi sacraméntum sanitátem salutémque con-

secútus est, tum primum lege ab eo lata concéssum est toto orbe terrárum, Christiáni ut ecclésias ædificárent; quos ille, non solum edícto, sed étiam exémplo ad sacram ædificatiónem est cohortátus. Nam, et in suo Lateranénsi palátio ecclésiam Salvatóri dedicávit, et ei contiguéntem basílicam nómine sancti Joánnis Baptístæ cóndidit, eo loco, quo ipse, baptizátus a sancto Silvéstro, ab infidelitátis lepra mundátus est; quam idem Póntifex consecrávit quinto Idus Novémbris. Cujus consecratiónis memória celebrátur hodiérno die, quo primum Romæ públice ecclésia consecráta est, et imágo Salvatóris, in paríete depícta, pópulo Románo appáruit.

℟. O quam metuéndus est † locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio VII

Quod, si beátus Silvéster póstea in consecratióne altáris Príncipis Apostolórum decrévit, ut deínceps nisi ex lápide altária non ædificaréntur; tamen basílicæ Lateranénsis altáre fuit e ligno eréctum. Quod mirum non est; nam, cum a sancto Petro usque ad Silvéstrum, propter persecutiónes, Pontífices certo loco consístere non possent, quocúmque eos necéssitas compulísset, sive in cryptas, sive in cœmetéria, sive in ædes piórum, super illo altári lígneo ad arcæ similitúdinem cóncavo, sacra faciébant.

℟. Mane † surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.

Lectio VIII

Quo altári sanctus Silvéster, réddita Ecclésiæ pace, honóris causa Príncipis Apostolórum, qui in illo sacrificásse dícitur, et reliquórum Pontíficum, qui usque ad id tempus ad mystéria conficiénda eo usi fúerant, in Lateranénsi prima ecclésia collocáto, sancívit, ne quisquam in eo, præter Románum Pontíficem, Missam deínceps celebráret. Eámdem ecclésiam incéndiis, vastatiónibus, terræ ínsuper mótibus disjéctam eversámque, ac sédula Summórum Pontíficum cura reparátam, nova póstmodum molitióne restitútam, Benedíctus décimus tértius, Póntifex Máximus, órdinis Prædicatórum, die vigésima octáva Aprílis anni millésimi septingentésimi vigésimi sexti, ritu solémni consecrávit, ejúsque celebritátis memóriam hac die recoléndam státuit. Quod autem Pius nonus perficiéndum censúerat, Leo décimus tértius cellam máximam, vetustáte fatiscéntem, ingénti molitióne producéndam laxandámque curávit; vetus musívum, multis jam ántea pártibus instaurátum, ad antíquum exémplar restítui et in novam ábsidem, ópere cultúque magnífico exornátam, transférri; aulam transvérsam, laqueári et contignatióne refécti, expolíri jussit, anno millésimo octingentésimo octuagési-

mo quarto; sacrário, æde canonicórum, perpetuáque ad Baptistérium Constantiniánum pórticu adjéctis.

℟. Quam dilécta † tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit, et déficit ánima mea * In átria Dómini. ℣. Qui hábitant in domo tua, Dómine, in sæculum sæculi laudábunt te. In átria. Glória Patri. In átria.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ingréssus Jesus. 175*

Ad Laudes fit Commem. S. Theodori Martyris,

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui nos beáti Theodóri Mártyris tui confessióne gloriósa circúmdas et prótegis: præsta nobis ex ejus imitatióne profícere, et oratióne fulcíri. Per Dóminum.

Die 11 Novembris
S. MARTINI Ep. et Conf.

Duplex majus

IN I VESPERIS

Aña 1 Dixérunt discípuli † ad beátum Martínum: Cur nos, pater, déseris, aut cui nos desolátos relínquis? Invádent enim gregem tuum lupi rapáces. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis de Communi Apostolorum. 4*

2 Dómine, † si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem: fiat volúntas tua.

3 O virum ineffábilem, † nec labóre victum, nec morte vincéndum, qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit!

4 Martínus † Abrahæ sinu lætus excípitur: Martínus, hic pauper et módicus, cælum dives ingréditur, hymnis cæléstibus honorátur.

Capitulum *Eccli. 44, 16-17*

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cujus célebrat per orbem,
Hódie lætus méruit secréta
Scándere cæli.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit ejus
Córporis artus.

Ad sacrum cujus túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis ejus méritis juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,

Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif., Aña O beátum virum, † cujus ánima paradísum póssidet! Unde exsúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat: Mane nobíscum in ætérnum.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut, intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commem. S. Mennæ, Martyris,

Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Mennæ Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beáti Martíni. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Iste Conféssor Dómini sacrátus, ut supra ad Vesperas. 735

IN I NOCTURNO

Aña Martínus † adhuc catechúmenus, hac me veste contéxit. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Confessoris Pontificis. 80*

Aña Sanctæ Trinitátis fidem † Martínus conféssus est, et baptísmi grátiam percépit. Ps. 2 Quare fremuérunt Gentes.

Aña Ego signo crucis, † non clýpeo protéctus aut gálea, hóstium cúneos penetrábo secúrus. Ps. 4 Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ.

Aña Confído in Dómino, † quod fília mea précibus tuis reddénda sit sanitáti. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Aña Tetrádius, † cógnita Dei virtúte, ad baptísmi grátiam pervénit. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Aña O ineffábilem virum, † per quem nobis tanta mirácula coruscant! Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio I *Cap. 3, 1-9*

Fidélis sermo: Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum: fílios habéntem súbditos cum omni castitáte.

℟. Hic est Martínus,† eléctus Dei Póntifex, cui Dóminus post Apóstolos tantam grátiam conférre dignátus est, * Ut in virtúte Trinitátis Deíficæ mererétur fíeri trium mortuórum suscitátor magníficus. ℣. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est. Ut in.

Lectio II

Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli. Diáconos simíliter pudícos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes: habéntes mystérium fídei in consciéntia pura.

℟. Dómine,† si adhuc pópulo tuo sum necessárius,non recúso subíre propter eos labórem : * Fiat volúntas tua. ℣. Oculis ac mánibus in cælum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. Fiat.

De Epístola ad Titum

Lectio III *Cap. 1, 7-11*

Opórtet enim epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum,non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui et seductóres: máxime qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. O beátum virum † Martínum antístitem, * Qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit! ℣. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem: fiat volúntas tua. Qui nec.

Lectio IV *Cap. 2, 1-8*

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre, ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum,irreprehensíbile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Dum sacraménta † offérret beátus Martínus, * Globus ígneus appáruit super caput ejus. ℣. Dum enim ad Deum preces emítteret, et pro univérso grege sibi commísso deprecarétur. Globus. Glória Patri. Globus.

IN II NOCTURNO

Aña Dóminus Jesus Christus, † non purpurátum aut diadé-

mate reniténtem, se ventúrum esse prædíxit. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? cum reliquis. 84*

Aña Dum sacraménta offérret † beátus Martínus, globus igneus appáruit super caput ejus. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Aña Sínite me, inquit, † cælum vidére, ut spíritus dirigátur ad Dóminum: nihil in me repériet inimícus, sed sinus Abrahæ me suscípiet. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña Sacérdos Dei, † Martíne, apérti sunt tibi cæli, et regnum Patris mei. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Aña Sacérdos Dei, † Martíne, pastor egrégie, ora pro nobis Deum. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Beáti viri corpus † usque ad locum sepúlcri, hymnis canóra cæléstibus turba proséquitur. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Lectio V

Martínus, Sabáriæ in Pannónia natus, cum décimum attigísset annum, invítis paréntibus, ad ecclésiam confúgiens, in catechumenórum númerum adscríbi vóluit. Quíndecim annos natus in milítiam proféctus, primum in Constántii, deínde Juliáni exércitu militávit. Qui, cum nihil habéret præter arma et vestiméntum, quo tegebátur, Ambiáni, páuperi ac nudo ab eo peténti, ut Christi nómine sibi eleemósynam tribúeret, partem chlámydis dedit. Cui sequénti nocte Christus, dimidiáta illa veste indútus, appáruit, hanc mittens vocem: Martínus catechúmenus hac me veste contéxit.

℟. Oculis † ac mánibus in cælum semper inténtus, * Invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. ℣. Dum sacraménta offérret beátus Martínus, globus ígneus appáruit super caput ejus. Invíctum.

Lectio VI

Decem et octo annos cum habéret, baptizátus est. Quare, relícta militári vita, ad Hilárium Pictaviénsem epíscopum se cóntulit, a quo in acolythórum númerum redáctus est. Post, factus epíscopus Turonénsis, monastérium ædificávit, ubi cum octogínta mónachis sanctíssime aliquámdiu vixit.

℟. Beátus Martínus † óbitum suum longe ante præscívit, dixítque frátribus, * Dissolutiónem sui córporis imminére, quia judicábat se jam resólvi. ℣. Víribus córporis cœpit repénte destítui, convocatísque discípulis, dixit. Dissolutiónem.

Lectio VII

Qui, cum póstea ad Candacénsem vicum suæ diœcésis in gravem febrim incidísset, assídua Deum oratióne precabátur, ut se ex illo mortáli cárcere liberáret. Quem audiéntes discípuli, sic rogábant: Cur nos, pater, déseris? cui nos míseros relínquis? Quorum voce commótus Martínus, ita Deum orábat: Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem.

℟. Dixérunt † discípuli ad beátum Martínum: Cur nos, pater, déseris, aut cui nos desolátos relínquis? * Invádent enim gregem tuum lupi rapáces. ℣. Scimus quidem desideráre te Christum, sed salva sunt tibi tua prǽmia: nostri pótius miserére, quos déseris. Invádent.

Lectio VIII

Sed, cum eum in illa veheménti febre supínum orántem vidérent discípuli, supplíciter ab eo petiérunt, ut, convérso córpore, tantísper, dum remítteret morbi vis, pronus conquiésceret. Quibus Martínus, Sínite me, inquit, cælum pótius quam terram aspícere, ut, suo jam itínere itúrus ad Dóminum, spíritus dirigátur. Instánte jam morte, viso humáni géneris hoste, Quid, inquit, astas, cruénta béstia? nihil in me funéste repéries. Ea in voce, unum et octogínta annos natus, ánimam Deo réddidit; quam Angelórum chorus excépit, eósque divínas canéntes laudes multi, in primísque sanctus Severínus Coloniénsis epíscopus, audiérunt.

℟. O virum † ineffábilem, nec labóre victum, nec morte vincéndum, * Qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit! ℣. O vere beátum, in cujus ore dolus non fuit, numquam in illíus lingua, nisi Christus, nisi pax, nisi misericórdia ínerat! Qui nec. Glória Patri. Qui nec.

IN III NOCTURNO

Aña O vere beátum, † o ineffábilem pietáte, misericórdia, caritáte! quarum ut viscéribus semper totus affluébat in Dómino, sic non desit nobis, non desit in ævum. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, cum reliquis. 88*

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX — *Cap. 11*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio: sed supra candelábrum, ut, qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 7 Com. in Luc. c. 11, n. 98 et 99

Quia in superióribus Ecclésiam Synagógæ prætulit, hortátur nos, ut fidem pótius nostram ad Ecclésiam transferámus. Lucérna enim fides est, juxta quod scriptum est: Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. Verbum enim Dei fides nostra est; Verbum Dei lux est; Lucérna est fides: Erat Lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non potest, nisi aliúnde lumen accéperit.

℟. O beátum virum, † in cujus tránsitu Sanctórum canit númerus, Angelórum exsúltat chorus, * Omniúmque cæléstium Virtútum occúrrit psalléntium exércitus ℣. Ecclésia virtúte roborátur, sacerdótes Dei revelatióne glorificántur, quem Míchaël assúmpsit cum Angelis. Omniúmque.

Lectio X

Hæc est lucérna quæ accénditur, virtus scílicet nostræ mentis et sensus, ut drachma illa possit, quæ períerat, reperíri. Nemo ergo fidem sub lege constítuat; lex enim intra mensúram est, ultra mensúram grátia; lex obúmbrat, grátia claríficat. Et ídeo nemo fidem suam intra mensúram legis inclúdat, sed ad Ecclésiam cónferat, in qua septifórmis Spíritus relúcet grátia, quam Princeps ille sacerdótum fulgóre supérnæ divinitátis illúminat, ne eam legis umbra restínguat.

℟. Martínus † Abrahæ sinu lætus excípitur: Martínus, hic pauper et módicus, * Cælum dives ingréditur, hymnis cæléstibus honorátur. ℣. Martínus epíscopus migrávit a sæculo: vivit in Christo gemma sacerdótum. Cælum.

Lectio XI

Dénique lucérna illa, quam matutínis vespertinísque tempóribus, ritu véteri Judæórum, princeps sacerdótum solébat accéndere, velut sub módio sita legis, evánuit; et cívitas illa Jerúsalem, quæ in terris est, quæ occídit prophétas, quasi in conválle fletus pósita delitéscit.

℟. Martínus † sacérdos Dei, cui post Apóstolos tantam grátiam Dóminus cóntulit, ut tres mórtuos suscitáret, et álias virtútes præcláras osténderet, inter álios Confessóres et Mártyres, * Ut rosa fulget in Gállia. ℣. Córpore quidem virgíneo blandum habébat elóquium, grátus erat móribus, inténta mente cælo suspénsus. Ut rosa.

Lectio XII

Illa autem Jerúsalem, quæ in cælo est, in qua mílitat fides nostra, in illo altíssimo ómnium locáta monte, hoc est Christo, non potest ténebris et ruínis hujus mundi abscóndi; sed, fulgens candóre Solis ætérni, luce nos grátiæ spiritális illúminat.

℟. Elégit te † Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad sacrificándum. Glória Patri. Ad sacrificándum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 11, 33-36

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio: sed supra candelábrum, ut, qui ingrediúntur, lumen vídeant. Lucérna córporis tui est óculus tuus. Si óculus tuus fúerit simplex, totum corpus tuum lúcidum erit: si autem nequam fúerit, étiam corpus tuum tenebrósum erit. Vide ergo, ne lumen, quod in te est, ténebræ sint. Si ergo corpus tuum totum lúcidum fúerit, non habens áliquam partem tenebrárum, erit lúcidum totum, et sicut lucérna fulgóris illuminábit te.

Si hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legitur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Martínus, Sabáriæ in Pannónia natus, cum décimum attigísset annum, invítis paréntibus, ad Ecclésiam confúgiens, in catechumenórum númerum adscríbi vóluit. Adoléscens quín-

decim annórum in milítiam proféctus, primum in Constántii, deínde in Juliáni exércitu militávit. Decem et octo annos natus, cum Ambiáni, partem chlámydis cuídam páuperi donásset, mira exínde Jesu Christi apparitióne recreátus, álacri ánimo baptísmum suscépit; tum, relícta militári vita, ab Hilário, Pictaviénsi epíscopo, in acolythórum númerum est recéptus. Póstea, factus epíscopus Turonénsis, monastérium ædificávit, ubi cum octogínta mónachis sanctíssime aliquámdiu vixit. Qui cum ad Candacénsem vicum suæ diœcésis in gravem febrim incidísset, suórum miserátus discipulórum, sic Deum rogábat: Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem. Mox instánte jam morte, viso humáni géneris hoste, Quid, inquit, astas, cruénta béstia? nihil in me funéste repéries. Ea in voce, unum et octogínta annos natus, multis miráculis gloriósus, ánimam Deo réddidit.

℟. Hic est Martínus, † eléctus Dei Póntifex, cui Dóminus post Apóstolos tantam grátiam conférre dignátus est, * Ut in virtúte Trinitátis Deíficæ mererétur fíeri trium mortuórum suscitátor magníficus. ℣. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est. Ut in. Glória Patri. Ut in.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Dixérunt discípuli † ad beátum Martínum: Cur nos, pater, déseris, aut cui nos desolátos relínquis? Invádent enim gregem tuum lupi rapáces. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Dómine, † si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem: fiat volúntas tua.

3 O virum ineffábilem, † nec labóre victum, nec morte vincéndum, qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit!

4 Oculis ac mánibus † in cælum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat, allelúja.

5 Martínus † Abrahæ sinu lætus excípitur: Martínus, hic pauper et módicus, cælum dives ingréditur, hymnis cæléstibus honorátur.

Capitulum *Eccli. 44, 16-17*

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Amávit eum Dóminus,* Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Jesu, Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Nostris favéto précibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Cum Angelis cæléstibus
Lætus potítur præmiis.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña O beátum virum, † cujus ánima paradísum póssidet! Unde exsúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat: Mane nobíscum in ætérnum.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut, intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Pro Commem. S. Mennæ,

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Præsta, quæsumus, ut supra. 736

AD TERTIAM

Aña Dómine.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Aña O virum ineffábilem.

Capitulum *Eccli. 44, 20*

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD NONAM

Aña Martínus.

Capitulum *Eccli. 45, 19-20*

Fungi sacerdótio, † et habére laudem in nómine ipsíus, * et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 735 præter sequentia :

Psalmi ut in II Vesperis de Communi Confessoris Pontificis. 92*

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif., Aña O beátum Pontíficem, † qui totis viscéribus diligébat Christum Regem, et non formidábat impérii principátum! o sanctíssima ánima, quam etsi gládius persecutóris non ábstulit, palmam tamen martýrii non amísit!

DIE 13 NOVEMRBIS

IN FESTO OMNIUM SANCTORUM ORDINIS S. P. N. BENEDICTI

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Fulgébunt justi † sicut sol in regno Patris eórum, dicit Dóminus. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis de Communi Apostolorum. 4*

2 Beáti éritis, † cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis: gaudéte et exsultáte; ecce enim merces vestra multa est in cælis.

3 Gaudent in cælis † ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et, quia pro ejus amóre sæculum sprevérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

4 O quam gloriósum est regnum,† in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit!

Capitulum *Isaiæ 8, 18*

Ecce, ego et púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum, † et in porténtum Israël a Dómino exercítuum, * qui hábitat in monte Sion.

℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus

Avéte, solitúdinis
Claustríque mites íncolæ,
Qui pertulístis ímpios
Cœtus furéntis tártari.

Gemmas et auri póndera
Et dignitátum cúlmina
Calcástis, et fœdíssima,
Quæ mundus offert, gáudia.

Vobis olus cibária
Fuére vel legúmina,
Potúmque lympha præbuit,
Humúsque dura léctulum.

Vixístis inter áspides
Sævísque cum dracónibus,
Porténta nec tetérrima
Vos terruére dæmonum.

Rebus procul mortálibus
Mens avolábat férvida,
Divúmque juncta cœtui,
Hærébat inter sídera.

Sequens Conclusio numquam mutatur:

Summo Parénti cælitum,
Magnæque Proli Vírginis,
Sancto simul Paráclito
Sit summa laus et glória. Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif., Aña Exsúltet ómnium † turba fidélium pro glória almi Patris Benedícti, et eórum ómnium, qui ejus vestígia sunt secúti: læténtur præcípue catérvæ monachórum, celebrántes eórum festa in terris, de quorum societáte Sancti congáudent in cælis.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam sanctórum Monachórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem regum Dóminum, veníte, adorémus: * Quia ipse est coróna Sanctórum ómnium. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Jesu, coróna cælitum,
Maria, cæli gáudium,
Deo fruéntes Angeli,
Audíte vota súpplicum.

Vos, Patriarchárum chori,
Vatúmque turmæ nóbiles,
Vos, príncipes Apóstoli,
Vos, purpuráti Mártyres,

Vos, juncta Confessóribus
Amœna castra Vírginum,
Anachoritárum greges,
Nostris favéte pláusibus.

Vestris enim concívibus,
Nostram proféssis Régulam,
Hæc jubilántis Ordinis
Dicáta sunt solémnia.

His ínclytis paréntibus
Congratulámur fílii,
Illústre quos consórtium
Vestri beat collégii.

Sequens Conclusio numquam mutatur:

Sit laus Patri, cum Fílio,
Et utriúsque Flámini,
Quos vestra felix cívitas
Hymno celébrat pérpeti. Amen.

Alibi dicitur sequens Hymnus:

Jesu, Salvátor sæculi,
Redémptis ope súbveni:
Et, pia Dei Génitrix,
Salútem posce míseris.

Monachórum suffrágia,
Omnésque cives cælici
Annuant votis súpplicum,
Et vitæ poscant præmium.

Laus, honor, virtus, glória,
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. ut supra in Festo Omnium Sanctorum. 702

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 44, 1-15*

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus, magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba.

℟. Sanctíssime † Conféssor Christi Benedícte, monachórum Pater et Dux: * Intercéde pro nostra omniúmque salúte. ℣. Devótæ plebi súbveni sancta intercessióne,ut tuis adjúta précibus, regna cæléstia consequátur. Intercéde.

Lectio II

In perítia sua requiréntes modos músicos,et narrántes cármina scripturárum. Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

℟. Tóllite † jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio III

Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum. Et sunt quorum non est memória: periérunt quasi

qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona.

℟. Hæc est † vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui, effúso sánguine, secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes.

Lectio IV

Heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Sancti tui, † Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra. Glória Patri. Terra.

IN II NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. ut supra in II Nocturno Festi omnium Sanctorum. 706

Ex sancto Joánne Damascéno
Vita Barlaam et Josaphat, cap. 12 circa finem

Lectio V

Beáti isti ac ter beáti, ut qui Dei amóre flagrárunt, atque ob ipsíus caritátem ómnia pro níhilo duxérunt. Síquidem lácrimas profudérunt, diéque ac nocte in luctu versáti sunt, ut perpétuam consolatiónem adipisceréntur : seípsos ultro depressérunt, ut illic in altum attolleréntur. Carnes suas fame ac siti et vigíliis confecérunt, ut illic paradísi delíciæ et exsultátio ipsos excíperent.

℟. Sacerdótes Dei, † benedícite Dóminum : * Sancti et húmiles corde, laudáte Deum. ℣. Spíritus et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo nostro. Sancti.

Lectio VI

Spíritus Sancti tabernáculum per cordis puritátem exstitérunt, quemádmodum scriptum est : Inhabitábo in ipsis et inambulábo. Seípsos mundo crucifixérunt, ut ad Christi déxteram starent : lumbos suos in veritáte succinxérunt, atque in promptu semper lámpades habuérunt, immortális Sponsi advéntum exspectántes. Nam, cum mentis óculis prædíti essent, horréndum illum diem semper prospiciébant, atque tum futurórum bonórum, tum futúri supplícii contemplatiónem ita in corde defíxam gerébant, ut ab ipsa numquam divelleréntur. Atque hic laboráre studuérunt, ut sempitérnæ glóriæ cómpotes essent : perturbatiónum expértes, non secus atque Angeli fuérunt, ac nunc cum illis, quorum vitam imitáti sunt, choréas agunt.

℟. Isti sunt † viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína

fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Quorum.

Lectio VII

Beáti illi ac ter beáti, quóniam firmis mentis óculis præséntium rerum vanitátem, atque humánæ prosperitátis incertitúdinem et inconstántiam perspexérunt, eáque rejécta, sempitérna bona sibi ipsis condidérunt, ac vitam eam, quæ numquam óccidit, nec morte interrúmpitur, arripuérunt.

℟. Tamquam aurum † in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Lectio VIII

Hos ígitur admirándos et sanctos viros nos quoque indígni ac despicábiles imitári studémus. Verum eórum vitæ cæléstis fastígium mínime assequimur, sed pro infirmitátis nostræ ac míseræ facultátis módulo eórum vitam exprímimus; atque ipsórum hábitum gérimus, étiam si ópera non assequámur. Etenim, divínam hanc professiónem, peccátum propulsáre, atque incorruptiónis per divínum baptísma nobis concéssæ sóciam et opitulatrícem esse, perspéctum habémus.

℟. Propter † testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO

Aña Fulgébunt justi, † et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent: judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum. Canticum Justórum ánimæ in manu Dei sunt, cum reliquis, ut supra in Festo Omnium Sanctorum. 711

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — Cap. 17

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Sermo in natali S. P. N. Benedicti Abbatis

Modo útique, fratres, audístis in Evangélio promitténtem Dóminum et dicéntem discípulis: Sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël. Ecce quies sessiónis et honor judícii. Nam et ipse Dóminus ad hæc nóluit perveníre, nisi per humilitátem et labórem. Unde et morte turpíssima condemnátus est, interrogátus torméntis, et oppróbriis saturátus: útique ut inimícus induátur confusióne, ipse páriter et omnes, qui imitántur eum, et prætergrediúntur viam. Ipse est, o iní-

que, ipse est, qui sessúrus est in sede majestátis suæ símilis Altíssimo, et coaltíssimus ei. Hoc útique cogitavérunt Angeli sancti, qui, cadénte malígno, apostasíæ illíus non consensérunt, nobis relinquéntes exémplum, ut, quemádmodum ipsi elegérunt ministráre, sic et nos faciámus.

℟. Abstérget Deus † omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Lectio X

Qui enim labórem fúgiunt et honórem captant, illum se nóverint imitári, qui sessiónem altitudinémque quæsívit: et si non satis terret eos illíus culpa, térreat vel vindícta. Ad hæc vitánda prudéntiam nobis reliquérunt Sancti Dei, qui profécto sedébunt; ipsi, inquam, vermículi terræ judicántes sedébunt. Nescítis, ait Apóstolus, quia et Angelos judicábimus? Ipsi útique, qui ibant et flebant, mitténtes sémina sua, veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Qui seminavérunt labórem et vilitátem, metent honórem páriter et quiétem. Pro confusióne enim sua dúplici et labóre, in terra sua duplícia possidébunt. Unde et dicébat quidam: Vide humilitátem meam et labórem meum.

℟. Sancti mei, † qui in carne pósiti certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Bened. Quorum Festum cólimus, * ipsi intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio XI

Non solum autem ipsa vita, sed et promíssio vitæ ætérnæ et exspectátio justórum, lætítia est, et tanta lætítia, ut omne, quod concupíscitur, ei non váleat comparári. Hanc quoque prudéntiam nobis Apóstoli sancti seminavérunt, quando, recedéntibus his, qui sapiéntiam hujus mundi sequebántur, quæ stultítia est apud Deum, et prudéntiam carnis, quæ mortem operátur et inimíca est Deo; ipsi Dómino adhæsérunt. Mártyres vero maniféstum est fortitúdinem seminásse. Porro Confessóres sectáti sunt justítiam in omni vita sua. Hoc enim ínterest inter Mártyres et Confessóres, quod inter Petrum simul ómnia relinquéntem, et Abraham substántiam mundi in bonos usus expendéntem: sic enim illi consummáti in brevi explevérunt témpora multa; isti vero longa et multímoda traxére martýria. Vírgines sanctæ planum est, quia temperántiam seminavérunt, quæ sic libídinem calcavérunt.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio XII

Hac doctrína nos étiam ínstruit noster cæléstis pa-

ter, dux, magíster et légifer Benedíctus, et dírigit gressus nostros in viam pacis. Porro vitæ justítia omníno róborat et ánimat nos, ut tanto magis accendámur ad agénda quæ dócuit, quanto certi sumus eum non ália docuísse quam fécerit. Sermo quidem vivus et éfficax, exémplum óperis est, plúrimum fáciens suadíbile quod dícitur, dum monstrat factíbile quod suadétur. In hunc ergo modum sánctitas confórtat, píetas infórmat, justítia confírmat. Quantæ enim pietátis fuit, quod non solum præséntibus prófuit, sed étiam pro futúris sollícitus fuit! Pascit vita, pascit doctrína, pascit intercessióne. Per quam incessánter adjúti, fructificáte et vos, caríssimi, quóniam in hoc pósiti estis, ut eátis et fructum afferátis. Imitémur et hunc; quóniam ad hoc venit, ut formam nobis tráderet, et viam demonstráret.

℟. Córpora Sanctórum † in pace sepúlta sunt, * Et nómina eórum vivent in generatiónem et generatiónem. ℣. Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli, et laudem eórum pronúntiet omnis Ecclésia. Et nómina. Glória Patri. Et nómina.

Alibi dicitur Homília sancti Hierónymi Presbýteri. Grandis fidúcia, de Communi Abbatum. 122* cum ℟℟. propriis ut supra.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Fulgébunt justi † sicut sol in regno Patris eórum, dicit Dóminus. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Beáti éritis, † cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis: gaudéte et exsultáte; ecce enim merces vestra multa est in cælis.

3 Gaudent in cælis † ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et, quia pro ejus amóre sæculum sprevérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

4 Sancti Dómini, † Dóminum benedícite in ætérnum.

5 O quam gloriósum est regnum, † in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit!

Capitulum *Isaiæ 8, 18*

Ecce, ego et púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum, † et in porténtum Israël a Dómino exercítuum, * qui hábitat in monte Sion.

℟. br. Lætámini in Dómino * Et exsultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

Hymnus

Salvéte, cedri Líbani,
Plantæ viréntes Ordinis,
Quæ prata nunc cæléstia
Implétis almo gérmine.

Vos Trinitátis glória
Ætérna circumpléctitur:
Vos aura Matris Vírginis
Mulcet piis favóniis.

Vos Angelórum cúriæ
Cingunt choréa pérpetim,
Et írrigant puríssimi
Æternitátis rívuli.

O ínclytæ propágines,
Vestros juváte fílios:
In valle mæsta débiles
Nos roboráte súrculos.

Sequens Conclusio numquam mutatur:

Sit laus Patri, cum Fílio,
Simúlque dulci Flámini:
Læti quibúscum vívitis
In sempitérno lúmine. Amen.

Ubi ad Matutinum dictus est Hymnus Jesu, Salvátor sæculi, ad Laudes dicitur sequens Hymnus:

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia:

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus,
Parcéndo Confessóribus:
Tu vince nostra crímina
Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened., Aña Vos, qui reliquístis † ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis et vitam ætérnam possidébitis.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam sanctórum Monachórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Beáti éritis.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

AD SEXTAM

Aña Gaudent in cælis.

Capitulum *Eccli. 44, 7*

Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, * et in diébus suis habéntur in láudibus.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD NONAM

Aña O quam gloriósum est regnum.

Capitulum *Eccli. 44, 13*

Fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: * semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, 743 præter sequentia : Psalmi ut in II Vesperis plurimorum Martyrum. 61*

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif., Aña In regeneratióne, † cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum, ut infra notatur.

Die 14 Novembris

COMMEMORATIO OMNIUM DEFUNCTORUM ORDINIS NOSTRI

Duplex

Hac die dicitur Officium de occurrente Feria vel Festo ; ac præterea Officium Defunctorum pro omnibus Defunctis Ordinis nostri, ut notatur infra post Commune Sanctorum. 218*

Si vero hac die occurrat Dominica vel Festum de præcepto, vel aliquod Festum Duplex I aut II classis, Officium Commemorationis omnium Defunctorum Ordinis nostri transfertur in diem sequentem similiter non impeditam, etiamsi alicubi fieri contigerit de aliquo Festo Duplici minori vel majori, ita ut post Vesperas illius diei dicantur Vesperæ Defunctorum, Matutinum vero ac Laudes Defunctorum post Laudes diei sequentis.

Dicto in Vesperis Festi omnium Sanctorum Ordinis nostri ℣. Benedicámus Dómino absolute incipiuntur Vesperæ Defunctorum ab Aña Placébo Dómino. Omittitur Ps. 145 Lauda, ánima mea, Dóminum. Dicitur unica Oratio sequens.

Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

Post Laudes diei, dicto ℣. Benedicámus Dómino, absolute incipitur Matutinum Defunctorum ab Invitatorio Regem, cui ómnia vivunt, ac Ps.94 Veníte, exsultémus 224* Dicuntur tres Nocturni. ℟. IX Líbera me, Dómine, † de morte ætérna. In Laudibus omittitur Ps. 129 De profúndis clamávi ad te, Dómine, et dicitur Oratio Deus, véniæ largítor ut supra ad Vesperas.

Hoc tamen Officium Defunctorum non est de præcepto, nisi in Choro. (S. R. C., 12 Junii 1912, IX).

DIE 17 NOVEMBRIS

S. GERTRUDIS VIRGINIS O. N.

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

In corde Gertrúdis † inveniétis me, dicit Dóminus: complácuit sibi in illa ánima mea. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis de Communi Virginum. 127*

2 Sanctíssima † Christi Sponsa Diléсto suo júgiter adhærébat, et unus cum illo spíritus erat.

3 Quam pulchra es, Gertrúdis, † et quam decóra in delíciis! in qua jucúndam sibi Deus habitatiónem præparávit.

4 Vivo autem ego, † jam non ego, vivit vero in me Christus; ego enim stígmata Dómini Jesu in corde meo porto.

Capitulum *Cant. 3, 4*

Invéni quem díligit ánima mea: † ténui eum, nec dimíttam, donec introdúcam ilum in do-

Die 15 Novembris

S. ALBERTI MAGNI
Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter sequentia :

IN I VESPERIS

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif., Antiphona

O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Albérte, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Albértum, Pontíficem tuum atque Doctórem, in humána sapiéntia divínæ fídei subjiciénda magnum effecísti : da nobis, quǽsumus, ita ejus magistérii inhærére vestígiis ; ut luce perfécta fruámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio III

Albértus, ob singulárem doctrínam, cognoménto Magnus, Lauíngiæ ad Danúbium, in Suévia, natus, a púero diligénter institútus est. Studiórum causa e pátria discédens, dum Patávii moraretúr, hortánte beáto Jordáno, generáli magístro Ordinis Prædicatórum, frustra obsisténte avúnculo, Dominiciánæ famíliæ adscríbi postulávit. Inter fratres adléctus, religiósa observántia ac pietáte enítuit, et Beátam Maríam Vírginem summópere diléxit, animarúmque zelo flagrávit. Ad stúdia expléndа, Colóniam Agrippínam missus fuit. Póstea Hildeshémii, Fribúrgi, Ratisbónæ et Argentínæ lector fuit constitútus. In Parisiénsi cáthedra multam sibi laudem comparávit. Thomam de Aquíno discípulum deléctum hábuit, ejúsque altitúdinem mentis primus perspéxit ac prædicávit. Anágniæ, coram Summo Pontífice Alexándro quarto, Guliélmum, Ordines Mendicántes ímpio ausu impeténtem, retúdit, et póstea Epíscopus Ratisbonénsis fuit renunciátus. In consíliis suppeditándis, in discórdiis componéndis miríficе se gessit, ádeo ut pacis conciliátor mérito fúerit appellátus. Plúrima scripta in omni fere scientiárum génere, præsértim sacrárum, exarávit, et de mirábili Altáris Sacraménto præclára compósuit. Virtútibus et miráculis claríssimus, óbiit in Dómino anno millésimo ducentésimo octogésimo. Cultum in plúribus diœcésibus et in Ordine Prædicatórum jamdúdum, Romanórum Pontíficum auctoritáte, ei præstitum, Pius Papa undécimus auxit, ejúsque festum, áddito Doctóris título, Sacrórum Rítuum Congregatiónis votum libénter excípiens, ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui beátum Albértum, Pontíficem tuum atque Doctórem, in humána sapiéntia divínæ fídei subjiciénda magnum effecísti; da nobis, quæsumus, ita ejus magistérii inhærére vestígiis; ut luce perfécta fruámur in cælis. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Albérte, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio ut supra ad Laudes.

Concordat cum originali approbato.
Brugis, die 23 Septembris 1932.
Jos. Van der Meersch,
vic. gen.

Imprimatur :
Romæ ex ædibus S. Anselmi die 31 Julii 1932
† Fidelis de Stotzingen,
Abbas Primas O. S. B.

Typis Desclée De Brouwer & Soc., Brugis. — Made in Belgium. — 7450.

mum matris meæ, * et in cubículum genitrícis meæ.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvábit.

Hymnus

Gertrúdis, arca Núminis,
Sponsóque juncta vírginum,
Da nuptiális pángere
Castos amóres fœderis.

Quadríma Christo núbilis
In claustra prompte cónvolas;
Spretóque nutrícis sinu,
Sponsi requíris óscula.

Candéntis instar lílii
Odóre mulces sídera,
Et virgináli cælitum
Regem decóre pértrahis.

Qui vivit in sinu Patris
Cinctus perénni glória,
Amánter, ut sponsus, tua
Recúmbit inter úbera.

Amóre Christum vúlneras:
Hic te vicíssim vúlnerat,
Tuóque cordi própria
Inúrit alte stígmata.

O singuláris cáritas,
Et mira commutátio!
Hic corde respírat tuo:
Tu vivis hujus spíritu.

Sequens Conclusio numquam mutatur.

Te, Sponse Jesu vírginum,
Beáta laudent ágmina;
Patri, simul Paráclito,
Par sit per ævum glória. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif., Aña Egredímini† et vidéte, fíliæ Sion, Gertrúdem in diadémate, quo coronávit illam Christus in die desponsatiónis illíus, et in die lætítiæ cordis ejus.

Oratio

Deus, qui in puríssimo corde beátæ Gertrúdis Vírginis tuæ jucúndam tibi habitatiónem præparásti: ejus méritis et intercessióne cordis nostri máculas cleménter abstérge; ut digna divínæ majestátis tuæ habitátio éffici mereátur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Mira noctúrnis, moduláante lingua,
Gesta Gertrúdis celebrémus horis,
Quæ sacris instans précibus perégit
Témpora noctis.

Illíus votis Deus obsecúndans,
Mox repentínas plúvias profúdit,
Moxque suspénsos grávidis coércet
Núbibus imbres.

Arva jam dudum glácie rigébant,
Corde cum mæsto míserans colónos,
Férvidis Virgo lácrimis resólvit
Frígora brumæ.

Ne seges largo vitiétur imbre,
Sédulis cælum précibus serénat,
Et graves læsi gemebúnda placat
Núminis iras.

Igneis mentes pénetrat sagíttis,
Lánguidis confert ánimis medélam,
Atque succéndit sceleráta castis
Péctora flammis.

Vírginum Sponsum superúmque Regem
Vírginum sanctæ célebrent choréæ,
Et sacram supplex Tríadem per ævum
Orbis adóret. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Gertrúdis Virgo, † quinquénnis in sacræ Religiónis horto velut candens lílium plantáta, ómnium virtútum splendóre refúlsit. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, cum reliquis de Communi Virginum. 130*

Aña Ad sacrum † beáti Patris Benedícti Ordinem divínitus vocáta est, ut, quæ Spíritus Sancti donis replénda erat, Patriárcham ómnium justórum spíritu plenum, sibi imitándum propóneret. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei.

Aña Factum est † cor ejus tamquam cera igne mollíta, cui Christus divinitátis suæ sigíllum impréssit. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña Spíritu intelligéntiæ † replévit Gertrúdem Dóminus : dedit illi sciéntiam Sanctórum, et pósuit super eam spíritum suum. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña Ardentíssimo † animárum zelo æstuábat, et omnes in viscéribus Jesu Christi cupiébat. Ps. 45 Deus noster refúgium, et virtus.

Aña Ingruéntem plúviam † verbo contínuit, obediénte Dómino sponsæ suæ précibus. Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De Cánticis Canticórum

Lectio I *Cap. 2, 1-5*

Ego flos campi et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus quem desideráveram sedi, et fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

℟. In caritáte † perpétua diléxit Gertrúdem Dóminus, ídeo attráxit eam ab infántia, et duxit in solitúdinem : * Et locútus est ad cor ejus. ℣. Sponsávit eam sibi in sempitérnum in fide et in misericórdia. Et locútus.

Lectio II *Cap. 8, 1-7*

Quis mihi det te fratrem meum, sugéntem úbera matris meæ, ut invéniam te foris, et deósculer te, et jam me nemo despíciat? Apprehéndam te, et ducam in domum matris meæ; ibi me docébis, et dabo tibi póculum ex vino condíto, et mustum malórum granatórum meórum.

℟. Gertrúdis † convérsa ad Sponsum suum, dicébat : * Mihi adhærére tibi soli, Diléocte mi, bonum est. ℣. Tunc Dóminus acclinátus circumplectebátur eam, dicens : Et mihi adhærére tibi, semper suáve est, dilécta mea. Mihi.

Lectio III

Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem,

ne suscitétis neque evigiláre faciátis diléctam, donec ipsa velit. Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, inníxa super diléctum suum?

℟. Pósuit † in Gertrúde tabernáculum suum Altíssimus. * Deus in médio ejus, non commovébitur. ℣. Adjuvábit eam Deus mane dilúculo. Deus.

Lectio IV

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum; quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio; lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

℟. Sapiéntiam Dei † loquebátur inter perféctas vírgines, a Christo Jesu edócta: * Quem ab ipsa infántia in Sponsum elégit. ℣. Spíritum hujus mundi non accépit, sed spíritum, qui ex Deo est. Quem ab. Glória Patri. Quem ab.

IN II NOCTURNO

Aña Mundo † et sibi mórtua erat Gertrúdis, et vita ejus abscóndita cum Christo in Deo. Ps.84 Benedixísti, Dómine, terram tuam, cum reliquis. 134*

Aña Ancíllæ suæ † secréta cæléstia revelávit Deus per Spíritum suum. Ps. 86 Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Aña Multæ fíliæ † sub ejus disciplína congregavérunt divítias: hæc supergréssa est univérsas. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Aña Lábia Gertrúdis † custodiébant sciéntiam, et qui in pressúra erant, solátium requirébant ex ore ejus. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Semper † mortificatiónem Jesu Christi in córpore suo circumferébat, cujus stígmata cordi suo impréssa portábat. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia.

Aña Gloriósa Virgo † Gertrúdis, postquam migrávit ad Sponsum, appáruit in vestítu deauráto circúmdata varietáte. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio V

Gertrúdis virgo, Islébii in comitátu Mansfeldiénsi nobilíssimis paréntibus nata, quinquénnis Christo, cui jam núbilis erat et matúra, in monastério urbis Rodárdæ, Ordinis sancti Patris Benedícti, virginitátem suam consecrávit. Ab ipso in Religiónem ingréssu angélicæ vitæ ratiónem íniit, et lítteris humanióribus ac divínis appríme excúlta, ad eam doctrínæ perfectiónem pervénit, quam eruditíssimi quique mérito suspícerent. Exímia fuit ejus contemplátio, in qua multis revelatiónibus ac visis cæléstibus a Deo illustráta, eódem inspiránte, libros divínæ sapiéntiæ plenos conscrípsit.

℟. Christo † confíxa sum cruci: * Ego enim stígmata Dómini Jesu in corde meo porto. ℣. Vivo autem jam non ego, vivit vero in me Christus. Ego.

Lectio VI

Quamvis autem tantis natúræ et grátiæ dótibus eniléret, divínis fruerétur collóquiis, prophetíæ dono et plúrimis esset insigníta miráculis; ádeo tamen sibi ipsa vilescébat, ut inter præcípua divínæ virtútis mirácula hoc unum singuláre créderet, quod se indigníssimam, ut dictitábat, terra peccatrícem sustinéret. Dum annum ágeret trigésimum, in abbatíssam ejus primum monastérii, in quo hábitum recéperat, deínde Elpediáni, sive ut vocant Elphiáni, elécta est. Quo in múnere per quadragínta annos ea caritáte, prudéntia, et reguláris disciplínæ integritáte se gessit, ut cœnóbium domus Dei esse viderétur, in qua corporáti Angeli víverent sub Gertrúde magístra: quæ quamvis esset ómnium mater, ómnium tamen se minístram exhibébat.

℟. Cum aspérrimo gelu † terra diu concréta non daret germen suum, beáta Gertrúdis tacta dolóre cordis orávit ad Sponsum: * Et statim solúta glácie, secúta est veris amœnitas. ℣. Emísit Dóminus verbum suum, et liquefécit eam: flavit spíritus ejus, et fluxérunt aquæ. Et statim.

Lectio VII

Cæléstis Sponsus in ejus puríssimo corde delícias suas collocávit, cui suórum étiam vúlnerum stígmata ígneo amóris stylo divínus zelátor inússit. Hinc illa nihil nisi Christum loquebátur, quem in corde gestábat, qui nusquam se conveniéntius, quam in sacraménto altáris, ac deínde in hujus suæ diléctæ corde et ánima inveniéndum pronuntiávit. Ejúsdem caríssimæ Sponsæ sanctitátem divíni sui oris confirmávit oráculo, cum testátus est, nullam tunc témporis ánimam in terris vívere, quæ, ut illi conjúnctior, ita grátior esset et accéptior.

℟. Messis témpore, † cum imbres assídui frúgibus terræ nocérent, Gertrúdis effúdit sicut aquam cor suum ante conspéctum Dómini: * Et statim facta est serénitas magna. ℣. Clausæ sunt cataráctæ cæli, et prohíbitæ sunt plúviæ de cælo. Et statim.

Lectio VIII

Deíparam Vírginem peculiári benefício in matrem et procuratrícem sibi a Christo datam, quam cum áliis cæli cívibus frequénter habébat spectábilem, singulári pietáte prosequebátur. Erga sanctíssimum Eucharistíæ sacraméntum et Christi passiónem tanto amóris et gratitúdinis afficiebátur ardóre, ut tota lácrimis liquésceret. Animas piaculáribus flammis addíctas quotidiánis suffrágiis et assíduis précibus sublevábat. Zelo divíni honóris promovéndi, et procurándæ salútis próximi júgiter ardébat. Cum ígitur ferventíssimo Dei amóre pótius quam morbo languéret, huic Christus, sanctíssima Matre, dilectóque discípulo, et candidíssimo Vírginum choro comitátus, áffuit, et ejus ánimam, córporis solútam compágibus, ac mirábili péctoris explicatióne intra cordis sui penetrália recéptam, ad cæléstem thálamum tradúxit.

℟. Quæ per revelatiónem † Jesu Christi dídicit Gertrúdis,

eódem inspiránte conscrípsit: * Qui abscóndit hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revélat ea párvulis. ℣. Lingua ejus cálamus scribæ velóciter scribéntis. Qui abscóndit. Glória Patri. Qui abscóndit.

IN III NOCTURNO

Aña Induit me Dóminus † vestiménto salútis: et induménto lætítiæ circúmdedit me, quasi sponsam ornátam monílibus suis. Canticum Obaudíte me, divíni fructus, cum reliquis. 138*

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 25, 1-13*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 93 de Verb. Dñi c. II-IV

Intelligámus, caríssimi, ad omnes nos, id est, ad univérsam omníno Ecclésiam, istam pertinére parábolam, non ad solos præpósitos, nec ad solas plebes; sed prorsus ad omnes. Istæ quinque et quinque vírgines, omnes omníno sunt ánimæ Christianórum. Sed, ut dicámus vobis, quod Deo inspiránte sentímus, non qualescúmque ánimæ; sed tales ánimæ, quæ habent Cathólicam fidem, et habére vidéntur bona ópera in Ecclésia Dei: et tamen ex ipsis quinque sunt prudéntes et quinque fátuæ.

℟. Indica † nobis, quem díligit ánima nostra, * Ubi pascas, ubi cubes in merídie. ℣. In corde Gertrúdis inveniétis me. Ubi.

Lectio X

Quare ergo appellátæ sunt quinque; et quare vírgines, prius videámus. Omnis ánima in córpore ídeo quinário número censétur, quia quinque sénsibus útitur. Qui ergo se ábstinet ab illícito visu, ab illícito audítu, ab illícito odorátu, ab illícito gustátu, ab illícito tactu, propter ipsam integritátem vírginis nomen accépit. Sed si bonum est, abstinére ab illícitis sentiéndi mótibus, et ídeo unaquæque ánima Christiána vírginis nomen accépit: quare quinque admittúntur et quinque repellúntur?

℟. Placébat sibi † in infirmitátibus et angústiis pro Christo: * Et váriis licet languóribus vexáta, ómnibus, qui in pressúra erant, caritátis solátium impendébat. ℣. Cum infirmabátur, tunc potens erat. Et váriis.

Lectio XI

Et vírgines sunt, et repellúntur. Parum est, quia vírgines sunt, et lámpades habent. Vírgines propter abstinéntiam ab illícitis sénsibus, lámpades habent propter ópera bona. De quibus opéribus Dóminus dicit: Lúceant ópera vestra coram homínibus. Item discípulis dicit: Sint lumbi vestri accíncti, et lucérnæ ardéntes. In lumbis accínctis, virgínitas; in lucérnis ardéntibus ópera bona. Si ergo ab illícitis abstinéntia bona est; unde virgínitas nomen accépit: et ópera bona laudabília sunt, quæ significántur lampádibus: quare

quinque admittúntur et quinque repellúntur?

℟. Apparuérunt † cæléstes spíritus, qui Gertrúdem ad Agni núptias invitábant, dicéntes : * Veni, dómina, quia te exspéctant cæli delíciæ. ℣. Veni de Líbano, Sponsa; veni de Líbano, veni, coronáberis. Veni, dómina.

Lectio XII

Alias dixit prudéntes, álias stultas. Unde intuémur? unde discérnimus? De óleo. Aliquid magnum signíficat óleum, et valde magnum. Putas, num cáritas est? Quæréndo dícimus, non senténtiam præcipitámus. Unde mihi videátur óleum caritátem significáre, dicam vobis. Apóstolus dicit: Adhuc supereminentiórem vobis viam demónstro. Si linguis hóminum loquar et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum æraméntum sonans, aut cýmbalum tínniens. Ipsa est superéminens via: id est cáritas, quæ mérito óleo significátur. Omnibus enim humóribus óleum superéminet.

℟. Cum beáta † Gertrúdis Dei amóre languéret, appáruit ei Sponsus, quem diligébat: * Qui eam in cordis sui sacrárium admíssam, ad cæléstem thálamum tradúxit. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Qui eam. Glória Patri. Qui eam.

Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. 140*

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Lauda et lætáre, † fília Sion, quia ecce ego vénio, et habitábo in médio tui, dicit Dóminus. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 O beáta ánima, † quæ méruit esse sedes sapiéntiæ, cujus delíciæ sunt, esse cum fíliis hóminum!

3 Anulis septem subarrhávit me † Dóminus meus Jesus Christus, et tamquam sponsam decorávit me coróna.

4 Hábuit Gertrúdis † potestátem cláudere cælum núbibus, et aperíre portas ejus: quia lingua ejus clavis cæli facta est.

5 Ancílla fidélis, † et Sponsa elécta intrávit in cor et gáudium Dómini sui, cujus amóre languébat.

Capitulum *Cant. 3, 4*

Invéni quem díligit ánima mea: † ténui eum, nec dimíttam, donec introdúcam illum in domum matris meæ, * et in cubículum genitrícis meæ.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Ad sacros Virgo thálamos anhélans,
Núptias cælo celebráre gestit,
Et piis votis nímium morántem
Próvocat horam.

Ægra cum languet, maniféstus astat,
Cælitum turma comitánte, Christus,
Atque divíni récreat jacéntem
Lúmine vultus.

Surge, conclámat, soror atque Sponsa,
En tibi pando penetrále cordis,
Ut triumpháli reseráta scandas
Sídera curru.

Ista vox omnes pénetrat medúllas,
Atque compáges ánimi resólvit :
Spíritus liber volat in reclúsa
Víscera Christi.

Régios Agni thálamos peténtem
Júbilans stipat Súperum coróna,
Atque compléxus et amíca cantat
Oscula Sponsi.

Vírginum Sponsum, Superúmque Regem
Vírginum sanctæ célebrent chorééæ,
Et sacram supplex Tríadem per ævum
Orbis adóret. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened., Aña O digníssima ✝ Christi sponsa, quam lux prophetíæ illustrávit, zelus Apostólicus inflammávit, láurea Vírginum coronávit, divíni amóris incéndium consummávit.

Oratio

Deus, qui in puríssimo corde beátæ Gertrúdis Vírginis tuæ jucúndam tibi habitatiónem præparásti : ejus méritis et intercessióne cordis nostri máculas cleménter abstérge ; ut digna divínæ majestátis tuæ habitátio éffici mereátur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña O beáta ánima.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Anulis septem.

Capitulum *Cant. 8, 6*

Pone me ut signáculum super cor tuum, ✝ ut signáculum super bráchium tuum ; * quia fortis est ut mors diléctio.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Ancílla fidélis.

Capitulum *Cant. 2, 13-14*

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni : ✝ colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ : osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis : * vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Aña 1 Casta colúmba ✝ nidíficans in cavérna macériæ sacri láteris Jesu Christi, mel suavíssimum de petra sugébat. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis de Communi Vírginum. 127*

2 Loquebátur Christus ✝ ad diléctam Gertrúdem fácie ad fáciem, sicut solet loqui homo ad amícum suum.

3 Beátæ Gertrúdis verba ✝ divíni erant amóris jácula : lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

4 Diléctæ ánimam, ✝ e cárcere córporis exeúntem, accépit Christus in ulnas suas, et cor suum illi amánter apéruit.

Capitulum, ℟. br., Hymnus et Oratio ut in I Vesperis. 750

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif., Aña Apparuérunt † cæléstes spíritus de cælo descendéntes ad terram, qui Gertrúdem ad paradísi gáudia modulátis vócibus invitábant : Veni, veni, dómina, quia te exspéctant cæli delíciæ, allelúja, allelúja.

Et fit Commem. sequentis.

Die 18 Novembris

IN DEDICATIONE BASILICARUM SS. PETRI ET PAULI Apostolorum

Duplex majus

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiæ, 163* præter Lectiones ut infra.

IN I NOCTURNO

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Lectio I — *Cap. 2, 1-17*

Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa vero cívitas aurum mundum símile vitro mundo. Et fundaménta muri civitátis omni lápide pretióso ornáta. Fundaméntum primum jaspis, secúndum sapphírus, tértium chalcedónius, quartum smarágdus, quintum sárdonyx, sextum sárdius, séptimum chrysólithus, octávum berýllus, nonum topázius, décimum chrysóprasus, undécimum hyacínthus, duodécimum amethýstus.

℟. In dedicatióne templi † decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et in.

Lectio II

Et duódecim portæ duódecim margarítæ sunt per síngulas, et síngulæ portæ erant ex síngulis margarítis, et platéa civitátis aurum mundum, tamquam vitrum perlúcidum. Et templum non vidi in ea ; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, et Agnus.

℟. Fundáta est † domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Lectio III

Et cívitas non eget sole neque luna, ut lúceant in ea; nam cláritas Dei illuminávit eam, et lucérna ejus est Agnus. Et ambulábunt gentes in lúmine ejus, et reges terræ áfferent glóriam suam et honórem in illam.

℟. Bénedic, † Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi.

Lectio IV

Et portæ ejus non claudéntur per diem, nox enim non erit illic. Et áfferent glóriam et honórem géntium in illam. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum aut abominatiónem fáciens et mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni.

℟. Terríbilis est † locus iste : non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli : * Vere étenim Dóminus est in loco isto, et ego

nesciébam. ℣. Vidit Jacob in somnis scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et Angelos Dei descendéntes et ascendéntes per eam, et ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN II NOCTURNO

Lectio V

Ex locis sacris quæ olim apud Christiános veneratiónem habuérunt, illa celebérrima et frequentíssima fuérunt, in quibus cóndita Sanctórum córpora, vel áliquod Mártyrum vestígium aut monuméntum esset. In quorum número sanctórum locórum, in primis semper fuit insígnis ea Vaticáni pars, quam sancti Petri Confessiónem appellábant. Nam eo Christiáni ex ómnibus orbis terræ pártibus, tamquam ad fídei petram et Ecclésiæ fundaméntum conveniéntes, locum, Príncipis Apostolórum sepúlcro consecrátum, summa religióne ac pietáte venerabántur.

℟. Orántibus † in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio VI

Illuc Constantínus Magnus imperátor octávo die post suscéptum baptísmum venit, depositóque diadémate, et humi jacens, vim lacrimárum profúdit. Mox sumpto ligóne ac bidénte, terram éruit; índeque duódecim terræ cóphinis, honóris causa duódecim Apostolórum, ablátis, ac loco basílicæ Príncipis Apostolórum designáto, ecclésiam ædificávit. Quam sanctus Silvéster Papa décimo quarto Kaléndas Decémbris, eo modo quo Lateranénsem ecclésiam quinto Idus Novémbris consecráverat, dedicávit, et in ea altáre lapídeum, chrísmate delibútum, eréxit; atque ex eo témpore sancívit, ne deínceps altária nisi ex lápide fíerent.

℟. O quam metuéndus est † locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio VII

Idem beátus Silvéster basílicam sancti Pauli Apóstoli, in via Ostiénsi ab eódem Constantíno imperatóre magnificentíssime ædificátam, dedicávit. Quas basílicas idem imperátor multis prædiis attribútis locupletávit, ac munéribus amplíssimis exornávit. Porro Vaticánam basílicam vetustáte jamprídem collabéntem, ac proptérea multórum Pontíficum pietáte látius ac magnificéntius a fundaméntis eréctam, Urbánus octávus hac eádem recurrénte die anni millésimi sexcentésimi vigésimi sexti, solémni ritu consecrávit.

℟. Mane † surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.

Lectio VIII

Basílicam vero Ostiénsem, quum dira incéndii vis anno millésimo octingentésimo vigé-

simo tértio pénitus consumpsísset, indeféssa quátuor Pontíficum cura splendídius quam ántea eréctam, et ab intéritu véluti vindicátam, Pius nonus, auspicatíssimam nactus occasiónem, qua dogma de Immaculáta beátæ Maríæ Vírginis Conceptióne, nuper ab ipso proclamátum, ingéntem cardinálium et episcopórum númerum ex díssitis étiam cathólici orbis regiónibus Romam attráxerat; die décima Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti, tanta circúmdatus purpuratórum patrum et antístitum coróna, solémniter dedicávit, ejúsque celebritátis memóriam hac die recoléndam decrévit.

℟. Quam diléeta † tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit, et déficit ánima mea * In átria Dómini. ℣. Qui hábitant in domo tua, Dómine, in sæculum sæculi laudábunt te. In átria. Glória Patri. In átria.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 19, 1-10*

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Lib. 27 Moral. in c. 46, n. 79

Si veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur: Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc evangélicæ históriæ verba testántur, quia Zachæus, cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea, † domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. Et pulsánti.

Lectio X

Pusíllus ítaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit: quia, qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit; quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit.

℟. Lápides † pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

Lectio XI

Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcípitur stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius, quam

amíssa non quærere, possésså rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, immo adjúnctis áliis patiéntiam præbére? Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit: Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas; et rursum: Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram.

℟. Benedíctus es † in templo sancto glóriæ tuæ, quod ædificátum est * Ad laudem et glóriam nóminis tui, Dómine. ℣. Benedic domum istam, quam ædificávi. Ad laudem.

Lectio XII

Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur: quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum, ut est, sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen, Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt, qui sibi sapiéntes esse vidéntur; quia, ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

℟. Vidi † civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam: * Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: * Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. ℣. Et ipsi pópulus ejus erunt: et ipse Deus cum eis erit eórum Deus. Et audívi. Glória Patri. Ecce.

Evangelium Ingréssus Jesus. 176*
Oratio Deus, qui nobis. 177*

Si hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legitur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Lectio XII

Ex locis sacris, quæ ab inítio apud Christiános veneratiónem habuérunt, insígnis semper hábita est Conféssio sancti Petri in Vaticánis, Príncipis Apostolórum sepúlcro consecráta. Illuc Constantínus magnus perrexísse tráditur, et sumpto ligóne ac bidénte terram eruísse, ac locum designásse basílicæ, quam suis súmptibus ipse ædificávit. Eam sanctus Silvéster Papa décimo quarto Kaléndas Decémbris dedicávit, et ex eo témpore præscrípsit, ne deínceps altária nisi ex lápide fíerent. Quam, vetustáte jamprídem collabéntem, ac multórum Pontíficum pietáte magnificéntius a fundaméntis eréctam, Urbánus octávus eádem die, anno millésimo sexcentésimo vigésimo sexto, solémniter dedicávit. Itémque basílicam sancti Pauli Apóstoli, in via Ostiénsi ab eódem Constantíno imperatóre sumptuosíssime exstrúctam, et a sancto Silvéstro Papa item consecrátam, ac, diro incéndio consúmptam, indeféssa quátuor Pontíficum cura splendídius quam ántea eréctam; Pius nonus, auspicatíssimam nactus occasiónem definitiónis dógmatis de Immaculáta beátæ Vírginis Maríæ Conceptióne, solémni antístitum coróna circúmdatus, consecrávit.

℟. In dedicatióne templi † decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et in. Glória Patri. Et in.

In II Vesperis Commem. S. Pontiani Papæ et Martyris.

Die 19 Novembris

S. PONTIANI Papæ et Mart.

Ad Vesperas, Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Pontiáni Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Die 21 Novembris

IN PRÆSENTATIONE B. MARIÆ V.

Duplex majus

Omnia ut in Communi Festorum B. Mariæ V. 187* præter sequentia :

IN I VESPERIS

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif., Aña Beáta Dei Génitrix, María, † Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátam Maríam semper Vírginem, Spíritus Sancti habitáculum, hodiérna die in templo præsentári voluísti : præsta, quæsumus ; ut, ejus intercessióne, in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et fit Commem. S. Columbani Abbatis,

Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Columbáni Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In fine Hymnorum dicitur: Glória tibi, Dómine, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

In I Nocturno Lectiones Ego sapiéntia. 192*

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Joánnis Damascéni de fide orthodóxa

Lectio V *Lib. 4, Cap. 15*

Jóachim lectíssimam illam ac summis láudibus dignam mulíerem Annam matrimónio sibi copulávit. Verum, quemádmodum prisca illa Anna, cum sterilitátis morbo laboráret, per oratiónem ac promissiónem, Samuélem procreávit ; eódem modo hæc étiam, per obsecratiónem et promissiónem, Dei Genitrícem a Deo accépit, ut ne hic quoque cuíquam ex illústribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit (id enim Maríæ nómine significátur). Vere étenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est, cum Creatóris Mater éxstitit.

℟. Sicut cedrus † exaltáta sum in Líbano, et sicut cyprés-sus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio VI

In lucem autem éditur in domo probáticæ Jóachim, atque ad templum addúcitur. Ac deínde, in domo Dei plantáta atque per Spíritum sagináta, instar olívæ frugíferæ virtútum ómnium domicílium effícitur; ut quæ vidélicet ab omni hujúsce vitæ et carnis concupiscéntia mentem abstraxísset, atque ita vírginem una cum córpore ánimam conservásset, ut eam decébat, quæ Deum sinu suo exceptúra erat.

℟. Quæ est ista, † quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus

Lectio VII *Lib. 2, post init.*

Talis fuit María, ut ejus uníus vita ómnium sit disciplína. Si ígitur auctor non dísplicet, opus probémus; ut, quæcúmque sibi ejus exóptat præmium, imitétur exémplum. Quantæ in una vírgine spécies virtútum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexíllum fídei, devotiónis obséquium; virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occúrret! quantas complé-xa, ad Dóminum trahet, dicens: Hæc torum fílii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto servávit pudóre!

℟. Ornátam † monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Lectio VIII

Quid ergo éxsequar cibórum parsimóniam, officiórum redundántiam: álterum ultra natúram superfuísse, álterum pene ipsi natúræ defuísse? Illic nulla intermíssa témpora, hic congeminátos jejúnio dies. Et, si quando reficiéndi successísset volúntas, cibus plerúmque óbvius, qui mortem arcéret, non delícias ministráret. Dormíre non prius cupíditas quam necéssitas fuit; et tamen, cum quiésceret corpus, vigiláret ánimus, qui frequénter in somnis aut lecta répetit, aut somno interrúpta contínuat, aut dispósita gerit, aut geránda prænúntiat.

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a grádibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Loquénte Jesu. 198* In IX ℟. loco Festivitátem, dicitur Præsentatiónem.

Si hoc Festum impediatur, prætérquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis, pro XII Lect. sumuntur Lectiones V et VI Ex libro sancti Joánnis Damascéni de fide orthodóxa. Jóachim

lectíssimam... exceptúra erat, ut in II Nocturno 762 cum ℟. Sancta † et immaculáta de Communi Festorum B. Mariæ V. 193*

In Laudibus fit Commem. S. Columbani,

Aña Euge, † serve bone et fidélis,quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam,intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra. 762

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis de Communi Festorum B. Mariæ V. 187*

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif., Aña Beáta Dei Génitrix, María, † Virgo perpétua, templum Dómini,sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, allelúja.

Oratio ut supra in I Vesperis. 762

Et fit Commem. sequentis ut infra.

Die 22 Novembris
S. CÆCILIÆ Virg. et Mart.

Duplex majus

Ad Vesperas, si dicantur integræ, Añæ de Laudibus. 768 Psalmi, Capitulum, ℟. br. et Hymnus de Communi Virginum. 127*

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif.,Aña Est secrétum, † Valeriáne, quod tibi volo dícere: Angelum Dei hábeo amatórem, qui nímio zelo custódit corpus meum.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas : da, ut, quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitatorium et Hymnus de Communi Virginis et Martyris. 129*

IN I NOCTURNO

Aña Cæcília virgo † Almáchium superábat : Tibúrtium et Valeriánum ad corónas vocábat. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, cum reliquis de Communi Virginum. 130*

Aña Expánsis mánibus, † orábat ad Dóminum, ut eam ériperet de inimícis.Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei.

Aña Cilício † Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña Dómine † Jesu Christe, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcília seminásti Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña Beáta Cæcília † dixit ad Tibúrtium : Hódie te fáteor meum cognátum, quia amor Dei te fecit esse contemptórem idolórum. Ps. 45 Deus noster refúgium et virtus.

Aña Fiat, Dómine, cor meum † et corpus meum immaculátum, ut non confúndar. Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Lectiones De virgínibus de Communi Virginum. 133*

℟. 1 Cantántibus órganis, † Cæcília virgo in corde suo soli Dómino decantábat, dicens : * Fiat, Dómine, cor meum et cor-

pus meum immaculátum, ut non confúndar. ℣. Biduánis et triduánis jejúniis orans, commendábat Dómino quod timébat. Fiat.

℟. II O beáta Cæcília, † quæ duos fratres convertísti, Almáchium júdicem superásti, * Urbánum epíscopum in vultu angélico demonstrásti. ℣. Quasi apis argumentósa Dómino deservísti. Urbánum.

℟. III Virgo gloriósa † semper Evangélium Christi gerébat in péctore, et non diébus neque nóctibus vacábat * A collóquiis divínis et oratióne. ℣. Expánsis mánibus orábat ad Dóminum, et cor ejus igne cæléstì ardébat. A collóquiis.

℟. IV Dum auróra † finem daret, Cæcília dixit: * Eja, mílites Christi, abjícite ópera tenebrárum, et induímini arma lucis. ℣. Cæcília valedícens frátribus, et exhórtans eos, dixit. Eja. Glória Patri. Eja.

IN II NOCTURNO

Aña Cæcília † me misit ad vos, ut ostendátis mihi sanctum Urbánum; quia ad ipsum hábeo secréta, quæ pérferam. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam, cum reliquis. 134*

Aña Triduánas † a Dómino popósci indúcias, ut domum meam ecclésiam consecrárem. Ps. 86 Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Aña Crédimus † Christum Fílium Dei verum Deum esse, qui sibi talem elégit fámulam. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Aña Nos sciéntes † sanctum nomen ejus, omníno negáre non póssumus. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Tunc Valeriánus † perréxit, et, signo quod accéperat, invénit sanctum Urbánum. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia.

Aña Accínxit † fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum; ideóque lucérna ejus non exstinguétur in sempitérnum. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio V

Cæcília, Virgo Romána, nóbili génere nata, a prima ætáte christiánæ fídei præcéptis institúta, virginitátem suam Deo vovit. Sed, cum póstea, contra suam voluntátem, data esset in matrimónium Valeriáno, prima nuptiárum nocte hunc cum eo sermónem hábuit: Ego, Valeriáne, in Angeli tutéla sum, qui virginitátem meam custódit; quare ne quid in me commíttas, quo ira Dei in te concitétur. Quibus verbis commótus Valeriánus, illam attíngere non est ausus; quin étiam áddidit, se in Christum creditúrum, si eum Angelum vidéret.

℟. Cilício † Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat, * Tibúrtium et Valeriánum ad corónas vocábat. ℣. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. Tibúrtium.

Lectio VI

Cui Cæcília, cum sine baptísmo negáret id fíeri posse, incénsus cupiditáte vidéndi An-

gelum, se baptizári velle respóndit. Quare hortátu Vírginis ad Urbánum Papam, qui propter persecutiónem in Mártyrum sepúlcris via Appia latébat, véniens, ab eo baptizátur. Inde ad Cæcíliam revérsus, orántem et cum ea Angelum divíno splendóre fulgéntem invénit.

℟. Cæcíliam † intra cubículum orántem invénit, et juxta eam stantem Angelum Dómini: * Quem videns Valeriánus, nímio terróre corréptus est. ℣. Angelus Dómini descéndit de cælo, et lumen refúlsit in habitáculo. Quem videns.

Lectio VII

Quo aspéctu obstupefáctus, ut primum ex timóre confirmátus est, Tibúrtium fratrem suum accérsit; qui, a Cæcília Christi fide imbútus et ab eódem Urbáno baptizátus, ipse étiam ejúsdem Angeli, quem frater ejus víderat, aspéctu dignátus est. Utérque autem paulo post, Almáchio præfécto, constánter martýrium súbiit. Qui mox Cæcíliam comprehéndi ímperat, ab eáque primum, ubi Tibúrtii et Valeriáni facultátes sint, exquírit. Cui, cum Virgo ómnia illórum paupéribus distribúta esse respondísset, eo furóre concitátus est, ut eam, in ipsíus ædes redúctam, in bálneo combúri jússerit.

℟. Dómine † Jesu Christe, Pastor bone, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcília seminásti: * Cæcília fámula tua quasi apis tibi argumentósa desérvit. ℣. Nam sponsum, quem quasi leónem ferócem accépit, ad te quasi agnum mansuetíssimum destinávit. Cæcília.

Lectio VIII

Quo in loco cum diem noctémque ita fuísset, ut ne flamma quidem illam attíngeret, eo immíssus est cárnifex, qui ter secúri ictam, cum caput abscíndere non potuísset, semivívam relíquit. Illa tríduo post, sextodécimo Kaléndas Octobris, Alexándro imperatóre, dúplici virginitátis et martýrii palma decoráta, evolávit in cælum. Cujus corpus ab ipso Urbáno Papa in Callísti cœmetério sepúltum est, in ejus ædibus ecclésia ipsíus Cæcíliæ nómine consecráta. Ejus et Urbáni ac Lúcii Pontíficum, Tibúrtii, Valeriáni et Máximi córpora, a Pascháli primo, Pontífice, inde transláta in Urbem, in eádem sanctæ Cæcíliæ ecclésia cóndita sunt.

℟. Veni, † Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum. Glória Patri. Et cum.

IN III NOCTURNO

Aña Virgo gloriósa † semper Evangélium Christi gerébat in péctore suo, et non diébus neque nóctibus, a collóquiis divínis et oratióne cessábat. Cantica Obaudíte me, divíni fructus. 138*

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 25*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 78 alias 79 in Matth. n. 1

Quam ob causam in persóna vírginum hanc parábolam profert, nec qualemcúmque persónam sine discrímine súbjicit? Magna quædam de virginitáte disserúerat, dicens : Sunt eunúchi, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum; et, Qui potest cápere, cápiat. Nec ignorábat, de virginitáte magnam esse vulgo existimatiónem, quippe cum sit ea res natúra sublímis: quod inde patet, quia neque in véteri Testaménto a priscis illis sanctísque viris culta fuit, et in novo nulla legis necessitáte jubétur. Non enim id imperávit, sed fidélium voluntáti permísit. Unde et Paulus ait: De virgínibus autem præcéptum Dómini non hábeo; et laudo quidem eum, qui hoc sectátur institútum, noléntem autem non cogo, neque eam rem præcéptum fácio.

℟. Beáta Cæcília † dixit Tibúrtio: Hódie te fáteor meum esse cognátum, quia amor Dei te fecit esse * Contemptórem idolórum. ℣. Sicut enim amor Dei mihi tuum fratrem cónjugem fecit, ita te mihi cognátum fecit esse. Contemptórem.

Lectio X

Quóniam ígitur et magna res erat, ac de ea apud multos magna erat existimátio, ne quis, ea perfécta, se totum perfecísse putáret ac cétera neglígeret, hanc parábolam pósuit; ut osténderet, virginitátem, quamvis cétera hábeat, si misericórdiæ bonis carúerit, cum fornicatóribus éjici. Ac mérito quidem inhumánum ac misericórdia caréntem cum illis cóllocat; fornicátor enim córporum, istæ vero pecuniárum cupiditáte vincúntur.

℟. Cæcília † me misit ad vos, ut ostendátis mihi sanctum antístitem; * Quia ad ipsum hábeo secréta quæ pérferam. ℣. Tunc Valeriánus perréxit, et, signo quod accéperat, invénit sanctum Urbánum. Quia.

Lectio XI

Non est autem córporum et pecúniæ par cupíditas; sed ácrior multo atque veheméntior illa córporum est. Quanto ígitur cum imbecillióre luctántur, tanto minus vénia dignæ sunt, si vincántur. Idcírco étiam fátuas appellávit; quóniam, majóri certámine superáto, in facilióre totum perdidérunt. Lámpades autem hoc loco illud ipsum virginitátis donum appéllat et sanctimóniæ puritátem; óleum vero benignitátem, eleemósynam, impénsum indigéntibus auxílium.

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis :* Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Lectio XII

Tardánte autem sponso, dormitavérunt omnes, et dormiérunt. Non parvum témporis rursus spátium interjéctum osténdit, ut discípulos, regnum ipsíus mox futúrum exspectántes, ab ea opinióne dedúceret; id enim illi sperábant: quaprópter crebro ab hujúsmodi eos spe révocat. Ad hoc, illud quoque índicat, somnum quemdam esse mortem. Dormiérunt, inquit; média autem nocte clamor factus est: vel, ut in eádem parábola persístat, vel rursus osténdit in nocte futúram esse resurrectiónem. Clamórem étiam Paulus commémorat, dicens: In jussu, in voce Archángeli, in novíssima tuba descéndet de cælo.

℟. Spécie tua † et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, de Communi. 140*

Si hoc Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dñicis.

Lectio XII

Cæcília, virgo Romána, nóbili génere nata, a prima ætáte virginitátem suam Deo vovit. Sed, cum invíta núptui data esset Valeriáno, huic persuásit, ut ipsam illibátam relínqueret, et ad beátum Urbánum Papam iret, ut, accépto baptísmate, dignus fíeret, qui Angelum Cæcíliæ protectórem vidéret. Quod cum Valeriánus obtinuísset, fratrem suum Tibúrtium convértit ad Christum, ita ut ambo paulo post sub Almáchio præfécto martýrium subíerint. Cæcília autem ab eódem Almáchio comprehénsa, quod illórum facultátes in páuperes distribuísset, in bálneo combúri jussa est. Sed, cum flamma eam attíngere non audéret, ibídem secúri ter percússa, et semivíva relícta, post tríduum virginitátis et martýrii palmam est consecúta, et in cœmetério Callísti sepúlta. Ejus, et Urbáni ac Lúcii Pontíficum, Tibúrtii, Valeriáni et Máximi córpora, a Pascháli Papa primo in Urbem transláta, in ecclésia, ipsíus sanctæ Cæcíliæ nómine consecráta, cóndita sunt.

℟. Cantántibus órganis, † Cæcília virgo in corde suo soli Dómino decantábat, dicens: * Fiat, Dómine, cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confúndar. ℣. Biduánis et triduánis jejúniis orans, commendábat Dómino quod timébat. Fiat. Glória Patri. Fiat.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Cantántibus órganis, † Cæcília Dómino decantábat, dicens: Fiat cor meum immaculátum, ut non confúndar. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Valeriánus † in cubículo Cæcíliam cum Angelo orántem invénit.

3 Cæcília † fámula tua, Dómine, quasi apis tibi argumentósa desérvit.

4 Benedíco te, † Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis exstínctus est a látere meo.

5 Triduánas † a Dómino popósci indúcias, ut domum meam ecclésiam consecrárem.

Capitulum *2 Cor. 10, 17-18*

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; * sed quem Deus comméndat.

℟.br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória,
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened., Aña Dum auróra † finem daret, Cæcília exclamávit, dicens: Eja, mílites Christi, abjícite ópera tenebrárum, et indúimini arma lucis.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da, ut, quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Valeriánus.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Cæcília.

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Triduánas.

Capitulum *Eccli. 51, 13-14*

Dómine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. † Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, * et in témpore superbórum sine adjutório.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Añæ ut supra in Laudibus. 768

Psalmi de Communi Virginum. 127*

Capitulum ut in Laudibus.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvábit.

Hymnus ut supra ad Laudes.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif., Aña Virgo gloriósa † semper Evangélium Christi gerébat in péctore suo, et non diébus neque nóctibus, a collóquiis divínis et oratióne cessábat.

Et fit Commem. S. Clementis Papæ et Martyris.

Aña Orémus omnes † ad Dóminum Jesum Christum, ut Confessóribus suis fontis venam apériat.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beáti Cleméntis Mártyris tui atque Pontíficis solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

Postea S. Felicitatis Martyris.

Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quæréntí bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, beátæ Felicitátis Mártyris tuæ solémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur et précibus. Per Dóminum.

Die 23 Novembris
S. CLEMENTIS I Papæ et Mart.

Duplex

Si I Vesperæ sint integræ de S. Clemente, Añæ erunt de Laudibus, Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. 4*

Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in Communi unius Martyris, 28*

℣. Glória et honóre, et Aña ad Magnificat Orémus omnes, ut supra.

AD MATUTINUM

Invitatorium et Hymnus de Communi unius Martyris. 29*

IN I NOCTURNO

Añæ, Psalmi et ℣. de Feria occurrenti ut in Psalterio.

De Actibus Apostolórum

Lectio I *Cap. 20, 17-27*

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quóminus annuntiárem vobis, et docérem vos públice et per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pæniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem: quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans: nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent.

℟. Oránte † sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei, * De sub cujus pede fons vivus emánat: flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei. ℣. Vidi supra montem Agnum stantem. De sub.

Lectio II

Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo con-

súmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei. Et nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis.

℟. Omnes † una voce dixérunt: Ora pro nobis, sancte Clemens; * Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. ℣. Non meis méritis ad vos me misit Dóminus, vestris corónis partícipem fíeri. Ut digni.

Lectio III

Clemens Románus, discípulus beáti Petri, septem Urbis regiónes divísit septem notáriis, síngulas síngulis attríbuens, qui passiónes Mártyrum et res ab eis gestas, diligentíssime conquisítas, lítteris mandárent. Multa scripsit et ipse accuráte et salutáriter, quibus christiánam religiónem illustrávit. Cum autem doctrína ac vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convérteret, a Trajáno imperatóre relegátus est trans mare Pónticum, in solitúdine urbis Chersónæ; in qua duo míllia Christianórum réperit, qui ab eódem Trajáno condemnáti fúerant. Cum multos ibi infidéles ad Christi fidem convertísset, jussu ejúsdem imperatóris, alligáta ad ejus collum ánchora, in mare præcipitátus, martýrio coronátus est. Ejus corpus, Nicoláo primo Pontífice Romam translátum, in ecclésia, quæ ejus nómine ántea fúerat dicáta, honorífice recónditum est.

℟. Dedísti, Dómine, † habitáculum Mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, angélicis mánibus præparátum: * Iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua. ℣. Dedísti, Dómine, Sanctis tuis viam in mari, et in flumínibus sémitam. Iter. Glória Patri. Iter.

Si sumendæ sint Lectiones de aliquo Initio Scripturæ in Hebdomada impeditæ, eæ leguntur loco Lectionum ex Actibus Apostolorum, cum ℟℟. de Festo, ut supra.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Oránte † sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Non meis méritis † ad vos me misit Dóminus, vestris corónis partícipem fíeri.

3 Vidi supra montem † Agnum stantem, de sub cujus pede fons vivus emánat.

4 De sub cujus pede † fons vivus emánat: flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei.

5 Omnes gentes † per gyrum credidérunt Christo Dómino.

Capitulum *Jac. 1, 12*

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: † quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

Hymnus

Martyr Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus :

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum.Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened., Aña Cum iter ad mare cepísset, † pópulus voce magna clamábat : Dómine Jesu Christe,salva illum; et Clemens cum lácrimis dicébat : Súscipe, Pater, spíritum meum.

Oratio

Deus,qui nos ánnua beáti Cleméntis Mártyris tui atque Pontíficis solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Felicitatis :

Aña Date ei † de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, beátæ Felicitátis Mártyris tuæ solémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur et précibus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Non meis méritis.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM

Aña Vidi supra montem.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℣. Posuísti,Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD NONAM

Aña Omnes gentes.

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

IN II VESPERIS

Vesperæ de S. Clemente : Añæ de Laudibus ut supra 771. Psalmi ut in II Vesperis de Communi unius Martyris 41* ; a Capitulo fit de S. Joanne a Cruce, ut infra ; Commem. præcedentis et S. Chrysogoni Mart.

Die 24 Novembris

S. JOANNIS A CRUCE
Confessoris et Ecclesiæ Doctoris

Duplex *(m. t. v.)*

Capitulum, ℟. br. et Hymnus de Communi Confessoris non Pontificis. 102*

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif., Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánnes, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui sanctum Joánnem, Confessórem tuum atque Doctórem, perféctæ sui abnegatiónis et Crucis amatórem exímium effecísti : concéde; ut, ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam assequámur ætérnam. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. præcedentis Festi S. Clementis :

Aña Dedísti, Dómine, habitáculum † Mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, angélicis mánibus præparátum : iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus qui nos annua ut supra ad Laudes. 772

Postea fit Commem. S. Chrysogoni Martyris

Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris : ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysógoni Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Ubi integræ Vesperæ dicuntur de S. Clemente, Añæ dicuntur de Laudibus, Psalmi ut in II Vesperis de Communi unius Martyris, 41*. Capitulum, ℟. br. et Hymnus de eodem Communi, 28* ℣. Justus ut palma et Aña ad Magnificat Dedísti, Dómine, habitáculum ut supra. Oratio ut ad Laudes. Postea fit Commem. S. Joannis a Cruce Conf. et Ecclesiæ Doctoris ac S.Chrysogoni Martyris ut supra.

AD MATUTINUM

Lectiones 1 et 2 de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

Lectio III

Joánnes a Cruce Fontíberi in Hispánia piis paréntibus natus, a primis annis certo innótuit, quam Deíparæ Vírgini futúrus esset accéptus; nam quinquénnis in púteum lapsus, ejúsdem manu sublátus, incólumis evásit. Adoléscens hospítio páuperum ægrotántium Metýmnæ Campi fámulum amantíssime se addíxit; tum beátæ Maríæ Vírginis de monte Carmélo institútum ampléxus, et sacérdos ex obediéntia factus, primitívam Régulam proféssus est. Strictióris disciplínæ promovéndæ ardóre succénsus, sanctæ Terésiæ, a qua inter purióres et excellentióres ánimas Ecclésiam Dei tunc témporis illustrántes habebátur, comes divínitus datus est ad primævam Carméli Ordinis observántiam inter fratres instaurándam. Quo in ópere eníxe cum laborásset, et multa esset passus, interrogátus a Christo, quid præmii pro tot labóribus pósceret, respóndit : Dómine, pati et contémni pro te. Libros de mýstica theología, cælésti sapiéntia refértos, conscrípsit. Tandem Ubédæ, diro morbo patientíssime toleráto, obdormívit in Dómino, anno millésimo quingentésimo nonagésimo primo, ætátis quadra-

gésimo nono. Eum, plúrimis ante et post óbitum fulgéntem signis, Benedíctus décimus tértius Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit, et Pius undécimus ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Laudibus fit Commem. S. Chrysogoni

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio ut supra. 773

In II Vesperis ℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif., Aña O Doctor óptime et

Oratio ut supra. 773

Deinde fit Commem. S. Catharinæ Virginis et Martyris, ut infra.

Die 25 Novembris

S. CATHARINÆ Virg. et Mart.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Deus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sínai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ Vírginis et Mártyris tuæ mirabíliter collocásti: præsta, quæsumus; ut, ejus méritis et intercessióne, ad montem, qui Christus est, perveníre valeámus: Qui tecum vivit et regnat.

Ad Laudes, Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quæénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Die 26 Novembris

S. SILVESTRI Abbatis O. N.

Duplex

Oratio

Clementíssime Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbátem, sæculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem, ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es: te súpplices exorámus; ut, ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectiones I et II de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

Lectio III

Silvéster, Auximi in Picéno nóbili génere ortus, puerílem ætátem lítteris ac bonis móribus mirífice exornávit. Sacris lítteris rite imbútus, et canónicus factus, exémplo et sacris conciónibus pópulo opem tulit. Inter funus nóbilis cujúsdam defúncti, in apérto túmulo formósi viri suíque propínqui defórme cadáver conspíciens: Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox in solitúdinem, majóris perfectiónis stúdio, secéssit, ibíque vigíliis, orationi-

bus, jejuniísque déditus fuit. Ut autem magis latéret hómines, várias mutávit sedes, ac tandem ad montem Fanum, locum eo témpore desértum, in honórem sancti Patris Benedícti templum eréxit, congregationísque Silvestrinórum fundaménta jecit. Ibi mira sanctitáte mónachis præfúlsit; spíritu prophetíæ, potestáte in dæmones, aliísque donis enítuit, quæ semper profúnda humilitáte conservávit. Obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo ducentésimo sexagésimo séptimo.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam:* Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Die 28 Novembris

Si hodie fuerit Sabbatum, fit Officium de Vigilia anticipata S. Andreæ Ap., ut sequenti die notatur, omissa tamen Commem. S. Saturnini Martyris, quæ tunc fit in Officio Dominicæ sequentis.

Die 29 Novembris

S. SATURNINI Mart.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Saturníni Mártyris tui concédis natalítio pérfrui: ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

IN VIGILIA S. ANDREÆ Ap.

Si hæc Vigilia venerit in Adventu, nihil fit de ea, nisi in Missa. Si vero non venerit in Adventu, fit Officium de Feria, ut pro Vigiliis Apostolorum in Communi 3* præter Lectiones et Orationem ut infra:

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I — *Cap. 1, 35-51*

In illo témpore: Stabat Joánnes et ex discípulis ejus duo. Et respíciens Jesum ambulántem, dicit: Ecce Agnus Dei. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 7 in Joann., n. 8 et 9

Quia talis erat Joánnes, amícus sponsi, non quærébat glóriam suam, sed testimónium perhibébat veritáti; numquid vóluit apud se remanére discípulos suos, ut non sequeréntur Dóminum? Magis ipse osténdit discípulis suis, quem sequeréntur. Habébant enim illum tamquam Agnum; et ille: Quid me atténditis? ego non sum Agnus; ecce Agnus Dei. De quo et supérius díxerat: Ecce Agnus Dei. Et quid nobis prodest Agnus Dei? Ecce, ait, qui tollit peccátum mundi. Secúti sunt illum, hoc audíto, duo qui erant cum Joánne.

℟℟. de Feria currenti.

Lectio II

Videámus sequéntia. Ecce Agnus Dei. Hoc Joánnes. Et audiérunt eum duo discípuli loquéntem, et secúti sunt Jesum. Convérsus autem Jesus et videns eos sequéntes se, dicit eis: Quid quæritis? Qui dixérunt: Rabbi (quod dícitur interpretá-

tum magíster),ubi hábitas? Non sic illum sequebántur, quasi jam ut inhærérent illi; nam maniféstum est,quando illi inhæsérunt, quia de navi eos vocávit. In his enim duóbus erat Andréas, sicut modo audístis; Andréas autem frater Petri erat; et nóvimus in Evangélio, quod Petrum et Andréam Dóminus de navi vocávit, dicens: Veníte post me, et fáciam vos piscatóres hóminum. Et ex illo jam inhæsérunt illi, ut non recéderent.

Lectio III

Modo ergo quod illum sequúntur isti duo, non quasi non recessúri sequúntur; sed vidére voluérunt, ubi habitáret, et fácere quod scriptum est: Limen ostiórum ejus éxterat pes tuus: surge ad illum veníre assídue; et erudíre præcéptis ejus. Osténdit eis ille, ubi manéret; venérunt, et fuérunt cum illo. Quam beátum diem duxérunt, quam beátam noctem! Quis est, qui nobis dicat, quæ audíerint illi a Dómino? Ædificémus et nosmetípsi in corde nostro, et faciámus domum, quo véniat ille et dóceat nos et colloquátur nobis.

Oratio

Quæsumus, omnípotens Deus: ut beátus Andréas Apóstolus, cujus prævenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium; ut, a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commem. S. Saturnini:

Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus, qui nos ut supra. 775

DIE 30 NOVEMBRIS

S. ANDREÆ Apostoli

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Salve, crux pretiósa, † súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. Psalmi de Communi Apostolorum. 4*

2 Beátus Andréas † orábat, dicens: Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3 Andréas Christi fámulus, † dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

4 Qui persequebántur justum, † demersísti eos, Dómine, in inférno, et in ligno crucis dux justi fuísti.

Capitulum *Rom. 10, 10-11*

Fratres: Corde enim créditur ad justítiam, † ore autem conféssio fit ad salútem. * Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Seráque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc et in perpétuum. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif., Aña Unus ex duóbus, † qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas, frater Simónis Petri, allelúja.

Oratio

Majestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus: ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitatorium et Hymnus ut in Communi Apostolorum. 6*

IN I NOCTURNO

Aña Vidit † Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei, cum reliquis de Communi Apostolórum. 6*

Aña Veníte post me, † dicit Dóminus, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. Ps. 33 Benedícam Dóminum in omni témpore.

Aña Relíctis rétibus suis, † secúti sunt Dóminum Redemptórem. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña Christus me misit † ad istam provínciam, in qua non parvum pópulum acquisívi. Ps. 46 Omnes Gentes, pláudite mánibus.

Aña Ego si crucis † patíbulum expavéscerem, crucis glóriam non prædicárem. Ps. 60 Exáudi, Deus, deprecatiónem meam.

Aña Dignum sibi Dóminus † computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúja. Ps. 63 Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános

Lectio I — *Cap. 10, 4-21*

Finis legis, Christus, ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex Lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit: Ne díxeris in corde tuo: Quis ascéndet in cælum? id est, Christum dedúcere: aut quis descéndet in abýssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo et in corde

tuo : hoc est verbum fídei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credíderis, quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℟. Cum perambuláret † Dóminus juxta mare Galilææ, vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens : * Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. ℣. Erant enim piscatóres, et ait illis. Veníte.

Lectio II

Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. Mox ut vocem † Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * Ætérnæ vitæ secútus est præmia largiéntem. ℣. Hic est, qui pro amóre Christi pepéndit in cruce, et pro lege ejus sustínuit passiónem. Ætérnæ.

Lectio III

Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt ? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt ? Quómodo autem áudient sine prædicánte ? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur ? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona ! Sed non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit : Dómine, quis crédidit audítui nostro ? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi.

℟. Doctor bonus † et amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem, quam a longe aspíciens dixit : Salve, crux, * Súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. ℣. Salve, crux, quæ in córpore Christi dedicáta es, et ex membris ejus tamquam margarítis ornáta. Súscipe.

Lectio IV

Sed dico : Numquid non audiérunt ? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico : Numquid Israël non cognóvit ? Primus Móyses dicit : Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem: in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit : Invéntus sum a non quæréntibus me : palam appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Israël autem dicit : Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℟. Cum vidísset † beátus Andréas crucem, exclamávit et dixit : Salve, crux, quámdiu fatigáris ? * Exspécta me, sicut exspectásti Dóminum et magístrum meum. ℣. O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præparáta. Exspécta. Glória Patri. Exspécta.

IN II NOCTURNO

Aña Videns Andréas crucem, † cum gáudio dicébat : Quia amátor tui semper fui, et desiderávi

te amplécti, o bona crux. Ps. 74 Confitébimur tibi, Deus. 11*

Aña Diléxit Andréam † Dóminus in odórem suavitátis. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte.

Aña Bíduo vivens † pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docébat pópulum. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Non me permíttas, Dómine, † fámulum tuum a te separári : tempus est, ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília.

Aña Andréas vero † rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

Aña Accipe me † ab homínibus, et redde me magístro meo; ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allelúja. Ps. 100 Misericórdiam et judícium.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Lectio V

Andréas Apóstolus, Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Joánnis Baptístæ, cum eum de Christo dicéntem audísset : Ecce Agnus Dei; secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eúmdem perdúxit. Cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo a prætereúnte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis : Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum; nullam interponéntes moram, et relíctis rétibus, secúti sunt eum. Post cujus passiónem et resurrectiónem, Andréas, cum in Scýthiam Európæ, quæ ei província ad Christi fidem disseminándam obtígerat, venísset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset; doctrína et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit.

℟. Homo Dei † ducebátur, ut crucifígerent eum : pópulus autem clamábat voce magna, dicens : * Innocens ejus sanguis sine causa damnátur. ℣. Cumque dúcerent eum, ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium et dicéntium. Innocens.

Lectio VI

Post, Patras Achájæ proféctus, et in ea urbe plúrimis ad veritátem evangélicam perdúctis, Ægéam procónsulem, prædicatióni evangélicæ resisténtem, libérrime increpávit, quod, qui judex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium júdicem, a dæmónibus elúsus, non agnósceret. Tum Ægéas irátus, Désine, inquit, Christum jactáre, cui simília verba nihil profuérunt, quóminus a Judæis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus líbere prædicántem, quod pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulísset, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas : Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári; cujus carnem

posteáquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus, qui sacrificátus est, ínteger persevérat et vivus.

℟. O bona crux, † quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti; áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo: * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit. ℣. Beátus Andréas expánsis mánibus ad cælum orábat, dicens : Salva me, bona crux. Ut per.

Lectio VII

Quámobrem ira accénsus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi : unde pópulus Andréam fácile liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, veheméntius rogans, ne se ad optatíssimam martýrii corónam properántem impedírent. Igitur paulo post in tribúnal prodúctum, cum Ægéas crucis extolléntem mystéria sibíque suam impietátem exprobrántem diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitári jussit.

℟. Expándi † manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi: * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. ℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líbere egit : exaltáre, qui júdicas terram, redde retributiónem supérbis. Qui ámbulant.

Lectio VIII

Addúctus Andréas ad locum martýrii, cum crucem vidísset, longe exclamáre cœpit: O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, sollícite amáta, sine intermissióne quæsíta, et aliquándo cupiénti ánimo præparáta : áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo ; ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affíxus est : in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre numquam intermíttens, ad eum migrávit, cujus mortis similitúdinem concupíerat. Quæ ómnia presbýteri et diáconi Achájæ, qui ejus passiónem scripsérunt, se ita, ut commemoráta sunt, audísse et vidísse testántur. Ejus ossa primum Constantíno imperatóre Contantinópolim, deínde Amálphim transláta sunt. Caput, Pio secúndo Pontífice, Romam allátum, in basílica sancti Petri collocátum est.

℟. Beátus Andréas † de cruce clamábat, dicens : Dómine Jesu Christe, magíster bone : * Non júbeas me depóni de ista cruce, nisi prius accípias spíritum meum. ℣. Quóniam tu es protéctor meus, Christe, in manus tuas comméndo spíritum meum. Non júbeas. Glória Patri. Non júbeas.

IN III NOCTURNO

Aña Unus ex duóbus, † qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas, frater Simónis Petri, allelúja. Cantica Vos sacerdótes Dómini vocabímini. 15*

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 4*

In illo témpore : Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fra-

trem ejus, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 5 in Evang. n. 1 et 2

Audístis, fratres caríssimi, quia ad uníus jussiónis vocem Petrus et Andréas relíctis rétibus secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc mirácula víderant, nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audíerant : et tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, et tamen vocántem sequi contémnimus?

℟. Orávit † sanctus Andréas, dum respíceret in cælum, et voce magna clamávit et dixit : Tu es Deus meus, quem vidi : ne me patiáris ab ímpio júdice depóni : * Quia virtútem sanctæ Crucis agnóvi. ℣. Tu es magíster meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféssus sum : tantúmmodo in ista voce exáudi me. Quia.

Lectio X

In cælo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet; jam jugo fídei colla Géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit, jam ruínis ejus crebrescéntibus, districti sui judícii diem propinquántem denúntiat : et tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta.

℟. Videns crucem † Andréas exclamávit, dicens : O crux admirábilis, o crux desiderábilis, o crux, quæ per totum mundum rútilas : * Súscipe discípulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit. ℣. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. Súscipe.

Lectio XI

Quid ergo, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sæculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur? Sed fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat : Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor quid aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit?

℟. Vir iste † in pópulo suo mitíssimus appáruit, sanctitáte autem et grátia plenus : * Iste est, qui assídue orat pro pópulo, et pro civitáte ista. ℣. Pro eo, ut me dilígerent, detrahébant mihi : ego autem orábam. Iste est.

Lectio XII

Sed hac in re, fratres caríssimi, afféctum debémus pótius pensáre quam censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit : multum relíquit, qui quantúmlibet parum, totum deséruit. Certe nos et hábita cum amóre possidémus, et ea, quæ mínime habémus, ex desidério quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelíquit.

℟. Diléxit † Andréam Dóminus in odórem suavitátis, dum pendéret in cruce : dignum sibi computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari : * Et ídeo amícus Dei appellátus est. ℣. Andréas Christi fámulus, dignus Dei Apósto-

lus, germánus Petri, et in passióne sócius. Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 4, 18-22

In illo témpore: Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare (erant enim piscatóres), et ait illis: Veníte post me, et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. At illi contínuo, relíctis rétibus,secúti sunt eum. Et procédens inde,vidit álios duos fratres, Jacóbum Zebedæi, et Joánnem fratrem ejus in navi cum Zebedæo patre eórum, reficiéntes rétia sua: et vocávit eos. Illi autem statim, relíctis rétibus et patre, secúti sunt eum.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Salve, crux pretiósa, † súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Beátus Andréas † orábat, dicens: Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3 Andréas Christi fámulus, † dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

4 Maximílla † Christo amábilis tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

5 Qui persequebántur justum, † demersísti eos,Dómine, in inférno, et in ligno crucis dux justi fuísti.

Capitulum *Rom. 10, 10-11*

Fratres: Corde enim créditur ad justítiam, † ore autem conféssio fit ad salútem. * Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

℞. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quórum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum. Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℞. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened., Aña Concéde nobis † hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum: ne interfícias hóminem Deo carum, justum, mansuétum et pium.

Oratio

Majestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus: ut,

sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Beátus Andréas.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Aña Andréas Christi fámulus.

Capitulum *Rom. 10, 12-13*

Non enim est distínctio Judæi et Græci: † nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui ínvocant illum. * Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟ Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Aña Qui persequebántur justum.

Capitulum *Rom. 10, 16-18*

Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. † Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

IN II VESPERIS

Añæ, Capitulum, ℟. br., Hymnus, et Oratio ut supra in I Vesperis. 776
Psalmi ut in II Vesperis de Communi Apostolorum. 17*

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif., Aña Cum pervenísset † beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit et dixit: O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præparáta: secúrus et gaudens vénio ad te, ita et tu exsúltans suscípias me discípulum ejus, qui pepéndit in te.

FESTA DECEMBRIS

Die 2 Decembris

S. PETRI CHRYSOLOGI

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

Totum Officium persolvitur ut in Communi Sanctorum 1* ordinatur.
Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre Chrysóloge, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Chrysólogum Doctórem egrégium, divínitus præmonstrátum, ad regéndam et instruéndam Ecclésiam tuam éligi voluísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio I et II de Scriptura occurrenti cum ℟℟. de Feria occurrenti.

Lectio III

Petrus, qui ob áuream ejus eloquéntiam Chrysólogi cognómen adéptus est, Foro Cornélii in Æmília honéstis paréntibus natus, a prima ætáte ánimum ad religiónem adjíciens, Cornélio Románo, tunc ejúsdem

urbis Corneliénsis epíscopo, óperam dedit; a quo diáconus mérito creátus est. A sancto Xysto Papa tértio archiepíscopus Ravénnæ, licet invítus, renuntiátus, a Ravennátibus máxima cum reveréntia suscéptus est. In pastoráli múnere exímius, ludos ab homínibus personátis fíeri sólitos ut cohibéret concióne, illud præclári dixit: Qui jocári volúerit cum diábolo, non póterit gaudére cum Christo. Vitæ suæ finem divínitus prænóscens, in pátriam se cóntulit; et, sancti Cassiáni templum ingréssus, pretiósa dona cum obtulísset, Deum eumdémque patrónum humíliter rogávit, ut benígne ánimam ejus excíperent. Migrávit ex hac vita quarto Nonas Decémbris, décimo octávo episcopátus anno. Ejus sacrum corpus prope corpus sancti Cassiáni honorífice cónditum est.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

COMMUNE SANCTORUM

1. In omnibus Festis duodecim Lectionum Apostolorum vel Evangelistarum, in Dupl. I et II clas. ac Dupl. majoribus aliorum Sanctorum, in Dedicatione Ecclesiæ, in Festis beatæ Mariæ Virginis atque in die Octava prædictorum Festorum, Officium integrum, præter ea, quæ suis locis propria assignantur, dicitur de respectivo Communi.

2. In Festis Duplicibus vero minoribus, sic persolvendum est Officium :

Ad I Vesp., nisi concurrat aliud Officium, quod habet II Vesp. integras, vel saltem usque ad Capitulum, dicuntur Psalmi et Añæ de Feria occurrenti in Psalt., nisi Festum habeat Antiphonas proprias vel peculiariter assignatas, quæ cum suis Psalmis dicendæ sunt. Añæ quæ cum Psalmis de Psalt. sumuntur, duplicantur tam ad Vesp., quam ad Matut. et Laudes.

Capitulum, ℟. breve, Hymnus, ℣., Antiphona ad **Magníficat** et Oratio dicuntur de Festo, ut in Proprio vel Communi Sanctorum.

Ad Matutinum, Invitatorium et Hymnus de Festo vel propria vel ex Communi. In I Noct. Psalmi, Antiphonæ et ℣. de Feria per Annum vel Temp. Pasch. In hieme leguntur tres Lectiones, duæ de Scriptura occurrenti, juxta Rubricam, quæ in Proprio de Tempore posita est, cum Responsoriis de Feria occurrenti ex Proprio de Tempore ; tertia de Festo, quæ ponitur in Proprio de Sanctis vel in Proprio cujusque Congregationis aut Monasterii, cum ℟.suo.

In æstate vero legitur sub una Benedictione in Psalterio Feriæ occurrentis pro Lectione brevi assignata, unica Lectio de Festo, vel, si non habeatur, de Communi cum Responsorio suo, nisi legendum sit initium Scripturæ Dominicæ impeditum vel Feriæ VI post Octavam Ascensionis Domini, quo in casu leguntur tres Lectiones cum suis Responsoriis, ut supra.

Si vero in æstate vel hieme occurrat Vigilia communis, de qua in Officio Festi facienda est Commemoratio, prætermissis Lectionibus de Scriptura, duæ Lectiones leguntur de Homilia Vigiliæ cum Responsoriis de Feria occurrenti vel Dominica præcedenti, tertia de Festo cum Responsorio suo, ut supra. Et tunc : 1 Benedictio erit : **Evangélica léctio** ; 2 **Cujus** (vel **Quorum** vel **Quarum**) **Festum** ; 3 **Ad societátem.**

In II Noct. Psalmi et Añæ de Feria occurrenti in Psalt., Capitulum et ℣. de Sancto, prout notatur in Psalt., nisi ad Sextam habeatur Capitulum proprium Festi, Oratio de Festo, qua finita, absolute inchoantur Laudes.

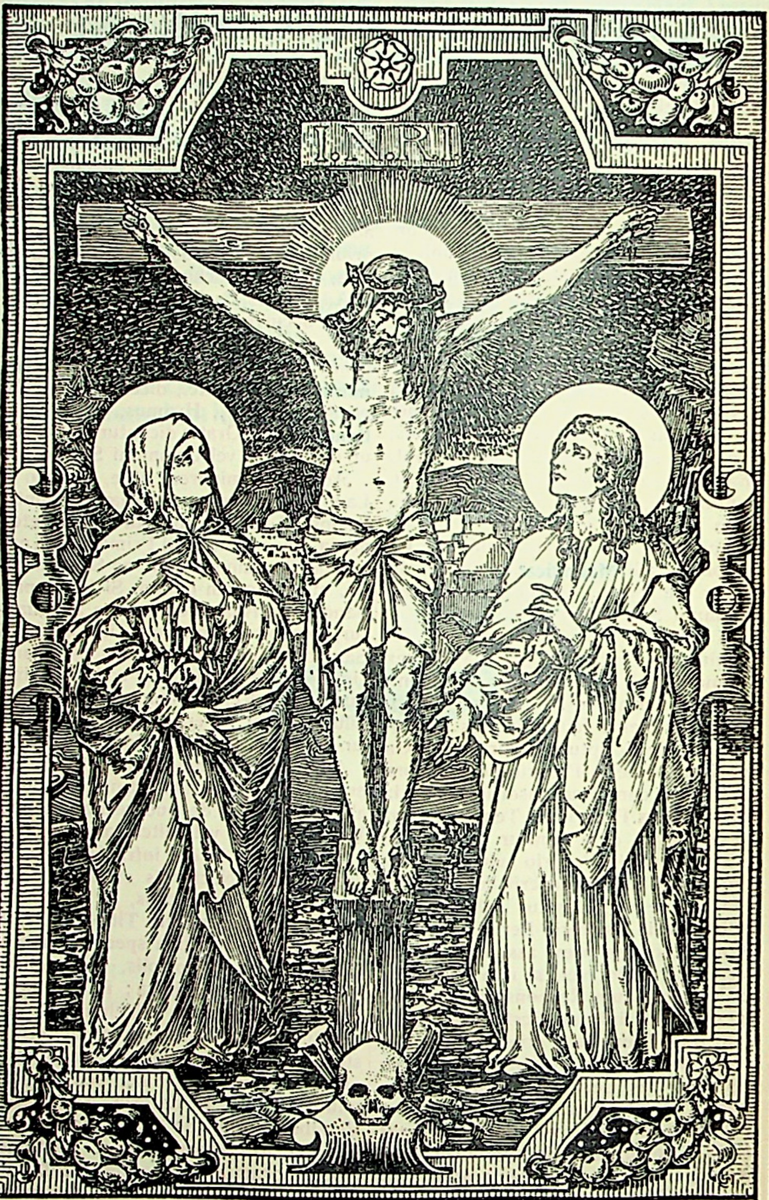
Ad Laudes Psalmi et Añæ erunt de Feria occurrenti in Psalt., nisi in Proprio de Sanctis habeantur Añæ propriæ, quæ cum Psalmis festivis **Dóminus regnávit**, etc., dicendæ sunt. Capitulum, ℟. br., Hymnus, ℣., Aña ad **Benedíctus** et Oratio dicuntur de Sancto, ut in Proprio vel Communi Sanctorum.

Ad Horas minores, Añæ, quando in Laudibus habentur propriæ, sumuntur ex ipsis Laudibus, quarta Aña prætermissa, hoc ordine : Ad Primam Aña prima, ad Tertiam secunda, ad Sextam tertia, et ad Nonam quinta. Si in Proprio Sanctorum Añæ propriæ non assignantur, sumuntur Añæ, quæ in Communi Sanctorum habentur ad Laudes, quarta similiter prætermissa, et eodem ordine, quo supra. Reliqua omnia, id est Capitulum, ℟. br., Versus et Oratio dicuntur de Festo, ut in Proprio vel Communi.

Ad II Vesp. omnia ordinantur, ut supra in I Vesp. dictum est,nisi concurrat aliud Officium, de quo recitandæ sunt Vesp. integræ vel saltem a Capitulo.

3 Officium de die infra Octavam fit cum duobus Nocturnis et tribus Lect. ac totidem Responsoriis, ut dictum est in Rubricis generalibus Tit. VII, n. 4 sq.

4 Tempore Paschali speciale habetur Commune pro Apostolis, Evangelistis et Martyribus, ut infra ; in Communi autem Confessorum, Virginum et non Virginum, Dedicationis Ecclesiæ et Festorum B. Mariæ V. omnia dicuntur ut extra Tempus Paschale, sed additur unum **Allelúja** Invitatorio, Antiphonis, Versibus eorumque Responsoriis necnon et Responsoriis post Lectiones Nocturnorum ante Versum ; Psalmi dicuntur in I et II Nocturno sub prima Antiphona,et Responsoria brevia Vesperarum et Laudum dicuntur cum duplici **Allelúja,** ut infra suis locis ponitur.

REDEMISTI NOS, DOMINE, IN SANGUINE TUO

IN VIGILIIS APOSTOLORUM

Officium fit de Feria, ut in Psalt., præter Lectiones et Orationem, quæ, nisi propria suis locis assignentur, dicuntur ut infra, cum Responsoriis tamen ut in Proprio de Tempore, in hieme de Feria currenti, in æstate vero de Dominica præcedenti, ordine in Rubr. generalibus descripto.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio I *Cap. 15, 12-16*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ
Hom. 27 in Evang., n. 1 et 2

Cum cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem; nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est, et ómnia unum præcéptum sunt? Quia quidquid præcípitur, in sola caritáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt; sic multæ virtútes ex una caritáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce caritátis.

℟℟. in Proprio de Temp. ut supra.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio II

Præcépta ergo Domínica et multa sunt, et unum: multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui, in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis, et amícos jubet dílígi in se, et inimícos propter se. Ille enim veráciter caritátem habet, qui et amícum díligit in Deo, et inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli qui díligunt próximos, sed per afféctum cognatiónis et carnis; quibus tamen, in hac dilectióne, sacra elóquia non contradícunt. Sed áliud est quod sponte impénditur natúræ, áliud quod præcéptis Domínicis ex caritáte debétur obediéntiæ.

Bened. Ad societátem.

Lectio III

Hi nimírum et próximum díligunt, et tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur; quia amórem suum non spirituáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde cum Dóminus díceret: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem; prótinus áddidit: Sicut diléxi vos. Ac si apérte dicat: Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres caríssimi, solérter intuéndum est, quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa, quæ dilígimus, auférre moliátur.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Si tamen præcedens Oratio dicta jam fuerit in Officio vel Commemoratione

de Communi Conf. Pont., tunc dicatur sequens

Oratio

Quæsumus, omnípotens Deus: ut beátus N. Apóstolus, cujus prævenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium; ut, a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

COMMUNE APOSTOLORUM

Extra Tempus Paschale

IN I VESPERIS

Aña Hoc est præcéptum meum, † ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Aña Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Aña Majórem caritátem † nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem Géntium. * Opera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum. * Laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Aña Vos amíci mei estis, † si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat,† dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus:† justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Aña Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Aña In patiéntia vestra † possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum,* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus,*cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum *Ephes. 2, 19-20*

Fratres: Jam non estis hóspites et ádvenæ; † sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo angulári lápide, Christo Jesu. ℟. Deo grátias.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui,Dómine.Super.Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum.Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif.,Aña Tradent enim vos † in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et Géntibus.

Canticum B.Mariæ V. *Luc.1,46-55*

Magníficat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Aña Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et Géntibus.

Oratio propria

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus.
Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Ætérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi triúmphat príncipem.

In his Patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Cælum replétur gáudio.

Sequens Conclusio numquam mutatur:

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut ipsórum consórtio
Jungas precántes sérvulos,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña In omnem terram † exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque ser-

mónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa:

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Aña Clamavérunt † justi, et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña Clamavérunt justi,et Dóminus exaudívit eos.

Aña Constítues eos † príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde,próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te ; fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus; * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis; circumamícta varietátibus

Adducéntur Regi ; vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Aña Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Aña Príncipes populórum † congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Aña Dedísti † hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña Dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Aña Annuntiavérunt † ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui

vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster. Absolutio Exáudi. Bened. Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio I — *Cap. 4, 1-15*

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum : sed non in hoc justificátus sum: qui autem júdicat me, Dóminus est.

℟. Ecce ego † mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio II

Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium ; et tunc laus erit unicuíque a Deo. Hæc autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo propter vos, ut in nobis discátis ; ne, supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit ? Quid autem habes, quod non accepísti ? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis ?

℟. Tóllite † jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio III

Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnátis: et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus ! Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo et Angelis et homínibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo : nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles.

℟. Dum stetéritis † ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini ; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Bened. In unitáte.

Lectio IV

Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus : persecutiónem pátimur, et sustiné-

mus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo, sed ut fílios meos caríssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres; nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Fuérunt † sine queréla ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: ídeo coronántur et accípiunt palmam. Cálicem. Glória Patri. Cálicem.

IN II NOCTURNO

Aña Exaltabúntur † córnua justi, allelúja.

Psalmus 74

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Aña Exaltabúntur córnua justi, allelúja.

Aña Annuntiavérunt † inter Gentes glóriam Dómini, in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ,

qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Annuntiavérunt inter Gentes glóriam Dómini, in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Aña Lux orta est justo, † allelúja: rectis corde lætítia, allelúja.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Lux orta est justo, allelúja: rectis corde lætítia, allelúja.

Aña Déxtera Dómini † salvávit eos, et bráchium sanctum ejus, allelúja.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: † moveátur mare et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña Déxtera Dómini salvávit eos, et bráchium sanctum ejus, allelúja.

Aña Custodiébant † testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.

Aña Perambulábant † in innocéntia cordis sui, in médio domus tuæ.

Psalmus 100

Misericórdiam et judícium * cantábo tibi, Dómine :

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam : *qui lóquitur iníqua,non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Aña Perambulábant in innocéntia cordis sui, in médio domus tuæ.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Gregórii Papæ

Hom. 30 in Evang., n. 7 et 8

Lectio V

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo

sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi† conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti sunt.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini, Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset.

℟. Beáti estis, † cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus. Certe, iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percúlsus, dum mori tímuit, Vitam negávit.

℟. Isti sunt † triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exsístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant; Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Constítues eos † príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus : nimis confortátus est principátus eórum. In omni. Glória Patri. In omni.

IN III NOCTURNO

Aña Gaudéte † et exsultáte, quia nómina vestra scripta sunt in cælis, dicit Dóminus.

Canticum Isaiæ *Is. 61, 6-9*

Vos sacerdótes Dómini vocabímini : * minístri Dei nostri, dicétur vobis :

Fortitúdinem Géntium comedétis, * et in glória eárum superbiétis.

Pro confusióne vestra dúplici, et rubóre, * laudábunt partem suam :

Propter hoc in terra sua duplícia possidébunt, * lætítia sempitérna erit eis.

Quia ego Dóminus díligens judícium, * et ódio habens rapínam in holocáusto :

Et dabo opus eórum in veritáte, * et fœdus perpétuum fériam eis.

Et scient in Géntibus semen eórum, * et germen eórum in médio populórum :

Omnes, qui víderint eos, cognóscent illos, * quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus.

Canticum *Sapient. 3, 7-9*

Fulgébunt justi, * et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent.

Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, * et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo, intélligent veritátem : * et fidéles in dilectióne acquiéscent illi :

Quóniam donum * et pax est eléctis ejus.

Canticum *Ibid. 10, 17-21*

Réddidit Deus justis mercédem labórum suórum, * et dedúxit illos in via mirábili,

Et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum per noctem :

Tránstulit illos per Mare Rubrum, * et transvéxit illos per aquam nímiam.

Inimícos autem illórum demérsit in mare, * et ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideo justi tulérunt spólia impiórum, * et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum,

Et victrícem manum tuam laudavérunt páriter : † quóniam sapiéntia apéruit os mutórum, * et linguas infántium fecit disértas.

Aña Gaudéte et exsultáte, quia nómina vestra scripta sunt in cælis, dicit Dóminus.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Homilia et Evangelium, ut notantur in Proprio Sanctorum.

℟. IX Isti sunt † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Bened. Ille nos benedícat.

℟. X Isti sunt † viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. Quorum.

Bened. Cujus (vel Quorum) Festum cólimus, ipse (vel ipsi) intercédant.

℟. XI Qui sunt isti, † qui ut nubes volant : * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas ? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Et quasi.

Bened. Ad societátem.

℟. XII Non sunt loquélæ, † neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus : nimis confortátus est principátus eórum. In omnem. Glória Patri. In omnem.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Hoc est præcéptum meum, † ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Majórem caritátem † nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

3 Vos amíci mei estis, † si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

4 Beáti pacífici, † beáti mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt.

5 In patiéntia vestra † possidébitis ánimas vestras.

Capitulum *Ephes. 2, 19-20*

Fratres : Jam non estis hóspites et ádvenæ ; † sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo angulári lápide, Christo Jesu.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus :

Ut, cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened., Aña Vos qui reliquístis † ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Oratio propria

AD TERTIAM

Aña Majórem caritátem.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Aña Vos amíci mei estis.

Capitulum *Act. 5, 12*

Per manus autem Apostolórum * fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Aña In patiéntia vestra.

Capitulum *Act. 5, 41*

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii,* quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

IN II VESPERIS

Aña Jurávit Dóminus, † et non pænitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet:*proptérea exaltábit caput.

Aña Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Aña Cóllocet eum Dóminus † cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum,* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster,qui in altis hábitat,*et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus,*cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Aña Dirupísti, Dómine, † víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,*pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Aña Dirupísti, Dómine, víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Aña Confortátus est † principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Psalmus 138

Dómine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, † et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es: † mirabília ópera tua, * et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, † et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Aña Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Capitulum *Ephes. 2, 19-20*

Fratres: Jam non estis hóspites et ádvenæ; † sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo anguláри lápide, Christo Jesu.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif., Aña Estóte fortes in bello † et pugnáte cum antíquo serpénte: et accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

2 Aliæ Lectiones pro Apostolis

IN II NOCTURNO

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum

Lectio V *Enarr. n. 4*

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: et, cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus; ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus; et ídeo duodenárius númerus Apostolórum.

℟. Vidi, ut supra. 14*

Lectio VI

Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israël. Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet; et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis, unus cécidit Judas, in locum ipsíus

sanctus Matthías ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas; et sic te mináre judicatúrum.

℟. Beáti estis. 14*

Lectio VII

Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis; quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia, unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem. Et ídeo, quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt; sicut, quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt.

℟. Isti sunt. 14*

Lectio VIII

Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis, ad sedes duódecim pértinent; quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quatuor ventis se collectúrum eléctos suos; ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Constítues eos. 14*

COMMUNE EVANGELISTARUM

Extra Tempus Paschale

Omnia ut in Communi Apostolorum extra Tempus Paschale. 7* præter Lectiones, ut infra:

IN I NOCTURNO

Bened. Benedictióne perpétua.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ

Lectio I *Cap. 1, 1-13*

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini.

℟. Ecce ego † mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

T. P. ℟. Beátus vir, † qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio II

Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne: et nubes magna, et ignis invól-

vens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis: et in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis.

℟. Tóllite † jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

T. P. ℟. Tristítia vestra, † allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio III

Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies et pennas per quátuor partes habébant, junctæque erant pennæ eórum alteríus ad álterum. Non revertebántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur. Similitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor.

℟. Dum stetéritis † ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

T. P. ℟. Pretiósa † in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors Sanctórum.

Bened. In unitáte.

Lectio IV

Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur, cum ambulárent. Et similitúdo animálium, aspéctus eórum quasi carbónum ignis ardéntium, et quasi aspéctus lampadárum.

℟. Fuérunt † sine queréla ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: ídeo coronántur, et accípiunt palmam. Cálicem. Glória Patri. Cálicem.

T. P. ℟. Ibant Apóstoli † gaudéntes a conspéctu concílii: * Quóniam digni hábiti sunt, pro nómine Jesu contuméliam pati, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN II NOCTURNO

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam

Lectio V *Hom. 3 Lib. 1, n. 1 et 2*

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim.

℟. Vidi, ut supra in Comm. Apostol. 14*

Tempore Paschali dicuntur ℟℟. Lux perpétua cum reliquis, ut infra 26*

Lectio VI

Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in äëra levámur. Quátuor ergo fácies uni sunt : quia si requíras, quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat; hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas et Joánnes. Si quæras, quid Joánnes séntiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras, quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnes et Lucas. Si quæras, quid Lucas; hoc quod Joánnes, Matthæus et Marcus sentit.

℟. Beáti estis. 14*

Lectio VII

Quátuor ergo fácies uni sunt; quia notítia fídei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces. Et quátuor pennæ uni : quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant; et, ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant.

℟. Isti sunt. 14*

Lectio VIII

Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem : quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt; sed, dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in äëra levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Constítues eos. 14*

IN III NOCTURNO

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio IX *Cap. 10.*

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 17 in Evang., n. 1 et 2

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt; quia, dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit; quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor et próximi, et minus quam inter duos cáritas habéri non potest.

℟. Isti sunt † qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

T. P. ℟. Ego sum † vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur; sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit. Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit; quátenus hoc nobis tácitus ínnuat,quia, qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet.

℟. Isti sunt † viri sancti,quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum.

T. P. ℟. Cándidi † facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio XI

Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur; quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt, atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Qui sunt isti, † qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Et quasi.

T. P. ℟. De ore † prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis

Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit; quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

℟. Non sunt loquélæ, † neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. In omnem. Glória Patri. In omnem.

T. P. ℟. Non vos † me elegístis: sed ego elégi vos, et pósui vos, * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. ℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut eátis. Glória Patri. Ut eátis.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 10, 1-9

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et dicébat illis: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Ite: ecce, ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta; et néminem per viam salutavéritis. In quamcúmque domum intravéritis, primum dícite: Pax huic dómui: et si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illum pax vestra: sin autem, ad vos revertétur. In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt: dignus est enim operárius mercéde sua. Nolíte transíre de domo in domum. Et in quamcúmque civitátem intravéritis, et suscéperint vos, manducáte, quæ apponúntur vobis: et curáte infírmos, qui in illa sunt, et dícite illis: Appropinquávit in vos regnum Dei.

COMMUNE APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM

Tempore Paschali

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Sancti tui, † Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de I Vesp. Apost. 4*

2 In cæléstibus regnis † Sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

3 In velaménto † clamábant

Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4 Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum *Sap. 5, 1*

Stabunt justi in magna constántia † advérsus eos qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine. * Allelúja, allelúja. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja. Glória Patri. Lux perpétua.

Hymnus

Tristes erant Apóstoli
De nece sui Dómini,
Quem morte crudelíssima
Servi damnárant ímpii.

Sermóne blando Angelus
Prædíxit muliéribus:
In Galilæa Dóminus
Vidéndus est quantócius.

Illæ dum pergunt cóncitæ
Apóstolis hoc dícere,
Vidéntes eum vívere,
Christi tenent vestígia.

Quo ágnito, discípuli
In Galilæam própere
Pergunt vidére fáciem
Desiderátam Dómini.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ab Ascens. usque ad Pentec. dicitur:

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif., Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio propria

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94. Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Tristes erant Apóstoli, ut supra in I Vesp.

IN I NOCTURNO

Aña Stabunt justi † in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.

Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei cum reliquis ut supra in Communi Apost. 6*

Sub una tantum Aña in quolibet Nocturno dicuntur Psalmi.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Lectiones in quolibet Nocturno ut in Proprio Sanctorum annotantur.

℟. I Beátus vir, † qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

℟. II Tristítia vestra, † allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

℟. III Pretiósa † in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus omnia ossa eórum,

unum ex his non conterétur. Mors Sanctórum.

℟. IV Ibant Apóstoli † gaudéntes a conspéctu concílii : * Quóniam digni hábiti sunt, pro nómine Jesu contuméliam pati, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN II NOCTURNO

Aña Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Ps. 74 Confitébimur tibi, Deus, cum reliquis ut supra in Communi Apost. 11*

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

℟. V Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

℟. VI Virtúte magna † reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

℟. VII Isti sunt † agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja : modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti.

℟. VIII Vidi portam † civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta, * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúja, allelúja. ℣. Vidi civitátem sanctam Jerúsalem, descendéntem de cælo, ornátam tamquam sponsam viro suo. Et super. Glória Patri. Et super.

Si in I Noct. Lectiones de Dñica II vel III post Pascha impeditæ cum suis ℟℟. infra Hebdomadam reponendæ fuerint, loco ℟. Virtúte magna, quod ad Lect. Dñicæ II, et ℟. Vidi portam, quod ad Lect. Dñicæ III dicitur, sumendum erit ℟. Pretiósa in conspéctu Dñi, quod supra in I Noct. ad Lect. III positum est.

IN III NOCTURNO

Ad Cantica, Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Cantica Vos sacerdótes Dómini vocabímini, ut supra in Communi Apost. 15*

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

℟. IX Ego sum † vitis vera, et vos pálmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

℟. X Cándidi † facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja :* Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.

℟. XI De ore † prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja : * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et pru-

déntia in sermóne oris illíus. Favus.

℟. XII Non vos † me elegístis: sed ego elégi vos, et pósui vos, * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. ℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut eátis. Glória Patri. Ut eátis.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Sancti tui, † Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja; et sicut odor bálsami erunt ante, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus es cum reliquis 38

2 In cæléstibus regnis † Sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

3 In velaménto † clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4 Spíritus † et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

5 Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum *Sap. 5, 1*

Stabunt justi in magna constántia † advérsus eos qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúja. Glória Patri. Sancti.

Hymnus

Claro Pascháli gáudio
Sol mundo nitet rádio,
Cum Christum jam Apóstoli
Visu cernunt corpóreo.

Osténsa sibi vúlnera
In Christi carne fúlgida,
Resurrexísse Dóminum
Voce faténtur pública.

Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside,
Ut tibi laudes débitas
Reddámus omni témpore.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ab Ascens. usque ad Pentec. dicitur:

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened., Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

Oratio propria

AD TERTIAM

Aña In cæléstibus regnis.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

AD SEXTAM

Aña In velaménto.

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Lux perpétua lucébit San-

ctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

AD NONAM

Aña Fulgébunt justi.

Capitulum *Rom. 8, 28*

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, * iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

IN II VESPERIS

Aña Sancti tui cum reliquis ut in I Vesp. 24* Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis de II Vesp. Apost. extra Temp. Pasch. 17*

Capit., ℟. br. et Hymn. ut in I Vesp.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif., Aña Sancti et justi, † in Dómino gaudéte, allelúja : vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS

Extra Tempus Paschale

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Qui me conféssus fúerit † coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in I Vesp. Apost. 4*

2 Qui séquitur me, † non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3 Qui mihi minístrat, † me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4 Volo, Pater, † ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum *Jac. 1, 12*

Beátus vir, qui suffert tentatiónem : † quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif., Aña Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit us-

que ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre non Pontifice

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Deus, tuórum mílitum, ut supra in I Vesp.

IN I NOCTURNO

Aña In lege † Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Aña Prædicans † præcéptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus:

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem

sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña Prædicans præcéptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Aña Fílii hóminum, † scitóte, quia Dóminus Sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña Fílii hóminum, scitóte, quia Dóminus Sanctum suum mirificávit.

Aña Scuto † bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. * Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dí-

rige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Aña In univérsa terra † glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ?* aut fílius hóminis,quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas : * ínsuper et pécora campi :

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

Aña Justus Dóminus, † et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10

In Dómino confído : † quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña Justus Dóminus, et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster. Absol. Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

Lectiones sequentes I Noct. dicuntur in Festo Martyris Pontif. In Festo autem Martyris non Pontificis adhibentur Lectiones Fratres : Debitóres, quæ pósitæ sunt in Comm. plurimorum Mart. 51* cum ℟℟. tamen ut infra.

De Actibus Apostolórum

Lectio I *Cap. 20, 17-38*

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utílium, quóminus annuntiárem vobis, et docérem vos públice et per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pæniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem : quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans : nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent.

℟. Iste Sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit ; * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Fundátus.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio II

Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei. Et nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis.

℟. Justus † germinábit sicut lílium : *Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio III

Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio, quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum. Et nunc commèndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus.

℟. Iste † cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus.

Bened. In unitáte.

Lectio IV

Argéntum, et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et, cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Pósuit † corónam cápiti meo, et circúmdedit me vestiménto salútis, * Ad expugnándas Gentes et omnes inimícos. ℣. Júdica, Dómine, nocéntes me, expúgna impugnántes me, apprehénde arma et scutum, et exsúrge in adjutórium mihi. Ad expugnándas. Glória Patri. Ad expugnándas.

IN II NOCTURNO

Aña Habitábit † in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum glorífícat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña Habitábit in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo.

Aña Posuísti, Dómine, † super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre ;

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Aña Hic accípiet † benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo ; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras,† et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes,vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Hic accípiet benedictiónem a Dómino,et misericórdiam a Deo salutári suo ; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Aña Lætábitur justus† in Dómino, et sperábit in eo, et laudabúntur omnes recti corde.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem ;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquitátes : *

defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei,* et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, et laudabúntur omnes recti corde.

Aña Beátus, † quem elegísti, Dómine, habitábit in átriis tuis.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, † parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa deserti:* et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Aña Beátus,quem elegísti,Dómine, habitábit in átriis tuis.

Aña Justus ut palma † florébit : sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Psalmus 91

Bonum est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem :

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fænum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Aña Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo de uno S. Mart. Appd. 223, n. 1 et 2

Lectio V

Triumphális beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit; cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur; patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fænum velóciter aréscent.

℟. Honéstum † fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes. Coronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia: mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi Athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit; et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia.

℟. Desidérium † ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Quod enim, propinánte Apóstolo, bíberat, alte retinébat : Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis; et Quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cælo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Stola jucunditátis † índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Contemplabátur enim, quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia; et, ea enarráre non suffíciens, admirándo clamábat : Quid mihi est in cælo? Quasi díceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium; et, si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Posuísti, † Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso : * Vitam petiit a te, et tribuísti ei in sæculum sæculi. ℣. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. Vitam. Glória Patri. Vitam.

IN III NOCTURNO

Aña Qui vult veníre post me, † ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Cant. Eccli. *C. 14, 22 et 15, 3, 4, 6*

Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur,* et in sensu cogitábit circumspectiónem Dei.

Cibábit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum :

Et firmábitur in illo, et non flectétur : † et continébit illum, et non confundétur : * et exaltábit illum apud próximos suos.

Et nómine ætérno hereditábit illum * Dóminus Deus noster.

Cant. Jeremiæ *Jer. 17, 7-8*

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, * et erit Dóminus fidúcia ejus.

Et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas, † quod ad humórem mittit radíces suas : * et non timébit, cum vénerit æstus.

Et erit fólium ejus víride, † et in témpore siccitátis non erit sollícitum, * nec aliquándo désinet fácere fructum.

Cant. Ecclesiastici *Eccli. 31, 8-11*

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula : † et qui post aurum non ábiit, * nec sperávit in pecúnia et thesáuris.

Quis est hic, et laudábimus eum? * fecit enim mirabília in vita sua.

Qui probátus est in illo, et perféctus est, * erit illi glória ætérna :

Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus : * fácere mala, et non fecit :

Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, * et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Aña Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 14*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 37 in Evang., n. 1 et 2

Si considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia, quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia, supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita, ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis?

℟. Coróna áurea † super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia; Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. Hic est † vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas.

Sequens ℟. dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Dómine, † prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio XI

Sed ad hæc audíta inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit : Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Glória † et honóre coronásti eum, Dómine, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum : * Omnia subjecísti sub pédibus ejus. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Omnia.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Sed percontári libet, quómodo paréntes et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúnxit,homo non séparet. Et Paulus ait : Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce, discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat : Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus et dilígere? Sed, si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem, et eos qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus ; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.

℟. Beátus vir, † qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * Quam repromísit Deus diligéntibus se. ℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino,et misericórdiam a Deo salutári suo. Quam repromísit. Glória Patri. Quam repromísit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 14, 26-33

In illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.Et qui non bájulat crucem suam, et venit post me, non potest meus esse discípulus. Quis enim ex vobis volens turrim ædificáre, non prius sedens cómputat sumptus, qui necessárii sunt, si hábeat ad perficiéndum ; ne, posteáquam posúerit fundaméntum, et non potúerit perfícere, omnes, qui vident, incípiant illúdere ei, dicéntes : Quia hic homo cœpit ædificáre, et non pótuit consummáre? Aut quis rex itúrus commíttere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cógitat,si possit cum decem míllibus occúrrere ei, qui cum vigínti míllibus venit ad se? Alió-

quin, adhuc illo longe agénte, legatiónem mittens, rogat ea, quæ pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúntiat ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus.

Oratio conveniens

AD LAUDES

et per Horas.

Aña 1 Qui me conféssus fúerit † coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Qui séquitur me, † non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3 Qui mihi minístrat,† me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4 Si quis mihi ministráverit,† honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus.

5 Volo, Pater, † ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum *Jac. 1, 12*

Beátus vir, qui suffert tentatiónem : † quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et.
℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

Hymnus

Martyr Dei, qui, únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus :

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum.Amen.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened., Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus.Per Dóminum.

Pro Martyre non Pontifice

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus,in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Qui séquitur me.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM

Aña Qui mihi minístrat.

Capitulum *Eccli. 15, 3*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD NONAM

Aña Volo, Pater.

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum,* et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

IN II VESPERIS

Aña Qui me conféssus fúerit † coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Aña Qui me conféssus fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Aña Qui séquitur me, † non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus:* non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur,

† déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Aña Qui mihi minístrat, † me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum,* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña Qui mihi minístrat, me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Aña Volo, Pater, † ut ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,* pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Aña Volo, Pater, ut ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in I Vesperis. 28*

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif., Aña Qui vult veníre post me, † ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

2 Aliæ Lectiones

Pro uno Martyre

IN II NOCTURNO

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum

Lectio V — *Sermo 21, n. 7 et 8*

Príncipes persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat; qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppréssserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur sup-

plícia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

℟. Honéstum. 36*

Lectio VI

Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine; impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit. Vere frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster.

℟. Desidérium. 36*

Lectio VII

Verum, qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans; quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum: Timéte Dóminum, omnes sancti ejus; et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis. 37*

Lectio VIII

Pone ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum et flamma fornácis ardéntis exæstuet; ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat: Pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam; trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis; perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis,æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, et divína trepidántis? ℟. Posuísti. 37*

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 16*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 32 in Evang., n. 1 et 2

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri, in vítiis enutrítæ, contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta.

℟. Coróna áurea † super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam præ-

venísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio X

Nam, sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem. Certe, cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini.

℟. Hic est † vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas.

Vel ℟. Dómine, † prævenísti ut supra 38*

Lectio XI

Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra; hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet; valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Glória † et honóre coronásti eum, Dómine, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum: * Omnia subjecísti sub pédibus ejus. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Omnia.

Lectio XII

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris; quia, quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam, si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

℟. Beátus vir, † qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * Quam repromísit Deus diligéntibus se. ℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo. Quam repromísit. Glória Patri. Quam repromísit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 16, 24-27

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere,

perdet eam : qui autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam. Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? Aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua? Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis: et tunc reddet unicuíque secúndum ópera ejus.

3 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 10*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte arbitrári, quia pacem vénerim míttere in terram: non veni pacem míttere, sed gládium. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comm. in Matth., cap. 10, n. 22, 23 et 25

Quæ ista divísio est? Inter prima enim legis præcépta accépimus: Honóra patrem tuum et matrem tuam; et ipse Dóminus ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relínquo vobis. Quid sibi vult missus pótius gládius in terram, et separátus a patre fílius, et fília a matre, et nurus advérsus socrum, et hóminis doméstici ejus inimíci? Igitur exínde pública auctóritas impietáti proferétur.

℟. Coróna aurea ut supra. 43*

Lectio X

Ubíque ódia, ubíque bella, et gládius Dómini inter patrem et fílium, et inter fíliam matrémque desæviens. Gládius telórum ómnium telum acutíssimum est, in quo sit jus potestátis, et judícii sevéritas, et animadvérsio peccatórum. Et, hujus quidem teli nómine, novi Evangélii prædicatiónem appellátam, frequens in prophétis auctóritas est.

℟. Hic est † vere Martyr. 44*
vel Dómine, † prævenísti. 38*

Lectio XI

Dei ígitur verbum nuncupátum meminérimus in gládio; qui gládius missus in terram est, id est, prædicátio ejus hóminum córdibus infúsa. Fitque gravis in domo una dissénsio, et doméstica novo hómini erunt inimíca; quia ille, per verbum Dei divísus ab illis, manére et intérior et extérior, id est, et corpus et ánima, in spíritus novitáte gaudébit.

℟. Glória ut supra 44*

Lectio XII

Pergit deínde eódem præceptórum et intelligéntiæ decúrsu. Nam, posteáquam relinquénda ómnia, quæ in sæculo caríssima sunt, imperáverat, adjécit: Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus; quia Qui Christi sunt, crucifixérunt corpus cum vítiis et concupiscéntia. Et indígnus est Christo, qui non crucem suam, in qua compátimur, commórimur, consepelímur, conresúrgimus, accípiens, Dóminum sit secútus, in hoc sacraménto fídei, spíritus novitáte victúrus.

℟. Beátus vir, † qui suffert. 44*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 10, 34-42

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte arbitrári, quia pacem vénerim míttere in terram: non veni pacem

míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem advérsus patrem suum, et fíliam advérsus matrem suam, et nurum advérsus socrum suam: et inimíci hóminis, doméstici ejus. Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus: et qui amat fílium aut fíliam super me, non est me dignus. Et qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Qui invénit ánimam suam, perdet illam: et qui perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam. Qui récipit vos, me récipit: et qui me récipit, récipit eum, qui me misit. Qui récipit prophétam in nómine prophétæ, mercédem prophétæ accípiet: et qui récipit justum in nómine justi, mercédem justi accípiet. Et quicúmque potum déderit uni ex mínimis istis cálicem aquæ frígidæ tantum in nómine discípuli: amen, dico vobis, non perdet mercédem suam.

4 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 10*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comm. in Matth., cap. 10, n. 16, 17, 20 et 21

Dóminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet; et ea, quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas; quia dies judícii nulla hæc fuísse atque inánia revelábit.

℟. Coróna aurea ut supra. 43*

Lectio X

Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Hic est † vere Martyr. 44*
vel Dómine, † prævenísti. 38*

Lectio XI

Itaque id, quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco, quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine; ut, quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum, non timéntes eos, quibus, cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est; sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Glória ut supra. 44*

Lectio XII

Nolíte timére eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor; quando, pro naturæ suæ atque oríginis conditióne

resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit, negatúrum se eum Patri in cælis, qui se homínibus in terra negásset; eum porro, qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cælis confiténdum; qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

℟. Beátus vir, † qui suffert. 44*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 10, 26-32

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Et nolíte timére eos, qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere; sed pótius timéte eum, qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénnam. Nonne duo pásseres asse véneunt: et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro? Vestri autem capílli cápitis omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére: multis passéribus melióres estis vos. Omnis ergo, qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui in cælis est.

COMMUNE PLURIMORUM MARTYRUM

Extra Tempus Paschale

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Omnes Sancti † quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martýrii! Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis ut in I Vesp. Apost. 4*

2 Cum palma † ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum † in pace sepúlta sunt, et vivent nómina eórum in ætérnum.

4 Mártyrum chorus, † laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum *Sap. 3, 1-3*

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. † Visi sunt óculis insipiéntium mori: * illi autem sunt in pace.

℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus

Sanctórum méritis índlyta gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia:
Nam gliscit ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
Hi sunt, quos rétinens mundus inhórruit;
Ipsum nam stérili flore peráridum
Sprevére pénitus, teque secúti sunt,
Rex, Christe, bone cælitum.

Hi pro te fúrias atque ferócia
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera:
Cessit his lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde tácito mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martýribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine, láureis
Ditántur bene fúlgidis.

Te, summa Déitas, únaque, póscimus,
Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, nos quoque glóriam
Per cuncta tibi sæcula.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif., Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum nostrum.

Si non fuerint Pontifices

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Ætérna Christi múnera
Et Mártyrum victórias,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Terróre victo sæculi
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus;
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles,
Vitæ perénnis grátia.

Sequens Conclusio numquam mutatur.

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Secus decúrsus aquárum † plantávit víneam justórum, et

in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit,* et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício:* neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum,et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Aña Tamquam aurum in fornáce † probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ,et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus :

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos :

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus :

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me,et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam,nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Aña Oculi Dómini † respexérunt in páuperes, cum peccatóres arcus suos in eos inténderent.

Psalmus 10

In Dómino confído : † quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra,*ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, de-

struxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña Oculi Dómini respexérunt in páuperes, cum peccatóres arcus suos in eos inténderent.

Aña Dabo Sanctis meis † locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Aña Sanctis, † qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino : Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt:

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus,* nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, †

adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Aña Sancti † qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pater noster. Absol. Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános

Lectio I *Cap. 8, 12-19*

Fratres: Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini; si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes : herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspéctat.

℟. Abstérget Deus † omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio II *Ibid., 28-39*

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit: quos autem justificávit, illos et glorificávit.

℟. Viri sancti † gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua; * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et ídeo.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio III

Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. Tradidérunt † córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et meruérunt.

Bened. In unitáte.

Lectio IV

Quis ergo nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Sancti † per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt promissiónes, et fortes facti sunt in bello: * Omnes testimónio fídei probáti. ℣. Castra vertérunt exterórum, effugavérunt áciem gládii. Omnes. Glória Patri. Omnes.

IN II NOCTURNO

Aña Justi autem † in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32

Exsultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: * pópulus,quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Aña Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Aña Tradidérunt † córpora sua in mortem, ne servírent idólis ; ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illumináมini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum,omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vi-

tam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.
Aña Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis; ídeo coronáti póssident palmam.
Aña Ecce merces Sanctórum † copiósa est apud Deum; ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.
Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum; ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.
Aña Istórum est enim † regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.
A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.
Inhabitábo in tabernáculo tuo

in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Aña Sanguis sanctórum Mártyrum † pro Christo effúsus est in terra, ídeo adépti sunt múnera sempitérna.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium:* a multitúdine operántium iniquitátem ;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : † intendérunt arcum rem amáram,* ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes:* defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña Sanguis sanctórum Mártyrum pro Christo effúsus est in terra, ídeo adépti sunt múnera sempitérna.

Aña Víndica, Dómine, † sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est super terram.

Psalmus 78

Deus, venérunt Gentes in hereditátem tuam, † polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, † cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutáris noster: † et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Aña Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est super terram.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo de Mart. II, Appd. 225, n. 1 et 2

Lectio V

Quotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut, ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur.

℟. Sancti tui, † Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum; ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat. Sed nos vólumus gaudére cum Sanctis; et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre.

℟. Vérbera carníficum † non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Sed et Paulus Apóstolus prædicat dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: Si mundus vos odit,

scitóte, quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Tamquam aurum † in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Sed dicit áliquis: Et quis est, qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum, cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem: Díscite a me,quia mitis sum et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. Certámen magnum † habuérunt Sancti Dei: transiérunt per ignem et aquam, et salvi facti sunt: * Et corónas accepérunt a Dómino Deo. ℣. Immánia enim pro Christo in suis corpóribus pertulérunt torménta. Et corónas. Glória Patri. Et corónas.

IN III NOCTURNO

Aña Beáti, † qui persecutiónem patiúntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Cantic. Sapientiæ *Cap. 3, 1-6*

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, * et non tanget illos torméntum mortis.

Visi sunt óculis insipiéntium mori: * et æstimáta est afflíctio éxitus illórum:

Et quod a nobis est iter, extermínium: * illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus torménta passi sunt, * spes illórum immortalitáte plena est.

In paucis vexáti,in multis bene disponéntur: * quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se.

Tamquam aurum in fornáce probávit illos, † et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, * et in témpore erit respéctus illórum.

Canticum Sapientiæ *Cap. 3, 7-9*

Fulgébunt justi, * et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent.

Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, * et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo, intélligent veritátem: * et fidéles in dilectióne acquiéscent illi:

Quóniam donum * et pax est eléctis ejus.

Canticum Sapientiæ *Cap. 10, 17-21*

Réddidit Deus justis mercédem labórum suórum, * et dedúxit illos in via mirábili,

Et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum per noctem:

Tránstulit illos per Mare Rubrum, * et transvéxit illos per aquam nímiam.

Inimícos autem illórum de-

mérsit in mare, * et ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideo justi tulérunt spólia impiórum, * et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum,

Et victrícem manum tuam laudavérunt páriter : † quóniam sapiéntia apéruit os mutórum, * et linguas infántium fecit disértas.

Aña Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cælórum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX — Cap. 21

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prœlia et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 35 in Evang., n. 1

Dóminus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur; et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clýpeum munímur. Ecce enim dicit : Cum audiéritis prœlia et seditiónes, nolíte terréri; opórtet enim primum hæc fíeri, sed nondum statim finis.

℟. Propter † testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat; bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti. Sed, his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit : Surget gens contra gentem et regnum advérsus regnum; et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ et fames, terrorésque de cælo et signa magna erunt.

℟. Sancti mei, † qui in carne pósiti certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Sequens ℟. dicitur, loco præcedentis, in Officio plurimorum Martyrum Fratrum, etiam si ii recolantur cum Sociis; dummodo tamen Fratres vel numero sint plures, vel, si pares, primo loco nominentur. Dicitur etiam in Officio trium Lectionum post III, vel in æstate post unicam Lectionem.

Et si contingat Lectionem xii in Officio duodecim Lectionum poni de aliquibus jam dictis Sanctis, tunc dicitur post Lectionem xii.

℟. Hæc est † vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui, effúso sánguine, secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce

quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes.

Bened. Quorum Festum.

Lectio XI

Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur; et, per crebra mala quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis; quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre. Sed, cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus; quia necésse est, ut ália e cælo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur.

℞. Córpora Sanctórum † in pace sepúlta sunt, * Et nómina eórum vivent in generatiónem et generatiónem. ℣. Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli, et laudem eórum pronúntiet omnis Ecclésia. Et nómina.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum: erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper: erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum: erit fames, ecce sterílitas terræ: terroresque de cælo et tempestátes, ecce inæquálitas áëris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur; et, qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur, ut impleátur quod dícitur: Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

℞. Justórum ánimæ † in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: * Illi autem sunt in pace. ℣. Deus tentávit illos, et invénit eos dignos se. Illi. Glória Patri. Illi.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 21, 9-19

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prœlia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Tunc dicébat illis: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum. Et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terroresque de cælo, et signa magna erunt. Sed ante hæc ómnia injícient vobis manus suas, et persequéntur, tradéntes in synagógas et custódias, trahéntes ad reges et prǽsides, propter nomen meum: contínget autem vobis in testimónium. Pónite ergo in córdibus vestris, non præmeditári, quemádmodum respondeátis. Ego enim dabo vobis os et sapiéntiam, cui non póterunt resístere et contradícere omnes adversárii vestri. Tradémini autem a paréntibus, et frátribus, et cognátis, et amícis, et morte affícient ex vobis: et éritis ódio ómnibus propter nomen meum: et capíllus de cápite vestro non períbit. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Omnes Sancti † quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martýrii!

Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis 38

2 Cum palma † ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum † in pace sepúlta sunt, et vivent nómina eórum in ætérnum.

4 Mártyres Dómini, † Dóminum benedícite in ætérnum.

5 Mártyrum chorus, † laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum *Sap. 3, 1-3*

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. † Visi sunt óculis insipiéntium mori: * illi autem sunt in pace.

℟. br. Lætámini in Dómino * Et exsultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

Hymnus

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia:

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus,
Parcéndo Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened., Aña Vestri capílli cápitis† omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontif.

Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Cum palma.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

AD SEXTAM

Aña Córpora Sanctórum.

Capitulum *Sap. 10, 17*

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD NONAM

Aña Mártyrum chorus.

Capitulum *Sap. 3, 7-8*

Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. † Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis,* et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

IN II VESPERIS

Aña Isti sunt Sancti, † qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt,et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis,* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus,implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Aña Isti sunt Sancti, qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Aña Sancti per fidem † vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Aña Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Aña Sanctórum † velut áquilæ juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occá-

sum,* laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?
Súscitans a terra ínopem,* et de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus,*cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Aña Sanctórum velut áquilæ juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.
Aña Abstérget Deus† omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, quóniam prióra transiérunt.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino,* pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine,quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.
Aña Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, quóniam prióra transiérunt.

Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in I Vesp. 47*

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.
Ad Magnif., Aña Gaudent in cælis † ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et, quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

2 Aliæ Lectiones
pro pluribus Martyribus

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Sermo 1 de Mart., editio Basileen., anno 1658, tom. 3

Lectio V

Nemo est, qui nésciat, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári,ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur; ut, dum hæc ita celebrári perspícimus,cognoscámus,quanta eos glória máneat in cælis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris; quo possímus, étiam ipsi, tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide; ut, Christo præstánte, dimicáre et víncere hostem possímus, ut, parta victória, cum iísdem Sanctis in regnis cæléstibus triumphémus.
℟. Sancti tui. ut supra. 56*

Lectio VI

Quis est enim, qui, eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat aut exquírat? Qui, etsi martýrio par esse non possit; tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martýrium præbeat, aut, sine martýrio, cum Sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carníficum. 56*

Lectio VII

Ut enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti; sic, et laborándo fortióres, et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prœlio hostem subjécit; nemo sine bello imperatórem proméruit.

℟. Tamquam aurum. 57*

Lectio VIII

Habes, christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes; habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles. His te jamdúdum Dóminus per grátiam ímbuit, et póstmodum Apóstolus Paulus armávit. Hæc sunt arma, quibus dimicárunt Sancti, quorum virtútes díligis et victórias admiráris. Imitáre, christiáne, quos díligis Sanctos; et quorum virtútes frequéntas, eórum vitam et institúta sectáre. Esto talis de eórum exémplo; quia et hi de superiórum tales effécti sunt. Nec enim virtus ab eo póterit imitári cujúsquam, qui ejus vitam non fúerit imitátus.

℟. Certámen magnum. 57*

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX — *Cap. 6*

In illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 5 in Luc. c. 6, n. 46-50

Advérte ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique, ubi descéndit, invénit infírmos; in excélsis enim infírmi esse non possunt.

℟. Propter † testaméntum. ut supra. 58*

Lectio X

Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim, virtútibus procedéntibus, ascéndere possit ad montem; et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit; ut, usu quodam et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cæléstis.

℟. Sancti mei vel ℟. Hæc est. ut supra. 58*

Lectio XI

Beáti páuperes; quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus; sed in illis octo istæ quátuor sunt,et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles; ille in illis octo mýsticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi,et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ, octáva, perféctio est; ita octáva, summa virtútum est.

℟. Córpora Sanctórum. 59*

Lectio XII

Sed prius, quæ sunt amplióra, videámus.Beáti, inquit, páuperes; quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum; quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna,nec potest quisquam méritum regni cæléstis adipísci, qui, mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

℟. Justórum ánimæ. 59*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 6, 17-23

In illo témpore: Descéndens Jesus de monte,stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis, qui vénerant, ut audírent eum, et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spirítibus immúndis, curabántur. Et omnis turba quærébat eum tángere : quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes. Et ipse, elevátis óculis in discípulos suos, dicébat : Beáti, páuperes : quia vestrum est regnum Dei. Beáti, qui nunc esurítis : quia saturabímini. Beáti, qui nunc fletis : quia ridébitis. Beáti éritis, cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint,et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte in illa die, et exsultáte : ecce enim merces vestra multa est in cælo.

3 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 12*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Atténdite a ferménto pharisæórum,quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Lib. 4 in Lucæ, cap. 12

De hoc ferménto Apóstolus præcipit : Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Nam, sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat: sic nimírum simulátio,cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus : Atténdite, ne æmulémini simulatóres; quia véniet profécto tem-

pus, in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter † testaméntum. ut supra. 58*

Lectio X

Verum, quod séquitur: Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur; non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi. Quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum carcerúmque umbras vel locúti vel passi sunt Apóstoli; nunc, clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur.

℟. Sancti mei vel ℟. Hæc est. ut supra. 58*

Lectio XI

Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus. Si persecutóres Sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant; ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra, feris avibúsque discerpénda, projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Córpora Sanctórum. 59*

Lectio XII

Duo autem sunt génera persecutórum: unum palam sæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque instituére volens Salvátor, et supra ab hypócrisi pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére; quia vidélicet, post mortem nec horum crudélitas nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ quólibet per äëra ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest; vos, qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus; quia, qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

℟. Justórum ánimæ. 59*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 1-8

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a ferménto pharisæórum, quod est hypócrisis. Nihil autem opértum est, quod non revelétur: neque abscónditum, quod non sciátur. Quóniam, quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur: et quod in aurem locúti estis in cubículis, prædicábitur in tectis. Dico autem vobis amícis meis: Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus, et post hæc non habent ámplius quid fáciant. Osténdam autem vobis, quem timeátis: timéte eum, qui, postquam occíderit, habet potestátem míttere in gehénnam. Ita dico vobis, hunc timéte. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio, et unus ex illis non est in oblivióne coram Deo? Sed et capílli cápitis vestri omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére: multis passéribus pluris estis vos. Dico autem vobis: Omnis, quicúmque conféssus fúerit me coram homínibus, et Fílius hóminis confitébitur illum coram Angelis Dei.

4 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 24*

In illo témpore: Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discípuli secréto dicéntes: Dic nobis, quando hæc erunt? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth., cap. 25, n. 2

Discípuli Dóminum intérrogant, quando hæc fíerent, quodve signum et advéntus sui et consummatiónis sæculi nóscerent. Et, quia tria hæc in unum quæsíta sunt, distínctis et témporis et intelligéntiæ significatiónibus separántur.

℟. Propter † testaméntum. ut supra. 58*

Lectio X

Respondétur ígitur primum de civitátis occásu, et confirmántur veritáte doctrínæ, ne quis fallax ignorántibus posset obrépere; ventúri enim erant étiam eórum témpore, qui se Christum essent nuncupatúri. Ut ígitur fides pestífero mendácio détrahi posset, admonítio præcéssit.

℟. Sancti mei vel ℟. Hæc est. ut supra. 58*

Lectio XI

Confírmat ígitur eos ad tolerántiam passiónum, fugæ, verberatiónis, intéritus et públici in eos ódii propter nomen ejus. Atque his quidem vexatiónibus multi turbabúntur, et tantis insurgéntibus malis scandalizabúntur, et usque in mútuum ódium excitabúntur. Et falsi prophétæ erunt (ut Nicoláus unus ex septem diacónibus fuit), multósque ementíta veritáte pervértent; et, abundánte nequítia, cáritas refrigéscet.

℟. Córpora Sanctórum. 59*

Lectio XII

Sed usque in finem perseverántibus salus reserváta est; ac tum, per omnes orbis partes viris apostólicis dispérsis, Evangélii véritas prædicábitur. Et, cum univérsis fúerit cognítio sacraménti cæléstis invécta, tum Jerúsalem occásus et finis incúmbet; ut prædicatiónis fidem, et infidélium pœna et metus civitátis érutæ consequátur. Hæc ígitur in eam, ut fúerant prædícta, perfécta sunt; et, lapidátis, fugátis, perémptis Apóstolis, fame, bello, captivitáte consúmpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum, ejéctis prædicatóribus Christi, indígnam Dei prædicatióne se præbuit.

℟. Justórum ánimæ. 59*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 24, 3-13

In illo témpore: Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discípuli secréto, dicéntes: Dic nobis, quando hæc erunt? et quod signum advéntus tui, et consummatiónis sæculi? Et respóndens Jesus, dixit eis: Vidéte, ne quis vos sedúcat. Multi enim vénient in nómine meo, dicéntes: Ego sum Christus: et multos sedúcent. Auditúri enim estis prœlia et opiniónes prœliórum. Vidéte, ne turbémini. Opórtet enim hæc fíeri, sed nondum est finis. Consúrget enim gens in gentem, et regnum in regnum; et erunt pestiléntiæ, et fames, et terræmó-

tus per loca. Hæc autem ómnia, inítia sunt dolórum. Tunc tradent vos in tribulatiónem, et occídent vos : et éritis ódio ómnibus géntibus propter nomen meum. Et tunc scandalizabúntur multi, et ínvicem tradent, et ódio habébunt ínvicem. Et multi pseudoprophétæ surgent, et sedúcent multos. Et quóniam abundávit iníquitas, refrigéscet cáritas multórum. Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

5 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — *Cap. 5*

In illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

De Sermone Domini in monte
Lib. 1, Cap. 2, n. 8 et 9

Beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est : Et in simplicitáte cordis quærite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemádmodum lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis, ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud, quo vidéri potest.

℟. Propter † testaméntum, ut supra. 58*

Lectio X

Beáti pacífici : quóniam ipsi fílii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat, et ídeo fílii Dei pacífici, quóniam nihil in his resístit Deo, et útique fílii similitúdinem patris habére debent.

℟. Sancti mei vel ℟. Hæc est. ut supra. 58*

Lectio XI

Pacífici autem in semetípsis sunt, qui omnes ánimi sui motus componéntes, et subjiciéntes ratióni, id est, menti et spirítui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id, quod est in hómine præcípuum et excéllens, hoc ímperet, céteris non reluctántibus, quæ sunt nobis bestiísque commúnia : atque idípsum, quod excéllit in hómine, id est, mens et rátio, subjiciátur potióri, quod est ipsa véritas, unigénitus Fílius Dei. Neque enim imperáre inferióribus potest, nisi superióri se ipse subjíciat. Et hæc est pax, quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis: hæc vita consummáti perfectíque sapiéntis.

℟. Córpora Sanctórum. 59*

Lectio XII

De hujúsmodi regno pacatíssimo et ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sæculi, qui pervérsis inordinatísque dominátur. Hac pace intrínsecus constitúta atque firmáta, quascúmque persecutiónes ille, qui foras missus est, forínsecus concitáverit, auget glóriam, quæ secúndum Deum est; non áliquid in illo ædifício labefáctans, sed deficiéntibus máchinis suis innotéscere fáciens, quanta fírmitas intus exstrúcta sit. Ideo séquitur : Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justí-

tiam : quóniam ipsórum est regnum cælórum.

℟. Justórum ánimæ. 59*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 5, 1-12

In illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus, et apériens os suum, docébat eos, dicens : Beáti páuperes spíritu : quóniam ipsórum est regnum cælórum. Beáti mites : quóniam ipsi possidébunt terram. Beáti, qui lugent : quóniam ipsi consolabúntur. Beáti, qui esúriunt, et sítiunt justítiam : quóniam ipsi saturabúntur. Beáti misericórdes : quóniam ipsi misericórdiam consequéntur. Beáti mundi corde : quóniam ipsi Deum vidébunt. Beáti pacífici : quóniam fílii Dei vocabúntur. Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam : quóniam ipsórum est regnum cælórum. Beáti estis, cum maledíxerint vobis, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

6 Alia Homilia

In Evangelium Confíteor tibi, Pater. ut in Communi Confessoris non Pontificis III loco. 119*

7 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 10*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Lib. 3 in Luc. c. 10

Ut in audiéndo quisque, vel spernéndo Evangélii prædicatóre non viles quasque persónas, sed Dóminum Salvatórem, immo ipsum Patrem spérnere se, vel audíre dísceret, ait: Qui vos audit, me audit : et qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum,qui me misit : quia procul dúbio in discípulo Magíster audítur et in fílio Pater honorátur. Potest et ita intélligi : Qui non facit misericórdiam uni de frátribus meis mínimis, nec mihi facit : quia et ipse pro his formam servi, et páuperis hábitum suscépi.

℟. Propter † testaméntum. 58*

Lectio X

Revérsi sunt autem septuagínta duo cum gáudio, dicéntes : Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Bene quidem conféssi sunt, deferéntes honórem nómini Christi, sed quia infírma adhuc fide gaudébant virtútibus, vide, quid áudiunt. Et ait illis : Vidébam sátanam, sicut fulgur, de cælo cadéntem : non modo vídeo, sed prius vidébam, quando córruit ; quod autem ait : sicut fulgur, vel præcípitem de supérnis ad ima lapsum significat, vel quia dejéctus adhuc transfigúrat se in ángelum lucis.

℟. Sancti mei vel ℟. Hæc est. ut supra. 58*

Lectio XI

Ecce dedi vobis potestátem, calcándi supra serpéntes et scorpiónes, hoc est, omne genus immundórum spiríituum de

obséssis corpóribus ejiciéndi : quamvis et ad lítteram rectíssime possit áccipi : síquidem et Paulus a vípera invásus, nihil advérsi pátitur.

℟. Córpora Sanctórum. 59*

Lectio XII

Hoc sane inter serpéntes, qui dente, et scorpiónes, qui cauda nocent, distáre árbitror : quod serpéntes apérte sæviéntes, scorpiónes clánculo insidiántes, vel hómines, vel dæmones signíficent : serpéntes, qui inchoándis virtútibus venéna pravæ persuasiónis objíciunt : scorpiónes, qui consummátas virtútes ad finem vitiáre conténdunt. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus ejícere, sicut et virtútes álias fácere, intérdum non est ejus mériti, qui operátur ; sed invocátio nóminis Christi hoc agit.

℟. Justórum ánimæ. 59*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 10, 16-20

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Qui vos audit, me audit ; et qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me. Revérsi sunt autem septuagínta duo cum gáudio, dicéntes : Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis : Vidébam sátanam sicut fulgur de cælo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes, et scorpiónes, et super omnem virtútem inimíci : et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus vobis subjiciúntur ; gaudéte autem, quod nómina vestra scripta sunt in cælis.

COMMUNE UNIUS AUT PLURIMORUM MARTYRUM

Tempore Paschali

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Sancti tui, † Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in I Vesp. Apost. 4*

2 In cæléstibus regnis † Sanctórum habitátio est, allelúja : et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

3 In velaménto † clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4 Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum *Sap. 5, 1*

Stabunt justi in magna constántia † advérsus eos, qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja. Glória Patri. Lux perpétua.

Hymnus pro uno Martyre

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ab Ascens. usque ad Pentecosten:
Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Hymnus pro pluribus Martyribus.

Rex gloriόse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia:

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus,
Parcéndo Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ab Ascens. usque ad Pentecosten:
Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif., Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio ut infra ad Laudes.

AD MATUTINUM

Invitat. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus pro uno Martyre

Deus, tuórum mílitum ut supra in Vesperis. 69*

Hymnus pro pluribus Martyribus

Ætérna Christi múnera
Et Mártyrum victórias,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Terróre victo sæculi
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus;
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles,
Vitæ perénnis grátia.

Sequens Conclusio numquam mutatur:

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Stabunt justi † in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.

Sub una tantum Aña in quolibet Noct. dicuntur Psalmi ut in Comm. unius aut plurimorum Mart. extra Temp. Pasch., pro qualitate Festi.

Pro uno Martyre, Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit. cum reliquis. 29*

Pro pluribus Martyribus, Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit. cum reliquis. 49*

Aña Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Pater noster. Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

De libro Sapiéntiæ

Lectio I *Cap. 5, 1-4*

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis; dicéntes intra se, pæniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti, vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre.

℟. Beátus vir, † qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio II *Cap. 5, 5-7; 14*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est. Ergo errávimus a via veritátis, et justítiæ lumen non luxit nobis, et sol intelligéntiæ non est ortus nobis. Lassáti sumus in via iniquitátis et perditiónis, et ambulávimus vias diffíciles, viam autem Dómini ignorávimus. Tália dixérunt in inférno hi, qui peccavérunt.

℟. Tristítia vestra, † allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio III *Cap. 5, 16-17*

Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum, et cogitátio illórum apud Altíssimum. Ideo accípient regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini: quóniam déxtera sua teget eos, et bráchio sancto suo deféndet illos.

℟. Pretiósa † in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors Sanctórum.

Bened. In unitáte.

Lectio IV *Cap. 5, 18-21*

Accípiet armatúram zelus illíus, et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, et accípiet pro gálea judícium certum: sumet scutum inexpugnábile æquitátem. Acuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

℟. De ore † prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mel-

lis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.

IN II NOCTURNO

Aña Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Pro uno Martyre, Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? 33*

Pro pluribus Martyribus, Ps. 32 Exsultáte, justi, in Dómino. 52*

Aña Fulgébunt justi sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi

Lectio V *Sermo 61, n. 1-3*

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martýribus conferámus; et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis; si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℟. Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Annuntiémus, inquam, sanctis Martýribus Domínicæ Paschæ grátiam: ut, dum sepultúræ illíus prædicámus reseráta claustra, et horum sepúlcra reseréntur; dum corpus illíus mórtuum dícimus, tepéntibus venis, súbito viguísse, horum quoque membra, jam frígida, immortalitátis calóre foveántur.

℟. In servis suis, † allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Eadem enim rátio Mártyres súscitat, quæ et Dóminum suscitávit. Nam, sicut viam passiónis ejus expérti sunt, ita experiéntur et vitæ; scriptum est enim in Psalmo: Notas mihi fecísti vias vitæ. Hoc útique in resurrectióne ex persóna dícitur Salvatóris; ut, qui, dum post mortem ab ínferis redit ad súperos, incípiat notam habére viam vitæ, quæ ante habebátur ignóta.

℟. Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Ignóta enim erat ante Christi advéntum via vitæ, quæ nullíus adhuc resurgéntis fúerat te-

meráta vestígio. At, ubi Dóminus resurréxit, nota facta, solo attríta est plurimórum; de quibus sanctus Evangelísta ait: Multórum córpora Sanctórum surrexérunt cum eo, et introiérunt in sanctam civitátem. Unde, cum Dóminus in resurrectióne sua díxerit: Notas mihi fecísti vias vitæ: póssumus et nos jam dícere Dómino: Notas fecísti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis sémitam manifestávit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ, cum me dócuit fidem, misericórdiam, justítiam, castitátem; his enim pervenítur itinéribus ad salútem.

℟. Lætábitur † justus in Dómino, et sperábit in eo, et laudabúntur * Omnes recti corde, allelúja, allelúja. ℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi, et gloriámini. Omnes. Glória Patri. Omnes.

IN III NOCTURNO

Aña Lux perpétua † lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Cant. pro uno Martyre Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur. 37*

Cant. pro pluribus Martyribus Justórum ánimæ in manu Dei sunt. 57*

Aña Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Lectiones sequentes III Noct. dicuntur in Festo unius Mart. In Festo autem plurimorum Mart., Homilia in Evang. Ego sum vitis, vos pálmites, quæ infra ponitur 2 loco 77*

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX — *Cap. 15*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera: et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 80 in Joannem, n. 1 et 2

Iste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ nosque membra ejus, mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod, cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

℟. Ego sum † vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem, quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi; quæ magis ipsa sunt vera, ex qui-

bus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes.

℟ Cándidi † facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.

Bened. Cujus Festum cólimus, * ipse intercédat.

Lectio XI

Sed cum dicit, Ego sum vitis vera; ab illa se útique discérnit, cui dícitur : Quómodo convérsa es in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam, quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est, ut fáceret uvam, fecit autem spinas? Ego sum, inquit, vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum, tollet eum : et omnem, qui fert fructum, purgábit eum, ut fructum plus áfferat.

℟. Fulgébunt † justi sicut lílium : * Et sicut rosæ in Jérico florébunt ante Dóminum, allelúja. ℣. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum. Et sicut.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait : Pater major me est. Secúndum autem id, quod ait : Ego et Pater unum sumus, et ipse agrícola est; nec talis, quales sunt, qui extrínsecus operándo éxhibent ministérium; sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam, neque qui plantat, est áliquid, neque qui rigat; sed qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum; unde ipse et Pater unum sunt. Et, si Verbum caro factum est, quod non erat; manet, quod erat.

℟. Gáudete, † justi, in Dómino, allelúja : * Rectos decet collaudátio, allelúja, allelúja. ℣. Cantáte ei cánticum novum : bene psállite ei in vociferatióne. Rectos. Glória Patri. Rectos.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 15, 1-7

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera : et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum, tollet eum : et omnem, qui fert fructum, purgábit eum, ut fructum plus áfferat. Jam vos mundi estis propter sermónem, quem locútus sum vobis. Manéte in me: et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite : sic nec vos, nisi in me manséritis. Ego sum vitis, vos pálmites : qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum : quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint : quodcúmque voluéritis, petétis, et fiet vobis.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Sancti tui, † Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja :

et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est. cum reliquis. 38

2 In cæléstibus regnis † Sanctórum habitátio est, allelúja : et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

3 In velaménto † clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4 Spíritus † et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

5 Fulgébunt justi † sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum *Sap. 5, 1*

Stabunt justi in magna constántia † advérsus eos, qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúja. Glória Patri. Sancti.

Hymnus pro uno Martyre

Martyr Dei, qui, únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ab Ascens. usque ad Pentecosten :

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Hymnus pro pluribus Martyribus

Rex gloriósе Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia :

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus :
Trophæa sacra pángimus :
Ignósce, quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus,
Parcéndo Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ab Ascens. usque ad Pentecosten :

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened., Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis,quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja,allelúja.

Pro uno Martyre Pontifice

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Item alia Oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro uno Martyre non Pontifice

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Item alia Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus, qui non fuerunt Pontifices

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Item alia Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña In cæléstibus regnis.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

AD SEXTAM

Aña In veleménto.

Capitulum *Sap. 5, 5*

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

AD NONAM

Aña Fulgébunt justi.

Capitulum *Rom. 8, 28*

Scimus, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, * iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesp. præter sequentia.

Psalmi Dixit Dóminus. Beátus vir. Laudáte, púeri. Crédidi. ut in Communi unius Martyris 41* vel plurimorum Mart. 61* extra Tempus Paschale.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif., Aña Sancti et justi, † in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Aliæ Lectiones pro Martyribus Tempore Paschali

IN II NOCTURNO

De Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris ad Mártyres et Confessóres

Lectio V *Epist. 8*

Quibus ego vos láudibus prædicem, fortíssimi Mártyres? Robur péctoris vestri et perseverántiam fídei, quo præcónio vocis exórnem? Tolerástis usque ad consummatiónem glóriæ duríssimam quæstiónem; nec cessístis supplíciis, sed vobis pótius supplícia cessérunt. Finem dolóribus, quem torménta non dabant, corónæ dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejíceret, sed ut hómines Dei ad Deum velócius mítteret.

℟. Lux perpétua. 72*

Lectio VI

Vidit admírans præséntium multitúdo cæléste certámen, certámen Dei, certámen spiritále, prœlium Christi: stetísse servos ejus, voce líbera, mente incorrúpta, virtúte divína, telis quidem sæculáribus nudos, sed armis fídei ardéntis armátos. Stetérunt torti, torquéntibus fortióres; et pulsántes ac laniántes úngulas, pulsáta ac laniáta membra vicérunt.

℟. In servis suis. 72*

Lectio VII

Inexpugnábilem fidem superáre non pótuit sæviens diu plaga repetíta, quamvis, rupta compáge víscerum, torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incéndium persecutiónis exstíngueret, qui flammas et ignes gehénnæ glorióso cruóre sopíret. O quale illud fuit spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne mílitis ejus accéptum! sicut scriptum est in Psalmis, Spíritu Sancto loquénte ad nos páriter et monénte: Pretiósa est in conspéctu Dómini mors justórum ejus.

℟. Fíliæ Jerúsalem. 72*

Lectio VIII

Pretiósa mors hæc est, quæ emit immortalitátem prétio sui sánguinis, quæ accépit corónam de consummatióne virtútis. Quam lætus illic Christus fuit, quam libens in tálibus servis suis et pugnávit et vicit protéctor fídei, dans credéntibus tantum, quantum se credit cápere, qui sumit! Certámini suo ádfuit, prœliatóres atque assertóres sui nóminis eréxit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis.

℟. Lætábitur. 73*

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 15*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 81 in Joann., n. 3 et 4

Ne quisquam putáret saltem parvum áliquem fructum posse a semetípso pálmitem fer-

re, cum dixísset, Hic fert fructum multum; non ait, Quia sine me parum potéstis fácere; sed, Nihil potéstis fácere. Sive ergo parum sive multum, sine illo fíeri non potest, sine quo nihil fíeri potest. Quia, etsi parum attúlerit palmes, eum purgat agrícola, ut plus áfferat; tamen, nisi in vite mánserit et víxerit de radíce, quantúmlibet fructum a semetípso non potest ferre.

℟. Ego sum. 73*

Lectio X

Quamvis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset; tamen istam grátiam palmítibus non præbéret, nisi étiam Deus esset. Verum, quia ita sine ista grátia non potest vivi, ut et mors in potestáte sit líberi arbítrii: Si quis in me, inquit, non mánserit, mittétur foras sicut palmes, et aréscet; et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet.

℟. Cándidi. 74*

Bened. Quorum Festum cólimus.

Lectio XI

Ligna ítaque vitis tanto sunt contemptibilióra, si in vite non mánserint, quanto gloriosióra, si mánserint. Dénique, sicut de his étiam per Ezechiélem prophétam Dóminus dicit, præcísa, nullis agricolárum úsibus prosunt, nullis fabrílibus opéribus deputántur. Unum de duóbus pálmiti cóngruit, aut vitis, aut ignis: si in vite non est, in igne erit. Ut ergo in igne non sit, in vite sit.

℟. Fulgébunt. 74*

Lectio XII

Si manséritis in me, inquit, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis petétis, et fiet vobis. Manéndo quippe in Christo, quid velle possunt, nisi quod cónvenit Christo? Quid velle possunt manéndo in Salvatóre, nisi quod non est aliénum a salúte? Aliud quippe vólumus, quia sumus in Christo, et áliud vólumus, quia sumus adhuc in hoc sæculo. De mansióne namque hujus sæculi nobis aliquándo subrépit, ut hoc petámus, quod nobis non expedíre nescímus. Sed absit, ut fiat nobis, si manémus in Christo, qui non facit, quando pétimus, nisi quod éxpedit nobis.

℟. Gaudéte. 74*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 15, 5-11

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint: quodcúmque voluéritis, petétis, et fiet vobis. In hoc clarificátus est Pater meus, ut fructum plúrimum afferátis, et efficiámini mei discípuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

COMMUNE CONFESSORIS PONTIFICIS

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis ut in I Vesp. de Comm. Apost. 4*

2 Non est invéntus † símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo † jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Serve bone † et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum *Eccli. 44, 16-17*

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

Tempore Paschali

℟. br. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, * Allelúja, allelúja. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Allelúja. Glória Patri. Elégit.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cujus célebrat per orbem,
Hódie lætus méruit secréta
Scándere cæli.

Si non est dies obitus (quod indicant in Proprio litteræ m. t. v.), dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit ejus
Córporis artus.

Ad sacrum cujus túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsius, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis ejus méritis juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif., Aña Sacérdos et Póntifex, † et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus : ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beá-

ti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesp. ad Magnificat

Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Iste Conféssor Dómini sacrátus, ut supra in I Vesp.

IN I NOCTURNO

Aña Beátus vir, † qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte: et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte: et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Aña Beátus† iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus:

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus:

Dóminus dixit ad me: * Fílius

meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña Invocántem † exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Aña Læténtur omnes, † qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo: scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. * Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos

dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum,†linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum:* quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo : scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Aña Dómine,† Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli,et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña Dómine, Dóminus noster,quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum : et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Aña Justus Dóminus, † et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10

In Dómino confído : † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra,*ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Temp.Pasch.,Aña Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte : et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster. Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio I *Cap. 3, 1-9*

Fidélis sermo : Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non violéntum, non percussórem,sed modéstum : non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum : fílios habéntem súbditos cum omni castitáte.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II

Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit ? Non neóphytum : ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli. Diáconos simíliter pudícos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes : habéntes mystérium fídei in consciéntia pura.

℟. Ecce † sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

De Epístola ad Titum

Lectio III *Cap. 1, 7-11*

Opórtet enim epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum,non iracúndum, non vinoléntum,non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Jurávit † Dóminus, et non

pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu es sacérdos.

Bened. In unitáte.

Lectio IV *Cap. 2, 1-8*

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre, ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Ecce † vere Israëlíta, in quo dolus non est invéntus : qui probátus, repértus est sacérdos magnus * Juxta órdinem Melchísedech. ℣. Státuit ei Dóminus testaméntum sempitérnum, et dedit illi sacerdótium magnum. Juxta. Glória Patri. Juxta.

IN II NOCTURNO

Aña Dómine, † iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula,* et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, *et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña Vitam † pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex:* et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in bene-

dictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Aña Hic accípiet † benedictiónem a Dómino: et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Hic accípiet benedictiónem a Dómino: et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Aña Cognóvit eum Dóminus † in benedictiónibus suis, et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Cognóvit eum Dóminus in benedictiónibus suis, et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Aña In fide† et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, et osténdit illi glóriam suam.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes,sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini ómnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña In fide et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, et osténdit illi glóriam suam.

Aña Justus † germinábit sicut lílium: et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: † moveátur mare et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña Justus germinábit sicut lílium: et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Temp. Pasch., Aña Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo, allelúja.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Máximi Epíscopi

Hom. 78 quæ est 2 de S. Eusebio Vercellensi

Lectio V

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N., cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquid, decerpsísse est; síquidem virtútum ejus grátia, non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória patris est fílius sápiens; quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni † David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc, quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim, quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum; quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui † adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exsultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus: In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua; tamquam si díceret: Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est,et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentat elátio. Lauda ergo post perículum, prædica secúrum. Lauda navigántis felicitátem,sed cum pervénit ad portum; lauda ducis virtútem, sed cum perdúctus est ad triúmphum.

℟. Justum† dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum: * Honestávit illum in labóribus suis. ℣. Custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. Honestávit. Glória Patri. Honestávit.

IN III NOCTURNO

Aña Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. (T.P.Allelúja.)

Canticum Ecclesiastici
Cap. 14, 22 et 15, 3-4, 6

Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, * et in sensu cogitábit circumspectiónem Dei.

Cibábit illum pane vitæ et intelléctus,* et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum:

Et firmábitur in illo, et non flectétur: † et continébit illum, et non confundétur: * et exaltábit illum apud próximos suos.

Et nómine ætérno hereditábit illum * Dóminus Deus noster.

Cantic. Jerem. *Cap. 17, 7-8*

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, * et erit Dóminus fidúcia ejus.

Et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas, † quod ad humórem mittit radíces suas: * et non timébit cum vénerit æstus.

Et erit fólium ejus víride, † et in témpore siccitátis non erit sollícitum, * nec aliquándo désinet fácere fructum.

Cantic. Ecclesiastici *Cap. 31, 8-11*

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, * nec sperávit in pecúnia et thesáuris.

Quis est hic, et laudábimus eum? * fecit enim mirabília in vita sua.

Qui probátus est in illo,et perféctus est, * erit illi glória ætérna:

Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus; * fácere mala, et non fecit:

Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, * et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Aña Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. (T. P. Allelúja.)

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 25*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre profíciscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 9 in Evang. n. 1

Léctio sancti Evangélii, fratres caríssimi, sollícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne.

℟. Amávit eum † Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Ecce homo, qui péregre profíciscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur: bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat. Quis ítaque iste homo est, qui péregre profíciscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio XI

Sed homo iste péregre profíciscens, servis suis bona sua trádidit; quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet: visus, audítus, gustus, odorátus et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia, exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Uníus autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Iste Sanctus † digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum: quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte * In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. In illa.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Sed is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est: quia sunt nonnúlli, qui, etsi intérna ac mýstica penetráre nésciunt, pro intentióne ta-

men supérnæ pátriæ docent recta quos possunt; de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant; dumque se a carnis petulántia et a terrenárum rerum ámbitu atque a visibílium voluptáte custódiunt. ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui, quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur; cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

℟. Elégit te † Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad sacrificándum. Glória Patri. Ad sacrificándum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 25, 14-23

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre profíciscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et proféctus est statim. Abiit autem qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque. Simíliter et qui duo accéperat, lucrátus est ália duo. Qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terram, et abscóndit pecúniam dómini sui. Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum, et pósuit ratiónem cum eis. Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Ait illi dóminus ejus: Euge, serve bone et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui. Accéssit autem et qui duo talénta accéperat, et ait: Dómine, duo talénta tradidísti mihi, ecce ália duo lucrátus sum. Ait illi dóminus ejus: Euge, serve bone et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Ecce sacérdos magnus. † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Non est invéntus † símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo † jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Sacerdótes Dei, † benedícite Dóminum: servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Serve bone † et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum *Eccli. 44, 16-17*

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

Tempore Paschali

℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúja. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Jesu, Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Nostris favéto précibus,
Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Cum Angelis cæléstibus
Lætus potítur præmiis.
Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Oratio pro Doctore

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Non est invéntus.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Aña Ideo.

Capitulum *Eccli. 44, 20*

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD NONAM

Aña Serve bone.

Capitulum *Eccli. 45, 19-20*

Fungi sacerdótio, † et habére laudem in nómine ipsíus, * et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

IN II VESPERIS

Aña Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Aña Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Aña Non est invéntus † símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Aña Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Aña Ideo † jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum,* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Aña Serve bone † et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Psalmus 131

Meménto, Dómine, David,* et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: † donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam:* et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Aña Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum, ℟. br. et Hymnus ut in I Vesp. 79*

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif., Aña Amávit eum Dóminus,† et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Aña dicitur ad Magnificat in II Vesp. pro solis Summis Pontificibus. Si vero agenda sit Com. alterius Summi Pontificis, sumitur Antiphona Amávit eum Dóminus, ut supra.

Aña Dum esset summus Póntifex, † terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Pro Doctore

Ad Magnif., Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Si occurrat celebrari Festum plurium Pontificum et Confessorum, Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermone, ea quæ habentur in singulari, dicantur in plurali; et in I Noct. legantur sequentes Lect. de Scriptura. Cantica vero ut supra in Comm. Apost. Vos sacerdótes Dómini vocabímini. 15*

IN I NOCTURNO

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 44, 1-15*

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus, magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio II

In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum: hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

℟. Ecce † sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio III

Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum. Et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona.

℟. Jurávit † Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu es sacérdos.

Lectio IV

Heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Ecce † vere Israëlíta, in quo dolus non est invéntus : qui probátus, repértus est sacérdos magnus * Juxta órdinem Melchísedech. ℣. Státuit ei Dóminus testaméntum sempitérnum, et dedit illi sacerdótium magnum. Juxta. Glória Patri. Juxta.

2 Aliæ Lectiones

Pro Confessore Pontifice

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Máximi Epíscopi

Hom. 78; de S. Eusebio 2, circa med.

Lectio V

Beáti Patris N. mérita, jam in tuto pósita, secúri magnificémus; qui, gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cæléstibus divítiis et ætérnis mércibus

navem, optáto in líttore, collocávit; qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret.

℟. Invéni. ut supra. 87*

Lectio VI

Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus? Quantis hic cæcis, a via veritátis errántibus et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum; et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum?

℟. Pósui. 87*

Lectio VII

Quantórum áuribus surdis et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cæléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum; ut, vocánti Deo ad misericórdiam, respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Iste est. 88*

Lectio VIII

Quantos, per longam incúriam peccáti labe resolútos et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas, vivéntes in córpore jam defúnctas et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit; ut, Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet, vitáli morte, peccáto?

℟. Justum. 88*

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — *Cap. 24*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Com. in Matth., cap. 26 in fine et 27

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus; vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et, oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea, incuriósis nobis et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ exspectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum † Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loríam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio X

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur; speciálem tamen pópuli princípibus, id est epíscopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fi-

délem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio XI

Qui, si dicto áudiens et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte, infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens hisque ímmorans deprehendátur; glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur, id est in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Iste Sanctus † digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum : quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte * In illa ætérna pátria conversátus est. ℟. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. In illa.

Lectio XII

Quod, si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in profectum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens; desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis, quæ spopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet : quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita Géntium víxerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

℟. Elégit te † Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad sacrificándum. Glória Patri. Ad sacrificándum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 24, 42-47

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Illud autem scitóte, quóniam, si sciret paterfamílias, qua hora fur ventúrus esset, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Ideo et vos estóte paráti : quia qua nescítis hora, Fílius hóminis ventúrus est. Quis, putas, est fidélis servus et prudens, quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus ejus, invénerit sic faciéntem. Amen, dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constítuet eum.

COMMUNE DOCTORUM

Omnia de Communi Confessoris Pontificis 79* aut Confessoris non Pontificis 102* juxta qualitatem Festi, præter sequentia :

Ad Magnif. in utrisque Vesp., Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus ; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Si vero agenda sit Commem. alterius Doctoris, Aña in utrisque Vesp. et Oratio sumuntur de respectivo Communi Confessoris aut Pontif. aut non Pontif. pro qualitate Festi.

AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

Bened. Benedictióne perpétua.

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 39, 1-14*

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II

In terram alienigenárum géntium pertránsiet ; bona enim et mala in homínibus tentábit. Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Ecce † sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Justus † germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio III

Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Jurávit † Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. Tu es sacérdos.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste † cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus.

Bened. In unitáte.

Lectio IV

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice

℟. Ecce † vere Israëlíta, in quo dolus non est invéntus: qui probátus, repértus est sacérdos magnus * Juxta órdinem Melchísedech. ℣. Státuit ei Dóminus testaméntum sempitérnum, et dedit illi sacerdótium magnum. Juxta. Glória Patri. Juxta.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Dómine, † prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

IN II NOCTURNO

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lectio V *Lib. 9, cap. 11, n, 45*

Qui, post Oríonas, Hýadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui, subdúctis Martýribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et, représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui, remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Invéni, ut supra. 87*

Pro Doctore non Pontifice

℟. Honéstum, ut infra. 111*

Lectio VI

Nec immérito Doctóres sancti Hýadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hýetos plúvia vocátur, et Hýades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hýadum appellatióne expréssi sunt, qui, ad statum universális Ecclésiæ quasi in cæli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris, sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt.

Pro Doctore Pontifice

℟. Pósui, ut supra. 87*

Pro Doctore non Pontifice

℟. Amávit eum, ut infra. 111*

Lectio VII

Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset: Exspectétur sicut plúvia elóquium meum; et nequáquam per Isaíam Véritas díceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem; atque hoc, quod paulo ante protúlimus: Quam ob rem prohíbitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iste est, ut supra. 88*

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste homo, ut infra. 111*

Lectio VIII

Dum ergo Hýades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur: quia, apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur; ut novus sol nostris méntibus rútilet, et, eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice

℟. Justum, ut supra. 88*

Pro Doctore non Pontifice

℟. Desidérium, ut infra. 111*

IN III NOCTURNO

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX

Cap. 5

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Lib. 1 de Serm. Domini in monte, cap. 6, n. 16 et 17

Osténdit Dóminus fátuos esse judicándos, qui, temporálium bonórum vel cópiam sectántes vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus nec auférri. Itaque, si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cælórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum † Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est † qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem; sed qui, persecutiónem timéndo, infatuátur. Calcári enim non potest nisi inférior; sed inférior non est, qui, quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In médio † Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et ex-

sultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio XI

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam, neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus; sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iste Sanctus† digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum: quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte * In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. In illa.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Beátus vir, † qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus: fácere mala, et non fecit. Ideo.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Et hic mundum non cælum et terram, sed hómines qui sunt in mundo vel díligunt mundum, opórtet intélligi; quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita; id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Pro Doctore Pontifice

℟. Elégit te † Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad sacrificándum. Glória Patri. Ad sacrificándum.

Pro Doctore non Pontifice

℟. O beáti viri † N. sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Ætérnæ vitæ conjúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Ætérnæ. Glória Patri. Ætérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 5, 13-19

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est. Nolíte putáre, quóniam veni sólvere legem aut prophétas: non veni sólvere, sed adimplére. Amen, quippe dico vobis, donec tránseat cælum et terra, jóta unum aut unus apex non præteríbit a lege, donec ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis

istis mínimis, et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in regno cælórum: qui autem fécerit, et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cælórum.

2 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 5*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Com. in Matth., cap. 4, n. 10

Vos estis sal terræ. Quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id, quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed propríetas est quæarénda dictórum, quam et Apostolórum offícium, et ipsíus salis natúra monstrábit.

℟. Amávit eum vel Iste est, ut supra. 99*

Lectio X

Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum. Hic ígitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est.

℟. In médio, ut supra. 99*

Lectio XI

Apóstoli autem sunt rerum cæléstium prædicatóres et æternitátis velut satóres; immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. Mérito ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem, saliéndi modo, æternitáti córpora reservántes.

℟. Iste Sanctus vel Beátus vir, ut supra. 100*

Lectio XII

Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verum, quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit; ídeo eos, sal terræ nuncupátos, monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne, infatuáti, nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et, projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salíerint, pédibus incedéntium proterántur.

℟. Elégit te vel O beáti viri, ut supra. 100*

Evangelium ut supra. 100*

3 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 5*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 15 in Matth. sub med.

Atténdite, quid díxerit: Vos estis sal terræ; per quod osténdit, quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes aut decem aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam prophétas; sed ad omnem terram prorsus ac

mare totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus opprés-sum.

℟. Amávit eum vel Iste est, ut supra. 99*

Lectio X

Dicéndo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram et peccatórum vi corrúptam; et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam, qui mansuétus est ac modéstus, et miséricors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes.

℟. In médio, ut supra. 99*

Lectio XI

Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit. Ne ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem, Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsíne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam; neque enim fíeri potest, ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur.

℟. Iste Sanctus vel Beátus vir, ut supra. 100*

Lectio XII

Non ergo hoc fecérunt; sed, ante renováta sibique trádita atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est; ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

℟. Elégit te vel O beáti viri, ut supra. 100*

Evangelium ut supra. 100*

COMMUNE CONFESSORIS NON PONTIFICIS

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Dómine, † quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in I Vesp. Apost. 4*

2 Euge, serve bone, † in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis servus et prudens, † quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4 Serve bone † et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum — Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. * Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os justi.

Tempore Paschali

℟. br. Os justi meditábitur sapiéntiam, * Allelúja, allelúja. Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Allelúja. Glória Patri. Os justi.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cujus célebrat per orbem,
Hódie lætus méruit secréta
Scándere cæli.

Si non est dies obitus (quod indicant in Proprio litteræ m. t. v.), dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit ejus
Córporis artus.

Ad sacrum cujus túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis ejus méritis juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif., Aña Similábo eum † viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas, Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesp. ad Magnificat

Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus.
Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18
Hymnus Iste Conféssor Dómini sacrátus, ut supra in I Vesp.

IN I NOCTURNO

Aña Beátus vir, † qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte : et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte : et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Aña Beátus † iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus :

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos :

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. * Prædicans præcéptum ejus :

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña Invocántem † exaudívit Dóminus Sanctum suum ; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde?*ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Aña Læténtur omnes, † qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo: scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ,* Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. * Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo: scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Aña Dómine, † Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti San-

ctum tuum : et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas : * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli,et pisces maris, *qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña Dómine, Dóminus noster,quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum : et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Aña Justus Dóminus, † et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10

In Dómino confído : † quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra,* ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña Justus Dóminus, et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Temp.Pasch.,Aña Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte : et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur,allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster. Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne perpétua.

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 31, 8-11*

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus

est, erit illi glória ætérna. Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit: ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II *Cap. 32, 18-20, 28*

Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus: et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea: et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent.

℟. Justus † germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio III *Cap. 33, 1-3*

Qui credit Deo, atténdit mandátis: et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala; sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Iste † cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus.

Bened. In unitáte.

Lectio IV *Cap. 34, 14-20*

Spíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum: protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis et adjutórium casus, exáltans ánimam et illúminans óculos, dans sanitátem et vitam et benedictiónem.

℟. Dómine, † prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

IN II NOCTURNO

Aña Dómine, † iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum glorífícat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña Vitam † pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis:* posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Aña Hic accípiet † benedictiónem a Dómino: et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a

Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Hic accípiet benedictiónem a Dómino : et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Aña Cognóvit eum Dóminus † in benedictiónibus suis, et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus:* adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : † commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Cognóvit eum Dóminus in benedictiónibus suis, et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Aña In fide† et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, et osténdit illi glóriam suam.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña In fide et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, et osténdit illi glóriam suam.

Aña Justus † germinábit sicut lílium : et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña Justus germinábit sicut lílium : et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Temp. Pasch., Aña Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo, allelúja.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 6; Oratio de S. Philogonio

Lectio V

Beáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit. Síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit ; eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus, homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, di-

cat : Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?

℟. Honéstum † fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fíeri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput vitámque suam recte composúerit; multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria; ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innumeráque gignens bella.

℟. Amávit eum † Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Quámobrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod, quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram ascríptus est civitátem, nempe Dei. Et, digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit quæ est primogenitórum descriptórum in cælis; ac, relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum.

℟. Iste homo † perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Etenim, quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cælis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Desidérium † ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Et voluntáte. Glória Patri. Et voluntáte.

IN III NOCTURNO

Aña Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. (T.P. Allelúja.)

Cant. Eccli. *C. 14, 22 et 15, 3, 4; 6*

Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, * et in sensu cogitábit circumspectiónem Dei.

Cibábit illum pane vitæ et in-

telléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum :

Et firmábitur in illo, et non flectétur : † et continébit illum, et non confundétur : * et exaltábit illum apud próximos suos.

Et nómine ætérno hereditábit illum*Dóminus Deus noster.

Cant. Jeremiæ *Cap. 17, 7-8*

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, * et erit Dóminus fidúcia ejus.

Et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas, † quod ad humórem mittit radíces suas : * et non timébit cum vénerit æstus.

Et erit fólium ejus víride, † et in témpore siccitátis non erit sollícitum, * nec aliquándo désinet fácere fructum.

Cant. Ecclesiastici *Cap. 31, 8-11*

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, * nec sperávit in pecúnia et thesáuris.

Quis est hic, et laudábimus eum? * fecit enim mirabília in vita sua.

Qui probátus est in illo,et perféctus est, * erit illi glória ætérna :

Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus; * fácere mala, et non fecit :

Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, * et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Aña Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. (T. P. Allelúja.)

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster. Absol. A vínculis peccatórum. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 12*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 13 in Evang., n. 1-3

Sancti Evangélii, fratres caríssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed, ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus exposítio ita nesciéntibus fiat cógnita,ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit : Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est,et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla,verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Sed, quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur : Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lu-

cis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum,quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio XI

Duo autem sunt quæ jubéntur, et lumbos restríngere, et lucérnas tenére; ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest; si aut is, qui bona agit,adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit, aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet.Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed, et si utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Beátus vir, † qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ : * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit. Ideo.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat; pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat, et vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet; et, cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hiléscit.

℟. O beáti viri † N. sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Ætérnæ vitæ conjúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Ætérnæ. Glória Patri. Ætérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 35-40

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis : ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes : amen, dico vobis, quod præcínget se, et fáciet il-

los discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt servi illi. Hoc autem scitóte, quóniam, si sciret paterfamílias, qua hora fur veníret, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis véniet.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Dómine, † quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Ps. 92 Dóminus regnávit,decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Euge, serve bone, † in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis servus et prudens,† quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4 Beátus ille servus, † quem, cum vénerit Dóminus ejus et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5 Serve bone † et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum *Eccli. 31, 8-9*

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. * Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

Tempore Paschali

℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúja. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Jesu, coróna célsior
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium:

Da supplicánti cœtui,
Obténtu hujus óptimi,
Remissiónem críminum,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni recúrso témpore,
Dies illúxit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Polum migrávit præpotens.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.

Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit hóstem fórtiter
Supérbum ac satéllitem.

Virtúte clarus et fide,
Confessiónis órdine,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices,
Ut hujus almi grátia
Nobis remíttas débita.

Glória Patri Dómino,
Glória Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Oratio pro Doctore

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus ; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Euge, serve bone.

Capitulum supra ad Laudes.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Aña Fidélis servus et prudens.

Capitulum *Eccli. 39, 6*

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

AD NONAM

Aña Serve bone.

Capitulum *Sap. 10, 10*

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, † et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum ; * honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I præter sequentia :

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif., Aña Hic vir, despíciens mundum † et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Pro Doctore

Ad Magnif., Aña O Doctor óptime, † Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Si celebrari occurrat Festum plurium Confessorum non Pontif., Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone, ea, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali, et in I Noct. sumantur Lect. Laudémus viros, quæ in Communi Confessoris Pontif. 2° loco pluribus Pontificibus sunt assignatæ 94* cum ℟℟. tamen de Communi Confessoris non Pontif., ut supra 107*; et in ℟. XII O beáti viri ad litteram N. omittantur nomina Sanctorum, sed ℟. non mutatur.

2 Aliæ Lectiones
Pro Confessore non Pontifice
IN I NOCTURNO
De libro Sapiéntiæ

Lectio I *Cap. 4, 7-20*

Justus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna, neque annórum número computáta; cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio II

Consummátus in brevi explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánima illíus, propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum. Pópuli autem vidéntes et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent, quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus.

℟. Justus † germinábit sicut lílium : *Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio III

Vidébunt et contémnent eum; illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum; quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur : et erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum.

℟. Iste † cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus.

Lectio IV *Cap. 5, 1-5*

Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis; dicéntes intra se, pæniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti, vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre : ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Dómine, † prævenísti eum

in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

IN II NOCTURNO

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

L. 10 c. 29, in c. 12. Job

Lectio V

Deridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est: cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre: quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur; quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas, nómine palliáta, dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur.

℟. Honéstum, ut supra. 111*

Lectio VI

Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre. At contra, sapiéntia justórum est: nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre.

℟. Amávit eum. 111*

Lectio VII

Sed hæc justórum simplícitas deridétur; quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim, quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur; et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére? ℟. Iste homo. 111*

Lectio VIII

Cap. 30 circa med.

Lampas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur; non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat. A cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur; sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári métuit, déspici non réfugit: corpus continéntia ástficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit: mentem semper ad patiéntiam præparat, et, eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exsúltat: af-

flíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et, inquisítus, quódlibet éloqui duplíciter ignórat.

℟. Desidérium. 111*

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 12*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

L. 4 in Luc. 12

Pusíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris números reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat; quia vidélicet Ecclésiam suam, quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio X

Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit. Véndite, quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint; quin étiam possésa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis, semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere et eleemósynam dare queat, operátur.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio XI

Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum aut aurum aut vestem nullíus concupívi; ipsi scitis, quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Beátus vir, † qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit. Ideo.

Lectio XII

Fácite vobis sácculos, qui non veteráscunt; eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scílicet vel páuperum úsibus suggeréndæ; cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informán-

dam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus aliísque indigéntibus tríbuens; sed, ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

℟. O beáti viri † N. sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! qui, dum sǽculi pompam contémpsit, * Ætérnæ vitæ conjúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Ætérnæ. Glória Patri. Ætérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 32-34

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Véndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Fácite vobis sácculos, qui non veteráscunt, thesáurum non deficiéntem in cælis: quo fur non apprópiat, neque tínea corrúmpit. Ubi enim thesáurus vester est, ibi et cor vestrum erit.

3 Alia Homilia

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 11*

In illo témpore: Respóndens Jesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 69, cap. 1 et 2

Veníte ad me omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed, si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est; quóniam laborántes vocávit, quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio X

Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde. Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio XI

Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima déprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Beátus vir, † qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit. Ideo.

Lectio XII

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? Quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est, conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fácile illos vident; sed eos vident, qui óculos habent et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

℟. O beáti viri † N. sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Ætérnæ vitæ conjúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Ætérnæ. Glória Patri. Ætérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 11, 25-30

In illo témpore: Respóndens Jesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater: quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium, nisi Pater: neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre. Veníte ad me, omnes, qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

4 Alia Homilia

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 8 in Lucam n. 91

Bonus ordo, ut vocatúrus Gentes, et Judæos jussúrus intérfici, qui noluérunt regnáre supra se Christum, hanc præmítteret comparatiónem, ne dicerétur: Nihil déderat pópulo Judæórum; unde póterat mélior fíeri? ut quid ab eo, qui nihil re-

cépit, exígitur? Non medíocris ista est mna, quam supra múlier evangélica, quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iste est ut supra. 119*

Lectio X

Dénique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus; ille duplícia, id est, mýstica legis et morália probitátis. Unde et Matthæus quinque talénta et duo talénta pósuit: in quinque taléntis, ut sint morália; in duóbus utrúmque, mýsticum atque morále. Ita quod número inférius, re ubérius.

℟. Sint lumbi vestri. 119*

Lectio XI

Et hic póssumus decem mnas, decem verba intellígere, id est, legis doctrínam; quinque autem mnas, magistéria disciplínæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum; non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei.

℟. Beátus vir. 120*

Lectio XII

Bene autem, quia de Judæis dicit, duo soli multiplicátam pecúniam déferunt; non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fænebris, ália doctrínæ cæléstis usúra.

℟. O beáti viri. 120*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 19, 12-26

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Vocátis autem decem servis suis, dedit eis decem mnas, et ait ad illos: Negotiámini, dum vénio. Cives autem ejus óderant eum: et misérunt legatiónem post illum, dicéntes: Nólumus hunc regnáre super nos. Et factum est, ut redíret accépto regno: et jussit vocári servos, quibus dedit pecúniam, ut sciret quantum quisque negotiátus esset. Venit autem primus, dicens: Dómine, mna tua decem mnas acquisívit. Et ait illi: Euge, bone serve, quia in módico fuísti fidélis, eris potestátem habens super decem civitátes. Et alter venit, dicens: Dómine, mna tua fecit quinque mnas. Et huic ait: Et tu esto super quinque civitátes. Et alter venit, dicens: Dómine, ecce mna tua, quam hábui repósitam in sudário: tímui enim te, quia homo austérus es: tollis quod non posuísti, et metis quod non seminásti. Dicit ei: De ore tuo te júdico, serve nequam. Sciébas quod ego homo austérus sum, tollens quod non pósui, et metens quod non seminávi: et quare non dedísti pecúniam meam ad mensam, ut ego véniens, cum usúris útique exegíssem illam? Et astántibus dixit: Auférte ab illo mnam, et date illi, qui decem mnas habet. Et dixérunt ei: Dómine, habet decem mnas. Dico autem vobis: Quia omni habénti dábitur, et abundábit: ab eo autem, qui non habet, et quod habet, auferétur ab eo.

COMMUNE ABBATUM

Omnia de Communi Conf. non Pont. 102*; præter Orationem et Lectiones III Nocturni, ut infra.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

IN III NOCTURNO

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

L. 3 in Matth. c. 19

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et, quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit: Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me; quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Iste est, † qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

℟. Sint lumbi vestri † præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio XI

Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem mít-

tere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint atque divítias et sæculi voluptátes; isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Beátus vir, † qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit. Ideo.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam; non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo, ut, qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet; quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

℟. O beáti viri † N. sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Ætérnæ vitæ conjúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Ætérnæ. Glória Patri. Ætérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

2 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Hom. 17 in Natali S. Benedicti Bisc.

Duo sunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum. Alius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditúri sunt in judício: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a

constitutióne mundi; esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est ut supra. 122*

Lectio X

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte, comperímus: unum eórum, qui, fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt; quibus in judício testátur: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis ejus; esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre.

℟. Sint lumbi vestri. 122*

Lectio XI

Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostasíam deseruére; de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei. Verum, his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum.

℟. Beátus vir. 123*

Lectio XII

Videámus, quæ tantæ grátia pietátis: non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit; quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu et suis gáudeant sustentáre substántiis.

℟. O beáti viri. 123*

Evangelium ut supra 123*

3 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — Cap. 19

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Hom. 17 in Natali S. Benedicti Bisc.

Perféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia, quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël.

℟ Iste est, ut supra. 122*

Lectio X

In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit, id est, in regeneratióne; cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti. Et justa prorsus retribútio, ut, qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices

glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli.

℟. Sint lumbi vestri. 122*

Lectio XI

Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Matthías eléctus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet. Et Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur? cum ipse dicat : Nescítis, quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária?

℟. Beátus vir. 123*

Lectio XII

Sciéndum namque est, omnes, qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et, per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

℟. O beáti viri. 123*

Evangelium ut supra 123*

4 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — Cap. 19

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Declam. de verbis Evang. Ecce nos n. 1 et 2

Fidélis sermo, et dignum omni acceptióne collóquium Simónis Petri et Jesu. Familiáris síquidem et amíca salúti obediéntia est; sed obediéntia firma et stábilis, quæ fundáta est super petram. Mélior est enim obediéntia quam víctimæ, et acquiéscere nolle, ut peccátum ariolándi est. Unde et vitæ quoque ipse Salvátor prætulit hanc virtútem, éligens magis ánimam pónere, quam obediéntiam non implére. Postrémo et ipsum nomen Jesu, quod est super omne nomen, et in quo fléctitur omne genu, Apóstolo teste, obediéntiæ remunerátio est.

℟. Iste est, ut supra. 122*

Lectio X

Libet proínde sacratíssimo huic interésse collóquio, et íntima cordis aure percípere, quæ dicúntur. Arbitror enim, verba lectiónis hujus ea esse, de quibus ad immortálem Sponsum a fínibus terræ clamat Ecclésia : Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Hæc nempe sunt verba, quæ contémptum mundi in univérso mundo, et voluntáriam persuasére homínibus paupertátem. Hæc sunt, quæ mónachis claustra replent, desérta anachorétis. Hæc, inquam, sunt verba, quæ Ægýptum spóliant, et óptima quæque ejus vasa dirípiunt. Hic sermo vivus et éfficax, convértens ánimas felíci æmulatióne sanctitátis, et veritátis promissióne fidéli.

℟. Sint lumbi vestri. 122*

Lectio XI

Dixit enim Simon Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia. Bene, óptime, et non ad insipiéntiam tibi. Nam et mundus transit, et concupiscéntia ejus: et relínquere hæc magis éxpedit, quam relínqui. Ecce,inquit, nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te. Nimírum quia exsultávit ut gigas ad curréndam viam, nec curréntem sequi póteras onerátus.Sed nec inútilis commutátio, pro eo, qui super ómnia est, ómnia reliquísse. Nam et simul cum eo donántur ómnia: et ubi apprehénderis eum, erit unus ipse ómnia in ómnibus, qui pro ipso ómnia reliquérunt.

℟. Beátus vir. 123*

Lectio XII

Longe post prædicta (n. 35)

Ait illi Jesus: Amen dico vobis. Verbum confirmatiónis præmíttitur; magnum nóveris esse quod séquitur. In regeneratióne, inquit, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos. Consequémini, ait, quem sequímini, ut, cum ipse séderit, et vos páriter sedeátis. O séssio! quis mihi tríbuat, ut dignis éxprimam verbis, quod de sessióne hac cordis affectióne concípio? Immo, quis tríbuat mihi sessiónis hujus imperturbáta frui réquie, quam desídero, quam cúpio, quam requíro?

℟. O beáti viri. 123*

Evangelium ut supra 123*

5. Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homil. 7 in Cap. 3, ad Rom.

Si céntuplum hic non recípimus, nos ipsi in causa sumus,qui mútuum non damus illi, qui tantum réddere potest. Dic enim, quæso, quid magni dedit Petrus? nonne rete scissum tantum, et cálamum et hamum? Verum vicíssim illi Deus univérsi orbis domos apéruit, terrámque simul et mare patefécit, dedítque, ut omnes illum in sua vocárent, immo, quæ sua erant, vénderent, et ad illíus pedes afférrent, ne in manus quidem tradéntes pecúniam; neque enim id audébant, tantum illi honórem una cum munificéntia tribuébant.

℟. Iste est, ut supra. 122*

Lectio X

Dices: At ille Petrus erat. Quid tum, o bone? Non ista Petro tantum promíssa sunt: neque enim dixit: Tu vero, o Petre, céntuplum accípies solus; sed, Quisquis relíquerit domos, aut fratres, céntuplum accípiet. Personárum síquidem differéntiam non cognóscit; sed recte facta magis pensat. Grátiam enim habet Deus, et cum nobis debet, et cum solvit.

℟. Sint lumbi vestri. 122*

Lectio XI

Aspicit autem Deus creditóres suos libéntius, quam eos, qui nihil mútuo dedérunt: quibus vero plura debet, eos et plus díligit. Quámobrem, si perpétuam cum illo amicítiam iníre

vis, vide, ut multum tibi débeat. Neque enim perínde delectátur suis debitóribus créditor, atque Christus creditóribus : fugit enim eos, quibus nihil debet ; quibus vero debet, ad hos potíssimum accúrrit.

℟. Beátus vir. 123*

Lectio XII

Omnem ígitur lápidem movéntes, curémus Christum debitórem habére ; hoc enim præsens tempus, fænerándi tempus est. Nunc scílicet in indigéntia Christus constitútus est : si jam illi nihil das mútuo, tuórum certe, cum hinc discésseris, níhilo opus habébit : hic enim sitit, hic ésurit : cave ígitur, illum ne despícias.

℟. O beáti viri. 123*

Evangelium ut supra. 123*

COMMUNE VIRGINUM

IN I VESPERIS

Aña Hæc est Virgo sápiens, † et una de número prudéntum.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Aña Hæc est Virgo sápiens, † quam Dóminus vigilántem invénit.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Aña Hæc est, quæ nescívit † torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 121

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña Hæc est, quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Aña Ista est † speciósa inter fílias Jerúsalem.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris ;

Cum déderit diléctis suis somnum. * Ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Capitulum *2 Cor. 10, 17-18*

Fratres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est ; * sed quem Deus comméndat.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

Tempore Paschali

℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja. Glória Patri. Adjuvábit.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif., Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Pro Virgine Martyre

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius ; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus ; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Virgines Martyres, in utrisque Vesp. ℣., Aña ad Magnif. et Oratio, ut sequitur :

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Magnif., Aña Prudéntes Vírgines, † aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Pro Virgine Martyre

Hymnus

Vírginis Proles Opiféxque
 Matris,
Virgo quem gessit, peperítque
 Virgo ;
Vírginis festum cánimus tro-
 phæum,
 Accipe votum.

Hæc tua Virgo dúplici beáta
Sorte, dum gestit frágilem do-
 máre
Córporis sexum, dómuit cruén-
 tum
 Córpore sæclum.

Unde nec mortem, nec amíca
 mortis
Sæva pœnárum génera pavé-
 scens,
Sánguine fuso méruit sacrátum
 Scándere cælum.

Hujus obténtu, Deus alme,
 nostris
Parce jam culpis, vítia remít-
 tens,
Quo tibi puri resonémus almum
 Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
 Témpore sæcli. Amen.

Pro Virgine non Martyre

Hymnus

Vírginis Proles Opiféxque
 Matris,
Virgo quem gessit, peperítque
 Virgo ;

Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.
Hujus obténtu, Deus alme, nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens,
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.
Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña O quam pulchra est † casta generátio cum claritáte! (T. P. Allelúja.)

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Aña Ante torum † hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera manuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa:

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab

occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Aña Revértere, † revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

Aña Spécie tua † et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis:* proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te: fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus ; * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus,* in fímbriis áureis; circumamícta varietátibus

Adducéntur Regi; vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña Adjuvábit eam † Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus,dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte,quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus,non commovébitur.

Aña Aquæ multæ † non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri,in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt,commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus

in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Aña Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

Temp. Pasch., Aña O quam pulchra est casta generátio cum claritáte, allelúja!

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster. Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio I *Cap. 7, 25-40*

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco.

Pro Martyre

℟. Veni, † Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum.

Pro non Martyre

℟. Veni, † elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II

Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint; et qui flent, tamquam non flentes; et qui gaudent, tamquam non gaudéntes; et qui emunt, tamquam non possidéntes; et et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: prætérit enim figúra hujus mundi.

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio III

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini

sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri; et divísus est. Et múlier innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Spécie tua † et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Bened. In unitáte.

Lectio IV

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri; quod vult fáciat: non peccat, si nubat. Nam, qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit; et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod, si dormíerit vir ejus, liberáta est; cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium; puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Hæc est † Virgo prudens, * Quæ veniénte Sponso accépit óleum in vasis suis, et ornátis lampádibus introívit cum eo ad núptias. ℣. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. Quæ veniénte. Glória Patri. Quæ veniénte.

IN II NOCTURNO

Aña Nigra sum, † sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. (T.P. Allelúja.)

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Aña Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña Trahe me post te, † in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te,* cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet:† Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum:* horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña Trahe me post te,in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus,et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli,et exsúltet terra: † commoveátur mare et plenitúdo ejus:* gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Aña Unguéntum effúsum†nomen tuum; ídeo adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Unguéntum effúsum nomen tuum; ídeo adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Aña Pulchra es † et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña Pulchra es et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Aña Accínxit † fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum; ideóque lucérna ejus non exstinguétur in sempitérnum.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : † quóniam terríbile et san-

ctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine,Deus noster,tu exaudiébas eos : † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum ; ideóque lucérna ejus non exstinguétur in sempitérnum.

Temp.Pasch.,Aña Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum,allelúja.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus,non commovébitur.

Pater noster.Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 1 de Virg., n. 10-11

Lectio V

Quóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus; ne, véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus.Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in Martýribus reperítur; sed quia ipsa Mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus : aut quis naturáli voce compléсti, quod supra usum natúræ sit?

℟. Propter † veritátem et mansuetúdinem et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde,próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

E cælo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cælo, quæ Sponsum sibi invénit in cælo.Hæc nubes,äëra, Angelos, sideráque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit péctore.

℟. Dilexísti † justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum; proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo,non meum est illud quóniam, Quæ non nubunt neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis compa-

réntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Prudéntes † Vírgines, aptáte vestras lámpades : * Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Média autem nocte clamor factus est. Ecce.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cælo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit,et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cælum; ídeo cum Dómino appáret in glória; ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur † Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde,et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

IN III NOCTURNO

Aña Média nocte † clamor factus est: Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. (T.P.Allelúja.)

Canticum Eccli. *Cap. 39, 17-21*

Obaudíte me, divíni fructus, * et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte.

Quasi Líbanus * odórem suavitátis habéte.

Floréte flores, quasi lílium, et date odórem, † et frondéte in grátiam; et collaudáte cánticum, * et benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, † et confitémini illi in voce labiórum vestrórum, * et in cánticis labiórum, et cítharis;

Et sic dicétis in confessióne : * Opera Dómini univérsa bona valde.

Cant. Isaiæ *Cap.61, 10-11 et 62,1-3*

Gaudens gaudébo in Dómino, * et exsultábit ánima mea in Deo meo :

Quia índuit me vestiméntis salútis, * et induménto justítiæ circúmdedit me,

Quasi sponsum decorátum coróna, * et quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, † et sicut hortus semen suum gérminat, * sic Dóminus Deus germinábit justítiam, et laudem coram univérsis géntibus.

Propter Sion non tacébo, et propter Jerúsalem non quiéscam, † donec egrediátur ut splendor justus ejus, * et salvátor ejus ut lampas accendátur.

Et vidébunt Gentes justum tuum, * et cuncti reges ínclytum tuum :

Et vocábitur tibi nomen novum, * quod os Dómini nominábit.

Et eris coróna glóriæ in manu Dómini : * et diadéma regni in manu Dei tui.

Canticum Isaiæ *Cap. 62, 4-7*

Non vocáberis ultra Derelícta : * et terra tua non vocábitur ámplius Desoláta :

Sed vocáberis Volúntas mea in ea, * et terra tua inhabitáta :

Quia complácuit Dómino in te : * et terra tua inhabitábitur.

Habitábit enim júvenis cum

vírgine, * et habitábunt in te fílii tui :

Et gaudébit sponsus super sponsam, * et gaudébit super te Deus tuus.

Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes ; * tota die et tota nocte in perpétuum non tacébunt.

Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, † et ne detis siléntium ei, * donec stabíliat, et donec ponat Jerúsalem laudem in terra.

Aña Média nocte clamor factus est : Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. (T.P.Allelúja.)

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 25*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus : quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 12 in Evang. n. 1

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre, sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona, quæ ágitis,cum magna cautéla teneátis ; ne per hoc,quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur ; ne appetítus laudis subrépat, et, quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur.

℟. Hæc est † Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus súmpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ ; quia eárum quædam,dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt. Sed prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur ?

℟. Média nocte † clamor factus est : * Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce.

Bened. Cujus Festum cólimus, ipsa intercédat. Vel Quarum Festum cólimus, ipsæ intercédant.

Lectio XI

Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit : Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo re-

gno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Induit me † Dóminus vestiménto salútis, et induménto lætítiæ circúmdedit me,et tamquam sponsam * Decorávit me coróna. ℣. Quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis.Decorávit.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

In quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit; geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et, quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur.In qua quia mali cum bonis et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

℟. Símile est † regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas,* Exiérunt óbviam sponso et sponsæ. ℣. Quinque autem ex eis erant fátuæ, et quinque prudéntes. Exiérunt.Glória Patri.Exiérunt.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 25, 1-13

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Quinque autem ex eis erant fátuæ, et quinque prudéntes: sed quinque fátuæ, accéptis lampádibus,non sumpsérunt óleum secum: prudéntes vero accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes, et dormiérunt. Média autem nocte clamor factus est: Ecce, sponsus venit, exíte óbviam ei. Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas.Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: Date nobis de óleo vestro: quia lámpades nostræ exstinguúntur. Respondérunt prudéntes, dicéntes: Ne forte non suffíciat nobis, et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis. Dum autem irent émere, venit sponsus: et quæ parátæ erant,intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánua. Novíssime vero véniunt et réliquæ vírgines, dicéntes: Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille respóndens, ait: Amen, dico vobis, néscio vos. Vigiláte ítaque, quia nescítis diem neque horam.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Hæc est Virgo sápiens, † et una de número prudéntum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Hæc est Virgo sápiens, † quam Dóminus vigilántem invénit.

3 Hæc est, quæ nescívit † torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4 Veni, elécta mea, † et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est † speciósa inter fílias Jerúsalem.

Capitulum *2 Cor. 10, 17-18*

Fratres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est ; * sed quem Deus comméndat.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

Tempore Paschali

℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Jesu, córona Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clémens áccipe :

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened., Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam

Pro Virgine Martyre

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius ; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus ; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Virgines Martyres :

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Bened., Aña Prudéntes Vírgines, † aptáte vestras lámpades: ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Hæc est Virgo sápiens.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Hæc est, quæ nescívit.

Capitulum *2 Cor. 11, 2*

Æmulor enim vos Dei æmulatióne.* Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Ista est.

Pro Virgine Martyre

Capitulum *Eccli. 51, 13-14*

Dómine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. † Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, * et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

Capitulum *Sap. 4, 1*

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! † immortális est enim memória illíus: * quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, præter:

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif., Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

2 Aliæ Lectiones pro Virginibus

Pro Virgine Martyre, Lectiones I Nocturni dicuntur etiam ut infra:

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 51, 1-17*

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor.

℟. Veni, † Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum.

Lectio II

Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstu-

áta : de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis :* Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Lectio III

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique,et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ,quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Spécie tua † et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis ; proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Lectio IV

Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue,et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Hæc est † Virgo prudens,* Quæ veniénte Sponso accépit óleum in vasis suis, et ornátis lampádibus introívit cum eo ad núptias. ℣. Hæc est Virgo sápiens,et una de número prudéntum. Quæ veniénte. Glória Patri. Quæ veniénte.

Pro Virgine Martyre et non Martyre leguntur etiam sequentes :

IN II NOCTURNO

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris, de disciplína et hábitu Vírginum

Lectio V *Lib. de hab. Virg. n. 3-5*

Nunc nobis ad vírgines sermo est ; quarum, quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi.Gaudet per illas atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fecúnditas ; quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit.Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius quam potestáte ; non quod extrémi et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii, áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus, sed quod, ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter, ut supra. 137*

Lectio VI

Neque inánis hæc cáutio est et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta cu-

stódit, ut, quæ se Christo dicáverint, et, a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum; nec ornári jam aut placére cuíquam, nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis exspéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi, quibus datum est.

℟. Dilexísti. 137*

Lectio VII

Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt; et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus; et sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum. Dénuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur: Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt; vírgines enim permansérunt: hi sunt, qui sequúntur Agnum, quocúmque íerit.

℟. Prudéntes. 138*

Lectio VIII

Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas prætérit; sed, quóniam fémina viri pórtio est et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod, si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur; quid est illis cum terréno cultu et cum ornaméntis, quibus, dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur. 138*

IN III NOCTURNO

2 Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro, ut infra in Comm. non Virginum 158* cum ℟℟. ut supra. 139*

3 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX — Cap. 19

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum pharisæi, tentántes eum et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 62 in Matth. n. 3

Dóminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde, ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt, qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum.

℟. Hæc est † Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus súmpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Lectio X

Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit. Id autem hoc fere modo confírmat: Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam in-

júriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam, caréndo, mercédem consequeréris?

℟. Média nocte † clamor factus est: * Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce.

Lectio XI

Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant. Immo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris et consciéntia recte facti, tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Induit me † Dóminus vestiménto salútis, et induménto lætítiæ circúmdedit me, et tamquam sponsam * Decorávit me coróna. ℣. Quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Decorávit.

Lectio XII

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui, nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis, qui, ut regnum cælórum consequántur, se cóntinent; subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere, cápiat; ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere. Idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

℟. Símile est † regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, * Exiérunt óbviam sponso et sponsæ. ℣. Quinque autem ex eis erant fátuæ, et quinque prudéntes. Exiérunt. Glória Patri. Exiérunt.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 19, 3-12

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum pharisæi tentántes eum, et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? Qui respóndens, ait eis: Non legístis, quia, qui fecit hóminem ab inítio, másculum et féminam fecit eos? et dixit: Propter hoc dimíttet homo patrem, et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una. Itaque jam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus conjúnxit, homo non séparet. Dicunt illi: Quid ergo Móyses mandávit dare libéllum repúdii, et dimíttere? Ait illis: Quóniam Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttere uxóres vestras: ab inítio autem non fuit sic. Dico autem vobis, quia, quicúmque dimíserit uxórem suam, nisi ob fornicatiónem, et áliam dúxerit, mœchátur: et qui dimíssam dúxerit, mœchátur. Dicunt ei discípuli ejus: Si ita est causa hóminis cum uxóre, non éxpedit núbere. Qui dixit illis: Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi, qui de matris útero sic nati sunt: et sunt eunúchi, qui facti sunt ab homínibus: et sunt eunúchi, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum. Qui potest cápere, cápiat.

4 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 25*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Serm. 93 de verb. Dom. cap. II-IV

Intelligámus, caríssimi,ad omnes nos, id est, ad univérsam omníno Ecclésiam, istam pertinére parábolam, non ad solos præpósitos, nec ad solas plebes: sed prorsus ad omnes. Istæ quinque et quinque vírgines, omnes omníno sunt ánimæ Christianórum. Sed, ut dicámus vobis, quod Deo inspiránte sentímus, non qualescúmque ánimæ; sed tales ánimæ, quæ habent Cathólicam fidem, et habére vidéntur bona ópera in Ecclésia Dei: et tamen ex ipsis quinque sunt prudéntes et quinque fátuæ.

℟. Hæc est,ut supra. 144*

Lectio X

Quare ergo appellátæ sunt quinque; et quare vírgines, prius videámus. Omnis ánima in córpore ídeo quinário número censétur, quia quinque sénsibus útitur. Qui ergo se ábstinet ab illícito visu, ab illícito audítu, ab illícito odorátu, ab illícito gustátu, ab illícito tactu, propter ipsam integritátem vírginis nomen accépit. Sed si bonum est, abstinére ab illícitis sentiéndi mótibus, et ídeo unaquæque ánima Christiána vírginis nomen accépit: quare quinque admittúntur et quinque repellúntur?

℟. Média nocte. 145*

Lectio XI

Et vírgines sunt, et repellúntur. Parum est, quia vírgines sunt, et lámpades habent. Vírgines propter abstinéntiam ab illícitis sénsibus, lámpades habent propter ópera bona. De quibus opéribus Dóminus dicit: Lúceant ópera vestra coram homínibus. Item discípulis dicit: Sint lumbi vestri accíncti, et lucérnæ ardéntes. In lumbis accínctis, virgínitas; in lucérnis ardéntibus, ópera bona. Si ergo ab illícitis abstinéntia bona est; unde virgínitas nomen accépit: et ópera bona laudabília sunt, quæ significántur lampádibus: quare quinque admittúntur et quinque repellúntur?

℟. Induit me. 145*

Lectio XII

Alias dixit prudéntes, álias stultas. Unde intuémur? unde discérnimus? De óleo. Aliquid magnum signíficat óleum, et valde magnum. Putas, num cáritas est? Quæréndo dícimus, non senténtiam præcipitámus. Unde mihi videátur óleum caritátem significáre, dicam vobis. Apóstolus dicit: Adhuc supereminentiórem vobis viam demónstro. Si linguis hóminum loquar et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum æraméntum sonans, aut cýmbalum tínniens. Ipsa est superéminens via: id est cáritas,quæ mérito óleo significátur. Omnibus

enim humóribus óleum superéminet.

℞. Símile est. 145*

Evangelium ut supra 140*

5 Alia Homilia

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 25*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Serm. 93 de verb. Dom. cap. VI-VIII et X

Disceptémus, fratres, de quinque virgínibus prudéntibus, et quinque fátuis. Voluérunt ire óbviam sponso, corde ire, exspectáre ejus advéntum. Sed ille tardábat. Dum tardat ille, dormiérunt omnes. Quid est somnus iste? Ne forte tardánte sponso, quóniam abúndat iníquitas, refrigéscit cáritas multórum. Síccine intellectúri sumus istum somnum? Non mihi placet: dico quare. Quia sunt ibi prudéntes. Et útique quando dixit Dóminus: Refrigéscit cáritas multórum, subjécit, et ait: Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit. Non ergo eis obrépsit frigus caritátis, non in eis refríguit cáritas; sed fervet usque in finem. Est álius somnus, quem nemo evádit. Non recordámini Apóstolum dicéntem: De dormiéntibus autem nolo vos ignoráre, fratres: id est, de his, qui mórtui sunt? fátua sit virgo, prudens sit virgo, somnum mortis omnes patiúntur. Ad novíssimam tubam surgent omnes.

℞. Hæc est, ut supra. 144*

Lectio X

Prudéntes autem illæ tulérunt óleum secum in vasis suis: stultæ vero illæ non tulérunt óleum secum. Ibi óleum, magnum óleum. De dono Dei est hoc óleum. Tu ergo tecum porta, intus porta, ubi videt Deus, ibi porta testimónium consciéntiæ tuæ. Qui autem ámbulat ad testimónium aliénum, óleum non portat secum. Inténdat ítaque Cáritas vestra. Sapiéntium lámpades ardébant de óleo intérno, de consciéntiæ securitáte, de interióre glória, de íntima caritáte. Ardébant tamen et illárum fatuárum. Quare tunc ardébant? Quia non déerant laudes hóminum.

℞. Média nocte. 145*

Lectio XI

Postea vero, quam surrexérunt, id est, in resurrectióne a mórtuis, cœpérunt aptáre lámpades suas, id est, paráre Deo óperum suórum réddere ratiónem. Et quia tunc nemo est, qui laudet, omnis homo causæ suæ vacat; non erant, qui óleum vénderent, cœpérunt defícere lámpades. Clausum est óstium. Et quid illis dictum est? Non novi vos. Non illas novit, qui ómnia novit? Quid ergo est: Non novi vos? Improbo vos, réprobo vos. In arte mea non vos agnósco; ars mea nescit vítia, et júdicat vítia; nescit faciéndo, júdicat arguéndo: sic ergo non novi vos. Iérunt, intravérunt quinque prudéntes.

℞. Induit me. 145*

Lectio XII

Sint in vobis quinque prudéntes ad istam prudéntiam quinárii número pertinéntes. Véniet enim hora, et quando nescímus, véniet. Sic clausit Evangélium: Vigiláte, quia nescítis diem neque horam. Corde vígila, fide vígila, spe vígila, caritáte vígila, opéribus vígila: et quando córpore dormíveris, véniet tempus, ut surgas. Cum autem surréxeris, præpara lámpades. Tunc non exstinguántur, tunc in interióre consciéntiæ óleo vegeténtur: tunc sponsus ille incorpóreis néxibus amplectátur, tunc te introdúcat in domum, ubi numquam dórmias, ubi numquam possit tua lampas exstíngui. Hódie vero laborámus, et lámpades nostræ inter ventos sæculi hujus tentationésque flúctuant; sed árdeat in róbore flamma nostra, ut ventus tentatiónis áugeat ignem pótius, quam exstínguat.

℟. Símile est. 145*

Evangelium ut supra 140*

COMMUNE NON VIRGINUM

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Dum esset Rex † in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo cum reliquis de Communi Virginum. 127*

2 In odórem † unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Jam hiems tránsiit, † imber ábiit et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

4 Ista est † speciósa inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 1-3*

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 10-11*

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. * Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

Tempore Paschali

℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja. Glória Patri. Adjuvábit.

Hymnus

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.

Hæc Christi amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum.Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif., Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro Martyre tantum

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres non Virgines, in utrisque Vesp. ℣., Aña ad Magnif. et Oratio, ut sequitur:

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif., Aña Istárum est enim † regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni,et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut,quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum* In confessióne beátæ N.
Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Si fuerint plures non Virgines.

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beatárum N. et N.
Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Hujus obténtu, Deus alme, nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens,
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri,genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña O quam pulchra est † casta generátio cum claritáte! (T. P. Allelúja.)

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas : * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Aña Læva ejus † sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quórum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa :

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Aña Revértere, † revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo

corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Revértere, revértere, Sunamítis ; revértere, revértere, ut intueámur te.

Aña Spécie tua † et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te : fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus ; * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis ; circumamícta varietátibus

Adducéntur Regi ; vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui :* in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebún-

tur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña Adjuvábit eam † Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus,dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret,et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus,non commovébitur.

Aña Aquæ multæ † non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri,in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, †conturbáti sunt,commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compléctímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

Temp. Pasch., Aña O quam pulchra est casta generátio cum claritáte, allelúja!

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster Absolutio Exáudi, Dómine Bened. Benedictióne.

Pro Martyre tantum

Lectiones Confitébor tibi ut in Communi Virginum 2 loco 142* cum ℟℟. ut infra notantur.

Pro nec Virgine nec Martyre

De Parábolis Salomónis

Lectio I *Cap. 31, 10-31*

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis.

℟. Veni, † elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II

Considerávit agrum, et emit eum; de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum. Gustávit, et vidit quia bona est negotátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem.

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis:* Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio III

Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo. Fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus.

℟. Spécie tua † et pulchritúdine tua* Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Bened. In unitáte.

Lectio IV

Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Pulchra fácie, † sed púlchrior fide, beáta es N., réspuens mundum, lætáberis cum Angelis: * Intercéde pro ómnibus

nobis. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

IN II NOCTURNO

Aña Nigra sum, † sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos:* et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Aña Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña Trahe me post te, † in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium* habitátio est in te.

Aña Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Aña Veni, Sponsa Christi, † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes gló-

riam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli,et exsúltet terra : † commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Aña Unguéntum effúsum † nomen tuum; ídeo adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus:* audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Unguéntum effúsum nomen tuum; ídeo adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Aña Pulchra es † et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu regis Dómini: † moveátur mare et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.
Aña Pulchra es et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.
Aña Accínxit † fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum; ideóque lucérna ejus non exstinguétur in sempitérnum.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.
Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus:
Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.
Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.
Aña Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum; ideóque lucérna ejus non exstinguétur in sempitérnum.
Temp. Pasch., Aña Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum, allelúja.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.
Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas et misericórdia.
Bened. Deus, Pater.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis

Lectio V — *n. 83-85*

Agrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam, etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt; nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ;

compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.

℟. Propter † veritátem et mansuetúdinem et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Unde et illi, qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cælibátus et viduitátis statuére pœnas; ut, æmuli críminum, mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fecunditátem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício, quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur; ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres.

℟. Dilexísti † justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et, juveníli gravátus ópere, providéntiam curæ senílis explórat: vitem facílius tondére quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat; parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Fallax grátia, † et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Símilis huic vídua, velut eméritis veterána stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat; et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque, si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod, si persecutóres fídei persecutóres fuérunt étiam viduitátis; útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro præmio.

℟. Quam pulchra es, † amíca mea, quam pulchra es et suávis! óculi tui columbárum: * Absque eo quod intrínsecus latet. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Absque. Glória Patri. Absque.

IN III NOCTURNO

Aña Invénta bona margaríta, † dedit ómnia sua, et comparávit eam. (T. P. Allelúja.)

Cant. Eccli. *Cap. 39, 17-21*

Obaudíte me, divíni fructus, * et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte.

Quasi Líbanus * odórem suavitátis habéte.

Floréte flores, quasi lílium, et date odórem, † et frondéte in grátiam; et collaudáte cánticum, * et benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, † et confitémini illi in voce labiórum vestrórum,* et in cánticis labiórum, et cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

Cant. Isaiæ *Cap. 61, 10-11 et 62,1-3*

Gaudens gaudébo in Dómino, * et exsultábit ánima mea in Deo meo:

Quia índuit me vestiméntis salútis, * et induménto justítiæ circúmdedit me,

Quasi sponsum decorátum coróna, * et quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, † et sicut hortus semen suum gérminat, * sic Dóminus Deus germinábit justítiam, et laudem coram univérsis géntibus.

Propter Sion non tacébo, et propter Jerúsalem non quiéscam, † donec egrediátur ut splendor justus ejus, * et salvátor ejus ut lampas accendátur.

Et vidébunt Gentes justum tuum,* et cuncti reges ínclytum tuum:

Et vocábitur tibi nomen novum, * quod os Dómini nominábit.

Et eris coróna glóriæ in manu Dómini: * et diadéma regni in manu Dei tui.

Canticum Isaiæ *Cap. 62, 4-7*

Non vocáberis ultra Derelícta: * et terra tua non vocábitur ámplius Desoláta:

Sed vocáberis Volúntas mea in ea, * et terra tua inhabitáta:

Quia complácuit Dómino in te: * et terra tua inhabitábitur.

Habitábit enim júvenis cum vírgine, * et habitábunt in te fílii tui:

Et gaudébit sponsus super sponsam, * et gaudébit super te Deus tuus.

Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes; * tota die et tota nocte in perpétuum non tacébunt.

Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, † et ne detis siléntium ei, * donec stabíliat, et donec ponat Jerúsalem laudem in terra.

Aña Invénta bona margaríta, dedit ómnia sua, et comparávit eam. (T.P. Allelúja.)

℣. Elégit eam Deus,et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 13*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 11 in Evang. n. 1

Cælórum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quæ

ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat ; ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur ; quem, qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum † apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit, quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via.

℟. Regnum mundi † et omnem ornátum sæculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem vidi.

Bened. Cujus Festum cólimus, ipsa intercédat.

Lectio XI

Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est ; sed, ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto ; ut, et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Accínxit † fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum ; * Ideóque lucérna ejus non exstinguétur in sempitérnum. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, Deus in médio ejus, non commovébitur. Ideóque.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Thesáurus autem cæléste est desidérium ; ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui, voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat: ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat ; nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhoréscat.

℟. Beáta es, N., † quæ propter Deum mundum odísti : * Proptérea datum est tibi regnum cælórum. ℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum
Cap. 13, 44-52

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro: quem qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum cælórum hómini negotiatóri, quæréenti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósa margaríta, ábiit, et véndidit ómnia, quæ hábuit, et emit eam. Iterum símile est regnum cælórum sagénæ missæ in mare, et ex omni génere píscium congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes, et secus litus sedéntes, elegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt. Sic erit in consummatióne sæculi: exíbunt Angeli, et separábunt malos de médio justórum, et mittent eos in camínum ignis: ibi erit fletus, et stridor déntium. Intellexístis hæc ómnia? Dicunt ei: Etiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno cælórum símilis est hómini patrifamílias, qui profert de thesáuro suo nova et vétera.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Dum esset Rex † in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 In odórem † unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Jam hiems tránsiit, † imber ábiit et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

4 Veni, elécta mea, † et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est † speciósa inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 1-3*

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 10-11*

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. * Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

Tempore Paschali

℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja. Glória Patri. Spécie tua.

Hymnus

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.

Hæc Christi amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc,et in perpétuum.Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened., Aña Date ei † de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro Martyre tantum

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres non Virgines :

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Bened., Aña Istárum est enim † regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster,sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña In odórem.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 4-5*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam,* et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 20-21*

Manum suam apéruit ínopi,† et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus,non commovébitur.

AD NONAM

Aña Ista est.

Pro Martyre tantum

Capitulum *Eccli. 51, 8 et 12*

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, † quóniam éruis sustinéntes te,et líberas eos de manu angústiæ,* Dómine, Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capitulum *Prov. 31, 29-30*

Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. † Fallax grátia, et va-

na est pulchritúdo : * múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Omnia ut I Vesperis, præter sequentia:

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif., Aña Manum suam † apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Virgines, vel plures Martyres non Virgines, idem fit Officium ut supra, excepto quod pro pluribus Martyribus non Virg., ℣℣. et Añæ ad Magníficat et Benedíctus in Vesp. et Laud. ac Oratio dicuntur ut supra 149* et 161* notantur. In IV ℟. I Nocturni Pulchra fácie et in XII ℟. III Noct. Beáta es ad litteram N. omittuntur nomina, sed ipsa ℟℟. non mutantur.

2 Aliæ Lectiones pro Martyre tantum

IN II NOCTURNO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Laudatio Sanctæ Mart. Drosidis n. 3

Lectio V

Ego máxime commemoratiónes dílígo Mártyrum, díligo et ampléctor; atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus vícerat inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter ut supra. 157*

Lectio VI

Per mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat, hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, et mórtua est : ista mórtua est, ne peccáret. Illa, tum fútilis promíssi spe infláta, Dei leges violávit: hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret.

℟. Dilexísti. 157*

Lectio VII

Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint et ignávi; quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant? Fuit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ; verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit.

℟. Fallax grátia. 157*

Lectio VIII

Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum; sed, quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit. Quod útique Beáta ista étiam fecit.

℟. Quam pulchra es. 157*

U.I.O.G.D

IN SANCTITATE SERVIAMUS DOMINO

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIÆ

IN I VESPERIS

Aña Domum tuam, Dómine, † decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede ad dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Aña Domus mea, † domus oratiónis vocábitur.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † mísericors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem Géntium. * Opera mánuum ejus véritas et júdicium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini :

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum. * Laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña Domus mea, domus oratiónis vocábitur.

Aña Hæc est domus Dómini † fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors et miserátor et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Aña Lápides pretiósi † omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña Lápides pretiósi omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum *Apoc. 21, 2*

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, † descendéntem de cælo a Deo, * parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus.
℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus.

Tempore Paschali

℟. br. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos, * Allelúja, allelúja. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. Allelúja. Glória Patri. Locus.

Hymnus

Urbs Jerúsalem beáta,
Dicta pacis vísio,
Quæ construítur in cælis
Vivis ex lapídibus,
Et Angelis coronáta,
Ut sponsáta cómite.

Nova véniens e cælo,
Nuptiáli thálamo
Præparáta, ut sponsáta
Copulétur Dómino:
Plateæ et muri ejus
Ex auro puríssimo.

Portæ nitent margarítis
Adytis paténtibus:
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis, qui ob Christi nomen
Hic in mundo prémitur.

Tunsiónibus, pressúris
Expolíti lápides,
Suis coaptántur locis
Per manus artíficis,
Disponúntur permansúri
Sacris ædifíciis.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif., Aña Sanctificávit † Dóminus tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesp. præter:

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnif., Aña O quam metuéndus est † locus iste: vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ:

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Domum Dei decet sanctitúdo: * Sponsum ejus Christum adorémus in ea. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Urbs Jerúsalem beáta, ut supra in Vesp.

IN I NOCTURNO

Aña Introíbo † in domum tuam, Dómine, et adorábo ad templum sanctum tuum. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine,mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes,qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. * Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavéruntte,Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine,ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña Introíbo in domum tuam, Dómine,et adorábo ad templum sanctum tuum.

Aña Dóminus † in templo sancto suo, Dóminus in cælo sedes ejus.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra,*ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cælo sedes ejus.

Aña Tóllite † portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Aña Adoráte Dóminum † in aula sancta ejus.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, † Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : † vox Dómini concutiéntis desértum:* et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Aña Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Aña Erit mihi † Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus,dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et

inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Aña Ædificávit † Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compléctímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Aña Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

Temp. Pasch., Aña Introíbo in domum tuam, Dómine, et adorábo ad templum sanctum tuum, allelúja.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster. Absolutio Exáudi, Dómine.

Bened. Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon

Lectio I *Cap. 7, 1-9*

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cælo et devorávit holocáusta et víctimas: et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israël vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum: et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum:

Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus.

℟. In dedicatióne templi † decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et in ore.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II

Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia : et dedicávit domum Dei rex et univérsus pópulus. Sacerdótes autem stabant in offíciis suis, et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum : Quóniam in ætérnum misericórdia ejus ; hymnos David canéntes per manus suas: porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israël stabat.

℟. Fundáta est † domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio III

Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini : obtúlerat enim ibi holocáusta, et ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israël cum eo, ecclésia magna valde ab intróitu Emath usque ad Torréntem Ægýpti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Bénedic, † Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi.

Bened. In unitáte.

Lectio IV *Ibid. 11-16*

Complevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia, quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait : Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cælum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pæniténtiam a viis suis péssimis: et ego exáudiam de cælo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi

in sempitérnum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Terríbilis est † locus iste: non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli: * Vere étenim Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. ℣. Vidit Jacob in somnis scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et Angelos Dei descendéntes et ascendéntes per eam, et ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN II NOCTURNO

Aña Beáti, qui hábitant † in domo tua, Dómine: in sæcula sæculórum laudábunt te. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 83

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: in sæcula sæculórum laudábunt te.

Aña Non est hic áliud, † nisi domus Dei et porta cæli.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Aña Templum Dómini † sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Aña Qui hábitat † in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 90

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: † cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Aña Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Aña Eréxit Jacob † lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Aña Benedícta † glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum no-

strum, † et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus:* et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster,tu exaudiébas eos : † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Temp. Pasch., Aña Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : in sæcula sæculórum laudábunt te, allelúja.

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster. Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Lectio V — *Sermo 229, n. 1 et 2*

Quotiescúmque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus,si fidéliter ac diligénter atténdimus et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur.Non enim mentítus est ille, qui dixit : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et íterum : Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est ?

℟. Orántibus † in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Et ídeo,fratres caríssimi,quia, nullis præcedéntibus méritis, per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei,quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat, quod óculos suæ majestátis offéndat. Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur; claudátur diábolo, et aperiátur Christo. Et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cæléstis aperíre possímus.

℟. O quam metuéndus est † locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Sicut enim malis opéribus,quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur; ita, absque dúbio, bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres caríssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, et, quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius orationibus, jejúniis vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam

suam; et sic Eucharistíam præsúmat accípere.

℟. Mane † surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Si enim, agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia, sicut qui se exáltat, humiliábitur; ita,e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cæléstí convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Quam dilécta † tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit et déficit ánima mea * In átria Dómini. ℣. Qui hábitant in domo tua, Dómine, in sæculum sæculi laudábunt te. In átria. Glória Patri. In átria.

IN III NOCTURNO

Aña Vidit Jacob scalam, † súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est, allelúja.

Cantic. Tobiæ *Cap. 13, 10-17*

Benedícite Dóminum, omnes elécti ejus: * ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

Jerúsalem, cívitas Dei, * castigávit te Dóminus in opéribus mánuum tuárum.

Confitére Dómino in bonis tuis, * et bénedic Deum sæculórum, ut reædíficet in te tabernáculum suum,

Et révocet ad te omnes captívos, * et gáudeas in ómnia sæcula sæculórum.

Luce spléndida fulgébis: * et omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longínquo ad te vénient: * et múnera deferéntes, adorábunt in te Dóminum.

Et terram tuam in sanctificatiónem habébunt.* Nomen enim magnum invocábunt in te.

Maledícti erunt, qui contémpserint te: † et condemnáti erunt omnes, qui blasphemáverint te: * benedictíque erunt, qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis, * quóniam omnes benedicéntur, et congregabúntur ad Dóminum.

Canticum Isaiæ *Cap. 2, 2-3*

Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini * in vértice móntium,

Et elevábitur super colles, * et fluent ad eum omnes gentes.

Et ibunt pópuli multi, et dicent: * Veníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob,

Et docébit nos vias suas, * et ambulábimus in sémitis ejus:

Quia de Sion exíbit lex, * et verbum Dómini de Jerúsalem.

Cantic. Jeremiæ *Cap. 7, 2-7*

Audíte verbum Dómini, omnis Juda, * qui ingredímini per portas has, ut adorétis Dóminum.

Hæc dicit Dóminus exercítuum * Deus Israël:

Bonas fácite vias vestras, et stúdia vestra: * et habitábo vobíscum in loco isto.

Nolíte confídere in verbis mendácii, dicéntes: * Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est.

Quóniam si bene direxéritis vias vestras, * et stúdia vestra:

Si fecéritis judícium inter virum et próximum ejus, * ádvenæ et pupíllo et víduæ non fecéritis calúmniam,

Nec sánguinem innocéntem effudéritis in loco hoc, * et post deos aliénos non ambulavéritis in malum vobismetípsis:

Habitábo vobíscum in loco isto: * in terra, quam dedi pátribus vestris a sæculo et usque in sæculum.

Aña Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est, allelúja.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster. Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 8 in Luc. n. 81-83

Zachæus, statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt; nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et, quia non prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo prótegens, erráta quoque córrigens superióris ætátis. Et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea, † domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. Et pulsánti.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret, ac naturáli excísus oleástro et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles. Quorum infructuósam glóriam plebs Géntium, fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne, transcéndit.

℟. Lápides † pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miseratúrus exspéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat; álterum sa-

natúrus intérrogat, apud álterum se, non invitátus, invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat affectum.

℟. Benedíctus es † in templo sancto glóriæ tuæ, quod ædificátum est * Ad laudem et glóriam nóminis tui, Dómine. ℣. Bénedic domum istam, quam ædificávi. Ad laudem.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Verum, ne cæcum illum, tamquam fastidiósi páuperum, cito reliquísse videámur et transísse ad dívitem, exspectémus eum, quia exspectávit et Dóminus; interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus: ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus, unde iste curátus sit: ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem, nisi confiténtem, posse salvári.

℟. Vidi † civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam: * Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: * Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. ℣. Et ipsi pópulus ejus erunt: et ipse Deus cum eis erit eórum Deus. Et audívi. Glória Patri. Ecce tabernáculum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 19, 1-10

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives: et quærébat vidére Jesum, quis esset: et non póterat præ turba, quia statúra pusíllus erat. Et præcúrrens ascéndit in árborem sycómorum, ut vidéret eum; quia inde erat transitúrus. Et cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum, et dixit ad eum: Zachæe, festínans descénde; quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Stans autem Zachæus, dixit ad Dóminum: Ecce, dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Ait Jesus ad eum: Quia hódie salus dómui huic facta est: eo quod et ipse fílius sit Abrahæ. Venit enim Fílius hóminis quærere et salvum fácere, quod períerat.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Domum tuam, Dómine, † decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Domus mea, † domus oratiónis vocábitur.

3 Hæc est domus Dómini † fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

4 Bene fundáta est † domus Dómini supra firmam petram.

5 Lápides pretiósi † omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum *Apoc. 21, 2*

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, † descendéntem de cælo a Deo, * parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

℟. br. Domum tuam, Dómine,* Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum.

Tempore Paschali

℟. br. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, * Allelúja, allelúja. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Allelúja. Glória Patri. Domum.

Hymnus

Anguláris fundaméntum
Lapis Christus missus est,
Qui paríetum compáge
In utróque néctitur,
Quem Sion sancta suscépit,
In quo credens pérmanet.

Omnis illa Deo sacra
Et dilécta cívitas,
Plena módulis, in laude,
Et canóre júbilo,
Trinum Deum Unicúmque
Cum fervóre prædicat.

Hoc in templo, summe Deus,
Exorátus ádveni;
Et cleménti bonitáte
Precum vota súscipe;
Largam benedictiónem
Hic infúnde júgiter.

Hic promereántur omnes
Petíta acquírere
Et adépta possidére
Cum Sanctis perénniter
Paradísum introíre,
Transláti in réquiem.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened., Aña Zachæe, † festínans descénde; quia hódie in domo tua opórtet me manére. At ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ:

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Domus mea.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

AD SEXTAM

Aña Hæc est domus Dómini.

Capitulum *Apoc. 21, 3*

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; † et ipsi pópulus ejus erunt, * et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. ℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

AD NONAM

Aña Lápides pretiósi.

Capitulum *Apoc. 21, 4-5*

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : † et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. * Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesp. præter sequentia:

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnif., Aña O quam metuéndus est † locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

INFRA OCTAVAM DEDICATIONIS ECCLESIÆ

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Domum Dei decet sanctitúdo : * Sponsum ejus Christum adorémus in ea. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Urbs Jerúsalem beáta,
Dicta pacis vísio,
Quæ constrúitur in cælis
Vivis ex lapídibus,
Et Angelis coronáta,
Ut sponsáta cómite.

Nova véniens e cælo,
Nuptiáli thálamo
Præparáta, ut sponsáta
Copulétur Dómino :
Platéæ et muri ejus
Ex auro puríssimo.

Portæ nitent margarítis
Adytis paténtibus :
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis, qui ob Christi nomen
Hic in mundo prémitur.

Tunsiónibus, pressúris
Expolíti lápides,
Suis coaptántur locis
Per manus artíficis,
Disponúntur permansúri
Sacris ædifíciis.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña I die, qua fit de Octava Introíbo † in domum tuam, Dómine, et adorábo ad templum sanctum tuum.

Psalmi de Feria occurrente dicuntur sub una Aña.

Aña II die Tóllite † portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Aña III die Erit mihi † Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Aña IV die Beáti, qui hábitant

† in domo tua, Dómine: in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Aña V die Templum Dómini † sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Aña VI die Eréxit Jacob † lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Feriis II et V

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Feriis III et VI

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Absolutio Ipsíus píetas.

Feria IV et Sabbato

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Absolutio A vínculis.

Benedictiones

1 Ille nos benedícat.
2 Divínum auxílium.
3 Ad societátem.

Responsoria

Feriis II et V

℟. 1 In dedicatióne templi † decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et in ore.

℟. 2 Fundáta est † domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

℟. 3 Bénedic, † Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo: veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

Feriis III et VI

℟. 1 Orántibus† in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

℟. 2 O quam metuéndus est † locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

℟. 3 Mane † surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus. Glória Patri. Vere locus.

Feria IV et Sabbato

℟. 1 Domus mea, † domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. Et pulsánti.

℟. 2 Lápides † pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

℟. 3 Benedíctus es † in templo sancto glóriæ tuæ, quod ædificátum est * Ad laudem et glóriam nóminis tui, Dómine. ℣. Bénedic domum istam, quam ædificávi. Ad laudem. Glória Patri. Ad laudem.

IN II NOCTURNO

Aña I die, qua fit de Octava Dóminus † in templo sancto suo, Dóminus in cælo sedes ejus.

Psalmi de Feria occurrente dicuntur sub una Aña.

Aña II die Adoráte Dóminum † in aula sancta ejus.

Aña III die Ædificávit † Móyses altáre Dómino Deo.

Aña IV die Non est hic áliud, † nisi domus Dei et porta cæli.

Aña V die Qui hábitat † in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Aña VI die Benedícta † glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Capitulum *Apoc. 21, 3*

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; † et ipsi pópulus ejus erunt, * et ipse Deus cum eis erit eórum Deus. ℟. Deo grátias.

℣. Bene fundáta est domus Dómini. ℟. Supra firmam petram.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Finita Oratione, immediate incipiuntur Laudes.

Ad Laudes et reliquas Horas omnia ut in die. 176*

Lectiones

DIE II INFRA OCTAVAM

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Lectio I *In Ps. 121*

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio, quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis: si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

Lectio II

Ipsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt: non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in

structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id, quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

Lectio III

Fundaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes; et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cælo est, ad cælum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus basílicæ; et, quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spiritáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur, quia de ipsa Jerúsalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.

DIE III INFRA OCTAVAM

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Lectio I *Sermo 336, cap. 1 et 2*

Celébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædifícium, immo ædificátio habet labórem; dedicátio exsultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant; hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur; cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando caritáte compaginántur.

Lectio II

Ligna ista et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique, quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo, ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

Lectio III

Consíderet ergo cáritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino, omnis terra. Quod ibi dixit, Cánticum novum; hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est

sancti amóris. Amémus, gratis amémus; Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus: ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

DIE IV INFRA OCTAVAM

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Lectio I *Sermo 336, cap. 3*

Atténdite in psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus, ex ruína ædificiórum. Conscidísti saccum meum : hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis : Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit : Eruísti, Dómine, ab ínferis ánimam meam?

Lectio II

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

Lectio III

Resurréxit tértia die, et ejus vox est : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur et convertebántur; áliqui obdurabántur et confundebántur; nulli tamen jucundabántur.

DIE V INFRA OCTAVAM

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Lectio I *Sermo 336, cap. 3-5*

Modo, quando impléntur ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur; quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur; et implétur vox exsultántis : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me : si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

Lectio II

Non tibi viléscat, quod ait, Saccum meum : ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur : Conscidísti

saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre: Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim, per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes et confunderéntur negántes. Nésciunt enim, quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

Lectio III

Cantet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit; malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia: id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, Ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

DIE VI INFRA OCTAVAM

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Lectio I *Sermo 336, cap. 6*

Ergo, dum novam constructiónem sanctæ hujus ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirítáliter fiat in méntibus; et, quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

Lectio II

Principáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum et omne donum perféctum; et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam, ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent. Ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

Lectio III

Et, quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condignam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro; hanc enim ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

DIE VII INFRA OCTAVAM

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 33 in c. 9 Matth.

Lectio I

Commúnis ómnium domus est ecclésia, in quam, vobis prius ingréssis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes. Ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat, nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint; non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset quam illud, quandóquidem magis própria hæc est quam illa.

Lectio II

Nam hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior, et lucérna hæc quam illa; ut norunt, qui, cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior magísque necessária; non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet: quamvis pauci sint, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

Lectio III

Et quidem, si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed, quia longe ab illórum virtúte ábsumus et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam, etsi in áliis rebus páuperes et ínopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intrámus, cum caritáte nos suscípite; cumque, Pax vobis, dico, Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque, respondéte.

IN OCTAVA DEDICATIONIS ECCLESIÆ

Duplex majus

Omnia ut in Festo 163* præter sequentia.

AD MATUTINUM

Lectiones et ℟℟. I Nocturni ut in die, nisi occurrant Lectiones Scripturæ sive Feriæ, sive in Dominica impeditæ, quæ dicantur cum suis ℟℟.

IN II NOCTURNO

Ex Epístola prima sancti Felícis Papæ quarti

De Consecr. dist. 1 cap. 2

Lectio V

Tabernáculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus; et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus.

℟. Orántibus † in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio VI

Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii quam sacerdótes, sacra unctióne delibúti Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant et deponébant; in ipsis institutiónibus, quæ, jubénte Dómino, conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℟. O quam metuéndus est † locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

Lectio VII

Quáliter ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem, quem effúderat, prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas; Sálomon quoque, fílius ejus, idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit; in libro Regum légitur: Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem et omnis Israël cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægýpti, coram Dómino Deo nostro septem diébus et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. Mane † surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus.

Lectio VIII *De Consecr. dist. 1. c.17*

Solemnitátes dedicatiónum ecclesiárum et sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis, eámdem festivitátem celebratúrus, venit; sicut scriptum est: Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Quam diécta † tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit et déficit ánima mea * In átria Dómini. ℣. Qui hábitant in domo tua, Dómine, in sæculum sæculi laudábunt te. In átria. Glória Patri. In átria.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 19*

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 8 in Lucam, n. 84-87

Et conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fíeri potest, sanáre omnes; ne, in caméli comparatióne præstrícti et in Zachæo, cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea, † domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. Et pulsánti.

Lectio X

Discant dívites, non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ, ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo; sed, dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat, (álterum enim non sat est nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat; quia non spólia, sed dona quærúntur) uberiórem mercédem, quam conferébat, accépit.

℟. Lápides † pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

Lectio XI

Et bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites, aváros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus alteríus statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit?

℟. Benedíctus es † in templo sancto glóriæ tuæ, quod ædificátum est * Ad laudem et glóriam nóminis tui, Dómine. ℣. Bénedic domum istam, quam ædificávi. Ad laudem.

Lectio XII

Vide, ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat, nondum víderat Christum; mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

℟. Vidi † civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam: * Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: * Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. ℣. Et ipsi pópulus ejus erunt: et ipse Deus cum eis erit eórum Deus. Et audívi. Glória Patri. Ecce tabernáculum.

Evangelium Ingréssus Jesus. 176*

COMMUNE FESTORUM BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

IN I VESPERIS

Aña Dum esset Rex † in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos,*scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Aña Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Aña Læva ejus † sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Aña Nigra sum, † sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121

Lætátus sum in his,quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña Speciósa facta es † et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris;

Cum déderit diléctis suis somnum. * Ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum *Eccli. 24, 14*

Ab inítio et ante sǽcula creáta sum,† et usque ad futúrum sǽculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Tempore Paschali

℟. br. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum, * Allelúja, allelúja. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Allelúja. Glória Patri. Ave, María.

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif., Aña Sancta María, † succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Loco tuam sanctam festivitátem dicitur :

In Commemoratione B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo tuam solémnem Commemoratiónem.

In Festo Ssmi Nominis Mariæ tui sancti Nóminis commemoratiónem.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Vel Oratio propria.

Conclusio Hymnorum ad omnes Horas, etiam per Octavas communes, præterquam in Officiis de Tempore Adventus, erit sequens :

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

AD MATUTINUM

Invitat. Sancta María, Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Benedícta tu † in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas : * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, *

quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Aña Sicut myrrha elécta, † odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda:*præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa:

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei:* et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña Sicut myrrha elécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Aña Ante torum † hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Aña Spécie tua † et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ,* velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te: fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus; * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis; circumamícta varietátibus

Adducéntur Regi; vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Aña Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña Adjuvábit eam † Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat ci-

vitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña Favus distíllans † lábia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua : et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus:* et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña Favus distíllans lábia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris.

Temp. Pasch., Aña Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, allelúja.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster. Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

De Parábolis Salomónis

Lectio I *Prov. 8, 12-17*

Ego sapiéntia hábito in consílio et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam et supérbiam et viam pravam et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum con-

ditóres justa decérnunt; per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo; et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta † et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam,néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II *Prov. 8, 18-22*

Mecum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia.Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio.

℟. Congratulámini mihi, † omnes, qui dilígitis Dóminum: quia, cum essem párvula, plácui Altíssimo,* Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de meis.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio III *Prov. 8, 23-25 ; 34*

Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram; necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant; ante colles ego parturiébar. Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei.

℟. Beáta es, † Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti, qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Genuísti.

Bened. In unitáte Sancti.

Lectio IV *Prov. 8, 35-36 ; 9, 1-5*

Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino; qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt,díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum,excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem et ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum,et bíbite vinum,quod míscui vobis.

℟. Beáta progénies, † unde Christus natus est. * O quam gloriósa est Virgo, quæ cæli Regem génuit! ℣. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima. O quam. Glória Patri. O quam.

IN II NOCTURNO

Aña Fons hortórum,† púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis?* aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Aña Fons hortórum, púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano.

Aña Sicut lætántium † ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum,* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Aña Gaude, María Virgo: † cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : † commoveátur mare et plenitúdo ejus:* gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Gaude,María Virgo: cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Aña Dignáre me laudáre te, † Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes,qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus:* audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Aña Post partum, Virgo,† invioláta permansísti : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

In Adventu et in Festo Annuntiationis B. Mariæ Virg. :

Aña Angelus Dómini † nuntiávit Maríæ,et concépit de Spíritu Sancto.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte et exsultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara,in cíthara et voce psalmi:* in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis

Dómini : † moveátur mare, et plenitúdo ejus:* orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia,*et pópulos in æquitáte.

Aña Post partum, Virgo, invioláta permansísti : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

In Adventu et in Festo Annuntiationis B. Mariæ Virg. :

Aña Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto.

Aña Descéndi † in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, et inspícerem, si floruísset vínea, et germinássent mala púnica, allelúja.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : † quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Descéndi in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, et inspícerem, si floruísset vínea, et germinássent mala púnica, allelúja.

Temp. Pasch., Aña Fons hortórum, púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano, allelúja.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster. Absol. Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Lectio V *Apud Metaphr.*

Dei Fílius non dívitem aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque, quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite; illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam et incorruptíbilem possessiónem, patrocínio suo, vobis conservábit.

℟. Sicut cedrus † exaltáta sum in Líbano, et sicut cyprés-

sus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio VI

Magnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim; non dénique áliud quídpiam, inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et Mater; éadem Virgo et Génitrix.

℟. Quæ est ista, † quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio VII

Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit; quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere, quanto Virgo hæc præstántior sit cæléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur.

℟. Ornátam † monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio VIII

Ave ígitur, mater, cælum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum: assídue pro nobis precáre Jesum, Fílium tuum et Dóminum nostrum, ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et, quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et Sancto Spirítui glória et honor et impérium, nunc et semper in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Diffúsa est † grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a grádibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

IN III NOCTURNO

Aña Hortus conclúsus † es, Dei Génitrix, hortus conclúsus, fons signátus: surge, própera, amíca mea, et veni. (T. P. Allelúja.)

Canticum Eccli. 39, 17-21

Obaudíte me, divíni fructus, * * et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte.

Quasi Líbanus * odórem suavitátis habéte.

Floréte flores, quasi lílium, et date odórem, † et frondéte in grátiam; et collaudáte cánticum, * et benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, † et confitémini illi in voce labiórum vestrórum, * et in cánticis labiórum, et cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

Canticum Isaiæ *61, 10-11 et 62, 1-3*

Gaudens gaudébo in Dómino, * et exsultábit ánima mea in Deo meo:

Quia índuit me vestiméntis salútis, * et induménto justítiæ circúmdedit me,

Quasi sponsum decorátum coróna, * et quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, † et sicut hortus semen suum gérminat, * sic Dóminus Deus germinábit justítiam, et laudem coram univérsis géntibus.

Propter Sion non tacébo, et propter Jerúsalem non quiéscam, † donec egrediátur ut splendor justus ejus, * et salvátor ejus ut lampas accendátur.

Et vidébunt Gentes justum tuum, * et cuncti reges íncIytum tuum:

Et vocábitur tibi nomen novum, * quod os Dómini nominábit.

Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, * et diadéma regni in manu Dei tui.

Canticum Isaiæ *Isaiæ 62, 4-7*

Non vocáberis ultra Derelícta: * et terra tua non vocábitur ámplius Desoláta:

Sed vocáberis Volúntas mea in ea, * et terra tua inhabitáta:

Quia complácuit Dómino in te: * et terra tua inhabitábitur.

Habitábit enim júvenis cum vírgine, * et habitábunt in te fílii tui:

Et gaudébit sponsus super sponsam, * et gaudébit super te Deus tuus.

Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes; * toto die et tota nocte in perpétuum non tacébunt.

Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, † et ne detis siléntium ei, * donec stabíliat, et donec ponat Jerúsalem laudem in terra.

Aña Hortus conclúsus es, Dei Génitrix, hortus conclúsus, fons signátus: surge, própera, amíca mea, et veni. (T. P. Allelúja.)

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster. **Absol.** A vínculis peccatórum nostrórum.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 11*

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Lib. 4 c. 49 in Luc. 11

Magnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ, scribis et pharisæis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia con-

fitétur, ut et præséntium próce-rum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam, sicut tunc Judæi, Sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant; sic hærétici póstea, negándo Maríam semper Vírginem, Sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Festivitátem. Quia ex te ortus.

In prædicto ℟., loco tuam sanctam Festivitátem dicatur:

In Commem. B.M.V. de Monte Carmelo, tuam solémnem Commemoratiónem.

In Festo Ss. Nominis Mariæ tui sancti Nóminis commemoratiónem.

In Festo Præsentationis ejusdem, tuam sanctam Præsentatiónem.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio X

Sed, si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis Matris pronuntiátur extránea, sine causa venter, qui eam portásset, et úbera, quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Fílium suum, factum ex muliére, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant: Natum ex muliére, factum sub lege, sed, Factum ex muliére; quia, concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne. Alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine.

℟. Beátam † me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Bened. Cujus Festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio XI

Et nos ígitur, his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, qui cælum terrámque tenet per sæcula.

℟. Benedícta † et venerábilis es, Virgo María, * Cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Benedícta tu in muliéribus et benedíctus fructus ventris tui. Cujus.

Bened. Ad societátem.

Lectio XII

Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tan-

túmmodo, quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes, qui idem Verbum spiritáliter audítu fídei concípere, et boni óperis custódia vel in suo vel in proximórum corde párere et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos; quia, et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális, sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

℟. Beáta es, † Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam
Cap. 11, 27-28

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. At ille dixit: Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1 Dum esset Rex † in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. 38

2 Læva ejus† sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

3 Nigra sum, † sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4 Jam hiems tránsiit,† imber ábiit et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

5 Speciósa facta es † et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum *Eccli. 24, 14*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Tempore Paschali

℟. br. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum, * Allelúja, allelúja. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Allelúja. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera:
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti jánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened., Aña Beáta es, † María, quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Læva ejus.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Nigra sum.

Capitulum *Eccli. 24, 15 16*

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Speciósa facta es.

Capitulum *Eccli. 24, 19-20*

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : † quasi myrrha elécta,* dedi suavitátem odóris.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis præter :

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif., Aña Beátam me dicent † omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

OFFICIUM SANCTÆ MARIÆ IN SABBATO

Simplex

Omnibus Sabbatis, extra Tempus Adventus, Septuag., Quadrag. et Quatuor Temporum Septembris, nisi agendum fuerit de aliquo Festo Duplici etiam translato, vel de Octava aut Vigilia occurrenti, aut de Dñica anticipata juxta Rubricas, fit Officium de sancta Maria, in quo, sumptis Añis et Psalmis de Feria VI et Sabbato occurrentibus, reliqua dicuntur ut infra.

I PER ANNUM

A Sabbato post Purificationem usque ad Sabb. ante Septuag. et a Sabbato post Octavam Corporis Christi usque ad Sabb. ante Dñicam I Adventus.

IN VESPERIS

Capitulum *Eccli. 24, 14*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum,† et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena ; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ven-

tris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif., Aña Beáta Mater † et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Post Orationem fit Memoria Sancti, si occurrat, deinde Suffragium :

Aña Sancti omnes † intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Oratio

A cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis : et, intercedénte beáto Joseph, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, beáto N. atque beáto Patre nostro Benedícto, et ómnibus Sanctis,salútem nobis tríbue benígnus et pacem ; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra *tibi* sérviat libertáte.Per Dóminum.

Ad Complet. et ad omnes Horas, usque ad Nonam inclusive, in fine Hymnorum dicitur :

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

AD MATUTINUM

Invitat. Ave, María, grátia plena ;* Dóminus tecum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera,
Colunt,adórant,prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex

Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Añæ et Psalmi ut in Psalt. 124

Per annum ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas, etc.

Absolutio

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, * perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

In Hieme Bened. 1 Nos cum prole pia * benedícat Virgo María. ℟. Amen.

2 Ipsa Virgo vírginum * intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio I et II dicuntur de Scriptura occurr. cum suis ℟℟. de Tempore; Lectio vero III erit una ex inferius 207* positis juxta ordinem mensium cum

℟. Felix namque es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te ortus est sol justítiæ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Christus Deus noster.

In Æstate Bened. Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio unica de sanctis Patribus ex inferius positis,juxta ordinem mensium, cum ℟. Felix namque es, ut supra.

IN II NOCTURNO

Aña et Psalmi ut in Psalterio. 129

Capitulum *Eccli. 24, 26-28*

Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini : † spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum : * memória mea in generatiónes sæculórum.

℣. Speciósa facta es et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Oratio Concéde nos ut infra ad Laud. Finita Oratione, absolute incipiuntur Laudes.

AD LAUDES

Añæ et Psalmi ut in Psalterio. 135

(Ubi recepta sunt Cantica festiva, dicitur Canticum Ecclesiastici : Miserére nostri cum sua Aña.)

Capitulum *Eccli. 24, 14*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena ; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera:
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti jánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened., Aña Beáta Dei Génitrix, María, † Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Memor. Sancti, si occurr., et postea Suffrag. ut supra ad Vesp. 202*

AD PRIMAM

Aña Dum esset Rex † in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Capit. **Regi sæculórum.** Et dicuntur Preces. Extra Chorum Lectio brevis **In platéis.**

AD TERTIAM

Aña Læva ejus † sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Aña Nigra sum, † sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Capitulum *Eccli. 24, 15-16*

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Aña Speciósa facta es † et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum *Eccli. 24, 19-20*

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Post Nonam terminatur Officium Sanctæ Mariæ in Sabbato.

II POST NATIVITATEM

Quod dicitur a Sabbato post Octavam Epiphaniæ usque ad Sabb. ante Purificationem.

Omnia ut in Officio per Annum, præter sequentia:

IN VESPERIS

Ad Magnif., Aña Magnum † hereditátis mystérium: templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: non est pollútus ex ea carnem assúmens; omnes gentes vénient, dicéntes: Glória tibi, Dómine.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Deinde fit Memoria Sancti, si occurrat, et postea Suffragium ut supra in Vesp. per Annum. 202*

AD LAUDES

Ad Bened., Aña Mirábile mystérium † declarátur hódie: innovántur natúræ, Deus homo factus est: id quod fuit, permánsit, et quod non erat, assúmpsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Deinde fit Memoria Sancti, si occurrat, et postea Suffragium ut supra in Vesp. per Annum. 202*

AD HORAS

Aña ad Primam O admirábile commércium: † Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Aña ad Tertiam Quando natus es † ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus, Deus noster.

Aña ad Sextam Rubum, quem víderat † Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Aña ad Nonam Ecce María † génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

III TEMPORE PASCHALI

Quod dicitur a Sabbato post Dominicam in Albis usque ad Sabbatum ante Dñicam V post Pascha inclus.

Omnia ut supra in Officio per Annum, sed ritu Paschali, præter sequentia:

IN VESPERIS

Aña Allelúja et Psalmi de Feria VI in Psalterio. 170

Capitulum *Eccli. 24, 14*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum, * Allelúja, allelúja. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Allelúja. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,

Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Ad Magnif., Aña Regína cæli, † lætáre, allelúja; quia quem meruísti portáre, allelúja, resurréxit, sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Deinde fit Memoria Sancti, si occurrat, et postea Commem. de Cruce:

Aña Crucem sanctam súbiit,† qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis, fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Quem terra, pontus, æthera ut supra 202

IN I NOCTURNO

Aña Allelúja et Psalmi ut in Psalterio. 124

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Absolutio Précibus et méritis. 203*

Bened. Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio unica ex inferius positis juxta ordinem mensium.

℟. Felix namque es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus, Deus noster, allelúja. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te ortus est sol justítiæ. Glória Patri. Christus Deus noster, allelúja.

IN II NOCTURNO

Aña Allelúja et Psalmi ut in Psalterio. 129

Capitulum Transíte ut supra. 203*

℣. Speciósa facta es et suávis, allelúja. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix, allelúja.

Oratio ut supra in Vesperis.

AD LAUDES

Añæ et Psalmi ut in Psalterio. 135
Capitulum et ℟. br. ut supra in Vesp.
Hymnus O gloriósa Dómina, ut supra 204*

℣. Benedícta tu in mulieríbus, allelúja. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui, allelúja.

Ad Bened., Aña Regína cæli, † lætáre, allelúja; quia quem meruísti portáre, allelúja, resurréxit, sicut dixit, allelúja : ora pro nobis Deum, allelúja.

Dicta Oratione fit Memoria Sancti, si occurrat, et postea Commemoratio de Cruce :

Aña Crucifíxus † surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio Deus, qui pro nobis, ut supra. 206*

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, ordine subscripto :

MENSE JANUARIO

Ex Epístola sancti Ambrósii Epíscopi ad Sirícium Papam

Lectio III *Ep. 42, n. 4 et 5*

De via perversitátis prodúntur dícere: Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuit ergo virgo concípere,non pótuit virgo generáre,cum semper concéptus præcédat, partus sequátur? Sed, si doctrínis non créditur sacerdótum, credátur oráculis Christi; credátur mónitis Angelórum dicéntium: Quia non est impossíbile Deo omne verbum; credátur Sýmbolo Apostolórum, quod Ecclésia Romána intemerátum semper custódit et servat. Audívit María vocem Angeli, et, quæ ante díxerat : Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérrogans, respóndit póstea : Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum.

℟. Felix namque es. ut supra.

MENSE FEBRUARIO

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri advérsus Joviniánum

Epist. XLVIII, sive Apol. ad Pammach. pro lib. contra Jovin., n. 21

Lectio III

Christus virgo, Mater vírginis nostri virgo perpétua, mater et virgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis; et in sepúlcro ejus, quod novum et in petra duríssima fúerat excísum, nec ántea quis nec póstea pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joël, qui írrigat torréntem vel fúnium vel spinárum: fúnium, peccatórum, quibus ante alligabámur; spinárum, quæ suffócant seméntem patrisfamílias. Hæc est porta orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa et lúcida, opériens in se vel ex se próferens Sancta sanctórum; per quam Sol justítiæ et Póntifex noster secúndum órdinem Melchísedech ingréditur et egréditur.

℟. Felix namque es.

MENSE APRILI

De Expositióne sancti Hierónymi Presbýteri in Ezechiélem Prophétam

Lectio unica *L. 13 in c. 44, v. 1*

Porta hæc clausa erit, et non aperiétur. Pulchre quidam portam clausam, per quam solus Dóminus Deus Israël ingréditur, et dux, cui porta clausa est, Maríam Vírginem intélli-

gunt, quæ et ante partum et post partum virgo permánsit. Etenim témpore, quo Angelus loquebátur: Spíritus Sanctus véniet super te, et virtus Altíssimi obumbrábit te: quod autem nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei; et quando natus est, virgo permánsit ætérna; ad confundéndos eos, qui arbitrántur eam post nativitátem Salvatóris habuísse de Joseph fílios, ex occasióne fratrum ejus, qui vocántur in Evangélio.

℟. Felix namque es.

MENSE MAJO

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi de Sýmbolo ad Catechúmenos

Lectio unica *Sermo 3, c. 4 in fine*

Per féminam mors, per féminam vita: per Hevam intéritus, per Maríam salus. Illa, corrúpta, secúta est seductórem: hæc, íntegra, péperit Salvatórem. Illa póculum a serpénte propinátum libénter accépit et viro trádidit, ex quo simul mereréntur occídi: hæc, grátia cæléstí désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est, qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius et vírginum Sponsus, qui áttulit Matri fecunditátem, sed non ábstulit integritátem?

℟. Felix namque es.

MENSE JUNIO

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Sermo in Dom. infra Oct. Assumpt. B. M. V., n. 1: de Verb. Apoc.: Signum magnum

Lectio unica

Veheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus et múlier una nocuére; sed, grátias Deo, per unum nihilóminus virum et mulíerem unam ómnia restaurántur, nec sine magno fænore gratiárum. Neque enim sicut delíctum, ita et donum; sed excédit damni æstimatiónem, benefícii magnitúdo. Sic nimírum prudentíssimus et clementíssimus ártifex, quod quassátum fúerat, non confrégit, sed utílius omníno refécit; ut vidélicet nobis novum formáret Adam ex véteri, et Hevam transfúnderet in Maríam.

℟. Felix namque es.

MENSE JULIO

Ex Epístola sancti Ambrósii Epíscopi ad Sirícium Papam

Lectio unica *Epist. 42, n. 7*

Non excédit fidem, quod homo exívit de vírgine, quando petra fontem prófluum scaturívit, ferrum super aquas natávit, ambulávit homo super aquas. Ergo, si hóminem unda portávit, non pótuit hóminem virgo generáre, atque hóminem, de quo légimus: Et mittet illis Dóminus hóminem, qui salvos fáciet eos, et notus erit Dóminus Ægýptiis? In véteri ítaque Testaménto virgo Hebræórum per mare duxit exércitum: in novo Testaménto Virgo, généris aula cæléstis, elécta est ad salútem.

℟. Felix namque es.

MENSE AUGUSTO

De Expositióne sancti Gregórii Papæ in libros Regum

Lectio unica *In 1 Reg., cap. 1, n. 5*

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nómine, beatíssima semper Virgo María, Dei Génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ

creatúræ altitúdinem, electiónis suæ dignitáte, transcéndit. An non mons sublímis María, quæ, ut ad conceptiónem ætérni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem, supra omnes Angelórum choros, usque ad sólium Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentíssimam dignitátem Isaías vatícinans, ait: Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitúdo Maríæ supra omnes Sanctos refúlsit.

℟. Felix namque es.

MENSE SEPTEMBRI

Ex Epístola sancti Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam

Lectio unica *Epist. 31, cap. 2*

Sacraméntum reconciliatiónis nostræ, ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ; quia nondum supervénerat Spíritus Sanctus in Vírginem nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut, et intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fíeret, et, forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore, et, per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem, et, consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret; sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

℟. Felix namque es.

MENSE OCTOBRI

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Lectio unica

Sermo in Dom. infra Oct. Assumpt. B. M. V. n. 5

Amplectámur Maríæ vestígia, fratres mei, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus donec benedíxerit nobis; potens est enim. Nempe vellus est médium inter rorem et áream: múlier inter solem et lunam: María inter Christum et Ecclésiam constitúta. Sed forte miráris, non tam vellus opértum rore, quam amíctam sole mulíerem. Magna síquidem familiáritas, sed mira omníno vicínitas solis et mulíeris. Quómodo enim in tam veheménti fervóre tam frágilis natúra subsístit? Mérito quidem admiráris, Móyses sancte, et curiósius desíderas intuéri. Verúmtamen solve calceaménta de pédibus tuis, et involúcra pone carnálium cogitatiónum, si accédere concupíscis.

℟. Felix namque es.

MENSE NOVEMBRI

De Expositióne sancti Basilíi Epíscopi in Isaíam Prophétam

Lectio III *In cap. 8 post init.*

Accéssi, inquit, ad prophetíssam, et in útero accépit et péperit fílium. Quod María prophetíssa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaías per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ prophético affláta spíritu elocúta est. Quid enim ait? Magníficat ánima mea Dóminum: et exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. Quia

respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si ánimum accommodáveris univérsis ejus verbis; non útique per dissídium negáveris eam fuísse prophetíssam, quod Dómini Spíritus in eam supervénerit, et virtus Altíssimi obumbráverit ei.

℟. Felix namque es.

MENSE DECEMBRI

Ante Adventum

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi

Lectio III *Lib. 1 c. 18, n. 69*

Bonus regéndæ castitátis pudor est comes, qui primus, in ipso cognitiónis ingréssu, Dómini Matrem comméndat legéntibus, et tamquam testis lócuples dignam, quæ ad tale munus eligerétur, ástruit: quod in cubículo, quod sola, quod salutáta ab Angelo tacet et mota est in intróitu ejus, quod ad virílis sexus spéciem peregrínam turbátur aspéctus Vírginis. Itaque, quamvis esset húmilis, præ verecúndia tamen non resalutávit, nec ullum respónsum rétulit, nisi ubi de suscipiénda Dómini generatióne cognóvit; ut qualitátem efféctus dísceret, non ut sermónem reférelleret.

℟. Felix namque es.

OFFICIUM PARVUM B. MARIÆ VIRGINIS

I PER ANNUM

Quod dicitur a Matutino diei 3 Februarii usque ad Nonam Sabb. Sancti incl., præterquam in Festo Annuntiationis, et a Vesp. in Sabbato Quatuor Temp. Pentec. usque ad Nonam Sabb. ante Dñicam I Adventus pariter incl.

IN VESPERIS

Ave María, secreto, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum

℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja.

Sic dicitur Allelúja ad omnes Horas per totum annum, præterquam a Complet. Sabbati ante Septuag. usque ad Nonam Sabb. Sancti incl.; tunc enim dicitur:

Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Antiphonæ in toto Officio parvo non duplicantur.

Aña 1 Dum esset Rex † in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 109. Dixit Dóminus Dómino meo ut in Comm. Fest. B. M. V. 187*

2 Læva ejus † sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Ps. 112 Laudáte, púeri, Dóminum. 187*

3 Nigra sum, † sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. Ps. 121 Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi. 187*

4 Jam hiems tránsiit, † imber ábiit et recéssit: surge amíca mea, et veni. Ps. 126 Nisi Dóminus ædificáverit domum. 188*

5 Speciósa facta es † et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. Ps. 147 Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 164*

Capitulum Ab inítio, 201*

Post ℟. Deo grátias statim dicitur Hymnus Ave, maris stella deinde ℣. Diffúsa est et ad Magnif., Aña Beáta Mater. 202*

Repetita Aña dicitur:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dñum nostrum. ℟. Amen.

Et fit Commemoratio de Sanctis :

Aña Sancti Dei omnes, † intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Prótege, Dómine, pópulum tuum, et, Apostolórum tuórum Petri et Pauli et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent : ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam ; iter, actus et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne, benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue, et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM

Ave, María, ut supra.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ps. 128 Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea. Ps. 129 De profúndis clamávi ad te, Dómine et Ps. 130 Dómine, non est exaltátum cor meum, ut supra in Vesp. Fer. II et III. 162 et 164

Hymnus

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Capitulum *Eccli. 24, 24*

Ego mater pulchræ dilectiónis et timóris * et agnitiónis et sanctæ spei. ℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Aña Sub tuum præsídium confúgimus.

Canticum Simeonis *Luc. 2, 29-32*

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Aña Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despí-

cias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kýrie,eléison.Christe,eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Beátæ et gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quæsumus,Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat : et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Ave, María, ut supra.

℣. Dómine,lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium.

Invitat. Ave,María,grátia plena ;* Dóminus tecum. Ps.94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus Quem terra, pontus, æthera, ut in Off. S. Mariæ in Sabb. 202*

TRES PSALMI

sequentes cum suis Añis dicuntur Dominica, Feria II et V ad Nocturnum.

Aña Benedícta tu † in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg. 189*

Aña Sicut myrrha elécta, † odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei.

Aña Ante torum † hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

TRES PSALMI

cum suis Añis pro Feria III et VI.

Aña Spécie tua † et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum ut in Comm.Festorum B. M. V. 191*

Aña Adjuvábit eam † Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur. Ps.45 Deus noster refúgium et virtus. 191*

Aña Sicut lætántium † ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix. Ps. 86 Fundaménta ejus in móntibus sanctis ex II Noct. 194*

TRES PSALMI

cum suis Añis pro Feria IV et Sabbato.

Aña Gaude, María Virgo : † cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum, * cantáte ut in Comm. Fest. B. M. V. 194*

Aña Dignáre me laudáre te,† Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Post partum, Virgo,† invioláta permansísti, Dei Génitrix, intercéde pro nobis. Ps.97 Cantáte Dómino cánticum novum, * quia. 195*

Repetita Aña post III Psalmum cujusque diei, dicitur semper

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster.secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas.

Absolutio

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, * perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Bened.Nos cum prole pia* benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio I *Eccli. 24, 11-13*

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi Creátor ómnium, et, qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. Sancta † et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio : * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Bened. Ipsa Virgo vírginum * intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio II *Ibid. 15-20*

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Beáta es, † Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi : * Genuísti, qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena ; Dóminus tecum. Genuísti.

Bened. Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio III

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho : quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi ; quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris.

℟. Felix namque es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

AD LAUDES

et per Horas

℣. Deus, in adjutórium.

Aña 1 Assúmpta est † María in cælum : gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Laudibus Dñicæ. 38

2 María † Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem † unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Benedícta † fília tu a Dómino : quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Pulchra es et decóra, † fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Ps. 148 (hic solus) Laudáte Dóminum de cælis. 40

Capitulum *Cant. 6, 8*

Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, * et regínæ laudavérunt eam.

Hymnus O gloriósa Dómina.

℣. Benedícta tu, et ad Bened.

Aña Beáta Dei Génitrix María,

ut in Officio S. Mariæ in Sabb. 204*

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit Com. de Sanctis, Aña Sancti Dei omnes, ut supra in Vesperis.

AD PRIMAM

Ave, María. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Aña Assúmpta est, ut ad Laudes.

Ps. 53 Deus, in nómine tuo salvum me fac. Fer. III ad Matutinum. 69

Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam. Fer. V ad Mat. 101

Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes Gentes. Fer. II ad Vesperas. 161

Repetita Aña dicitur:

Capitulum *Cant. 6, 9*

Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, † pulchra ut luna, elécta ut sol, * terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da, quæsumus; ut, sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni: Qui vivis.

AD TERTIAM

Ave, María. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. Meménto, salútis Auctor.

Aña María, ut ad Laudes. Ps. 119 Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi, cum reliq. 152

Capitulum *Eccli. 24, 15*

Et sic in Sion firmáta sum, † et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, * et in Jerúsalem potéstas mea.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercéde-

re sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

AD SEXTAM

Ave, María. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto, salútis Auctor.

Aña In odórem ut ad Laudes. Ps. 122 Ad te levávi óculos meos. cum reliq. 154

Capitulum *Eccli. 24, 16*

Et radicávi in pópulo honorificáto, † et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Oratio

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus; intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

AD NONAM

Ave, María. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto, salútis Auctor.

Aña Pulchra es et decóra. Ps. 125 In converténdo Dóminus captivitátem Sion. cum reliquis. 155

Capitulum *Eccli. 24, 19-20*

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Oratio

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce: ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit.

II IN ADVENTU

Quod dicitur a Vesp. Sabb. ante Dñicam I Advent. usque ad Nonam Vigil. Nativitatis Dñi inclus., et in Festo Annuntiationis B. M. V.

Omnia dicuntur ut supra per Annum notatur 210* præter sequentia:

IN VESPERIS

Añæ et Capitulum de Laudibus.

Ad Magnif., Aña Spíritus Sanctus † in te descéndet, María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Quæ Oratio dicitur ad omnes Horas. Et fit Com. de Sanctis: in Festo quidem Annuntiat. ut supra per Annum 211,* in Adventu autem ut sequitur:

Aña Ecce Dóminus véniet, † et omnes Sancti ejus cum eo: et erit in die illa lux magna, allelúja.

℣. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam. ℟. Et cum eo Sanctórum míllia.

Oratio

Consciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica: ut véniens Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster cum ómnibus Sanctis, parátam

sibi in nobis invéniat mansiónem : Qui tecum vivit.

AD COMPLETORIUM

Capitulum *Is. 7, 14-15*

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, † et vocábitur nomen ejus Emmánuel. * Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Ad Nunc dimittis, Aña Spíritus Sanctus † in te descéndet, María : ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

AD MATUTINUM

Feria IV et Sabb. loco Añæ 3. Post partum, dicitur sequens

Aña 3 Angelus Dómini † nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto, allelúja.

Lectio I *Luc. 1, 26-38*

Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit : Ave, grátia plena ; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus.

℟. Missus est † Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum ; et expavéscit Virgo de lúmine : ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum : * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce.

Lectio II

Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus : et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei : Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce, concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus : et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

℟. Ave, María, † grátia plena ; Dóminus tecum : * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco ? Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.

Lectio III

Dixit autem María ad Angelum : Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco ? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce, Elísabeth, cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua : et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis ; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María : Ecce ancílla Dómini : fiat mihi secúndum verbum tuum.

℟. Súscipe verbum, † Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem, *Ut benedícta dicáris

inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut benedícta. Glória Patri. Ut benedícta.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Missus est† Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

2 Ave, María, † grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, allelúja.

3 Ne tímeas, María, † invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies et páries fílium, allelúja.

4 Dabit ei Dóminus † sedem David, patris ejus, et regnábit in ætérnum.

5 Ecce ancílla Dómini : † fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum *Is. 11, 1-2*

Egrediétur virga de radíce Jesse, † et flos de radíce ejus ascéndet. * Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Ad Bened., Aña Spíritus Sanctus, cum Oratione et Com. de Sanctis ut supra ad Vesp. 215*

AD PRIMAM

Aña Missus est.

Capitulum *Is. 7, 14-15*

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, † et vocábitur nomen ejus Emmánuel.* Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

AD TERTIAM

Aña Ave, María.

Capit. Egrediétur, ut supra.

AD SEXTAM

Aña Ne tímeas, María.

Capitulum *Luc. 1, 32-33*

Dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus : † et regnábit in domo Jacob in ætérnum, * et regni ejus non erit finis.

AD NONAM

Aña Ecce ancílla Dómini.

Capit. Ecce virgo, ut ad Prim.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

III POST NATIVITATEM

Quod dicitur a Vesperis diei 24 Decembr. usque ad Completorium diei 2 Februarii incl.

Omnia dicuntur ut supra per Annum notatur 210* præter sequentia :

IN VESPERIS

Añæ de Laudibus, ut infra.

Ad Magnif., Aña Magnum † hereditátis mystérium: templum Dei factus est úterus nesciéntis virum : non est pollútus ex ea carnem assúmens; omnes gentes vénient, dicéntes : Glória tibi, Dómine.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit.

Quæ Oratio dicitur ad omnes Horas.

Commem. de Sanctis ut supra per Annum. 211*

Ad Completorium, ad Nunc dimittis, Aña Magnum ut supra ad Vesp.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 O admirábile commércium : † Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens,

de Vírgine nasci dignátus est: et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

2 Quando natus es † ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, quem víderat † Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

4 Germinávit † radix Jesse, orta est stella ex Jacob: Virgo péperit Salvatórem: te laudámus, Deus noster.

5 Ecce María † génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Ad Bened., Aña Mirábile mystérium † declarátur hódie: innovántur natúræ, Deus homo factus est: id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

IV TEMPORE PASCHALI

Quod dicitur a Vesp. Sabbati Sancti usque ad Nonam Sabbati Quatuor Temp. Pentec. incl.

Omnia dicuntur ut supra per Annum notatur 210*, sed ad Bened., Magnif. et Nunc dimittis dicitur sequens

Aña Regína cæli, † lætáre, allelúja; quia quem meruísti portáre, allelúja, resurréxit, sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja.

Aliis autem Añis, Invitatorio ℣℣. et ℟℟. non additur Allelúja.

OFFICIUM DEFUNCTORUM

Dicitur in Choro (die 2 Novembris in Commemoratione omnium Fidelium defunctorum in iis Congregationibus vel Monasteriis, ubi in Choro præter Officium defunctorum persolvitur alterum Officium festivum), die 14 Novembris in Commemoratione omnium Defunctorum Ordinis Nostri, in die depositionis et aliis diebus pro temporis opportunitate et ecclesiarum consuetudine: Vesperæ post Vesperas diei; Matutinum cum Laudibus post Laudes diei, immediate post ℣. Benedicámus Dómino et Deo grátias. Et non duplicantur Añæ præterquam die 2 Novembris, die 14 Novembris ut supra, item in die depositionis, in die post acceptum mortis nuntium, et tertio, septimo, trigesimo et anniversario, etiam late sumpto, et quoties solemniter celebratur Officium.

In fine vero omnium Psalmorum semper dicitur: Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine. Et lux perpétua * lúceat eis, etiam si pro uno tantum fiat Officium.

AD VESPERAS

Quoties Vesperæ vel delationem cadaveris ad Ecclesiam ac Responsorium Subveníte vel Officium diei currentis immediate non sequantur, dicitur secreto Pater noster et Ave María; secus absolute incipitur ab

Aña Placébo Dómino † in regióne vivórum.

Psalmus 114

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ:

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : † misericors Dóminus, et justus, * et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : † óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Aña Placébo Dómino in regióne vivórum.

Aña Heu me ! † quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi,quia incolátus meus prolongátus est : † habitávi cum habitántibus Cedar. * Multum íncola fuit ánima mea

Cum his, qui odérunt pacem. Eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Aña Heu me ! quia incolátus meus prolongátus est.

Aña Dóminus † custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 120

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Aña Dóminus custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Aña Si iniquitátes † observáveris, Dómine : Dómine, quis sustinébit ?

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Aña Si iniquitátes observáveris, Dómine : Dómine, quis sustinébit ?

Aña Opera † mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Psalmus 187

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam,* et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : † Dómine, misericórdia tua in sæculum : * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam.

Aña Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif., Aña Omne † quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum, qui venit ad me, non ejíciam foras.

Cantic. B. M. V. *Luc. 1, 46-55*

Magníficat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est:*et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Aña Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum, qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus ; similiter et ad Laudes.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Sequens Psalmus Lauda, ánima mea, non dicitur in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, nec Omnium Defunctorum Ordinis Nostri, neque in die obitus seu depositionis Defuncti, neque aliis diebus, quibus Officium recitatur ritu Duplici.

Psalmus 145

Lauda, ánima mea, Dóminum, † laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo, quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die perîbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, † spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, † facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, † pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicuntur Preces :

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).

℣. Requiésca(n)t in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oremus

Dicitur Oratio conveniens ex iis, quæ sequuntur ; deinde ℣. Réquiem ætérnam cum reliquis, ut infra 223*

In die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In Commemoratione Omnium Defunctorum Ordinis Nostri

Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam ; ut nostræ congregatiónis fratres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

In die Depositionis Defuncti

Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.) ut defúnctus (a) sæculo tibi vivat : et, quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Vel alia Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti: ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Dóminum.

In die tertio, septimo et trigesimo depositionis defuncti

Oratio

Quæsumus, Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), cujus depositiónis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Dóminum.

In Anniversario

Oratio

Deus, indulgentiárum Dómine: da ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N., vel animábus famulórum famularúmque tuárum), cujus (quorum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Pro defuncto Summo Pontifice

Oratio

Deus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: præsta, quæsumus; ut, qui Unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Dóminum.

Pro defuncto Episcopo

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Pro Episcopo Cardinali defuncto dicatur: fámulum tuum N. Epíscopum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte.

Pro Presbytero Cardinali qui episcopali dignitate auctus fuerit: fámulum tuum N. Presbýterum Cardinálem pontificáli fecísti.

Pro Presbytero Cardinali qui episcopali dignitate auctus non fuerit: fámulum tuum N. Presbýterum Cardinálem sacerdotáli fecísti.

Pro Diacono Cardinali, qui fuerit Sacerdos: fámulum tuum N. Diáconum Cardinálem sacerdotáli fecísti dignitáte.

Pro Diacono autem Cardinali, qui in ordine Presbyteratus non fuerit constitutus, dicatur Oratio Inclína, Dómine, quæ habetur paulo infra, hoc modo: ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc sæculo.

Pro defuncto Sacerdote

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Item alia Oratio

Præsta, quæsumus, Dómine: ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quem, in hoc sæculo commorántem, sacris munéribus decorásti, in cælésti sede gloriósa semper exsúltet. Per Dóminum.

Pro uno defuncto

Oratio

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus mise-

ricórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta

Oratio

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N.: et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus

Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

Pro pluribus defunctis

Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: propitiáre animábus famulórum famularúmque tuárum, et ómnia eórum peccáta dimítte; ut, mortalitátis vínculis absolútæ, transíre mereántur ad vitam. Per Dóminum.

Alia Oratio

Animábus, quæsumus, Dómine, famulórum famularúmque tuárum misericórdiam concéde perpétuam: ut eis profíciat in ætérnum, quod in te speravérunt et credidérunt. Per Dóminum nostrum.

Pro patre et matre

Oratio

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si Officium fit pro pluribus patribus et matribus, dicatur animábus paréntum nostrórum, et, ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, vel nostræ.

In Officio pro Defunctis in genere

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Post Orationem dicitur (semper plurali numero):

℣. Réquiem ætérnam dona eis,

Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD MATUTINUM

Quoties Matutinum vel delationem cadaveris ad ecclesiam ac Responsorium Subveníte, vel Matutinum et Laudes diei currentis immediate non sequatur, dicitur secreto Pater noster, Ave, María et Credo ; secus absolute incipitur ab Invitatorio, vel ab Antiphona Nocturni.

Sequens Invitatorium dicitur semper in Officio Defunctorum, quando persolvitur cum tribus Nocturnis, etiam sub ritu Semiduplici, aut cum unico quidem Nocturno, sed sub ritu Duplici. In reliquis vero casibus omittitur.

Nocturni enim inferius positi, præterquam in die Commemorationis Omnium Fidelium Defunct. et in Commemoratione Omnium Defunctorum Ordinis nostri, omnes dici possunt vel etiam unus tantum, ita tamen, ut extra diem depositionis, in qua semper dicitur primus Nocturnus, Dominica, Fer. II et V dicatur primus, Fer. III et VI secundus, et Fer. IV et Sabb. tertius Nocturnus.

Invitat. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus. Repet. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, † jubilémus Deo, salutári nostro: † præoccupémus fáciem ejus in confessióne, † et in psalmis jubilémus ei.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : † quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : † quia in manu ejus sunt omnes fines terræ,†et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, † et áridam fundavérunt manus ejus : † veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : † plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster ; † nos autem pópulus ejus,et oves páscuæ ejus.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, † sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : † ubi tentavérunt me patres vestri, † probavérunt et vidérunt ópera mea.

Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, † et dixi : † Semper hi errant corde ; † ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea : † Si introíbunt in réquiem meam.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : † et lux perpétua lúceat eis.

Veníte, adorémus.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

IN I NOCTURNO

Pro Dominica, Feria II et V

Aña Dírige, † Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. * Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum,† linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum:* quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Aña Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Aña Convértere, Dómine,†et éripe ánimam meam, quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine,úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum meum ; * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Aña Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam, quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Aña Nequándo † rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat,neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7

Dómine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos :

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam,* et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis,gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : *sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit,et effódit eum: *et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Aña Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus et Titulo.

Lectio I *Job 7, 16-21*

Parce mihi, Dómine: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum.Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me,ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam : et, si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℟. Credo † quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius; et óculi mei conspectúri sunt. Et in carne.

Lectio II *Job 10, 1-12*

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me, opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt; aut, sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias, quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum † resuscitásti a monuménto fétidum: * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio III

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repénte præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me, óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, † quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra, 233* quando dicitur unum tantum Nocturnum.

Si vero Laudes omnino omittantur, post III ℟. dicuntur Pater noster et Preces, ut supra ad Vesperas. 221*

IN II NOCTURNO

Pro Feria III et VI

Aña In loco páscuæ † ibi me collocávit.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Aña In loco páscuæ ibi me collocávit.

Aña Delícta † juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Psalmus 24

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas,Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es, Deus,salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum,Dómine,* et misericordiárum tuárum,quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem ætérnam.

Aña Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Aña Credo vidére † bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus mea,* quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómi-

ni, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Aña Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster, **totum secreto.**

Lectio IV *Job 13, 22-28*

Respónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti; qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

℟. Meménto mei, † Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exáudi vocem meam. Nec aspíciat.

Lectio V *Job 14, 1-6*

Homo natus de muliére, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Hei mihi! † Dómine, quia

peccávi nimis in vita mea : Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lectio VI *Job 14, 13-16*

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, exspécto, donec véniat immutátio mea. Vocábis me,et ego respondébo tibi; ópери mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris † peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris. ℣. Réquiem ætérnam. Dum véneris.

Postea ad Laudes, ut infra 233* quando dicitur unum tantum Nocturnum.

Si vero Laudes omnino omittantur, post ultimum ℟. dicuntur Pater noster et Preces ut supra ad Vesperas. 221*

IN III NOCTURNO

Pro Feria IV et Sabbato

Aña Compláceat † tibi, Dómine, ut erípias me: ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 39

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi;

Et exaudívit preces meas, * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis;

Et státuit super petram pedes meos, * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu,Dómine,Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna,* ecce lábia mea non prohibébo:Dómine,tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: † comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super ca-

píllos cápitis mei:* et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Aña Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me : ad adjuvándum me réspice.

Aña Sana, Dómine,† ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40

Beátus, qui intélligit super egénum et páuperem :* in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, † et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam,quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum; * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Aña Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Aña Sitívit † ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum

fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es;

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * Quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Aña Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster, totum secreto.

Lectio VII *Job 17, 1-3; 11-15*

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Peccántem me † quotídie, et non me pæniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me. ℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio VIII *Job 19, 20-27*

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis

mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro, stylo férreo et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim, quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, † secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi; ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. Ut tu.

Lectio IX *Job 10, 18-22*

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret, Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum, ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine; terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Sequens ℟. tunc ponitur, quando dictus fuerit tertius Nocturnus tantum pro Defunctis.

℟. Líbera me, † Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti; et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te: * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes: Advenísti, Redémptor noster. Qui erant. ℣. Réquiem ætérnam. Qui erant.

Seq. ℟. ponitur loco præcedentis, quando tres Nocturni dicti fuerint pro Defunctis.

℟. Líbera me, Dómine, † de morte ætérna in die illa treménda, * Quando cæli movéndi sunt et terra, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego et tímeo, dum discússio vénerit atque ventúra ira. Quando cæli movéndi sunt et terra. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. Líbera me, Dómine, de morte ætérna in die illa treménda, quando cæli movéndi sunt et terra, dum véneris judicáre sæculum per ignem.

Deinde, si Laudes omnino omittantur, post ultimum ℟. dicuntur Pater noster et preces, ut supra ad Vesperas. 221*

Si vero Matut. cum unico vel cum tribus Noct., a Laudibus separetur, post ultimum ℟. subjungitur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio (seu dicuntur Orationes) ut supra in Vesperis 221* additis sequentibus:

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD LAUDES

Quoties Laudes a Matutino separentur, dicitur secreto Pater noster et Ave, María; secus absolute incipitur a sequenti

Aña Exsultábunt Dómino † ossa humiliáta.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum,* dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo,et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Aña Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Aña Exáudi, Dómine, † oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt, qui hábitant términos a si-

gnis tuis : * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, † parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Aña Exáudi, Dómine, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

Aña Me suscépit † déxtera tua, Dómine.

Psalmus 62

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea,*quam multiplíciter tibi caro mea,

In terra desérta et ínvia et inaquósa : † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus,

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo.†Adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam,† introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes,qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Réquiem ætérnam.

Aña Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Aña A porta ínferi † érue, Dómine, ánimam meam.

Canticum Ezechiæ *Is. 38, 10-20*

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum.* Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea : † dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me. † Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei,* suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te: * non exspectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Aña A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Aña Omnis spíritus † laudet Dóminum.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Aña Omnis spíritus laudet Dóminum.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened., Aña Ego sum † resurréctio et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Canticum Zachariæ *Luc. 1, 68-79*

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum,* datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis

plebi ejus:* in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Aña Ego sum resurréctio et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet ; et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde flexis genibus :

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 129

Qui non dicitur in Commemor. Omnium Fidelium Defunct., nec Omnium Defunctorum Ordinis Nostri, neque in die obitus seu depositionis Defuncti, nec quandocumque Officium recitatur sub ritu Duplici.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Deinde dicuntur Preces :

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).

℣. Requiésca (n)t in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio vel Orationes Officio congruentes, ut supra in Vesperis, 221* Post Orationem additur (semper plurali numero) :

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

In Exequiis defuncti, præsente corpore, ad finem Officii post Antiphonam Cantici (vel post Nocturnum vel Nocturnos, si Laudes omittuntur), dicta Oratione cum longa conclusione, quando immediate sequuntur Exequiæ vel Missa aut Absolutio, omittuntur ℣℣. Réquiem ætérnam et Requiéscant in pace.

PSALMI GRADUALES

Sicubi recitentur in Choro, congrue dicuntur ante Matutinum diei ; extra Chorum vero pro temporis opportunitate.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri ; sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Antiphona :

Ps. 119 Ad Dóminum cum tribulárer.

120 Levávi óculos meos in montes.

121 Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi ut in Psalterio ad Tertiam per Hebdomadam. 152 ; et

122 Ad te levávi óculos meos. 154

123 Nisi quia Dóminus erat in nobis ut ad Sextam per Hebd. 154

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus :

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus Oratio

Absólve, quǽsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum : ut in resurrectiónis glória inter Sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur ; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Ps. 124 Qui confídunt in Dómino ut ad Sextam per Hebd. 154 et

125 In convertèndo Dóminus.

126 Nisi Dóminus ædificáverit domum.

127 Beáti omnes, qui timent Dóminum ut ad Nonam per Hebd. 155 et

128 Sæpe expugnavérunt me ut Fer. II ad Vesp. 162

Postea dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram ; ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur : et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Ps. 129 De profúndis clamávi ad te, Dómine.

130 Dómine, non est exaltátum cor meum.

131 Meménto, Dómine, David.

132 Ecce quam bonum, et quam jucúndum ut Fer. III ad Vesp. 164 et

133 Ecce nunc benedícite Dóminum ut ad Complet. 178

Deinde dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus Oratio

Prætende, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii : ut te toto corde perquírant, et, quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI PÆNITENTIALES

cum Litaniis

Sicubi recitentur in Choro, congrue dicuntur post Matutinum et Laudes diei flexis genibus, dicto Benedicámus Dómino et Deo grátias ; extra Chorum pro temporis opportunitate.

Litaniæ similiter, quando in Festo S. Marci et in triduo ante Ascensionem dicendæ sunt sine Psalmis Pænitentialibus, ut suis locis notatur, ubi non fit Processio, dicuntur flexis genibus in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino et Deo grátias ; extra Chorum vero pro temporis opportunitate. Sed neque in Choro neque extra Chorum anticipari possunt de sero.

Aña Ne reminiscáris.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me,* neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum meum; * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri.

Psalmus 31

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, justi,* et gloriámini,omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 37

Dómine, ne in furóre tuo árguas me,* neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine,ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam:

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt,qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus:*ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Glória Patri.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem

miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo,et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas :* et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum,Deus,non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Psalmus 101

Dómine, exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fænum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam :

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fænum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam :

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus,qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 142

Dómine, exáudi oratiónem meam : † áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : † et anxiá-

tus est super me spíritus meus, * in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi. * Doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me ; in æquitáte tua

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Aña Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntî, ora.
Sancte Vincénti, ora.

Sancte Plácide cum sóciis tuis, oráte pro nobis.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláë, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Pater Benedícte, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Maure, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Scholástica, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.

Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Advéntum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Baptísmum et sanctum Jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Paráclíti, líbera.
In die judícii, líbera.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pæniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre, et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus, audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Pater noster, secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tra-

dat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus — Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et, hóstium subláta formídine, témpora sint, tua protectióne, tranquílla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet vel futúrum jam exútos córpore

suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Vacante Apostolica Sede, loco invocationis Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines, etc., dicatur : Ut omnes ecclesiásticos órdines, etc., Versus autem Orémus pro Pontífice nostro N., cum suo Responsorio, et Oratio pro eodem Pontifice omittuntur.

APPENDIX
VISITATIO ET CURA INFIRMORUM

Sacerdos infirmi cubiculum ingressus, primum dicit

℣. Pax huic dómui. ℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum, et lectum ejus, et cubiculum aspergit aqua benedicta, dicens :

Aña Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem Psalmum ex quatuor prioribus Pænitent. 239* vel Ps. Qui hábitat, 178 cum Glória Patri in fine. Postea dicit :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum (am) fac servum tuum (ancíllam tuam). ℟. Deus meus sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de Sancto. ℟. Et de Sion tuére eum (eam).

℣. Nihil profíciat inimícus in eo (ea). ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Dóminus opem ferat illi. ℟. Super lectum dolóris ejus.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram ; ut nos et hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam), quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium: auxílii tui super infírmum fámulum tuum (infírmam fámulam tuam) osténde virtútem ; ut ope misericórdiæ tuæ adjútus (-a), Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

Concéde hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam), quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergit eum aqua benedicta.

Benedictio adulti ægrotantis

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Introéat, Dómine Jesu Christe, domum hanc ad nostræ humilitátis ingréssum pax et misericórdia tua; effúgiat ex hoc loco omnis nequítia dæmonum, adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum: et bénedic nostræ conversatióni: Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Réspice, Dómine, fámulum tuum (fámulam tuam) in infirmitáte córporis laborántem, et ánimam réfove quam creásti: ut castigatiónibus emendátus (-a), contínuo se séntiat tua miseratióne salvátum (-am). Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Miséricors, Dómine, fidélium consolátor, quæsumus imménsam pietátem tuam, ut ad intróitum humilitátis nostræ hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) super lectum dolóris sui jacéntem, visitáre dignéris, sicut socrum Simónis visitásti: propítius adésto ei, Dómine, quátenus prístina sanitáte recépta, gratiárum tibi in ecclésia tua réferat actiónes: Qui vivis et regnas, Deus, in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde, extendens dexteram versus ægrotum, dicat:

Dóminus Jesus Christus apud te sit, ut te defendat; intra te sit, ut te consérvet; ante te sit, ut te ducat; post te sit, ut te custódiat; super te sit, ut te benedícat: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Demum aspergat infirmum aqua benedicta.

Benedictio Infirmorum

cum ligno Ssmæ Crucis D. N. J. C., seu

Signum S. Mauri Abbatis

Antea rite exponatur Reliquia veræ Crucis Dominicæ, duabus saltem candelis accensis. Excitetur deinde in infirmo actus contritionis et firma fiducia, ut adjutus meritis S. P. Benedicti et S. Mauri, ipsis intercedentibus, si Deo placeat, sanitatem obtineat. Recitentur tres Pater totidemque Ave, María et Glória in honorem SS. Trinitatis: tum Sacerdos Ordinis sancti Benedicti indutus stola rubri coloris, manu dextera tenens elevatam Reliquiam sanctae Crucis coram infirmo, dicit:

℣. Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Pes meus stetit in dirécto. ℟. In ecclésiis benedícam te, Dómine.

Invocatio

Per sanctíssimum Nomen Dómini invocátum, optátam tibi donet sanitátem illa fides, qua sanctus Maurus per sequéntia

verba ægrótos sanávit, et in qua ego, licet indígnus peccátor, eásdem preces super te humíliter prófero :

In nómine sanctíssimæ et indivíduæ Trinitátis, adjútus méritis sanctíssimi Patris Benedícti, sta sanus (-a), o N., et incólumis super pedes tuos rectus (-a). In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Aña Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit, cujus livóre sanáti sumus.

℣. Qui propitiátur iniquitátibus hóminum. ℟. Ipse sanet infirmitátes tuas.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus ómnium cónditor creaturárum, qui ad restauratiónem humáni géneris únicum Fílium tuum, cooperánte Spíritu Sancto, ex María Vírgine incarnári constituísti, et per sacrosánctum ac gloriósum vivíficæ Crucis lignum vulnéribus et languóribus animárum nostrárum, nos rediméndo, subveníre dignátus es: Ipse hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.) per vitális hujus signi virtútem ad prístinam redúcere dignéris sanitátem. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine Jesu Christe, qui magístro meo beáto Benedícto dedísti potestátem apud Te impetráre, quod in nómine tuo péteret : Tu per ipsíus intercessiónem cunctos ab hoc fámulo tuo (hac fámula tua) languóres repéllere dignáre : ut, sanitáte percépta, gratiárum actiónem réferat nómini sancto tuo : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Signum

Per invocatiónem immaculátæ Dei Matris et semper Vírginis Maríæ, et per intercessiónem sanctórum Benedícti et Mauri, Poténtia ✠ Dei Patris, Sapiéntia ✠ Dei Fílii, Virtus ✠ Spíritus Sancti líberet te ab ista infirmitáte. Amen.

Sicut fúerit beneplácitum ejus, sic fiat: et fiat tibi, sicut petis et desíderas, ad laudem et honórem sanctíssimæ Crucis Dómini nostri Jesu Christi.

Ultimo benedicit infirmo Reliquia sanctae Crucis, dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti descéndat super te et máneat semper. Amen.

Et porrigit Reliquiam ad osculum.

Hoc signum, si opus sit, repetitur per tres vices, sive diversis diebus, sive eadem die, juxta necessitatem. Tres etiam Missæ votivæ, si lubet, nempe de Passione, de S. Mauro Abbate et pro defunctis, celebrandæ erunt : alioquin beatissimæ Virginis Mariæ Rosarium in tres partes distributum juxta præfatam intentionem infirmus, si potest, recitabit, vel recitare faciet.

Benedictio Puerorum ægrotantium

Pueri infirmi, qui ad hunc usum rationis pervenerunt, ut ipsis præberi possit Sacramentum Extremæ Unctionis, adjuventur precibus supra descriptis, ubi agitur de Visitatione et cura infirmorum.

Verum pro ceteris junioribus pueris infirmis adhiberi possunt sequentes preces.

Sacerdos infirmi cubiculum ingressus, primum dicat :

℣. Pax huic dómui. ℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum et lectum ejus et cubiculum aspergit nihil dicens.

Deinde dicit Ps. 112 Laudáte, púeri, Dóminum : 158 cum Glória Patri in fine. Postea dicit :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Deus noster miserétur. ℟. Custódiens párvulos Dóminus.

℣. Sínite párvulos veníre ad me. ℟. Tálium est enim regnum cælórum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus, cui cuncta adoléscunt, et per quem adúlta firmántur : exténde déxteram tuam super hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) in ténera ætáte languéntem : quátenus vigóre sanitátis recépto, ad annórum pervéniat plenitúdinem, et tibi fidéle gratúmque obséquium indesinénter præstet ómnibus diébus vitæ suæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus

Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui creatúræ tuæ multíplici pietáte cónsulens, non solum ánimæ, sed ipsi córpori curatiónis grátiam benígnus infúndis : hunc párvulum infírmum (hanc párvulam infírmam)a lecto ægritúdinis erígere, et Ecclésiæ tuæ sanctæ, suísque paréntibus incólumem restitúere dignéris ; ut cunctis prolongátæ sibi vitæ diébus, grátia et sapiéntia coram te et homínibus profíciens, in justítia et sanctitáte tibi sérviat, et débitas misericórdiæ tuæ réferat gratiárum actiónes. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas : concéde propítius; ut, a quibus tibi *ministrántibus* in cælo semper assístitur, ab his in terra vita hujus púeri (puéllæ) muniátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Completa Oratione ultima, Sacerdos imponit dexteram manum super caput infirmi, et dicit :

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus, Maríæ Fílius, mundi salus et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Pro temporis opportunitate et pro ægrotantis pueri parentum desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterit : Dóminus vobíscum etc. Inítium Sancti Evangélii secúndum Joánnem ℟. Glória tibi, Dómine. Dum Sacerdos dicit Inítium etc. facit signum crucis de more super se in fronte, ore et pectore ; similiter super puerum infirmum, si non possit se signare. In princípio erat verbum etc.

ut in fine Missæ et respondetur Deo grátias. Postea benedicens puerum infirmum, subjungit dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergit eum aqua benedicta.

Formula brevis Absolutionis sacramentalis

Urgente aliqua gravi necessitate in periculo mortis, Sacerdos breviter dicere poterit :

Ego te absólvo ab ómnibus censúris et peccátis, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Formula brevis Sacramenti extremæ Unctionis

Si quis laborat in extremis et periculum immineat, ne decedat, antequam finiantur unctiones, cito ungatur — unica unctione in uno sensu seu rectius in fronte — cum forma breviori, salva obligatione singulas unctiones supplendi. Unctio renum semper ommittatur. Unctio pedum ex qualibet rationabili causa omitti potest. (C. J. c. c. 947).

Per istam sanctam Unctiónem indúlgeat tibi Dóminus, quidquid deliquísti. Amen.

Formula ad impertiendam Indulgentiam plenariam in articulo mortis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Aña Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (fámulæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam). ℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem : secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N. quem (fámulam tuam N., quam) tibi vera fides et spes christiána commméndant. Vísita eum (eam) in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge; ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc, dicto ab uno e clericis astantibus : Confíteor, Sacerdos dicat : Misereátur tui et Indulgéntiam, ac deinde :

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recepísti. Et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et

Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. ℟. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, et Fílius,✠ et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur, dicendo :

Ego,facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii,✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta... etc... ut supra.

Benedícat te... etc...ut supra.

In casu vero necessitatis sufficit dicere :

Ego,facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Quando hujusmodi Benedictio Apostolica pluribus simul infirmis impertitur, omnia dicantur semel ut supra, singulari tantum numero in pluralem immutato.

Ordo Commendationis animæ

Sacerdos, accensa candela, genibus flexis cum omnibus circumstantibus, breves Litanias devote recitat, in hunc modum :

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Sancta María, ora pro eo (ea).
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréhti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Pater Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Sancte Camílle, ora.
Sancte Joánnes de Deo, ora.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo (ea).
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto, líbera eum (eam), Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.

A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus Sancti Paracliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus, audi nos.
Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Deinde, cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio

Proficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit; in nómine Jesu Christi, Fílii Dei vivi, qui pro te passus est; in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est; in nómine gloriósæ et sanctæ Dei Genitrícis Vírginis Maríæ; in nómine beáti Joseph, ínclyti ejúsdem Vírginis Sponsi; in nómine Angelórum et Archangelórum; in nómine Thronórum et Dominatiónum; in nómine Principátuum et Potestátum; in nómine Chérubim et Séraphim; in nómine Patriarchárum et Prophetárum; in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum; in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum; in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum; in nómine sanctárum Vírginum et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei. Hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio

Deus misericors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pæniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.), et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo (ea), piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est; et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrimárum ejus; et, non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ Sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Commméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater (caríssima soror), et ei, cujus es creatúra, commítto; ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum trium-

phátor exércitus óbviet : liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat : sanctus Joseph, moriéntium Patrónus dulcíssimus, in magnam spem te érigat : sancta Dei Génitrix Virgo María, suos benígna óculos ad te convértat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne, quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis : in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei. Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus, Fílius Dei vivi, intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus (-a) ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio

Súscipe, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ) ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut libe-

rásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iniqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui (ancíllæ tuæ), et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. ℟. Amen.

Oratio

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut, propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te, solo Deo vivo et vero; quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo; et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit; et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio

Delícta juventútis et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) súscipe. Suscípiat eum (eam) sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum (eam) in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum (eam) beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum (eam) sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo (ea) sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo (ea) omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo (ea) omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt; ut, vínculis carnis exútus (-a), perveníre mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio

Clementíssima Virgo Dei Génitrix María, mæréntium

piíssima consolátrix, fámuli (fámulæ) N. spíritum Fílio suo comméndet: ut, hoc matérno intervéntu, terróres mortis non tímeat; sed desiderátam cæléstis pátriæ mansiónem, ea cómite, lætus (-a) ádeat. ℟. Amen.

Oratio

Ad te confúgio, sancte Joseph, Patróne moriéntium, tibíque, in cujus beáto tránsitu vígiles astitérunt Jesus et María, per hoc utrúmque caríssimum pignus, ánimam hujus fámuli N. (fámulæ N.) in extrémo agóne laborántem eníxe comméndo, ut ab insídiis diáboli, et a morte perpétua, te protegénte, liberétur, et ad gáudia ætérna perveníre mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Ps. 117 Confitémini Dómino, quóniam bonus (in Psalt. 37) et totus Ps. 118 Beáti immaculáti in via (per Horas Primam Dominicæ ac Tertiam, Sextam et Nonam Dominicæ ac Feriæ II distributus). 141-150

In exspiratione

Moriens, si potest, dicat; vel si non potest, assistens sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: Jesu, Jesu, Jesu. Quod, et ea, quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat:

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

Sancta María, ora pro me.

María, mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Joseph, ora pro me.

Sancte Joseph, cum beáta Vírgine, Sponsa tua, áperi mihi divínæ misericórdiæ sinum.

Jesu, María, Joseph, vobis cor et ánimam meam dono.

Jesu, María, Joseph, astáte mihi in extrémo agóne.

Jesu, María, Joseph, in pace vobíscum dórmiam et requiéscam.

Egressa anima de corpore, statim dicatur:

℟. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suscipiéntes.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (-a) sæculo tibi vivat: et, quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, post nomen proprium addatur vox Sacerdótis.

BENEDICTIONES

Ordo ad faciendam aquam benedictam

Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde absolute incipit Exorcismum salis :

Exorcízo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum : per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquæ ; ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium ; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis ; et effúgiat atque discédat a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantasía et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omnísque spíritus immúndus, adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus : ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene✠dícere et sancti✠ficáre tua pietáte dignéris ; ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis : et, quidquid ex eo tactum vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatióne spirituális nequítiæ. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus aquæ: et dicitur absolute:

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi, Fílii ejus, Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti ; ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum angelis suis apostáticis, per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi : qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti : adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene✠dictiónis infúnde : ut creatúra tua, mystériis tuis sérviens, ad abigéndos dæmónes, morbósque pelléndos, divínæ grátiæ sumat effectum ; ut, quidquid in dómibus vel in locis fidélium hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa : non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens : discédant omnes insídiæ laténtis inimíci ; et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersióne hujus aquæ effúgiat : ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnatiónibus defénsa. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hic ter mittat sal in aquam in modum crucis, dicendo semel :

Commíxtio salis et aquæ páriter fiat, in nómine Patris, ✠ et Fílii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, invíctæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphátor : qui advérsæ dominatiónis vires réprimis, qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas, qui hostíles nequítias poténter expúgnas : te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur ac pétimus : ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices ; ut, ubicúmque fúerit aspérsa,per invocatiónem sancti nóminis tui, omnis infestátio immúndi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur ; et præséntia Sancti Spíritus nobis, misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Dóminum nostrum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea Christifideles possunt de ista aqua benedicta in vasculis suis accipere, et secum deferre ad aspergendos ægros, domos, agros, vineas, et alia, et ad eam habendam in cubiculis suis, ut ea quotidie et sæpius aspergi possint.

Benedictio Servitoris et Lectoris mensæ

Qualibet Dominica, mane, Servitores egredientes dicunt :

Benedíctus es, Dómine Deus, * qui adjuvísti me, et consolátus es me.

Et ter repetitur tam a Servitoribus quam a Choro.

Postea, Superior vel Sacerdos hebdomadarius dicit :

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui humílium semper accépta sunt vota animárum: réspice propítius super horum fratrum nostrórum obséquia ; et ad tuam eos fac pertíngere grátiam, ut, qui peráctæ hebdómadæ servítia devóta mente complevérunt, pleníssimam atque largíssimam véniam consequántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alibi dicitur sequens Oratio :

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut his fámulis tuis pro expléto offício merces tribuátur ætérna. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Servitores ingredientes dicunt :

Deus,in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et hoc ter repetitur ab omnibus. Postea Superior vel Hebdomadarius dicit :

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Misericors ac píissime Deus, qui ubíque fámulos tuos tuéris et ádjuvas : horum fratrum nostrórum in bonum accúmula votum, auge desidérium ; ut recto corde frátribus suis impéndant servítium.Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alibi dicitur sequens Oratio :

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut hi fámuli tui suscéptum offícium mente devóta perfíciant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Missam Conventualem, finita Sexta,

Lector ter dicit :

Dómine, ✠ lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Et ter repetitur ab omnibus. Postea Superior vel Hebdomadarius dicit :

℣. Salvum fac servum tuum. ℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Aufer ab hoc fámulo tuo, quæsumus, Dómine, spíritum elatiónis et ignorántiæ : ut, replétus spíritu humilitátis et sciéntiæ ; intelléctum sacræ cápiat lectiónis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alibi dicitur hoc modo : Dicto tam a Lectore quam a Choro Dómine, lábia mea apéries ut supra, dicitur :

℣. Salvum fac servum tuum. ℟. Deus meus sperántem in te.

℣. Mittat tibi auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tueátur te.

℣. Dóminus custódiat te ab omni malo. ℟. Custódiat ánimam tuam Dóminus.

Et sine Orémus

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum : et áuferat a te spíritum elatiónis : Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictio mensæ

Ante prandium

Superior vel Sacerdos hebdomadarius benedicturus mensam, incipit :

Benedícite, et alii repetunt : Benedícite.

Deinde incipit ℣., quem alii prosequuntur :

Oculi ómnium † in te sperant, Dómine, † et tu das escam illórum in témpore opportúno.* Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Superior vel Sacerdos hebdomadarius dicit :

Orémus

Bénedic, ✠ Dómine, nos et hæc tua dona, * quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector :

Jube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cæléstis partícipes * fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Post prandium

Aguntur gratiæ hoc modo :

Dicto a Lectore : Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Omnes surgunt et Superior vel Sacerdos hebdomadarius incipit

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Postea Superior vel Sacerdos hebdom. absolute dicat :

Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, † pro univérsis benefíciis tuis : * qui vivis et re-

gnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur :

Ps. 50 Miserére mei, Deus.36 vel Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes Gentes, ut infra post cœnam.

In fine Psalmi dicitur Glória Patri.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Sacerdos dicit : Pater noster, quod cum aliis secreto prosequitur usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Audiant mansuéti et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus :

Retribúere dignáre, Dómine,† ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum * vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster totum secreto. Quo finito, Sacerdos dicit :

℣. Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

Ante cœnam

Superior vel Sacerdos hebdomadarius benedicturus mensam incipit :

Benedícite, Et alii repetunt Benedícite.

Deinde Superior vel Sacerdos hebdomadarius incipit ℣., quem alii prosequuntur

Edent páuperes † et saturabúntur, † et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi. Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Orémus. Bénedic, Dómine, ut supra in prandio. 259*

Deinde Lector :

Jube, domne, benedícere.

Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ * perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟ Amen.

Post cœnam

aguntur gratiæ, ut post prandium, sed dicitur :

℣. Memóriam † fecit mirabílium suórum † miséricors et miserátor Dóminus. * Escam dedit timéntibus se. Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat :

Benedíctus Deus in donis suis, †et sanctus in ómnibus opéribus suis : * Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. et reliqua, ut supra post prandium.

Quando semel comeditur, omnia dicuntur, ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam et agendi gratias servatur omni tempore, præterquam diebus infrascriptis : quibus Versus et Psalmi tantum variantur.

In Nativitate Domini

usque ad cœnam Vigiliæ Epiphaniæ exclus. dicitur

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine dicitur

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Et per totam Octavam dicitur

Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum : * quia. 115

Vel dic. Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes Gentes ut supra. Qui Psalmus semper ad beneplacitum dici potest etiam in aliis Solemnitatibus, præterquam Tempore paschali post prandium.

In Epiphania et per totam Octavam

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent,allelúja. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine dicitur :

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Ps. 71 Deus, judícium tuum regi da. 85

In Cœna Domini

Dicitur absolute et sine nota :

℣. Christus † factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Deinde Pater noster totum secreto.

Quo dicto sine pronuntiatione aliqua Superior signo Crucis benedicit mensam : nec dicitur Jube, domne, nec Tu autem.

In fine repetitur

℣. Christus † factus, ut supra.Postea Ps. 50 Miserére mei, Deus. 36 Quo finito sine ℣. Glória Patri, secreto dicitur Pater noster.

Deinde Superior vel Sacerdos hebdom. dicit absolute Orationem.

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Et non pronuntiatur Qui tecum, nec Fidélium ánimæ, sed secreto dicitur Pater noster, nec additur Deus det nobis.

In Parasceve

Eodem modo fit, sicut in Cœna Domini, sed Versus dicitur ut infra :

℣. Christus † factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Sabbato Sancto

Ad benedicendam mensam (post meridiem et sero) dicitur :

℣. Benedícite. ℟. Benedícite.

℣. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, allelúja. ℟. Venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlcrum, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine repetitur

℣. Véspere autem ut supra. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes Gentes cum Glória Patri ut supra. 260* Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison : et alia ut in prima Benedictione.

In die Paschæ

et deinceps usque ad cœnam sequentis Sabbati exclusive, dicitur

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, allelúja. ℟. Exsultémus, et lætémur in ea, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine repetitur

℣. Hæc dies cum Glória Patri.

Ps. 117 Confitémini Dómino, quóniam bonus. 37

Qui Psalmus dicitur in Gratiarum

actione per totum Temp. Pasch. usque ad Ascens.

In Ascensione Domini

a cœna Vigiliæ Ascens. usque ad Vigiliam Pentecostes exclusive :

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine dicitur :

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Ps. 46 Omnes Gentes, pláudite mánibus. 65

In Pentecoste

A Vigilia ejusdem inclusive usque ad cœnam sequentis Sabbati exclusive.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. ℟. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine dicitur :

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis. 66

In cœnula serotina,

quæ fit in diebus jejunii ad benedicendam mensam, dicitur :

℣. Benedícite. ℟. Benedícite.

℣. Collatiónem servórum suórum * benedícat ✠ Christus Rex Angelórum. ℟. Amen.

Non dicitur Jube, domne, sed in fine Tu autem, Dómine etc. Tunc surgunt omnes et Superior vel Sacerdos hebdomadarius dicit :

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus : Retribúere dignáre. ℣. Benedicámus Dómino. ℣. Fidélium ánimæ. Pater noster totum secreto. ℣. Deus det nobis ut supra post prandium. 260*

Feria IV majoris Hebdomadæ :

In cœnula serotina dicitur absolute et sine nota ℣. Christus † factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. Deinde Pater noster, totum secreto. Quo dicto Superior signo Crucis benedicit mensam sub silentio.

Non dicitur in fine Tu autem, Dómine, sed repetitur ℣. Christus † factus est et Pater noster, totum secreto.

In Cœna Domini :

Benedictio cœnulæ eodem modo fit, ut Feria præcedenti, sed Versiculo Christus etc. additur mortem autem Crucis.

Fer. VI in Parasceve :

Omnia fiunt ut duobus præcedentibus diebus. Ad ℣. Christus insuper addatur: Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Itinerarium

Monachus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat in singulari, quæ sequuntur ; si cum sociis, in plurali :

Aña In viam pacis.

Canticum Benedíctus Dóminus, Deus Israël. 42

In fine Glória Patri.

Aña In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus : et Angelus Ráphaël comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gáudio revertámur ad própria.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. ℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in diréctа. ℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te, stella duce, pandísti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti: quæsumus; ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédat; et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum.

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Patris nostri Benedícti Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Procedámus in pace. ℟. In nómine ✠ Dómini. Amen.

Preces pro Itinerantibus

Antequam e monasterio exeant, Superior vel Sacerdos hebdomadarius dicit:

℣. Salvos fac servos tuos (Salvum fac servum tuum). ℟. Deus meus, sperántes (-em) in te.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra eis (ei). ℟. Et sémitas tuas édoce eos (eum).

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Adésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum (fámuli tui) in salútis tuæ prosperitáte dispóne, ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo sem-

per protegántur (protegátur) auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro iisdem redeuntibus ab itinere, in medio Chori genuflexis, Superior vel Sacerdos hebdomadarius absolute dicit:

Orémus, fratres, Deum omnipoténtem, ut horum fratrum nostrórum (hujus fratris nostri) revérsio sit cum eórum (ejus) salúte.

Pater noster, totum secreto.

℣. Salvos fac servos tuos (Salvum fac servum tuum). ℟. Deus meus sperántes (-em) in te.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos (servum tuum).

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulis tuis (fámulo tuo), et si quid in eis (eo) per viam subripúerit visus vel audítus malæ rei aut otiósi sermónis, totum ineffábili pietáte propitiátus indúlge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ordo ad Disciplinam faciendam

In primis, facto signo a Superiore, Hebdomadarius incipit absolute.

℣. Servíte Dómino in timóre. ℟. Et exsultáte ei cum tremóre.

℣. Apprehéndite disciplínam. ℟. Nequándo irascátur Dóminus, et pereátis de via justa.

℣. Cum exárserit in brevi ira ejus. ℟. Beáti omnes, qui confídunt in eo.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Ps. 50 Miserére mei, Deus. 36 et in fine dicitur Glória Patri.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Ps. 129 De profúndis clamávi ad te, Dómine, 7 et in fine Réquiem ætérnam.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor: animá-

bus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum ; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Non dicitur Qui vivis, sed continuate Oratio sine Orémus.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum : Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

A Matut. autem Fer. V in Cœna Domini usque ad Sabb. seq. dicuntur ea quæ sequuntur : ℣. Christus factus est, etc. sicut in Matut. præc. Deinde Ps. Miserére sine Glória Patri in fine ; sed immediate dicitur Ps. De profúndis sine Glória et sine Réquiem etc. sed repetitur ℣. Christus factus est, ut supra : postea dicitur Pater noster totum secreto ; postremo Oratio tantum : Réspice ut supra.

Absolutio generalis

Juxta concessionem Leonis Papæ XIII per Breve d.d. 28 Aprilis 1903 factam, Absolutionem generalem cum adnexa Indulgentia plenaria quinquies in anno universi Ordinis Sancti Benedicti monachi et fratres conversi recipere possunt.

Dies quibus hæc Absolutio generalis datur, sunt: 1. Vigilia Nativitatis D. N. J. C.; 2. Caput Quadragesimæ sive dies Cinerum ; 3. Vigilia Pentecostes ; 4. Vigilia Assumptionis B. M. V. ; 5. Vigilia omnium Sanctorum. Attamen si ob peculiaria adjuncta dies festus commodior evaderet, Absolutio generalis dari potest ipso die festo.

Absolutionem generalem cum Indulgentia plenaria accipere possunt iisdem diebus etiam monialium O. S. B. familiæ. S. Congr. Indulg., 10 Junii 1906.

Formula Absolutionis Generalis

pro ordine S. Benedicti a S. R. C. die 9 Julii 1924 approbata

Omnibus genuflexis Sacerdos, stola violacea indutus, stans dicit :

Aña Ne reminiscáris, † Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram ; ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Completis precibus, dicitur: Confíteor etc.

Deinde Sacerdos dicit :

Misereátur vestri etc. et Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum,etc.

Postea subjungit :

Dóminus noster Jesus Christus per mérita suæ sacratíssimæ Passiónis vos absólvat ab omni vínculo delictórum, et grátiam suam vobis infúndat. Et ego auctoritáte ipsíus, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, et Summórum Pontíficum Ordini nostro ac vobis concéssa, et mihi in hac parte commíssa, absólvo vos a transgressiónibus Régulæ, Constitutiónum, ordinatiónum et admonitiónum majórum nostrórum, ab ómnibus pæniténtiis oblítis seu étiam negléctis, concédens vobis indulgéntiam plenáriam ómnium peccatórum vestrórum. In nómine Patris, et Fí✠lii, et Spíritus Sancti. Amen.

Quando Absolutio generalis modo privato post sacramentalem absolutionem impertitur, adhibeatur sequens formula (S. R. C., 22 Martii 1905) :

Immediate post absolutionem sacramentalem, ante Orationem Pássio Dómini dicitur :

Dóminus noster Jesus Christus, qui beáto Petro Apóstolo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, ille te absólvat ab omni vínculo delictórum, ut hábeas vitam ætérnam et vivas in sæcula sæculórum. Amen.

Per sacratíssimam passiónem et mortem Dómini nostri Jesu Christi, précibus et méritis beatíssimæ semper Vírginis Maríæ, beatórum Apostolórum Petri et Pauli, beáti Patris nostri Benedícti et ómnium Sanctórum, auctoritáte a Summis Pontifícibus mihi commíssa, plenáriam indulgéntiam ómnium peccatórum tuórum tibi impértior. In nómine Patris, et Fí✠lii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si adjuncta vetent integram adhibere formulam, Sacerdos, reliquis omissis, dicere poterit :

Auctoritáte a Summis Pontifícibus mihi concéssa, plenáriam ómnium peccatórum tuórum indulgéntiam tibi impértior. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Ad lucrandam Indulgentiam plenariam in Brevi Leonis Papæ XIII præscripta est præter sacramentalem Confessionem et S. Communionem (Can. 931, Cod. Jur. can.) oratio ad mentem Summi Pontificis.

Superior regularis vel ejus delegatus, cum Absolutionem generalem propriæ Communitati impertit, ipsemet eamdem recipit. S.Congr.Indulg., 1 Febr. 1905.

Impediti recipere possunt Absolutionem generalem etiam modo privato a Superiore vel ab ejus delegato.

Ritus benedicendi numismata, seu Cruces S. Patris Benedicti

(a Ss.D.Benedicto Pp. XIV approbatus).

Sacerdos benedicturus numismata S. Benedicti absolute incipit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcízo vos, numísmata, per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ eradicáre et effugáre ab his numismátibus: ut fiant ómnibus, qui eis usúri sunt, salus mentis et córporis: in nómine Patris ✠ omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi, Fílii ejus, Dómini nostri, et Spíritus Sancti ✠ Pará-

cliti, et in caritáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Dóminus virtútem pópulo suo dabit. ℟. Dóminus benedícet pópulum suum in pace.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus omnípotens, bonórum ómnium largítor, súpplices te rogámus: ut per intercessiónem sancti Patris Benedícti, his sacris numismátibus, lítteris ac charactéribus a te designátis, tuam bene✠dictiónem infúndas; ut omnes, qui ea gestáverint ac bonis opéribus inténti fúerint, sanitátem mentis et córporis, et grátiam sanctificatiónis, atque indulgéntias nobis concéssas cónsequi mereántur, omnésque diáboli insídias et fraudes per auxílium misericórdiæ tuæ effúgere váleant, et in conspéctu tuo sancti et immaculáti appáreant. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus

Dómine Jesu Christe, qui voluísti pro totíus mundi redemptióne de Vírgine nasci, circumcídi, a Judæis reprobári, Judæ ósculo tradi, vínculis alligári, spinis coronári, clavis perforári, inter latrónes crucifígi, láncea vulnerári, et tandem in Cruce mori: per hanc tuam sanctíssimam Passiónem humíliter exóro; ut omnes diabólicas insídias et fraudes expéllas ab eo, qui Nomen sanctum tuum his lítteris ac charactéribus a te designátis devóte invocáverit, et eum ad salútis portum perdúcere dignéris: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super hæc numísmata ac ea gestántes, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergit numismata aqua benedicta.

Formula brevior benedicendi numismata S. P. Benedicti

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcízo vos, numísmata, per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ eradicáre et effugáre ab his numismátibus: ut fiant ómnibus, qui eis usúri sunt, salus mentis et córporis: in nómine Patris ✠ omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi, Fílii ejus, Dómini nostri, et Spíritus Sancti ✠ Paráclíti, et in caritáte ejúsdem Dómini

nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus omnípotens, bonórum ómnium largítor, súpplices te rogámus: ut per intercessiónem sancti Patris Benedícti his sacris numismátibus tuam bene✠dictiónem infúndas; ut omnes qui ea gestáverint ac bonis opéribus inténti fúerint, sanitátem mentis et córporis, et grátiam sanctificatiónis, atque indulgéntias nobis concéssas cónsequi mereántur, omnésque diáboli insídias et fraudes per auxílium misericórdiæ tuæ stúdeant devitáre et in conspéctu tuo sancti et immaculáti váleant apparére. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergit numismata aqua benedicta.

Quæ formula brevior a S. R. C. die 13 Dec. 1922 (nº 129/22) approbata est pro omnibus sacerdotibus tum O. S. B., tum ceteris facultatem specialem benedicendi dicta numismata habentibus.

Benedictio Rosariorum B. M. V.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter exímiam caritátem tuam, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, de cælis in terram descéndere, et de beatíssimæ Vírginis Maríæ Dóminæ nostræ útero sacratíssimo, Angelo nuntiánte, carnem suscípere, crucémque ac mortem subíre, et tértia die glorióse a mórtuis resúrgere voluísti, ut nos eríperes de potestáte diáboli: obsecrámus imménsam cleméntiam tuam; ut hæc signa Rosárii, in honórem et laudem ejúsdem Genitrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicáta, bene✠dícas et sanctí✠fices, eísque tantam infúndas virtútem Spíritus✠ Sancti, ut, quicúmque horum quódlibet secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, et in eis ad te, secúndum hujus sanctæ Societátis institúta, divína contemplándo mystéria, devóte oráverit, salúbri et perseveránti devotióne abúndet, sitque consors et párticeps ómnium gratiárum, privilegiórum et indulgentiárum, quæ eídem Societáti per sanctam Sedem Apostólicam concéssa fuérunt, ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubíque in hoc sæculo liberétur, et in éxitu suo ab ipsa beatíssima Vírgine María, Dei Genitríce, tibi plenus bonis opéribus præsentári mereátur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

Formula brevior

Benedicendi Rosaria B. M. V.

Ad laudem et glóriam Deíparæ Vírginis Maríæ, in memóriam mysteriórum vitæ, mor-

tis et resurrectiónis ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, bene✠dicátur (bene✠dicántur) et sancti✠ficétur (sancti✠ficéntur) hæc (hæ) sacratíssimi Rosárii coróna (-æ): in nómine Patris et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Stola et aqua benedicta adhiberi possunt ad libitum.

PRECES ANTE ET POST MISSAM

Quilibet Sacerdos ex concess. Leonis Pp. XIII sub die 20 Dec. 1884 acquirere potest:

1. Indulgentiam unius anni, si ante Missæ celebrationem, recitatis Psalmis 83, 84, 85, 115 et 129 cum adnexa Aña, ℣℣. et Orémus, ut infra, recitet in die assignata unam ex septem Orationibus S. Ambrosii.

2. Indulgentiam unius anni, si post Missam celebratam, dicto Cantico trium Puerorum et Ps. 150 cum adnexa Aña, ℣℣. et Orémus, item ut infra, recitet Orationem S. Thomæ Aquinatis Grátias tibi ago et Orationem S. Bonaventuræ Transfíge.

PRÆPARATIO AD MISSAM

Pro opportunitate Sacerdotis facienda.

Antiphona

Ne reminiscáris, † Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris. (T. P. Allelúja.)

Quæ Aña in Duplicibus tantum duplicatur.

Psalmus 83

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam. et exáudi me: * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: † lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua: † et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo: * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,* pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Glória Patri.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes,* in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia :* et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Aña Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris. (T. P. Allelúja.)

Kýrie,eléison.Christe,eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, aliquántulum. ℟. Et deprecáre super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et Sancti tui exsúltent.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia Sancti Spíritus illúmina cor nostrum : ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna caritáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum : purífica per infusiónem Sancti Spíritus cogitatiónes cordis no-

stri; ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne gaudére.

Consciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica: ut véniens Dóminus noster Jesus Christus, Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem: Qui tecum vivit et regnat. ℟. Amen.

Oratio sancti Ambrosii Episcopi
Die Dominica

Summe Sacérdos, et vere Póntifex, Jesu Christe, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara crucis pro nobis míseris et peccatóribus, et qui dedísti nobis carnem tuam ad manducándum et sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus Sancti tui, dicens: Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis. Rogo per eúmdem sánguinem tuum, magnum salútis nostræ prétium, rogo per hanc miram et ineffábilem caritátem, qua nos míseros et indígnos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in sánguine tuo. Doce me, servum tuum indígnum, quem inter cétera dona tua étiam ad offícium sacerdotále vocáre dignátus es, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ; doce me, quæso, per Spíritum Sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentíre et fírmiter tenére, dícere et cogitáre, quod tibi placet et éxpedit ánimæ meæ. Intret Spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquátur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde et pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia ac tutéla fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii, et per manum sancti Angeli tui, repélle a me et a cunctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ et cenodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur, qui nos persequúntur, péreant illi, qui nos pérdere festínant.

Feria II

Rex vírginum et amátor castitátis et integritátis, cæléstì rore benedictiónis tuæ exstíngue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem, cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte; ut sacrifícium laudis casto córpore et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne et lacrimárum fonte,quanta reveréntia et tremóre, quanta córporis castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cæléste sacrifícium est celebrándum,ubi caro tua in veritáte súmitur, ubi sanguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis jungúntur, ubi adest sanctórum Angelórum præséntia, ubi tu es sacrifícium et sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus!

Feria III

Quis digne hoc sacrifícium celebráre póterit, nisi tu, Deus omnípotens, offeréntem féceris dignum? Scio, Dómine, et vere scio, et idípsum pietáti tuæ confíteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium propter nímia peccáta mea et infínitas negligéntias meas. Sed scio, et veráciter ex toto corde meo credo et ore confíteor,quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrimárum fonte, cum lætítia spirituáli et cæléstì gáudio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

Feria IV

Ego enim, Dómine, memor venerándæ passiónis tuæ, accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut ófferam tibi sacrifícium, quod tu instituísti et offérri præcepísti in commemoratiónem tui, pro salúte nostra. Súscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclésia sancta tua, et pro pópulo, quem acquisivísti sánguine tuo. Et, quóniam me peccatórem, inter te et eúmdem pópulum tuum,médium esse voluísti, licet in me áliquod boni óperis testimónium non agnóscas, offícium saltem dispensatiónis créditæ non recúses; nec, per me indígnum, eórum salútis péreat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse et redémptio. Prófero étiam, Dómine (si dignéris propítius intuéri), tribulatiónes plébium,perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum,vota vírginum, laménta viduárum.

Feria V

Tu enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum, quæ fecísti. Memoráre, quæ sit nostra substántia; quia tu Pater noster es, quia tu Deus

noster es, ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras, et ignem Sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra et da nobis cor cárneum, quod te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis offícia præstolántem, aspícere dignéris; et, ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre et exaudíre delectéris.

Feria VI

Rogámus étiam te, Dómine, sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctórum, ut sit illis salus, sánitas, gáudium et refrigérium, hoc magnum pietátis sacraméntum. Dómine, Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cælo descendísti et das vitam mundo, de tua carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Vírginis Maríæ útero est assúmpta, et de Spíritu Sancto concépta; ac de illo pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex tuo sacratíssimo látere emanávit: ut, exínde reflécti et satiáti, refrigeráti et consoláti, exsúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa Sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilísque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat; qui et oblatiónes nostras corpus et sánguinem tuum effíciat, et me indígnum sacerdótem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrimárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis, ad salútem ómnium, tam vivórum quam defunctórum.

Sabbato

Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium córporis et sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque uníus summæ divinitátis partícipes effícimur. Da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cæléstia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto: Panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis, et numquam in te déficis;

cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno: mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cælo et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes: recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut, foris et intus per te munítus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam; ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut nec esúriam, nec sítiam in ætérnum: Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio S. Ambrosii

Indulg. 100 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884).

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis criminíbus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser, inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio; et, quem júdicem sustinére néqueo, salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo: spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifíxus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te; miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse sanguis, de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo sánguine redemísti. Pænitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea; ut, purificátus mente et córpore, digne degustáre mérear Sancta sanctórum. Et concéde, ut hæc sancta prælibátio córporis et sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimi-

córum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Indulg. 100 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884).

Omnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi; accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem; ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium, tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici córporis et sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi corpus unigéniti Fílii tui, Dómini nostri, Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mýstico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Oratio ad B. Mariam Virg.

Indulg. 100 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 17 Febr. 1887).

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María, ego miser et indígnus peccátor ad te confúgio toto corde et afféctu; et precor pietátem tuam, ut, sicut dulcíssimo Fílio tuo in cruce pendénti astitísti, ita et mihi, mísero peccatóri, et sacerdótibus ómnibus, hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, cleménter assístere dignéris, ut, tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitátis offérre valeámus. Amen.

Oratio ad S. Joseph

Indulg. 100 dierum semel in die (Pius PP. IX, 4 Febr. 1877).

O felícem virum, beátum Joseph, cui datum est, Deum, quem multi reges voluérunt vidére et non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre!

℣. Ora pro nobis, beáte Joseph. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus

Deus, qui dedísti nobis regále sacerdótium: præsta, quǽsumus; ut, sicut beátus Joseph unigénitum Fílium tuum, natum ex María Vírgine, suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosánctum Fílii tui corpus et sánguinem hódie digne sumámus, et in futúro sǽculo præmium habére mereámur

ætérnum. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio ad omnes Angelos et Sanctos

Indulg. 100 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884).

Angeli, Archángeli, Throni, Dominatiónes, Principátus, Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, omnes Sancti et Sanctæ Dei, præsértim Patróni mei, intercédere dignémini pro me, ut hoc sacrifícium Deo omnipoténti digne váleam offérre, ad laudem et glóriam nóminis sui et ad utilitátem meam, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

Oratio ad Sanctum in cujus honorem Missa celebratur

Indulg. 100 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884).

O sancte N., ecce ego miser peccátor, de tuis méritis confísus, óffero nunc sacratíssimum sacraméntum córporis et sánguinis Dómini nostri Jesu Christi pro tuo honóre et glória. Precor te humíliter et devóte, ut pro me hódie intercédere dignéris, ut tantum sacrifícium digne et acceptabíliter offérre váleam, ut eum tecum et cum ómnibus eléctis ejus æternáliter laudáre, atque cum eo regnáre váleam: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

Declaratio intentionis ante Missam

Indulg. 50 dierum semel in die (Gregorius PP. XIII)

Ego volo celebráre Missam, et confícere corpus et sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis, ad utilitátem meam totiúsque Cúriæ militántis, pro ómnibus, qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et in spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gáudium cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ pæniténtiæ, grátiam et consolatiónem Sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus, tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

Antiphona

Trium puerórum † cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum (T. P. Allelúja).

Quæ Aña in Duplicibus tantum duplicatur.

Canticum trium puerorum

Dan. 3, 57-88 et 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli, * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri neque Amen.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Aña Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum (T. P. Allelúja).

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis. ℟. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quæsumus, Dómine, vitiórum nostrórum flammas exstínguere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ORATIONES

pro opportunitate sacerdotis dicendæ

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Grátias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso córpore et sánguine Fílii tui, Dómini nostri, Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio; contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium quam invisibílium, firma defénsio; mótuum meórum, tam carnálium quam spirituálium, perfécta quietátio; in te uno ac vero Deo firma adhæsio; atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu, cum Fílio tuo et Spíritu Sancto, Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio S. Bonaventuræ

Transfíge, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera serenáque et apostólica sanctíssima caritáte, ut lángueat et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui; te concupíscat et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi et esse tecum. Da, ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum; panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis. Te, in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ; te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei. Te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum

facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem; ut tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa et firma et immobíliter semper sit radicáta mens mea et cor meum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ Aquinatis

Indulg. 100 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884).

Adóro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas:
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia, te contémplans, totum déficit.

Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur:
Credo, quidquid dixit Dei Fílius,
Nil hoc verbo Veritátis vérius.

In cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas;
Ambo tamen credens atque cónfitens,
Peto, quod petívit, latro pænitens.

Plagas, sicut Thomas, non intúeor,
Deum tamen meum te confíteor:
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hómini,
Præsta meæ menti de te vívere
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne, Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo sánguine,
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

Jesu, quem velátum nunc aspício,
Oro, fiat illud, quod tam sítio;
Ut, te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ.
Amen.

Aspirationes S. Ignatii ad Ssmum Redemptorem

Indulg. 7 annorum semel in die, si sacerdos hanc Orationem recitet post Missam; 300 dierum toties quoties, plenaria semel in mense, si recitetur quotidie, conditionibus ordinariis, addita visitatione alicujus Ecclesiæ vel Oratorii. (Pius PP. IX, 9 Jan. 1854.)

Anima Christi, sanctífica me. Corpus Christi, salva me. Sanguis Christi, inébria me. Aqua láteris Christi, lava me. Pássio Christi, confórta me. O bone Jesu, exáudi me. Intra tua vúlnera abscónde me. Ne permíttas me separári a te. Ab hoste malígno defénde me. In hora mortis meæ voca me. Et jube me veníre ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te in sæcula sæculórum. Amen.

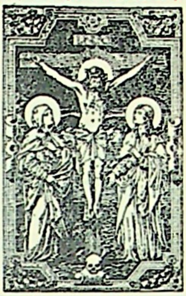
Oblatio sui

Indulg. 300 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 26 Maji 1883).

Súscipe, Dómine, univérsam meam libertátem. Accipe memóriam, intelléctum atque voluntátem omnem. Quidquid hábeo vel possídeo, mihi largítus es: id tibi totum restítuo, ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Oratio ad D. N. Jesum Christum crucifixum

Indulgentia plenaria recitantibus post Missam. (Pius PP. IX, 31 Julii 1858.)

En ego, o bone et dulcíssime Jesu, ante conspéctum tuum génibus me provólvo, ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pæniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere; dum magno ánimi afféctu et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse consídero ac mente contémplor, illud præ óculis habens, quod jam in ore ponébat tuo David prophéta de te, o bone Jesu: Fodérunt manus meas et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea. Ps. 21, 17-18.

Alia Oratio

Orationem sequentem recitanti flexis genibus, nisi impediatur, conceditur remissio defectuum et culparum in celebratione Missæ ex humana fragilitate contractarum. (Pius PP.X, 29 Aug.1912.) Indulg. 3 annorum. (Pius PP. IX, 11 Dec. 1846.)

Obsecro te, dulcíssime Dómine Jesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus, qua múniar, prótegar atque defendar; vúlnera tua sint mihi cibus potúsque, quibus pascar, inébrier atque deléctar; aspérsio sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum; mors tua sit mihi vita indefíciens, crux tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi reféctio, exsultátio, sánitas et dulcédo cordis mei: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Oratio ad B. Mariam Virg.

Indulg. 100 dierum semel in die (Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884).

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque suavíssimis ampléxibus strinxísti. Ecce, cujus aspéctu lætabáris et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto et óffero, tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum, sanctissimæque Trinitáti in suprémum latríæ cultum, pro tui ipsíus honóre et glória, et pro meis totiúsque mundi necessitátibus, offeréndum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deínceps fidélius serviéndi, ac dénique grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio ad S. Joseph

Indulg. 100 dierum semel in die (Pius PP. IX, 4 Febr. 1877).

Vírginum custos et pater, sancte Joseph, cujus fidéli custódiæ ipsa Innocéntia Christus Jesus et Virgo vírginum María commíssa fuit; te per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Maríam óbsecro et obtéstor, ut me, ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde et casto córpore Jesu et Maríæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Oratio ad Sanctum

in cujus honorem Missa celebrata est Indulg. 100 dierum semel in die (Benedictus PP. XV, 16 Nov. 1917).

Sancte N., in cujus honórem incruéntum córporis et sánguinis Christi sacrifícium óbtuli, fac, tua poténti apud Deum intercessióne, ut, usu hujus mystérii, passiónis et mortis ejúsdem Christi Salvatóris nostri mérita cónsequar, ac, cum illíus frequentatióne, contínuo crescat meæ salútis efféctus. Amen.

Oratio ad S. P. N. Benedictum

Pius PP. IX omnibus monachis et monialibus O. S. B. sequentem Orationem devote et corde saltem contrito recitantibus, Indulg. 300 dierum, semel in die lucrandam, etiam defunctis applicabilem, concessit. (14 Maji 1861.)

O beáte Pater, grátia et nómine a Deo Benedícte, qui angélicum tuum spíritum, eréctis ad cælum mánibus, stans et orans in manus tui Creatóris felicíssime commendásti; atque omnes, qui gloriósæ mortis tuæ et cæléstium gaudiórum quotídie te admonitúri essent, in supréma mortis luctatióne contra omnes inimicórum insídias strénue te defensúrum promisísti: custódi me, quæso, glorióse Pater, hódie et quotídie tua sancta benedictióne, ut a benedícto nostro Jesu atque a tua et ómnium benedictórum societáte nullo malo váleam separári. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio pro Papa

Indulg. 100 dierum semel in die; et si quotidie recitatur, Indulg. plenaria semel in mense. (Pius PP. IX, 26 Nov. 1876.)

℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Pater noster. Ave, María.

Oratio pro Agonizantibus

Indulgentia 100 dierum, quoties devote recitatur. (Pius PP. IX, 2 Febr. 1850.)

O clementíssime Jesu, amátor animárum, óbsecro te per agoníam Cordis tui sanctíssimi, et per dolóres Matris tuæ immaculátæ, lava in Sánguine tuo peccatóres totíus mundi, nunc pósitos in agonía et hódie moritúros. Amen.

Cor Jesu in agonía factum, miserére moriéntium.

Oratio ad renovandam Professionem

Pius PP. IX omnibus monachis et monialibus Ord. S. P. Benedicti, *qui* sequentem Orationem devote et corde saltem contrito recitaverint, Indulgentiam 300 dierum semel in die lucrandam concessit. (14 Maji 1861.)

Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, pro grátia illa singulári, qua me vilíssimum peccatórem de hoc sæculo nequam eduxísti, et in hoc religiosíssimo Ordine ad solémnem professiónem admisísti. Dóleo ex toto corde, quod grátiæ huic non satis respónderim, et tanto benefício fúerim ingrátus. Detéstor omnes negligéntias in hoc statu commíssas, et quod tam parum ad ejus perfectiónem aspiráverim. Ignósce mihi, Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor, et da, ut vel nunc tandem tua grátia incípiam, quod équidem ex ánimo cúpio et propóno. Quod si me votis necdum tuæ Majestáti obstrinxíssem, nunc sane id fácerem, ideóque quanta

devotióne possum, illa nunc rénovo, et novo fervóre tibi promítto stabilitátem et conversiónem morum meórum, paupertátem, castitátem et obediéntiam secúndum Régulam sancti Patris nostri Benedícti. Verúmtamen quia ad hæc impléndа me nimis tépidum et infírmum agnósco, rogo te, misericordíssime Jesu, ut, qui dedísti mihi vovéndi voluntátem, tríbuas étiam exsequéndi facultátem, meque ita dírigas, ut non mihi, sed tibi soli vivam, omnésque Ordinis observántias,et quidquid ánimæ meæ perfectiónem promovére possit, summo stúdio ampléctar ad glóriam nóminis tui, qui es Deus benedíctus in sǽcula. Amen.

Filialis commendatio ad S. P. N. Benedictum

O alme Pater Benedícte, monachórum dux et monárcha, spes et solátium ómnium ad te toto corde clamántium, tuæ sanctíssimæ protectióni humíliter me comméndo: ut, propter excelléntiam meritórum tuórum, ab ómnibus, quæ contrária sunt ánimæ meæ, defféndere me dignéris, atque de pietátis tuæ abundántia compunctiónis et lacrimárum grátiam mihi ímpetres,ut digne copiőséque váleam tanta mala et offénsas plángere, quibus a juventúte mea amábilem et desiderábilem Dóminum Jesum Christum provocávi frequéntius: teque digne laudáre et veneréri mérear. O olíva! O vitis nímium in domo Dei fructífera! O vas auri sólidum, omni ornátum lápide pretióso,secúndum cor Dei eléctum et dulcíssimum, innumerísque gratiárum charismátibus, tamquam gemmis coruscántibus,decorátum! Te oro, te rogo, tibi toto cordis afféctu ac ómnibus ánimæ desidériis, benigníssime Pater, dulcísque Magíster, súpplico: ut mei míseri peccatóris memor esse dignéris apud Deum, ut peccátis meis ómnibus benígnus indúlgeat, meque in bono consérvet, nec a se umquam discédere áliqua necessitáte permíttat; sed ad beatórum consórtium visionémque ejus delectábilem post te, Pater, admíttat: ubi tecum, cœtuque cum illo monachórum máximo sub tuo vexíllo pósito gaudére pepétuo possim: ipso Deo ac Dómino nostro Jesu Christo præstánte: qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus

Quǽsumus, omnípotens Deus, ut beatíssimi Patris nostri Benedícti, discipulorúmque ejus Plácidi et Mauri, Virginísque ac soróris ejus Scholásticæ, sanctorúmque ómnium Monachórum, qui sub ejus signis atque eo duce tibi militavérunt, méritis et exémplis, rénoves in nobis Spíritum Sanctum tuum: quo aspiránte, contra carnem, mundum et diábolum viríliter decertémus; et quia sine labóre certáminis non est palma victóriæ, da nobis in advérsis patiéntiam, in tentatióne constántiam, in perículis consílium. Da nobis castimóniæ puritátem, paupertátis desidérium, obediéntiæ fructum et observántiæ fidéle propósitum; quátenus tua conso-

latióne roboráti, ac fratérna devíncti caritáte, serviámus húmero uno : sicque transeámus per hæc temporália, ut ad ætérnam pátriam quandóque victóres et coronáti, sanctorúmque Monachórum cœtibus inseréndi, perveníre mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Litaniæ Sanctissimi Nominis Jesu

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére.
Jesu, Fili Dei vivi, miserére.
Jesu, splendor Patris, miserére.
Jesu, candor lucis ætérnæ, miserére.
Jesu, rex glóriæ, miserére.
Jesu, sol justítiæ, miserére.
Jesu, Fili Maríæ Vírginis, miserére.
Jesu amábilis, miserére.
Jesu admirábilis, miserére.
Jesu, Deus fortis, miserére.
Jesu, pater futúri sæculi, miserére.
Jesu, magni consílii ángele, miserére.
Jesu potentíssime, miserére.
Jesu patientíssime, miserére.
Jesu obedientíssime, miserére.
Jesu, mitis et húmilis corde, miserére.
Jesu, amátor castitátis, miserére.
Jesu, amátor noster, miserére.
Jesu, Deus pacis, miserére.
Jesu, auctor vitæ, miserére.
Jesu, exémplar virtútum, miserére.
Jesu, zelátor animárum, miserére.
Jesu, Deus noster, miserére.
Jesu, refúgium nostrum, miserére.
Jesu, pater páuperum, miserére.
Jesu, thesáure fidélium, miserére.
Jesu, bone pastor, miserére.
Jesu, lux vera, miserére.
Jesu, sapiéntia ætérna, miserére.
Jesu, bónitas infiníta, miserére.
Jesu, via et vita nostra, miserére.
Jesu, gáudium Angelórum, miserére.
Jesu, rex Patriarchárum, miserére.
Jesu, magíster Apostolórum, miserére.
Jesu, doctor Evangelistárum, miserére.
Jesu, fortitúdo Mártyrum, miserére.
Jesu, lumen Confessórum, miserére.
Jesu, púritas Vírginum, miserére.
Jesu, coróna Sanctórum ómnium, miserére nobis.
Propítius esto, parce nobis, Jesu.
Propítius esto, exáudi nos, Jesu.
Ab omni malo, líbera nos, Jesu.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A morte perpétua, líbera.
A negléctu inspirationum tuárum, líbera.

Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera nos, Jesu.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per infántiam tuam, líbera.
Per diviníssimam vitam tuam, líbera.
Per labóres tuos, líbera.
Per agoníam et Passiónem tuam, líbera.
Per Crucem et derelictiónem tuam, líbera.
Per languóres tuos, líbera.
Per Mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per Resurrectiónem tuam, líbera.
Per Ascensiónem tuam, líbera.
Per sanctíssimæ Eucharistíæ institutiónem tuam, líbera.
Per gáudia tua, líbera.
Per glóriam tuam, líbera.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis, Jesu.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.

Orémus

Dómine Jesu Christe, qui dixísti : Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis : quæsumus, da nobis peténtibus diviníssimi tui amóris affectum, ut te toto corde, ore et ópere diligámus, et a tua numquam laude cessémus.

Sancti Nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Litaniæ de sacro Corde Jesu

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Cor Jesu, Fílii Patris ætérni, miserére nobis.
Cor Jesu, in sinu Vírginis Matris a Spíritu Sancto formátum, miserére nobis.
Cor Jesu, Verbo Dei substantiáliter unítum, miserére nobis.
Cor Jesu, majestátis infinítæ, miserére nobis.
Cor Jesu, templum Dei sanctum, miserére nobis.
Cor Jesu, tabernáculum Altíssimi, miserére nobis.
Cor Jesu, domus Dei et porta cæli, miserére nobis.
Cor Jesu, fornax ardens caritátis, miserére nobis.
Cor Jesu, justítiæ et amóris receptáculum, miserére nobis.
Cor Jesu, bonitáte et amóre plenum, miserére nobis.
Cor Jesu, virtútum ómnium abýssus, miserére nobis.
Cor Jesu, omni laude digníssimum, miserére nobis.
Cor Jesu, Rex et centrum ómnium córdium, miserére nobis.

Cor Jesu, in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ, miserére nobis.
Cor Jesu, in quo hábitat omnis plenitúdo divinitátis, miserére nobis.
Cor Jesu, in quo Pater sibi bene complácuit, miserére nobis.
Cor Jesu, de cujus plenitúdine omnes nos accépimus, miserére nobis.
Cor Jesu, desidérium cóllium ætern órum, miserére nobis.
Cor Jesu, pátiens et multæ misericórdiæ, miserére nobis.
Cor Jesu, dives in omnes qui ínvocant te, miserére nobis.
Cor Jesu, fons vitæ et sanctitátis, miserére nobis.
Cor Jesu, propitiátio pro peccátis nostris, miserére nobis.
Cor Jesu, saturátum oppróbriis, miserére nobis.
Cor Jesu, attrítum propter scélera nostra, miserére nobis.
Cor Jesu, usque ad mortem obédiens factum, miserére nobis.
Cor Jesu, láncea perforátum, miserére nobis.
Cor Jesu, fons totíus consolatiónis, miserére nobis.
Cor Jesu, vita et resurréctio nostra, miserére nobis.
Cor Jesu, pax et reconciliátio nostra, miserére nobis.
Cor Jesu, víctima peccatórum, miserére nobis.
Cor Jesu,salus in te sperántium, miserére nobis.
Cor Jesu, spes in te moriéntium, miserére nobis.
Cor Jesu, delíciæ Sanctórum ómnium, miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Jesu, mitis et húmilis Corde. ℟. Fac cor nostrum secúndum Cor tuum.

Orémus

Omnípotens sempitérne Deus, réspice in Cor dilectíssimi Fílii tui, et in laudes et satisfactiónes,quas in nómine peccatórum tibi persólvit, iísque misericórdiam tuam peténtibus tu véniam concéde placátus, in nómine ejúsdem Fílii tui Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Indulg. 300 dierum
(Leo PP. XIII 2 Aprilis 1899).

Litaniæ
Lauretanæ B. Mariæ Virg.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Mater Christi, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.

Mater amábilis, ora pro nobis.
Mater admirábilis, ora.
Mater boni consílii, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætítiæ, ora.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora.
Rosa mýstica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Fœderis arca, ora.
Jánua cæli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora.
Consolátrix afflictórum, ora.
Auxílium Christianórum, ora.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apostolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora.
Regína sine labe originális concépta, ora pro nobis.
Regína sacratíssimi Rosárii, ora.
Regína pacis, ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Pro temporis diversitate hæc addi possunt :

In Adventu usque ad Nativitatem Domini :

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A Nativitate Domini usque ad Purificationem B. M. V. :

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Orémus

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

A Purificatione usque ad Pascha et post Tempus Paschale usque ad Adventum Domini :

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tempore Paschali :

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúja. ℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus

Deus, qui per Resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quæsumus; ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Indulg. 300 dierum, quoties devote recitatur. (Pius PP. VII, 30 Sept. 1817.)

Litaniæ de S. Joseph

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Proles David ínclyta, ora.
Lumen Patriarchárum, ora.
Dei Genitrícis sponse, ora.
Custos pudíce Vírginis, ora.
Fílii Dei nutrície, ora.
Christi defénsor sédule, ora.
Almæ Famíliæ præses, ora.
Joseph justíssime, ora pro nobis.
Joseph castíssime, ora.
Joseph prudentíssime, ora.
Joseph fortíssime, ora.
Joseph obedientíssime, ora.
Joseph fidelíssime, ora.
Spéculum patiéntiæ, ora.
Amátor paupertátis, ora.
Exémplar opíficum, ora.
Domésticæ vitæ decus, ora.
Custos vírginum, ora.
Familiárum cólumen, ora.
Solátium miserórum, ora.
Spes ægrotántium, ora.
Patróne moriéntium, ora.
Terror dæmonum, ora.
Protéctor sanctæ Ecclésiæ, ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Constítuit eum Dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Orémus

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quæsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Indulg. 300 dierum semel in die (Pius PP. X, 18 Mart. 1909).

INDICES

I. INDEX ALPHABETICUS PSALMORUM

119 Ad Dominum cum tribularer clamavi . . . 152, 219*, I 544, II 464
27 Ad te, Domine, clamabo, Deus meus, ne sileas a me : † ne quando taceas a me . . . . 25, I 575
24 Ad te, Domine, levavi animam meam 22, 228*
122 Ad te levavi oculos meos 154
28 Afferte Domino, filii Dei 25, 167*, I 315, I 680, II 185, II 538, II 682
77 Attendite, popule meus, legem meam 95
48 Audite hæc, omnes Gentes 66
118 Beati immaculati in via . . . . 141, I 538
127 Beati omnes, qui timent Dominum . . . . 156, II 200
31 Beati quorum remissæ sunt iniquitates . . . . . 27, 239*, II 707
40 Beatus, qui intelligit super egenum et pauperem 54, 231*, II 235, II 621
1 Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, † et in via peccatorum non stetit 3, 29*, 49*, 80*, 104*, I 573, I 678, II 202, II 702
111 Beatus vir, qui timet Dominum 158, 5*, 41*, 61*, 92*, 164*, I 258, II 231
33 Benedicam Dominum in omni tempore 46, 7*, 53*, II 233, II 431, II 639, II 708
103 Benedic, anima mea, Domino : * Domine, Deus meus, magnificatus es vehementer . . . . 125, II 545
102 Benedic, anima mea, Domino : * et omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus . . . . 125, I 649, II 644
143 Benedictus Dominus, Deus meus, qui docet manus meas ad prœlium 171
84 Benedixisti, Domine, terram tuam . 101, 134*, 154*, 193*, 269*, I 247, I 559, II 207 II 237
91 Bonum est confiteri Domino . . . . 116, 120, 35*, I 568
18 Cæli enarrant gloriam Dei . 16, 6*, 130*, 150*, 190*, I 242, I 644, I 679, II 184, II 638
95 Cantate Domino canticum novum : * cantate . 114, 11*, 85*, 109*, 135*, 154*, 172*, 194*, I 249, I 320, I 648, I 684, I 892, II 190, II 612, II 642, II 686
149 Cantate Domino canticum novum : * laus ejus 40, 62, 77, 91, 107, 122, 140
97 Cantate Domino canticum novum : quia mirabilia 115, 12*, 86*, 110*, 136*, 155*, 195*, I 250, I 321, I 684, I 893, II 191, II 239, II 613, II 643, II 687
74 Confitebimur tibi, Deus . . . . 94, 11* I 530
110 Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo : * in consilio justorum . . . . 157, 4*, 163*, I 258, II 199, II 230
9 Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo : * narrabo . . . 9
137 Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo : * quoniam audisti verba oris mei . . . . 167, 220* II 650, II 661

104 Confitemini Domino, et invocate nomen ejus 127
135 Confitemini Domino, quoniam bonus: * quoniam in æternum misericordia ejus. Confitemini Deo 166
106 Confitemini Domino, quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia ejus. Dicant, qui redempti sunt 131
117 Confitemini Domino, quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia ejus. Dicat nunc Israël 37
105 Confitemini Domino, quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia ejus. Quis loquetur 129
15 Conserva me, Domine, quoniam speravi in te. † Dixi Domino: Deus meus es tu 13, 50*, I 562, I 574, I 783, II 203, II 459
115 Credidi, propter quod locutus sum . 161, 17*, 42*, 62*, 271*, I 544, II 200, II 464
4 Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ 177, 30*, 81*, 105*, I 546, I 561, II 203, II 458, II 703
129 De profundis clamavi ad te, Domine 7, 164, 219*, 237*, 242*, 271*, I 259, II 231
43 Deus, auribus nostris audivimus 55
49 Deus deorum, Dominus locutus est 67
62 Deus, Deus meus, * ad te de luce vigilo 39, 235*
21 Deus, Deus meus, respice in me: † quare me dereliquisti 20, I 548
69 Deus, in adjutorium meum intende . . . 84, 245*, I 524, II 624
53 Deus, in nomine tuo salvum me fac . . 69, I 538, I 553, I 566
71 Deus, judicium tuum regi da 85, I 245, I 318, I 526, II 189, II 685
108 Deus, laudem meam ne tacueris . . . . 133, II 626
66 Deus misereatur nostri, et benedicat nobis 36, 59
45 Deus noster refugium et virtus . 65, 54*, 132*, 152*, 167*, 191*, I 316, I 647, I 683, II 187, II 540
82 Deus, quis similis erit tibi 100
59 Deus, repulisti nos, et destruxisti nos 78
81 Deus stetit in synagoga deorum . . . . 100, II 624
93 Deus ultionum Dominus . . . . 112, I 556, II 238, II 461
78 Deus, venerunt Gentes in hereditatem tuam, † polluerunt templum sanctum tuum 97, 55*
114 Dilexi, quoniam exaudiet Dominus 161, 218*
17 Diligam te, Domine, fortitudo mea: † Dominus firmamentum meum, et refugium meum 14
38 Dixi: Custodiam vias meas 52
109 Dixit Dominus Domino meo 157, 4*, 17*, 41*, 61*, 92*, 127* 163*, 187*, I 258, II 199, II 230
35 Dixit injustus ut delinquat in semetipso . . . . 60, I 534, II 234
52 Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus. Corrupti sunt ... in iniquitatibus 69
13 Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus. Corrupti sunt ... in studiis 12
140 Domine, clamavi ad te, exaudi me . . . . . 170, I 545, II 465
7 Domine, Deus meus, in te speravi 8, 225*
87 Domine, Deus salutis meæ 104, 170*, I 556, I 567, I 579, II 460, II 624
8 Domine, Dominus noster 8, 31*, 82*, 106*, 130*, 149*, 189*, I 574, I 643, I 678, II 184, II 538, II 637, II 681, II 704
142 Domine, exaudi orationem meam: † auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua . . . . 136, 242*, I 558
101 Domine, exaudi orationem meam: * et clamor meus ad te veniat 124, 241*

20 Domine, in virtute tua lætabitur rex 20, 33*, 84*, 108*, I 645, II 611
6 Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me. Miserere mei 3, 225*, 239*
37 Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me. Quoniam sagittæ tuæ . . . . 49, 240*, I 551
130 Domine, non est exaltatum cor meum 164
138 Domine, probasti me, et cognovisti me 168, 18*
3 Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me 17, 44
14 Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo 12, 33*, 50*, 84*, 107*, I 561, I 758, I 783, I 889, II 620, II 638, II 704
89 Domine, refugium factus es nobis . . 105, I 534, II 625, II 641
23 Domini est terra, et plenitudo ejus 22, 34*, 51*, 85*, 108*, 131*, 150*, 166*, 190*, I 243, I 563, I 575, I 645, I 679, II 185, II 639, II 681, II 704
26 Dominus illuminatio mea, et salus mea 24, 228*, I 549, I 564, I 680, I 891
22 Dominus regit me, et nihil mihi deerit 21, 227*, I 891, II 204, II 463, II 611
92 Dominus regnavit, decorem indutus est 38, 112
96 Dominus regnavit, exsultet terra 114, 12*, 86*, 109*, 136*, 155* 195*, I 250, I 321, I 648, I 892, II 190, II 239, II 545, II 612, II 643, II 686, II 710
98 Dominus regnavit, irascantur populi 115, 13*, 136*, 156*, 172*, 196*, I 250, I 322, I 649, II 208, II 613, II 644, II 687
133 Ecce nunc benedicite Dominum . . . . 178, I 547
132 Ecce quam bonum, et quam jucundum 165
58 Eripe me de inimicis meis, Deus meus . . . . 71, I 555
139 Eripe me, Domine, ab homine malo . . . . 169, I 544
44 Eructavit cor meum verbum bonum 56, 8*, 131*, 151*, 191*, I 243, II 539, II 682
144 Exaltabo te, Deus meus, rex 172
29 Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me 26, I 564, I 577, I 646, II 463
19 Exaudiat te Dominus in die tribulationis . . . . . . 17, II 204
60 Exaudi, Deus, deprecationem meam . . 79, 9*, 54*, II 235, II 709
63 Exaudi, Deus, orationem meam cum deprecor 89, 9*, 34*, 55*, I 569, I 577, II 464, II 623
54 Exaudi, Deus, orationem meam, † et ne despexeris deprecationem meam 69
16 Exaudi, Domine, justitiam meam . . . . 13, II 555
39 Exspectans exspectavi Dominum . . . . 53, 230*, I 552
80 Exsultate Deo, adjutori nostro . . . . 99, II 206
32 Exsultate, justi, in Domino . . . 45, 52*, I 682, II 186, II 233
67 Exsurgat Deus, et dissipentur inimici ejus 80
86 Fundamenta ejus in montibus sanctis 109, 135*, 154*, 170*, 194*, I 294, I 320, II 208, II 543
85 Inclina, Domine, aurem tuam, et exaudi me 109, 270*, I 319, II 237
125 In convertendo Dominus captivitatem Sion 155
10 In Domino confido : † quomodo dicitis animæ meæ 11, 31*, 49*, 82*, 106*, 166*, I 644, II 638
113 In exitu Israël de Ægypto 160
30 In te, Domine, speravi, non confundar in æternum : * in justitia tua libera me. Inclina . . . . 26, II 706

70 In te, Domine, speravi, non confundar in æternum : * in justitia tua libera me, et eripe me . . . . 84, I 524
65 Jubilate Deo, omnis terra, † psalmum dicite nomini ejus 79, I 317, I 578
99 Jubilate Deo, omnis terra : * servite Domino 38, 116
34 Judica, Domine, nocentes me 47
42 Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta 74, II 206
25 Judica me, Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum 23
121 Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi 152, 128*, 187*
145 Lauda, anima mea, Dominum, † laudabo Dominum in vita mea 173, 221*
147 Lauda, Jerusalem, Dominum . . . . . . 174, 164*, I 560, II 200
148 Laudate Dominum de cælis 40, 62, 76, 91, 107, 122, 140
150 Laudate Dominum in sanctis ejus 41, 62, 77, 92, 108, 123, 140, 236*, 278*, I 570
116 Laudate Dominum, omnes Gentes . . . . 161, 260*, I 570
146 Laudate Dominum, quoniam bonus est psalmus . . . . 174, I 536
134 Laudate nomen Domini 165
112 Laudate, pueri, Dominum 158, 5*, 17*, 42*, 61*, 92*, 127*, 187*
120 Levavi oculos meos in montes 152, 219*
47 Magnus Dominus, et laudabilis nimis 66, 132*, 152*, 168*, 192*, I 244, I 316, I 683, II 188, II 540, II 684
131 Memento, Domine, David . . . . 164, 93*, I 259
56 Miserere mei, Deus, miserere mei . . . . 75, II 622
55 Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo . . . 70, II 622
50 Miserere mei, Deus, * secundum magnam misericordiam tuam 36, 59, 73, 88, 103, 118, 135, 234*, 240*, I 533, I 537
100 Misericordiam et judicium 116, 13*
88 Misericordias Domini * in æternum cantabo . . 110, I 247, II 543
126 Nisi Dominus ædificaverit domum 156, 128*, 188*
123 Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël 154
36 Noli æmulari in malignantibus 48
61 Nonne Deo subjecta erit anima mea 79
75 Notus in Judæa Deus 112, 119, I 531, I 566, I 578, I 892, II 542
46 Omnes Gentes, plaudite manibus 65, 9*, I 316, I 648, I 683, II 188, II 235, II 540, II 683
107 Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum . 132, I 579, II 240
72 Quam bonus Israël Deus . . . . 86, I 527
83 Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum 101, 170*, 269*, II 207, II 542, II 709
2 Quare fremuerunt Gentes 3, 29*, 49*, 80*, 104*, I 242, I 548, I 574, II 458, II 620, II 680
41 Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum 54, 231*, II 204
124 Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion 154
51 Quid gloriaris in malitia 68
90 Qui habitat in adjutorio Altissimi . . . . 178, 171*, I 547
79 Qui regis Israël, intende 99
128 Sæpe expugnaverunt me a juventute mea 162
68 Salvum me fac, Deus : * quoniam intraverunt aquæ . . . 82, I 522
11 Salvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus. 11
57 Si vere utique justitiam loquimini 71
136 Super flumina Babylonis, illic sedimus et flevimus 167

64 Te decet hymnus, Deus, in Sion 89, 35* 234*
12 Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem . . . . . . 12, II 621
73 Ut quid, Deus, repulisti in finem . . . . 93, I 528, II 459
94 Venite, exsultemus Domino . . . . 18, 44, 224*, I 499
5 Verba mea auribus percipe, Domine 60, 30*, 81*, 105*, 166*, 224*, II 703
76 Voce mea ad Dominum clamavi : * voce mea ad Deum, et intendit mihi . . . . 94, I 531
141 Voce mea ad Dominum clamavi : * voce mea ad Dominum deprecatus sum . . . . 171, I 545

II. INDEX ALPHABETICUS CANTICORUM

Angelorum esca nutrivisti populum tuum (Cant. Sap. 16 et 17) . . II 211
Audite, cæli, quæ loquor (Cant. Moysis, Deut. 32) 137
Audite qui longe estis, quæ fecerim (Cant. Isaiæ, 33) . 30, II 192, II 647
Audite verbum Domini, Gentes (Cant. Jeremiæ, 31). 107
Audite verbum Domini, Gentes (Cant. Jeremiæ, 31). . . . . . . II 210
Audite verbum Domini, omnis Juda (Cant. Jeremiæ, 7) 174*
Beatus vir, qui in sapientia morabitur, † et qui in justitia sua meditabitur (Cant. Eccli., 14 et 15). 37*, 88*, 111*
Beatus vir, qui inventus est sine macula : † et qui post aurum non abiit (Cant. Eccli., 31). 38*, 88*, 112*
Benedicite Dominum, omnes electi ejus (Cant. Tobiæ, 13) 174*
Benedicite, omnia opera Domini, Domino (Cant. trium Puerorum, Dan. 3) 39, 277*
Benedictus Dominus, Deus Israël (Cant. Zachariæ, Luc. 1) 42, 64, 236*, I 536
Benedictus es, Domine, Deus Israël, patris nostri (Cant. David, I Par. 29) 61, II 690
Benedictus vir, qui confidit in Domino (Cant. Jeremiæ, 17) 37*, 88*, 112*
Cantate Domino canticum novum (Cant. Isaiæ, 42) 29
Cantemus Domino : gloriose enim magnificatus est (Cant. Moysis, Exod. 15) . . . . 106, I 535
Confitebor tibi, Domine, quoniam iratus es mihi (Cant. Isaiæ, 12) 61, II 242
Deducant oculi mei lacrimam per noctem et diem (Cant. Jeremiæ, 14) 31
Domine, audivi auditionem tuam (Cant. Habacuc, 3) . . . . 33, 120, I 559
Domine, miserere nostri : te enim exspectavimus : † esto brachium nostrum in mane (Cant. Isaiæ, 33) . . . . 30, II 192, II 646
Dominus mortificat et vivificat (Cant. Annæ, I Reg. 2) . . II 243, II 691
Ecce Dominus Deus in fortitudine veniet (Cant. Isaiæ, 40) 29
Ego dixi : In dimidio dierum meorum (Cant. Ezechiæ, Isaias 38) . . . . 75, 235*, I 569
Egressus es in salutem populi tui (Cant. Habacuc, 3) 34
Erit in novissimis diebus præparatus mons domus Domini (Cant. Isaiæ, 2) 174*
Exspecta me, dicit Dominus, in die resurrectionis meæ in futurum (Cant. Sophoniæ, 3) . . . . 33, I 582, I 652, I 686
Exsultavit cor meum in Domino (Cant. Annæ, I Reg. 2) 90, II 242, II 690
Fulgebunt justi (Cant. Sap., 3) . . . . 15*, 57*, II 712
Gaudens gaudebo in Domino (Cant. Isaiæ, 61) 138*, 158*, 198*
Hæc dicit Dominus, redemptor Israël, Sanctus ejus, † ad contemptibilem animam, ad abominatam gentem (Cant. Isaiæ, 49) 29
Hymnum cantemus Domino (Cant. Judith, 16) 90
Justorum animæ in manu Dei sunt (Cant. Sap., 3) . . . . . 57*, II 711
Lætamini cum Jerusalem, et exsultate in ea (Cant. Isaiæ, 66) I 253, I 324

Magnificat * anima mea Dominum (Cant. B. Mariæ V., Luc. 1) 159, 163, 6*, 220*, I 546
Magnus es, Domine, in æternum (Cant. Tobiæ, 13) 76
Miserere nostri, Deus omnium, et respice nos (Cant. Eccli., 36) . . 139
Miserere plebi tuæ, super quam invocatum est nomen tuum (Cant. Eccli., 36) . . . . 31, II 193, II 647
Non vocaberis ultra Derelicta (Cant. Isaiæ, 62) 138*, 158*, 198*
Nunc dimittis servum tuum, Domine (Cant. Simeonis, Luc. 2) 211*, I 547, I 571, II 717
Obaudite me, divini fructus (Cant. Eccli., 39) 138*, 158*, 197*
Populus, qui ambulabat in tenebris (Cant. Isaiæ, 9). . . . . I 252, I 323
Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ (Cant. Habacuc, 3) 33
Quicumque vult salvus esse (Symbol. Athanas.). . . . . II 196
Quis est iste, qui venit de Edom (Cant. Isaiæ, 63) 32, I 581, I 651, I 686
Recordare, Domine, quid acciderit nobis (Cant. Jeremiæ, Thren. 5). 31
Reddidit Deus justis mercedem laborum suorum (Cant. Sap., 10) 15*, 57*, II 712
Sapientia ædificavit sibi domum (Cant. Prov., 9) . . . . II 210
Te Deum laudamus (Hymnus Ambrosianus) 34
Tollam quippe vos de Gentibus, † et congregabo vos de universis terris (Cant. Ezechiel, 36) 32
Urbs fortitudinis nostræ Sion (Cant. Isaiæ, 26) . . . . . . I 253, I 324
Venite, et revertamur ad Dominum : † quia ipse cepit, et sanabit nos (Cant. Oseæ, 6) . . . . 32, I, 581, I 652, I 686
Vere tu es Deus absconditus (Cant. Isaiæ, 45) 121
Vos sacerdotes Domini vocabimini (Cant. Isaiæ, 61). 15*

III. INDEX ALPHABETICUS HYMNORUM

Ad coenam Agni providi ; saec. VI? . I 585, I 601, I 611, I 612, I 619, I 626, I 632
Adeste, Sancti, plurimo ; saec. XVII . . . . I 905
Adoro te devote, latens Deitas ; S. Thomas Aquinas † 1274 . . . 280*
Ad sacros Virgo thalamos anhelans ; Hugo Vaillant O. S. B. † 1678 . II 756
Æterna cæli gloria ; saec. VI? 123
Æterna Christi munera, Apostolorum ; S. Ambrosius † 397 . 6*, II 476
Æterna Christi munera, Et Martyrum ; S. Ambrosius 49*, 70*
Æterna Imago Altissimi ; In Offic. sæc. XX . . . . II 680
Æterne rerum Conditor ; S. Ambrosius 41
Æterne Rex altissime ; sæc. V? . . . . I 643, I 655
Æterni Patris unice ; sæc. XII? . . . . II 513
Ales diei nuntius ; Prudentius ; † 405 77
Alma Redemptoris mater ; Hermannus Contractus † 1054? 180
Amor Jesu dulcissime ; Jac. Gilius † 1456 . . . . II 550
Anglorum jam Apostolus ; S. Petrus Damiani † 1072 . . . . . . I 817
Angularis fundamentum ; sæc. VIII 177*
Anima Christi, sanctifica me ; sæc. XIV 280*
Antra deserti teneris sub annis ; Paulus Diaconus † 799 . II 429, II 436
A solis ortus cardine ; Sedulius sæc. V . . . . I 257, I 285, I 297
Auctor beate sæculi ; anno 1765 . . . . II 232, II 246
Audi, benigne Conditor ; S. Gregorius Magnus († 604)? I 430, I 438, I 447, I 461, I 477
Audit tyrannus anxius Prudentius . . . . I 272
Aurea luce et decore roseo ; Elpis sæc. VI? . . . . II 443

Aurora jam spargit polum ; sæc. VI?. 141
Aurora lucis rutilat ; sæc. V ? I 584, I 607, I 609, I 617, I, 624, I 631, I 637
Aurora surgit aurea ; S. Petrus Damiani . . . . II 493
Ave, maris stella ; sæc. VIII?. 188*, 202*, 205*, I 719, I 775, I 842, II 470, II 563, II 597
Ave, regina cælorum ; sæc. XII? 180
Avete, solitudinis ; In Brev. sæc. XVI. . . . . II 743
Beata nobis gaudia ; sæc. VI ?. . . . . I 689
Cælestis aulae nuntius ; P. Richini Ord. Præd. 1757 . . . . . . II 667
Cæli Deus sanctissime ; S. Gregorius Magnus? 168
Cælitum, Joseph, decus atque nostræ ; in Brev. sæc. XVI. I 825, I 870
Christe, Redemptor omnium, Conserva ; S. Rabanus Maurus † 856, II 701, II 723
Christe, Redemptor omnium, Ex Patre ; sæc. VI I 241, I 260, I 278, I 280, I 292
Christe, sanctorum decus Angelorum ; S. Rabanus Maurus . . . II 649
Claro paschali gaudio ; In Off. sæc. XI . . . . 27*, I 886
Conditor alme siderum ; In Off. mon. sæc. IX I 183, I 193, I 200, I 211, I 225
Consors paterni luminis ; sæc. VI? 65
Cor arca legem continens ; a. 1765 . . . . II 245, II 254
Custodes hominum psallimus Angelos ; B. Bellarminus † 1621 . . II 655
Deus, tuorum militum ; In Off. mon. sæc. IX 28*, 69*, I 261, I 266, II 553, II 591
Doctor egregie, Paule, mores instrue ; Elpis sæc. VI? . . I 764, II 449
Ecce jam noctis tenuatur umbra ; In Off. mon. sæc. X. 42
En ut superba criminum ; a. 1765. . . . . II 232, II 249
Ex more docti mystico ; S. Gregorius Magnus ? I 430, I 437, I 448, I 462, I 477
Exsultet cælum laudibus ; sæc. IX ? 5*, 16*, 19*, I 271, I 307, I 708, I 714, I 769, II 454, II 478, II 777, II 782
Festivis resonent compita vocibus ; sæc. XVIII . . . . II 456
Fortem virili pectore ; Card. Silvio Antoniano † 1603 . . 148*, 160*
Fortis en præsul monachus fidelis ; Le Bannier O. S. B. † 1867 . . I 853
Gaude, mater Anna ; In Brev. sæc. XVI. . . . . II 517
Gemma cælestis pretiosa Regis ; S. Petrus Damiani . . . . . II 486
Gertrudis arca numinis ; Hugo Vaillant O. S. B. . . . . II 751
Haec est dies, qua candidæ ; Urbanus VIII Pp † 1644. . . . . . II 676
Hostis Herodes impie ; Sedulius . . . . I 314, I 328, I 335
Hujus obtentu, Deus alme, nostris ; In Off. mon. c. 800 . . . . . 149*
Hymnis angelicis ora resolvimus ; Hugo Vaillant O. S. B. . . . . I 789
Immense cæli Conditor ; S. Gregorius Magnus? 162
In monte olivis consito ; P. Richini Ord. Præd. . . . . II 667
Inter æternas Superum coronas ; S. Petrus Venerabilis † 1156. . . . I 840
Ira justa Conditoris ; In Off. sæc. XIX . . . . II 457
Iste Confessor Domini sacratus ; In Off. mon. sæc. X 79* 103*, II 735
Iste, quem læti colimus fideles ; In Brev. sæc. XVII . . . . . . I 830
Jam, bone Pastor, Petre, clemens accipe ; Elpis sæc. VI? I, 810, II 448, II 531
Jam, Christe, sol justitiæ ; In Off. mon. sæc. XI 435, I 437, I 453, I 468, I 483
Jam Christus astra ascenderat ; In Off. mon. sæc. IX . . . . I 678, I 698
Jam lucis orto sidere ; sæc. VI? 2, 141

Jam morte, victor, obruta ; P. Richini Ord. Præd. . . . . II 673
Jam noctis umbræ concidunt ; Hugo Vaillant O. S. B. . . . . . . I 795
Jam Regina discubuit ; In Off. sæc. XIV . . . . II 577
Jam toto subitus vesper eat polo ; Callistus Palumbella Ord. serv. B. M. V. sæc. XVIII . . . . II 619
Jesu, corona cælitum ; In Brev. sæc. XVII . . . . II 744
Jesu, corona celsior ; In Off. mon. sæc. X . . . . 114*, I 752
Jesu, corona Virginum ; S. Ambrosius 128*, 141*, I 737, I 756, I 761, I 781, I 786, II 769
Jesu, decus angelicum ; sæc. XIII? . . . . I 305
Jesu, dulcis memoria ; sæc. XIII ? . . . . I 299
Jesu, nostra redemptio ; In Off. mon. sæc. IX . . . . I 642, I 654, I 663
Jesu, Redemptor omnium ; In Off. mon. sæc. X . . . . . . 91*, II 741
Jesu, Rex admirabilis ; sæc. XIII? . . . . I 300
Jesu, Salvator sæculi ; In Off. sæc. IX (S. Rabanus Maurus) . . II 714
Jesu, Salvator sæculi (Omnium Sanct. O. N.) ; ex Hymno præced. . II 744
Jucunda Patrum rediit ; sæc. XII? . . . . I 861

Lacte quondam profluentes ; sæc. XIII? . . . . II 580
Laudibus cives resonent canoris ; sæc. XV . . . . I 833
Lucis Creator optime ; S. Gregorius Magnus ? 158
Lustris sex qui jam peractis ; Venantius Fortunatus c. 600 I 497, I 500, I 515, I 896, II 617
Lux ecce surgit aurea ; Prudentius 108

Magnæ Deus potentiæ ; S. Gregorius Magnus ? 170
Martyr Dei, qui unicum ; sæc. VI? 40*, 75*, I 265, II 559, II 595, II 772
Mella cor obdulcantia ; S. Petrus Damiani . . . . I 822
Memento, salutis auctor ; In Brev. sæc. XVI 211*, 214*
Mira nocturnis, modulante lingua ; Hugo Vaillant O. S. B. . . . . II 751

Nardo Maria pistico ; In Brev. sæc. XVII . . . . II 509
Nocte surgentes vigilemus omnes ; In Off. mon. sæc. X 19
Nox atra rerum contegit ; sæc. VI? 92
Nox et tenebrae et nubila ; Prudentius 92
Nunc, Sancte, nobis, Spiritus ; S. Ambrosius ? 143, 147, 152

O gloriosa Domina ; Venantius Fortunatus 200*, 204*, I 726, I 780, I 847, II 475, II 568, II 602
Omnis Sanctorum concio ; sæc. XIII? . . . . II 524
O lux beata Trinitas ; sæc. VI? . . . . 175, I 393, I 406, I 417, II 183
O nimis felix meritique celsi ; Paulus Diaconus . . . . II 435
O quot undis lacrimarum ; Callistus Palumbella Ord. serv. B. M. V. . II 620
Orbis patrator optime ; B. Bellarminus . . . . II 660
O sola magnarum urbium ; Prudentius . . . . I 327, I 340
O vos unanimes Christiadum chori ; sæc. XVII . . . . I 910

Pange, lingua, gloriosi, Corporis ; S. Thomas Aquinas . . . . . . II 201
Pange, lingua, gloriosi, Prœlium ; Venantius Fortunatus I 499, I 889, II 609
Pater superni luminis ; B. Bellarminus . . . . II 509
Petrus beatus catenarum laqueos ; Paulinus II † 802 . . . . . . II 526
Plasmator hominis Deus ; sæc. VI ? 172
Præclara custos virginum ; in Brev. sæc. XIX . . . . . . I 720, I 727
Primo dierum omnium ; S. Gregorius Magnus ? 18
Puellus Placidus, quem Pater obtulit ; Le Bannier O. S. B. . . . . I 747

Quem terra, pontus, æthera ; Venantius Fortunatus 189*, 202*, I 842, II 564, II 569
Quicumque Christum quæritis ; Prudentius . . . . II 537

Quidquid antiqui cecinere vates ; sæc. XV . . . . I 834
Qui te, posthabitis omnibus, ambiunt ; Hugo Vaillant O. S. B. . . . I 747
Quodcumque vinclis super terram strinxeris ; Paulinus II . I 805, II 527

Rector potens verax Deus ; S. Ambrosius? 144, 148, 153
Regina cæli, lætare ; in Off. sæc. XII-XIII 180
Regis superni nuntia ; Urbanus VIII Pp. † 1644 . . . . II 675
Rerum Creator optime ; sæc. VI? 78
Rerum, Deus, tenax vigor ; S. Ambrosius? 145, 150, 155
Rex gloriose præsulum ; sæc. X? . . . . I 862
Rex gloriose Martyrum ; sæc. V? . . . . 60*, 70*, 75*, II 749
Rex sempiterne Domine ; sæc. X I 573, I 595, I 602, I 608, I 613, I 620, I 626, I 633

Sacrata nobis gaudia ; sæc. XIV . . . . I 863
Sacris solemniis juncta sint gaudia ; S. Thomas Aquinas . II 202, II 214
Salve, Regina ; Hermannus Contractus? 181
Salvete, Christi vulnera ; sæc. XVIII? . . . . II 469
Salvete, cedri Libani ; in Brev. sæc. XVII . . . . II 749
Salvete, flores Martyrum ; Prudentius . . . . I 276, I 309
Sanctorum meritis inclyta gaudia ; S. Rabanus Maurus 47*
Signifer invictissime ; S. Petrus Damianus . . . . II 487, II 495
Somno refectis artubus ; sæc. VI 45
Splendor paternæ gloriæ ; S. Ambrosius 63
Succedit nocti lucifer ; sæc. XIII? . . . . II 523
Summæ, Deus, clementiæ (Sabb.) ; sæc. VI? 123
Summæ, Deus, clementiæ (Ss. Trinitatis) ; sæc. XVI? . . . . . II 184
Summæ, Deus, clementiæ (Septem Dolor. B. M. V.) ; Callistus Palumbella Ord. Serv. B. M. V. . . . . II 630

Te, beata Sponsa Christi ; Hugo Vaillant O. S. B. . . . . I 789
Te decet laus ; sæc. IV? 36
Te Deum laudamus ; S. Niceta Remesian († c. 414)? 35
Te gestientem gaudiis ; P. Richini Ord. Præd. . . . . II 674
Te, Joseph, celebrent agmina cælitum ; in Off. mon. sæc. XVII I 824, I 865, I 871
Telluris ingens Conditor ; S. Gregorius Magnus? 165
Te lucis ante terminum ; In Off. mon. sæc. IX 178
Te sæculorum principem ; In Off. sæc. XX . . . . II 679
Tibi, Christe, splendor Patris ; S. Rabanus Maurus . . . . II 637
Tristes erant Apostoli ; sæc. X? . . . . 25*, I 881
Tu Trinitatis unitas (F. VI) ; sæc. VI? 108
Tu Trinitatis unitas (Ss. Trinitatis) ; sæc. XIII . . . . II 195

Urbs Jerusalem beata ; sæc. VIII? 165*, 178*
Ut queant laxis resonare fibris ; Paulus Diaconus . . . . II 428

Veni, Creator Spiritus ; S. Rabanus Maurus . . . . I 677, I 689
Verbum supernum prodiens, a Patre ; in Off. mon. sæc. X I 184, I 190, I 200, I 212, I 226, I 236
Verbum supernum prodiens, nec Patris ; S. Thomas Aquinas II 213, II 222
Vexilla Regis prodeunt ; Venantius Fortunatus I 492, I 501, I 510, I 888, II 608
Vexilla Christus inclyta ; In Off. sæc. XX. . . . . II 693
Virginis Proles Opifexque Matris (Mart.) ; in Off. mon. sæc. IX 129*, I 756
Virginis Proles Opifexque Matris (Virg.) ; ex Hymno prædicto 129* I 750
Vox clara ecce intonat ; In Off. mon. sæc. IX I 189, I 191, I 205, I 216, I 230, I 237

IV. INDEX ALPHABETICUS
OMNIUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM

Abachum et Soc. Mm. . . . I 754
Abdon et Sennen Mm. . . . II 524
Achillei et Soc. Mm. . . . I 904
Adaucti et Felicis Mm. . . II 596
Agapiti et Soc. Mm. . . . II 550
Agapiti Mart. . . . . II 573
Agathæ Virg. et Mart. . . . I 781
Agnetis Virg. et Mart. . . . I 755
Agnetis Virg. et Mart., secundo I 772
Alexandri I Pp. et Soc. Mm. I 897
Alfonsi Mariæ de Ligorio Ep. Cf. et Eccl. Doct. . . . II 532
Aloisii Gonzagæ Conf. . . . II 426
Ambrosii Ep. Conf. et Eccl. D.. I 716
Andreæ Ap. Vigilia . . . II 775
Andreæ Ap. . . . . . I 708, II 776
Angelorum Custodum . . II 654
Annæ et Joachim Parentum B. M. V. . . . . II 517
Annuntiatio B. M. V. . . . I 841
Anselmi Ep. Cf. et Eccl. Doct. I 850, I 853
Antonii Abb. . . . . . . I 754
Antonii de Padua Conf. I 922, II 421
Apollinaris Ep. et Mart. . . II 514
Apuleji et Soc. Mm. . . . II 673
Ascensionis Vigilia. . . . I 640
Ascensio Domini . . . . . I 642
Ascensionis Octava, . . . I 655
Assumptionis B. M. V. Vigilia. II 561
Assumptio B. M. V. . . . . II 563
Assumptionis B. M. V. Octava. II 569
Athanasii Ep. Cf. et Eccl. Doct. I 887
Audifacis et Soc. Mm. . . . I 754
Augustini Ep. et Conf. O. N. . I 914, II 413
Augustini Ep. Cf. et Eccl. Doct II 588
Bacchi et Soc. Mm.. . . . II 673
Barnabæ Ap. . . . . I 918, II 416
Bartholomæi Ap. Vigilia . . II 585
Bartholomæi Ap. . . . . . II 586
Basilidis, Cyrini et Soc. Mm. I 922, II 420
Basilii Magni Ep. Conf. et Eccl. Doct. . . . . . . I 923, II 421
Beatricis et Soc. Mm. . . . II 524
Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct. O. N. . . . I 915, II 413
Benedicti Abb. Solemnitas . II 486
Benedicti Abb. Solemn. Octava II 494
Benedicti Abb. Transitus . . I 833
Bernardi Abb. O. N. et Eccl. Doct. . . . . . II 575, II 577
Bernardi Ptolomæi Abb. O. N. II 577
Blasii Ep. Mart. . . . . . I 781
Bonaventuræ Ep. Cf. et Eccl. Doct. II 497
Bonifatii Ep. Mart. . I 916, II 415
Brunonis Conf. . . . . . II 666
Cæciliæ Virg. Mart.. . . . II 764
Cajetani Conf. . . . . . . II 551
Callisti I Pp. et Mart. . . II 675
Camilli de Lellis Conf. et Soc. . I 816
Caroli Ep. et Conf. . . . II 726
Cassiani et Hippolyti Mm. . II 560
Catharinæ Senensis Virg. . . I 864
Catharinæ Virg. Mart. . . . II 774
Cathedra S. Petri Ap. . . I 805
Chrysanthi et Dariæ, Mm.. . II 694
Chrysogoni Mart. . . . . II 773
Circumcisio Domini . . . I 292
Claræ Virg. . . . . II 560
Clementis I Pp. Mart. . . . II 770
Cleti Papæ et Mart. . . . I 859
Columbani Abb. . . . . II 762
Commemoratio S. Pauli Ap. . II 449
Commemoratio B. M. V. de monte Carmelo . . . . II 499
Commem. Ss. Martyrum et aliorum Sanctorum, quorum Reliquiæ in Eccl. O. N. asservantur I 904
Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum . . . II 716
Commemoratio omnium Defunctorum O. N. . . . II 750
Conceptio immac. B. M. V. . I 719
Conceptionis immac. Octava . I 727
Conversio S. Pauli Ap. . . I 763
Cornelii Pp. et Cypriani Ep. Mm. II 609
Cordis Jesu . . . . II 230
Cordis Jesu Octava . . . II 246
Coronatorum quatuor . . . II 729
Corporis Christi . . . . . II 199
Corporis Christi Octava . . II 214
Cosmæ et Damiani Mm. . . II 636
Crescentiæ et Soc. Mm. I 923, II 424
Crucis Inventio . . . . . I 888
Crucis Exaltatio . . . . II 608
Cypriani Ep. et Cornelii Pp. Mm. II 609
Cypriani et Justinæ Virg. Mm. II 636
Cyriaci Mart. . . . . . . II 552
Cyrilli Alexandrini Ep. Conf. et Eccl. Doct. . . . . I 772

Cyrilli Hierosolymitani Ep. Conf. et Eccl. Doct. . . . I 823
Cyrini et Soc. Mm. . . I 922, II 420
Damasi I Pp. et Conf. . . . I 731
Damiani et Cosmæ Mm. . . II 636
Dariæ et Chrysanthi Mm. . . II 694
Decollatio S. Joannis Bapt. . II 590
Dedicatio S. Mariæ . . . II 535
Dedicatio S. Michaëlis Archangeli . . . . II 636
Dedicatio Archibasilicæ Ss. Salvatoris . . . . . . II 732
Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App. . . . . . II 758
Dominici Conf. . . . . . . II 533
Donati Ep. et Mart. . . . II 552
Dolorum Septem B. M. V. Temp. Pass. . . . . . . I 848
Dolorum Septem B. M. V. mense Septembri . . . . II 618
Emerentianæ Virg. Mart. . I 763
Ephræm Syri, Diac. Conf. et Eccl. Doct. . . . I 923, II 425
Epimachi et Gordiani Mm. . I 904
Epiphaniæ Vigilia . . . . I 311
Epiphania Domini . . . . I 314
Epiphaniæ Octava . . . . I 328
Euphemiæ Virg. et Soc. Mm. . II 631
Eusebii Conf. . . . . . . II 561
Eventii et Soc. Mm. . . . I 897
Exaltatio S. Crucis . . . II 608
Fabiani Papæ et Sebastiani Mm. I 755
Faustini et Soc. Mm. . . . II 524
Felicis de Valois et Soc. Cc. . I 788
Felicis Presb. et Mart. . . I 745
Feliciani et Primi Mm.. I 917, II 416
Felicis II Pp. et Soc. Mm. . II 524
Felicis et Adaucti Mm.. . . II 596
Felicissimi et Soc. Mm. . . II 550
Felicitatis Mart. . . . . . II 770
Felicitatis et Perpetuæ Mm. . I 814
Franciscæ Romanæ Vid. . . I 816
Francisci Xaverii Conf.. . . I 716
Francisci Salesii Ep. Conf. et Eccl. Doct. . . . . . . I 773
Francisci de Paula Conf. . . I 848
Francisci Conf. . . . . . . II 661
Fratrum Septem et Soc. Mm. II 485
Geminiani et Soc. Mm. . . II 631
Georgii Mart. . . . . . . I 857
Gertrudis Virg. . . . . . . II 750
Gervasii et Protasii Mm. I 924, II 426
Gordiani et Epimachi Mm. . I 904
Gorgonii Mart. . . . . . . II 603
Gregorii I Pp, Cf. et Eccl. Doct. I 817
Gregorii Nazianzeni Ep. Conf. et Eccl. Doct. . . . . . I 903
Gregorius II Papæ et Conf. O.N. I 804
Gregorii VII Papæ et Conf. O.N. I 913, II 412
Hadriani Mart. . . . . . . II 602
Hermetis Mart. . . . . . . II 588
Hieronymi Æmiliani et Soc. Cc. II 508
Hieronymi Presb. Conf. et Eccl. Doct. . . . . II 651
Hilarii Ep. Conf. et Eccl. Doct. I 745
Hilarionis Abb. . . . . . II 678
Hildegardis Virg. O. N. . . II 631
Hippolyti et Cassiani Mm. . II 560
Hugonis et Soc. Abb. . . . I 861
Hyacinthi et Proti Mm. . . II 604
Ignatii Ep. et Mart. . . . . I 774
Ignatii Conf. . . . . . . II 525
Innocentium Mm. . . . . . I 272
Innocentium Mm. Octava . I 309
Inventio Crucis . . . . . I 888
Isidori Ep. Conf. et Eccl. Doct. I 849
Jacobi Ap. Vigilia . . . . . II 514
» Apostoli . . . . . II 514
Jacobi et Philippi App. . . I 881
Jesu Christi D. N. Nativitas . I 241
» Circumcisio . I 292
» Ssmi Nominis . I 299
» Epiphania . . I 314
» Resurrectio . I 573
» Ascensio . . I 642
» Ss. Corporis . II 199
» Sacratissimi Cordis . . II 230
» Pretiosissimi Sanguinis . II 456
» Transfiguratio II 537
» Regis . . . II 679
Joachim et Annæ, parentum B. M. V. . . . . II 517
Joannis a Cruce, Cf. et Eccl. Doct. II 772
Joannis Ap. et Evang. . . I 267
» » » Octava I 307
Joannis Ap. ante portam Latinam . . . . I 898
Joannis Chrysostomi Ep. Cf. et Eccl. Doct. . . . . . . I 771
Joannis de Matha et Soc. Cc. . I 788
Joannis de Deo et Soc. Cc. . I 816
Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct. . . . . . . I 848
Joannis Bapt. de la Salle et Soc. Cc. . . . . II 508
Joannis Baptistæ Vigilia . . II 427
Joannis Baptistæ Nativitas . II 428

Joannis Baptistæ, Octava . . II 436
Joannis Baptistæ, Decollatio . II 590
Joannis et Pauli Mm. . . . II 439
Joannis Gualberti Abb. O. N.. II 494
Joseph Sponsi B. M. V Conf. I 824
Joseph Sponsi B M. V. Solemnitas . . . . I 864
Joseph Solemnitatis Octava . I 871
Josephi Calasanctii et Soc. Cc. II 508
Judæ et Simonis App. . . . II 695
Justinæ Virg. et Cypriani Mm. II 636
Justini Mart. . . . . . . I 850
Juvenalis Ep. et Cf. et Soc.Mm. I 897
Laurentii Mart. Vigilia. . . II 552
Laurentii Mart. . . . . . II 553
Laurentii Mart. Octava . . II 572
Leonis I Pp.Conf.et Eccl. Doct. I 849
Leonis IV Papæ et Conf. . . II 502
Lini Papæ et Mart. . . . . II 635
Lucæ Ev. . . . . II 677
Luciæ Virg. et Mart. . . . I 734
Luciæ et Soc. Mm. . . . . II 631
Lucii I Papæ et Mart. . . . I 814
Machabæorum Mm . . . II 526
Majoli et Soc. Abb.. . . . I 861
Marcelli I Papæ et Mart. . . I 753
Marcelli et Soc. Mm. . . . II 673
Marcelliani et Marci Mm. I 924 II 425
Marcellini et Petri Mm. I 916 II 414
Marci Evangelistæ . . . . I 858
Marci et Marcelliani Mm. I 924, II 425
Marci Papæ et Conf. . . . II 674
Mariæ Virginis Conceptio immaculata . . I 719
» Purificatio . . I 775
» Annuntiatio . . I 841
» Septem Dolorum Temp. Pass. . I 848
» Visitatio . . . II 470
» de Monte Carmelo. II 499
» Dedicatio . . . II 535
» Assumptio . . . II 563
» Nativitas . . . II 597
» Sabb. post. Nativ. II 603
» Ssmi Nominis. . II 604
» Septem Dolorum mense Septembri II 618
» Sacrat. Rosarii . II 666
» Præsentatio . . II 762
Mariæ Magdalenæ . . . . II 509
Marii, Marthæ et Soc. Mm. . I 754
Marthæ et Soc. Mm. . . . I 754
Martiniani et Processi Mm. . II 476
Martini Ep. et Conf. . . . II 735
Matthæi Ap. et Ev. Vigil. . . II 631
Matthæi Ap. et Ev. . . . . II 632
Matthiæ Ap. . . . . . . I 812
Mauri Abb. . . . . . . I 746
Mauritii et Soc. Mm. . . . II 635
Maximi et Soc. Mm. . . . I 850
Melchiadis Papæ et Mart. . . I 730
Mennæ Mart. . . . . . . II 736
Michaëlis Archangeli Dedicatio II 636
Modesti et Soc. Mm. . I 923, II 424
Monicæ Vid.. . . . . . . I 897
Naboris et Soc. Mm. . I 922, II 420
Nativitatis Domini Vigilia. . I 236
Nativitas D. N. J. C. . . . I 241
Nativitas B. M. V. . . . . II 597
Nativitas S Joannis Bapt. . II 428
Nazarii et Soc. Mm. . I 922, II 420
Nerei et Soc. Mm. . . . . I 904
Nicolai Ep. Conf. . . . . I 716
Nicomedis Mart. . . . . II 630
Nominis Jesu . . . . . I 299
Nominis Mariæ . . . . . II 604
Norberti Ep. et Conf. . I 917, II 415
Odilonis et Soc. Abb. . . . I 861
Odonis et Soc. Abb. . . . I 861
Omnium Fidelium Defunctorum II 716
Omnium Defunctorum Ord. N. II 750
Omnium Sanctorum Vigilia . II 699
Omnium Sanctorum . . . II 701
Omnium Sanctorum Octava . II 723
Omnium Sanctorum Ord. N. . II 743
Pancratii et Soc. Mm. . . . I 904
Paschalis Baylon Conf. . . I 912
Pauli primi Eremitæ Conf. . I 745
Pauli et Joannis Mm. . . . II 439
Pauli et Petri App. Vigilia . II 441
Pauli et Petri App. . . . II 443
Pauli et Petri App. Octava . II 476
Pauli Ap. Conversio . . . I 763
Pauli Ap. Commemoratio . . II 449
Paulini Ep. et Conf. . . . II 426
Pentecostes Vigilia. . . . I 673
Pentecostes . . . . . . I 677
Perpetuæ et Felicitatis Mm. . I 814
Petri Nolasci et Soc. Cc. . . I 773
Petri Ap. ad Vincula . . . II 525
Petri Ap. Cathedræ . . . I 805
Petri Cælestini Pp. et Cf. I 912, II 411
Petri Canisii Cf. et Eccl. Doct. I 859
Petri Chrysologi Ep. Conf. et Eccl. Doct. . . . I 715, II 783
Petri Damiani Ep. Conf. et Eccl. Doct. O. N. . . . I 811
Petri et Marcellini Mm. I 916, II 414
Petri et Pauli App. Vigilia . II 441
Petri et Pauli App. . . . II 443

Petri et Pauli App. Octava . II 476
Petronillæ Virg.. . . . I 915, II 414
Philippi et Jacobi App. . . . I 881
Pii V Papæ et Conf. . . . . I 898
Placidi et Soc. Mm. . . . . II 664
Polycarpi Ep. et Mart.. . . . I 771
Pontiani Papæ et Mart. . . . II 762
Præsentatio B. M. V. . . . . II 762
Praxedis Virg. . . . . II 508
Primi et Feliciani Mm.. I 917, II 416
Priscæ Virg. et Mart. . . . . I 754
Processi et Martiniani Mm. . II 476
Protasii et Gervasii Mm. I 924 II 426
Proti et Hyacinthi Mm. . . II 604
Pudentianæ Virg. . . I 912, II 411
Purificatio B. M. V. . . . . I 775
Quadraginta Martyrum . . . I 817
Quatuor Coronatorum Mm. . II 729
Raymundi de Pennafort Conf. et Soc. Cc. . . . . I 773
Regis D. N. J. Christi. . . . II 679
Reliquiarum Sacrarum. . . . I 904
Resurrectio D. N. J. C. . . . I 573
Roberti Abb. . . . . I 861
Romualdi Abb. . . . . . . I 787
Rosarii B. M. V. . . . . . . II 666
Rufinæ Virg. et Soc. Mm. . . II 485
Sabinæ Mart. . . . . II 591
Sanguinis Pretios. D. N. J. C.. II 456
Saturnini Mart. . . I 708, II 775
Scholasticæ Virg. . . . . . I 788
Scholasticæ Virg. Octava . . I 796
Sebastiani et Fabiani Pp. Mm. I 755
Secundæ et Soc. Mm. . . . . II 485
Sennen et Abdon Mm. . . . II 524
Septem Dolorum B. M. V. Temp. Pass. . . . . . . I 848
Septem Dolorum B. M. V. Mense Septembri. . . . . II 618
Septem Filiorum et Symphorosæ Mm. . . . . II 503
Septem Fratrum et Soc. Mm.. II 485
Septem Fundatorum Cc. . . . I 804
Sergii, Bacchi et Soc. Mm. . II 673
Silvestri I Papæ et Conf. . . . I 290
Silvestri Abb. O. N. . I 708, II 774
Simonis et Judæ App. Vigil. . II 694
Simonis et Judæ App. . . . . II 695
Simplicii et Soc. Mm. . . . . II 524
Solemnitas S. P. N. Benedicti. II 486
Solemnitas S. Joseph . . . . I 864
Stephani Protomart. . . . . I 261
Stephani Protomart. Octava . I 306
Stephani I Papæ et Mart. . . II 532
Susannæ Virg. et Tiburtii Mm. II 560
Symphoriani et Soc. Mm. . . II 582
Symphorosæ et Septem Filiorum Mm. . . . . II 503
Telesphori Papæ et Mart. . . . I 311
Teresiæ Virg. . . . . II 675
Theclæ Virg. et Mart. . . . . II 635
Theodori Mart. . . . . II 735
Theoduli et Soc. Mm. . . . . I 897
Thomæ Ap. . . . . I 742
Thomæ Ep. et Mart. . . . . I 280
Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct. . . . . . . I 815
Tiburtii et Susannæ Mm. . . II 560
Tiburtii et Soc. Mm. . . . . I 850
Timothei Ep. et Mart. . . . I 763
Timothei et Symphoriani Mm. II 582
Titi Ep. et Conf. . . . . . . I 309
Transfiguratio D. N. J. C. . II 537
Trinitatis . . . . II 183
Urbani I Papæ et Mart. I 913 II 412
Valentini Presb. et Mart. . . . I 805
Valeriani et Soc. Mm. . . . . I 850
Vincentii Mart. . . . . I 762
Vincentii a Paulo Conf. . . II 508
Visitatio B. M. V. . . . . . . II 470
Vitalis Mart. . . . . I 860
Viti, Modesti et Crescentiæ Mm. . . . . . . I 923, II 424
Xysti II Papæ et Soc. Mm. . II 550

INDEX GENERALIS

Bullæ Pontificum I
Decreta S. Rituum Congregationis. II
De anno et ejus partibus . . IV
Tabulæ paschales XI
Tabula Festorum mobilium XIV
Kalendarium XVI
Rubricæ generales. XXVIII
Duæ tabellæ ex Rubricis excerptæ LVI
De Lectione Regulæ S. P. N. Benedicti in Prima LXII
Orationes ante et post divinum Officium LXIII
Absolutiones et Benedictiones dicendæ ante Lectiones in Matutino LXIII

PSALTERIUM

Pater noster, Ave, Maria, Credo. . 1
Fer. II ad Primam . . . 2
Fer. III ad Primam . . . 8
Fer. IV ad Primam . . . 10
Fer. V ad Primam . . . 11
Fer. VI ad Primam . . . 13
Sabbato ad Primam . . . 15
Dominica ad Matutinum . . 17
» » Laudes . . 36
Fer. II ad Matutinum . . . 44
» » ad Laudes 59
Fer. III ad Matutinum . . . 65
» » ad Laudes 73
Fer. IV ad Matutinum . . . 78
» » ad Laudes 88
Fer. V ad Matutinum . . . 92
» » ad Laudes 103
Fer. VI ad Matutinum . . . 108
» » ad Laudes 118
Sabbato ad Matutinum. . . 123
» ad Laudes. . . . 135
Dominica ad Primam . . . 141
» ad Tertiam . . . 143
» ad Sextam . . . 144
» ad Nonam . . . 145
Fer. II ad Tertiam 147
» ad Sextam 148
» ad Nonam 150
Per Hebdomadam ad Tertiam. 152
» ad Sextam. 153
» ad Nonam . 155
Dominica ad Vesperas . . . 157
Fer. II ad Vesperas . . . 160
Fer. III ad Vesperas . . . 163
Fer. IV ad Vesperas . . . 165
Fer. V ad Vesperas . . . 168
Fer. VI ad Vesperas . . . 171
Sabbato ad Vesperas . . . 173
Suffragium de omnibus Sanctis 175
Commem. de Cruce Tempore Paschali 176
Ad Completorium 176
Antiphonæ finales B. M. V. . 180

PROPRIUM DE TEMPORE

Dominica I Adventus . . . . I 183
Ordinarium Officii Adventus. I 190
In Nativitate Domini . . . . I 241
In Epiphania Domini . . . . I 314
Dominica in Septuagesima . I 393
Feria IV Cinerum . . . . . I 424
Dominica I Quadragesimæ . I 430
Ordinarium Officii Tempore Quadragesimæ . . . . I 437
Dominica de Passione . . . I 492
Ordinarium Officii Tempore Passionis . . . . I 499
Feria V in Cœna Domini . . I 522
Feria VI in Parasceve. . . I 548
Sabbato Sancto . . . . . I 561
Dominica Resurrectionis . . I 573
Ordinarium Officii Temp. Pasch. I 608
In Ascensione Domini . . . I 642
Dominica Pentecostes . . . I 677
Ssmæ Trinitatis . . . . . II 183
Ssmi Corporis Christi . . . II 199
Sacratissimi Cordis Jesu . . II 230
Añæ ad Vesp. Sabb., Lectiones I et II Noct. c. ℟℟. ac ℟℟. III Noct. :
Dom. IV-XI p. Pent. . . . II 264
Dominicis Augusti . . . . II 287
Dominicis Septembris . . . II 301
Dominicis Octobris . . . II 318
Dominica I Novembris . . II 333
Homiliæ, Evangelia et Orationes cum Añis ad Bened. et Magnif. in Dominicis III-XXIV post Pentecosten. . II 373

PROPRIUM SANCTORUM

Festa Novembris . . . . . I 708
» Decembris . . . . . I 715
» Januarii . . . . . . I 745
» Februarii . . . . . I 774
» Martii . . . . . . I 814
» Aprilis . . . . . . I 848
» Maji . . . . . I 881, II 411
» Junii . . . . . I 916, II 414
» Julii . . . . II 456
» Augusti . . . . . . II 525
» Septembris . . . . . II 597
» Octobris . . . . . . II 654
» Novembris . . . . . II 701
» Decembris . . . . . II 783

COMMUNE SANCTORUM

Rubricæ pro Communi Sanctorum 1*
In Vigiliis Apostolorum . . . 3*
Commune Apostolorum extra Temp. Pasch. . . . 4*
» Evangelistarum extra Temp. Pasch. 20*
» Apostol. et Evangel. Temp. Pasch. . 24*

Commune unius Martyris extra Temp. Pasch. . 28*
plurimorum Martyrum extra Temp. Pasch. . . . 47*
» unius aut plurim. Martyrum Temp. Pasch. . . . 69*
» Confessoris Pontific. 79*
» Doctorum . . . 97*
» Confessoris non Pontificis 102*
» Abbatum . . . 122*
» Virginum . . . 127*
» non Virginum . . 148*
» Dedicationis Ecclesiæ. 163*
Infra Octavam Dedicat. Ecclesiæ 178*
Commune Festorum B. Mariæ Virg. 187*
Officium S. Mariæ in Sabbato 201*
Officium parvum B. Mariæ Virg. 210*
Officium Defunctorum . . 218*
Psalmi Graduales 237*
Psalmi Pænitentiales . . . 239*
Litaniæ Sanctorum . . . 243*

APPENDIX

Visitatio et cura Infirmorum . 247*
Benedictio adulti ægrotantis . 248*
Signum S. Mauri Abb. . . 248*
Benedictio puerorum ægrotantium 249*
Formula brevis Absolutionis sacramentalis 251*
Formula brevis Sacramenti extremæ unctionis 251*
Absolutio generalis in articulo mortis 251*
Ordo Commendationis animæ . 252*
Ordo ad faciendam aquam benedictam 257*
Benedictio Servitoris et Lectoris mensæ 258*
Benedictio mensæ 259*
Itinerarium 262*
Preces pro itinerantibus . . 263*
Ordo ad disciplinam faciendam 264*
Absolutio generalis . . . 265*
Formula benedicendi numismata S. Patris Benedicti . 266*
Benedictio Rosariorum . . 268*
Præparatio ad Missam . . . 269*
Gratiarum actio post Missam . 277*
Oratio ad renovandam professionem 282*
Filialis commendatio ad S. P. N. Benedictum 283*
Litaniæ de Sanctissimo Nomine Jesu 284*
Litaniæ de Sacratissimo Corde Jesu 285*
Litaniæ Lauretanæ B. M. V. . 286*
Litaniæ de S. Joseph . . . 288*

BREVIARIUM MONASTICUM
ABSOLVITUR XI KALENDAS MAJI
ANNO DOMINI MDCCCCXXX

U · I · O · G · D

Imprimé par Desclée De Brouwer et Cie, Bruges. — Made in Belgium.

BREVIARIUM
MONASTICUM

II